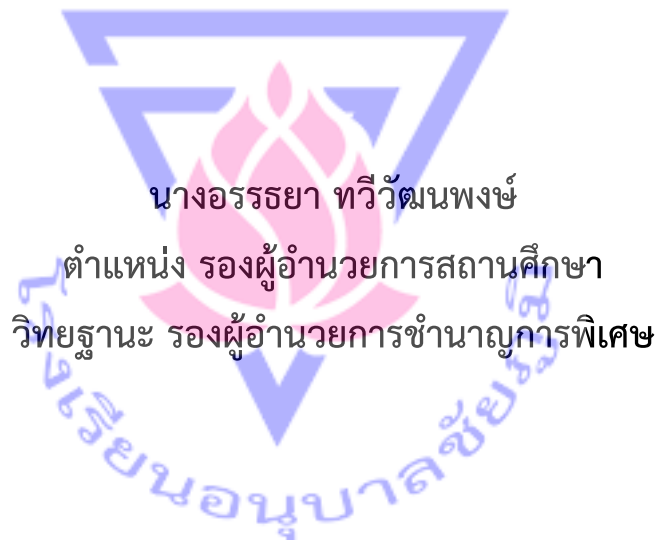

การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน
เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

นางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ผู้วิจัย	นางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์
สถานศึกษา	โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา (2) สร้างและพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา (3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา (4) ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้ใช้ครูทั้งหมดในการทดลองใช้รูปแบบฯ ได้แก่ ครู จำนวน 69 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศจำนวน 61 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกตและประเด็นสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ผ่านมาพบปัญหาคล้ายคลึงกับที่ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและนำปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนมาแก้ไขได้อย่างเป็นระบบ และไม่สามารถนำสิ่งที่ปฏิบัติอยู่มาเขียนเป็นรายงานการวิจัยได้ และสอบถามระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และระดับความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2. รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้น ชื่อว่า “CIPPER Model” โดยมีองค์ประกอบที่ประกอบด้วย หลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศภายใน และเงื่อนไขการนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้ โดยมีกระบวนการในการนิเทศ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นการคัดกรองระดับความรู้และทักษะความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ขั้นการวางแผนการนิเทศ ขั้นการดำเนินงาน ขั้นการประเมินผลการนิเทศ และขั้นการสะท้อนผลการนิเทศ ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการนิเทศภายในโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ (2) ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก (3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ (4) ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (5) จิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และ (6) ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลการประเมินการพัฒนา รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า การใช้รูปแบบการนิเทศ ส่งผลให้ครูผู้นิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการนิเทศ โดยมีความรู้ทักษะเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ใช้เครื่องมือสังเกตการณ์การสอนสูงขึ้น และส่งผลให้ครูผู้รับการนิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้

Title: Developing a Model of Internal Supervision for Competency Improvement in Classroom Research of the Teachers at Sunthornwattana School

Researcher: Mrs. Auttaya Taweewattanapong

Educational Institute: Sunthornwattana School

Publication Year: 2020

ABSTRACT

The purposes of the research were 1) to study primary data, current conditions and problems and needs for designing and developing a model of internal supervision for classroom research competency improvement of the teachers at Sunthornwattana School, 2) to design and develop a model of internal supervision for classroom research competency improvement of the teachers at Sunthornwattana School, 3) to implement the model of internal supervision for classroom research competency improvement of the teachers at Sunthornwattana School, and 4) to evaluate and improve the model of internal supervision for classroom research competency improvement of the teachers at Sunthornwattana School. The target population was sixty-nine participants consisting of eight supervisors and sixty-one teachers at Sunthornwattana School. The research instrument was a questionnaire, a test, an assessment form, an observation form and focus group discussion. The data were analyzed by statistical procedures: percentage, mean, standard deviation and content analysis. Results of the research were as follows:

1. The study showed that the overall teachers at S Sunthornwattana School did not have skills in classroom research. The teachers could not identify the problems and find problems solutions in their classroom. The overall problem of the teachers about classroom research competency was at a high level. Additionally, the need of the teachers for classroom research competency improvement was at a high level.

2. The study showed that the model of internal supervision for classroom research competency improvement of the teachers at Sunthornwattana School was "CIPPER Model". The model consisted of principles, rationale, objectives, process for internal supervision, and conditions of model implementation. The six steps of the internal supervision included study problems and needs, classifying, informing, pre-training, planning for internal supervision, proceeding, evaluation and reflection of the

internal supervision. The appropriateness of the model for classroom research competency improvement assessed by the experts was at the highest level.

3. The research findings indicated that 1) the knowledge of the supervisors and teachers about the supervision after implementing the model was higher than before implementing the model. 2) The abilities of the supervisors in internal supervision was at an extremely high level. 3) The knowledge of the supervisors and teachers about classroom research after implementing the model was higher than before implementing the model. 4) The skill of the teachers in classroom research was at the highest level. 5) The classroom research service mind of the teachers was at an extremely good level. 6) The research results of the teachers about classroom research assessed by the experts were at a high level. Additionally, the overall satisfaction of the participants with the model of the internal supervision for classroom research competency improvement of the teachers at Sunthornwattana School was at the highest level.

4. The results of the evaluation of the development of an internal supervision model to develop teachers' competency in conducting research in the Sunthornwattana School classroom found that using the supervision model has resulted in supervising teachers developed possessing supervisory competencies by having knowledge and skills in teaching supervision and using more teaching observation tools which lead to supervised teachers to be developed and competent in conducting research in the classroom, so that the teachers could have higher knowledge and competencies to conduct research in the classroom and to manage and write a learning management plan. Lastly, it found that there was high satisfaction with the form of internal supervision CIPPER Model due to its practical capability.

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนาฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลหลายฝ่ายที่ไม่อาจนำมากล่าวได้หมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยากรที่ให้ความรู้และคณะครูโรงเรียนสุนทรวัฒนาได้ให้ความร่วมมือในการนิเทศภายใน ซึ่งทำให้การวิจัยในครั้งนี้สามารถ ดำเนินไปได้ด้วยดี บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.เทิดศักดิ์ สุพันธ์ คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผศ.ดร.สุนันท์ สีพาย อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผศ.ดร.ยงยุทธ ยะบุญธง อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ดร.สมพร หวานเสร็จ อาจารย์และที่ปรึกษาฝ่ายการศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง และดร.บุญฤทธิ์ ปิยะศรี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 ท่าน ที่ได้กรุณาตรวจสอบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย ดร.สุพรรณิ สมานญาติ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผศ.ดร.ชวนพิศ รักษาพวก ดร.สุรินทร์ ภูสิงห์ และดร.ศิริศักดิ์ อัจฉริยะ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ดร.วิวิทย์ ประสานศักดิ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ ดร.อภิชาติ พรหมฝาย ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ดร.ระย้า คงขาว ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย และนายสรวิทย์ กุลแดง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนเนินสง่าวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งทำให้ได้รูปแบบการนิเทศภายในที่เหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาแต่ บิดามารดา บुरพจารย์ รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน

อรรธยา ทวีวัฒนพงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
คำถามของการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	13
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	13
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	16
รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	16
การนิเทศการศึกษา.....	28
สมรรถนะ.....	98
การวิจัยในชั้นเรียน.....	106
การประกันคุณภาพการศึกษา.....	123
ความพึงพอใจ.....	126
บริบทของโรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	130
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	133
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	153
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis).....	155
ระยะที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development).....	161
ระยะที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation).....	194
ระยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation).....	201
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	203
ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการ.....	203
สร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน.....	210
ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายใน.....	223
ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายใน.....	234

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5	
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	294
สรุปผลการวิจัย.....	294
อภิปรายผล.....	297
ข้อเสนอแนะ.....	305
บรรณานุกรม.....	307
ภาคผนวก.....	323
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญ.....	324
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	327
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	344
ภาคผนวก ง เครื่องมือวิจัย.....	374
ภาคผนวก จ หนังสือราชการและเผยแพร่ผลงาน.....	410
ภาคผนวก ฉ คู่มือการนิเทศ.....	466
ภาคผนวก ช ตัวอย่างผลงานวิจัย.....	546
ภาคผนวก ซ ภาพกิจกรรม.....	604
ประวัติผู้วิจัย.....	611

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การวิเคราะห์ความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบ.....	19
2	การวิเคราะห์ความสอดคล้องของกระบวนการนิเทศการศึกษา.....	37
3	รูปแบบการนิเทศแบบคลินิก.....	64
4	การสังเคราะห์รูปแบบ/กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียน.....	88
5	การวิเคราะห์ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศ.....	95
6	ลักษณะสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	116
7	ข้อเปรียบเทียบระหว่างการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการวิจัยเชิงรูปแบบ.....	120
8	สรุปขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R ₁)	160
9	สรุประยะที่ 2 การสร้างและพัฒนา (Development : D ₁).....	193
10	ปฏิทินการนิเทศภายในโรงเรียน.....	197
11	สรุประยะที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = การวิจัย Research (R ₂)....	200
12	สรุประยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development (D ₂)	202
13	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	205
14	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	206
15	ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)	213
16	ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)	217
17	การประเมินสมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)	235
18	การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ.....	237
19	การประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ.....	238

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20	การประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)	239
21	การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ.....	241
22	การประเมินสมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model”	244
23	การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศของครูผู้รับนิเทศ.....	245
24	การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับนิเทศ.	246
25	การประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับนิเทศ.....	247
26	การประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยรวม.....	248
27	การประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ	249
28	ข้อมูลพื้นฐานของรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	250
29	การประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสุนทรวัฒนา	289
30	การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model”.....	290
31	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model).....	328
32	ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศ ภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model).....	330
33	ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศ ภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)	332
34	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบสภาพปัญหาเกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน.....	333
35	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบความต้องการเกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน.....	334

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
36	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ.....	335
37	คะแนนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ.....	336
38	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการนิเทศ ภายใน.....	337
39	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายชื่อของ แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ.....	339
40	ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้น เรียนของครูผู้รับการนิเทศ.....	340
41	ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการ นิเทศ.....	341
42	ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้น เรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน.....	342
43	ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อ รูปแบบการนิเทศภายใน.....	343
44	การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ.....	345
45	การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ.....	346
46	การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้รับการนิเทศ...	347
47	การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับ การนิเทศ.....	351
48	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งตามขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย.....	376

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	15
2	แบบจำลอง The ADDIE Model (Kruse, 2007)	22
3	กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	89
4	ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของสมรรถนะ.....	99
5	ขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการ (Reflect) วงจรการวิจัยปฏิบัติการนี้เรียกว่า ว่า วงจร PAOR.....	116
6	กิจกรรมในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน.....	117
7	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ฯ.....	154
8	ขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร.....	157
9	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการ.....	159
10	ขั้นตอนสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา	168
11	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการ นิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน สุนทรวัฒนา.....	170
12	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการ.....	172
13	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ.....	175
14	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความสามารถในการนิเทศ ภายใน.....	178
15	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ.....	181
16	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูผู้รับการนิเทศ.....	184
17	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ.....	186
18	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน.....	188

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
19	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน.....	190
20	รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	190

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันกับสภาพการณ์โลก และกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม การเมือง รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงอยู่ของชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556ก) โดยมีครูเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดกระบวนการเรียนรู้ อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ เป็นผู้มีความรู้มีทักษะความสามารถในการเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข คุณภาพของครูผู้สอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556ข) ดังนั้นการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูผู้สอน การพัฒนาประสิทธิภาพของครูนำมาสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นของผู้เรียน (Maskey, 2009) ครูจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน วิชาชีพครูจึงเป็นวิชาชีพชั้นสูง เพราะหน้าที่ของครูมีความสำคัญและยิ่งใหญ่ในการสร้างคนให้มีคุณภาพอันจะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ที่ต้องพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ให้เป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า และสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพมาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 7 ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครูโดยมาตรา 52 กำหนดให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ปัจจุบันงานเร่งด่วนสำคัญและจำเป็นมากในการปฏิรูปการศึกษา ก็คือ การปฏิรูปครูยุคใหม่ ให้มีการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งการพัฒนาครูจำเป็นต้องพิจารณามาตรฐานวิชาชีพครูซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนา โดยพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546 มาตรา 49 กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูไว้ 3 ด้าน คือ (1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ (2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ (3) มาตรฐานการปฏิบัติตน ซึ่งในมาตรฐานความรู้นั้นได้กำหนดสาระความรู้และสมรรถนะในเรื่องต่าง 19 เรื่อง เช่น ภาษาและและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู การบริหารจัดการในห้องเรียน และสาระความรู้

ที่ 7 คือ การวิจัยทางการศึกษา ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทั้งตัวครูและผู้เรียนในยุคปัจจุบันซึ่งต้องใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน โดยครูจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการวิจัย รูปแบบและการออกแบบการวิจัย กระบวนการและสถิติเพื่อการวิจัย รู้จักทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และแก้ปัญหาโดยจะต้องมีสมรรถนะที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะครูดีในประเทศไทยด้านความรู้ของครูที่ต้องมีความรู้ด้านการวิจัย วิทยาการคอมพิวเตอร์และภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ (เมธี ปีลันธนานนท์, 2552) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ที่กำหนดให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการต่าง ๆ สอดคล้องกับมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา นอกจากนี้ข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เน้นถึงความสำคัญในการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัยแล้วยังมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ความจำเป็นที่ครูจะต้องทำการวิจัย หรือใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน เช่น ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544) กล่าวโดยสรุปได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ การวิจัยจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีเหตุผลสร้างสรรค์ เป็นระบบและผลจากการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นก็คือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรต้องการและเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมทั้งตัวครูและผู้เรียน ส่วนกระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัย โดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียนไว้ สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของผู้เรียนนอกจากนั้น กาญจนา วัฒายุ (2544) ได้กล่าวถึงคุณค่าและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนทำให้นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถหรือพื้นฐานแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ เนื่องจากมีการวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับนักเรียน และช่วยให้การสอนของครูมีคุณภาพ มีการทำงานอย่างเป็นระบบมีเป้าหมายชัดเจน เกิดแนวคิดในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและผลการวิจัยนั้นสามารถแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของครู

แม้ว่าการวิจัยโดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียนจะมีความสำคัญจำเป็นต่อการพัฒนาวิชาชีพครู และการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และครูได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการศึกษาวิจัยโดยมีเป้าหมายให้ครูสามารถทำวิจัยได้เป็นระยะเวลายาวนานแล้วก็ตาม แต่จากการศึกษาสภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย พบว่าครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและทักษะการวิจัยอยู่ในระดับน้อย ครูต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน (วีระพล ฉลาดแย้ม, 2544) นอกจากนี้จากการสังเกต ติดตาม ความเคลื่อนไหวของการทำวิจัยของครูในปัจจุบันทั้งเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนโดยทั่วไป และพัฒนาเป็นผลงานทางวิชาการที่จำเป็นต้องใช้กระบวนการวิจัย พบว่าส่วนใหญ่ครูยังไม่สามารถดำเนินการวิจัยและเขียนรายงานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง ตรงกับสภาพปัจจุบัน และ

ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ด้วยตนเอง โดยมีครูส่วนน้อยที่สามารถทำวิจัยได้อย่างมีคุณภาพซึ่งมี พี่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาที่ต้องคอยดูแลให้คำแนะนำใกล้ชิดอย่างต่อเนื่อง ปรากฏการณ์ของสภาพปัญหาดังกล่าวนี้นี้ สุวิมล ว่องวานิช (2548) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการพัฒนาครู ได้สรุปรวบรวมสาเหตุที่ทำให้การวิจัยของครูไม่ก้าวหน้าไว้ 6 ประการ โดยสรุปคือ (1) ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้โดยลำพังส่งผลให้ครูทำวิจัยไม่เสร็จและเกิดความท้อถอยในการทำวิจัย และท้ายที่สุดก็เกิดทัศนคติทางลบต่อการทำวิจัย (2) การทำวิจัยแบบเป็นทางการจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการปริทัศน์เอกสารหรือการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง (review of literature) อย่างมาก เพื่อให้รอบความคิดของการวิจัยมีความหนักแน่น และออกแบบการวิจัยสมเหตุสมผล แต่ด้วยข้อจำกัดด้านเวลา อันเนื่องมาจากงานประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ ครูจึงไม่ค้นคว้าเอง แต่ให้ผู้อื่นทำแทนส่งผลให้ครูไม่เกิดการเรียนรู้ ครูไม่นำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติจริง แต่เป็นการทำเพื่อให้ครบถ้วนตามรูปแบบของการวิจัยแบบเป็นทางการที่ต้องมี (3) สืบเนื่องมาจากความยากลำบากของกระบวนการวิจัย ครูจึงไม่เต็มใจทำวิจัย ไม่ได้ทำวิจัยเพราะเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับไม่ได้เกิดแรงจูงใจที่จะทำวิจัยแบบต่อเนื่อง แต่มักทำเพื่อหวังสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่งงานวิจัยของครูจึงมักไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในสภาพจริง (4) ปัญหาวิจัยที่ครูกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเป็นปัญหาที่ครูพยายามเลียนแบบการวิจัยของนักวิชาการ มิใช่ปัญหาในห้องเรียนของตนเอง งานวิจัยของครูจึงไม่สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของครูผู้นั้น (5) งานวิจัยของครูมักใช้เวลาในการดำเนินการนานสิ่งที่ครูค้นพบจึงไม่ทันสมัย ไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันเหตุการณ์ เนื่องจากการเรียนการสอนที่เกิดปัญหาได้ลุล่วงผ่านมาแล้วหรือนักเรียนที่มีปัญหาต้องการการแก้ไข ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนั้นแล้ว และ(6) การทำวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ แต่หลักสูตรการฝึกอบรมด้านการวิจัยส่วนใหญ่ เป็นหลักสูตรแบบเร่งรัด ในหลักสูตรเกี่ยวข้องกับหลักการของการทำวิจัย การเรียนรู้ศัพท์เทคนิค และกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัย ซึ่งเป็นเรื่องที่ครูไม่คุ้นเคย เป็นเรื่องที่เข้าใจยากและต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติภายใต้พี่เลี้ยงที่เข้าใจในวิธีการวิจัยอย่างสม่ำเสมอแต่ในสภาพจริงหลังการฝึกอบรม ครูที่ทำวิจัยไม่ได้มีพี่เลี้ยงช่วยในการทำวิจัย ไม่มีประสบการณ์และความชำนาญในการทำวิจัยอย่างแท้จริง ทำให้รายงานการวิจัยของครูมีข้อบกพร่องมากในเกือบทุกขั้นตอนของการทำวิจัยด้วยเหตุนี้จึงต้องเร่งรัดพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการวิจัยและสามารถทำวิจัยได้อย่างถูกต้อง มั่นใจ เกิดผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครูได้อย่างแท้จริง

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ยังมีปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาสถานศึกษา โดยเฉพาะกลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มศักยภาพกระบวนการจัดการเรียนการสอน ประเด็นกลยุทธ์ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีสอนที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับผู้เรียน และจิตวิทยาการเรียนรู้ 3) สร้าง/ใช้นวัตกรรมและใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 4) ซ่อมและเสริมนักเรียนตามศักยภาพ 5) วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้อ และ 6) ใช้ ICT ในการจัดการเรียนรู้ ผลจากการดำเนินงานสืบเนื่องจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง คณะกรรมการได้มีข้อเสนอแนะคือ ครูควรได้รับ

การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดให้มีการบูรณาการสาระการเรียนรู้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้มีทักษะในการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ ๆ การวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย และนำผลการพัฒนามาปรับปรุงคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งทางโรงเรียนได้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักเรียน กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน กิจกรรมการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน นอกจากนี้การรายงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ยังพบว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้น ครั้งหนึ่งเป็นการแก้ปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคล/กลุ่มย่อย ตามตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์ที่ผู้เรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งเป็นการพัฒนารูปแบบและสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมของผู้เรียนเป็นรายห้อง/ระดับชั้น (โรงเรียนสุนทรวัฒนา ; 2563) และพบว่าสภาพการดำเนินงานของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนาที่ผ่านมามีปัญหาคล้ายคลึงกับที่ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและนำปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนมาแก้ไขได้อย่างเป็นระบบ และไม่สามารถนำสิ่งที่ปฏิบัติอยู่มาเขียนเป็นรายงานการวิจัยได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาเหตุอันเนื่องมาจากครูไม่ได้รับการพัฒนาในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเท่าที่ควร ครูที่ได้รับการพัฒนาฝึกอบรมเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อยและไม่ได้นำผลจากการฝึกอบรมมาใช้ นอกจากนี้สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร คือ ขาดการนิเทศ ติดตามที่ต่อเนื่อง ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำปรึกษาในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นจากหลักการแนวคิด เป้าหมายที่แท้จริงของการนิเทศที่มุ่งการช่วยเหลือแนะนำครูให้มีการพัฒนาในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนที่เหมาะสมกับครูและศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงน่าจะแก้ปัญหานี้ได้ โดยผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายใน พบว่า การนิเทศการศึกษาและการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นความร่วมมือของบุคลากรภายในโรงเรียนที่ช่วยเหลือ สนับสนุนกันในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน อันจะส่งผลให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีคุณภาพสูงขึ้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะช่วยเหลือครูให้สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนการพัฒนาคน การพัฒนา งาน การประสานสัมพันธ์ และการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานที่ดีมีคุณภาพสูงสุด การนิเทศการศึกษา เป็นกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ที่สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนักเรียน โดยเน้นความเป็นประชาธิปไตยความร่วมมือ การสร้างขวัญกำลังใจ และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีร่วมกัน (วีชรา เล่าเรียนดี; 2552 อ่างถึงใน ธัญพร ชื่นกลิ่น, 2553) เป็นการให้ความช่วยเหลือครูในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามภารกิจหลัก ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการสร้างเสริมพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ (กรรทอง จิรเดชากุล, 2550) นอกจากนี้ผลการประชุมหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนสุนทรวัฒนา ในประเด็นสภาพปัญหาและความต้องการการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า 1) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการนิเทศภายใน 2) ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งเป็นผู้รับการนิเทศมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การนิเทศการศึกษาจะช่วยครูและบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ เพราะระบบการนิเทศการศึกษาเป็นระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการบริหารการศึกษาที่มีความสำคัญในการเป็นเพื่อนร่วมทางปรับปรุงพัฒนาคุณภาพผู้เรียนภายใต้บรรยากาศแห่งความเป็นกัลยาณมิตร ช่วยสร้างเสริม สร้างขวัญ กำลังใจ ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษามีความชัดเจน ตัดสินใจถูกต้องในการบริหารการศึกษาให้ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนโดยตรง ช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักวิชาการ ส่งผลดีต่อผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งความรู้ ความสามารถ เจตคติ และมีคุณธรรม ดังที่ วัชรรา เล่าเรียนดี (2550) กล่าวว่า การให้ความรู้แก่ครูโดยไม่มีการติดตามดูแลช่วยเหลือ ครูจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่ ๆ ยากมาก และในการที่จะพัฒนาครูได้นั้นต้องอาศัยหลายวิธี ต้องช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงพัฒนาตนเอง พัฒนางานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2550) สอดคล้องกับเพ็ญวิภา พรหมสุวรรณ สำหรับแนวทางในการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของการนิเทศการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2556-2565) พบว่าผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับ ทั้งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการสนับสนุนสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการนิเทศการศึกษาให้เหมาะสม ควรใช้การนิเทศและการวิจัยเป็นฐานในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับ ส่งเสริมให้ครูมีการใช้ภาษาอังกฤษและการใช้สื่อออนไลน์เพื่อการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และส่งเสริมให้มีระบบนิเทศภายในที่เข้มแข็ง ควรมีหน่วยงานกลางสำหรับพัฒนาและประสานงานด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกสังกัดเข้าด้วยกัน ในส่วนของสถาบันผลิตครู ควรมีการนิเทศนักศึกษาอย่างเป็นระบบ และจริงจังทั้งระดับสถานศึกษาและระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้บัณฑิตศึกษามีคุณภาพ (เพ็ญวิภา พรหมสุวรรณ, 2558)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศภายในที่เหมาะสมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งผลของการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการนิเทศนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ รัตนาภรณ์ วามะสุรีย์ (2550) เรื่อง การจัดการนิเทศภายในโรงเรียนของโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตตรวจราชการที่ 1 พบว่า การจัดการนิเทศภายในโรงเรียน มีปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศ กิจกรรมการนิเทศ การสร้างเครื่องมือการนิเทศและการประเมินผลรวมไม่สามารถกำหนดช่วงเวลาการนิเทศภายในที่เหมาะสม และไม่มีเวลาเพียงพอในการกำกับติดตามการปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียน ซึ่งในปัจจุบันการนิเทศเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะของกระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้รับการนิเทศและผู้นิเทศ ซึ่งหมายรวมถึงศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร หัวหน้างาน ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ และเพื่อนครูที่ส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ ซึ่งในกระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศนั้นเป็นการปฏิบัติที่มุ่งเน้นความร่วมมือกัน ความเป็นประชาธิปไตย และการให้ความช่วยเหลือกัน

ร่วมกันปฏิบัติและร่วมกันพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องมากกว่าการบังคับให้ปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุมาตรฐานเท่านั้น (Glickman et al., 2010; อ้างถึงใน วัชรรา เลาเรียนดี, 2552) ดังนั้นการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม แนะนำ สนับสนุน ด้วยการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อการพัฒนาและการบรรลุเป้าหมายของผู้เรียน โดยกระบวนการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความเป็นไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับกาญจนา คอนทรัพย์ (2555) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลพระพุทธบาทผลการวิจัย พบว่า ผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูผู้นิเทศมีสมรรถนะในการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ อยู่ในระดับสูงมาก และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูงมาก และครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ อยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับชัยวัฒน์ พันธโคตร (2557) ที่ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี จากการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พบว่า ครูผู้นิเทศมีสมรรถนะในการนิเทศ อยู่ในระดับสูงมาก ทั้งก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ครูผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูงมาก และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการของครูผู้รับการนิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด

จากสภาพความต้องการและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งในฐานะเป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ จึงสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนให้สามารถนำไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามหลักการแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการนิเทศ ซึ่งจากการศึกษารูปแบบและวิธีการนิเทศแบบต่าง ๆ พบว่า รูปแบบการนิเทศเพื่อการพัฒนาในวิชาชีพครูมีหลายรูปแบบ แต่ละวิธีมีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป การจะนำมาใช้เพื่อช่วยครูในการพัฒนาวิชาชีพที่ส่งผลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ดังนั้นรูปแบบการนิเทศที่จะพัฒนาขึ้นในการวิจัยครั้งนี้จึงต้องเป็นรูปแบบที่สนองด้านความต้องการและความแตกต่างของครูด้านอื่น ๆ เช่น ความรู้ความสามารถประสบการณ์ และแรงจูงใจ ซึ่งจะส่งผลให้ครูเกิดความพึงพอใจ ผู้วิจัยจึงออกแบบและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ด้วยวิธีการเชิงระบบ (System Approach) ในการดำเนินการนิเทศภายในทั้งกระบวนการ การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนสุนทรวัฒนาซึ่งเป็นโรงเรียนศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการศึกษา ระดับประเทศและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการพัฒนาครูอย่าง

ชัดเจน ซึ่งวิธีการเชิงระบบมีหลายวิธีด้วยกัน ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการเชิงระบบที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของกระบวนการออกแบบระบบการนิเทศของนักวิชาการต่าง ๆ และสังเคราะห์องค์ประกอบกระบวนการการนิเทศที่มีการดำเนินงานสัมพันธ์กันทั้งระบบ โดยประยุกต์ใช้ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Kruse (2007) ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อให้การนิเทศบรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. สภาพปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
2. รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนามีองค์ประกอบและกระบวนการอย่างไรบ้างและมีคุณภาพอยู่ในระดับใด
3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนาเป็นอย่างไร
4. ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
3. เพื่อทดลองใช้พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
4. เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ขอบเขตของการวิจัย

พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ โดยแบ่งตามระยะในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) = การวิจัย Research₁ (R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ (1) รายงานการประกันคุณภาพภายนอกโรงเรียนสุนทรวัฒนา (2) ครูที่ใช้ในการสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 69 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (3) เอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในและการทำวิจัยในชั้นเรียน

เนื้อหา

เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ด้วยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลดังกล่าว ประกอบด้วย (1) ผลการประกันคุณภาพภายนอกของโรงเรียนสุนทรวัฒนา (2) สภาพปัญหา และความต้องการของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนและการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน (3) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการนิเทศภายใน (4) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน (5) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ (6) ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ระยะเวลา

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ระยะที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development) = การพัฒนา Development₁ (D₁) : การสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ เอกสาร ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และครูที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ในโรงเรียนสุนทรวัฒนา

เนื้อหา

เป็นขั้นที่ดำเนินการร่วมกันทั้งการออกแบบและพัฒนา (Design and Development) กับ การศึกษาวิจัยด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานมาสังเคราะห์ร่างต้นแบบรูปแบบการนิเทศและนำต้นแบบรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3)

กระบวนการนิเทศภายใน และ 4) เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้ และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน (1) ด้านความเป็นมาและความสำคัญ (2) แนวคิดพื้นฐาน และ (3) องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญ นำผลที่ได้จากการตรวจสอบไปแก้ไขปรับปรุงต้นแบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบและกระบวนการของรูปแบบ

ระยะเวลา

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ระยะที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = การวิจัย Research₂ (R₂) : การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้เป็นกลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้ใช้ครูทั้งหมดในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ ครูจำนวน 69 คน แยกเป็นครูผู้นิเทศ จำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 61 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรต้น (Initial Variables) ได้แก่ รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ประกอบด้วย
 - 2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
 - 2.2 ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ
 - 2.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
 - 2.4 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
 - 2.5 จิตวิจัยของครูผู้รับการนิเทศ
 - 2.6 คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ
 - 2.7 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน

เนื้อหา

เป็นขั้นตอนการนำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่พัฒนาขึ้นคือรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูจำนวน 69 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 61 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการ

ทดสอบก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” (One – Group Pretest – Posttest Design) เก็บข้อมูลในเรื่องต่อไปนี้ 1) ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ 2) ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้รับการนิเทศ และ 4) ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โดยผู้วิจัยเป็นผู้กำกับ ติดตาม ให้คำปรึกษา และสนับสนุนให้การดำเนินงาน ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 6 ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน (Classifying : C) ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E) ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) โดยกำหนดให้มีการกำกับติดตาม สนับสนุน เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ และนำผลที่ได้มาร่วมกันไตร่ตรอง สะท้อนความคิด เพื่อแก้ไข ปรับปรุง พัฒนา เพื่อการประยุกต์ใช้รูปแบบการนิเทศให้ถูกต้องและเหมาะสมในทุก ๆ ขั้นตอนของการนิเทศ

ระยะเวลา

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ระยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development₂ (D₂) : การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้เป็นกลุ่มเป้าหมายในการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ ครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 69 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 61 คน ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ตัวแปรที่ศึกษา

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

เนื้อหา

เป็นขั้นของการพัฒนา ประกอบด้วย การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา รวมทั้งการนำข้อเสนอแนะ และข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ระยะเวลา

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาารูปแบบการนิเทศภายใน หมายถึง กระบวนการสร้างและพัฒนาารูปแบบการนิเทศ ตามแนวคิด ADDIE Model ของ Kruse (2007) ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา R & D (Research and Development) ประกอบด้วย ขั้นตอนระยะที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) = R_1 : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนาารูปแบบการวิจัย Research การนิเทศภายในระยะที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development) = การพัฒนา Development₁(D₁) : การสร้างและพัฒนาารูปแบบการนิเทศภายใน ขั้นตอนระยะที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = R_2 : การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายใน และขั้นตอนระยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development (D₂) : การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายใน

รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างหรือแผนผังที่เป็นแบบจำลอง ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา หมายถึง โครงสร้างความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เป็นระบบของการนิเทศภายในที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศภายใน และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้เป็นกระบวนการเชิงระบบที่แสดงความสัมพันธ์กันขององค์ประกอบต่าง ๆ ในการนิเทศ เพื่อพัฒนาการการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ใช้การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำปรึกษา และการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการนิเทศที่ครูร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงาน เพื่อปรับปรุงและพัฒนางานในวิชาชีพของตน โดยมีกระบวนการทำงานร่วมกัน มีการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับรวมทั้งมีความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนที่ดีต่อกัน โดยดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองความรู้ ความสามารถ (Classifying : C) คือ การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายใน และการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) คือ การวางแผนร่วมกันระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศเพื่อเลือกเทคนิควิธีการนิเทศภายใน ได้แก่ 1) วิธีการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) 2) วิธีการนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) และ 3) วิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development)

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) คือ การปฏิบัติการนิเทศ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประชุมก่อนการสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 2) สังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) ประชุมหลังสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E) คือ การประเมินผลการปฏิบัติการนิเทศ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน 2) ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน และ 3) ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน โดยมีการกำกับติดตาม (Monitoring) จากผู้บริหารและผู้นิเทศทุกขั้นตอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) คือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) ที่ทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ

สมรรถนะของครูผู้นิเทศ หมายถึง คະแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา วัดได้จาก แบบทดสอบและ แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมรรถนะของครูผู้รับการนิเทศ หมายถึง คະแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน จิตวิจัยและคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และร้อยละของครูที่มีงานวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา วัดได้จากแบบทดสอบและแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ครู หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนสุนทรวัฒนา ปีการศึกษา 2563

ครูผู้นิเทศ หมายถึง ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่เป็นครูผู้นิเทศ และผ่านการอบรมการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนและทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม เพื่อให้ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

ครูผู้รับการนิเทศ หมายถึง ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ และผ่านการนิเทศภายในเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมจากครูผู้นิเทศให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการของครูในการเก็บรวบรวมข้อมูล หาวิธีการแก้ปัญหาตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการสำรวจปัญหา วิเคราะห์ ศึกษา แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กำหนดปัญหา สร้างเครื่องมือ พัฒนาเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ข้อมูลและเขียนรายงานการวิจัย

สมรรถนะครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของครูที่เป็นผลมาจากความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูเป็นผู้ดำเนินการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนอย่างเป็นระบบ

จิตวิจัย หมายถึง พฤติกรรมของครูที่แสดงถึงคุณสมบัติที่ดีในการนำหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วย ความสนใจใฝ่รู้ มีวิธีการเรียนรู้ มีเหตุผลเชิงวิชาการ มีความมุ่งมั่น มีความรับผิดชอบ และมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย วัตได้จากแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกที่แสดงถึงความชอบหรือไม่ชอบของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายในประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ 2) ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ และ 3) ด้านผลการนำรูปแบบไปใช้ในชั้นเรียนของตนเองอย่างเป็นระบบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน
 - ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพและแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร
2. ประโยชน์ต่อครู
 - 2.1 ครูได้รับการพัฒนาทางวิชาชีพด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสามารถนำความรู้ทักษะที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้
 - 2.2 ครูได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับการนิเทศภายในสถานศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
3. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร
 - ผู้บริหารสามารถนำรูปแบบการนิเทศไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนและพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา
4. ประโยชน์ต่อสถานศึกษา
 - สถานศึกษาได้แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้การนิเทศภายในซึ่งถือเป็นแบบอย่างได้

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยการพัฒนาการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในที่พัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นการวิจัยที่ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมใหม่โดยอาศัยพื้นฐานจากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาสังเคราะห์และพัฒนาเป็นรูปแบบการนิเทศภายในชั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับ การวิจัยและพัฒนา R & D (Research and Development) การออกแบบระบบการเรียนการสอน การนิเทศการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียน สังเคราะห์เป็นขั้นตอนของการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis : Research₁ (R₁))

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development : Development₁ (D₁))

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการนำไปใช้ (Implementation : Research₂ (R₂)) นำร่างรูปแบบการนิเทศ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้ในภาคสนาม ประกอบด้วยการดำเนินการ 6 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 การคัดกรองความรู้ ความสามารถ (Classifying : C)

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I)

ขั้นที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P)

ขั้นที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E)

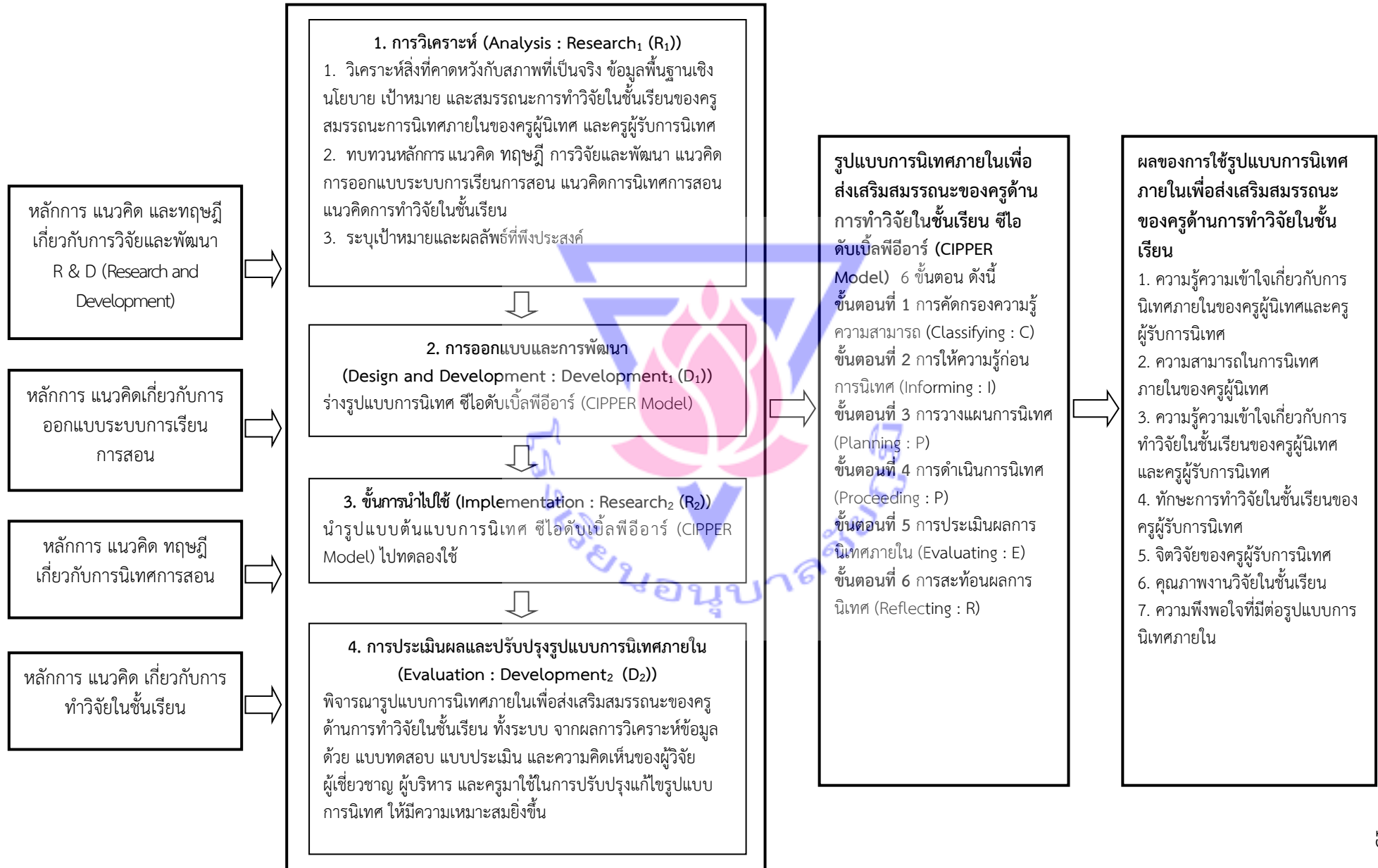
ขั้นที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายใน (Evaluation : Development₂ (D₂))

กระบวนการวิจัยและพัฒนาดังกล่าวมีลักษณะเป็นวงจรที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องของการสร้าง ทดสอบและปรับปรุงอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้นวัตกรรมทางการนิเทศที่มีคุณภาพสามารถนำไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงเป็นแผนภาพของรูปแบบการนิเทศภายในที่พัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังภาพที่ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. รูปแบบและการพัฒนาแบบ
2. การนิเทศการศึกษา
3. สมรรถนะ
4. การวิจัยในชั้นเรียน
5. การประกันคุณภาพการศึกษา
6. ความพึงพอใจ
7. บริบทของโรงเรียนสุนทรวัฒนา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบและการพัฒนาแบบ

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนาแบบ ของนักวิชาการ นักการศึกษาซึ่งได้กล่าวแตกต่างกันออกไปจึงเสนอโดยสรุปดังนี้

1. ความหมายของรูปแบบ

“รูปแบบ” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Model” ทั้งนี้ นักวิชาการได้นำมาแปล และนำมาใช้แตกต่างกันอยู่หลายคำ เช่น แบบจำลอง ตัวแบบ หุ่นจำลอง รูปหุ่น แบบตุ๊กตาโมเดล เป็นต้น โดยนักการศึกษาได้ให้ความหมายของรูปแบบ ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) กล่าวว่า การพัฒนาแบบมีหลายๆ ลักษณะ ในการสร้างหรือพัฒนาแบบ จึงขึ้นอยู่กับเกณฑ์การตัดสินความเหมาะสมของรูปแบบ หรือโมเดลที่จะเลือกใช้ ซึ่งอาจพิจารณาได้จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างปรัชญา หรือแนวคิดในการประเมินกับประเด็นปัญหาของสิ่งที่ประเมิน

รัตนะ บัวสนธ์ (2552) กล่าวว่า รูปแบบ มีความหมายและสามารถจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้

1. ภาพร่างหรือแผนภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้จำลอง และยังไม่สมบูรณ์เหมือนจริง จึงอาจเรียกในความหมายที่ทับศัพท์ว่า "โมเดล"

2. เป็นแบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักในชื่อว่า "mathematical model"

3. การแสดงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แสดงในลักษณะแผนภาพรูปแบบในลักษณะนี้บางที่เรียกว่า ภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการบริหาร รูปแบบการสอน รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

อุทุมพร จามรมาน (2554) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริง หรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

ทิตินา แคมมณี (2557) ให้ความหมายว่า รูปแบบ (Model) เป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรมซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรมหรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่น สามารถเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบ หาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจใน ปรากฏการณ์ทั้งหลาย รูปแบบเช่นเดียวกับสมมติฐาน ที่บุคคลอาจสร้างขึ้นจากความคิด ประสบการณ์ การใช้อุปมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีและ หลักการต่าง ๆ ได้ แต่รูปแบบไม่ใช่ทฤษฎี

บุญชม ศรีสะอาด (2559) ให้ความหมายว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ผู้วิจัย สามารถใช้รูปแบบอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือในระบบ ต่างๆ อธิบายลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบ หรือกิจกรรมในระบบ

Good (1993; อ้างถึงใน นิพนธ์ บรรพสาร, 2558) ให้ความหมายของรูปแบบในพจนานุกรมการศึกษาไว้ 4 ความหมาย ดังนี้ 1) เป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ 2) เป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบ เช่น ตัวอย่างในการออกเสียงภาษาต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบ 3) เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการหรือแนวคิด และ 4) เป็นชุดของปัจจัยหรือ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งรวมกันเป็นตัวประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคมอาจเขียนเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์หรือบรรยายเป็นภาษาก็ได้

Stoner, & Wankel (1996) กล่าวว่า รูปแบบว่าเป็นการจำลองสถานการณ์เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของปรากฏการณ์นั้นๆ ได้ง่าย

Willer (1996) กล่าวว่า รูปแบบเป็นการสร้างความคิดรวบยอดของปรากฏการณ์ด้วยวิธีการของเหตุผลที่มีจุดหมายในการสร้างความกระจ่างชัดในนิยามที่แสดงถึงความสัมพันธ์และข้อเสนอของระบบรูปนัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง เครื่องมือทางความคิดที่ใช้หาคำตอบ การสร้างความคิดรวบยอดของความรู้ให้เป็นรูปธรรมที่อาจแสดงในรูปของแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือแผนภาพ หรืออาจเรียกว่า โมเดล ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองหรือผู้อื่นสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจเป็นวิธีการย่อส่วนทฤษฎีหรือแนวความคิดในเรื่องที่ต้องการนำเสนอให้ง่ายกับการเข้าใจ และมีวิธีการที่ไม่ซับซ้อน แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

2. องค์ประกอบของรูปแบบ

นักการศึกษาได้นำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้

ประยูร บุญใช้ (2544) นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน โดยทั่วไปมี องค์ประกอบร่วมที่สำคัญที่ผู้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนควรคำนึงถึง ดังนี้ 1) หลักการของ รูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมและ ขั้นตอนการดำเนินการ และ 5) การวัดและการประเมินผล

ธีระ รุญเจริญ (2550) พบว่า รูปแบบมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ระบบและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ 5) แนวทางการประเมินผลรูปแบบ และ 6) เงื่อนไขของรูปแบบ

ยุพิน ยืนยง (2553) สรุปรูปแบบการนิเทศแบบ หลากหลายวิธีการ เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการนิเทศ 4) การประเมินผลการนิเทศ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล (2556) สรุปรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู นักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ มี 8 องค์ประกอบ คือ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการ 3) สารสำคัญ 4) วัตถุประสงค์ 5) โครงสร้างเนื้อหา 6) กระบวนการจัดกิจกรรม 7) สภาพปัจจัยการบรรลุเป้าหมาย และ 8) การประเมินผล

ทิตนา แคมมณี (2557) นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน จำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ๆ 1) มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อ ที่เป็นพื้นฐาน หรือเป็นหลักการของรูปแบบการสอนนั้น ๆ 2) มีการบรรยายหรืออธิบาย สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ 3) มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบ และ ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำไปสู่เป้าหมายของระบบหรือ กระบวนการนั้น ๆ 4) มีการอธิบายหรือ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วย ให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วิหาญ พละพร (2558) สรุพอองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูมี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการ 5) การวัดและประเมินผล และ 6) แนวทาง/เงื่อนไข การนำรูปแบบไปใช้

สาวิตรี เถาว์โท (2558) สรุปรูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม มีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผล

นิติธาร ชูทรัพย์ (2559) สรุปรูปแบบการเรียนการสอน รายวิชาคอมพิวเตอร์สารสนเทศ ชั้นพื้นฐานโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่า มี 8 องค์ประกอบ คือ 1) ชื่อรูปแบบ 2) ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ 3) แนวคิดและ ทฤษฎีพื้นฐาน 4) หลักการ 5) วัตถุประสงค์ 6) เนื้อหา 7) กระบวนการเรียนการสอน และ 8) การวัดและประเมินผล

Joyce, B. and Showers, B. (1992) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย แนวคิด ปรัชญา หลักการ ทฤษฎี ความเชื่อ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนต่างๆ การวัดและประเมินผล เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งแผนแต่ละรูปแบบจะให้แนวทางว่าครูจะต้องเตรียมการสอนอย่างไร ดำเนินการและประเมินผลอย่างไรจึงจะช่วยให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า ในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบขึ้นอยู่กับการศึกษาความต้องการ และเป็นการทำนายปรากฏการณ์ใดๆ เรื่องอะไร แล้วจึงเลือกใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยเพียงใด จึงจะเหมาะสมและรูปแบบนั้นควรมีองค์ประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดที่แน่นอนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์นั้นๆ

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบจากแนวคิดนักวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำเสนอตารางการวิเคราะห์ความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบตามแนวคิดของนักการศึกษา

องค์ประกอบ ของรูปแบบ	แนวคิดของนักการศึกษา								
	ประยูร บุญใช้ (2544)	ธีระ รุญเจริญ (2550)	ยุพิน ยืนยง (2553)	อรอุมา รุ่งเรืองฉิมกุล (2556)	วิหาญ พละพร (2558)	สวสตรี เถาวิโท (2558)	นิธิตาร์ ชูทรัพย์ (2559)	Joyce, B. and Showers, B.	ความเห็นที่สอดคล้องกัน
1. ชื่อ รูปแบบ							√		1
2. ที่มาและ ความ สำคัญ				√			√		2
3. แนวคิด ทฤษฎี พื้นฐาน							√		1
4. หลักการ ของรูปแบบ	√	√	√	√	√	√	√	√	8
5.สาระ สำคัญ				√					1
6. จุด ประสงค์/ วัตถุประสงค์/ จุดมุ่งหมาย	√	√	√	√	√	√	√	√	8
7. เนื้อหา สาระการ พัฒนา	√			√	√	√	√		5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ของรูปแบบ	แนวคิดของนักการศึกษา								
	ประยูร บุญใจ (2544)	ธีระ รุญเจริญ (2550)	ยุพิน ยืนยง (2553)	อรอุมา รุ่งเรืองวิชกุล (2556)	วิทัญ พละพร (2558)	สวาทรี เถาว์โท (2558)	นิธิตาร ชูทรัพย์ (2559)	Joyce, B. and Showers, B.	ความเห็นที่สอดคล้องกัน
8. ระบบ และกลไก ของรูปแบบ		√							1
9. กระบวนการ/วิธี ดำเนินงาน	√	√	√	√	√	√	√	√	8
10. สภาพ บ่งชี้การ บรรลุ เป้าหมาย				√					1
11. การ วัดผล ประเมินผล	√	√	√	√	√	√	√	√	8
12. เงื่อนไข ของรูปแบบ		√							1
13. แนว ทางการนำ รูปแบบไปใช้					√				1

ผู้วิจัยได้พิจารณาความเห็นของนักการศึกษา จำนวน 8 ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือมีความคิดเห็นของนักการศึกษาที่สอดคล้องกันตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป (ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป) สรุป องค์ประกอบของรูปแบบ ได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ เป็นความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือหลักการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ
2. วัตถุประสงค์ เป็นเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการพัฒนาคุณลักษณะ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

3. เนื้อหา เป็นสาระความรู้ที่กำหนดไว้ให้สัมพันธ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรูปแบบ

4. กระบวนการ เป็นขั้นตอนหรือลำดับของการจัดกิจกรรมการนิเทศ กำหนดบทบาทของผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้การนิเทศบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

5. การวัดผลประเมินผล เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลการนิเทศ ที่จัดขึ้นตามรูปแบบที่จะชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบและบ่งบอกถึงการบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด

3. ประเภทของรูปแบบ

Keeves (1988; อ้างถึงใน วิจิตรา ปัญญาชัย, 2543) จำแนกประเภทรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบเชิงเทียบเคียง (Analogue Model) เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียง ในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงรูปธรรม โดยใช้หลักการเทียบเคียงโครงสร้างของรูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะข้อหรือความรู้ที่มีอยู่ ซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบต้องมีความชัดเจน สามารถนำไปทดสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์ แสดงความสัมพันธ์ของตัวประกอบหรือตัวแปร

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ร่วมกับหลักการสร้างรูปแบบเชิงข้อความ โดยอาศัยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว นำมาแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างตัวแปร ซึ่งสามารถทดสอบได้

สรุปได้ว่า ประเภทของรูปแบบมีทั้งทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ได้แก่ รูปแบบเชิงเทียบเคียง เชิงข้อความ เชิงคณิตศาสตร์และเชิงสาเหตุ การนำไปใช้ต้องเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับความต้องการ

4. การออกแบบและพัฒนารูปแบบ

นักการศึกษาได้นำเสนอการออกแบบและพัฒนารูปแบบ ดังนี้

ในการออกแบบและพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในทางการศึกษา มีการนำวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้ ทั้งนี้เนื่องจาก “ระบบ” ช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย (ทิตนา แชนมณี, 2550) ระบบเป็นกลุ่มองค์ประกอบที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน มุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน ดังนั้นการนำวิธีการเชิงระบบไปใช้กับการออกแบบจะยิ่งช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายทางการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การตรวจสอบข้อมูลที่ป้อนกลับสู่ระบบเป็นการควบคุมการทำงานของระบบ ทำให้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างคล่องตัวและราบรื่น (Kruse, 2007) แบบจำลองที่ใช้ในการออกแบบทางการศึกษามีอยู่มากมาย ในที่นี้ผู้วิจัยได้ทบทวนแบบจำลองเชิงระบบ 2 แบบ ดังนี้

1. แบบจำลองการออกแบบการสอน The ADDIE Model เป็นแบบจำลองที่ใช้วิธีการเชิงระบบ ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน (Kruse, 2007) คือ

- 1.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และขอบเขตในการจัดการเรียนการสอน
- 1.2 ขั้นตอนการออกแบบ (Design) ระบุกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ การเลือกสื่อ และวิธีการจัดการเรียนการสอน
- 1.3 ขั้นตอนการพัฒนา (Development) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาวัตกรรมการที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาเครื่องมือและประเมินผล
- 1.4 ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implementation) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ วัตกรรมการ และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง
- 1.5 ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ทุกระดับสำหรับการนำไปใช้ในครั้งต่อไปดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แบบจำลอง The ADDIE Model (Kruse, 2007)

2. แบบจำลองการออกแบบระบบการสอนของ Dick, Carey and Carey (2005) ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น 10 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 กำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน (Identify Instructional Goals)

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนแรกของการออกแบบในแบบจำลองนี้ เป็นการกำหนดว่าต้องการให้ผู้เรียนสามารถทำอะไรได้บ้างเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว เป้าหมายการเรียนการสอนอาจได้มาจากบัญชีรายการเป้าหมาย ได้มาจากการวิเคราะห์การปฏิบัติงาน (Performance Analysis) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) จากประสบการณ์การปฏิบัติงานที่พบว่าเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียน หรือเป็นความต้องการในการเรียนรู้ในสิ่งใหม่

2.2 วิเคราะห์การเรียนการสอน (Analyze Instruction)

หลังจากการกำหนดเป้าหมายการเรียนการสอนแล้ว เป็นขั้นที่ต้องวิเคราะห์ว่าจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไรหากกำหนดเป้าหมายไว้เช่นนั้น ด้วยการวิเคราะห์ไปที่ละลำดับขั้นตอน และในขั้นตอนสุดท้ายของการวิเคราะห์การเรียนการสอน เป็นการกำหนดว่า ทักษะ ความรู้ และเจตคติ ที่รู้จักกันในชื่อว่า พฤติกรรมนำเข้า (Entry Behavior) อะไรบ้างที่ผู้เรียนต้องสามารถทำได้ก่อนที่จะเริ่มการเรียนการสอนครั้งนี้

2.3 วิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท (Analyze Learners and Contexts)

นอกจากการวิเคราะห์เป้าหมายการเรียนการสอนแล้ว ยังมีการวิเคราะห์ที่ต้องดำเนินการไปแบบคู่ขนาน คือ การวิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะและบริบทต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ลักษณะต่าง ๆ เช่น ทักษะ ความชอบ เจตคติของผู้เรียนจะถูกกำหนดด้วยคุณลักษณะของสถาบัน และแหล่งฝึกทักษะ ข้อมูลที่สำคัญเหล่านี้จะมีผลต่อความสำเร็จในแต่ละขั้นตอนของแบบจำลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นการพัฒนาหลักสูตรการสอน

2.4 เขียนวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติ (Write Performance Objective)

ขั้นตอนนี้อยู่กับขั้นการวิเคราะห์การเรียนการสอน และพฤติกรรมนำเข้าสู่ที่ระบุไว้ เป็นการเขียนระบุให้ชัดเจนว่า ผู้เรียนจะสามารถทำอะไรได้บ้างในด้านความรู้และการปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว ข้อความที่เขียนขึ้นนี้ได้มาจากทักษะที่ระบุไว้ในขั้นการวิเคราะห์การเรียนการสอน ขั้นตอนนี้จึงเป็นการระบุทักษะที่ต้องเรียนรู้ เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติในการพัฒนาทักษะ และเกณฑ์ที่บ่งชี้การบรรลุความสำเร็จ

2.5 พัฒนาเครื่องมือประเมินผล (Develop Assessment Instrument)

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือประเมินผลนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว คือ สามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการ จุดเน้นหลัก คือ ทักษะที่ระบุในวัตถุประสงค์ กับทักษะที่ต้องการประเมินมีความสอดคล้องกัน

2.6 พัฒนากลยุทธ์การสอน (Develop Instructional Strategy)

เป็นการกำหนดกลยุทธ์ที่ต้องใช้ในการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ กลยุทธ์จะเน้นองค์ประกอบของการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ 1) กิจกรรมก่อนเรียน 2) การนำเสนอเนื้อหา 3) การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และ 4) การประเมินผลและติดตามกิจกรรมการเรียน กลยุทธ์ควรอยู่ภายใต้ทฤษฎีการเรียนรู้และผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความรู้ ลักษณะของสื่อ อุปกรณ์ การเรียนที่ต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาที่จะสอน ลักษณะของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ใช้สำหรับการพัฒนา เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และแผนการสร้างปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน สื่อการสอน การเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยี เช่น เว็บไซต์ หรือหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ

2.7 พัฒนาและเลือกสื่อการเรียนการสอน (Develop and Select Instructional Materials)

เป็นขั้นตอนของการใช้กลยุทธ์การสอนในการกำหนดการจัดการเรียนการสอนอันประกอบด้วย คู่มือผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล (สื่อการเรียนการสอน รวมถึงสื่อทุกชนิด เช่น คู่มือครู หน่วยการเรียนรู้ เครื่องฉายข้ามศีรษะ วิดีโอเทป คอมพิวเตอร์ เว็บเพจสำหรับการเรียนทางไกล ฯลฯ) การตัดสินใจเลือกใช้สื่อขึ้นอยู่กับชนิดของผลลัพธ์การเรียนรู้ และการเข้าถึงสื่อเหล่านั้น

2.8 ออกแบบและประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน (Design and Conduct Formation Evaluation of Instruction)

หลังจากการออกแบบการเรียนเรียบร้อยแล้ว จึงเป็นขั้นของการประเมินผล โดยการรวบรวมข้อมูลที่ใช้เพื่อระบุวิธีการปรับปรุงการเรียนการสอน การประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนนี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ การประเมินผลรายบุคคล การประเมินกลุ่มย่อย และการประเมินผลการทดสอบภาคสนาม (Field-trial Evaluation) แต่ละประเภทของการประเมินผลทำให้ผู้ออกแบบต้องเตรียมแบบประเมินที่แตกต่างกันออกไปสำหรับการปรับปรุงการเรียนรู้

2.9 ทบทวนการจัดการเรียนการสอน (Revise Instruction)

ขั้นตอนสุดท้ายของการออกแบบและกระบวนการพัฒนา (เป็นขั้นแรกของการเริ่มต้นใหม่ของกระบวนการ) คือ ขั้นการทบทวนการจัดการเรียนการสอน ขึ้นข้อมูลจาก

การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ถูกสรุปและตีความเพื่อระบุประสบการณ์ที่แตกต่างกันของผู้เรียนในการบรรลุวัตถุประสงค์ และบ่งบอกถึงปัจจัยที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ เส้นที่ลากเชื่อมโยงไปยังขั้นตอนต่าง ๆ ชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลจากการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไม่ได้นำไปใช้เพียงการปรับปรุงการสอนเท่านั้น แต่ใช้สำหรับการตรวจสอบเข้าถึงความเชื่อถือได้ของการวิเคราะห์การเรียนการสอน และเป็นข้อมูลสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมนำเข้า และคุณลักษณะของผู้เรียน และอาจจำเป็นต่อการตรวจสอบซ้ำเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และการจัดทำแบบทดสอบ

2.10 ออกแบบและประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน (Design and Conduct Summative Evaluation)

แม้ว่าการประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน เป็นการรวบรวมการประเมินประสิทธิภาพของการเรียนการสอน แต่โดยทั่วไปไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการออกแบบขั้นตอนนี้เป็นการประเมินค่า หรือคุณค่าของการเรียนการสอน และปรากฏเฉพาะหลังจากการสอนเสร็จสิ้น และได้ประเมินเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนในระหว่างกระบวนการเรียบร้อยแล้ว และเป็น การทบทวนการบรรลุถึงมาตรฐานที่ผู้ออกแบบได้กำหนดไว้ด้วย

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556) ได้สรุปขั้นตอนสำคัญ ในการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนจากแนวคิดของ สมพงษ์ สิงหะพล (2543) และทศนา แคมมณี (2551) ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษานแนวคิด ทฤษฎีและข้อค้นพบ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาต่างๆ จากเอกสาร ผลการวิจัยต่างๆ หรือการสังเกต การสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. การกำหนดหลักการ เป้าหมายและองค์ประกอบอื่นๆ ของรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระเบียบ เพื่อจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสูงสุด

3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขต่างๆ เช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย ผู้สอนจะต้อง เตรียมงานหรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินผลรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพ ของรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น โดยทั่วไปจะใช้วิธีการ ดังนี้ 1) ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ และ 2) ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการโดยการนำรูปแบบการเรียนการสอน ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน มี 2 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนนำ รูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้โดยใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็น ข้อมูลในการปรับปรุง และ 2) ระยะหลังนำรูปแบบการเรียนการสอน ไปทดลองใช้โดยอาศัยข้อมูล จากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและอาจมีการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ ซ้ำจนกว่าจะได้ผลเป็นที่พอใจ

ทศนา แคมมณี (2557) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ ว่า กระบวนการเรียน การสอนที่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและได้รับการทดลองใช้เพื่อพิสูจน์ ทดสอบประสิทธิภาพ แล้วถ้าวารูปแบบการเรียนการสอน หรือเป็นแบบแผนของการจัดการเรียนการสอนที่ผู้อื่นสามารถ นำไปใช้แล้วเกิดผลตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบนั้นได้ นับว่าเป็นการช่วยให้แนวทางแก่ผู้ปฏิบัติไม่ ต้องเสียเวลาลองผิดลองถูก หากได้รูปแบบที่ดีตรงกับวัตถุประสงค์ในการสอนของตนก็สามารถสอน ตามแบบแผน และได้ผลตามที่ต้องการได้

บุญชม ศรีสะอาด (2559) ได้นำเสนอการสร้างหรือการพัฒนารูปแบบ ดังนี้

1. สร้างหรือพัฒนารูปแบบตามสมมติฐานโดยการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบและผลการศึกษาหรือวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบ หรือตัวแปร ต่างๆ ภายในรูปแบบรวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบหรือตัวแปร เหล่านั้นหรือ ลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบการพัฒนารูปแบบนี้จะต้องใช้ หลักการของเหตุผล เป็นรากฐานสำคัญและการศึกษาค้นคว้ามักจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูป แบบอย่างยิ่ง ผู้วิจัย อาจคิดโครงร่างของรูปแบบขึ้นมาก่อนแล้วปรับปรุงโดยอาศัยข้อเสนอเทศจาก การศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิดหรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวม ข้อมูล หรือทำ การทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อทดสอบว่ามีความเหมาะสมหรือ มีประสิทธิภาพ ตามที่ มุ่งหวังหรือไม่ ช่วยให้ทราบอิทธิพลหรือความสำคัญขององค์ประกอบ ย่อยหรือตัวแปรต่างๆ ผู้วิจัย อาจปรับปรุงใหม่โดยตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่มีอิทธิพล หรือความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบ ของตน ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

Eisner (1976; อ้างถึงใน ทิพย์วรรณ เตมียกุล, 2552) ได้เสนอ แนวคิดของการ ทดสอบ หรือประเมินโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิโดยให้ความเห็นว่าการวิจัยทางการศึกษาบางเรื่องต้องการ ความ ละเอียดย่นมากกว่าการได้ตัวเลขแล้วนำมาสรุปผล จึงได้เสนอแนวคิดการประเมินโดย ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิได้เป็นการประเมินที่เน้นสัมฤทธิ์ผลของ เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบของการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal-based Model) การ ตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบของการประเมินแบบสนองตอบ

2. เป็นรูปแบบการประเมินที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialization) ใน เรื่องที่จะประเมิน ทั้งนี้เพราะองค์ความรู้เฉพาะสาขาวิชานั้นผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้น ๆ จริง ๆ จึงจะทราบ และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

3. เป็นรูปแบบที่ต้องใช้ตัวบุคคลคือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือ ในการประเมิน โดย ให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรมและมีดุลยพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์ พิจารณา ต่างๆ จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั้นเอง

4. มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการ ประเมิน ความน่าเชื่อถือและได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามกรอบต้องการอย่างแท้จริง

Madaus, Scriven and Stufflebeam (1983; อ้างถึงใน ทิพย์วรรณ เตมียกุล, 2552) ได้นำเสนอมาตรฐานการตรวจสอบรูปแบบ ดังนี้

1. มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง
2. มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เป็นการประเมินการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ
3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นการประเมินความเหมาะสมทั้งในด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา
4. มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือและได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามกรอบต้องการอย่างแท้จริง

Keeves (1998) กล่าวว่า หลักการอย่างกว้าง ๆ เพื่อกำกับการพัฒนารูปแบบไว้ คือ

1. รูปแบบต้องเป็นโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์กันและมีความเชื่อมโยงกัน
2. รูปแบบเป็นการทำนายผลที่จะเกิดขึ้น และสามารถตรวจสอบได้ โดยมีข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นข้อสนับสนุน
3. รูปแบบเป็นกลไกที่กล่าวด้วยเหตุและผลในการศึกษา รวมทั้งเป็นการอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องที่ศึกษา
4. รูปแบบเป็นกระบวนการใหม่ในการสร้างแนวทางการคิดที่มีความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะที่ทำให้เกิดแนวคิดใหม่

สรุปได้ว่า การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและได้รับการทดลองใช้ เพื่อพิสูจน์ทดสอบประสิทธิภาพแล้ว ถือว่ารูปแบบการเรียนการสอนหรือเป็นแบบแผนของการจัดการเรียนการสอนที่ผู้อื่นสามารถนำไปใช้ได้ การพัฒนารูปแบบมีการดำเนินการเป็นสองขั้นตอนใหญ่ คือ การสร้างรูปแบบ และการหาคุณภาพของรูปแบบ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีรูปแบบและการพัฒนา ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีการออกแบบ การเรียนการสอน ADDIE Model ตามแนวคิดของ เควิน ครูส ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา มาพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

5. การนำเสนอการพัฒนารูปแบบ

นักการศึกษานำเสนอการพัฒนารูปแบบ ดังนี้

Joyce & Weil (2000; อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556) กล่าวว่า การนำเสนอการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเป็นอีกขั้นหนึ่งที่สำคัญเนื่องจาก การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายจะช่วยให้ครูผู้สอนเกิดความเข้าใจและสามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน มีขั้นตอน ดังนี้

1. เสนอเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยสรุป องค์กรประกอบ รวมทั้งการนำเสนอว่าประกอบด้วยทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดสนับสนุน วิธีการตรวจสอบในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข
2. ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่างๆ ซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบการสอน ประกอบด้วยเป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎีหลักการและแนวคิดสำคัญที่

เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน ตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัจจุบันหรือ ปัญหาจากเอกสารผลการวิจัยหรือการสังเกต สอบถาม ผู้เกี่ยวข้อง

3. รูปแบบการเรียนการสอน เป็นการอธิบายถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนการสอน เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีขั้นตอนที่แตกต่างกันออกไป

3.2 รูปแบบของปฏิสัมพันธ์ เป็นการอธิบายถึงบทบาทของผู้สอน และ ผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละรูปแบบ

3.3 หลักการของการตอบสนอง เป็นการบอกถึงวิธีการแสดงออกของ ผู้สอนต่อผู้เรียน การตอบสนองต่อการกระทำของผู้เรียน เช่น การให้รางวัลแก่ผู้เรียน การให้อิสระภาพ ในการแสดงความคิดเห็น การไม่ประเมินว่าถูกหรือผิด เป็นต้น

3.4 ระบบการสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นการอธิบายถึง เงื่อนไข หรือ สิ่งจำเป็นที่จะทำให้การใช้รูปแบบนั้นได้ผล เช่น รูปแบบการสอนแบบทดสอบในห้องปฏิบัติการ ต้องใช้ผู้นำการทดลองที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว รูปแบบการสอนแบบฝึกทักษะผู้เรียนจะต้อง ได้รับการฝึกทำงานในสถานการณ์และใช้อุปกรณ์ที่ใกล้เคียง สภาพการทำงานจริง เป็นต้น

4. การประเมินรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของ รูปแบบที่สร้างขึ้นโดย 1) ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง ภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ และ 2) ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการโดยนำรูปแบบ การสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ทดลองในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. การปรับปรุงรูปแบบการสอน มี 2 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ โดยใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง และ 2) ระยะหลังนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ โดยอาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและอาจมีการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำจนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

6. การนำรูปแบบการสอนไปใช้ เป็นการให้คำแนะนำและตั้งข้อสังเกต เกี่ยวกับการนำรูปแบบการสอนไปใช้ให้ได้ผล เช่น ควรใช้กับเนื้อหาประเภทใดและควรใช้กับผู้เรียน ระดับใด เป็นต้น

7. ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอน เป็นการระบุถึงผลของการใช้รูปแบบ การสอน ที่คาดว่าจะเกิดแก่ผู้เรียนทั้งผลทางตรงซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของรูปแบบการสอนนั้นและ ผลทางอ้อม ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการใช้รูปแบบการสอนนั้น ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับครูในการพิจารณาและเลือกรูปแบบการสอนไปใช้

สรุปได้ว่า การนำเสนอการพัฒนาการเรียนการสอนนำเสนอเกี่ยวกับ องค์ประกอบ ทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดสนับสนุน วิธีการตรวจสอบในเชิงการนำไปใช้ใน สถานการณ์ จริงเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข ที่มาของรูปแบบ รูปแบบการเรียนการสอน การ ประเมินรูปแบบการสอน การปรับปรุงรูปแบบการสอน การนำรูปแบบการสอนไปใช้และผลที่ได้จาก การใช้รูปแบบการสอน

6. การตรวจสอบรูปแบบ

อุทุมพร จามรमान (2554) กล่าวว่า การตรวจสอบรูปแบบ ควรตรวจสอบคุณลักษณะ 2 อย่าง คือ

1. การตรวจสอบความมากน้อยของความสัมพันธ์ ความเกี่ยวข้อง เหตุผลระหว่างตัวแปร
2. การประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ ดังกล่าว โดยสามารถประมาณค่าข้ามกาลเวลา กลุ่มตัวอย่าง หรือสถานที่ได้ (Across time, Samples sites/ หรืออ้างอิงจากกลุ่มตัวอย่างไปหาประชากรได้โดยผลการตรวจสอบนำไปสู่คำตอบได้ 2 ข้อ คือ การสร้างรูปแบบ และการปรับปรุงหรือพัฒนารูปแบบเดิม

Eisner (1976) กล่าวว่า การตรวจสอบรูปแบบ คือ การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีความเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ และได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้

1. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการสังเคราะห์โดยกระบวนการตัดสินใจ วิจารณ์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิ จะเป็นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งในประเด็นที่นำมาพิจารณา
2. เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมิน และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัยเนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใดๆ ได้และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต่อมาได้มีการนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูง
3. เป็นรูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรมและมีดุลยพินิจที่ดี
4. เป็นรูปแบบที่ให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอัธยาศัยและความถนัดของแต่ละคน

สรุปได้ว่า การตรวจสอบรูปแบบเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้สร้างรูปแบบหรือผู้ที่นำรูปแบบไปใช้เกิดความมั่นใจได้ว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นมีความน่าเชื่อถือ สามารถทำนายผลและขยายผลของการทำนายได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งจะนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ

การนิเทศการศึกษา

1. ความหมายของการนิเทศการศึกษา

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษา ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ได้ให้ความหมายว่าการนิเทศการสอน เป็นคำประสมระหว่างการนิเทศและการสอนโดยมุ่งพัฒนาการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างครูและผู้นิเทศ รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพื่อที่จะช่วยเหลือครูในการพัฒนาทักษะวิชาชีพให้สูงขึ้น

กรองทอง จิระเดชากุล (2550) ได้ให้ความหมายว่า การนิเทศ เป็นการช่วยเหลือครูในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการสร้างเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทุกด้านทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ

วีชรา เล่าเรียนดี (2550) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันด้วยการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมระหว่าง ผู้ให้การนิเทศหรือผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนของครูต้องอาศัย ความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อเป้าหมายเดียวกัน คือ คุณภาพการศึกษาและคุณภาพผู้เรียน

สมเดช สีแสง (2551) ได้ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา คือ กระบวนการให้คำแนะนำและการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและผู้เรียน เพื่อการปรับปรุง การเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์

ฉันทนา จันทร์บรรจง (2554) ให้ความหมายว่า การนิเทศ เป็นกระบวนการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ

Carl D. Glickman (1985; อ้างถึงใน สุทธนู ศรีไสย์, 2555) ได้ให้ความหมายการนิเทศการศึกษา หมายถึง หน้าที่ของทางโรงเรียนที่จะต้องปรับปรุง การสอนรวมทั้งการให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับครู การพัฒนาหลักสูตร การให้บริการ เสริมวิชาการ การพัฒนากลุ่มและการ สนับสนุนให้ครูทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อนำข้อมูล มาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผู้นิเทศ จะต้องเป็นบุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบงานการนิเทศซึ่งเป็นงานหลักของตน

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการการช่วยเหลือครูให้ประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมการสอน และการพัฒนาทักษะวิชาชีพให้สูงขึ้น โดยมีเป้าหมายปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์ เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

2. ความสำคัญของการนิเทศการศึกษา

นักการศึกษาได้นำเสนอความสำคัญของการนิเทศการศึกษา ดังนี้

ชาอุชัย อาจินสมาจาร (2523; อ้างถึงใน พิทยา เข้มเนตวิทย์, 2550) ได้กล่าวถึงความสำคัญที่จะต้องมีการนิเทศการศึกษา ดังนี้

1. สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย ศึกษานิเทศก์จึงเป็นตัวแทนการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์การที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อความเจริญงอกงามของครู แม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีแล้วก็ตามแต่ครูก็ต้องปรับปรุงฝึกฝนอยู่เสมอ ในขณะที่ทำงานในสถานการณจริง

3. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการช่วยเหลือครูในการเตรียมการสอน เนื่องจากครูต้องปฏิบัติงานในกิจกรรมต่างๆ กันและต้องเผชิญกับภาวะที่ค่อนข้างหนักครู่จึงไม่อาจสละเวลาได้มากเพียงพอต่อการเตรียมการสอน การนิเทศการศึกษาจึงสามารถลดภาระของครูได้ในกรณีดังกล่าว

4. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ ทำให้เกิดการพัฒนาทางการศึกษาทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิเคราะห์และจากการอภิปราย จากการค้นพบของการวิจัยมีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตดังกล่าวการนิเทศการศึกษาสามารถให้บริการได้

5. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาชีพแบบ ประชาธิปไตย การนิเทศการศึกษาสามารถให้ประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังสามารถรวมพลังของทุกคนที่ร่วมอยู่ในกระบวนการทางการศึกษาด้วย

สุทธนู ศรีไสย์ (2555) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการนิเทศการศึกษามีพื้นฐานมาจากการวิจัยและเกี่ยวข้องโดยตรงกับโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพสูง ส่วนมากจะเกี่ยวข้องอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ ความรับผิดชอบ การเร้าหรือกระตุ้นให้ครูปรับปรุงตนเอง ประโยชน์ที่ครูควรจะได้รับจากการนิเทศสรุปได้ ดังนี้

1. การนิเทศช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเอง ถ้าครูยังคงมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในห้องเรียนครูก็จะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ได้สมบูรณ์แบบ และจะมีความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานทุกด้าน

2. การนิเทศสนับสนุนให้ครูสามารถประเมินผลการทำงานได้ด้วยตนเองครู สามารถมองเห็นด้วยตนเองว่าตนเองนั้นประสบผลสำเร็จในการสอนได้มากน้อยเพียงใดและการ ปฏิบัติงานภายในโรงเรียนของครูส่วนมากจะเกี่ยวข้องอยู่กับวิธีการควบคุมมากกว่าการจัดการ ดังนั้น ในการควบคุมสิ่งใดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียนครูจะต้องมีอำนาจอย่างแท้จริงจึงจะสามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เหมาะสมกับสถานการณ์และมองเห็นความสามารถของตนเองได้อย่างชัดเจน

3. การนิเทศช่วยให้ครูได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ครูผู้สอนแต่ละคนสามารถสังเกตการทำงานหรือการสอนของครูคนอื่นๆ เพื่อปรับปรุงการสอนของตน นอกจากนี้ จะมีการแลกเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์การสอนและรับเอาวิธีการสอนใหม่ ๆ จากครูคนอื่นไปทดลองใช้ รวมทั้งเรียนรู้วิธีการช่วยเหลือให้การสนับสนุนแก่ครูคนอื่นๆ ด้วย

4. การนิเทศช่วยกระตุ้นครูให้มีการวางแผนจัดทำจุดมุ่งหมาย และแนวปฏิบัติไปพร้อมๆ กัน ครูแต่ละคนสามารถให้ความช่วยเหลือเพื่อนครูด้วยกัน เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาการสอนอย่างกว้าง ๆ ภายในโรงเรียน การวางแผนฝึกหรือให้บริการเสริมวิชาการ การพัฒนา หลักสูตร และการกระตุ้นให้ครูผู้สอนทำงานวิจัยเกี่ยวกับชั้นเรียน รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติงานของครูกับกลุ่มจะชี้ให้เห็นความสามารถในการควบคุมและจัดการ ความน่าเชื่อถือและ ความเป็นนักวิชาการของครูคนนั้นได้เป็นอย่างดี

5. การนิเทศจะเป็นกระบวนการที่ทำหายความสามารถของครูให้มีความคิดเชิงนามธรรมสูงขึ้น ในขณะที่ปฏิบัติงานครูผู้สอนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินผล ข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นข้อดีและข้อเสียของการปฏิบัติงาน รวมทั้งแนวคิดหลายแนวทางซึ่งวิธีการดังกล่าวจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำหายและช่วยพัฒนาแนวคิดเชิงนามธรรม (Abstract Thinking) ของครูให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

Ben Harris (1975; อ้างถึงใน สุทธนู ศรีไสย์, 2555) ได้กล่าวว่า บทบาทของผู้นิเทศจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับการช่วยเหลือครูในเรื่องการปรับปรุงการสอน และเกี่ยวข้องทางอ้อมกับ การสอน

นักเรียน ดังนั้นการนิเทศจึงต้องเน้นอยู่ที่การปรับปรุง การสอนของครูเพื่อให้นักเรียนบรรลุผลตาม เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้นิเทศ คุณภาพของครูในแต่ละโรงเรียนหรือแต่ละแห่งจะขึ้นอยู่กับ ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศเป็นสำคัญ โรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในทุกด้านเราจะ เห็นว่าส่วนหนึ่ง จะมาจากโปรแกรมการนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา มีความสำคัญในการช่วยเหลือครูให้ปรับปรุงการ เรียน การสอนและการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักเรียนบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผลจากการ นิเทศจะเป็นข้อมูลสะท้อนให้เห็นข้อดีข้อเสียของการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยให้ครูได้รับการฝึกฝน ปรับปรุงการทำงาน ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงาน หรือการสอนและช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่น ในตนเอง

3. หลักการนิเทศการศึกษา

นักการศึกษาได้อธิบายหลักการนิเทศการศึกษา ดังนี้

สังต์ อุทรานันท์ (2530) ได้สรุปหลักการนิเทศการศึกษา ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษาเป็น “กระบวนการ” ทำงานร่วมกันระหว่าง ผู้นิเทศและผู้รับ การนิเทศ การทำงานเป็นขั้นตอน มีความต่อเนื่อง ไม่หยุดนิ่งและมีความเกี่ยวข้อง ปฏิสัมพันธ์ในหมู่ ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ดี

2. การนิเทศการศึกษามี “เป้าหมาย” อยู่ที่คุณภาพของผู้เรียน แต่การ ดำเนินงานนั้นจะกระทำโดยผ่าน “ตัวกลาง” คือครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้น เป้าหมายของ การนิเทศการศึกษาคือคุณภาพผู้เรียนไม่ใช่ผลประโยชน์ที่ครูพึงจะได้หลังจากมีการประชุม สัมมนา อบรมเชิงปฏิบัติการต่างๆ ที่จัดโดยหน่วยงานต้นสังกัดของบุคลากรนั้นๆ เป็นการทำงานร่วมกับครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้บุคคลเหล่านั้น ได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงาน การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อคุณภาพในการเรียนของผู้เรียนในชั้นปลาย

3. การนิเทศการศึกษานับบรรยากาศแห่ง “ความเป็นประชาธิปไตย” หมายถึง บรรยากาศแห่งการทำงานร่วมกัน การยอมรับซึ่งกันและกัน การเปลี่ยนแปลงในฐานะ ผู้นำและผู้ ตามตลอดจนความรับผิดชอบต่อผลงานร่วมกันด้วย ซึ่งผลงานที่เกิดขึ้นจากการนิเทศไม่ว่า จะดี หรือไม่ดีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน โดยเท่าเทียมกัน ดังนั้น การนิเทศแบบ ประชาธิปไตยจะช่วยสร้างความร่วมมือและบรรยากาศที่ดีในการทำงานได้เป็นอย่างมาก

กมล ภูประเสริฐ (2545; อ้างถึงใน จันทร์พิมพ์ วงศ์ประชารัตน์, 2556) ได้กล่าวถึง หลักการของการนิเทศการศึกษา ดังนี้

1. มุ่งที่คุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ แม้ว่าการนิเทศจะเป็นการพัฒนา บุคลากรใน โรงเรียน สิ่งที่จะพัฒนาจะต้องไปสู่คุณภาพผู้เรียนทั้งสิ้น

2. อาศัยความร่วมมือภายในโรงเรียน บุคลากรในโรงเรียนต้องตระหนักถึง ความสำคัญของการนิเทศ ร่วมมือร่วมใจ ร่วมคิดร่วมทำเพื่อให้บุคลากรแต่ละคนพัฒนาตนเองได้ อย่างมีคุณภาพและหลายกรณีอาจต้องเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาช่วยให้คำแนะนำด้วย

3. อาศัยวิธีการที่หลากหลายที่จะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นความสนใจ และความร่วมมือใน การดำเนินการแต่ละวิธีมีจุดเด่นจุดด้อยที่จะช่วยเสริมประสิทธิภาพของกันได้

4. กระทำอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพจนสร้างความรู้สึกว่า กระบวนการนี้เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ กลายเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นการสร้างอุปนิสัยของการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

5. ใช้กระบวนการที่เป็นระบบเพื่อให้มั่นใจได้ว่างานนิเทศภายในโรงเรียนจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้

ชาวยุซัย อาจินสมาจาร (2547; อ้างถึงใน รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2552) ได้นำเสนอหลักการนิเทศการศึกษาที่ดี ควรมีดังต่อไปนี้

1. การนิเทศการศึกษาจะต้องสัมพันธ์กับการบริหาร การนิเทศการศึกษาถือว่าเป็นส่วนสำคัญของการบริหาร

2. การนิเทศการศึกษาควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของปรัชญา หมายความว่านโยบาย แผน ค่านิยม และความหมายของการนิเทศการศึกษาควรถูกกำหนด โดยแนวทางของปรัชญาชีวิตในสังคม ซึ่งเราจะให้การศึกษาแก่บุคคลในสังคมนั้น จุดหมาย เป้าหมาย นโยบายและแผนจะถูกตรวจสอบโดยวิธีการทางปรัชญาโดยให้สอดคล้องกับชีวิตในชุมชน

3. การนิเทศการศึกษาควรเป็นวิทยาศาสตร์ กิจกรรม แผน วิธีการ และเทคนิคต่างๆ ควรตั้งอยู่บนเจตคติและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ การนิเทศการศึกษา ควรเน้นเรื่องการทดลอง การสังเกต การวินิจฉัยและความเชื่อถือได้ ควรใช้วิธีการค้นพบทางการวิจัย

4. การนิเทศการศึกษาควรเป็นประชาธิปไตย ควรเป็นเรื่องของความร่วมมือ ซึ่งทุกคนมีสิทธิ์ในการร่วมมือในการเลือกอุปกรณ์และวิธีสอนเป็นสิทธิของครูทุกคน

5. การนิเทศการศึกษาควรเป็นการสร้างสรรค์ ควรส่งเสริมให้ทุกคน แสดงออกอย่างเสรีโดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการอภิปรายเพื่อการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การให้คำแนะนำสร้างวิธีการใหม่เพื่อการประดิษฐ์และการผลิต

6. การนิเทศการศึกษาควรส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า ส่งเสริม ความเจริญงอกงามของผู้เรียนและครูและให้เขาได้ปรับปรุงสังคมอีกต่อหนึ่ง ควรส่งเสริมภาวะผู้นำที่จะก่อให้เกิดการต่อเนื่องเกี่ยวกับแผน นโยบายและกระบวนการทางการศึกษา

7. การนิเทศการศึกษาควรเป็นวิชาชีพที่ถือเป็นการบริการอย่างหนึ่งก็เหมือนกับวิชาชีพอื่นๆ ซึ่งจะต้องมีการประเมินผลตัวเองอยู่เสมอในด้านเป้าหมายและ จุดมุ่งหมายนอกจากนี้ยังควรประเมินแผน วิธีการและบุคลากรเพื่อที่จะได้พัฒนามาตรฐาน และความรู้พิเศษ ทักษะ ตลอดจนเทคนิคต่างๆ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ให้แนวคิดว่า หลักการนิเทศศึกษามีเป้าหมายหลักอยู่ที่คุณภาพของผู้เรียน การนิเทศการสอนจึงต้องผ่านครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจะไปสู่นักเรียน หลักการนิเทศการสอนจึงมุ่งที่ครูเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น พฤติกรรมของครูที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้เรียน หากครูได้แสดงถึงความรู้ความสามารถและมีพฤติกรรมที่เหมาะสมแล้วคุณภาพผู้เรียนก็จะดีควบคู่ไปด้วย

อดุลย์ วงศ์ก้อม (2552) ได้สรุปแนวคิดของ Burton and Brukner (1955); Briggs and Jusman (1952); Adams and Dickey (1953); Marks and Stoops (1985) และ Sergiovanni and Starate (1983) เป็นหลักการนิเทศ ดังนี้

1. หลักการประชาธิปไตย เป็นการนำเอาปรัชญาและแนวคิดเรื่อง ประชาธิปไตย มาใช้ในการปฏิบัติงานนิเทศ โดยเฉพาะการนิเทศแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นกระบวนการนิเทศ ที่ต้องการให้เกิดความช่วยเหลือกัน ยอมรับกันทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม ร่วมรับผิดชอบด้วยกันในการทำงานจะร่วมกันวางแผน มิใช่เป็นการสั่งการจากผู้มีอำนาจฝ่ายเดียว กระบวนการนิเทศการศึกษา มิได้คำนึงถึงบรรยากาศในการทำงานร่วมกันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการยอมรับบทบาทของกันและกันที่เปลี่ยนในฐานะผู้นำและผู้ตาม โดยถือหลักการ ดังนี้ ต้องไว้วางใจซึ่งกันและกัน เคารพซึ่งกันและกัน ร่วมมือช่วยเหลือกันและกัน ต้องยึดวิธีการแห่งปัญญาในการตกลง ตัดสินหรือไตร่ตรองในเรื่องทั้งปวง

2. หลักวิทยาศาสตร์ หลักการนิเทศเชิงวิทยาศาสตร์ที่ได้นำมาใช้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้นิเทศเปลี่ยนไปคือแทนที่ผู้นิเทศจะแนะนำครูเรื่องวิธีการสอนโดยทั่วไป ผู้นิเทศต้อง ค้นหาวิธีที่เหมาะสมเพื่อให้ครูนำไปปฏิบัติหรือค้นหาวิธีที่เหมาะสมด้วยตนเองโดยมีผู้นิเทศเป็นผู้ช่วยเหลือ ปัจจุบันแนวคิดดังกล่าวได้เปลี่ยนไป การนิเทศเชิงวิทยาศาสตร์ได้กลายเป็นการเน้นหนัก เรื่องวิจัยและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนได้ดีขึ้นเพราะ หลักวิทยาศาสตร์ในการนิเทศคือกระบวนการค้นหาความจริงในการรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการนิเทศและปรับปรุงการสอน

3. หลักการสร้างสรรค์ เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้คนและงานได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย การนิเทศเชิงสร้างสรรค์ได้ก่อให้เกิดแนวคิดในการนิเทศหลายประการ คือ 1) การนิเทศเป็นทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์หรือกระบวนการกลุ่ม 2) การนิเทศเป็นการแนะแนว 3) การนิเทศเป็นการจัดและปรับปรุงหลักสูตร 4) การนิเทศโดยทีมการสอนเป็นการสร้างความเป็นผู้ดำเนินการนิเทศให้กับครูแม่แบบเพื่อพัฒนางานนิเทศของตนต่อไป

4. หลักภาวะผู้นำงานด้านการนิเทศศึกษาก่อให้เกิดแนวคิดการนิเทศแบบภาวะผู้นำร่วมกัน ซึ่งเป็นการนิเทศที่เน้นให้เกิดภาวะผู้นำขึ้นในกลุ่มและ ใช้ภาวะผู้นำที่เกิดขึ้นในแต่ละคน ผลักดันให้งานบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้โดยใช้ภาวะผู้นำที่ทุกคนมีอยู่และได้พัฒนานั้นมา ร่วมกันทำงานและความคิดนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป นับเป็นแนวโน้มประการหนึ่งของการนิเทศ การศึกษาในปัจจุบัน

5. หลักการติดต่อสื่อสาร ความสำคัญของการติดต่อสื่อสารเป็นกระบวนการหนึ่งของการนิเทศการศึกษาที่ศึกษานิเทศก์จะต้องให้ความสำคัญและจะต้องสร้างให้เกิดขึ้น ไม่ใช่ในฐานะผู้ส่งสารและผู้รับข่าวสารเท่านั้นแต่ในฐานะของผู้อำนวยความสะดวก นักพัฒนา ผู้ดูแลและผู้มีส่วนร่วมในระบบติดต่อสื่อสาร

สรุปได้ว่า หลักการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยมีเป้าหมายอยู่ที่คุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลายและความร่วมมือภายในโรงเรียนตามหลักประชาธิปไตย เป็นการกระทำที่ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ การนิเทศการศึกษาจึงต้องผ่านการพัฒนาครูเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นอันจะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน

4. กระบวนการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเพื่อให้เกิดผลสำเร็จมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการตามลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งนักการศึกษาได้นำเสนอกระบวนการนิเทศดังนี้

นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2527; อ้างถึงใน จันทร์พิมพ์ วงศ์ประชารัตน์, 2556) ได้อธิบายว่าขั้นตอนการนิเทศมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์ประกอบ คือ 1) ตั้งเป้าหมายหรือหลักการ 2) กำหนดความจำเป็นหรือความต้องการ 3) วางวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน และ 4) กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

2. ขั้นจัดการออกแบบรูปแบบขององค์ประกอบของโครงการ มีขั้นตอนย่อยดังนี้ 1) คัดเลือกผู้เข้ารับการนิเทศ 2) นิเทศหรือสรรหาผู้ทำหน้าที่นิเทศ 3) กำหนดเนื้อหาการนิเทศ 4) จัดสรรงบประมาณ 5) เลือกวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือ ที่จะดำเนินการ และ 6) มอบหมายงานด้านอำนวยความสะดวกและกำหนดสถานที่

3. ขั้นดำเนินการตามโครงการ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้ 1) แก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด 2) จัดกิจกรรมประกอบเมื่อเห็นว่าเกิดความเครียด ความล่า หรือ เบื่อหน่าย และ 3) สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นในกลุ่ม

4. ขั้นประเมิน ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้ 1) ใช้เครื่องมือประเมินผลให้ถูก 2) วิเคราะห์ผลและตีความหมายให้เห็นชัด และ 3) สรุปผลหาข้อบกพร่อง เพื่อแก้ไขในการดำเนินงานครั้งต่อไป

5. ขั้นวางแผนใหม่ ถ้ามีโครงการต่อเนื่อง

สังัด อุทรานันท์ (2530) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการศึกษาที่ เรียกว่า PIDRE ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. วางแผนการนิเทศ (Planning-P) เป็นการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อให้ได้มาซึ่งสภาพปัญหาความต้องการที่จะนิเทศ วางแผนการปฏิบัติงานการนิเทศ

2. ให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (information-I) เป็นการให้ความรู้ความเข้าใจถึงสิ่งที่จะดำเนินการขั้นตอนในการดำเนินการมีความจำเป็นสำหรับ การนิเทศ อย่างไรก็ตามจะเป็นอย่างไรเพื่อให้ความรู้ในการปฏิบัติที่ถูกต้อง

3. การปฏิบัติงาน (Doing-D) เป็นการปฏิบัติงานใน 3 ลักษณะ คือ 1) การปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศ เป็นขั้นที่ผู้รับการนิเทศลงมือในการปฏิบัติงานตามความรู้ ความสามารถที่ได้รับมาจากการให้ความรู้ในสิ่งที่ทำ 2) การปฏิบัติงานของผู้นิเทศ ขั้นนี้ผู้นิเทศจะทำการนิเทศและควบคุมคุณภาพให้งานสำเร็จออกมาตามกำหนดเวลา และมีคุณภาพสูง และ 3) การปฏิบัติงานของผู้สนับสนุนการนิเทศในเรื่องวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่จะช่วยให้การปฏิบัติงาน บรรลุผล

4. การสร้างขวัญและกำลังใจ (Reinforcing-R) เป็นการเสริมกำลังใจของผู้บริหาร เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความมั่นใจและเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

5. การประเมินผลผลิตและกระบวนการดำเนินงาน (Evaluating-E) ผู้นิเทศจะประเมินผลการดำเนินงานเพื่อรวบรวมผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และ ปรับปรุง ผลงาน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) (2535; อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) ได้กำหนดกระบวนการนิเทศการศึกษา ออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการเป็นขั้นตอนสำคัญ ที่ต้องดำเนินการในขั้นตอนแรกของการนิเทศเพื่อให้ผู้นิเทศได้ทราบสภาพที่ว่ามีปัญหาหรือความต้องการอย่างไรซึ่งจะเป็นข้อมูลในการวางแผนและกำหนดทางเลือกต่อไป

2. การวางแผนและกำหนดทางเลือก โดยนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ประกอบกับทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อจัดลำดับความสำคัญและวางแผนว่าจะกำหนดทางเลือก ในการนิเทศอย่างไร เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดีที่สุดที่คิดว่าจะสนองวัตถุประสงค์ได้ผลสูงสุด และเหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่

3. การสร้างสื่อ เครื่องมือและพัฒนาวิธีการ เป็นการผลิตสื่อที่ใช้ในการปฏิบัติงานการนิเทศเพื่อแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศเพื่อให้ทราบที่มาของปัญหา ความต้องการและการวางแผนแก้ปัญหาได้ถูกต้อง

4. การปฏิบัติการนิเทศ เป็นการนำสื่อหรือเครื่องมือที่เตรียมไว้แล้วมาดำเนินการไปในคราวเดียวกันกับการออกไปปฏิบัติการควบคุม กำกับดูแล

5. การประเมินผลและรายงานผลการนิเทศ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการนิเทศ การประเมินผลกระทำได้หลายวิธีและนำผลจากการประเมินมาสรุป และรายงานผล นอกจากนี้ยังใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อใช้ประกอบการศึกษา สภาพปัญหาและการวางแผนการปฏิบัติการดำเนินการต่อไปอีกด้วย

สุภภรณ์ กิตติรัชดานนท์ (2551) สรุปกระบวนการนิเทศ มี 6 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างความตระหนัก 2) การวางแผนการนิเทศ 3) การสร้างเครื่องมือ สื่อการนิเทศ 4) การนิเทศการเรียนการสอน 5) การประเมิน ติดตามผล 6) การขยายผล สร้างวัฒนธรรมคุณภาพ

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552) ได้สรุปกระบวนการนิเทศการสอน ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญๆ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน ขั้นดำเนินการนิเทศ และขั้นการวัดประเมินผลการนิเทศ

วชิรา เครือคำอ้าย (2552) สรุปรูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ 1) เตรียมความรู้/เทคนิคการจัดการเรียนรู้ 2) เตรียมวางแผนการนิเทศ 3) ดำเนินการนิเทศ และ 4) ประเมินผลการนิเทศ

ยุพิน ยืนยง (2553) สรุปรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลาย วิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู มีกระบวนการนิเทศ มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การคัดกรองระดับความรู้ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียน 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) การดำเนินการนิเทศ และ 4) การประเมินผลการนิเทศ

วิชรา เล่าเรียนดี (2553) สรุปกระบวนการนิเทศการศึกษา มี 7 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ 2) เลือกประเด็น หรือเรื่องที่น่าสนใจปรับปรุงและพัฒนา 3) นำเสนอโครงการพัฒนาและขั้นตอนการปฏิบัติ 4) ให้ความรู้หรือ แสวงหาความรู้จากเอกสารต่างๆ และจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคการสังเกตการสอนในชั้นเรียนและความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่สนใจ 5) จัดทำแผนการนิเทศ กำหนดวัน เวลาที่จะ

สังเกตการสอน ประชุม ปรีกษาหารือเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ 6) ดำเนินการตามแผนโดยครูและผู้นิเทศ และ 7) สรุปและประเมินผลการปรับปรุง และพัฒนารายงานผลสำเร็จ

ชญากาญจน์ ศรีเนตร (2558) สรุปรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การสำรวจความต้องการและความจำเป็น 2) การวางแผนการนิเทศ 3) การดำเนินการนิเทศ 4) การประเมินผลและรายงานผลการนิเทศ และ 5) การขยายผล ยกย่อง และเชิดชูเกียรติ

Harris (1985; อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) ได้กำหนดขั้นตอนของกระบวนการนิเทศการศึกษาไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) ได้แก่ การคิด การตั้งวัตถุประสงค์ การคาดการณ์ล่วงหน้า การกำหนดตารางงาน การค้นหาวิธีปฏิบัติงานและการวางแผน โปรแกรมงาน
2. การจัดโครงการ (Organizing) ได้แก่ การตั้งเกณฑ์มาตรฐานการรวบรวมทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดและวัสดุอุปกรณ์ ความสัมพันธ์แต่ละขั้นการมอบหมายงาน การประสานงาน การกระจายอำนาจตามหน้าที่โครงสร้างขององค์กรและการพัฒนานโยบาย
3. การนำเข้าสู่การปฏิบัติ (Leading) ได้แก่ การตัดสินใจ การเลือกสรรบุคลากร การเร้าใจให้มีกำลังใจคิดริเริ่มอะไรใหม่ๆ การสาธิต การจูงใจ ให้คำแนะนำ การสื่อสาร การกระตุ้นส่งเสริมกำลังใจ การแนะนำนวัตกรรมใหม่ๆ และให้ความสะดวก ในการทำงาน
4. การควบคุม (Controlling) ได้แก่ การสั่งการ การให้รางวัล การลงโทษ การให้โอกาส การตำหนิการไล่ออกและการบังคับให้กระทำตาม
5. การประเมินผล (Appraising) ได้แก่ การตัดสินใจการปฏิบัติงาน การวิจัยและการวัดผลการปฏิบัติงาน กิจกรรมที่สำคัญ คือ พิจารณาผลงานในเชิงปฏิบัติว่าได้ผลมากน้อยเพียงใดและวัดผลด้วยการประเมินอย่างมีแบบแผน มีความเที่ยงตรง

จากการกระบวนการนิเทศการศึกษาตามแนวคิดของนักการศึกษา ผู้วิจัยได้ วิเคราะห์แยกแยะรายละเอียดเพื่อหาความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน แสดงรายละเอียด ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของกระบวนการนิเทศการศึกษา ตามแนวคิด
ของนักการศึกษา

กระบวนการนิเทศ	แนวคิดของนักการศึกษา								
	สังต อุทรานันท์ (2530)	สปช. (2535)	สุภาภรณ์ กิตติรัตนานนท์ (2551)	เกรียงไกร สังข์ชัย (2552)	วิขิรา เครือคำอ้าย (2552)	วัชรรา เล่าเรียนดี (2553)	ยุพิน ยืนยง (2553)	ชญกาญจจ์ ศรีเนตร (2558)	ความเห็นที่สอดคล้องกัน
1. การสร้างภาพ ตระหนัก			✓				✓		2
2. ศึกษาสภาพปัญหาและ ความต้องการ		✓		✓				✓	3
3. การคัดกรองระดับ ความรู้ความสามารถ							✓		1
4. การให้ความรู้ก่อนการ นิเทศ	✓			✓		✓	✓		4
5. การวางแผน/การจัดทำ แผนการนิเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	7
6. การสร้างเครื่องมือ/สื่อ/ พัฒนาวิธีการ		✓	✓						2
7. เลือกระเด็นหรือเรื่อง ที่สนใจจะปรับปรุงและ พัฒนา						✓			1
8. นำเสนอโครงการ พัฒนาและขั้นตอนการ ปฏิบัติ						✓			1
9. เตรียมความรู้เทคนิค การจัดการเรียนรู้					✓				1

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กระบวนการนิเทศ	แนวคิดของนักการศึกษา								ความเห็นที่สอดคล้องกัน
	สังัด อุทรานันท์ (2530)	สปช. (2535)	สุภาภรณ์ กิตติรัตนานนท์ (2551)	เกรียงไกร สังข์ชัย (2552)	วชิรา เครือคำอ้าย (2552)	วีชรา เล่าเรียนดี (2553)	ยุพิน ยืนยง (2553)	ชญกาญจจ์ ศรีเนตร (2558)	
10. การปฏิบัติการณ์ิเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
11. การสร้างเสริมกำลังใจในการนิเทศ	✓							✓	2
12. การประเมินผลและรายงานผลการนิเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
13. การขยายผลการนิเทศ			✓						1

จากการวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษา จำนวน 8 ท่าน ผู้วิจัยได้คัดเลือก ความเห็นของนักการศึกษาที่มีความเห็นความสอดคล้องกันร้อยละ 50 ขึ้นไป (ตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป) สรุปกระบวนการนิเทศมี 6 ขั้นตอน คือ 1) การคัดกรองระดับความรู้ความสามารถโดยการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) การวางแผนการนิเทศ 4) การดำเนินการนิเทศ 5) การประเมินผลการนิเทศ และ 6) การสะท้อนผลการนิเทศ

5. กิจกรรมการนิเทศการศึกษา

จากการศึกษากิจกรรมการนิเทศการศึกษาของ สังัด อุทรานันท์ (2530) ได้แบ่งกิจกรรมการนิเทศการศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กิจกรรมที่ผู้นิเทศเป็นผู้ปฏิบัติ 2) กิจกรรมที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศปฏิบัติร่วมกัน และ 3) กิจกรรมที่ผู้รับการนิเทศเป็นผู้ปฏิบัติ ส่วนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) (2533; อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) ได้เสนอกิจกรรมที่ใช้ในการนิเทศไว้ 11 กิจกรรม และ Harris (1985; อ้างถึงใน จันท์พิมพ์ วงศ์ประชารัตน์, 2556) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมการนิเทศได้ 23 กิจกรรม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปกิจกรรมการนิเทศที่มีความสอดคล้องกันรวมเป็นกิจกรรมเดียวกัน สรุปได้ 21 กิจกรรม ดังนี้

1. การบรรยาย เป็นกิจกรรมที่เน้นการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจของผู้นิเทศไปสู่ผู้รับการนิเทศใช้เพียงการพูดและการฟังเท่านั้น แบ่งเป็น 1) การบรรยาย โดยใช้สื่อประกอบซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังมีความสนใจมากยิ่งขึ้น และ 2) การบรรยายเป็นกลุ่ม เป็นกิจกรรมการให้ข้อมูลเป็นกลุ่มที่มีจุดเน้นที่การให้ข้อมูลตามแนวความคิดหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2. การให้ดูภาพยนตร์หรือโทรทัศน์เป็นการใช้เครื่องมือที่เป็นสื่อทางสายตา ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิดีโอเทป เพื่อให้ผู้รับการนิเทศได้รับความรู้และเกิดความสนใจมากขึ้น
3. การฟังคำบรรยายจากเทปวิทยุหรือเครื่องบันทึกเสียง เป็นการใช้เครื่องบันทึกเพื่อนำเสนอแนวความคิดของบุคคลหนึ่งไปสู่ผู้ฟังคนอื่น
4. การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวัสดุและเครื่องมือต่างๆ เป็นการนำความรู้ ข่าวสาร ผลงานมาจัดแสดงในรูปแบบต่างๆ กัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านการทำ การใช้สื่อต่างๆ ในรูปแบบ กระบวนการ เทคนิควิธีการต่างๆ และเพื่อกระตุ้นให้คณะครูเกิดการพัฒนาตนเอง
5. การสังเกตในชั้นเรียน/การสังเกตการณ์สอนโดยให้บุคคลหนึ่งที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการเรียนการสอนมาสังเกตพฤติกรรมของครูในขณะที่ทำการสอนในสถานการณ์จริง เพื่อให้สามารถพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับของผู้นิเทศซึ่งจะช่วยให้ทราบจุดดีหรือจุดบกพร่องของบุคลากรเพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน หรือใช้ในการพัฒนาบุคลากร
6. การสาธิต เป็นกิจกรรมการให้ความรู้ที่มุ่งให้ผู้อื่นเห็นกระบวนการและวิธีดำเนินการคล้ายสถานการณ์จริง โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อให้ดูการสาธิต การสอนนำ ประโยชน์ที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอนและพัฒนาตนเอง 2) เพื่อเป็นการเสริมแรงให้กับผู้สาธิต การสอน และ 3) เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้สาธิตการสอนที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกันโดยการยกย่องชมเชย
7. การสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 1) การสัมภาษณ์แบบมีที่กำหนดจุดประสงค์ชัดเจน เพื่อให้ได้ข้อมูลต่างๆ ตามต้องการ 2) การสัมภาษณ์เฉพาะเรื่อง เป็นกิจกรรม การสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้างโดยจะทำการสัมภาษณ์เฉพาะที่ผู้ตอบมีความสามารถจะตอบได้เท่านั้น และ 3) การสัมภาษณ์แบบไม่ชี้แนะเป็นการพูดคุยและอภิปรายหรือ การแสดงแนวความคิดของบุคคลที่สนทนาด้วยตามความสนใจกับปัญหาและความสนใจของผู้รับการสัมภาษณ์
8. การสนทนาทางวิชาการ/การอภิปราย เป็นกิจกรรมที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศปฏิบัติร่วมกันซึ่งเหมาะสมกับกลุ่มขนาดเล็ก มักใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติงาน
9. การอ่าน เป็นกิจกรรมที่ใช้มากกิจกรรมหนึ่งสามารถใช้ได้กับคนจำนวนมาก เช่น การอ่านข้อความจากวารสารมักใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่น
10. การวิเคราะห์ข้อมูลและการคิดคำนวณ เป็นกิจกรรมที่ใช้ในการติดตามประเมินผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการและการควบคุมประสิทธิภาพการสอน
11. การระดมสมอง/ระดมความคิด เป็นการประชุมเพื่อรับฟังปัญหาความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แนวความคิดวิธีการแก้ปัญหาหรือให้ข้อเสนอแนะต่างๆ และข้อมูลใหม่ๆ จากสมาชิกของที่ประชุมโดยให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีไม่มีการวิเคราะห์หรือวิพากษ์แต่อย่างใด
12. การบันทึกวิดีโอและการถ่ายภาพ มีประโยชน์ในการประเมินผลงาน และการประชาสัมพันธ์ วิดีทัศน์ เป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นรายละเอียดทั้งภาพและเสียง ส่วนการถ่ายภาพมีประโยชน์มากในการจัดนิทรรศการ

13. การจัดทำเครื่องมือและแบบทดสอบ กิจกรรมนี้เกี่ยวข้องกับการใช้ แบบทดสอบ และแบบประเมินต่างๆ

14. การประชุม/การประชุมกลุ่มย่อย หมายถึง การประชุมปรึกษาหารือ ชี้แจง สั่งการหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้ผู้เข้าประชุม มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติงานโดยสามารถนำไปพัฒนางานให้มีคุณภาพขึ้น มุ่งเน้นการปฏิสัมพันธ์ ภายในกลุ่มมากที่สุด

15. การจัดทัศนศึกษา/การศึกษาดูงาน เป็นการพาบุคลากรเดินทาง ไปสถานที่แห่ง อื่นเพื่อไปศึกษาค้นคว้า ดูงานที่สัมพันธ์กับงานที่ตนปฏิบัติเพื่อเพิ่มพูน ประสบการณ์ให้บุคลากร พัฒนาตนเองและพัฒนางานให้มีคุณภาพ

16. การเยี่ยมเยียน หมายถึง การที่ผู้นิเทศพบและสังเกตการทำงานของครูในชั้น เรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจความต้องการของครู 2) ศึกษาปัญหาของครู 3) ประเมินผล การสอนของครู 4) กระตุ้นให้ครูปรับปรุงการสอน และ 5) ให้คำปรึกษา แนะนำกับครูเพื่อร่วมกัน พัฒนาการงานให้มีคุณภาพ

17. การแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคล กำหนดสถานการณ์ขึ้นแล้วให้ผู้ทำกิจกรรมตอบสนองหรือปฏิบัติตนเอง ไปตามธรรมชาติที่ควรจะเป็น

18. การบันทึกข้อมูล/การเขียน เป็นกิจกรรมที่ใช้เป็นสื่อกลางในการนิเทศ เกือบทุก ชนิด เช่น การเขียนโครงการนิเทศ บันทึกข้อมูล เขียนรายงาน ฯลฯ

19. การให้คำปรึกษาแนะนำ/การปฏิบัติตามคำแนะนำ เป็นกิจกรรมที่เน้นการ ปฏิบัติในขณะที่ปฏิบัติมีการดูแลช่วยเหลือมีการพบปะกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ มักใช้กับ รายบุคคลหรือกลุ่มขนาดเล็กซึ่งอาจกระทำได้หลายวิธี

20. การให้ศึกษาเอกสารทางวิชาการ หมายถึง การมอบหมายเอกสาร ให้ผู้รับการ นิเทศไปศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วนำความรู้ที่ไปถ่ายทอดให้แก่คณะครูโดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง จากเอกสารทางวิชาการ เพิ่มขึ้น และ 2) เป็นการเสริมแรงให้ผู้รับการนิเทศสนใจศึกษาหาความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเพื่อ เตรียมตัวไปถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น

21. การอบรม หมายถึง การให้ครูได้เข้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาชีพ ส่วนการ สัมมนา หมายถึง การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจร่วมกันเพื่อเป็นการ กระตุ้นให้ครูมีการตื่นตัวทางวิชาการและนำความรู้ความสามารถที่ได้จากการอบรมสัมมนา ไปใช้ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และเพื่อสรุปความคิดเห็นหาแนวทางในการปฏิบัติงาน ร่วมกัน

สรุปได้ว่า กิจกรรมการนิเทศการศึกษาของมีหลากหลายกิจกรรมทั้งกิจกรรมที่ผู้นิเทศ เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศปฏิบัติร่วมกันและกิจกรรมที่ผู้รับการนิเทศเป็นผู้ ปฏิบัติ การเลือกใช้กิจกรรมนิเทศขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนิเทศ และจำนวนผู้รับการนิเทศ อาจ ใช้กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือใช้กิจกรรมการนิเทศหลาย ๆ กิจกรรมร่วมกันได้

6. การนิเทศภายในโรงเรียน

6.1 ความหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน

นักวิชาการและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ซารี มณีศรี (2548) ให้ความหมายว่า การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นความร่วมมือกันของบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงแก้ไขพัฒนาครูให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

สังต์ อุทรานันท์ (2548) ที่กล่าวว่า การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นกระบวนการทำงานของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2546) ให้ความหมายว่า การนิเทศภายในโรงเรียนหมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับครูในโรงเรียนในการปรับปรุงพัฒนาการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพ ตามกรอบที่หลักสูตรกำหนด

Krajewski, Martins and Walden (1983) ได้กล่าวถึงความหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนว่า เป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษาที่ทำให้บุคลากรในโรงเรียนดำเนินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูให้เหมาะสมขึ้น เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้สูงขึ้น

วัชรา เล่าเรียนดี (2550) กล่าวถึง การนิเทศภายในโรงเรียนว่าเป็นกระบวนการนิเทศการศึกษา และกิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนที่จัดดำเนินการในโรงเรียนโดยบุคลากรในโรงเรียนเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนโดยตรง

ประกอบ เนื่อนสกุล (2551) กล่าวว่า การนิเทศภายในโรงเรียน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารเป็นผู้นำในการดำเนินการ มีการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันของบุคลากรในโรงเรียนทุกฝ่าย โดยใช้เทคนิคชี้แนะ กระตุ้น ยั่วยุส่งเสริมช่วยเหลือ ให้ครูผู้สอนเกิดความกระตือรือร้นและใช้เทคนิคการสอนที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียน ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สร้างเสริมพัฒนาการของนักเรียนทุกด้านทั้งทางร่างกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมให้เต็มตามวัยและศักยภาพ ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา โดยรวมทำให้ผลการศึกษาดีขึ้นหรือพัฒนาขึ้น

สรุปได้ว่า การนิเทศภายในโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่บุคลากรภายในโรงเรียนร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงานของครู บุคลากรในโรงเรียนให้มีคุณภาพ และพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ โดยมีผู้บริหารโรงเรียน เป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน

6.2 ความสำคัญของการนิเทศภายในโรงเรียน

การศึกษาในปัจจุบัน มีความเปลี่ยนแปลงขึ้นหลายด้าน ทั้งหลักสูตร ครู การจัดการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้การนิเทศภายในเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญ ซึ่งมีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการนิเทศภายในสอดคล้องและแตกต่างกันออกไป ดังนี้

สังต์ อุทรานันท์ (2548) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนว่า เนื่องมาจากสภาวะปัจจุบันการนิเทศภายในโรงเรียนมีความสำคัญ

1. ศึกษานิเทศก์โดยตำแหน่งมีจำนวนจำกัด จึงไม่สามารถสนองตอบความต้องการทางการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนต่าง ๆ ได้ทั่วถึง

2. สภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนแต่ละแห่ง ไม่เหมือนกันจึงเป็นการยากที่ศึกษานิเทศก์ ซึ่งอยู่ภายนอกจะรู้สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียนได้ การสนองตอบความต้องการจึงเป็นไปได้ยาก

3. สภาพปัจจุบันบุคลากรในโรงเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ ความสามารถเพียงพอและบางคนมีความชำนาญในเฉพาะสาขาวิชาอีกด้วย จึงสมควรจะใช้ทรัพยากรเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และยังเป็น การสร้างการยอมรับซึ่งกันและกันอีกด้วย

4. เป็นการสอดคล้องกับปรัชญา หลักการ และวิธีการของการนิเทศสมัยใหม่ที่สุด ซึ่งการนิเทศสมัยใหม่จะเกิดขึ้น โดยความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่ต้องมีคนคอยชี้แนะให้ทำงานอยู่ตลอดเวลา

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2550) กล่าวถึงประโยชน์ของการนิเทศภายในไว้ ดังนี้

1. เป็นการช่วยเสริมกำลังของศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะนิเทศการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

2. การนิเทศโดยบุคคลในโรงเรียนเองนั้น ผู้นิเทศเป็นผู้ใกล้ชิดกับปัญหาที่มีอยู่ในโรงเรียน ย่อมมีความรู้ในปัญหาได้ดี และสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุดมากกว่าที่จะให้คนภายนอกมา นิเทศ

3. ผู้นิเทศในโรงเรียนมีความคุ้นเคยกับครูอยู่แล้ว ทำให้บรรยากาศในการนิเทศ ทำได้อย่างเป็นกันเอง ไม่ต้องเสียเวลาสร้างความคุ้นเคยเหมือนกับศึกษานิเทศก์ หรือผู้บริหาร การศึกษาจากภายนอกโรงเรียน

4. ผู้นิเทศในโรงเรียนสามารถจะติดตามการปฏิบัติงานหรือผลงานนิเทศได้ตลอดเวลาเพราะอยู่ใกล้ชิดกัน และสามารถทำให้งานดำเนินไปถึงจุดมุ่งหมาย โดยไม่ขาดความต่อเนื่องกัน

จากทัศนะดังกล่าว ทำให้ทราบว่า การนิเทศภายในโรงเรียนช่วยแก้ปัญหาเรื่องศึกษานิเทศก์ที่มีจำนวนไม่เพียงพอ อีกทั้ง การนิเทศภายในโรงเรียนผู้นิเทศเป็นคนภายในโรงเรียนจึงเป็นผู้ใกล้ชิดกับปัญหาทำให้การแก้ปัญหาตรงจุด และมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง ผู้นิเทศสามารถติดตามผลการนิเทศได้ตลอดเวลา

6.3 จุดหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน

การนิเทศภายในโรงเรียนมุ่งส่งเสริมให้ครูได้เกิดการพัฒนาตน และปรับปรุงการสอนให้มีคุณภาพ จึงมีผู้ให้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ ดังนี้

สังัด อุทรานันท์ (2530) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ 4 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาคน
2. เพื่อพัฒนางาน
3. เพื่อสร้างการประสานสัมพันธ์
4. เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534) ได้กำหนดจุดหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงตนเอง
2. เพื่อพัฒนาพฤติกรรม บุคลิกภาพการสอนของครูให้ดีขึ้น
3. เพื่อสนับสนุนความรู้ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. เพื่อกำกับ ควบคุม ติดตามผลการปฏิบัติงานของครูอย่างต่อเนื่อง
5. เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการทำงานร่วมกันเป็นคณะ

บุญญ อรุณไพโรจน์ (2536) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนมีดังนี้

1. ช่วยครูในเรื่องการติดตามวิทยาการใหม่ ๆ เนื่องด้วยหน้าที่ของผู้สอนเปลี่ยนไปจากเดิม ครูสมัยก่อนมีหน้าที่ไม่มากนักเพราะผู้ปกครองช่วยเหลือ ในปัจจุบันผู้ปกครองยกภาระให้แก่ครูทั้งหมด ครูจึงเป็นผู้แนะนำ และทำหน้าที่หลายอย่าง

2. ช่วยให้ผู้ครูเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวัตถุประสงค์ทางการศึกษา และวัตถุประสงค์ของการสอน

3. ช่วยสร้างให้ครูมีลักษณะแห่งความเป็นผู้นำ

4. ช่วยให้ผู้ครูมีความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ ๆ เสมอ เพื่อเป็นความภาคภูมิใจของครูอันจะส่งผลถึงการเรียนการสอน

5. ช่วยให้ผู้ครูมีหลักการและมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น เนื่องจากครูบางคนไม่ถนัดสอนเป็นบางรายวิชา

6. เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน

7. ช่วยลดภาระผู้สอนทำให้มีเวลาในการค้นคว้าทดลองวิจัยหาวิธีการเรียนการสอนใหม่ๆ

8. ช่วยเสริมขวัญของครูให้อยู่ในสภาพที่ดีและเข้มแข็งและรวมหมู่คณะให้เป็นทีม

9. ช่วยพิจารณาความเหมาะสมของงานให้ถูกต้องกับความสามารถของครูแต่ละคนและมอบหมายงานนั้นให้ครูแต่ละคนใช้ความสามารถของตนปฏิบัติงานนั้นให้ก้าวหน้า

10. เพื่อช่วยให้ครูค้นหาจุดลำบากในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน และช่วยครูวางแผนการสอนให้เหมาะสมและแก้ไข

11. ช่วยประเมินผลงานการสอนของครู โดยอาศัยความเจริญงอกงามของนักเรียนเป็นไปตามแนวทางที่ตกลงกันไว้

อำภา บุญช่วย (2537) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน คือ

1. เพื่อช่วยให้ทราบถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนางานบริหารและวิชาการ เช่น การกำหนดทางเลือก การสร้างสื่อและเครื่องมือการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับสภาพของทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

2. เพื่อให้ครูที่สอนได้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

3. เพื่อให้ครูที่สอนได้ตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ ทั้งให้สามารถแก้ปัญหาได้

4. เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจแก่ครูที่สอน

5. เพื่อมุ่งให้เกิดความร่วมมือ และประสานงานกันเป็นอย่างดีภายในระบบงาน
 6. เพื่อควบคุมมาตรฐาน และพัฒนางานในด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนก็เพื่อที่จะช่วยเหลือครูให้สามารถแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน การพัฒนาคน การพัฒนางาน การประสานสัมพันธ์ และการสร้างขวัญกำลังใจ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานที่ดีมีคุณภาพสูงสุดซึ่งก็คือผู้เรียนนั่นเอง

6.4 หลักการนิเทศภายในโรงเรียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2546) ได้ระบุหลักการสำคัญในการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนไว้ 10 ประการ เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งขึ้นด้วยเหตุผล ดังนี้

1. หาทางให้ครูรู้จักช่วยเหลือตนเองและพึ่งพาตนเองไม่ใช่คอยอาศัยและหวังพึ่งศึกษานิเทศก์ก็เพียงอย่างเดียว
2. ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในตนเองสามารถที่จะวิเคราะห์และแยกแยะปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองได้
3. ต้องทราบความต้องการของคณะครูแล้ววางแผนนิเทศการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ
4. ศึกษาปัญหาต่าง ๆ ของคณะครูในโรงเรียนและทำความเข้าใจกับปัญหานั้น ๆ แล้วพิจารณาหาทางแก้ไข
5. ควรแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวกับการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้คณะครูได้ใช้ความคิด และลงมือกระทำเองให้มากที่สุด
6. รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของครูแล้วนำมาพิจารณาร่วมกัน
7. หาทางให้โรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานใกล้เคียง มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
8. จัดหาแหล่งวิทยากร สื่อการเรียน เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ และเอกสารตำราคู่มือครู ให้แก่ครู
9. ต้องยอมรับนับถือบุคลากรที่ร่วมงานในโรงเรียน และแสดงให้เห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในโรงเรียน
10. ส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยนกิจการและผลงานต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างสม่ำเสมอ ในแนวคิดที่คล้ายกันเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

สงัด อุทรานันท์ (2548) ได้ให้หลักการสำคัญสำหรับจัดการนิเทศภายในโรงเรียนว่าการนิเทศภายในจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจาก 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ซึ่งทุกฝ่ายต้องตระหนักถึงความเข้าใจว่า การนิเทศภายในเป็นการพัฒนาเพื่อนร่วมงานให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานสูงขึ้น ต้องยอมรับให้เกียรติซึ่งกันและกันและเข้าใจตรงกันว่า การนิเทศเกิดขึ้นจากความจำเป็นในการแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการในการยกระดับคุณภาพของการศึกษาของโรงเรียน นอกจากนี้ การสร้างเสริมกำลังใจโดยผู้บริหารสถานศึกษา จะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของการนิเทศภายในโรงเรียน

สรุปได้ว่าเป็นหลักการนิเทศภายในที่สำคัญดังนี้ ประการแรก ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องนิเทศภายในโรงเรียนของตนเอง ประการที่สอง การดำเนินการนิเทศ

ภายในโรงเรียนจะต้องเป็นการร่วมมือหรือยอมรับของบุคคลในโรงเรียนที่จะช่วยกันพัฒนาปรับปรุงแก้ไข ภายในบรรยากาศของความเป็นประชาธิปไตย มีการทำงานเป็นหมู่คณะประการที่สาม การนิเทศภายในโรงเรียนจะต้องเกิดขึ้นจากความต้องการแก้ไขปัญหา หรือต้องการตอบสนอง ความต้องการของโรงเรียนที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนและประการสุดท้าย การนิเทศภายในโรงเรียนจะต้องเป็นการส่งเสริม สนับสนุน และให้กำลังใจแก่บุคลากรในโรงเรียนให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และพร้อมจะเผยแพร่ผลงานวิชาการ เพื่อให้บุคคลในหน่วยงานมีความรู้ความสามารถสูงขึ้น

6.5 กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียน

กระบวนการนิเทศการศึกษา หมายถึง แบบแผนการนิเทศการศึกษา ที่ลำดับขั้นตอนไว้อย่างต่อเนื่อง อย่างมีระเบียบแบบแผน ช่วยให้การนิเทศประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

Harris (1985) แบ่งกระบวนการนิเทศเป็น 6 ขั้นตอนใหญ่ คือ

1. การประเมินสภาพการทำงาน (Assessing) เป็นการศึกษาสภาพการณ์ที่เป็นอยู่เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดการเปลี่ยนแปลง มีขั้นตอนย่อย ดังนี้
 - 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาธรรมชาติและความสัมพันธ์ของสถานการณ์ต่าง ๆ
 - 1.2 การสังเกตปรากฏการณ์รอบตัวโดยละเอียด
 - 1.3 การทบทวนปรากฏการณ์รอบตัว
 - 1.4 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงาน
2. การจัดลำดับความสำคัญ (Prioritizing) เป็นการกำหนดความสำคัญของงานโดยดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1 กำหนดเป้าหมาย
 - 2.2 กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ
 - 2.3 กำหนดทางเลือก
 - 2.4 จัดลำดับความสำคัญของงาน
3. การออกแบบวิธีการทำงาน (Designing) เป็นการจัดระบบวางแผนการทำงานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยดำเนินการ ดังนี้
 - 3.1 จัดความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ
 - 3.2 การนำทฤษฎีสู่การปฏิบัติ
 - 3.3 เตรียมการต่าง ๆ ให้พร้อมในการปฏิบัติงาน
 - 3.4 จัดระบบการทำงาน
 - 3.5 การกำหนดแผนในการทำงาน
4. การจัดสรรทรัพยากร (Allocating Resources) เป็นการกำหนดทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการทำงาน โดยดำเนินการ ดังนี้
 - 4.1 กำหนดทรัพยากรตามความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ
 - 4.2 จัดสรรทรัพยากรให้หน่วยงานต่าง ๆ
 - 4.3 กำหนดทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับจุดมุ่งหมายเฉพาะ

4.4 มอบหมายบุคคลให้ปฏิบัติงาน

5. การประสานงาน (Coordination) เป็นกระบวนการประสานการใช้ทรัพยากรทั้งบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และประสานแผนการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยดำเนินการ ดังนี้

- 5.1 ประสานการทำงานของฝ่ายต่าง ๆ
- 5.2 สร้างความสามัคคีพร้อมเพรียงในการทำงาน
- 5.3 ปรับการทำงานส่วนต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ
- 5.4 ประสานแผนโดยกำหนดเวลาการทำงานแต่ละช่วงให้ชัดเจน

6. การอำนวยการ (Directing) เป็นการทำให้เกิดสภาพที่เหมาะสมในการดำเนินการตามแผนงานให้มากที่สุด โดยดำเนินการ ดังนี้

- 6.1 แต่งตั้งบุคลากร
- 6.2 กำหนดแนวทางหรือระเบียบปฏิบัติในการทำงาน
- 6.3 แนะนำการปฏิบัติงาน
- 6.4 ตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกในการปฏิบัติงาน

Mosher and Purpel (1972; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) เสนอกระบวนการนิเทศไว้ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- ขั้นที่ 1 วางแผนการสังเกตการสอน
- ขั้นที่ 2 สังเกตการสอน
- ขั้นที่ 3 ประเมินผลหรือวิเคราะห์สังเกตการสอน

Harris (1985; อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีติลภ, 2532) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นวางแผน (Planning) ได้แก่ การคิด การตั้งวัตถุประสงค์ การคาดการณ์ล่วงหน้าการกำหนดตารางงานการค้นหาวิธีปฏิบัติงานและการวางโปรแกรมงาน
2. ขั้นการจัดโครงการ (Organizing) ได้แก่ การตั้งเกณฑ์มาตรฐาน การรวบรวมทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งคนและวัสดุอุปกรณ์ ความสัมพันธ์แต่ละขั้น การมอบหมายงาน การประสานงาน การกระจายอำนาจตามหน้าที่ โครงสร้างขององค์กร และการพัฒนานโยบาย
3. ขั้นการนำเข้าสู่การปฏิบัติ (Leading) ได้แก่ การตัดสินใจการเลือกสรรบุคคล การเร้าใจให้มีกำลังใจคิดริเริ่มอะไรใหม่ๆ การสาธิต การจูงใจ และให้คำแนะนำ การสื่อสาร การกระตุ้นส่งเสริมกำลังใจ การแนะนำนวัตกรรมใหม่ๆ และให้ความสะดวกในการทำงาน
4. ขั้นการควบคุม (Controlling) ได้แก่ การสั่งการ การให้รางวัล การลงโทษ การให้โอกาส การดำเนิน การไล่ออก และการบังคับให้กระทำตาม
5. ขั้นประเมินผล (Appraising) ได้แก่ การตัดสินใจการปฏิบัติงาน การวิจัย และการวัดผลการปฏิบัติงานซึ่งแตกต่างจาก

Acheson and Gall (2003) ได้กล่าวถึงกระบวนการที่สำคัญ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- ขั้นที่ 1 การประชุมร่วมกับคณะครูและวางแผนร่วมกันในการสังเกตการสอน

ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอน และบันทึกข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางแผนร่วมกันใน การประชุม

ขั้นที่ 3 ประชุมครูเพื่อวิเคราะห์ ตีความหมายข้อมูลจากการสังเกตร่วมกันแปลความหมายข้อมูลจากมุมมองของครูและร่วมกันอภิปรายการดำเนินการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นขั้นของการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการพัฒนาในครั้งต่อไป

Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) ได้นำเสนอกระบวนการนิเทศการสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ

1. การประชุมร่วมกับครูก่อนสังเกตการสอน (Pre-Conference with Teacher) ผู้นิเทศร่วมประชุมกับครูเพื่อพิจารณารายละเอียดก่อนสังเกตการณ์สอนของครูเกี่ยวกับเหตุผลและจุดมุ่งหมายของการสังเกต ต้องการให้เน้นการสังเกตในประเด็นใดเป็นพิเศษ วิธีการและรูปแบบการสังเกตที่จะนำไปใช้ เวลาที่ใช้ในการสังเกต และกำหนดเวลาที่ใช้ในการประชุมหลังจากสังเกต

2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน (Observation of Classroom) เป็นการติดตามพฤติกรรมการสอนของครูในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจสอดคล้องกับหลักการและรายละเอียดต่าง ๆ ที่กำหนด ผู้สังเกตอาจใช้วิธีการสังเกตเพียงวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีก็ได้

3. การวิเคราะห์และติดตามผลการสังเกตการสอน และพิจารณาวางแผนการประชุมร่วมกับครู (Analyzing and Interpreting Observation and Determining Conference Approach) ผู้นิเทศหลังจากได้สังเกตการสอนและได้รับข้อมูลของครูมาแล้วให้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้นับความถี่ตัวแปรบางตัวที่กำหนดไว้ จำแนกตัวแปรหลักที่เกิดขึ้น รวมทั้งค้นหาตัวแปรบางตัวที่เกิดขึ้นใหม่จากการปฏิบัติหรือบางตัวที่ไม่เกิดขึ้น ในการวิเคราะห์ข้อมูลให้ผู้นิเทศวางตัวเป็นกลางและให้ดำเนินการแปลความหมายของข้อมูล

4. ประชุมร่วมกับครูภายหลังการสังเกตการสอน (Post-conference with Teacher) ผู้นิเทศจัดประชุมครู เพื่อเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับและร่วมกันอภิปรายซึ่งผลที่ได้รับจากการอภิปรายร่วมกัน ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงการสอนได้

5. การวิพากษ์วิจารณ์ผลที่ได้รับจากขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอน (Critique of Previous Four Steps)

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการบริหารงานนิเทศภายในสถานศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การนิเทศจะประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม คือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อร่วมกันทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน โดยมีขั้นตอนในการนิเทศ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการในการนิเทศ เป็นขั้นตอนที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ก่อนที่ผู้นิเทศจะดำเนินการนิเทศ ผู้นิเทศต้องทราบสภาพปัญหาและความต้องการของผู้รับการนิเทศ สภาพปัจจุบันเป็นสภาพที่เป็นจริงและกำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่วนความต้องการ หมายถึง เป็นจุดสุดท้ายที่ต้องการจะไปถึงเป็นสภาพที่คาดหวังว่าจะเกิด

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนและการจัดทำโครงการนิเทศ การวางแผนตามลักษณะงานนิเทศภายในโรงเรียน หมายถึง วิธีการที่อาศัยหลักการและเหตุผลและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาความต้องการของสถานศึกษาว่ามีความต้องการนิเทศในด้านใดบ้างแล้ว

นำมาจัดทำแผนและโครงการต่อไป ในการวางแผนยังกำหนดวิธีการว่าจะทำอย่างไร โดยกำหนดเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินงาน การดำเนินการนิเทศเป็นการนำแผนงานหรือโครงการไปปฏิบัติ เพื่อให้ได้ตามความต้องการหรือเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งจะมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. การให้ความรู้ในงานที่ปฏิบัติเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจถึงสิ่งที่จะต้องดำเนินการว่าจะต้องอาศัยความรู้ความสามารถอย่างไรบ้าง จะมีขั้นตอนในการดำเนินการอย่างไร และจะอย่างไรจึงจะทำให้ได้ผลงานออกมามีคุณภาพ เป็นความจำเป็นสำหรับการเริ่มการนิเทศที่จัดขึ้นใหม่ เพื่อจะได้สร้างความเข้าใจกันและทำให้การนิเทศนั้นได้ผล

2. การปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การปฏิบัติงานที่ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารผู้ให้การนิเทศ และผู้รับการนิเทศ

3. การสร้างขวัญและกำลังใจ ผู้รับการนิเทศควรได้รับการเสริมกำลังใจ โดยเฉพาะจากฝ่ายบริหาร เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความมั่นใจและทำงานด้วยความพึงพอใจ การสร้างขวัญและกำลังใจ ควรปฏิบัติไปพร้อม ๆ กับการทำงานจึงจะได้ผล

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ การประเมินผลเป็นขั้นสุดท้ายในการดำเนินการผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการประเมินผล ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหน้าที่ให้ทำการประเมินผลหลักการที่ใช้ในการประเมินผล ดังนี้

1. การประเมินผลต้องอาศัยข้อมูลที่น่าเชื่อถือโดยการตั้งจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การใช้เครื่องมือและการรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม รวมทั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เป็นที่ยอมรับของฝ่ายนิเทศ ครู/ อาจารย์ และนักเรียน นักศึกษา

2. การประเมินผลเป็นขั้นตอนหนึ่งของการนิเทศ ที่จำเป็นต้องทำเมื่อได้จัดทำโครงการนิเทศแล้ว

3. การประเมินผลต้องอาศัยข้อมูลจากหลายฝ่าย ทั้งจากผู้บริหารผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

4. การประเมินผลสามารถทำได้ 2 ระยะ คือ การประเมินผลระหว่างโครงการ เพื่อจะได้พิจารณาวิธีดำเนินการ เพื่อปรับปรุงโครงการ ส่วนการประเมินผลสรุปเป็นการประเมินผลเพื่อการตัดสินใจถึงผลที่ได้รับจากโครงการ

5. การประเมินผลเป็นระบบ มี 3 ส่วน คือ

5.1 การประเมินผลที่ปัจจัยนำเข้าได้แก่การประเมินผลที่มุ่งตัวนักเรียน นักศึกษาเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน รวมทั้ง คุณสมบัติและความสามารถของครูผู้สอน

5.2 การประเมินผลที่กระบวนการเป็นการประเมินขณะดำเนินการตามโครงการเพื่อการปรับปรุง

5.3 การประเมินผลผลิตเป็นการประเมินผลหลังจากดำเนินการตามโครงการแล้วพิจารณาผลที่ได้จากโครงการว่าบรรลุจุดมุ่งหมายตั้งไว้หรือไม่

วัชรุ เล่าเรียนดี (2552) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ

1. วางแผนร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ (ครูและคณะครู)

2. เลือกประเด็นหรือเรื่องที่น่าสนใจจะปรับปรุงและพัฒนา
3. นำเสนอโครงการพัฒนาและขั้นตอนการปฏิบัติให้ผู้บริหารโรงเรียนได้รับทราบเพื่ออนุมัติการดำเนินการ
4. ให้ความรู้หรือแสวงหาความรู้จากเอกสารต่าง ๆ และจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคการสังเกตการสอนในชั้นเรียน และความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สนใจ
5. จัดทำแผนการนิเทศ กำหนดวัน เวลา ที่จะสังเกตการสอนประชุมปรึกษาหารือเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์
6. ดำเนินการตามแผนโดยครูและผู้นิเทศ (แผนการจัดการเรียนรู้และแผนการนิเทศ)
7. สรุปและประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนารายงานผลสำเร็จ

6.6 กิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียน

กิจกรรมการนิเทศ เป็นวิธีการนิเทศที่ผู้นิเทศจะต้องพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ หรือสภาพและปัญหาของสถานศึกษา และให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกใช้กิจกรรมแต่ละชนิดอย่างเหมาะสม โดยให้พิจารณาถึงจุดประสงค์ของการนิเทศ ขนาดกลุ่มของผู้รับการนิเทศ และประสบการณ์หรือประโยชน์ที่ผู้รับการนิเทศได้รับเป็นสำคัญ เกี่ยวกับเรื่องนี้ Harris (1985; อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2550; สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543) ได้เสนอกิจกรรมการนิเทศไว้สอดคล้องกัน สรุปได้ดังนี้

1. การบรรยาย (Lecturing) เป็นกิจกรรมที่เน้นการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจของผู้นิเทศไปสู่ผู้รับการนิเทศ ใช้เพียงการพูดและการฟังเท่านั้น
2. การบรรยายโดยใช้สื่อประกอบ (Visualized Lecturing) เป็นการบรรยายที่ใช้สื่อเข้ามาช่วย เช่น สไลด์ แผนภูมิ แผนภาพ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังมีความสนใจมากยิ่งขึ้น
3. การบรรยายเป็นกลุ่ม (Panel Presenting) เป็นกิจกรรมการให้ข้อมูลเป็นกลุ่มที่มีจุดเน้นที่การให้ข้อมูลตามแนวความคิดหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. การให้ดูภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ (Viewing Film or Television) เป็นการใช้เครื่องมือที่เป็นสื่อทางสายตา ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ เพื่อทำให้ผู้รับการนิเทศได้รับความรู้และเกิดความสนใจมากขึ้น
5. การฟังคำบรรยายจากเทปวิทยุและเครื่องบันทึกเสียง (Listening to Tape and Audio Recordings) เป็นการใช้เครื่องบันทึกเพื่อนำเสนอแนวความคิดของบุคคลหนึ่งไปสู่ผู้ฟังคนอื่น
6. การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวัสดุและเครื่องมือต่าง ๆ (Exhibiting Trials and Equipments) เป็นกิจกรรมที่ช่วยในการฝึกอบรมหรือเป็นกิจกรรมสำหรับงานพัฒนาสื่อต่าง ๆ
7. การสังเกตในชั้นเรียน (Observing in Classroom) เป็นกิจกรรมที่ทำการสังเกตการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงของบุคลากร เพื่อวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งจะช่วยให้ทราบจุดดีหรือจุดบกพร่องของบุคลากร เพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานและใช้ในการพัฒนาบุคลากร

8. การสาธิต (Demonstrating) เป็นกิจกรรมการให้ความรู้ที่มุ่งให้ผู้อื่นเห็นกระบวนการและวิธีการดำเนินการ

9. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviewing) เป็นกิจกรรมสัมภาษณ์ที่กำหนดจุดประสงค์ชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ ตามต้องการ

10. การสัมภาษณ์เฉพาะเรื่อง (Focused Interview) เป็นกิจกรรมการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยจะทำการสัมภาษณ์เฉพาะโรงเรียนที่ผู้ตอบมีความสามารถจะตอบได้เท่านั้น

11. การสัมภาษณ์แบบไม่ชี้นำ (Non-directive Interview) เป็นการพูดคุยและอภิปรายหรือการแสดงความคิดของบุคคลที่สนทนาด้วย ลักษณะของการสัมภาษณ์จะสนใจกับปัญหาและความใส่ใจของผู้รับการสัมภาษณ์

12. การอภิปราย (Discussing) เป็นกิจกรรมที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศปฏิบัติร่วมกัน ซึ่งเหมาะสมกับกลุ่มขนาดเล็ก มักใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่น ๆ

13. การอ่าน (Reading) เป็นกิจกรรมที่ใช้มากกิจกรรมหนึ่ง สามารถใช้ได้กับคนจำนวนมาก เช่น การอ่านข้อความจากวารสาร มักใช้ผสมกับกิจกรรมอื่น

14. การวิเคราะห์ข้อมูลและการคิดคำนวณ (Analyzing and Calculating) เป็นกิจกรรมที่ใช้ในการติดตามประเมินผล การวิจัยเชิงปฏิบัติการ และการควบคุมประสิทธิภาพการสอน

15. การระดมสมอง (Brainstorming) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสนอแนวความคิด วิธีการแก้ปัญหาหรือใช้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความคิดโดยเสรี ไม่มีการวิเคราะห์หรือวิพากษ์วิจารณ์แต่อย่างใด

16. การบันทึกวีดิทัศน์และการถ่ายภาพ (Videotaping and Photographing) วีดิทัศน์ เป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นรายละเอียดทั้งภาพและเสียง ส่วนการถ่ายภาพมีประโยชน์มากในการจัดนิทรรศการ กิจกรรมนี้มีประโยชน์ในการประเมินผลงานและการประชาสัมพันธ์

17. การจัดทำเครื่องมือและข้อทดสอบ (Instrumenting and Testing) เป็นการที่ใช้แบบทดสอบและแบบประเมินต่าง ๆ

18. การประชุมกลุ่มย่อย (Buzz Session) เป็นกิจกรรมการประชุมกลุ่ม เพื่ออภิปรายให้หัวข้อเรื่องที่เฉพาะเจาะจง มุ่งเน้นการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมากที่สุด

19. การจัดทัศนศึกษา (Field Trip) เป็นกิจกรรมการเดินทางไปสถานที่แห่งอื่นเพื่อศึกษาและดูงานที่สัมพันธ์กับงานที่ตนปฏิบัติ

20. การเยี่ยมเยือน (Intervisiting) เป็นกิจกรรมที่บุคคลหนึ่งไปเยี่ยมและสังเกตการทำงานของอีกบุคคลหนึ่ง

21. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคล กำหนดสถานการณ์ขึ้นแล้วให้ผู้ทำกิจกรรมตอบสนองหรือปฏิบัติตนเองไปตามธรรมชาติที่ควรจะเป็น

22. การเขียน (Writing) เป็นกิจกรรมที่ใช้เป็นสื่อกลางในการนิเทศเกือบทุกชนิด เช่น การเขียนโครงการนิเทศ การบันทึกข้อมูล การเขียนรายงาน การเขียนบันทึก ฯลฯ

23. การปฏิบัติตามคำแนะนำ (Guided Practice) เป็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติในขณะที่ปฏิบัติมีการคอยดูแลช่วยเหลือ มักใช้กับรายบุคคลหรือกลุ่มขนาดเล็ก

24. การประชุมปฏิบัติการ (Workshop) เป็นการประชุมที่เน้นให้ผู้เข้าประชุมมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติอย่างแท้จริง โดยสามารถนำไปพัฒนางานให้มีคุณภาพ

25. การศึกษาเอกสารทางวิชาการ เป็นการมอบหมายเอกสารให้ผู้รับการนิเทศไปศึกษาค้นคว้าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วนำความรู้ที่นำมาถ่ายทอดให้แก่คณะครู

26. การสนทนาทางวิชาการ เป็นการประชุมครูหรือกลุ่มผู้สนใจในเรื่องราวข่าวสารเดียวกัน โดยกำหนดให้มีผู้นำสนทนาคนหนึ่ง นำสนทนาในเรื่องที่กลุ่มสนใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ แนวทางการปฏิบัติงาน เทคนิควิธีการแก่คณะครูในสถานศึกษา

27. การสัมมนา เป็นการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจเพื่อสรุปข้อคิดเห็น และหาแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกัน

28. การอบรม เป็นการให้ครูเข้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาชีพ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูมีความตื่นตัวทางวิชาการ และนำความรู้ความสามารถที่ได้จากการอบรมไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

29. การให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นการพบปะกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ เพื่อช่วยแก้ปัญหา ทั้งด้านส่วนตัวและการปฏิบัติงาน หรือช่วยแนะนำส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น การให้คำปรึกษาแนะนำสามารถดำเนินการได้ทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

30. การสังเกตการสอน เป็นการจัดให้บุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการเรียนการสอนมาสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในขณะที่ทำการสอน เพื่อให้ครูสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้ข้อมูลย้อนกลับจากการสังเกตการสอนของผู้นิเทศ

สังต์ อุทรานันท์ (2548) ได้เสนอกิจกรรมการนิเทศการศึกษา โดยจัดแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กิจกรรมที่ผู้นิเทศเป็นผู้ปฏิบัติ เช่น การบรรยาย การสาธิต การสังเกตการสอนในชั้น การสัมภาษณ์ การบันทึกข้อมูล การจัดทำเครื่องมือและข้อทดสอบ การเขียนการวิเคราะห์ข้อมูลและการคิดคำนวณ

2. กิจกรรมที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศทำร่วมกัน ได้แก่ การประชุมชี้แจง และการอภิปราย

3. กิจกรรมสำหรับผู้รับการนิเทศประกอบด้วย การฟัง การดู การอ่าน อีกทั้งการเยี่ยมชมการไปทัศนศึกษา บทบาทสมมติ การปฏิบัติตามคำแนะนำ

วีรสัทธ์ กิติพิเชษฐ์สรรค์ (2547) ได้เสนอกิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียน ได้แก่

1. การประชุม การประชุมเพื่อการนิเทศ แบ่งออกได้เป็น 5 รูปแบบ คือ

1.1 ประชุมสัมมนา เป็นการประชุมของคณะครู เพื่อศึกษาค้นคว้าหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งนำโดยผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามอบหมาย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดปัญหา สำรวจปัญหา ปรึกษาหารือ และแก้ปัญหา มีการแลกเปลี่ยนผลงานระหว่างบุคคลในกลุ่มและมีการสรุปผลการสัมมนา เพื่อเผยแพร่ให้คณะครูทราบและเป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกัน

1.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นการประชุมเพื่ออบรมครู ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน โดยแท้จริง รู้และเข้าใจในการแก้ปัญหาและปรับปรุงงานของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

1.3 การประชุมอภิปรายกลุ่ม หรือประชุมอภิปรายปัญหา เป็นการประชุมกลุ่มมีจำนวนสมาชิกประมาณ 5-15 คน ร่วมกันอภิปรายในเรื่อง หรือหัวข้อที่ครูสนใจร่วมกันอาจประชุมเป็นรูปแบบหรืออนุรูปแบบ อาจประชุมระหว่างเวลาอาหารกลางวันหรือเวลาว่างเพื่อให้เกิดความเป็นกันเองและไม่มีพิธีการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหา การหาแนวทางแก้ปัญหาและการสร้างกฎเกณฑ์ สร้างหลักการและวิธีการร่วมกัน โดยอาศัยความคิดจากสมาชิกของที่ประชุมหลาย ๆ คน เพื่อสรุปเป็นมติของกลุ่มทั้งหมด

1.4 การประชุม อภิปราย ชักถาม เป็นการประชุมหลังจากผู้ทรงคุณวุฒิ อภิปรายจบแล้ว และเปิดโอกาสให้ผู้ฟังมีโอกาสอภิปรายซักถามอย่างอิสระและเปิดเผย โดยชักถามเพื่อปรึกษาหารือ หรือแสดงความคิดเห็น เพื่อได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อที่ประชุมหรือต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งการซักถามนี้ช่วยให้ผู้ฟังจัดปัญหาและข้อสงสัยที่ได้รับฟังจากผู้อภิปรายด้วย

1.5 การประชุมแบบระดมความคิด เป็นการประชุมที่เน้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากกว่าการปฏิบัติ โดยการให้สมาชิกของที่ประชุมแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหา ออกมาให้มากที่สุด โดยไม่ต้องคำนึงถึงการนำไปปฏิบัติ การประชุมเพื่อระดมความคิด เป็นเทคนิคการประชุมที่นิยมใช้กันมากในการแสวงหาทางเลือกในการแก้ปัญหา ในการคิดหา ทางเลือกเพื่อรวบรวมคำตอบให้ได้มากที่สุด สมาชิกทุกคนออกความเห็นให้มากที่สุด ด้วยการเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี

2. การมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าจากตำรา ถือเป็นการนิเทศทางอ้อม โดยมอบหมายให้ศึกษาจากเอกสารการสอน คู่มือครู จากบทความ หรือจากตำรา เป็นต้น โดยผู้บริหารต้องชี้แนะแหล่งค้นคว้าศึกษา และกำหนดหัวข้อให้ศึกษาโดยชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลา ทำการค้นคว้าและกำหนดวัน เวลา และวิธีรายงานผลด้วย โรงเรียนอาจจัดตั้งศูนย์วิชาการหรือศูนย์รวมเอกสารหนังสือ คู่มือครู หลักสูตร กฎ ระเบียบ ตลอดจนเอกสารที่ได้จากการฝึกอบรมเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า เช่น ห้องสมุด หรือมุมหนังสือเฉพาะสำหรับครู

3. การให้คำปรึกษาหารือ เป็นวิธีการนิเทศภายในโรงเรียนที่นำปัญหามาศึกษา อาจเป็นปัญหาส่วนตัวและปัญหาจากการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องให้คำปรึกษาการให้คำปรึกษาหารือ นอกจากจะเป็นการช่วยเหลือครูให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพยังเป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครู อีกทั้ง ยังเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจแก่ครูอีกวิธีหนึ่ง

4. การสาธิตการสอน นำมาใช้ในกรณีโรงเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอน หรือในกรณีเพื่อชี้แนะแนวการสอนวิธีใหม่ ๆ เพื่อให้ครูทราบ หรือประกอบการพิจารณานำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้น การสาธิตการสอนจึงไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุดและผู้สาธิตไม่ใช่ผู้สอนที่ดีที่สุด หากเป็นเพียงต้นแบบเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์แนวทางเลือกเท่านั้น ดังนั้น ผู้นิเทศจึงควรปรับและประยุกต์วิธีสอน พฤติกรรมการสอนจากผู้สาธิต นำมาดำเนินการให้สอดคล้องกับสภาพและพฤติกรรมของผู้สอน

5. การพาไปดูงาน การพาไปดูงานหรือเยี่ยมชมโรงเรียนอื่น ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในเฉพาะเรื่อง เช่น โรงเรียนดีเด่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนดีเด่นกิจกรรมสหกรณ์ โรงเรียนดีเด่นในการจัดห้องสมุดโรงเรียน เป็นต้น เพื่อให้ครู ได้รับประสบการณ์ตรง และนำมาประยุกต์ใช้ในโรงเรียนในการพาครูไปศึกษาดูงาน ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องวางแผน โดยรอบคอบ กำหนดจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และกิจกรรมในการศึกษาดูงานให้ชัดเจน และแจ้งโครงการให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่จะไปเยี่ยมชมรับทราบและติดต่อในรายละเอียดให้ชัดเจนก่อนการเดินทางไปพอสมควร

6. การสนทนาทางวิชาการ เป็นการนิเทศอย่างหนึ่งที่ได้จัดได้ง่าย สะดวก ประหยัด ระยะเวลาดำเนินการไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความสะดวกเป็นสำคัญ ซึ่งอาจจะจัดในช่วงเวลาพักรับประทานอาหารกลางวัน ช่วงชั่วโมงว่างจากการสอนในห้องพักครู ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนหรือจัดขึ้นเป็นทางการในเวลาราชการ

7. การบริการเอกสารทางวิชาการและเอกสารสนเทศต่าง ๆ เช่น หลักสูตร คู่มือครู แผนการสอน บทความทางวิชาการ และเอกสารเพื่อชี้แนะปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ครู เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มพูนความรู้

8. การเยี่ยมชมเยียนเพื่อสังเกตการสอนของครู เป็นการนิเทศทางตรงที่ได้ผลดีมาก ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับการสาธิตการสอน การเยี่ยมชมอาจเยี่ยมในสายชั้นเดียวกัน หรือต่างระดับชั้น และเยี่ยมในโรงเรียนเดียวกันหรือต่างโรงเรียน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถความจำเป็นและความต้องการของครูเป็นสำคัญ

9. การจัดป้ายนิเทศ เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการให้ข่าวสารข้อมูล

10. การส่งเสริมให้ครูเขียนบทความทางวิชาการ เป็นการช่วยให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการนิเทศการศึกษาซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ครูศึกษาค้นคว้า และพัฒนาการเรียนการสอน

11. การส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาต่อ เป็นการส่งเสริมให้ครูมีความเจริญก้าวหน้า เพราะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อเกิดประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน

12. การสังเกตการสอน เป็นการนิเทศที่มุ่งเน้นปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือครูให้พัฒนาพฤติกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ (2550) กล่าวถึง การนิเทศภายในสถานศึกษาสามารถทำได้หลายรูปแบบ รวมทั้งสามารถผสมผสานแต่ละรูปแบบเข้าด้วยกัน แต่จะใช้รูปแบบใดเมื่อใดนั้น ควรคำนึงความเหมาะสมกับสภาพปัญหาของสถานศึกษาเป็นสำคัญ วิธีการที่สถานศึกษาสามารถนำมาใช้ มี ดังนี้

1. การเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้ ซึ่งสามารถจัดเป็นการบรรยายที่เน้นการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจของวิทยากรไปสู่ครู / อาจารย์ การให้ความรู้ของวิทยากรสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่

1.1 การบรรยายโดยวิทยากรคนเดียวมาบรรยาย โดยมีครู / อาจารย์เป็นผู้รับฟังการเชิญวิทยากรที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิได้รับการยอมรับและให้ความสนใจจากครู/ อาจารย์ ซึ่งอาจจะจัดเป็นกลุ่มใหญ่หรือเล็กก็ได้ เป็นกิจกรรมที่สามารถจัดได้โดยสะดวกและเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย

1.2 การบรรยายโดยวิทยากรหลายคน วิทยากรจะมาเป็นทีม แต่ละคนจะมีความเชี่ยวชาญในเรื่องของตน การบรรยายโดยวิทยากรหลายคนช่วยให้บรรยากาศน่าสนใจและสามารถช่วยกันพูดช่วยกันเสริม ลักษณะนี้คล้ายกับการจัดสัมมนา หรือจัดแบบซิมโปเซียม (Symposium) มีการอภิปรายประกอบด้วย

1.3 การบรรยายโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ เป็นการบรรยายโดยใช้สื่อการสอน เช่น แผ่นใส สไลด์ แผนภูมิ ประกอบการบรรยาย สื่อการสอนเป็นสิ่งเร้าที่น่าสนใจ และทำให้ผู้รับการนิเทศมีความเข้าใจในเรื่องที่บรรยายได้มากขึ้น

2. การเชิญสถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม และบริษัท ห้างร้านมาสาธิตอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ในการเรียนการสอนปัจจุบันโดยเฉพาะด้านวิชาชีพ การอาชีวศึกษาต้องการเครื่องมือและอุปกรณ์ในการฝึกมาก การสาธิตจึงเป็นเทคนิควิธีที่ให้ความรู้ ที่มุ่งให้ผู้นิเทศได้เห็นการดำเนินการกระบวนการทำงานของอุปกรณ์เครื่องมือที่คล้ายกับสถานการณ์จริง แต่ควรจะเป็นกลุ่มขนาดเล็ก และใช้วิธีการอื่นควบคู่กันไป

3. การไปศึกษาดูงานตามหน่วยงาน เช่น สถานศึกษา สถานประกอบการ และโรงงานอุตสาหกรรม การออกภาคสนาม (Field trip) นี้ เป็นเทคนิควิธีที่ต้องเดินทางออกจากสถานศึกษาไปยังแหล่งอื่น เพื่อศึกษาดูงานในด้านที่สัมพันธ์กับงานของครูอาจารย์ เช่น การเยี่ยมชมสถานศึกษาการเยี่ยมชมสถานประกอบการและโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งหน่วยงานอื่นจะพำนักชมสถานที่สาธิตอุปกรณ์ เครื่องมือ ชี้แจง บรรยาย หรือจัดฉายแผ่นใส สไลด์ ประกอบการบรรยายแล้วแต่หน่วยงานนั้น จะนำเสนอให้ชม การไปทัศนศึกษาดูงานเป็นที่นิยมของครูอาจารย์ เพราะเป็นประสบการณ์ตรง และได้พักผ่อนจากการเดินทาง

4. สถานศึกษาจัดแหล่งและบริการทางวิชาการ เช่น การจัดห้องสมุดอาชีพ นิทรรศการตลาดนัดแรงงาน เป็นต้น เป็นเทคนิควิธีที่เป็นการส่งเสริมทางด้านวิชาการให้กับครู/ อาจารย์

5. การสนทนาทางวิชาการเป็นการจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ โดยการจัดกิจกรรมที่มีหัวข้อ อาจจะจัดเป็นครั้งคราวตามแต่ความสะดวกของสถานศึกษา การสนทนาทางวิชาการนี้สามารถเชิญวิทยากร ทั้งจากภายนอกหรือวิทยากรภายในสถานศึกษา

6. การสาธิตการสอน เป็นการแสดงที่อาจจะจำลองสถานการณ์จริง หรือที่เรียกว่าบทบาทสมมติ (Role playing) โดยการกำหนดสถานการณ์ขึ้น แล้วให้ผู้ทำกิจกรรมตอบสนองหรือลองปฏิบัติไปตามที่ควรจะเป็นในการนำไปใช้ในการนิเทศ จะเป็นการนำเอาปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูมาเป็นตัวกำหนด ให้ผู้ทำกิจกรรมสมมติตัวเองว่า ถ้าอยู่ในสถานการณ์นั้นเขาจะอย่างไรซึ่งจะเป็นลักษณะสาธิตการสอนในแต่ละเรื่อง เช่น วิธีนำเข้าสู่บทเรียน การตั้งคำถาม การสร้างกำลังใจให้ผู้เรียน เป็นต้น

7. การประชุม การประชุมสัมมนาที่ใช้ในการนิเทศมีหลายลักษณะ เช่น การประชุมชี้แจงจากฝ่ายบริหารสถานศึกษา การประชุมกลุ่มย่อยในงานการประชุมเฉพาะกิจ การประชุมระดมสมอง ตลอดจนการประชุมสัมมนา

8. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน เป็นเทคนิควิธีที่ทำการสังเกตการสอนในสถานการณ์จริงของครูอาจารย์ เพื่อวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงานของครูอาจารย์เหล่านั้น การสังเกตภายในห้องเรียนจะช่วยให้ทราบจุดดีหรือจุดอ่อนของการสอน เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการนิเทศได้ การสังเกตการสอนต้องได้รับความยินยอม และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาการสอน

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายการปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือส่งเสริม พัฒนาคุณภาพของครู การเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การเลือกกิจกรรมการนิเทศจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับการนิเทศ ปัจจุบันการนิเทศการศึกษามีทั้งการนิเทศจากบุคลากรภายนอกโรงเรียนและบุคลากรภายในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร คณะครูที่ได้รับการแต่งตั้ง ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญที่โรงเรียนเชิญมาเป็นวิทยากร บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประกอบด้วย ด้านผู้นำการจัดการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านการสร้างขวัญกำลังใจ ซึ่งแต่ละบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนนำไปใช้ได้ผลที่แตกต่างกัน ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นิเทศภายในสามารถจะเลือกหรือนำไปปรับใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการนิเทศการศึกษา ที่สำคัญในการนิเทศแต่ละครั้ง ควรเลือกใช้กิจกรรมการนิเทศให้เหมาะสมกับสภาพและปัญหาของสถานศึกษา และให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกใช้กิจกรรมแต่ละชนิดอย่างเหมาะสม โดยให้พิจารณาถึงจุดประสงค์ของการนิเทศ ขนาดกลุ่มของผู้รับการนิเทศ และประสบการณ์หรือประโยชน์ที่ผู้รับการนิเทศได้รับเป็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกิจกรรมการนิเทศการสอนโดยการสังเกตในชั้นเรียน

6.7 ขอบข่ายของการนิเทศภายในโรงเรียน

การนิเทศภายในโรงเรียน อรรถนรินทร์ สุนทรสถิตย์ (2542) ได้สรุปขอบข่ายงานนิเทศภายในโรงเรียน ดังนี้

1. งานวิชาการ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และผลที่ได้ คือตัวนักเรียนที่มีคุณภาพได้มาตรฐานมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
2. งานกิจการนักเรียน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับวัยนักเรียนที่เข้าเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ตามข้อกำหนดของหลักสูตรและวิธีการจัดการศึกษา
3. งานบุคลากร เป็นการจัดดำเนินการเพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนได้รู้และเข้าใจหน้าที่และความรับผิดชอบของตน การติดตามดูแลช่วยเหลือให้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างบรรยากาศในการทำงานให้ผู้ร่วมงานทุกคนเกิดความสำนึกในหน้าที่ที่รับผิดชอบ สร้างความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนได้พัฒนาการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานสูงขึ้น

4. งานอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการทางการศึกษา เป็นงานที่เสริมสร้างบรรยากาศและสิ่งที่ดีในโรงเรียน ก่อให้เกิดการสร้างบุคลิกภาพและนิสัยที่ดีให้กับนักเรียน

5. งานบริหารทั่วไป ธุรการการเงินและการพัสดุ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับระบบสำนักงานโต้ตอบหนังสือ จัดทำ จัดซื้อจัดจ้าง ประชาสัมพันธ์ งบประมาณและการประสานงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน โดยมีกฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่ค่อนข้างแน่นอน

6. งานความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างโรงเรียน ชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันในการจัดการศึกษา สำหรับประชากรวัยเรียนของชุมชน การให้บริการการศึกษาแก่ชุมชนหรือการพัฒนาชุมชน

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของงานนิเทศภายในโรงเรียนเป็นงานนิเทศเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานซึ่งส่งผลถึงคุณภาพของงานและประสิทธิผลของผู้เรียน

6.8 ทักษะการนิเทศ

ในการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้น วัชรา เล่าเรียนดี (2550) ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นในการนิเทศไว้ สอดคล้องกันคือทักษะด้านเทคนิค ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะด้านการจัดการ รายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

1. ทักษะด้านเทคนิค (Technical Skills) เป็นความสามารถในการใช้ความรู้วิธีการและเทคนิคที่จำเป็นและที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ ซึ่งในการนิเทศแต่ละครั้งผู้นิเทศหรือผู้ทำหน้าที่นิเทศจะต้องมีความรู้ ความสามารถเฉพาะอย่าง ต้องมีความรู้และความเข้าใจเทคนิควิธีและสามารถใช้เทคนิควิธีเหล่านั้นได้ เช่น เทคนิคการนิเทศแบบพัฒนาการ เทคนิคการนิเทศแบบคลินิก เทคนิคการสังเกตการสอนและการจัดประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ รวมทั้งต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่สำคัญ และสามารถสาธิตแนะนำให้กับครูได้

2. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation Skills) เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายในกลุ่ม และสามารถสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม รวมถึงความสามารถในการจูงใจและการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น การได้รับความร่วมมืออย่างจริงจังสามารถพัฒนาทีมงานให้มีประสิทธิภาพและสร้างการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น

3. ทักษะด้านการจัดการ (Managerial Skills) เป็นความสามารถในการที่จะจัดให้และคงไว้ซึ่งสภาพเงื่อนไขที่จะเป็นการสนับสนุนการทำงานหน่วยงาน หรือกลไกในการรักษาไว้และทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพขึ้น ประกอบด้วยทักษะในการจัดการต่อไปนี้

3.1 ความสามารถในการรักษาไว้ ซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลกับหน่วยงาน

3.2 ความสามารถในการที่จะมองเห็นความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานในองค์กรหรือโรงเรียน

3.3 ความสามารถในการที่จะสร้างองค์กรที่มีคุณภาพ

3.4 ความสามารถในการสร้างและคงไว้ซึ่งสมรรถภาพขององค์กร

ส่วนทักษะในการนิเทศที่มีความแตกต่างกัน คือ ทักษะในการเป็นผู้นำ และ ทักษะในการประเมินผล

สรุปได้ว่า ทักษะที่จำเป็นในการนิเทศที่สำคัญได้แก่ 1) ทักษะด้านเทคนิค (Technical Skills) 2) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skills) และ 3) ทักษะด้านการจัดการ (Managerial Skills) ซึ่งทักษะทั้งสามด้านนั้นจะต้องผสมผสานกันในการนำไปใช้ในการปฏิบัติการนิเทศ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำทักษะเทคนิคการสอนมาประยุกต์ใช้ในการวิจัย

6.9 เทคนิคการสังเกตการสอน

เนื่องจากการสังเกตการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญของการนิเทศการสอน ผลจากการสังเกตการสอนช่วยในการวิเคราะห์การสอนของครู ดังนั้นการสังเกตการสอนจะต้องสังเกตและบันทึกให้ข้อมูลตรงตามความจริงและให้ตรงตามจุดมุ่งหมายมากที่สุด ดังที่ Acheson and Gall (1997; อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2544) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการนิเทศการสอน ซึ่งประกอบด้วย เทคนิควิธีการ การกำหนดวัตถุประสงค์ และการวางแผนการสังเกตการสอน เทคนิควิธีการสังเกตการสอนในชั้นเรียน เทคนิคการบันทึกการสังเกตการสอนโดยใช้เครื่องมือแบบต่าง ๆ เทคนิคการประชุมเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ และเทคนิคการนิเทศชี้แนะ แนะนำเพื่อช่วยเหลือครูให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ฯลฯ เทคนิคการสังเกตการสอนนั้นประกอบด้วย วิธีการสังเกต และการบันทึก โดยเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม (ผู้สังเกตและครูร่วมกันเลือก) เพราะก่อนการสังเกตการสอนทุกครั้งจะต้องมีการตกลงร่วมกันระหว่างครูกับผู้นิเทศหรือผู้สังเกต และหลังจากการสังเกตการสอนอาจจะร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอน ก่อนที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครู เพื่อร่วมกันพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป ดังนั้น ผู้นิเทศ ผู้ทำหน้าที่นิเทศ หรือผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการสอนจะต้องมีความรู้มีความเข้าใจพอสมควรเกี่ยวกับวิธีการสังเกตการสอน เทคนิควิธีการสังเกตการสอน และการบันทึกเครื่องมือสังเกตการสอน การสร้างและการประยุกต์ใช้เครื่องมือสังเกตการสอนจึงจะช่วยให้การนิเทศการสอนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

1. ประเภทของการสังเกตการสอน

การสังเกตการสอนและการบันทึกการสอนจำแนกได้หลายลักษณะ ดังเช่น

Oliva (1997; อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2544) ได้จำแนกการสังเกตเป็น

2 ประเภท คือ

1. การสังเกตแบบกว้าง ๆ ทั่วไป (Global Observation) เป็นการสังเกตในภาพรวม ไม่เฉพาะเจาะจงในพฤติกรรมประเภทใดประเภทหนึ่ง โดยปกติจะเป็นการสังเกตหรือวิธีการสังเกตที่ผู้บริหารหรือผู้นิเทศนิยมใช้ เมื่อต้องการสังเกตพฤติกรรมการสอนโดยทั่ว ๆ ไป เป็นการสังเกตโดยภาพรวมของการปฏิบัติการสอนของครู และมักจะใช้ผลการสังเกตและบันทึกด้วยวิธีการดังกล่าวในการประเมินประสิทธิภาพการสอนของครูด้วย เช่น แบบสังเกตและบันทึกแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นต้น

2. การสังเกตแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Observation) เป็นการสังเกตและบันทึกเฉพาะพฤติกรรม เฉพาะเหตุการณ์ เฉพาะเรื่อง หรือเฉพาะประเด็น เช่น การสังเกตบันทึกพฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน เป็นต้น

Glickman, Gordon and Ross, Gordon (1995) ได้จำแนกการสังเกตการสอนเป็น 2 ประเภท คือ

1. การสังเกตเชิงปริมาณ (Quantitative Observation) เป็นวิธีการวัดเหตุการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ และสิ่งต่าง ๆ ในห้องเรียนที่สามารถสังเกตเห็นได้ วัดได้เป็นจำนวนครั้งหรือความถี่ของเหตุการณ์ หรือของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ทำการสังเกตและบันทึกด้วยเครื่องมือหรือวิธีการสังเกตด้วยปริมาณ เช่น

1.1 เครื่องมือสังเกตการสอนแบบนับจำนวนความถี่ (Categorical Frequency Instrument)

1.2 เครื่องมือสังเกตการสอนแบบระบุพฤติกรรมตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ (Performance Indicator Instrument)

1.3 เครื่องมือสังเกตการสอนที่จัดเตรียมฟอร์มที่เป็นแผนผัง (Diagram)

1.4 เครื่องมือสังเกตและบันทึกตรวจสอบรายการ (Check list)

1.5 เครื่องมือสังเกตและบันทึก แบบเลือกประเภทของคำพูดหรือการพูด และบันทึกคำพูดนั้น คำต่อคำตามเวลาที่กำหนด (Selective Verbatim Recording)

1.6 เครื่องมือสังเกตและบันทึกปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนของ Ned Flanders FIAC (Flanders Interaction Analysis Category)

2. การสังเกตเชิงคุณภาพ (Qualitative Observation) การสังเกตด้วยวิธีนี้เป็น การสังเกตและบันทึกที่จะใช้เมื่อผู้สังเกตหรือผู้นิเทศไม่ทราบแน่นอนว่าจะสังเกตบันทึกอะไรบ้าง ในชั้นเรียนหรือผู้นิเทศสังเกตรายละเอียดพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียน การสังเกตเชิงคุณภาพ การสังเกตเหตุการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ตลอดจนสภาพทางกายภาพในชั้นเรียน เช่น การจดบันทึก การจัดบอร์ด สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ โดยการทำบันทึกแบบพรรณนาความ โดยไม่ใส่อารมณ์ ความรู้สึกของตนเองลงไปด้วย ประกอบด้วยเครื่องมือหรือวิธีสังเกตดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Detached-open Narrative)

2.2 การสังเกตบันทึกข้อมูลการพูดเฉพาะอย่าง (Save Verbatim Recording)

2.3 การสังเกตบันทึกโดยใช้ V.D.O. (Audio record)

2.4 การสังเกตและบันทึกแบบสั้น ๆ (Anecdotal Record)

2.5 การสังเกตและบันทึกแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

2.6 การสังเกตบันทึกตามประเด็นคำถาม (Focused Questionnaire Observation)

2.7 การสังเกตและบันทึกแบบบันทึกการปฏิบัติงานของตนเอง (Journal Writing)

2.8 การวิจารณ์ทางการศึกษา (Educational Criticism)

2.9 การสังเกตบันทึกแบบเฉพาะเหตุการณ์ (Tailored Observation

System)

2. เครื่องมือสังเกตการสอน

เครื่องมือสังเกตการสอน (Observation Instruments) หมายถึง เครื่องที่ใช้ในการสังเกตและบันทึกการเรียนการสอน เช่น ดินสอ ปากกา กระดาษ เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น เทปบันทึกเสียง กล้องถ่ายวิดีโอ คอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก รวมถึงแบบฟอร์มการสังเกตและบันทึกที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศสร้างขึ้นเองหรือมีผู้อื่นสร้างขึ้น และเป็นที่ยอมรับและรู้จักแพร่หลาย (Acheson and Gall, 2003) ซึ่งเป็นเครื่องมือการสังเกตการสอนที่ได้จากการสร้างและพัฒนาทดลองใช้จนแน่ใจว่าสามารถนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่มักจะเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้น โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสอนของครูที่มีประสิทธิภาพหรือเพื่อใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการสอนของครู เพื่อจุดประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเครื่องมือที่ค่อนข้างจะละเอียดซับซ้อน ผู้ที่จะนำไปใช้ต้องมีความสามารถ ความคุ้นเคยและความชำนาญในการใช้มากพอสมควร จึงขอแนะนำว่า ควรจะประยุกต์และปรับใช้เป็นเครื่องมือสังเกตการสอนอย่างง่าย สะดวกต่อการฝึกและการใช้ในสถานการณ์จริงจะเหมาะสมกว่า ดังที่กล่าวมาแล้ว และใช้วิธีการสังเกตให้สอดคล้องกับพฤติกรรมกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ (Acheson and Gall, 1997; อ่างถึงใน วัชรภา เล่าเรียนดี, 2553)

3. วิธีการสังเกตและวิเคราะห์ตนเอง

ในการนิเทศการสอนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนนั้น ครูควรจะได้มีการส่งเสริมและพัฒนาให้สามารถวิเคราะห์การสอนของตนเองได้ ซึ่งมีการสังเกตและการวิเคราะห์ตนเองอย่างง่าย ๆ คือ

3.1 การวิเคราะห์ตนเองโดยใช้เครื่องมือช่วย เช่น การฟังเสียงการพูดของตนเองจากเทปบันทึกเสียง การสังเกตตนเองจากการดูวิดีโอเทปที่บันทึกการปฏิบัติงานของตนเองไว้ และการรับฟังข้อมูลย้อนกลับจากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนของผู้นิเทศ หรือผู้ทำหน้าที่นิเทศหรือจากเพื่อนหรือจากผู้เรียน

3.2 การเยี่ยมชั้นเรียนซึ่งกันและกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อาจทำการเยี่ยมชั้นเรียนเป็นกลุ่ม หรือคณะ เพื่อสังเกตการสอนและให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นการสอนของผู้อื่น และการสอนของตนเองชัดเจนยิ่งขึ้นด้วยการเปรียบเทียบกับการสอนของตนเอง

3.3 ให้จับคู่เพื่อนที่สนิทสนมกันผลัดกันสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน ให้ข้อมูลย้อนกลับจากการสังเกตการณ์สอนในด้านต่าง ๆ ที่กำหนด ช่วยกันคิดและวิเคราะห์จุดที่เป็นปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงต่อไป

3.4 ใช้เทคนิคแบบคลินิก (Clinical Supervision) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องมีการวางแผนการสังเกตการสอน มีการบันทึกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ แล้วให้ข้อมูลย้อนกลับ จะช่วยให้ทราบปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่จะต้องแก้ไข ปรับปรุง ซึ่งการนิเทศแบบคลินิกเป็นการนิเทศที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาปรับปรุงการสอนและทักษะการสอนโดยเฉพาะ และที่สำคัญ

ที่สุดจะต้องดำเนินการ โดยมีการร่วมมือกันอย่างจริงจังระหว่างผู้นิเทศกับครู หรือผู้ทำหน้าที่นิเทศกับครู

4. วิธีการบันทึกการสังเกตการสอน

การบันทึกการสังเกตการสอนจะบันทึกอย่างไร ด้วยวิธีใด ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสังเกต ประเภทของการสังเกตการสอน และการเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม เช่น เป็นการสังเกตการสอนเชิงปริมาณ (Quantitative Observation) จะต้องระบุวัตถุประสงค์ชัดเจนว่าจะสังเกตพฤติกรรมอะไรบ้าง อย่างไร ใช้เครื่องมือแบบใดจึงจะเหมาะสม เช่นเดียวกับการสังเกตการสอนเชิงคุณภาพ (Qualitative Observation) จะต้องระบุวัตถุประสงค์ชัดเจน วิธีการบันทึกและเครื่องมือที่เหมาะสม ดังนั้น เครื่องมือสังเกตการสอน นอกจากจะเป็นแบบฟอร์มลักษณะต่าง ๆ ที่มีผู้สร้างและพัฒนาขึ้นและเผยแพร่ให้ใช้แล้ว ซึ่งอาจจะเป็นการจดหรือเขียนบันทึกเหตุการณ์หรือพฤติกรรมด้วยกระดาษ ดินสอ ปากกา (Written Record) ใช้การบันทึกเสียง (Audio Taping) หรือการบันทึกด้วยภาพ (Videotaping) ประกอบการสังเกตและบันทึกด้วยวิธีอื่น ๆ ด้วย ดังตัวอย่างวิธีการบันทึกการสังเกตการสอน ดังนี้

- 4.1 บันทึกแบบพรรณนาความ (Descriptive of Narrative Record)
- 4.2 การบันทึกสั้น ๆ ไม่เป็นความคิดเห็นหรือการประเมินผลใด ๆ (Anecdotal Record or Note king)
- 4.3 การบันทึกเสียงและการบันทึกภาพเหตุการณ์ทุกอย่างในห้องเรียน (Audio Taping Videotaping)
- 4.4 การจดบันทึกคำพูด คำต่อคำ ประโยคต่อประโยค ที่กำหนด หรือคำพูดที่เลือกจะบันทึก (Selective Verbatim Recording)
- 4.5 การบันทึกแบบบันทึกการปฏิบัติงานของตนเอง (Journal Writing)
- 4.6 การบันทึกตามประเด็นคำถามที่กำหนด (Focused Questionnaire)
- 4.7 การบันทึกโดยทำตารางบันทึกความถี่ (Frequency Tabulation)
- 4.8 การบันทึกโดยใช้แผนผังที่นั่งเตรียมไว้ (Seating Chart)
- 4.9 การบันทึกพฤติกรรมภาพที่ปรากฏโดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Check List)
- 4.10 การบันทึกพฤติกรรมตามแบบที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
- 4.11 การบันทึกพฤติกรรมโดยใช้แบบบันทึกที่ระบุพฤติกรรมบ่งชี้ (Performance Indicator Recording) ฯลฯ

อย่างไรก็ตามการสังเกตการสอนจะบันทึกด้วยเครื่องมือหรือวิธีการใดก็ตาม การนำเครื่องมือประเภทเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น เครื่องบันทึกเสียง บันทึกภาพ และฟิล์มต่าง ๆ มาใช้ประกอบจะช่วยให้การบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ในห้องเรียนมีความเที่ยงตรง ครบถ้วนและชัดเจนมากขึ้น เพราะภาพที่บันทึกจะแสดงการเคลื่อนไหว และการใช้ภาษาที่สังเกตและบันทึกด้วยวิธีอื่น ๆ ที่ได้บันทึกไว้ด้วย ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวจะมีประโยชน์ต่อการนำไปช่วยวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอนได้ละเอียดยิ่งขึ้น ที่สำคัญการสังเกตการสอนนั้น เป็นการสังเกตที่มีจุดมุ่งหมาย ดังนั้นผู้ทำการสังเกต

หรือผู้นิเทศจะต้องรู้ว่าจะสังเกตการสอนของครูในเรื่องใด ด้านใด หรือพฤติกรรมอะไร ดังนั้น นอกเหนือจากเทคนิควิธีการ และทักษะในการสังเกตการสอนแล้วผู้นิเทศหรือผู้สังเกตการสอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะสังเกตการสอนเป็นอย่างดี เช่น เทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ ทักษะการสอน รูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ นวัตกรรมต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ ของครูด้วย (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2544)

6.10 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียน

การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น บุคลากรดังกล่าวสามารถแบ่งได้ 3 ฝ่าย คือ (สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม, หน่วยศึกษานิเทศก์, 2537)

1. ผู้นิเทศ หมายถึง บุคลากรภายในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครูหัวหน้าสายชั้น ครูหัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ ครูวิชาการโรงเรียน ตลอดจนถึงครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือครูในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

2. ผู้รับการนิเทศ หมายถึง ครูภายในโรงเรียนที่ได้รับประโยชน์จากการนิเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทำให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

3. ผู้สนับสนุนการนิเทศ หมายถึง ผู้ที่จะช่วยให้การดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารในระดับที่สูงขึ้นไปจากโรงเรียนศึกษานิเทศก์และอาจารย์ไปถึงบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน

สรุปได้ว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียน ได้แก่ ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศ และผู้สนับสนุนการนิเทศ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระเป็นผู้นิเทศ ผู้นิเทศมีบทบาทหน้าที่ทั้งการช่วยเหลือสนับสนุนครูในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งเป็นผู้ประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ชุมชนกับโรงเรียน เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา เป็นผู้ร่วมงาน เป็นต้นแบบและเป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและหลักสูตร โดยครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นผู้รับการนิเทศ ซึ่งผู้บริหารจะเป็นผู้สนับสนุนและคอยให้ความช่วยเหลือในการดำเนินงานนิเทศให้บรรลุเป้าหมาย

6.11 รูปแบบการนิเทศภายในแบบต่าง ๆ

รูปแบบการนิเทศภายในแบบต่าง ๆ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

1. การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision)

การนิเทศแบบคลินิก เป็นกระบวนการนิเทศการสอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง โดยเริ่มด้วยการพูดคุยปรึกษาหารือกันระหว่างครูกับผู้นิเทศเกี่ยวกับแผนการสอน การสังเกตการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลการสอน และการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูเกี่ยวกับเรื่อง หรือประเด็นที่มีการสังเกตกระบวนการนิเทศแบบคลินิกจะต้องมีการดำเนินการเป็นวัฏจักรซ้ำ ๆ หลายครั้งตลอดทั้งปีและอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนหนึ่งของการวางแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพก็จะถูกจัดทำขึ้น โดยผู้นิเทศและครู

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนิเทศแบบคลินิก ควรจะดำเนินการโดยผู้บริหารหรือผู้นิเทศที่มีความรู้ และ ประสบการณ์ด้านการสอน และผ่านการอบรมทางด้านเทคนิควิธีการนิเทศโดยตรง เพราะโดย หลักการแล้วการนิเทศแบบคลินิก ผู้นิเทศจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำ สาธิตวิธีการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสมแก่ครูได้ การนิเทศแบบคลินิกนอกจากจะใช้เพื่อปรับปรุงและ พัฒนาการเรียนการสอนโดยตรงแล้วยังสามารถใช้เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองได้ หรือใช้ เป็นระบบการประเมินการสอนของครูที่มีประสิทธิภาพก็ได้ แต่การนำมาใช้เพื่อการปรับปรุงและ พัฒนานั้น ควรจะมีการดำเนินการหลายครั้งเพื่อครูจะได้มีโอกาส พัฒนาและปรับปรุงตนเองอย่าง ต่อเนื่องจนกว่าจะบรรลุผลตามเกณฑ์ที่พึงพอใจทั้ง 2 ฝ่าย การนิเทศแบบคลินิกเริ่มจากแนวคิดของ Goldhamme and Gogan (1973; อ้างถึงใน Glickman and others, 1995)

วัชรรา เล่าเรียนดี (2550; อ้างถึงใน ยุพิน ยืนยง, 2553) ได้รวบรวมแนวคิด เกี่ยวกับ การนิเทศแบบคลินิกไว้ว่าการนิเทศแบบคลินิกเป็นทั้งความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการนิเทศ (Concept) และโครงสร้างของการดำเนินการนิเทศ (Structure) Goldhammer Anderson and Krajewski, (1993; อ้างถึงใน Glickman and others, 1995) ได้เสนอลักษณะสำคัญของการนิเทศ แบบคลินิกสรุปได้ดังนี้คือ

1. การนิเทศแบบคลินิกเป็นเทคโนโลยีในการปรับปรุงการเรียนการสอน
 2. การนิเทศแบบคลินิกเป็นส่วนสำคัญที่แทรกอยู่ในกระบวนการจัดการ
 3. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายวัตถุประสงค์ชัดเจน
 4. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการ
 5. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่จะต้องมีความเชื่อถือซึ่งกันและ
 6. การนิเทศแบบคลินิก เป็นกระบวนการที่เป็นระบบถึงแม้ว่าการ
 7. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่สร้างสรรค์เชื่อมโยงช่องว่าง
 8. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่อยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า
 9. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่ต้องมีการให้การฝึกอบรม
- โดยตรง
- เรียนการสอน
- โดยเชื่อมโยงระหว่างความต้องการของโรงเรียน และความต้องการความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของ ครูในโรงเรียน
- ทำงานในวิชาชีพระหว่างครูและผู้นิเทศ
- กัน โดยสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจ สนับสนุนกันและกัน และความผูกพันในการที่จะพัฒนาตนเอง ให้เจริญก้าวหน้า
- ดำเนินการจะต้องมีความยืดหยุ่น มีการปรับเปลี่ยนวิธีการอย่างต่อเนื่อง
- ระหว่างความจริงกับอุดมการณ์
- ผู้นิเทศคือ ผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริงเกี่ยวกับการวิเคราะห์การสอนและการเรียนรู้ รวมทั้งการสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเพื่อนมนุษย์
- สำหรับผู้ที่จะทำหน้าที่นิเทศก่อนที่จะนำการนิเทศแบบคลินิกไปใช้ โดยเฉพาะในเรื่องเทคนิคการ สังเกตการสอน และการดำเนินการนิเทศแบบคลินิกที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กระบวนการนิเทศแบบคลินิก

1. การประชุมร่วมกับครู (Pre Conference with Teacher)
2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน (Observation of Classroom)
3. การวิเคราะห์และตีความหมายจากการสังเกตการสอนและพิจารณาในการประชุมต่อไป (Analyze and Interpreting Observation)
4. การประชุมร่วมกับครู (Post Conference with Teacher)
5. การพิจารณาวิพากษ์การดำเนินการทั้งขั้นตอน

รูปแบบการนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision Models)

มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศหลายท่านได้เสนอรูปแบบหรือกระบวนการนิเทศแบบคลินิกไว้ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา และมีการเผยแพร่รูปแบบการนิเทศแบบดังกล่าวจนถึงยุคปัจจุบัน ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการอาจจะแตกต่างกันแต่ที่เหมือนกันเกือบทุกรูปแบบคือ การวางแผนหรือเตรียมการก่อนการสังเกตการสอน การสังเกตการสอน และการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับภายหลังการสังเกตการสอน ซึ่งได้ข้อสรุปดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รูปแบบการนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision Models) (Oliva and Pawlas, 2001)

Goldhammer (1969)	Mosher and Purpel (1972)	Cogan (1973)
Goldhammer, Anderson and Krajewski (1980)	Bellon and Bellon (1982)	Glatthorn (1984)
Glickman and others (1995)	Acheson and Gall (1997)	Eight Phases
Five Stages	Three Phases	
1. ประชุมก่อนการสังเกตการสอน	1. วางแผนการสังเกตการสอน	1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นิเทศ-ครู
2. สังเกตการสอนในชั้นเรียน	2. สังเกตการสอน	2. วางแผนร่วมกับครู
3. วิเคราะห์ผลการสังเกตและกำหนดยุทธวิธีการประชุม	3. ประเมินผลหรือวิเคราะห์การสังเกตการสอน	3. วางแผนสังเกตการสอน
4. ประชุมเพื่อการนิเทศ	Mosher and Purpel (1972)	4. สังเกตการณ์สอน
5. ประชุมเพื่อเสนอผลการวิเคราะห์ การสังเกตการสอน (Gold hammer and Gold hammer and others 1969, 1980) หรือเพื่อพิจารณาการดำเนินการใน 4 ขั้นตอนที่ผ่านมาแล้ว (Glickman, 1995)	1. ประชุมก่อนการสังเกตการสอน	5. วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้
	2. สังเกตการสอนในชั้นเรียน	6. วางแผนกำหนดยุทธวิธีการประชุมปรึกษาหารือ
	3. ประชุมภายหลังการสังเกตการสอน	7. ปรึกษาหารือ
	Bellon and Bellon (1982)	8. วางแผนการสังเกตในการดำเนินการครั้งต่อไป
	1. ประชุมวางแผนก่อนการสังเกตการสอน	
	2. สังเกตการสอนในชั้นเรียน	
	3. ประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ	
	Acheson and Gall (1997)	

2. การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development)

การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ จัดเป็นวิธีการนิเทศแบบหนึ่งของระบบการนิเทศหลากหลายวิธีการของ Glatthorn (1984; อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2550) การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพเป็นกระบวนการนิเทศที่ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงาน เพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของตนเอง โดยปกติจะมีการสังเกตการสอนกันและกันในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนกันให้ข้อมูลย้อนกลับ จากการสังเกตการสอนร่วมกันและอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น บางครั้งอาจจะเรียกรูปแบบการนิเทศแบบนี้ว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Supervision หรือ Peer Coaching) หรือการนิเทศโดยเพื่อนร่วมอาชีพ (Collegial Supervision) อย่างไรก็ตาม คำว่า การนิเทศ (Supervision) ครูส่วนใหญ่จะมีการรับรู้การนิเทศด้านลบในลักษณะที่

เป็นการออกคำสั่งให้ปฏิบัติและประเมินผลการปฏิบัติงาน ผลก็คือครูมักจะต่อต้านการมีส่วนร่วมในโครงการนิเทศที่ต้องนิเทศกันในลักษณะดังกล่าว สำหรับการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development) สามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น จากลักษณะที่ง่ายที่สุดคือ มีการสังเกตการสอนในชั้นเรียนกัน 2-3 ครั้ง หรือจัดดำเนินการเป็นโครงการที่ครูเข้ากลุ่มกันร่วมมือกันปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ Glatthorn (1984) ได้กล่าวถึง ลักษณะพิเศษของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับการนิเทศกับผู้นิเทศ มีความเป็นทางการและเป็นเรื่องของสถานศึกษาระดับหนึ่ง นั่นคือมีการดำเนินการในโรงเรียน โดยบุคลากรในโรงเรียน ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งร่วมกับบุคลากรจากภายนอก มีกระบวนการการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนและร่วมการสังเกตการสอนในชั้นเรียนกันและกัน และมีความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนที่ใกล้ชิดกัน

2. การจับคู่กันสังเกตการสอนอย่างน้อย 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้ง ตามความจำเป็นและมีการให้ข้อมูลย้อนกลับภายหลังการสังเกตการสอน

3. เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานถึงแม้ว่าผู้บริหารหรือผู้นิเทศ อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดดำเนินการและติดตามดูแลโครงการเป็นบางครั้ง หรือเข้าสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียน จัดประชุมกับอภิปราย โดยอาจเข้าร่วมโครงการด้วยโดยตลอดก็ได้

4. เน้นความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่มีการประเมินมาเกี่ยวข้องการนิเทศในแบบดังกล่าวก็เพื่อให้การชมเชยผู้ปฏิบัติ ไม่ใช่ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยมาตรฐาน ดังนั้นข้อมูลจากผลการสังเกตการสอน หรือจากการประชุมจึงไม่ควรนำไปใช้ในกระบวนการประเมินผลครูของผู้บริหาร

ลักษณะสำคัญ 4 ประการของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ เป็นลักษณะที่สำคัญ ของวิธีการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ แต่อย่างไรก็ตามจากความหมายของคำว่า การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งมีความหมายกว้างขวางขึ้น ทำให้เกิดความหลากหลายในการปฏิบัติการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ

การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่มีการนำไปใช้อย่างแพร่หลายตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1968 ได้นำวิธีการนิเทศแบบดังกล่าวไปใช้ แต่ค่อนข้างจะเป็นทางการ สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ครูที่ร่วมโครงการประสบปัญหาด้านเวลาในการสังเกตการสอนกันและกัน แต่ข้อดีของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพเกิดขึ้น กล่าวคือ

1. ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนวิธีการสอนซึ่งกันและกัน
2. เกิดแรงจูงใจในทางบวกเกี่ยวกับการสอนของตนเอง
3. เกิดความเข้าใจในการทำงานมากขึ้น
4. เกิดความเข้าใจในตัวนักเรียนของตนเองมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

กระบวนการในการดำเนินการการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ

จากหลักการสำคัญของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ วัชราน เล่าเรียนดี (2552) ได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพดังนี้

1. การวางแผนร่วมกันของครูที่สนใจจะช่วยพัฒนางานของตนเอง
2. ร่วมกันเลือกประเด็นที่สนใจจะปรับปรุงหรือพัฒนา

3. นำเสนอโครงการและขั้นตอนการปฏิบัติให้ผู้บังคับบัญชา
4. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ วิธีการสังเกตการสอน วิธีสังเคราะห์การสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ
5. กำหนดวันและเวลาที่จะทำการสังเกตการสอนกันและกัน รวมทั้งการประชุมเพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
6. ดำเนินการตามแผนและกระบวนการที่ระบุในโครงการ สังเกตการสอนในแต่ละประเด็นที่สนใจอย่างน้อย 2 ครั้ง ในแต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็นที่จะปรับปรุงหรือพัฒนา
7. สรุปผลการพัฒนา รายงานผลความสำเร็จ

ทักษะที่จำเป็นในการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ

1. การสังเกตการสอนแบบกำหนดประเด็นและไม่กำหนดประเด็น
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตแต่ละประเภท
3. การประชุมปรึกษาหารือและให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้เสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา

จากกระบวนการนิเทศและทักษะที่จำเป็นในการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ สรุปว่าการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพต้องมาจากเพื่อนร่วมงานที่ต้องการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง หรือร่วมกับผู้นิเทศภายนอกโดยร่วมกันวางแผนและกำหนดประเด็นที่น่าสนใจ เพื่อทำการสังเกตการสอน และประชุมปรึกษาหารือให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งสองฝ่าย การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพนั้นต้องอาศัยทักษะในการสังเกตการสอน วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน และการประชุมให้ข้อเสนอแนะ

สรุปข้อดีของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ

1. ครูได้แลกเปลี่ยนวิธีการสอนและเทคนิคการสอนซึ่งกันและกัน
2. ก่อให้เกิดกำลังใจในการพัฒนาการสอนของตนเอง
3. เข้าใจการทำงานของเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมอาชีพมากขึ้น
4. เข้าใจนักเรียนมากขึ้น จากการได้สังเกตการสอนในชั้นเรียนอื่น ๆ
5. สร้างบรรยากาศในความเป็นมิตรกับเพื่อนร่วมชั้นเดียวกันมากขึ้น
6. กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและยอมรับข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมงานมากขึ้น

ข้อจำกัดของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ

1. ครูที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสังเกตการสอน การวิเคราะห์การสอน และการให้ข้อมูลย้อนกลับอาจจะช่วยเพื่อนไม่ได้
2. การสังเกตการสอนและการประชุมปรึกษาหารือ และอภิปราย ต้องใช้เวลาอาจต้องหาครูคนอื่นสอนแทน
3. การสังเกตการสอนอาจทำได้ไม่ต่อเนื่อง จากปัญหาด้านเวลาไม่ตรงกัน
4. โครงสร้างของโรงเรียนแต่ละแห่ง ถ้ามีการแยกกันทำระหว่างครู มีการแข่งขันกันมากกว่าที่จะร่วมงานกัน การนิเทศอาจทำได้ยาก

5. สภาพทั่วไปในโรงเรียนที่ต่างคนต่างฝ่ายต่างปฏิบัติงานของตนเอง อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการประสานงาน และการดำเนินการนิเทศ

ข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพให้ประสบผลสำเร็จ

1. ผู้บริหารเห็นด้วย และสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจัง
2. คณะครูต้องเห็นด้วย และมองเห็นความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง โดยพยายามส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพของตนเอง โดยพยายามส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้อันตนเองอย่างต่อเนื่อง
3. บรรยากาศในโรงเรียนระหว่างครูด้วยกัน ครูกับผู้บริหาร ครู ผู้บริหาร กับนักเรียน ต้องมีความเป็นมิตร มีการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้อันในทุกด้าน
4. จัดทรัพยากรให้พอเพียง เช่น จัดเวลาให้ครูที่ร่วมโครงการ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้ รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็น
5. โครงการต้องกำหนดจุดมุ่งหมายชัดเจน เพื่อการติดตามผล ดูแล ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกได้ง่าย
6. ครูผู้ร่วมโครงการนำเสนอแผนปฏิบัติและสรุปผลการปฏิบัติงานสรุปได้ ก็คือ ผลสำเร็จของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอย่างน้อย 4 ประการ คือ
 - 6.1 การสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บริหาร
 - 6.2 การร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานระหว่างครู ผู้นิเทศจากภายนอก และบุคลากรในโรงเรียน
 - 6.3 เป็นการร่วมกันปฏิบัติงานฉันท์มิตรหรือฉันท์เพื่อนที่ใกล้ชิด
 - 6.4 การมีเป้าหมายเดียวกันคือ พัฒนาคน พัฒนางานและพัฒนาผู้เรียน

อย่างไรก็ตาม การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ อาจจะไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการสอนของครูในทันทีแต่สิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นสิ่งที่ดีก็คือ ครูจะมีการพูดคุยปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับงานที่ตนเองปฏิบัติอยู่มากขึ้น การได้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนเกี่ยวกับการสอนของตนเอง และพฤติกรรมที่ควรปรับแก้ไข และได้เห็นแบบอย่างของพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพช่วยให้มองเห็นการปฏิบัติงานของตนเองและของเพื่อนครู ที่มีการสรุปและใช้เทคนิคในการสอนแตกต่างกัน ทำให้มีความรู้เพิ่มมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังเสริมสร้างบรรยากาศในการร่วมมือกันเป็นคณะมากขึ้น ซึ่งจะเป็แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนได้อย่างต่อเนื่องต่อไป

3. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development)

การนิเทศแบบพัฒนาตนเองหรืออาจเรียกว่า การนิเทศตนเอง (Self Supervision) เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของระบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) การนิเทศแบบพัฒนาตนเองเหมาะกับครูที่มีความรู้ความสามารถและต้องการพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองด้วยตนเอง ไม่ต้องการการนิเทศแบบคลินิก หรือการนิเทศการสอนแบบอื่น ๆ สารสำคัญของการปฏิบัติโดยทั่วไปคือ ครูจะปฏิบัติงานที่ตนเองต้องการพัฒนา โดยการนำตนเองให้พัฒนาและเจริญก้าวหน้าด้วยตนเองในที่สุด ถึงแม้ว่าวิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเองจะมีการนำไปใช้

ในโรงเรียนน้อยที่สุด แต่ควรให้การส่งเสริมพร้อม ๆ กับการนิเทศภายในโรงเรียนโดยใช้รูปแบบวิธีการนิเทศแบบอื่น ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการนิเทศ และหลักการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และขณะเดียวกันการนิเทศภายในโรงเรียนและการนิเทศการสอนควรเน้นที่ผู้รับการนิเทศหรือครูเป็นสำคัญด้วย โดยยึดหลักความแตกต่างกันของมนุษย์เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

การพัฒนาตนเองหรือการนิเทศแบบนำตนเอง (Self-Directed Professional Development) เป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาในวิชาชีพครู ที่ครูเป็นผู้ดำเนินการกำหนด เป้าหมาย วิธีการพัฒนา และดำเนินการด้วยตนเอง ภายใต้การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมของผู้บริหารของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบโครงการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน

ความมุ่งหมายการนิเทศแบบพัฒนาตนเองมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ครูที่มีความพร้อมทั้งทางสติปัญญา ความสามารถ และแรงจูงใจได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะจากการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยมีโอกาสเลือกวิธีที่จะพัฒนาตนเองและวิชาชีพทางการสอน ซึ่งช่วยให้เข้าใจตนเองและปฏิบัติงานของตนเองและสามารถนำตนเองให้พัฒนาได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

ลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

1. ครูแต่ละคนที่สนใจวิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง ทำงานอย่างเป็นอิสระตามโครงสร้างและแผนพัฒนางานในวิชาชีพตนเองได้ โดยนำเสนอต่อผู้บังคับบัญชาทราบถึงเป้าหมาย
2. เป้าหมายของโครงการและเป้าหมายในการพัฒนา ควรมาจากความต้องการและความสนใจของครู ซึ่งควรพิจารณาจากผลการประเมินการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน และสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาในด้านคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของครู โดยไม่จำเป็นต้องให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และเป้าหมายของโรงเรียนทุกประการ
3. ครูสามารถเลือกใช้วิธีการและสื่อหลายประเภท เพื่อการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยสามารถเลือกแหล่งทรัพยากร เลือกวิธีการพัฒนาประสบการณ์ที่เหมาะสมรวมทั้งสามารถเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาตนเอง โดยได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน ผู้บริหาร และผู้นิเทศจากภายนอก
4. ผลที่ได้จากการประเมินผลความสำเร็จของโครงการ ผู้บริหารจะไม่นำข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความดีความชอบของครู แต่ครูจะถูกประเมินจากสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในการดำเนินโครงการที่นิเทศ เพื่อเป็นการประเมินผลการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
5. การนิเทศแบบพัฒนาตนเองจะต้องประกอบด้วยเรื่องที่สำคัญที่ผู้เลือกจะดำเนินการการนิเทศแบบพัฒนาตนเองจะต้องมีความตระหนัก เข้าใจวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน เช่น การประเมินผลตนเองอย่างเป็นระบบ (Self Appraisal Systems) วิธีการประเมินตนเอง ประเมินผลผู้เรียน และการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของตนเองโดยใช้เทคโนโลยี เช่น ใช้การถ่ายวิดีโอทัศน์ ซึ่งถือว่ามีมีความสำคัญสำหรับการนิเทศตนเอง

กระบวนการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

1. ครูนำเสนอโครงการเพื่อพัฒนาตนเอง ที่ประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้
 - 1.1 เป้าหมายในการพัฒนาในวิชาชีพของตนเอง และที่ส่งผลถึงพัฒนาการของผลการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย ไม่ควรกำหนดเป้าหมายหลายข้อเกินไป
 - 1.2 วิธีดำเนินการพัฒนาทรัพยากร และสื่อที่ใช้เพื่อให้แผนปฏิบัติการบรรลุเป้าหมาย เช่น อาจจะใช้วิธีการ อภิปราย ประชุม และสังเกตการณ์ แหล่งทรัพยากรที่ต้องใช้ เช่น ผู้เชี่ยวชาญ งบประมาณ เวลา เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ และวัสดุใช้สอยต่าง ๆ
 - 1.3 แนวทางและวิธีการประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง และผลความก้าวหน้าของนักเรียน
 - 1.4 วิธีการช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้บริหาร
 2. นำเสนอโครงการให้ผู้บริหารได้รับรู้และอนุญาต และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับเป้าหมาย วิธีปฏิบัติ อาจจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่ดีสนใจร่วมกันเกี่ยวกับทรัพยากรที่ใช้ ที่สำคัญผู้บริหารไม่ควรเปรียบเทียบเป้าหมายการพัฒนาตามที่ตนเองต้องการ ควรจะยึดหลักที่ว่า การพัฒนาตนเองต้องมาจากความต้องการและความเป็นเลิศของบุคคลนั้น ไม่ใช่มาจากโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน
 3. ครูปฏิบัติงานตามโครงการและแผนการปฏิบัติงาน ซึ่งระหว่างดำเนินการอาจจะปรึกษาผลการดำเนินงานและรายงานความเจริญก้าวหน้าเป็นระยะ ถึงแม้ว่าการปฏิบัติงานส่วนใหญ่จะเป็นของครู แต่ผู้บริหารจะเป็นผู้นิเทศและอยู่ในฐานะเป็นทรัพยากรบุคคลของครูด้วย จึงสามารถที่จะแนะนำแหล่งความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งและกัน ให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งให้การสนับสนุนตลอดโครงการ
 4. เมื่อสิ้นสุดโครงการ ครู ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารจะร่วมกันปรึกษาหารือกัน สรุปผลสำเร็จที่เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยจะสะท้อนให้เห็นว่า ครูได้อะไรจากการปฏิบัติงานในด้านนี้ โดยที่ครูไม่ต้องกังวลใจกับสิ่งที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว ซึ่งอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย
- ผู้บริหารควรให้กำลังใจ ให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยการให้ข้อเสนอแนะจากที่ครูรายงานและให้ครูมองเห็นประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการพัฒนาวิชาชีพของตัวเอง

แนวทางการดำเนินการพัฒนาตนเอง (Self-directed Professional Development)

1. ครูเลือกปัญหา ประเด็นหรือเรื่องที่น่าสนใจที่จะปรับปรุงและพัฒนา (กลุ่มสาระที่ตนเองสอน)
2. เลือกวิธีการ เทคนิคที่เหมาะสม และสนใจจะนำมาใช้
3. เขียนแผนการสอน แผนการนิเทศตนเอง และแผนปฏิบัติการในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง สร้างหรือเลือกเครื่องมือหรือวิธีสังเกต และบันทึกการสอนของตนเอง กำหนดวันและเวลา รายงานผลการพัฒนาตนเองกับเพื่อน หรือผู้รับผิดชอบโครงการ

4. วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูลจากการบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน ผลการทดสอบการเรียนรู้ของนักเรียน แบบบันทึกผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง และจากแบบประเมินผลการสอนของตนเอง

4. การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring)

การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) ให้ชื่อเป็นภาษาไทยดังกล่าวด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นการนิเทศโดยผู้บริหารโรงเรียนโดยตรงที่มุ่งช่วยครูให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนการนิเทศโดยผู้บริหารจัดเป็นเทคนิควิธีการนิเทศแบบหนึ่งของระบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการของ Glatthorn (1984) ซึ่งหมายถึง การนิเทศภายในโรงเรียนที่ดำเนินการนิเทศครูโดยผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหาร โดยที่มีการปฏิบัติดังนี้ 1) การเข้าสังเกตการสอนในชั้นเรียนและในเวลาสั้น ๆ (20-30 นาที) ซึ่งควรจะนัดหมายกันก่อน 2) มีการจดบันทึกพฤติกรรมการสอนอย่างย่อ ๆ ในประเด็นหรือเรื่องที่สำคัญที่ได้ตกลงกันไว้และ 3) มีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากการสังเกตการสอนแต่ละครั้ง เพื่อให้มีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น การนิเทศโดยผู้บริหารที่มุ่งเน้นการช่วยเหลือแนะนำเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยตรงนั้น ทั้งผู้บริหารและครูควรมีศักยภาพมีประสบการณ์ในการสอนมากพอสมควร เนื่องจากผู้บริหารไม่สามารถทำการสังเกตการสอน และร่วมประชุมปรึกษาหารือกับครูได้บ่อยครั้ง ดังนั้น จึงควรใช้การนิเทศแบบดังกล่าวนี้ร่วมกับการนิเทศการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง เป็นต้น (วัชรวิภา เล่าเรียนดี, 2553) การนิเทศโดยผู้บริหารมีวัตถุประสงค์ก็เพื่อช่วยครูในการปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ส่งผลถึงการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรงหรือเพื่อปรับปรุงพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน

ลักษณะสำคัญของการนิเทศโดยผู้บริหาร

Glatthorn (1984) เสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการนิเทศโดยผู้บริหารดังต่อไปนี้

1. การนิเทศโดยผู้บริหาร ควรเป็นการนิเทศแบบเปิด กล่าวคือ ผู้บริหารต้องมีการปรึกษาหารือกับครูอย่างเปิดเผยในการสังเกตการสอน วิธีการสังเกตการสอนหรือการปฏิบัติงานและเวลาในการสังเกต

2. การนิเทศโดยผู้บริหาร ผู้บริหารควรมีการวางแผนการนิเทศ กำหนดเวลาในการประชุม และการสังเกตการสอนหรือการปฏิบัติงานล่วงหน้าโดยร่วมกับครูหรือคณะครูที่ร่วมโครงการนิเทศ

3. การนิเทศโดยผู้บริหาร ควรเป็นการพัฒนาการเรียนรู้อุทิศเฉพาะเรื่องเฉพาะกรณี โดยสังเกตการสอนในเรื่องที่ครูสนใจมากที่สุด หรือเป็นปัญหาประเด็นหรือเรื่องที่พยายามปรับปรุงแก้ไข และไม่จำเป็นต้องสังเกตการสอนบ่อยครั้ง เช่น เกี่ยวกับการนิเทศการสอนแบบอื่น ๆ ผู้บริหารที่ทำหน้าที่นี้เทศ ควรคำนึงถึงเรื่องดังกล่าวเป็นสำคัญ ซึ่งมีข้อเสนอแนะในการสังเกตการสอน โดยผู้บริหารที่ทำหน้าที่นี้เทศ ดังนี้

3.1 ผู้บริหารต้องรู้ว่าครูกำลังทดลองใช้หรือพยายามใช้รูปแบบวิธีการสอนอะไรในครั้งนั้น หรือต้องการพัฒนางานวิชาการเรื่องใด มีใครบ้างร่วมโครงการ

3.2 จำนวนเด็กนักเรียนในห้องเรียนกลุ่มที่สนใจเรียนหรือไม่สนใจเรียนจำนวนกี่คน ครูสนใจต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนหรือไม่

3.3 มีประเด็นใดบ้าง หรือเรื่องใดบ้างที่เป็นตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของนักเรียนในคาบนั้น และครูมีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างเรียนอย่างไร

3.4 ครูตอบสนองและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนอย่างไรบ้าง นักเรียนแสดงออกถึงการพัฒนาการเรียนรู้อย่างไร และครูส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นอย่างไร

การนำการนิเทศโดยผู้บริหารไปปฏิบัติ

การนิเทศโดยผู้บริหารเป็นการติดตามช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงานของครูโดยผู้บริหาร หรือผู้ช่วยผู้บริหาร การดำเนินการนิเทศในแบบดังกล่าวมีการดำเนินการที่เป็นระบบ มีการวางแผนร่วมกันกับครู มีการสังเกตการสอน สังเกตการปฏิบัติงานและให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่นเดียวกับการนิเทศการสอนแบบอื่น ๆ แตกต่างกันที่การสังเกตการสอน ซึ่งจะไม่หลากหลายวิธี เนื่องจากเทคนิคการสังเกตการสอนหลายวิธีต้องใช้เวลา และ ความชำนาญเป็นพิเศษ ดังนั้น การจะเลือกใช้วิธีการนิเทศโดยผู้บริหารกับครูจึงต้องคำนึงถึงความพร้อม ความเหมาะสมหลายด้าน ทั้งด้านตัวครู ผู้บริหาร และเรื่องที่จะปรับปรุงและพัฒนา

วัชรา เล่าเรียนดี (2552) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการนิเทศโดยผู้บริหารดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารโรงเรียน หรือฝ่ายบริหารโรงเรียน เลือกผู้ที่จะทำหน้าที่นิเทศซึ่งควรเป็นผู้บริหารทางวิชาการที่มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน
2. วางแผนกับหัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้าสายชั้น เพื่อสอบถามความสมัครใจของครูที่เต็มใจจะรับการนิเทศโดยผู้บริหาร ซึ่งครูที่รับการนิเทศโดยผู้บริหารไม่ควรมากเกินไป
3. ผู้บริหารที่ทำหน้าที่นิเทศ ประชุมวางแผนร่วมกับครู ผู้ที่รับการนิเทศ วางแผนการนิเทศ กำหนดเครื่องมือสังเกตการสอนหรือการปฏิบัติ และกำหนดวันเวลาที่จะสามารถสังเกตกำหนดช่วงเวลาและวิธีการในการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ครูได้นำไปปฏิบัติเพื่อการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการสอนด้วยต่อไป
4. การสังเกตการสอนในชั้นเรียนแต่ละครั้งใช้เวลาไม่มากตามประเด็นสำคัญที่ได้ตกลงกันไว้ เช่น กระบวนการสอน การเรียนรู้ของนักเรียน การมีส่วนร่วมของนักเรียน เป็นต้น

กระบวนการนิเทศโดยผู้บริหาร

จากหลักการแนวคิดวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศโดยผู้บริหารสามารถนำมาสังเคราะห์เป็นกระบวนการนิเทศโดยผู้บริหารได้ดังนี้

1. ประชุมวางแผนสังเกตการสอน กำหนดเรื่อง ประเด็นที่จะสังเกตวิธีการสังเกต
2. สังเกตการสอนหรือการปฏิบัติงานตามที่วางแผนไว้ ควรใช้การสังเกตเชิงคุณภาพในแบบต่าง ๆ จะเหมาะสมกว่าวิธีสังเกตเชิงปริมาณ เช่น การสังเกตบันทึกตามประเด็นคำถามที่น่าสนใจ (Focused Questionnaire) หรือการสังเกตบันทึกแบบย่อ (Anecdotal Record) หรือ แบบผสมผสานระหว่างวิธีการสังเกตเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

3. การให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการสังเกต และทบทวนประเด็นที่สังเกต การสอนครั้งต่อไป

4. ในกรณีเกี่ยวกับการดำเนินการนิเทศ ควรมีการประเมินผลการนิเทศ ทั้งตัวผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศและผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เผยแพร่ผลสำเร็จของการนิเทศให้ครูอื่น ๆ ได้ทราบเพื่อเป็นการจูงใจให้ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องต่อไป

ประสิทธิผลของการนิเทศโดยผู้บริหาร

การนิเทศโดยผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะทำให้เกิดผลดีหลายประการ เช่น ส่งผลถึง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู และคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน (จรรยาพร ลำไย, 2547) การนิเทศการสอนทุกแบบต้องมีการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนตามลำดับ ถึงแม้ว่าในขั้นตอนการสังเกตการสอนจะไม่ได้ใช้เครื่องมือการสังเกตการสอนอย่างหลากหลายและไม่ได้เข้าสังเกตการสอนอย่างบ่อยครั้ง แต่ก็สามารถทำให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนได้และ ถ้าได้มีการปฏิบัติการณ์เทศแบบดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ครูเกิดความคุ้นเคย มีความเป็นกันเองกับผู้บริหาร การศึกษาปฏิบัติ การนำเสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในโรงเรียนด้วยความพร้อมต่อไปได้ และความรู้สึกที่เป็นลบต่อการนิเทศจะลดน้อยลง

ดังนั้น การนิเทศการสอนที่มุ่งพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนจะเป็นการนิเทศแบบใดก็ตาม ในยุคปัจจุบันจะต้องเริ่มต้นด้วยการ สร้างความรู้สึกที่ดีต่อกัน สร้างความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับเป้าหมายของการนิเทศ ส่งเสริมการยอมรับ เชื่อใจกันและกัน เป็นต้น ทำให้เกิดบรรยากาศของความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ (Collegiality) และ ความร่วมมือร่วมใจ (Collaboration) และผู้ที่มีบทบาทสำคัญเป็นผู้ที่ประสานงานให้เกิดลักษณะ ดังกล่าวในโรงเรียน คือ ผู้บริหารโรงเรียน จากผลการวิจัยในการนิเทศลักษณะของโรงเรียนที่มี ประสิทธิภาพได้ พอสรุปได้ดังนี้ (Glatthorn, 1984)

1. นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหารเป็นผู้นำทางวิชาการอย่างแท้จริง มีการติดตามดูแลการจัดการเรียนการสอนของครูในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ
3. ผู้บริหารรับรู้ความเป็นไปในทุกด้านภายในโรงเรียนของตนเอง
4. เอาใจใส่ให้ความสนใจต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะที่สำคัญในการใช้นิเทศแบบหลายวิธีการในโรงเรียน (วัชรานนท์, 2553)

1. วิธีการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการทั้งแบบเพื่อนร่วมงานในวิชาชีพ เดียวกันมีบทบาทสำคัญยิ่ง
2. ผู้นิเทศหรือผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศต้องได้รับการฝึกอบรมและชำนาญการ เป็นอย่างดี
3. เพื่อนร่วมงานมีความสำคัญสำหรับการร่วมมือกันดำเนินการ
4. ผู้นิเทศจากภายนอกและผู้บริหารเป็นผู้ที่สนับสนุนที่ดีที่สุดสำหรับการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

5. วิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเองที่เหมาะสมและใช้ได้ดีที่สุดสำหรับครูที่มีความสามารถและมีวุฒิภาวะสูง

6. ทรัพยากรที่สำคัญอื่นที่ต้องใช้ในการนิเทศแบบคลินิก แบบร่วมพัฒนาวิชาชีพและแบบพัฒนาตนเองก็คือ ข้อมูลย้อนกลับจากนักเรียน การวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนการสอนจากวิดีโอเทป และการเขียนบันทึกสาระสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ปัญหาอุปสรรค และการประเมินผลการสอนของตนเองท้ายแผนทุกครั้ง (Reflective Journal)

กล่าวโดยสรุป การนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเป็นการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนที่สามารถนำไปใช้ดำเนินการได้ทุกวิถีภายในโรงเรียนแต่ละแห่ง ความเหมาะสมของการใช้วิธีการนิเทศแต่ละแบบขึ้นอยู่กับความพร้อม ความต้องการ ความสนใจ แรงจูงใจของครู และศักยภาพของครู ส่วนที่ดีของการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ก็คือ ครูมีโอกาสเลือกรับวิธีการนิเทศที่ตนเองชอบและสนใจ แต่ถ้าหากการเลือกแบบของการนิเทศของครูแต่ละคนไม่เหมาะสมกับตัวครู ผู้บริหาร สามารถแนะนำ จูงใจ ให้เลือกวิธีที่เหมาะสมที่สุดได้ (Glatthorn, 1984) ซึ่งการนิเทศแต่ละวิธีการมีแนวทางการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้นิเทศจึงมีบทบาทที่แตกต่างกันตามวิธีการนิเทศ

5. การนิเทศแบบระบบพี่เลี้ยงและการให้คำปรึกษา (Mentoring)

วัชรรา เล่าเรียนตี (2550) ได้นำเสนอเทคนิคการนิเทศแบบระบบพี่เลี้ยงและการให้คำปรึกษา (Mentoring)

Mentoring หมายถึง พี่เลี้ยงที่เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นที่ยอมรับที่สามารถให้คำปรึกษาและแนะนำช่วยเหลือครู ให้พัฒนาศักยภาพสูงขึ้น เพื่อสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ พี่เลี้ยง หรือ Mentor จะดูแลครู ดังนั้น ครูจะได้รับการดูแลจากพี่เลี้ยง เรียกว่า Mentee บางองค์กรจะเรียก ระบบพี่เลี้ยง หรือ Mentoring system นี้ว่า Buddy system เป็นระบบที่พี่จะต้องดูแลเอาใจใส่น้องคอยให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา แนะนำ เมื่อ Mentee มีปัญหาสถานศึกษาสามารถกำหนดให้มีระบบการเป็นพี่เลี้ยงให้กับครูที่เข้ามาทำงานใหม่ ผู้เป็น Mentor จะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศภายใน ครูต้นแบบ หรือบุคลากรทางการศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษา ทั้งนี้คุณสมบัติหลักที่สำคัญที่บุคคลที่เป็น Mentor ที่ทำหน้าที่พี่เลี้ยงให้แก่ครูใหม่นั้น จะต้องเป็นบุคคลที่มีทัศนคติหรือความคิดในเชิงบวก (Positive thinking) มีความประพฤติดี สามารถปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ Mentee ได้ บทบาทและหน้าที่ที่สำคัญของ Mentor ได้แก่ การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาให้แก่ครูใหม่ได้รับรู้ รวมถึง จะต้องเป็นผู้ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร และการตรวจสอบและติดตามผลการให้ความรู้ ความเข้าใจกับครูใหม่ด้วย

Mentoring นอกจากจะใช้กับครูบรรจุใหม่แล้ว ยังสามารถนำวิธีการนี้มาใช้กับครูที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา โดยคุณลักษณะของผู้ที่เป็น Mentor ในสถานศึกษาควรมีคุณลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

คุณลักษณะของ Mentor ที่ดี ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความสัมพันธ์ที่ดี (Interpersonal skills)
2. การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (Influence skills)

3. การตระหนักถึงผลสำเร็จในการทำงานของผู้อื่น (Recognized other's accomplishment)

4. การมีทักษะของการบังคับบัญชาที่ดี (Supervisory skills)

5. มีความรู้ในสายวิชาชีพหรือสายงานของตน (Technical knowledge)

บทบาทหน้าที่ของ Mentor ในสถานศึกษาที่พัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปฏิบัติงานทุกคนต้องเรียนรู้ไปพร้อมกันเป็นทีม การนำ Mentoring แบบกลุ่มมาใช้ในการพัฒนาบุคคลในองค์กร จึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง โดย Mentoring หรือ Learning leader จะมีบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. Guide mentor จะเป็นผู้แนะนำแก่กลุ่ม Mentee ในการระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่จะสร้างปัญหาและอุปสรรคต่อการทำงานที่ทำให้ไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดได้ จะไม่เป็นผู้ตัดสินใจเลือกทางให้ แต่จะช่วยให้กลุ่ม Mentee มองเห็นภาพของสถานศึกษาในอนาคต เพื่อให้กลุ่ม Mentee กลับไปทบทวนการปฏิบัติที่ผ่านมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ว่าเขาได้ใช้ทักษะ วิธีการ และพฤติกรรมที่ดีหรือไม่อย่างไร นอกจากนั้น Mentor จะตั้งคำถามที่กระตุ้นให้กลุ่ม Mentee ทาคำตอบที่จะทำให้กลุ่มสามารถมองเห็นกลยุทธ์ และเทคนิคใหม่ที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ดังนั้น การเรียนรู้ของ Mentee ทุกคนจะเป็นพื้นฐานไปสู่การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ไม่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองเท่านั้น แต่จะเรียนรู้จาก Mentor และจากประสบการณ์ของ Mentee คนอื่น ๆ ในกลุ่ม

2. Ally mentor เป็นพันธมิตรที่คอยให้ข้อมูลแก่ Mentee แต่ละคนในกลุ่ม Mentee เกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็งของ Mentee แต่ละคน โดยวิธีการให้ Mentee เล่าถึงปัญหาของตน Mentor จะฟังอย่างตั้งใจ เห็นอกเห็นใจ และให้ข้อมูลความเห็นทั้งด้านดีและด้านไม่ดีอย่างตรงไปตรงมาและเป็นมิตร

3. Catalyst mentor เป็นผู้กระตุ้นให้กลุ่ม Mentee มองภาพวิสัยทัศน์และอนาคตของสถานศึกษาว่าจะไปทิศทางใดในอนาคต สถานศึกษาถึงจะดี พันธกิจ เป้าหมาย และกลยุทธ์ จะมีการขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา

4. Savvy insider mentor เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาทำให้มีแนวทางในการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ และสามารถให้แนวทางแก่กลุ่ม Mentee ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุตามเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ และ จะเป็นผู้ทำหน้าที่เชื่อมโยง Mentee กับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ที่จะสามารถช่วยให้ Mentee เกิดการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานได้

5. Advocate ในขณะที่กลุ่ม Mentee เกิดการเรียนรู้ขึ้น สมาชิกจะเริ่มมองเห็นว่า ตนเองสามารถผลักดันความเจริญก้าวหน้าและแผนพัฒนาความก้าวหน้าด้วยตนเอง Mentor จะทำหน้าที่ช่วยให้ Mentee ได้มีโอกาสแสดงความสามารถให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ (Visibility) เช่น เมื่อ Mentee เสนอโครงการปฏิบัติงานที่เห็นว่าดี ก็พยายามผลักดันให้โครงการนั้นได้รับอนุมัติให้ดำเนินการได้ เพื่อ Mentee จะได้มีโอกาสแสดงความรู้ ความสามารถ (อัญชลี ธรรมะวิธีกุล, 2552)

วัชรา เล่าเรียนดี (2553) ได้นำเสนอแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้
กระบวนการหรือรูปแบบการเพิ่มพูนสมรรถนะการสอนสำหรับครูใหม่ (Mentoring Model)

1. เตรียมความพร้อม (Preparation) ได้แก่ ด้านความรู้ เทคนิคและทักษะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
2. ประชุมวางแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้ (Planning) ได้แก่ กำหนดปัญหาและประเด็นในการปรับปรุงและพัฒนา และจัดทำแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้
3. ประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre-Observation Conference) ได้แก่ ทบทวนแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดประเด็นการสังเกตและบันทึก และเลือกเครื่องมือสังเกตการสอน
4. สังเกตการสอนในชั้นเรียน (Observation) ได้แก่ สังเกตบันทึกพฤติกรรมจัดการเรียนรู้และสังเกตบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
5. ประชุมเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ (Post-Observation Conference) ได้แก่ ทบทวนข้อมูลสังเกตการสอน อภิปราย วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน ผู้นิเทศให้ข้อเสนอแนะ และทบทวนแผนการปฏิบัติครั้งต่อไป

เงื่อนไขสำหรับการพัฒนาวิชาชีพแบบ Mentoring

1. ผู้ทำหน้าที่ Mentor มีความรู้ความเชี่ยวชาญสูงกว่าผู้รับการพัฒนา (Mentee) Mentoring จึงเหมาะสมสำหรับครูใหม่และมีประสบการณ์การสอนน้อย
2. ผู้ทำหน้าที่ Mentor ยอมรับ เต็มใจที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว และมีความสามารถที่จะช่วยให้ผู้รับการพัฒนาศาสนาสามารถพัฒนาตนเองจนเชี่ยวชาญได้
3. ผู้ทำหน้าที่ Mentor มีบทบาทหน้าที่หรือแตกต่างจากศึกษานิเทศก์หรือผู้นิเทศโดยทั่วไป โดยเป็นสื่อกลาง (Mediator) มากกว่าเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ
4. ผู้ทำหน้าที่ Mentor ได้รับการพัฒนามุ่งเน้นการพัฒนาในวิชาชีพพร้อมทั้ง 2 ฝ่าย

6. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching)

การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นลักษณะการนิเทศที่เปิดโอกาสให้ครูได้เห็นการปฏิบัติงานของกันและกัน มีการตัดสินใจภายใต้ข้อมูล มีการวิพากษ์การปฏิบัติงานของกันและกัน ด้วยวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Marczely, 2001) เมื่อครูต้องได้รับการตรวจสอบโดยเพื่อนครู ก็จะพยายามยกระดับการปฏิบัติงานของตนเองให้ดีขึ้น การประเมินโดยเพื่อนช่วยเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการปฏิบัติงานและทัศนคติของครู เนื่องจากไม่มีใครอยากเป็นจุดอ่อนขององค์กร

การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Marczely, 2001) มีดังนี้

1. เน้นการสังเกตซึ่งกันและกันแบบเป็นกลุ่ม
2. สังเกต เก็บ ข้อมูล และให้ข้อคิดเห็นต่อการสอนในชั้นเรียน
3. ประกอบด้วยผู้ร่วมงานอย่างน้อย 5 คน

- ร่วมกัน
4. แต่ละกลุ่มมีความเท่าเทียมกันในการตัดสินใจวางแผนปฏิบัติงาน
 5. ครูแต่ละคนถูกสังเกตจากเพื่อนครู 4 คน
 6. เมื่อผู้สังเกตการณ์สอน 2-3 คน มีข้อคิดเห็นที่ตรงกัน (บวก-ลบ) ทำให้
- ยากที่ครูจะละเลยและมีผลต่อการสอน
7. ในขณะเดียวกัน ผู้สังเกตการณ์สอนก็จะนำสิ่งที่พบเห็นนั้นไปปรับปรุง
- การสอนของตนเอง
8. ช่วยให้ครูได้เรียนรู้จากเพื่อน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีการ
- พัฒนาในภาพรวม

การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. การกำหนดผู้นำ
2. ระเบียบวิธีการนิเทศอย่างชัดเจน
3. ฝึกอบรมครู
4. สม่ครใจ
5. ผู้บริหารสนับสนุน

ครูที่จะเป็นผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่ประสบความสำเร็จ ต้องมี

คุณลักษณะดังนี้

1. ทักษะการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ
2. ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง
3. ทักษะการสื่อสารที่สร้างความไว้วางใจ
4. ความสามารถในการทำงานกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ

ข้อดีและข้อเสียของการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อดี การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นอย่างเปิดเผยและสนับสนุนโดยข้อมูลที่เป็นจริง มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางการศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะส่งเสริมให้ครูพยายามศึกษาเพื่อนร่วมงานและสร้างความสัมพันธ์เชิงวิชาชีพ

ข้อเสีย การนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง และขาดการส่งเสริมสนับสนุนจากครูและผู้บริหาร ส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่ซื่อสัตย์ ในการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ครูกรอกแบบฟอร์มที่ไม่ตรงตามความเป็นจริง ผู้บริหารไม่เชื่อถือผลการนิเทศ

แนวทางการดำเนินการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching)

โดยที่ครูและเพื่อนครูที่สอนในกลุ่มสาระเดียวกันจับคู่ ร่วมมือกันปรับปรุงและพัฒนา แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ที่ส่งผลถึงพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา กำหนดเรื่อง หรือประเด็นที่จะพัฒนาร่วมกัน
2. ครูและเพื่อนครูร่วมกันพิจารณาเลือกวิธีการแก้ปัญหา หรือวิธีการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ครูและเพื่อนครูร่วมปรึกษาวางแผนการจัดการเรียนการสอนของตัวเอง โดยใช้วิธีการที่ได้เลือกแล้ว
4. ครูและเพื่อนครูวางแผนการสังเกตการสอนกันและกัน สร้างหรือเลือกเครื่องมือสังเกตการสอน และกำหนดวัน เวลาที่จะสังเกตการสอน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
5. ผลัดกันสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน
6. ร่วมกันวิเคราะห์ผลการสังเกต บันทึกพัฒนาการของตนเองและของนักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับกันและกันเป็นระยะตามปฏิทินที่กำหนดไว้
7. ประเมินผลความสำเร็จของการนิเทศและการจัดการเรียนการสอนด้วยการประเมินการสอนของตนเอง ประเมินผลการเรียนของนักเรียนและสอบถามความคิดเห็น
8. รายงานผลสำเร็จ (Report of Success)

7. การนิเทศแบบพัฒนาการ

จุดมุ่งหมายของการนิเทศแบบพัฒนาการ

วิธีการนิเทศตามแนวคิดของ Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) ผู้นิเทศหรือผู้ทำหน้าที่นิเทศจะต้องเชื่อว่าครูทุกคนสามารถจะพัฒนาในระดับสูงสุดได้ ถ้าได้รับความช่วยเหลือ แนะนำสนับสนุนกฎวิธีและเหมาะสมกับลักษณะและระดับความสามารถในการพัฒนาครูแต่ละคน การนิเทศการสอนเป็นกระบวนการของการทำงานร่วมกับครูเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิผล วัชรา เล่าเรียนดี (2550) กล่าวว่า การนิเทศแบบพัฒนาการมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ 1) เพื่อช่วยครูให้สามารถปรับปรุงพัฒนาตนเองและงานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน และ 2) เพื่อสร้างโรงเรียนที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) ได้สรุปว่างานนิเทศการสอน 5 งานที่ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย งานด้านการให้การช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง (Direct Assistance) การพัฒนา กลุ่ม (Group Development) การพัฒนาวิชาชีพ (Professional Development) การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

โดยสรุปก็คือ การนิเทศแบบพัฒนาการมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยครูให้สามารถปรับปรุงพัฒนาตนเองและในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

รูปแบบของการนิเทศแบบพัฒนาการ

การนิเทศแบบพัฒนาการตามแนวคิดของ Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) เป็นการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล การจัดครูเข้าสอน สิ่งอำนวยความสะดวก และการพัฒนาครู นอกจากนี้การนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental Supervision) ยังเป็นวิธีการนิเทศที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันมากที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อช่วยครูให้สามารถปรับปรุงพัฒนาตนเองและงานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียนโดยผ่านการให้การนิเทศการสอนครูซึ่งรูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน (Glickman, Gordon and Ross-Gordon, 2004) คือ 1) ความรู้ที่สำคัญและจำเป็นเบื้องต้นสำหรับการนิเทศแบบพัฒนาการ (Prerequisites) 2) บทบาทหน้าที่ของการนิเทศ ได้แก่

การพัฒนา (Supervision as Development) 3) งานการนิเทศการสอน (Tasks of Supervision) 4) การรวมกันเป็นหนึ่งเดียวของเป้าหมายองค์กรและความต้องการจำเป็นของครู (Unification) และ 5) ผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ คือ ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ (Improved Student Learning) ดังนั้น ผู้นิเทศจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านเทคนิคและทักษะการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายตามรูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการเพื่อช่วยให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ (Glickman, Gordon and Ross-Gordon, 2004)

จากรูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการ สรุปได้ว่า การที่ผู้นิเทศหรือผู้ทำหน้าที่นิเทศจะสามารถนำการนิเทศแบบพัฒนาการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายนั้นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจมีทักษะ และมีความสามารถในการปฏิบัติตามรูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ 1) ความรู้ที่สำคัญและจำเป็นเบื้องต้นสำหรับการนิเทศแบบพัฒนาการ (Prerequisites) 2) บทบาทหน้าที่ของการนิเทศ ได้แก่ การพัฒนา (Supervision as Development) 3) งานการนิเทศการสอน (Tasks of Supervision) 4) การรวมกันเป็นหนึ่งเดียวของเป้าหมายองค์กรและความต้องการจำเป็นของครู (Unification) และ 5) ผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ก็คือผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ (Improved Student Learning)

วิธีการนิเทศสำหรับการนิเทศแบบพัฒนาการ

วิธีการนิเทศตามแนวคิดของ Glickman ผู้นิเทศหรือผู้ทำหน้าที่นิเทศจะต้องเชื่อว่าครูทุกคนสามารถจะพัฒนาในระดับสูงสุดได้ ถ้าได้รับความช่วยเหลือ แนะนำสนับสนุนกฎวิธีและเหมาะสมกับลักษณะและระดับความสามารถในการพัฒนาครูแต่ละคนเกี่ยวกับเรื่องนี้ Glickman, Gordon and Ross-Gordon (1995; อ้างถึงใน วัชรวิภา เกล้าเรียนดี, 2550) กล่าวว่า ผู้นิเทศต้องพิจารณาเลือกใช้ยุทธวิธีการนิเทศแบบพัฒนาการที่เหมาะสม สำหรับการนิเทศครูในองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ 1) ระดับพัฒนาการของครู และระดับความสามารถในการคิดเชิงนามธรรม 2) ความรู้ความเชี่ยวชาญ 3) ความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ และ 4) การยอมรับและผูกพันต่อภาระหน้าที่ซึ่งยุทธวิธีการนิเทศแบบพัฒนาการมี 4 แบบ คือ

1. การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive Control Approach)

เป็นการให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางปฏิบัติโดยตรงเหมาะสมสำหรับครูที่มีระดับพัฒนาการที่ต่ำมาก ๆ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและมีความผูกพันในภาระหน้าที่อยู่ในระดับต่ำมากที่สุด และมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาสำคัญผู้นิเทศควรพิจารณาเลือกใช้วิธีการนิเทศแบบชี้แนะควบคุมในกรณีต่อไปนี้

- 1.1 ครูมีระดับความสามารถในการปฏิบัติงานและระดับพัฒนาการต่ำมาก
- 1.2 ครูมีความรู้น้อย มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามที่ผู้นิเทศแนะนำและคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตาม
- 1.3 ในกรณีที่ผู้นิเทศมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการแก้ปัญหาเรื่องนั้น หรือกรณีที่ครูต้องการให้ผู้นิเทศเป็นผู้ตัดสินใจวิธีดำเนินการ
- 1.4 ในกรณีที่เป็นเรื่องเร่งด่วน ผู้นิเทศไม่มีเวลาพอที่จะมาให้การนิเทศแก่ครูโดยตรง และต่อเนื่อง

2. การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive Informational

Approach)

เป็นการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูลดำเนินการใช้พฤติกรรมตามลำดับ เช่นเดียวกันกับการนิเทศแบบชี้แนะควบคุม เพียงแต่ไม่ชี้แนะหรือไม่แนะนำวิธีการให้ปฏิบัติ แต่ให้ข้อมูล และวิธีการหลายวิธีให้ครูได้เลือกปฏิบัติ ผู้นิเทศควรลดพฤติกรรมกรรมการนิเทศแบบชี้แนะควบคุมให้น้อยลงและพยายามส่งเสริมครูในการตัดสินใจมากขึ้นเรื่อย ๆ จนครูสามารถที่จะร่วมคิดร่วมปฏิบัติงานได้กับบุคคลอื่น โดยไม่ต้องอาศัยผู้นิเทศช่วยแนะนำตลอดเวลา ผู้นิเทศควรพิจารณาเลือกใช้วิธีการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูลในกรณีต่อไปนี้

- 2.1 ครูมีระดับพัฒนาการและความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
- 2.2 ครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปัญหาในการสอนของตนเอง
- 2.3 ครูมีความสัมพันธ์ ขาดประสบการณ์หลายประเด็นในขณะที่ยุ่
- 2.4 ผู้นิเทศมีความเต็มใจที่จะร่วมรับผิดชอบในวิธีการแก้ปัญหาที่ครู
- 2.5 ครูมีความเชื่อมั่นในตัวผู้นิเทศ
- 2.6 มีเวลาจำกัดทุกเรื่องชัดเจนแล้ว และการปฏิบัติจริงจำเป็นต้อง

3. การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach)

เป็นการนิเทศที่ผู้นิเทศและครูร่วมกันตัดสินใจในวิธีการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานตลอดเวลา ทั้งครูและผู้นิเทศจะให้ข้อเสนอแนะแก่กันและกันเพื่อร่วมกันพิจารณาหาข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติผู้นิเทศควรพิจารณาเลือกใช้วิธีการนิเทศแบบร่วมมือในกรณีต่อไปนี้

- 3.1 ในกรณีที่ครูหรือคณะครูมีระดับพัฒนาการ ความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมและความเชี่ยวชาญอยู่ในระดับปานกลาง แต่อาจจะยังไม่กล้าตัดสินใจเอง โดยเด็ดขาดด้วยตัวเอง
- 3.2 ในกรณีที่ครู คณะครู และผู้นิเทศมีความรู้ ความสามารถ ความสำคัญเท่าเทียมกันหรือถ้าครูเข้าใจปัญหามากที่สุดในเรื่องหนึ่ง ผู้นิเทศและผู้นิเทศเข้าใจมากอีกเรื่องหนึ่ง การนิเทศแบบร่วมมือจะช่วยให้ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
- 3.3 ในกรณีที่ผู้นิเทศและครูจะต้องมีการตัดสินใจร่วมกัน และต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในเรื่องที่จะส่งผลถึงผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้บังคับบัญชาในระดับสูงขึ้นไป
- 3.4 ในกรณีที่ครูและผู้นิเทศยอมรับต่อการมีภาระหน้าที่ร่วมกันในการแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง หรือบางเรื่องที่ต้องการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ แต่ไม่ให้คุณมีส่วนร่วม อาจเกิดปัญหาขึ้นได้

4. การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (Non-directive Approach)

เป็นการนิเทศที่ผู้นิเทศจะใช้พฤติกรรมในการพูดคุยทำงานร่วมกับครู โดยที่ครูจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจด้วยตัวเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยในการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ที่ครูร้องขอเท่านั้นผู้นิเทศควรพิจารณาเลือกใช้วิธีการนิเทศแบบไม่ชี้แนะในกรณีต่อไปนี้

4.1 ในกรณีที่ครูหรือคณะครูผู้ร่วมโครงการนิเทศ มีความรู้ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน มีความเชี่ยวชาญ มีระดับความคิดและระดับพัฒนาการสูงมาก

4.2 ในกรณีที่ครูหรือคณะครูมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ตัดสินใจจะดำเนินการมากและผู้นิเทศมีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องนั้นน้อย

4.3 ในกรณีที่ครูหรือคณะครูต้องรับผิดชอบโดยตรงในการตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ และผู้นิเทศมีส่วนร่วมน้อย

4.4 ในกรณีที่ครูหรือคณะครูมีความตั้งใจและต้องการจะแก้ปัญหาในเรื่องนั้น ๆ ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ปัญหาสำคัญที่ผู้นิเทศต้องเข้าไปมีส่วนร่วม แต่ช่วยเปิดโอกาสส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสตัดสินใจเอง และจัดดำเนินการเอง โดยผู้นิเทศคอยสนับสนุนและบริการตามที่ถูกร้องขอ

พฤติกรรมกรนิเทศแบบพัฒนาการ

นอกจากผู้นิเทศต้องเลือกใช้วิธีการนิเทศแต่ละแบบแล้ว ที่สำคัญต่อมาก็คือผู้นิเทศจะต้องมีการปฏิบัติหรือใช้พฤติกรรมกรนิเทศแต่ละวิธี ดังนี้

1. พฤติกรรมกรนิเทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive Control Behaviors)

วิธีการนิเทศแบบชี้แนะควบคุมนั้นผู้นิเทศสามารถประพฤติปฏิบัติด้วยการพูดการใช้ภาษาท่าทางต่าง ๆ ในการให้คำแนะนำช่วยเหลือครูในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม มีวิธีการดังนี้

1.1 การนำเสนอ (Presenting) เป็นขั้นตอนที่ผู้นิเทศเป็นผู้เริ่มพูดถึงความจำเป็นและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสังเกตการสอนหรือได้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อที่จะบอกครูว่ามีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข

1.2 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) เป็นการให้ครูได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การมองเห็นและการยอมรับปัญหาดังกล่าวว่าครูมีความคิดเห็นอย่างไร

1.3 การฟัง (Listening) เป็นการทำความเข้าใจกับความคิดเห็นของครู โดยผู้นิเทศเป็นผู้ฟังและรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด เพื่อให้เข้าใจมุมมองและความคิดเห็นของครู และแน่ใจว่าครูยอมรับว่ามีความจำเป็นต้องแก้ปัญหา

1.4 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศคิดพิจารณาแนวทางที่เป็นไปได้ใน การช่วยครูแก้ปัญหาและเสนอแนะให้แก่ครู

1.5 การชี้แนะแนะนำวิธีปฏิบัติ (Directing) เป็นการชี้แนะแนะนำวิธีปฏิบัติให้แก่ครูว่าควรจะต้องทำอย่างไร และได้ผลอย่างไร

1.6 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) เป็นการซักถามครูเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติที่ได้รับการแนะนำและความคาดหวังจากการปฏิบัติ

1.7 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) เป็นการกำหนดตัวบ่งชี้ตามความคาดหวังโดยผู้นิเทศบทวนเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการ สื่อที่จำเป็นเกณฑ์ความสำเร็จ ระยะเวลาให้บริการและการติดตามช่วยเหลือ

1.8 การกระตุ้นเสริมแรง (Reinforcing) เป็นการพูดบทวนความคาดหวังสิ่งที่ต้องปฏิบัติ

2. พฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive Informational Behaviors)

วิธีการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูลนั้น ผู้นิเทศสามารถประพฤติปฏิบัติด้วยการพูดการใช้ภาษาท่าทางต่าง ๆ ได้ แต่ไม่ชี้แนะหรือแนะนำวิธีการให้ปฏิบัติ เพียงแต่ให้ข้อมูลและวิธีการหลายวิธีแก่ครูได้เลือกปฏิบัติ มีวิธีการดังนี้

2.1 การนำเสนอ (Presenting) เป็นการนำเสนอข้อมูลจากการสังเกตการณ์สอนของผู้นิเทศ เพื่อให้ครูเข้าใจและยอมรับเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลงจากการจัดการเรียนการสอนของครู

2.2 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศจะสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลงและวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงจากการนำเสนอข้อมูลรายละเอียดที่ได้สังเกตและบันทึก

2.3 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศตั้งใจฟังความคิดเห็น มุมมองของครู เพื่อให้เข้าใจว่าครูมองเห็นและยอมรับเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง

2.4 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศพิจารณาแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ เพื่อให้ครูเลือกและให้ครูอธิบายสาเหตุของปัญหาให้ชัดเจน

2.5 การชี้แนะแนะนำวิธีปฏิบัติ (Directing) ผู้นิเทศเสนอแนะทางการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ให้ครูเลือกวิธีที่เหมาะสมที่สุด พร้อมทั้งให้เหตุผลที่เลือก

2.6 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศสอบถามครูเกี่ยวกับแนวทางและวิธีการที่ครูเลือกใช้ พร้อมทั้งให้บอกเหตุผล และผู้นิเทศให้ข้อมูลเพิ่มเติม

2.7 การแนะนำ (Directing) ผู้นิเทศกำหนดขอบข่ายหรือกรอบที่ครูจะต้องปฏิบัติและดำเนินการ โดยพูดแนะนำครูเกี่ยวกับวิธีการที่ครูเลือกใช้

2.8 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศให้ครูอธิบายซ้ำและเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการและกิจกรรมที่จะปฏิบัติ

2.9 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) ผู้นิเทศช่วยครูกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับพฤติกรรมที่จะแก้ไขและเกณฑ์การตัดสินผลสำเร็จตามเป้าหมาย และกำหนดวัน เวลาที่จะแล้วเสร็จ

2.10 การกระตุ้นเสริมแรง (Reinforcing) ผู้นิเทศสรุปการประชุมบทวนเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลง กิจกรรม เกณฑ์ประเมินความสำเร็จตามเป้าหมาย วัน เวลา การติดตามผลและสังเกตการสอน

3. พฤติกรรมการนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Behaviors)

วิธีการนิเทศแบบร่วมมือ นั้น ผู้นิเทศและครูจะร่วมกันตัดสินใจในวิธีการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานตลอดเวลา ทั้งผู้นิเทศและครูจะให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกันพิจารณาหาข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติ มีวิธีการดังนี้

3.1 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศทำความเข้าใจกับปัญหาที่ครูพูดถึง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับปัญหาที่ครูได้นำเสนอ โดยพยายามกระตุ้นให้ครูระบุสาเหตุของปัญหาและประเด็นของปัญหาให้ชัดเจน

3.2 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศฟังอย่างตั้งใจเพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับปัญหาความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการสอนของตนเองก่อนที่จะคิดพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหานั้น

3.3 การตอบสนอง (Reflecting) ผู้นิเทศตอบสนองด้วยการรับรู้และปัญหาของครู เพื่อให้แน่ใจว่าเข้าใจตรงกันว่าปัญหาที่แท้จริงของครูคืออะไร

3.4 การนำเสนอ (Presenting) ผู้นิเทศเสนอทรรศนะและความคิดเห็นของตนเองให้ข้อมูลสนับสนุนปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากการแก้ปัญหาตามความคิดเห็นของครู เสนอข้อมูลที่ครูอาจจะมองข้ามความสำคัญ

3.5 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศพยายามทำให้ครูเข้าใจความคิดเห็น การรับรู้ของผู้นิเทศให้ชัดเจนมากขึ้นเพื่อปรับความเข้าใจตรงกันและมีแนวคิดในการแก้ปัญหาไปในทิศทางเดียวกัน

3.6 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศและครูแลกเปลี่ยนข้อแนะนำและทางเลือกใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาก่อนที่จะร่วมกันสรุปเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาหรือเลือกทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้และเหมาะสม

3.7 การกระตุ้นส่งเสริม (Encouraging) เป็นการกระตุ้นส่งเสริมการยอมรับข้อโต้แย้งหรือข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น ผู้นิเทศต้องยอมรับข้อขัดแย้งและหาทางประนีประนอมเพื่อหาข้อยุติ เพราะความขัดแย้ง อาจนำมาซึ่งวิธีการแก้ปัญหาที่ดีและเหมาะสมที่สุด

3.8 การเจรจาตกลงร่วมกันเพื่อหาข้อยุติ (Negotiating) เป็นการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นที่ยอมรับของครูและผู้นิเทศ เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายเห็นด้วยกับรายละเอียดของแนวทางการปฏิบัติ

3.9 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) เป็นการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ เป็นการตกลงร่วมกันในรายละเอียดของแนวทางและแผนปฏิบัติ รวมทั้งกำหนด วัน เวลา และสถานที่ที่จะดำเนินการตามแผน ว่าใช้สื่ออะไรบ้าง มีใครเป็นผู้ร่วมงานบ้าง

3.10 การตอบสนอง (Reflecting) ผู้นิเทศสรุปแนวทางและแผนปฏิบัติงาน โดยให้ครูยอมรับเข้าใจตรงกันในทุกเรื่อง หรืออาจให้ครูทบทวนแผนและแนวทางการปฏิบัติอีกครั้งหนึ่งและมีการจัดบันทึกข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติงาน มีการนัดหมายการดำเนินการทุกขั้นตอนตามแผนก่อนนัดการประชุม

4. พฤติกรรมการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (Nondirective Behaviors)

วิธีการนิเทศแบบไม่ชี้แนะนั้น ผู้นิเทศและครูจะใช้พฤติกรรมในการพูดคุยทำงานร่วมกับครู โดยที่ครูจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจด้วยตัวเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยในการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ที่ครูร้องขอเท่านั้น มีวิธีการดังนี้

4.1 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศฟังครูพูด ครูเสนอแนวความคิดความต้องการอย่างตั้งใจและพยายามทำความเข้าใจกับเรื่องที่ครูพูดให้มากที่สุด

4.2 การตอบสนอง (Reflecting) ผู้นิเทศพูดสรุปความคิดเห็นตามความต้องการของครูหรือปัญหาของครู แสดงความเห็นใจ สนใจ แต่ไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัวใด ๆ พยายามจับใจความสำคัญในเรื่องที่พูดให้มากที่สุด

4.3 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศต้องพยายามทำความเข้าใจกับปัญหาเรื่องราวที่ครูพูดให้ละเอียดและชัดเจนตรงกันให้มากที่สุด หรืออาจจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาหรือเรื่องราวที่ครูพูด เพื่อให้ครูสามารถมองปัญหาหลายมุมและได้แนวคิดมุมมองมากขึ้น

4.4 การกระตุ้นส่งเสริม (Encouraging) ผู้นิเทศต้องแสดงออกด้วยความสนใจเต็มใจที่จะรับฟังเรื่องราวปัญหาต่าง ๆ ของครูในขณะที่ครูพยายามพูดแสดงความคิดเห็นความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา หรือเรื่องราวอื่น ๆ ให้การกระตุ้นด้วยคำพูด ใช้ท่าทางประกอบ รวมทั้งพูดเสริมให้กำลังใจ สนับสนุน ชมเชย

4.5 การตอบสนอง (Reflecting) ผู้นิเทศต้องมีการตอบสนองต่อการพูด การเสนอของครูตลอดเวลา พร้อมกับทบทวนความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ครูพูด เพื่อตรวจสอบความเข้าใจตรงกัน แต่ไม่จำเป็นต้องถอดข้อความการพูดของครูทุกครั้ง

4.6 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศพยายามพูดกระตุ้นให้ครูพิจารณาแนวทางการปฏิบัติหรือแนวทางการแก้ปัญหาอื่น ๆ โดยให้ครูกิจการหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตัวเอง สอบถามรายละเอียดของแนวทางการแก้ปัญหา กระตุ้นให้คิดหาทางเลือกให้หลากหลาย เพื่อเปรียบเทียบและให้ได้ซึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุด โดยใช้เวลาในการคิดและพูดอย่างพอเพียง

4.7 การแก้ปัญหา (Problem Solving) หลังจากที่ครูได้แนวทางการแก้ปัญหาแล้ว ผู้นิเทศกระตุ้นให้ครูพูดอธิบายถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการนำวิธีนั้นไปแก้ปัญหา รวมทั้งอาจจะให้อธิบายผลที่อาจเกิดขึ้นจากวิธีอื่น ๆ ที่ไม่ได้เลือก เพื่อให้ครูมีโอกาสคิดเปรียบเทียบแต่ละแนวทางการแก้ปัญหาจากผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการใช้แต่ละวิธี

4.8 การนำเสนอ (Presenting) ผู้นิเทศให้ครูนำเสนอปัญหาและแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหาอีกครั้ง พยายามพูดให้ครูเต็มใจ ตั้งใจที่จะปฏิบัติและยอมรับว่าเป็นความผูกพันและภาระหน้าที่ในเรื่องที่ครูได้ตัดสินใจไปแล้ว โดยพยายามให้ครูเลือกวิธีที่ปฏิบัติได้จริงด้วยตัวเองภายในระยะเวลาพอควรและรับผิดชอบในการดำเนินการ

4.9 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) ผู้นิเทศให้ครูกำหนดเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน กำหนดเวลาแล้วเสร็จ ระบุมาตรฐานของผลงานที่จะปฏิบัติงานว่างานใดควรเริ่มก่อนหลัง และจะเสร็จเมื่อใด มีความต้องการสื่ออุปกรณ์ใดบ้างที่จำเป็น และเมื่อไรที่ครูสามารถอธิบายและตอบคำถามต่างๆให้ชัดเจน

4.10 การตอบสนอง (Reflecting) เป็นการตอบสนองทบทวนเกี่ยวกับแผนการปฏิบัติงานของครูก่อนจบการประชุม ผู้นิเทศให้ครูสรุปแผนการปฏิบัติรายละเอียดของวิธีดำเนินงานอีกครั้งหลังจากนั้นครูสามารถเริ่มดำเนินการตามโครงการและแผนปฏิบัตินั้นได้

กล่าวโดยสรุป ก็คือ แนวคิดการนิเทศแบบพัฒนาการเป็นการช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนครูให้สามารถพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง โดยผู้นิเทศต้องพยายามที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดสามารถช่วยให้ครูพัฒนาตนเองและนำตนเองได้

งานการนิเทศของการนิเทศแบบพัฒนาการ

งานการนิเทศแบบพัฒนาการตามแนวคิดของ Glickman ประกอบด้วยงานสำคัญ 5 งาน คือ งานการให้การช่วยเหลือครูโดยตรง (Direct Assistance) งานการพัฒนากลุ่ม (Group Development) งานการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Development) งานการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) และงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งแต่ละงานมีรายละเอียด (Glickman, Gordon and Ross-Gordon, 2004) ในครั้งนี้นำเสนองานการให้การช่วยเหลือครูโดยตรง (Direct Assistance) ดังนี้

งานการให้การช่วยเหลือครูโดยตรง (Direct Assistance)

เป็นการส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือครูให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับปัญหา ความต้องการของครู นักเรียน โดยปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องประกอบด้วยวิธีการนิเทศและวิธีการช่วยเหลือครูโดยตรง (Glickman, Gordon and Ross-Gordon, 2004) ดังต่อไปนี้

1. การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision) ประกอบด้วยขั้นตอนการประชุมครูก่อนการนิเทศ การสังเกตการสอน วิเคราะห์และแปลความหมายจากการสังเกต ประชุมภายหลังการนิเทศ และวิพากษ์วิจารณ์ผลที่ได้รับจากขั้นตอนทั้ง 4
2. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) การที่ครูช่วยเหลือกับครูด้วยกันเองเป็นการนิเทศที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าครูมีทักษะและเข้าใจรูปแบบการนิเทศแบบคลินิกเป็นอย่างดี ส่วนผู้นิเทศเป็นเพียงพี่เลี้ยง คอยเตรียมครูให้เหมาะสมกับงานในหน้าที่ผู้ควบคุมเป็นเพียงผู้จัดตัวแทนครูที่จะรับผิดชอบในการจัดประชุมก่อนการนิเทศ สังเกตการสอน และจัดประชุมภายหลังการนิเทศ และผู้กำหนดปัญหาเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำหรือเป็นที่ปรึกษาให้กับครูที่มีปัญหาหรือครูที่มีความต้องการพิเศษ ส่วนผู้นิเทศอาจไม่จำเป็นต้องเข้าไปในชั้นเรียนบ่อยหรือเป็นเพียงผู้ที่คอยตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ จากครูที่ทำหน้าที่นิเทศ อนึ่งในการดำเนินการนิเทศให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้นิเทศต้องฝึกครูทุกคนให้รู้จักการกำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศ การเตรียมการกำหนดตารางเวลา และการกำหนดประเด็นปัญหา
3. การสาธิตการสอน (Demonstration Teaching) เป็นการให้ครูได้ดูวิธีการ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งขั้นตอนการสาธิตการสอนประกอบด้วย การเตรียมการ การสาธิต และการวิเคราะห์ อภิปรายผลหลังการสาธิต

4. การร่วมสอน (Co-teaching) ผู้นิเทศและครูที่มีความต้องการความช่วยเหลือร่วมกันสอนโดยการสร้างความเข้าใจกัน ความสัมพันธ์และความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน มีการพูดคุยและแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. การให้ความช่วยเหลือด้านทรัพยากรและสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ (Assistance with Resources and Materials) เป็นการให้ความช่วยเหลือในกรณีที่ครูผู้สอนขาดความสามารถในการถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถใช้สื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์

6. การให้ความช่วยเหลือด้านการวัดประเมินผลนักเรียน (Assistance with Student Assessment) เป็นการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลตามสภาพจริง การสร้างเครื่องมือ การประเมิน การสรุปผล และการตัดสินผลการประเมิน

7. การใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำปรึกษาดูแล (Mentoring) เป็นการให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครูทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมถึงการติดตามผลการแก้ปัญหาและการช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของครู

กล่าวโดยสรุปการให้การช่วยเหลือครูโดยตรง ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญของการดำเนินงาน ได้แก่ 1) การวางแผนร่วมกับครู 2) การมีส่วนร่วมกับครูในการปฏิบัติ 3) สรุปผลที่เกิดจากการดำเนินงานร่วมกัน 4) วิเคราะห์ผลการดำเนินงานร่วมกัน และ 5) สรุปและรายงานผลการดำเนินงานร่วมกัน

6.12 รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียน

รูปแบบการนิเทศมีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญการนิเทศทั้งในและต่างประเทศต่างมีแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนที่แตกต่างกันตามสภาพบริบทของการศึกษาทำให้มีขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศที่แตกต่างกันตามฐานคิดของปรัชญา จุดมุ่งหมายและที่มาของสภาพบริบทดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและนำเสนอขั้นตอนของนักคิดและนักการศึกษาได้ดังนี้

Cogan (1973; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) ได้เสนอรูปแบบ (Model) ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้นิเทศ (Establishing the Teacher Supervision Relationship)

ขั้นที่ 2 การวางแผนร่วมกันกับครู (Planning with The Teacher)

ขั้นที่ 3 การวางแผนยุทธวิธีในการสังเกตการสอน (Planning The Strategy of Observation)

ขั้นที่ 4 การสังเกตการสอน (Observation Instruction)

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน (Analyzing the Teaching-Learning Process)

ขั้นที่ 6 วางแผนยุทธวิธีในการประชุมนิเทศ (Planning the Strategy of the Conference)

ขั้นที่ 7 การประชุมนิเทศ (The Conference)

ขั้นที่ 8 การวางแผนการสอนต่อเนื่อง (Renewed Planning)

Bellon and Huffman (1976; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) ได้เสนอรูปแบบ (Model) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การประชุมปรึกษาก่อนการสังเกตการสอน (Pre-Observation Conference)

ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอน (Classroom Observation)

ขั้นที่ 3 การประชุมปรึกษาหลังการสังเกตการสอน (Post-Observation Conference)

ขั้นที่ 4 การวัดผลและประเมินผลพฤติกรรมการสอน (Evaluation Performance)

Boyan and Copeland (1978; อ้างถึงใน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) ได้เสนอรูปแบบ (Model) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้น และ 8 ขั้นตอนมีลักษณะดังนี้

ขั้นที่ 1 การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre-Observation Conference)

- 1.1 พฤติกรรมการสอนที่เป็นปัญหา
- 1.2 เลือกแนวทาง วิธีการปรับปรุง/พัฒนาพฤติกรรมการสอน
- 1.3 เลือกเครื่องมือหรือสร้างเครื่องมือสำหรับการสังเกตการสอน

ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอน (Observation)

พฤติกรรมการสอนที่ระบุในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์การสอน (Analysis)

- 3.1 การวิเคราะห์ผลที่ได้จากการสังเกตการสอน
- 3.2 ระบุพฤติกรรมการสอนที่ต้องการคงเอาไว้ หรือพฤติกรรมการสอนที่ควร

มีการปรับปรุง

ขั้นที่ 4 การประชุมหลังการสังเกตการสอน (Post-Observation Conference)

- 4.1 ให้ข้อมูลย้อนกลับจากผลของการวิเคราะห์
- 4.2 พิจารณาเลือกยุทธวิธีการปรับปรุง/และพัฒนาครั้งต่อไป

Goldhammer (1980; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) ได้เสนอรูปแบบ (Model) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การประชุมปรึกษาก่อนการสังเกตการสอน (Pre-Observation Conference)

ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอน (Observation)

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดวิธีการประชุมนิเทศ (Analysis and Strategy)

ขั้นที่ 4 การประชุมนิเทศ (Supervision Conference)

ขั้นที่ 5 การประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมการนิเทศ (Post-Conference Analysis)

วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ได้เสนอรูปแบบการนิเทศการสอนออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้/เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ (Preparing: P)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเตรียมการวางแผนการนิเทศ (Planning: P)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการนิเทศการสอน (Implementing: I)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินผล (Evaluating: E)

ยุพิน ยืนยง (2553) ได้เสนอรูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งเรียกว่า CIPE

ดังนี้

Phase 1 Classifying : C เป็นการคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อจัดกลุ่มครู และเลือกวิธีการนิเทศที่ต้องการและเหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่ม

Phase 2 Informing : I เป็นการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ เรื่องการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ การวิจัยในชั้นเรียน และเทคนิควิธีสอนที่สอดคล้องกับความต้องการและปัญหาให้แก่ครูและผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศ

Phase 3 Proceeding : P การดำเนินงาน

3.1 การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre-conference)

3.2 การสังเกตการสอน (Observation)

3.3 การประชุมหลังการสังเกตการสอน (Post-conference)

Phase 4 Evaluating : E การประเมินผลการนิเทศ โดยมีการกำกับติดตาม (Monitoring) เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพ

ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553 : 30) ได้เสนอรูปแบบ PPCE Coaching Model ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะการเตรียมการ (Preparing Phase)

ระยะที่ 2 ระยะการวางแผน (Planning Phase)

ระยะที่ 3 ระยะการปฏิบัติการโค้ช (Coaching Phase)

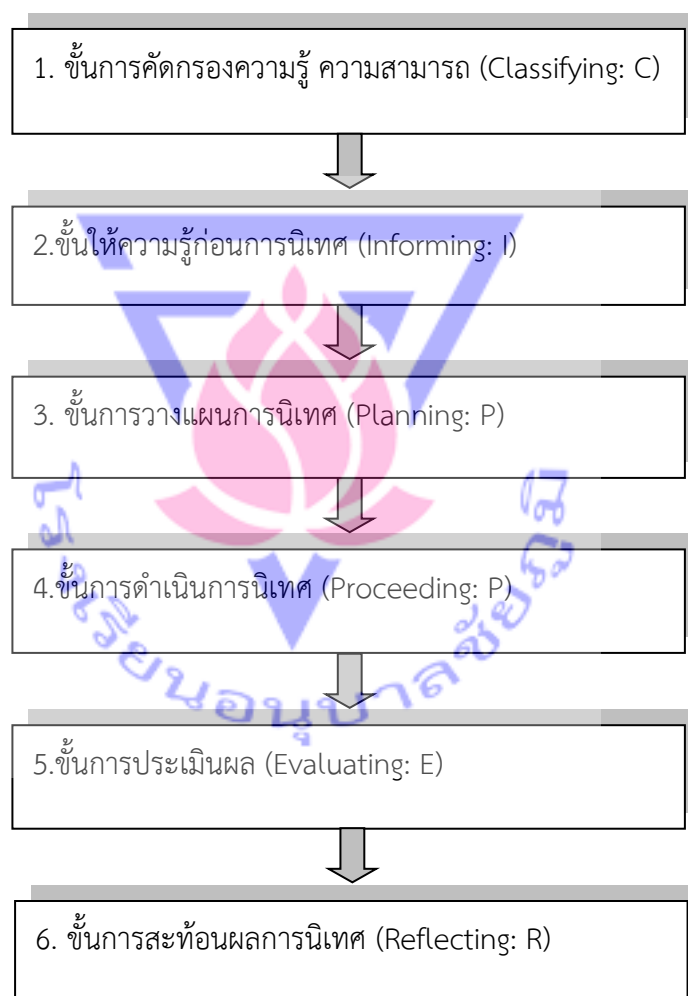
ระยะที่ 4 ระยะการประเมินผลการโค้ช (Evaluating Phase)

จากขั้นตอนดังกล่าว การสังเคราะห์กระบวนการและรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การสังเคราะห์รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนของนักคิด และนักการศึกษาในศาสตร์
การนิเทศทั้งต่างประเทศและในประเทศไทย

รูปแบบ/กระบวนการ	ขั้นที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้บริหาร	ขั้นที่ 2 การวางแผนร่วมกันกับครู	ขั้นที่ 3 การวางแผนยุทธวิธีในการสังเกตการสอน	ขั้นที่ 4 การสังเกตการสอน	ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน	ขั้นที่ 6 วางแผนยุทธวิธีในการประชุมนิเทศ	ขั้นที่ 7 การประชุมนิเทศ	ขั้นที่ 8 การวางแผนการสอนต่อเนื่อง/การประเมินผล การนิเทศ/การให้ข้อมูลย้อนกลับ
Cogan (1973)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Bellon and Huffman (1976)			✓	✓			✓	✓
Boyan and Copeland (1978)			✓	✓	✓			✓
Goldhammer (1980)			✓	✓	✓		✓	✓
วชิรา เครือคำอ้าย (2552)		✓	✓	✓				✓
ยุพิน ยืนยง (2553)			✓	✓				✓
ฉัญพร ชื่นกลิ่น (2553)		✓	✓	✓				✓
รวม	1	3	7	7	3	1	3	7

เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณารูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนของนักคิด นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศดังกล่าวพบว่า ได้ระบุถึงกระบวนการดำเนินการนิเทศการสอนแตกต่างกันเป็น 3 ขั้นตอน 4 ขั้นตอน 5 ขั้นตอน 6 ขั้นตอน และ 8 ขั้นตอน ขึ้นอยู่กับปรัชญาของการนิเทศ จุดมุ่งหมายของการนิเทศและสภาพบริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกและตัดสินใจนำขั้นตอนดังกล่าวมาพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนบนฐานของการวิเคราะห์สภาพความต้องการจำเป็นและบริบทของโรงเรียนสุนทรวัฒนา ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังภาพที่ 3 ดังนี้

ภาพที่ 3 กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา

รูปแบบการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนบนฐานของการวิเคราะห์สภาพความต้องการจำเป็นและบริบทของโรงเรียนสุนทรวัฒนา มีรายละเอียดตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองความรู้ ความสามารถ (Classifying : C) คือ การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายใน และการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) คือ การวางแผนร่วมกันระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศเพื่อเลือกเทคนิควิธีการนิเทศภายใน ได้แก่ 1) วิธีการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) 2) วิธีการนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) และ 3) วิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development)

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding: P) คือ การปฏิบัติการนิเทศ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) สังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) ประชุมหลังสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E) คือ การประเมินผลการปฏิบัติการนิเทศ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน 2) ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน และ 3) ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) คือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

7. ทฤษฎีเกี่ยวกับการนิเทศการสอน

การนิเทศ เป็นกระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิผลในการเรียนของนักเรียนกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในการนิเทศการสอนมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องนำทฤษฎีเกี่ยวกับการนิเทศการสอนมาเป็นฐานคิดในการพัฒนาระบบของการนิเทศการสอน เนื่องจากการนิเทศการสอนเป็นพฤติกรรมที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ และมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์โดยตรง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน เพื่อที่จะนำมาพิจารณาถึงความสอดคล้องเหมาะสมในการพัฒนาครูให้ตรงกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาเทคนิคการนิเทศการสอน จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอนของนักคิด นักการศึกษา และนักจิตวิทยา สามารถสรุปสาระสำคัญของทฤษฎีต่าง ๆ ได้ดังนี้

7.1 ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง

Bennis (1969) และวีชรา เล่าเรียนดี (2550) ได้เสนอยุทธวิธีทั่วไปของการเปลี่ยนแปลงไว้ 3 ยุทธวิธี คือ

1. ยุทธวิธีการใช้หลักเหตุผลและข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์สามารถจะทำความเข้าใจของตนเองให้ปรากฏชัดเจนได้ การเปลี่ยนแปลงจึงเกิดขึ้นจากการที่ตัวบุคคลกลุ่มบุคคลรู้ดีว่าตนเองมีความประสงค์และเห็นว่ามีความดีตามความสนใจของตนเอง

2. ยุทธวิธีการให้การศึกษาใหม่หรือความรู้ใหม่ โดยมีความเชื่อว่า มนุษย์มีแรงจูงใจที่แตกต่างกันยึดความเป็นเหตุผล และความฉลาดของมนุษย์ โดยที่แบบแผนการปฏิบัติใด ๆ จะได้รับการสนับสนุน หรือเป็นผลจากบรรทัดฐานของสังคมที่บุคคลนั้นยอมรับและยึดเป็นแนวปฏิบัติ

3. ยุทธวิธีการใช้อำนาจและการควบคุม กล่าวคือ เป็นการใช้อิทธิพลของตำแหน่งหน้าที่และใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถคัดค้านหรือปฏิเสธได้

นอกจากนั้น Ornstein and Hunkins (2004) ได้กล่าวว่ากระบวนการเปลี่ยนแปลงประกอบด้วย 3 ชั้นคือ

1. ชั้นละลายความเคยชิน (Unfreezing)
2. ชั้นการเปลี่ยนแปลง (Changing)
3. ชั้นทำให้อยู่อย่างมั่นคง (Refreezing)

เช่นเดียวกับกับ Kowsalski and Reitzug (2003; อ้างถึงใน Ornstein and Hunkins, 2004) ได้พัฒนาโมเดลเพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงที่มาจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงซึ่งมาจากสาเหตุ 2 แหล่ง คือ

1. สาเหตุจากภายนอก
2. สาเหตุจากภายใน

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่มาจากภายนอกอาจเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างช้าๆสะสมจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

7.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ ได้แก่ แนวคิดของ

Maslow (1970; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ได้กล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ 5 ชั้น ได้แก่

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานขั้นแรกของมนุษย์ทุกคน
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)
3. ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and Love Needs) เป็นการมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป
4. ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับเกียรติจากผู้อื่น ต้องการการเรียกขานจากบุคคลทั่วไป ต้องการความเคารพนับถือตามควร

5. ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย ความเป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอก หันมาต้องการสิ่งที่มีและเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์

นอกจากนี้ Herzberg (1988; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจ 2 องค์ประกอบ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจ (Motivation Factors) หรือสิ่งที่สนองความพอใจ เป็นสิ่งจูงใจในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย โอกาสในการเจริญก้าวหน้า การได้เลื่อนระดับ การได้รับการยกย่องยอมรับ การได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ การประสบผลสำเร็จ

2. องค์ประกอบด้านสุขภาพศาสตร์ (Hygiene Factors) เป็นสภาพทางด้านกายภาพ ประกอบด้วย เงินเดือนค่าจ้าง สภาพการทำงาน สวัสดิภาพในการทำงาน ชีวิตส่วนตัว นโยบายของโรงเรียนและการบริหาร การนิเทศ เป็นต้น

7.3 ทฤษฎีการสื่อสาร

Aristotelian (1960; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ได้วิเคราะห์กระบวนการพูดเพื่อชักจูงใจว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) ผู้พูด (Speaker) 2) คำพูด (Speech) และ 3) ผู้ฟัง (Audience) โดยได้แสดงแบบจำลองคลาสสิก (Classical Model) ไว้ดังนี้

ผู้พูด -----> คำพูด -----> ผู้ฟัง

ส่วน Wilber Schramm and Osgood (1954; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) มีจุดเน้นที่การกระทำของผู้ส่งและผู้รับ ซึ่งทำหน้าที่อย่างเดียวกันและเปลี่ยนบทบาทกันไปมาในการเข้ารหัสสาร การแปลความหมาย และการถอดรหัสสาร

นอกจากนั้น Lasswell (1953; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ได้คิดสูตรการสื่อสารที่มีกระบวนการที่สอดคล้องกัน โดยในการสื่อสารนั้นจะต้องตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้คือ ใคร พูดอะไร โดยวิธีการและช่องทางใด ไปยังใคร ได้ผลอะไร จากคำถามดังกล่าวพบว่า มีความคล้ายคลึงกับ Berlo (1960) ที่ได้พัฒนาทฤษฎีการสื่อสารโดยมีประเด็นที่พิจารณาว่าผู้ส่งจะส่งสารอย่างไร และผู้รับจะรับแปลความหมายและมีการโต้ตอบกับสารนั้นอย่างไร เรียกว่าทฤษฎี S M C R ประกอบด้วย ผู้ส่ง (Source) ข้อมูลข่าวสาร (Message) ช่องทางในการส่ง (Channel) ผู้รับ (Receiver) อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสาร

7.4 ทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์

Elton Mayo (1932; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์ในการทำงานที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจหรือการจูงใจทางการเงินเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับความต้องการทางด้านจิตใจหรือเรื่องราวทางด้านสังคมที่ไม่ได้เกี่ยวกับการเงินโดยตรง และยังศึกษาถึง “Hawthorne Studies” ในประเด็นปัจจัยด้านปทัสถานทางสังคม พฤติกรรมของคนถูกกำหนดตามสัมพันธ์ภาพในกลุ่ม และผู้นำอย่างไม่เป็นทางการ

ส่วน Maslow (1943; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) มีแนวคิดที่มุ่งเน้นกระบวนการในการจูงใจ (Process Theory of Motivation) เพื่อหาคำตอบว่าจะมีวิธีการจูงใจอย่างไรที่จะทำให้คนมีพฤติกรรมตามที่เรารต้องการได้ ซึ่งนำมาเป็นหลักทางด้านมนุษยสัมพันธ์ตามทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslows Hierachy of Needs Theory) จากสมมติฐาน 3 ข้อ คือ

1. บุคคลคือสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการ
2. ความต้องการถูกเรียงลำดับตามความสำคัญจากความต้องการพื้นฐานไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน
3. บุคคลจะก้าวสู่ความต้องการในระดับต่อไปเมื่อความต้องการระดับต่ำลงมาได้รับการตอบสนองแล้ว

7.5 ทฤษฎีภาวะผู้นำ

Mc.Gregor (1966; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้นำตามแนวทฤษฎี X และทฤษฎี Y ความเชื่อเกี่ยวกับมนุษย์ตามทฤษฎี X จะไม่ชอบทำงาน ชอบให้สั่งงาน ควบคุม ส่วนมนุษย์ตามทฤษฎี Y จะชอบทำงาน มีความรับผิดชอบและแสวงหาความรับผิดชอบและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

นอกจากนั้น Mouton and Blake (1964; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) ได้กล่าวถึงทฤษฎีภาวะผู้นำ 5 แบบ (Leadership Style) โดยเสนอเป็นแผนภูมิตารางการจัดการ (Managerial Grid) แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการจัดการที่เน้นงาน และการจัดการที่เน้นบุคคล ซึ่งทำให้เกิดภาวะผู้นำในการบริหาร 5 แบบ ได้แก่

1. การบริหารจัดการแบบ (1,1) มีลักษณะเน้นงานต่ำและเน้นที่ตัวบุคคลต่ำ
2. การบริหารจัดการแบบ (1,9) มีลักษณะเน้นบุคคลสูงแต่งานต่ำ
3. การบริหารจัดการแบบ (9,1) มีลักษณะเน้นงานสูงและเน้นที่ตัวบุคคลต่ำ
4. การบริหารจัดการแบบ (9,9) มีลักษณะเน้นงานและบุคคลสูง
5. การบริหารจัดการแบบ (5,5) มีลักษณะเน้นงานและบุคคลระดับปานกลาง

เท่าเทียม

ส่วน Hersey and Blanchard (1982; อ้างถึงใน วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) ได้นำเสนอรูปแบบภาวะผู้นำ 4 แบบ ซึ่งเน้นพฤติกรรมการทำงาน (Task Behavior) กับพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(Relationship Behavior) ดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับงานสูงและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่ำ จัดเป็นการใช้ภาวะผู้นำแบบเผด็จการ
2. ให้ความสำคัญกับงานและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสูง จัดเป็นการใช้ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตย
3. ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสูงและให้ความสำคัญกับงานต่ำ
4. ให้ความสำคัญกับงานและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่ำ จัดเป็นการใช้ภาวะผู้นำแบบปล่อยปละละเลย

7.6 ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

Stephen Brookfield (2004; อ้างถึงใน วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) ได้เสนอหลักการสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็นไปด้วยความสมัครใจ การบังคับควบคุมไม่สามารถจูงใจให้ผู้ใหญ่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานได้
2. การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของผู้ใหญ่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการยอมรับนับถือให้คุณค่าแก่กันและกันภายในกลุ่ม
3. การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือการเข้าไปร่วมมือกันและสนับสนุนต้องร่วมกันรับผิดชอบในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้
4. การได้ปฏิบัติและแสดงความคิดเห็นเป็นหัวใจของการสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

5. การสนับสนุนการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเคยชินกับการตอบสนองด้วยความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้นจึงควรกระตุ้นให้มีการถามคำถามหลายด้าน

6. เป้าหมายของการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือ การรักษาไว้ซึ่งความสามารถในการชี้แนะหรือนำตนเอง การให้อำนาจแก่ผู้ใหญ่เพื่อให้ปฏิบัติงานเชิงรุก

Knowles (1990; อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2550) ได้เสนอข้อสรุปเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่โดยมีประเด็นรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้ใหญ่มีความต้องการทางด้านจิตใจที่จะนำตนเอง
2. ผู้ใหญ่สามารถที่จะนำประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาใช้ในสภาพการณ์เรียนรู้ใหม่ ๆ ได้และสามารถนำกระบวนการเหล่านั้นมาใช้ได้
3. ความพร้อมที่จะเรียนรู้ของผู้ใหญ่มีอิทธิพลจากความต้องการที่จะแก้ปัญหาในชีวิตจริง ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ต้องพัฒนาตนเองด้วย
4. ผู้ใหญ่ใช้วิธีการปฏิบัติจริงในการเรียนรู้และขณะเดียวกันต้องการใช้ความรู้นั้นในทันที

5. การเรียนรู้ของผู้ใหญ่เกิดจากแรงจูงใจภายใน ส่วนวัชรา เล่าเรียนดี (2550) ได้ให้แนวคิดในการพัฒนาความคิดรวบยอดของผู้ใหญ่ไว้ดังนี้

1. ความคิดรวบยอดระดับต่ำ เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการคิดที่เป็นรูปธรรม เช่น สามารถประเมินสิ่งต่าง ๆ ด้วยเกณฑ์ธรรมดาง่าย ๆ ไม่สามารถนิยามปัญหาได้ จำเป็นต้องแสดงวิธีทำให้ดูหรือแสดงวิธีแก้ปัญหาให้ดูเป็นตัวอย่าง
2. ความคิดรวบยอดระดับปานกลางเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมได้มากขึ้น ได้แก่ อธิบายหรือนิยามปัญหาได้ และคิดวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสมได้ในจำนวนที่จำกัดแต่ยังไม่มี การวางแผนแก้ปัญหาที่ชัดเจน
3. ความคิดรวบยอดระดับสูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะเป็นนักคิดที่ละเอียดลออ สามารถคิดเชิงนามธรรมระดับสูง เป็นตัวของตัวเอง เชื่อมั่นในตัวเอง มีความรู้ มีความยืดหยุ่น และมีความสามารถในการบูรณาการเรื่องต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้

สรุปได้ว่า ทฤษฎีแต่ละทฤษฎีมีความจำเป็นที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอน ดังตารางวิเคราะห์ทฤษฎีที่นำมาใช้ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศ ดังนี้

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศ

ทฤษฎีที่ใช้	ขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศการสอน				
	ให้ความรู้ ก่อน การนิเทศ (Informing)	วาง แผนการ นิเทศ (Planning)	ดำเนินการ นิเทศ (Doing)	ประเมินผล การนิเทศ (Evaluating)	การสะท้อน ผลการนิเทศ (Reflecting)
ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง - เบนนิส และชิน (Bennis and Chin) - เคิร์ต เลวิน (Kurt Lewin) - คอว์ซาลสกี และรีซัง (Kowsalski and V. Reitzug)	✓		✓		✓
ทฤษฎีแรงจูงใจ - มาสโลว์ (Maslow) - เฮอริชเบอร์ก (Herzberg)	✓		✓	✓	✓
ทฤษฎีการสื่อสาร - อริสโตเติล (Aristotelian) - วิลเบอร์ชแรมม์ และ ออสกูต (Wilber Schramm and Osgood) - ลาสเวลล์ (Lasswell)			✓	✓	✓

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทฤษฎีที่ใช้	ขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศการสอน				
	ให้ความรู้ ก่อน การนิเทศ (Informing)	วาง แผนการ นิเทศ (Planning)	ดำเนินการ นิเทศ (Doing)	ประเมินผล การนิเทศ (Evaluating)	การสะท้อน ผลการนิเทศ (Reflecting)
ทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์ - เอลตัน เมโย (Elton Mayo) - มาสโลว์ (Maslow)			√		
ทฤษฎีภาวะผู้นำ - แมกเกรเกอร์ (Mc. Gregor) - มูตันและแบลค (Mouton and Blake) - เฮอร์เชย์และบลันชาร์ด (Hersey and Blanchard)	√				
ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ - สตีเฟน บรูคฟีลด์ (Stephen Brookfield) - โนวส์ (Knowles) - วชิรา เล่าเรียนดี	√	√			

การพัฒนาารูปแบบการนิเทศครั้งนี้ ได้จากการวิเคราะห์ทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนที่นำมาใช้ในแต่ละขั้นของรูปแบบการนิเทศ สรุปได้ดังนี้

ขั้นการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) ได้นำแนวคิด ทฤษฎีการที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง ตามแนวคิดของ Bennis (1969) และวชิรา เล่าเรียนดี (2550) Ornstein and Hunkins (2004) Kowsalski and Reitzug (2003; อ้างถึงใน Ornstein and Hunkins, 2004)

2. ทฤษฎีแรงจูงใจ ตามแนวคิดของ Maslow (1970 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Herzberg (1988; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552)

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ตามแนวคิดของ Stephen Brookfield (2004; อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2550) Knowles (1990; อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2550) วัชรา เล่าเรียนดี, 2550)

ขั้นการวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ได้นำแนวคิด ทฤษฎีการที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีภาวะผู้นำ ตามแนวคิดของ Mc.Gregor (1966; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; วัชรา เล่าเรียนดี, 2550) Mouton and Blake (1964; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Hersey and Blanchard (1982; อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2550)

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ตามแนวคิดของ Stephen Brookfield (2004; อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2550) Knowles (1990; อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2550)

ขั้นการดำเนินการนิเทศ (Doing : D) ได้นำแนวคิด ทฤษฎีการที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง ตามแนวคิดของ Bennis (1969) และวัชรา เล่าเรียนดี (2550) Ornstein and Hunkins (2004) Kowsalski and Reitzug (2003; อ้างถึงใน Ornstein and Hunkins, 2004)

2. ทฤษฎีแรงจูงใจ ตามแนวคิดของ Maslow (1970; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Herzberg (1988; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552)

3. ทฤษฎีการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Aristotelian (1960; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Wilber Schramm and Osgood (1954; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Lasswell (1953; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Berlo (1960)

4. ทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์ ตามแนวคิดของ Elton Mayo (1932; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Maslow (1943; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552)

ขั้นการประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E) ได้นำแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจ ตามแนวคิดของ Maslow (1970; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Herzberg (1988; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552)

2. ทฤษฎีการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Aristotelian (1960; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Wilber Schramm and Osgood (1954; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Lasswell (1953; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Berlo (1960)

ขั้นการสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) ได้นำแนวคิด ทฤษฎีการที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง ตามแนวคิดของ Bennis (1969) และวัชรา เล่าเรียนดี (2550) Ornstein and Hunkins (2004) และ Kowsalski and Reitzug (อ้างถึงใน Ornstein and Hunkins, 2004)

2. ทฤษฎีแรงจูงใจ ตามแนวคิดของ Maslow (1970; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Herzberg (1988; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552)

3. ทฤษฎีการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Aristotelian (1960; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Wilber Schramm and Osgood (1954; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Lasswell (1953; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Berlo (1960)

สมรรถนะ

1. ความหมายของสมรรถนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของสมรรถนะจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของสมรรถนะที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

อภิรักษ์ วรรณสาธ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะความรู้ไปจนถึงบทบาทในสังคมบุคลิกภาพและส่วนที่ลึกลงไปจนยากที่จะวัดได้เช่นเจตคติค่านิยมอุปนิสัยและแรงบันดาลใจ

อานนท์ ศักดิ์วีระวิชัย (2547) ได้สรุปคำนิยามของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะคือคุณลักษณะของบุคคล ซึ่งได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณสมบัติต่าง ๆ อันได้แก่ ค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ คุณลักษณะทางกายภาพ และอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นและสอดคล้องกับความเหมาะสมกับองค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องสามารถจำแนกได้ว่าผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานได้ต้องมีคุณลักษณะเด่น ๆ อะไร หรือลักษณะสำคัญ ๆ อะไรบ้าง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ สาเหตุที่ทำงานแล้วไม่ประสบความสำเร็จ เพราะขาดคุณลักษณะบางประการคืออะไร เป็นต้น

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2548) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic or Attributes) ที่ทำให้บุคคลผู้นั้นทำงานในความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าผู้อื่น

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2556) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ ลักษณะทักษะเด่นของกลุ่มงานที่ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันระหว่างตำแหน่งงานหลักกับการปฏิบัติงานโดยตรง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) ให้ความหมายของคำว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสร้างผลงานได้โดดเด่นในองค์กรคู่มือฉบับนี้เป็นการอธิบาย รายละเอียดในการพิจารณาสมรรถนะแต่ละรายการตามคำจำกัดความที่กำหนดขึ้น

Nitin Vazirani (2010) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง สถานะหรือคุณภาพของความสามารถที่เหมาะสมกับงานหนึ่ง ๆ

Boyatzis n.d. (อ้างถึงใน ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2557) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) ทักษะ (Skill) จินตภาพส่วนตน (Self-Image) บทบาททางสังคม (Social Role) องค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลงานสูงกว่า หรือเหนือกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้

McClelland (1973) กล่าวว่า สมรรถนะคือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ

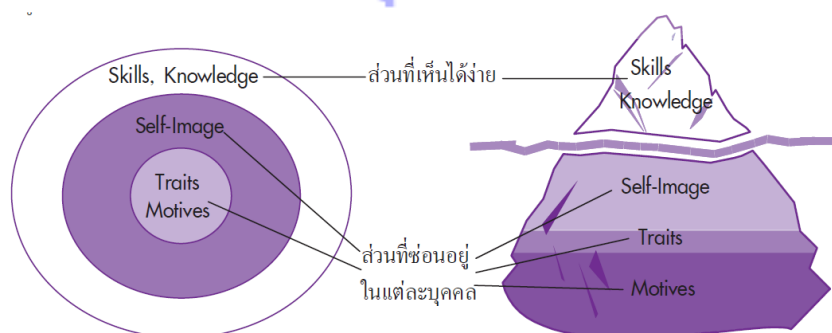
จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) ที่ทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ

2. องค์ประกอบของสมรรถนะ

องค์ประกอบของสมรรถนะตามแนวคิดของ McClelland (1973) มีองค์ประกอบ 5 ส่วนคือ

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะด้านของแต่ละบุคคล เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านการบริหารจัดการต้นทุน เป็นต้น
2. ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่บุคคลกระทำได้ดี ปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะเกิดได้มาจากพื้นฐานทางความรู้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างแคล่วคล่องว่องไว
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self – concept) คือ ทศนคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนหรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น
4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น
5. แรงจูงใจ / เจตคติ (Motives / Attitude) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมายหรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

โดยความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของสมรรถนะนั้นนิยมอธิบายด้วยโมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model) ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของสมรรถนะ

ที่มา : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา สพฐ. ปรับปรุงจาก สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2548)

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของสมรรถนะประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก ๆ ได้แก่ (1) Hard Skills ประกอบด้วยความรู้ (knowledge) และทักษะ (Skills) ซึ่งสามารถพัฒนาขึ้นได้โดยวิธีการศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ตรงและมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ และ (2) Soft Skills ประกอบด้วยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self – concept) บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) และแรงจูงใจ / เจตคติ (Motives / Attitude) ซึ่งเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ยากเพราะเป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล

3. ประเภทของสมรรถนะ

McClelland ได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น 2 กลุ่มคือ (อ้างถึงใน สุภิญญา รัศมีธรรมโชติ, 2548)

1. สมรรถนะขั้นพื้นฐาน (Threshold Competencies) หมายถึงความรู้หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน เช่น ความสามารถในการอ่านหรือความรู้ในสินค้าที่ตนขายอยู่เป็นประจำ ซึ่งสมรรถนะพื้นฐานเหล่านี้ไม่ทำให้บุคคลมีผลงานที่แตกต่างจากผู้อื่น หรือไม่สามารถทำให้บุคคลมีผลงานที่ดีกว่าผู้อื่นได้ ดังนั้นสมรรถนะในกลุ่มนี้จึงไม่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการมากนัก จนถึงขั้นมีกลุ่มนักวิชาการบางส่วนลงความเห็นว่าความรู้และทักษะพื้นฐานเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็น “สมรรถนะ”

2. สมรรถนะที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากผู้อื่น (Differentiating Competencies) หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีผลการทำงานสูงกว่ามาตรฐานหรือดีกว่าบุคคลทั่วไป ซึ่งสมรรถนะในกลุ่มนี้จะมุ่งเน้นที่การใช้ความรู้ทักษะและคุณลักษณะอื่น ๆ (รวมถึงค่านิยมและทัศนคติ/แรงจูงใจ) เพื่อช่วยให้เกิดผลสำเร็จที่ดีเลิศในงานอีก ทั้งยังเป็นสมรรถนะที่นักวิชาการจำนวนมากให้ความสำคัญในการพัฒนาให้เพิ่มขึ้นในบุคคลมากกว่าสมรรถนะขั้นพื้นฐาน

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2547) ได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ทักษะ ทัศนคติความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์การโดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์การบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้

2. สมรรถนะตามสายงาน (Job competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ทักษะทัศนคติความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้น ๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

3. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ทักษะทัศนคติความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคนทั่วไป เช่น สามารถอาศัยอยู่กับแมงป่อง หรืออสรพิษได้ เป็นต้น ซึ่งเรามักจะเรียกสมรรถนะส่วนบุคคลว่า ความสามารถพิเศษส่วนบุคคล

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2547) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชีตความสามารถหลัก (Core Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะหรือการแสดงออกของพฤติกรรมของพนักงานทุกคนในองค์การ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยของบุคคลในองค์การโดยรวม ถ้าพนักงานทุกคนในองค์การมีชีต

ความสามารถประเภทนี้ ก็จะมีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์การบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้
ขีดความสามารถประเภทนี้จะถูกกำหนดจากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายหลัก หรือกลยุทธ์องค์กร

2. ขีดความสามารถด้านการบริหาร (Managerial Competency) คือ
ความสามารถด้านการบริหารจัดการ เป็นขีดความสามารถที่มีได้ทั้งในระดับผู้บริหาร และระดับ
พนักงานโดยจะแตกต่างกันตามบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ (Role-based) แตกต่างตาม
ตำแหน่งทางการบริหาร งานที่รับผิดชอบ ซึ่งบุคคลในองค์กรจำเป็นต้องมีในการทำงานเพื่อให้งาน
สำเร็จ และต้องสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ขององค์กร

3. ความสามารถตามตำแหน่งงาน (Functional Competency) คือ ความรู้
ความสามารถในงาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะ ของงานต่าง ๆ
(Job-based) เช่น ตำแหน่งวิศวกรไฟฟ้า ควรต้องมีความรู้ทางวิศวกรรม นักบัญชี ควรต้องมีความรู้
ทางด้านบัญชี เป็นต้น หน้าที่งานที่ต่างกัน ความสามารถในงานย่อมจะแตกต่างกันตามอาชีพ ซึ่งอาจ
เรียก ขีดความสามารถชนิดนี้ที่เรียกว่า Functional Competency หรือ Job Competency เป็น
Technical Competency ก็ได้

จิรประภา อัครบวร (2549) ระบุว่าสมรรถนะในตำแหน่งหนึ่ง ๆ ประกอบไปด้วย
3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) คือ พฤติกรรมที่ดีที่ทุกคนในองค์กรต้อง
มีเพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมและหลักนิยมขององค์กร

2. สมรรถนะบริหาร (Professional competency) คือ คุณสมบัติความสามารถ
ด้านการบริหารที่บุคลากรในองค์กรทุกคนจำเป็นต้องมีในการทำงานเพื่อให้งานสำเร็จและสอดคล้อง
กับแผนกลยุทธ์วิสัยทัศน์ขององค์กร

3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical competency) คือ ทักษะด้านวิชาชีพที่
จำเป็นในการนำไปปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งจะแตกต่างกันตามลักษณะงานโดยสามารถจำแนก
ได้ 2 ส่วนย่อย ได้แก่ สมรรถนะเชิงเทคนิคหลัก (Core technical competency) และสมรรถนะ
เชิงเทคนิคเฉพาะ (Specific technical competency)

เทื่อน ทองแก้ว (2550) ได้จำแนกสมรรถนะออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competencies) หมายถึง สมรรถนะที่แต่ละ
คนมีเป็นความสามารถเฉพาะตัว คนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ เช่น การต่อสู้ป้องกันตัวของ
จาพนม นักแสดงชื่อดังในหนังเรื่อง “ต้มยำกุ้ง” ความสามารถของนักดนตรี นักกายกรรม และ
นักกีฬา เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ยากที่จะเลียนแบบ หรือต้องมีความพยายามสูงมาก

2. สมรรถนะเฉพาะงาน (Job Competencies) หมายถึง สมรรถนะของบุคคลกับ
การทำงานในตำแหน่ง หรือบทบาทเฉพาะตัว เช่น อาชีพนักสำรวจ ก็ต้องมีความสามารถในการ
การวิเคราะห์ตัวเลข การคิดคำนวณ ความสามารถในการทำบัญชี เป็นต้น

3. สมรรถนะองค์กร (Organization Competencies) หมายถึง ความสามารถ
พิเศษเฉพาะองค์กรนั้นเท่านั้น เช่น บริษัท เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทที่มี
ความสามารถในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือบริษัทฟอร์ด (มอเตอร์) จำกัด มีความสามารถในการ
ผลิตรถยนต์ เป็นต้น หรือ บริษัท ที โอ เอ (ประเทศไทย) จำกัด มีความสามารถในการผลิตสี เป็นต้น

4. สมรรถนะหลัก (Core Competencies) หมายถึง ความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมี หรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น พนักงานเลขานุการสำนักงาน ต้องมีสมรรถนะหลัก คือ การใช้คอมพิวเตอร์ได้ ติดต่อประสานงานได้ดี เป็นต้น หรือ ผู้จัดการบริษัท ต้องมีสมรรถนะหลัก คือ การสื่อสาร การวางแผน และการบริหารจัดการ และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

5. สมรรถนะในงาน (Functional Competencies) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือน แต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน เช่น ข้าราชการตำรวจเหมือนกัน แต่มีความสามารถต่างกัน บางคนมีสมรรถนะทางการสืบสวน สอบสวน บางคนมีสมรรถนะทางปราบปราม เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) กำหนดสมรรถนะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้ 1) สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู 2) สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำครูและการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่าสมรรถนะสามารถจำแนกได้ 2 ประเภทหลัก ๆ ได้แก่ สมรรถนะหลัก (Core Competencies) หมายถึง ความสามารถสำคัญที่บุคคลจะต้องมี หรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และสมรรถนะตามหน้าที่งาน (Functional Competencies) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย ตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือน แต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน

4. การวัดสมรรถนะ

เทียน ทองแก้ว (2550) กล่าวถึง การวัดสมรรถนะทำได้ค่อนข้างลำบาก จึงอาศัยวิธีการหรือใช้เครื่องมือบางชนิดเพื่อวัดสมรรถนะของบุคคล ดังนี้

1. ประวัติการทำงานของคุณว่าทำอะไรบ้างมีความรู้ ทักษะ หรือความสามารถอะไร เคยมีประสบการณ์อะไรมาบ้าง จากประวัติการทำงานทำให้ได้ข้อมูลส่วนบุคคล

2. ผลประเมินการปฏิบัติงาน (Performance appraisal) ซึ่งจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานใน 2 ลักษณะ คือ

2.1 ผลการปฏิบัติที่เป็นเนื้องาน (Task performance) เป็นการทำงานที่ได้เนื้องานแท้ ๆ

2.2 ผลงานการปฏิบัติที่ไม่ใช่เนื้องาน แต่เป็นบริบทของเนื้องาน (contextual performance) ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรมของคนปฏิบัติงาน เช่น การมีน้ำใจเสียสละช่วยเหลือคนอื่น เป็นต้น

2.3 ผลการสัมภาษณ์ (Interview) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจจะเป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง คือ กำหนดคำถามสัมภาษณ์ไว้แล้ว สัมภาษณ์ตามที่กำหนดประเด็นไว้กับการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง คือ สอบถามตามสถานการณ์ คล้ายกับเป็นการพูดคุยกัน

ธรรมดา ๆ แต่ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมคำถามไว้ในใจ โดยใช้กระบวนการสนทนาให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สบายใจ ให้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุด

2.4 ศูนย์ประเมิน (Assessment center) จะเป็นศูนย์รวมเทคนิคการวัดทางจิตวิทยาหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน รวมทั้งการสนทากลุ่มแบบไม่มีหัวหน้ากลุ่มรวมอยู่ด้วยในศูนย์นี้

2.5 360 Degree feedback หมายถึง การประเมินรอบด้าน ได้แก่ การประเมินจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และลูกค้า เพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ

5. การตรวจสอบสมรรถนะ

เท็อน ทองแก้ว (2550) กล่าวถึง การตรวจสอบสมรรถนะว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสมรรถนะที่ต้องการหรือไม่ มีข้อสังเกต ดังนี้

1. เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้อธิบายได้
2. สามารถลอกเลียนแบบได้
3. มีผลกระทบต่อความก้าวหน้าขององค์กร
4. เป็นพฤติกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้หลายสถานการณ์
5. เป็นพฤติกรรมที่ต้องเกิดขึ้นบ่อย ๆ

6. ระดับของสมรรถนะ

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2547) กล่าวว่าระดับความสามารถ (Proficiency Level) เป็นการบ่งบอกถึงพฤติกรรมที่คาดหวังหรือต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งจะแยกตามระดับที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ การเขียนรายละเอียดของพฤติกรรมจะกำหนดแยกตามบทบาทของแต่ละตำแหน่ง โดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับได้แก่

1. Basic Level **ขั้นเรียนรู้** : การเริ่มต้นฝึกหัดซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้โดยต้องอยู่ภายใต้กรอบหรือแนวทางที่กำหนดขึ้นหรือเป็นสถานการณ์ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนได้
2. Doing Level **ขั้นปฏิบัติ** : การแสดงพฤติกรรมที่กำหนดขึ้นได้ด้วยตนเองหรือช่วยเหลือสมาชิกในทีมให้สามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
3. Developing Level **ขั้นพัฒนา** : ความสามารถในการนำสมาชิกในทีม รวมถึงการออกแบบและคิดริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์และเป้าหมายของทีมงาน
4. Advanced Level **ขั้นก้าวหน้า** : การคิดวิเคราะห์และนำสิ่งใหม่ๆ มาใช้เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงาน และความสามารถในการสอนผู้อื่นให้สามารถแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ตามที่กำหนด
5. Expert Level **ขั้นผู้เชี่ยวชาญ** : การมุ่งเน้นกลยุทธ์และแผนงานในระดับองค์กร รวมถึงความสามารถ ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงแนวทางหรือขั้นตอนการทำงานและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

7. สมรรถนะของครู

สมรรถนะ หรือความสามารถของบุคคลที่ประกอบวิชาชีพครู เป็นลักษณะหนึ่งที่ดีควรตระหนักเป็นจุดมุ่งหมายของการผลิตครูที่ดีและมีคุณภาพ (กนิษฐา เชาว์วัฒน์กุล, 2553)

สาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานความรู้

1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การจัดการเรียนรู้
4. จิตวิทยาสำหรับครู
5. การวัดผลและประเมินผลการศึกษา
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน
7. การวิจัยทางการศึกษา
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
9. ความเป็นครู
10. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
11. การปฏิบัติการสอนในสาขาเฉพาะ

จากมาตรฐานที่กล่าวมาทั้ง 11 มาตรฐาน ว่าด้วยเรื่องวิจัยทางการศึกษา เป็นมาตรฐานที่เน้นการทำวิจัยของครู ซึ่งเป็นสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูควรมีการวิจัยทางการศึกษา ดังนี้

1. สาระความรู้
 - 1.1 ทฤษฎีการวิจัย
 - 1.2 รูปแบบการวิจัย
 - 1.3 การออกแบบการวิจัย
 - 1.4 กระบวนการวิจัย
 - 1.5 สถิติเพื่อการวิจัย
 - 1.6 การวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.7 การฝึกปฏิบัติการวิจัย
 - 1.8 การนำเสนอผลการวิจัย
 - 1.9 การค้นคว้าศึกษางานวิจัยในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 1.10 การใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหา
 - 1.11 การเสนอโครงการเพื่อการวิจัย
2. สมรรถนะ
 - 2.1 นำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.2 สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

8. การประเมินสมรรถนะครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดกรอบการประเมินสมรรถนะครู ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ
 - 1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนด

เป้าหมาย ติดตามการประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง

1.2 การบริการที่ดี หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

1.3 การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน

1.4 การทำงานเป็นทีม หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงานการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำ หรือผู้ตาม ได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธ์ภาพของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนา การจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ

2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และการวัด ประเมินผล การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2.2 การพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และความปลอดภัยของผู้เรียน

2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้องครหรืองานในภาพรวม และดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

2.5 ภาวะผู้นำครู หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

2.6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

จากการประเมินสมรรถนะครูที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินสมรรถนะครูต้องประเมินทั้งสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ทศนคติ และแรงจูงใจของบุคคล และส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่น

9. สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

ประการัตน์ มีเหลือ (2540) กล่าวว่า สมรรถนะของครูนักวิจัย พบว่าสมรรถนะที่สำคัญมี 7 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ ความสามารถในการระเบียบวิธีวิจัย และดำเนินการวิจัย ด้านทักษะในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู ด้านทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านความสามารถในการประเมินผลการเรียนและด้านความสามารถในการวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ข้อมูลและการใช้ข้อมูลข่าวสาร

สุพรรณิ สีนโพธิ์ (2546) กล่าวว่า สมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบระดับบุคคล ได้แก่ จำนวนครั้งที่เข้าอบรม ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาประสบการณ์ ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยความรู้ในระเบียบวิธีวิจัย องค์ประกอบระดับองค์กร ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร แหล่งศึกษาค้นคว้า และเป็นที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงในการวิจัย

อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งโธสง (2553) กล่าวว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของครู ในการสร้างความรู้ ค้นหาความจริง แสวงหาวิธีการหรือนวัตกรรมและพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย โดยผลการวิจัยนำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ผู้สอนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สมรรถนะของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของครูที่เป็นผลมาจากความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูเป็นผู้ดำเนินการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนอย่างเป็นระบบ

การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยนับเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาความรู้และเป็นการแสวงหาความรู้ที่มีวิธีการอย่างเป็นระบบ แล้วนำไปสู่การแก้ปัญหา โดยจะค้นหาว่าอะไรเป็นเหตุผลของปัญหาที่จะศึกษาค้นคว้านั้น ๆ และเน้นการพัฒนาแนวสรุปอ้างอิง หลักการและทฤษฎีเพื่อการปฏิบัติอันพึงเกิดขึ้นในอนาคตค้นพบความรู้ใหม่ที่เพิ่มพูนจากองค์ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วไป ประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ การวิจัยมีหลายประเภท ประเภทหนึ่ง คือ Action Research มีชื่อเรียกในความหมายที่ใกล้เคียงกัน เช่น การวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยในห้องเรียน (Classroom Research) การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) และการวิจัยของครู (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543) สอดคล้องกับกอบกุล จงกลณี (2545) กล่าวว่า Action Research ได้บัญญัติมาเป็นภาษาไทยหลายคำ เช่น การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัย

ปฏิบัติการ วิจัยดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์สืบเนื่องมาจากการวิจัยและการวิจัยทางการศึกษา (Education Research) สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ได้เลือกใช้วิธีการวิจัยในชั้นเรียน เพราะเป็นคำที่สื่อความหมายถึงครูได้ตัวว่าเป็นการวิจัยที่ครูเป็นผู้ดำเนินการและใช้เวลาในการวิจัยไม่มากนัก

สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนนั้น เป็นการวิจัยที่เกิดจากความต้องการของครูที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดผลกับผู้เรียนในทางที่ดีขึ้น เหมาะสมขึ้นและมีคุณค่ามากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้คุณภาพของการศึกษาสูงขึ้น จุดประสงค์ของการศึกษาคือการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงผู้เรียนให้ดีขึ้น โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ความหมายในการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการค้นหาความรู้และแนวทางปฏิบัติการศึกษาที่เชื่อถือได้อย่างเป็นระบบ สามารถนำผลการค้นพบมาแก้ไขการเรียนรู้อหรือพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ใช้การศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์โดยการเริ่มต้น จากชั้นการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา จนถึงขั้นการสรุปและรายงานผลมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2544) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหานักเรียนบางคนบางเรื่องเพื่อพัฒนาปรับปรุงนักเรียนอ่อน เสริมนักเรียนเก่ง รายบุคคล เป็นกลุ่มเพื่อให้ได้รับการพัฒนาเพิ่มศักยภาพ

ทิตนา แคมมณี และ นางลักษณ์ วิรัชชัย (2546) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนต้องเป็นการวิจัยในชั้นเรียนต้องเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งการวิจัยการปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้ประกอบอาชีพดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานของตนเอง เพื่อพัฒนาผลการปฏิบัติงานของตนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น ลักษณะปัญหาวิจัยสำหรับการวิจัยปฏิบัติการ ต้องเกี่ยวข้องกับงานที่นักวิจัยกำลังทำอยู่ และมีจุดประสงค์หลักเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนางานของตนให้มีคุณภาพมีประสิทธิภาพดีมากขึ้นกว่าเดิม

โชคชัย สุขสนิท (2548) สรุปความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาใช้ปรับปรุงพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้อทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว

มนสิข สิทิสุมบูรณ์ (2548) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินงานของครูอย่างเป็นระบบในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการสะท้อนผลและหาวิธีการแก้ปัญหาตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน ด้วยกระบวนการวิจัยที่เชื่อถือได้ เพื่อการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ทั้งในด้านที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการบริหารจัดการการเรียนการสอน

ประภาพรรณ เส็งวงศ์ (2550) ให้ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ว่า เป็นการดำเนินการการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือการคิดค้นนวัตกรรมจัดการเรียนรู้อให้แก่ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

เพลินพิศ ธรรมรัตน์ (2550) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research : CAR) หรือเรียกสั้น ๆ ว่า วิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research : CR) หมายถึง การวิจัยที่ทำในบริบทของชั้นเรียนและมักนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตน เป็นการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครู ให้ไปสู่ความเป็นเลิศและมีอิสระทางวิชาการ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข (2554) ให้ความหมาย การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยประเภทปฏิบัติการ (Action research) คือ การวิจัย มีเป้าหมายเพื่อนำผลไปปฏิบัติงานจริง ด้วยเพราะเป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้ทำวิจัย

สุวิมล ว่องวานิช (2555) ให้ความหมาย การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผล มาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้นเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนเป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อน ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองทั้งให้ตนเองและกลุ่มเพื่อน ร่วมงานในโรงเรียนมีโอภาสวิพากษ์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของครูและนักเรียน

กล่าวโดยสรุป การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนอย่างมีระบบเป็นกระบวนการทางการศึกษา โดยการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน เพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนกับนักเรียน และพัฒนาการสอนของตนเอง

2. ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ประการหนึ่งว่า ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้สอนจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนไปพร้อมกัน จากแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและชุมชนซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2546) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้จัดทำเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพครูอีกด้วย

พิทยา แสงสว่าง (2546) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับครูผู้ทำวิจัยที่จะพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษาต่อไป

มนสิข สิริสมบูรณ์ (2548) กล่าวสรุปถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นการแก้ปัญหาในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือเป็นการวิจัยประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ หากพบว่าเรื่องใดมีปัญหา ควรต้องทำการแก้ไขปัญหา โดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปด้วย เพื่อการแก้ปัญหาได้ทันที่และให้ถือว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งที่ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามปกติ

สุวิมล ว่องวาณิช (2555) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้ การตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการปฏิบัติและการแก้ปัญหา
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการทำวิจัยทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนนั้น เป็นกระบวนการสร้างความรู้เพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพและเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือพัฒนาการเรียนรู้อยู่เป็นกิจกรรมที่กระทำควบคู่กับการเรียนการสอนหรือบูรณาการไปกับการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่มีประโยชน์กับทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (เพลินพิศ ธรรมรัตน์, 2550)

1. ประโยชน์กับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน หากครูใช้รูปแบบการสอนเพียงแบบเดียวกับผู้เรียนทุกคน อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น เช่น จากปัญหาพฤติกรรมการเรียนส่งผลกระทบต่อปัญหาความประพฤติ ส่งผลกระทบต่อครูวิชาอื่น ครูที่รับช่วงในชั้นต่อไปโรงเรียนและสังคมโดยรวม จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ใฝ่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจและไม่มีปัญหาการเรียน ซึ่งส่งผลไปถึงการจัดปัญหาและผลกระทบอื่น ๆ ด้วย
2. ประโยชน์ต่อครู ครูมีการวางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ประเมินผลการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะทำอย่างไร เพียงใด ช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ได้นวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงจนเป็นที่ยอมรับและเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและแต่ละคนอย่างไร
3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งภายในหมวดวิชา และระหว่างหมวดวิชา มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหา ตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุจนถึงการเขียนรายงาน

การได้ระดมสรรพกำลังจากความถนัดของแต่ละบุคคลจะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ครูรับผิดชอบอยู่ จะช่วยให้การบริการงานวิชาการในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถวิเคราะห์สาเหตุและชี้ประเด็นปัญหาได้ชัดเจน แก้ปัญหาได้ตรงจุด เป็นการสร้างเครือข่ายกันทางวิชาการในโรงเรียน และยกระดับมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนให้สูงขึ้น

4. ประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ผลงานวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่ครูแต่ละคนดำเนินการว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร เป็นการสร้างสังคมทางการศึกษาและกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์อันมีคุณค่าของครู

วีรพล พิลานจันทร์ (2547) ได้สรุปประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์โดยตรงต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในการสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น นักเรียนเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้จากครูมาเป็นผู้ร่วมค้นหาความรู้ ครูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักมาเป็นนักวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและผลจากการวิจัยในชั้นเรียน จะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อนักเรียน ครู โรงเรียนและการพัฒนาทางวิชาการ

สุวิมล ว่องวานิช (2544) ได้สรุปประโยชน์ของการวิจัยไว้ดังนี้ การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้จากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาศึกษาเรียนรู้และครูเกิดการพัฒนาศึกษาจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน

กล่าวโดยสรุป การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ทั้งต่อครูผู้สอน ผู้เรียน และโรงเรียน กล่าวคือ ใช้ผลการค้นพบจากการศึกษาวิจัยมาเป็นแนวทางในการนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย อีกทั้งเป็นการพัฒนาครูผู้วิจัยทำให้ครูเป็นนักวิจัยและพัฒนาซึ่งจะส่งผลให้ครูเป็นผู้มีความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพของตนเอง

4. กระบวนการและขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียน

กระบวนการวิจัยและขั้นตอนในการวิจัยในชั้นเรียนมีนักการศึกษาเสนอไว้ ดังนี้
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้นำเสนอกระบวนการวิจัยไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ทำให้หลายลักษณะนำไปสู่ปัญหาของการวิจัยแหล่งข้อมูล
2. กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา ทำให้เห็นแนวทางแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ตัวแปรที่จะศึกษา และวิธีการที่จะพัฒนาหรือแก้ปัญหา
3. พัฒนาการหรือนวัตกรรม ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดวิธีการ หรือสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา เป็นขั้นตอนนำไปสู่ตัวแปรที่จะศึกษาและวิธีการที่จะพัฒนา

4. นำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นตอนนี้ครูต้องระบุว่า จะปฏิบัติกับใครเมื่อไร อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล ต้องมีเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. สรุปผล เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยเลือกสถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ ก็จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่แล้วพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ตลอดจนนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ได้

ทศนา แชมมณี และ นางลักษณ์ วิรัชชัย (2546) ได้สรุป กระบวนการขั้นตอนการทำวิจัยไว้ว่า เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน 9 ขั้นตอน เรียกว่า แก้วก้าวสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติการในชั้นเรียน

ก้าวที่ 1 การเลือกปัญหาวิจัย ที่มาของปัญหาวิจัย (ปัญหาจากตัวผู้เรียน ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดจากความต้องการของครู) เลือกปัญหาที่สำคัญเลือกปัญหาที่ไม่สามารถใช้วิธีการเดิมแก้ปัญหาได้ เลือกปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง และยังไม่แก้ไขไม่ได้ เลือกปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง

ก้าวที่ 2 การวิเคราะห์สภาพปัญหา สืบหาสาเหตุ หรือลักษณะของปัญหาเก็บข้อมูลพื้นฐาน (หากทำได้)

ก้าวที่ 3 การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา หาสาเหตุที่หลากหลาย หาสาเหตุที่สำคัญ

ก้าวที่ 4 การหาแนวทางแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนรู้ สังเกต วิเคราะห์ เชื่อมโยงหาวิธีที่แตกต่างไปจากเดิม ศึกษาหาความรู้ (อ่าน ฟัง พูดคุย)

ก้าวที่ 5 การระบุปัญหาวิจัย คำถามวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ระบุให้ชัดเจนเขียนให้ถูกต้อง

ก้าวที่ 6 การวางแผนการดำเนินการแก้ปัญหา การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ศึกษาทำความเข้าใจในวิธีการ นวัตกรรมที่นำมาใช้ ระบุวิธีการ ขั้นตอนที่จะใช้ในการดำเนินการให้ละเอียด เก็บข้อมูลพื้นฐาน (หากไม่ได้ทำในขั้นตอนที่ 2)

ก้าวที่ 7 การลงมือปฏิบัติ เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการแต่ละขั้นตอน และสิ่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีการ แก้ไข แนวปฏิบัติ

ก้าวที่ 8 การสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย แสดงความคิดเห็นว่า การวิจัยได้ผลดีหรือไม่ เพราะอะไร ให้ข้อมูลว่า ผู้วิจัยได้เรียนรู้หรือได้บทเรียนอะไรบ้าง ตามวัตถุประสงค์การวิจัย (สิ่งที่ค้นพบช่วยให้เกิดความเข้าใจ ความกระจ่าง และการขยายความรู้ ความคิดอย่างไร)

ก้าวที่ 9 การสะท้อนความคิด แสดงความคิดเห็น การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ครั้งนี้ครูได้พัฒนาทักษะการวิจัย และความเป็นครูมืออาชีพในด้านใด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเผยแพร่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้รายผล และความคิดเห็น ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง หรือผลการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางานของครู

สัมมนา ธรนิษฐ์ (2556) กล่าวถึง กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนว่ามี 8 ขั้นตอน คือ 1) สืบหาและวิเคราะห์ปัญหา 2) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3) กำหนดวิธีการแก้ปัญหา

4) พัฒนานวัตกรรมการศึกษา 5) ออกแบบการทดลองใช้ 6) สร้างและพัฒนาเครื่องมือ 7) ใช้ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผล และ 8) เขียนรายงานการวิจัย พิสนุ พงศ์ศรี (2550) เสนอขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. การสำรวจและกำหนดปัญหาเพื่อเตรียมเรื่องวิจัย
2. การค้นคว้าและทบทวนเอกสาร
3. การสร้างและพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ
4. การกำหนดตัวแปรและสมมติฐาน
5. การเลือกแบบวิจัยและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (ถ้ามี)
6. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. การเขียนเค้าโครงและรายงานการวิจัย

วีชรา เล่าเรียนดี (2550) ได้สังเคราะห์เป็นขั้นตอน การวิจัยในชั้นเรียน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน เลือกตัดสินใจ เกี่ยวกับปัญหาที่สำคัญและสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองมากที่สุด 2

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหรือปัญหาที่จะทำการวิจัย เช่น เทคนิควิธีสอนที่สนใจ พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ วิธีวัดและประเมินผล การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งเครื่องมือสังเกตการณ์สอนที่จะใช้ สำหรับการทดลองในชั้นเรียน

3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมหรือเลือกสื่อที่ต้องใช้ในการวิจัย เช่น ชุดการเรียนรู้ต่างๆ รวมทั้งการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

4. การออกแบบการวิจัยหรือเลือกแบบแผนการวิจัยที่เหมาะสม

5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล เช่น แบบทดสอบ แบบวัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ฯลฯ

6. การทดลองปฏิบัติจริงในชั้นเรียนหรือดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ต่างๆ รวบรวมลำดับที่แปลผล อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

7. เขียนรายงานการวิจัยควรเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียน รายงานวิจัย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รายละเอียดมากเท่ากับวิจัยแบบอื่นๆ ที่สำคัญ สำหรับผู้นิเทศ นั้นควรจะมีการประเมินผลสมรรถภาพการวิจัยหรือสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอน ของครูและของตนเองด้วย เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในด้านต่อไป

บุญชม ศรีสะอาด (2553) ได้นำเสนอเกี่ยวกับขั้นตอน การวิจัย 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกหัวข้อปัญหา ในขั้นแรกผู้วิจัยจะต้องตกลงใจให้แน่ชัด เสียก่อนว่าจะวิจัยเรื่องอะไร ซึ่งจะต้องพิจารณาให้รอบคอบด้วยความมั่นใจ และเขียน ชื่อเรื่องที่วิจัยออกมา

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะวิจัย หลังจากที่กำหนดเรื่อง ที่จะวิจัยแล้ว จะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยโดยศึกษาระความรู้ แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นในตำรา หนังสือ วารสาร รายงานการวิจัยและ เอกสารอื่นๆ สำหรับ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้ทราบว่าไม่มีใครวิจัยในแง่มุมใดไปบ้าง แล้ว มีผลการค้นพบอะไร มีวิธีดำเนินการ ใช้เครื่องมือและเทคนิคการวิเคราะห์เช่นไร ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้ทำการวิจัยได้อย่าง

เหมาะสมรัดกุม ไม่ซ้ำซ้อนกับที่คนอื่นได้ทำไปแล้ว และช่วยให้ตั้งสมมติฐานได้อย่างสมเหตุสมผล (กรณีที่มีสมมติฐาน)

3. การเขียนเค้าโครงการวิจัย ซึ่งจะประกอบด้วยส่วนที่เป็นภูมิหลัง หรือที่มาของปัญหา ความมุ่งหมายของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ตัวแปรต่างๆ ที่วิจัย (กรณี que ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปร) คำนิยามศัพท์เฉพาะ (กรณี que จำเป็น) สมมติฐานในการวิจัย (ถ้ามี) วิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (ถ้ามี) รูปแบบของการวิจัย วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล (ถ้ามี)

4. สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการสร้างตามหลัก และขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือประเภทนั้นๆ ซึ่งโดยทั่วไปจะต้องศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือ ลักษณะธรรมชาติ และโครงสร้างของสิ่งที่จะวัด การเขียนข้อความหรือข้อความคำถามต่างๆ การให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแก้ไข การทดลองและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การปรับปรุงเครื่องมือเป็นฉบับจริง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องสร้าง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเองเสมอไป กรณีที่ทราบว่ามีเครื่องมือที่สร้างขึ้นเป็นมาตรฐาน เหมาะสมกับการที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ครั้งนี้อาจยืมเครื่องมือ ดังกล่าวมาใช้ได้ ถ้าสงสัยในเรื่องความเชื่อมั่นของเครื่องมือเนื่องจากสร้างไว้นานแล้วก็อาจ นำมาทดลองใช้และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อพบว่า มีความเชื่อมั่น เข้าเกณฑ์ที่นำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ การวิจัยบางเรื่องอาจไม่ใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบแผนก็อาจตัดขั้นตอนนี้ออก

5. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กรณีที่ไม่ได้ศึกษาจากประชากร แต่จะ ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างก็ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ในขั้นที่ 3 ในการวิจัยบางเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเลือกกลุ่มตัวอย่างก็จะตัดขั้นตอนนี้ออก

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องมือหรือเทคนิคต่างๆ ที่ได้ กำหนดไว้ในขั้นที่ 4 ซึ่งอาจเป็นแบบสอบถาม การสังเกตการณ์หรือการสัมภาษณ์ ฯลฯ กรณีการวิจัยเชิงทดลองจะดำเนินการทดลองสังเกตและวัดผลด้วย

7. การจัดกระทำกับข้อมูลโดยอาจนำมาจัดเข้าตาราง วิเคราะห์ ด้วยสถิติ ทดสอบสมมติฐานหรือนำมาวิเคราะห์ตามทฤษฎีต่างๆ ตามวิธีการของการวิจัย เรื่องนั้น

8. การตีความผลการวิเคราะห์ จากผลการวิเคราะห์ในขั้นที่ 7 ผู้วิจัย พิจารณาตีความผลการวิเคราะห์

9. การเขียนรายงานการวิจัยและการจัดพิมพ์ ขั้นนี้เป็นขั้นตอนสุดท้าย ของการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องเขียนรายงานตามรูปแบบของการเขียนรายงานการวิจัยประเภท นั้นๆ เพื่อเผยแพร่ให้คนอื่นได้ศึกษา

ยุพิน ยืนยง (2553) นำเสนอขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดปัญหา 2) พิจารณาเลือกวิธีดำเนินการ 3) การดำเนินการวิจัย 4) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 5) การรายงานผลการวิจัย

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพชรวิทย์ ยินดีสุข (2554) ได้นำเสนอ กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน มี 5 ขั้น ดังนี้

1. ระบุปัญหาคำถามวิจัย มีขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาลักษณะปัญหา หรือพฤติกรรม ทักยะ ความสามารถของนักเรียนจากการประเมินความรู้ตามสภาพจริง 2) วิเคราะห์สภาพปัญหาและ

เก็บข้อมูล (Baseline data) และ 3) ระบุปัญหาให้ชัดเจน จะนำไปสู่การสร้างชื่อเรื่องและการเขียน วัตถุประสงค์

2. วางแผนดำเนินการแก้ปัญหา มีขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาแนวทาง การแก้ปัญหา อาจใช้นวัตกรรมต่างๆ เช่น รูปแบบ วิธีสอน เทคนิค แนวการสอน และ นวัตกรรมอื่นๆ เช่น ชุดการเรียน ชุดกิจกรรม เป็นต้น 2) ระบุขั้นตอนการทำวิจัย

3. ลงมือปฏิบัติการเก็บข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้ 1) ดำเนินการตามแผน เก็บข้อมูลอย่างละเอียดและมีการปรับปรุง และ 2) วิเคราะห์ผล

4. สรุปผลการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้ 1) ตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุป 2) แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครู และ 3) เขียนบทเรียนที่ได้และเขียนข้อเสนอแนะ

5. การสะท้อนความคิดในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้ 1) แลกเปลี่ยน ความเห็นกันและกัน ในผลงานวิจัย 2) เผยแพร่งานวิจัยและให้ความเห็น ให้ข้อมูลย้อนกลับ 3) ให้ข้อเสนอแนะในการ นำผลการวิจัยไปใช้ และ 4) ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย อย่างต่อเนื่อง

สุวิมล ว่องวานิช (2555) นำเสนอกระบวนการทำวิจัย ในชั้นเรียน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนการวิจัย เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ที่สำคัญหลาย ประการ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน 2) การตั้งคำถามวิจัย 3) การ กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา 4) การกำหนดรูปแบบ การวิจัย 5) การออกแบบการวิจัย 6) การ เตรียมแผนสู่การปฏิบัติ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของ การเก็บข้อมูล 2) แหล่งข้อมูล 3) เทคนิคที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 4) ขั้นตอนของการเก็บ รวบรวมข้อมูล 5) การตรวจสอบ ความสอดคล้องของข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) ลักษณะของ ข้อมูล 2) แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล 3) การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ ข้อมูล 4) การสะท้อน ผลกลับ

4. การนำเสนอรายงานผลการวิจัย มีดังนี้ 1) รูปแบบการรายงาน ผลการวิจัยแบบไม่ เป็นทางการ 2) รูปแบบการรายงานผลการวิจัยแบบเป็นทางการ ประกอบด้วย หัวข้อวิจัย ความ เป็นมาของปัญหาวิจัย คำถามวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ตัวแปรในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจาก การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การ วิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย 3) ข้อบกพร่อง ที่พบบ่อยในงานวิจัยของครู ได้แก่ ข้อผิดพลาดในการ ระบุตัวแปรในการวิจัย ข้อผิดพลาด ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยและข้อผิดพลาดในการ กำหนดประโยชน์ของการวิจัย

สรุปได้ว่า กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการสร้างความรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอด ชีวิต ให้มนุษย์ทุกคนได้เรียนรู้ในการแก้ปัญหา สร้างสิ่งใหม่ ๆ จึงจะทำให้มีชีวิตอยู่รอดปลอดภัยได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำกระบวนการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิต โดยยึดหลักการวิจัยที่มีคุณภาพมี ขั้นตอนกระบวนการที่น่าเชื่อถือได้ การวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอน 4 ขั้น ดังนี้ 1) การวางแผนการวิจัย ใน ชั้นเรียน 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล 3) การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูล และ 4) การนำเสนอรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน

5. ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน มีลักษณะที่สำคัญหลายประการ ซึ่งได้ศึกษาลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนจากนักการศึกษาหลายท่าน ดังนี้

ประวิต เอราวรรณ์ (2546) ได้นิยามว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะ ดังนี้

1. ปัญหาการวิจัยเกิดขึ้นกับการทำงานในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. ผลการวิจัยเพื่อนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนไปวิจัยไปแล้ว

นำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

เพลินพิศ ธรรมรัตน์ (2550) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้น เป็นวิจัยแบบหนึ่งของการวิจัยทางการศึกษา โดยเป็นลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน (Action Research) นิยมเรียกว่า การวิจัยชั้นเรียน (Classroom Research) หรือการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน (Classroom Action Research : CAR) การวิจัยที่มุ่งที่ห้องเรียน โดยที่ครูมีบทบาทเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีหัวใจสำคัญคือมุ่งจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยอาศัยการปฏิบัติ (Action) ดังนั้น ครูจึงไม่ใช่ นักวิจัยโดยตรง แต่เป็นนักทำหรือนักปฏิบัติมากกว่า โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยหรือที่เรียกว่าการวิจัย เข้ามาใช้เป็นกระบวนการหรือวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ตนเองรับผิดชอบอยู่

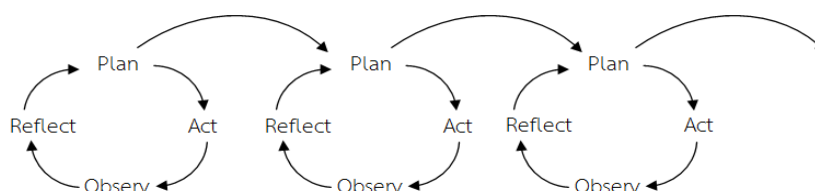
สุวิมล ว่องวานิช (2550) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในห้องเรียน โดยมีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม และเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่สามารถปฏิบัติได้จริง ดังนั้น การนำแนวทางการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน จึงควรมีลักษณะดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ลักษณะสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

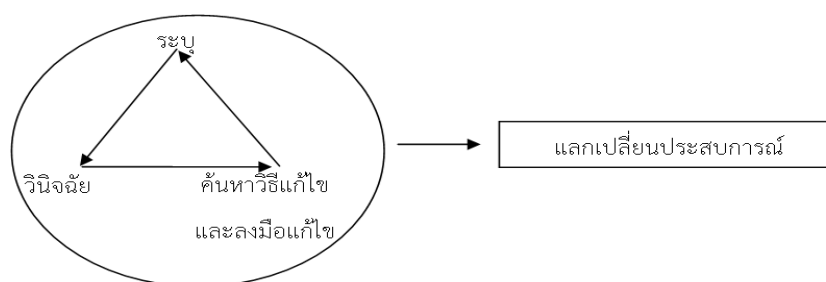
การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือการวิจัยที่มีลักษณะดังนี้	
ใคร	ครูผู้สอนในห้องเรียน
ทำอะไร	ทำการแสวงหาวิธีแก้ไขปัญหา
ที่ไหน	ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
เมื่อไร	ในขณะที่การเรียนการสอนกำลังเกิดขึ้น
อย่างไร	ด้วยวิธีการวิจัยที่มีวงจรการทำงานต่อเนื่องและสะท้อนกับการทำงานของตนเอง (Self-Reflection) โดยขั้นตอนหลักคือการทำงานตามวงจร PAOR (Plan, Act, Observe, Reflect & Revise)
เพื่อจุดมุ่งหมายใด	มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน
ลักษณะเด่นของการวิจัย	เป็นกระบวนการวิจัยที่ทำอย่างรวดเร็ว โดยครูผู้สอนนำวิธีการแก้ปัญหาที่ตนคิดขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนทันทีและสังเกตผลการแก้ปัญหานั้นมีการสะท้อนผลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูในโรงเรียนเป็นการวิจัยแบบร่วมมือ (Collaborative Research)

ที่มา : สุวิมล ว่องวานิช (2550)

ลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนต้องมีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม และเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของทำงานปกติ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานั้นที่สามารถปฏิบัติได้จริง ในขั้นตอนของการวิจัยมีกระบวนการทำงานที่เป็นวงจรการวิจัยแบบขดลวดตามแนวคิดดั้งเดิมที่เสนอ โดย Kemmis and Mc taggart (1988) ปรากฏในภาพที่ 5 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนหลังจากที่วิเคราะห์และกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการการแก้ไข (Plan) 2) การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด (Act) 3) การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (Observe) และ 4) การสะท้อน ผลหลังจากการปฏิบัติงานให้ผู้ที่มีส่วนร่วมได้วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานต่อไป

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการ (Reflect) วงจรการวิจัยปฏิบัติการนี้เรียกว่า ๑ ว่า วงจร PAOR

ภาพที่ 6 กิจกรรมในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เพื่อให้เห็นกระบวนการวิจัยชัดเจนขึ้น ในภาพที่ 6 แสดงให้เห็นว่าจุดเริ่มต้นของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน จากนั้นจึงกำหนดเป็นคำถามวิจัยที่ต้องการค้นหาคำตอบ โดยการวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วหา แนวทางแก้ไข ได้ข้อค้นพบดังกล่าวแลกเปลี่ยนให้เพื่อนร่วมงานที่เกี่ยวข้องวิพากษ์วิจารณ์

6. ประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีหลายประเภท ขึ้นกับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ซึ่งอาจยึดเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกเช่นเดียวกับการวิจัยทั่วไปก็ได้ อย่างไรก็ตามการวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะเฉพาะอาจจำแนกตามเกณฑ์เฉพาะเพิ่มขึ้นได้ ดังนี้ (เพลินพิศ ธรรมรัตน์, 2550)

1. จำแนกตามลักษณะความเข้มของกระบวนการวิจัย จำแนกได้ 3 ประเภท คือ

1.1 การวิจัยหน้าเดียว ซึ่งเป็นการวิจัยที่สามารถเขียนรายงานเพียงหน้าเดียวหรือหลายหน้าแต่ไม่มากนัก และการเขียนจะเขียนเพียงบอกปัญหาและวิธีแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาอย่างย่อพอเข้าใจ คล้ายกับบทคัดย่อของการวิจัยอื่น

1.2 การวิจัยอย่างง่าย เป็นการวิจัยที่ค่อนข้างมีกระบวนการที่ครบถ้วน แต่การเขียนรายงานการวิจัยใช้บางหัวข้ออาจขาดความสมบูรณ์บ้าง เช่น เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 การวิจัยที่สมบูรณ์ เป็นการวิจัยที่อยู่ในระดับมาตรฐานสากล ดำเนินการตามกระบวนการที่ครบถ้วน เขียนรายงานการวิจัยอย่างสมบูรณ์

2. จำแนกตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ เพื่อการวิเคราะห์ผู้เรียน หรือวินิจฉัยผู้เรียน การวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษา การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนรู้ เป็นต้น

2.1 การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา เช่น การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ผู้เรียน หรือวินิจฉัยผู้เรียน การวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษา การวิจัยเพื่อการศึกษาสภาพ และปัญหาการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2 การวิจัยเพื่อประยุกต์ทฤษฎีในการแก้ปัญหาและพัฒนา เช่น วิจัยเพื่อสร้างสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อสร้างเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศ เป็นต้น

3. จำแนกตามรูปแบบหรือแนวทางในการศึกษา จำแนกได้ 6 ประเภท คือ

3.1 รูปแบบหรือวิธีการเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน เช่น ปรับเปลี่ยนและพัฒนาวิธีการสอน ทดลองสอนด้วยเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียน การสร้างแบบฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน เทคนิควิธีการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ เป็นต้น

3.2 การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนการสอน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน การวิเคราะห์หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ ประสิทธิภาพประสิทธิผลของการวัดประเมินผล บรรยากาศในห้องเรียนผลการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นต้น

3.3 การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบของหลักสูตร เช่น การประเมินหลักสูตร การติดตามการใช้หลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาเทคนิคการวัดและประเมินผล วิเคราะห์ความเหมาะสมของรายวิชาต่าง ๆ เป็นต้น

3.4 การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เช่น การประเมิน ติดตามการใช้แผนการสอน ทดลองใช้วิธีการสอนหรือชุดการสอน การสร้างสื่อ แบบฝึก ชุดฝึกชุดการสอน หนังสือ นวัตกรรม เจตคติของครู อาจารย์ นักเรียน ที่มีต่อรายวิชาต่างๆ บรรยากาศในห้องเรียนและโรงเรียน เป็นต้น

3.5 การศึกษาเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ และรูปแบบของการวัดและประเมินผล เช่น การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบแบบต่าง ๆ การวิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การหาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การหาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

3.6 การศึกษาเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ เช่น การพัฒนาสื่อการสอน การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบต่าง ๆ การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อการสอน ศึกษาผลการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นต้น

สรุปได้ว่า รูปแบบวิธีการวิจัยในชั้นเรียนมี 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) การวิจัยสำรวจและ 2) การวิจัยทดลอง การวิจัยสำรวจทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริบทของแต่ละห้องเรียน ทำให้ครูเข้าใจปัญหาได้อย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่การคิดค้นหรือสรรหาเทคนิควิธีการ สื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอนหรือหลักการ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มาวิจัยทดลองเพื่อใช้แก้ปัญหาที่เกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นระบบจนกว่าจะบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

7. รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่เกิดจากการศึกษาโดยครู ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ของห้องเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง แล้วทำให้การเขียนรายงานผลการศึกษาออกมาในรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีลักษณะดังนี้ (เพลินพิศ ธรรมรัตน์, 2550)

1. เป็นงานวิจัยที่มุ่งค้นหารูปแบบ วิธีการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

2. เป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของตัวผู้เรียนและประสิทธิภาพของครูผู้สอน
3. เป็นงานวิจัยที่มุ่งการศึกษา สํารวจสภาพที่ปรากฏตามความต้องการความคิดเห็นและความสนใจของบุคคลในห้องเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นครั้ง ๆ ไป หรือเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผลการวิจัยที่ค้นพบนี้ ไม่สามารถนำไปอ้างอิงกลุ่มอื่น ๆ ได้ เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวงจำกัด หรือเป็นปัญหาเฉพาะที่ เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนบางอย่างที่ครูต้องการคำตอบ มาอธิบายเฉพาะที่เกิดขึ้นในห้องที่ตนรับผิดชอบอยู่เท่านั้น ไม่เกี่ยวกับปัญหาในห้องเรียนอื่น ๆ การศึกษาปัญหาในลักษณะนี้เรียกว่า การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนใช้การวิจัยเชิงบรรยายและวิจัยเชิงทดลอง ดังนี้

1. การวิจัยเชิงบรรยาย

1.1 ลักษณะการศึกษาค้นคว้าเป็นการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ค้นหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่มีการสร้างสถานการณ์ใด ๆ ไม่มีการกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามลักษณะของปัญหาหรือเรื่องที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยเชิงบรรยาย คือ ลักษณะเป็นความสัมพันธ์ในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ความเชื่อ แนวคิด หรือทัศนคติ เป็นกระบวนการที่กำลังดำเนินอยู่เป็นการทำนายลักษณะของผลที่จะเกิดขึ้น แนวโน้ม หรือความเปลี่ยนแปลงที่กำลังพัฒนาอยู่

1.2 การวิจัยในชั้นเรียนแบบการสำรวจเป็นแบบที่ควรใช้อย่างมากก่อนที่จะทำการวิจัยแบบทดลอง เพราะการวิจัยเชิงสำรวจทำให้ผู้วิจัยได้รู้จักเด็ก รู้จักนักเรียนอย่างแท้จริงรู้ปัญหาของการเรียนการสอนรู้สาเหตุของปัญหา ทำให้รู้ว่ามีนักเรียนจำนวนเท่าใดที่เป็นปัญหา มีปัญหาเรื่องใดเพื่อครูสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ตรงจุด และแก้ปัญหาในกลุ่มนักเรียนที่เป็นปัญหาจริง ๆ เมื่อครูวิจัยในชั้นเรียนรู้จักเด็กอย่างดีแล้ว ครูจึงต้องคิดว่าเราจะแก้ไขอย่างไร แล้วจึงลงมือแก้ไข ซึ่งเป็นการวิจัยในชั้นเรียนเชิงทดลอง

2. การวิจัยเชิงทดลอง

เป็นการศึกษาโดยจงใจเปลี่ยนแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของสถานการณ์ที่ทำอยู่ สร้างสถานการณ์ขึ้นเอง เพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลง การวิจัยในชั้นเรียนก็คือ ทดลองใช้นวัตกรรมการศึกษาที่สร้างขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เนื่องจากการวิจัยในรูปแบบ (Formal Research) มีรายละเอียดและรูปแบบที่ต้องยึดถืออยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดข้อยุ่งยากและข้อจำกัดในการทำวิจัยอย่างมาก โดยเฉพาะกับผู้ที่ไม่มีความรู้ทางด้านระเบียบวิธีวิจัยที่ดีพอ วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จึงถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ไขข้อยุ่งยากที่เกิดจากการวิจัยในชั้นเรียน มีการลดขั้นตอน และข้อจำกัดที่เป็นการวิจัยตามรูปแบบลงไป ทำให้ง่ายที่จะทำความเข้าใจและนำไปใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการวิจัยรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการจึงขอเสนอข้อเปรียบเทียบระหว่างการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการวิจัยตามรูปแบบ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ข้อเปรียบเทียบระหว่างการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการวิจัยเชิงรูปแบบ

หัวข้อ	การวิจัยเชิงรูปแบบ (Formal Research)	การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)
1. จุดมุ่งหมายของงานวิจัย	มุ่งศึกษาค้นหาความรู้เพื่อนำไปใช้กับบุคคลหรือสถานการณ์ทั่วไปไม่เจาะจง	มุ่งศึกษาค้นหาความรู้เพื่อนำไปใช้กับบุคคลหรือสถานการณ์เฉพาะที่ใดที่หนึ่ง
2. วิธีการกำหนดปัญหาที่นำมาศึกษา	ศึกษาจากปัญหาวิจัยที่ทำมาก่อนหรือปัญหาที่มองมุกกว้าง	ได้จากปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าหรือจากเป้าหมายในขณะนั้น
3. ผลการวิจัย	มีความกว้างขวางและครอบคลุมอ้างอิงไปในกลุ่มอื่นได้	เฉพาะที่ เฉพาะเรื่อง ไม่สามารถอ้างอิงไปกลุ่มอื่นได้
4. กระบวนการที่ใช้ในการค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัย	ทำอย่างกว้างขวาง ชัดเจน และเป็นแหล่งปฐมภูมิ	ค้นคว้าอย่างง่าย ๆ และเป็นแหล่งทุติยภูมิ
5. วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง	ใช้วิธีการสุ่มเลือกโดยใช้วิธีการทางสถิติและความน่าจะเป็น	เป็นนักเรียนในห้องเรียนหรือผู้ทำงานร่วมกัน
6. แบบแผนการวิจัย	มีการควบคุมตัวแปรอย่างเข้มงวดและใช้ระยะเวลายาวนาน	ตัดขั้นตอนไม่จำเป็นบางอย่างออกไป ใช้ระยะเวลาสั้นไม่เข้มงวดในการควบคุมตัวแปร
7. กระบวนการวัดผล	ประเมินผลและการวัดผลและการวัดผลก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง	วัดตามแบบปกติหรือใช้แบบทดสอบมาตรฐาน
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	ใช้วิธีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติหรือวิธีการเชิงคุณภาพ	ขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกระทำ เสนอเป็นข้อมูลดิบและไม่เน้นการทำสอบนัยสำคัญทางสถิติซึ่งจะมีหรือไม่มีก็ได้
9. การประยุกต์ใช้ผลการวิจัย	ยึดความสอดคล้องตามทฤษฎี	ยึดความสอดคล้องในการปฏิบัติ
10. ระยะเวลาในการศึกษา	ใช้ระยะเวลานานเป็นภาคเรียนหรือปีการศึกษาหรือมากกว่านั้น	ใช้ระยะเวลาสั้นๆ ตามหัวข้อหรือประเด็นที่ศึกษา

ชาตรี เกิดธรรม (2545) ได้อธิบายเป้าหมายสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนาการเรียนของผู้เรียนไม่ได้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่แต่อย่างใด ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่จำเป็นต้องยึดรูปแบบที่เคร่งครัด เหมือนกับการวิจัยเชิงวิชาการ โดยทั่วไปแล้วการวิจัยในชั้นเรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการวิจัยปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

2. เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน

3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนพร้อมกับทำการวิจัยไปด้วย แล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2545) ได้อธิบายถึงรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนของครูสามารถทำได้ 4 รูปแบบ คือ

1. วิจัยสำรวจปัญหา เป็นการวิจัยเพื่อสำรวจศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนโดยสังเกตและเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบทั้งระหว่างทำการสอนและหลังจากตัดสินผลการเรียนโดยกำหนดประเด็นในการสำรวจศึกษาปัญหาที่ชัดเจน

2. วิจัยทดลองสื่ออุปกรณ์ เป็นการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่ออุปกรณ์ โดยผู้สอนได้ทำการวิเคราะห์ ปัญหาจากการสำรวจวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาและพิจารณาถึงแนวทางแก้ปัญหาเหมาะสมแล้วพบว่าควรที่จะแก้ปัญหาโดยการจัดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนดำเนินการจัดทำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนแล้วนำมาทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3. วิจัยทดลองเทคนิควิธีการ เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนได้วิเคราะห์ถึงประเด็นปัญหาและพิจารณาให้เห็นว่าสาเหตุที่สำคัญของปัญหาเกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียนยังไม่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงจำเป็นต้องคิดค้น สรรหาเทคนิควิธีการในการจัดกิจกรรมมาทดลองใช้ในการแก้ไข้ปัญหา

4. วิจัยทดลองหลักการแนวคิดและทฤษฎี เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยนำเอาหลักการแนวคิดและทฤษฎีที่ได้คิดค้นหรือสรรหามากำหนดเป็นขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นกลุ่มเป้าหมาย การวิจัยแบบนี้จะนิยมเอาปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในภาพรวมมาพัฒนา เช่น การแก้ปัญหานักเรียนได้ผลรวมการเรียน “ร” โดยใช้หลักการประเมินแบบมีส่วนร่วม เป็นต้น

สรุปได้ว่า รูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการนั้นมีความสอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนการสอน และเหมาะสำหรับครูที่มีความรู้ในระเบียบวิธีวิจัยเนื่องจากได้ลดเกณฑ์บางอย่างของรูปแบบการวิจัยออกไป ทำให้ครูสามารถนำวิธีการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตก็ได้

8. การประเมินคุณภาพการวิจัยในชั้นเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2553) นำเสนอการประเมินผลงานวิจัยควรพิจารณาทั้ง 2 มิติ คือ ด้านคุณค่าและด้านคุณภาพ โดยด้านคุณค่า เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับประโยชน์หรือความสำคัญของงานวิจัยนั้น และด้านคุณภาพ เป็นการพิจารณาถึงความถูกต้อง เหมาะสมตามหลักการของการวิจัยที่ดี มีเกณฑ์พิจารณา หลายเกณฑ์ ได้แก่ 1) ชื่อเรื่องที่วิจัย 2) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 3) การกำหนดขอบเขตของปัญหาการวิจัย 4) นิยามศัพท์เฉพาะ 5) สมมติฐาน 6) ข้อตกลงเบื้องต้น 7) ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8) วิธีดำเนินการวิจัย 9) การวิเคราะห์ข้อมูล 10) ผลการวิจัย 11) การสรุปผลการวิจัย 12) การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และ 13) การอ้างอิง และได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับสมรรถนะ การทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยมาก

รัตน์ บัวสนธิ (2554) นำเสนอการประเมินงานวิจัย ด้านเนื้อหาสาระของรายงาน มี 18 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ภูมิหลังหรือความเป็นมาของการวิจัย 2) การระบุปัญหาหรือคำถามการวิจัย 3) การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย 4) ขอบเขต การวิจัย 5) นิยามศัพท์เฉพาะ 6) การค้นคว้าและเรียบเรียงแนวคิด 7) การค้นคว้าและ เรียบเรียงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8) การเขียนกรอบทฤษฎี 9) ขั้นตอนการวิจัย 10) ระบุแหล่ง เก็บรวบรวมข้อมูล 11) ขั้นตอนวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเก็บข้อมูล 12) ระบุวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล 13) วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 14) การนำเสนอผลการวิจัย 15) การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล 16) การสรุปผลการวิจัย 17) การอภิปรายผลการวิจัย 18) ข้อเสนอแนะการวิจัย การประเมินงานวิจัยทำได้โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตรา ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน มาก มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน ปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน และน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลผลคุณภาพงานวิจัย ดังนี้

80-100	คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
70-79	คะแนน	หมายถึง	ดี
50-69	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
40-49	คะแนน	หมายถึง	แย่มาก
20-39	คะแนน	หมายถึง	น้อยมาก

ทั้งนี้กำหนดเกณฑ์ตัดสินใจว่างานวิจัยมีคุณภาพหรือไม่ควรอยู่ที่ ระดับดีขึ้นไป นั่นคือ มีค่าคะแนนการประเมินองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไป

Kemmis (1988; อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2555) นำเสนอเกณฑ์การประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ระดับของการอธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ การวิจัยในชั้นเรียนกำหนด ปัญหาจากประสบการณ์และการปฏิบัติโดยครูผู้วิจัย ซึ่งเป็นอิสระจากทฤษฎีอื่นๆ ดังนั้น เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินคือ ข้อค้นพบที่เป็นจริง เป็นข้ออ้างที่มีความถูกต้อง สามารถ เข้าใจได้เป็นที่น่าเชื่อถือเหมาะสม ตามบริบทของปัทสถาน

2. ระดับของการสร้างความกระจ่างในกลุ่มผู้ที่อยู่ในกระบวนการ สะท้อนผลการวิจัยในชั้นเรียนจะต้องมีขั้นตอนในการสะท้อนผลโดยการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และตรวจสอบข้อค้นพบกับเพื่อนร่วมงาน ในกระบวนการเหล่านี้ครูนักวิจัย และเพื่อนครูจะต้องมั่นใจว่าขอบเขตของการสื่อสาร การอภิปรายร่วมกันต้องเปิดใจกว้าง และอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจร่วมกัน เกณฑ์การประเมินในชั้นนี้ คือ ความเข้าใจ อย่างแท้จริง

3. ระดับของการจัดระบบปฏิบัติการ จะเกี่ยวข้องกับทางเลือกคำถาม ที่ต้องการแก้ไข วิธีการแก้ปัญหา เกณฑ์การประเมินคือ การตัดสินใจที่สุ่มรอบคอบว่าจะเลือกวิธีการแก้ปัญหา

แบบใด ทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นบุคคลที่ถูกวัดและประเมินผล ในห้องเรียน วัตถุประสงค์ของการวิจัย ในชั้นเรียนคือการปฏิบัติที่มีรากมาจากการปฏิบัติจริง ซึ่งต้องสนองตอบต่อความเป็นปัจจุบัน ทำอย่าง ทันทีและในบริบทที่มีปัญหาในการปฏิบัติ ครูนักวิจัยจึงต้องมีความรอบคอบในการปฏิบัติ

สรุปได้ว่า การประเมินการคุณภาพการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการตรวจสอบคุณภาพของ งานวิจัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในเรื่องความถูกต้อง ความเหมาะสม สิ่งที่ได้จากการ ประเมินจะทำให้ทราบจุดเด่น จุดด้อย ข้อจำกัดของการวิจัย ผลที่ได้จาก การประเมินจะช่วยให้ผู้วิจัย ทราบขอบเขตและเงื่อนไขของการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

การประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาของไทย ในหมวด 6 มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การศึกษาทุกระดับประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพ ภายนอก มาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ดังนั้นสถานศึกษาทุกแห่ง จะต้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความมั่นใจให้แก่พ่อแม่และประชาชนว่าลูกหลานจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

1. ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

1. กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
2. จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษา
3. จัดระบบบริหารและสารสนเทศ
4. ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
5. จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
6. จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
7. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน
8. จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

การดำเนินการตามให้จัดหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลของหน่วยงานต้นสังกัดกรณี

ที่ไม่สามารถปฏิบัติงานบางประการตามที่กำหนดได้ให้ฝ่ายบริหารงานวิชาการขอผ่อนผันการปฏิบัติ และวางแผน ทางในการประกันคุณภาพภายในให้เหมาะสมกับสภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา นั้นแล้วรายงานให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบ

2. หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา ครอบคลุมถึงมวลกิจกรรมและภารกิจทางวิชาการ และ การการบริหารจัดการที่มีการวางแผนล่วงหน้า และมีการประสานสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจที่สมเหตุสมผลว่าผู้เรียนจะมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ การออกแบบและการดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพการศึกษาจะยึดหลักการ ต่อไปนี้

1. คุณภาพการศึกษาในบริบทของการประกันคุณภาพจะเน้นการสร้าง ความพึงพอใจให้กับผู้บริโภครวมทั้งภายในและภายนอก

คุณภาพภายใน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะของผู้เรียนที่ สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับช่วงต่อในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต หรือทุกระดับชั้นเรียน

คุณภาพภายนอก หมายถึง ความพึงพอใจในเศรษฐกิจและสังคม ระดับมหัพภาค (Macro Socio-economic Level) ซึ่งหมายถึง ความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะของผู้เรียนที่ จำเป็นต่อความอยู่รอดและการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การเมืองและเศรษฐกิจของประเทศ ชาติในการแข่งขันทางธุรกิจการค้าและทางเทคโนโลยีระดับภูมิภาคและระดับโลก

2. การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการบริหารจัดการศึกษาทั้งระบบของ สถานศึกษาและเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกที่เน้นการวางแผนและเตรียมการป้องกันล่วงหน้าก่อนที่ปัญหา จะเกิดขึ้นไม่ใช่การแก้สถานการณ์เฉพาะหน้าเพื่อตอบสนองต่อปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว

3. การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการสร้างความมั่นใจที่ตั้งอยู่บนรากฐานของ หลักวิชา หลักฐานข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบได้กระบวนการวิเคราะห์และประมวลผลที่เป็น วิทยาศาสตร์ หลักตรรกะและความสมเหตุสมผล

4. การตรวจสอบการวัดและประเมินผลในบริบทของการประกันคุณภาพ มี จุดประสงค์สำคัญเพื่อได้มาซึ่งข้อมูลย้อนกลับสำหรับใช้ในการวางแผนเพื่อการปรับปรุงคุณภาพอย่าง ต่อเนื่อง มิใช่การจับผิด หรือการตัดสินให้รางวัลหรือลงโทษ

5. คุณภาพของการออกแบบ (มาตรฐานการศึกษา หลักสูตร และแผนการสอน) และกระบวนการทำงาน (การเรียนการสอน การบริหารหลักสูตร ครูและบุคลากรทางการศึกษา) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

6. การประกันคุณภาพการศึกษาเน้นความสำคัญของการสร้างความรู้ ทักษะ และ ความมั่นใจในบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อสร้างโอกาสให้เกิดการมี ส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

7. การประกันคุณภาพการศึกษาให้ความสำคัญต่อการประสานสัมพันธ์ภายใน ระหว่างงานทางการศึกษาทุกระดับ และการร่วมมือของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

8. ภาวะความเป็นผู้นำและความเอาใจจริงเอาใจ (Commitment) ของผู้บริหารสถานศึกษา และการกระจายอำนาจความรับผิดชอบที่เหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้

การพัฒนามาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีแนวคิดที่ต้องเป็นมาตรฐานที่สถานศึกษาปฏิบัติได้ ประเมินได้จริง กระชับ และจำนวนน้อย แต่สามารถสะท้อนคุณภาพการศึกษาได้จริง ข้อมูลที่ได้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับหน่วยงานต้นสังกัด และระดับชาติ ดังนั้น การกำหนดมาตรฐานจึงเน้นที่คุณภาพผู้เรียน คุณภาพครูคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา และคุณภาพของสถานศึกษา และให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถ ทักษะตามหลักสูตรสถานศึกษา และมีพัฒนาการในด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สมรรถนะที่สำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านข้อมูลสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อม โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจด้านคุณภาพการศึกษา

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

การประกันคุณภาพภายในจะทำให้สถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมีการทำงานที่มีเป้าหมายและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยในการดำเนินการตามแผนเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายนั้น ก็จะต้องมีการประเมินคุณภาพหรือการประเมินตนเอง เพื่อตรวจสอบและพัฒนาปรับปรุงให้เป็นไปตามเป้าหมายอยู่ตลอดเวลา การประเมินตนเองจึงเหมือนกับการส่องกระจกดูตนเอง ซึ่งทุกคนได้ทำอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการที่สถานศึกษาใช้กระจกส่องตนเอง ส่องงาน และส่องศิษย์ แล้วใช้วิจารณ์ญาณวิเคราะห์หาจุดอ่อน จุดแข็งที่เกิดขึ้นกับตน กับ

งานและศิษย์ จะช่วยทำให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นและทำให้เด็กเยาวชนไทยเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อยู่ใกล้ชิดและมีหน้าที่ในการหล่อหลอมให้เด็กและเยาวชนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ถ้าสถานศึกษา ไม่มีการมองตนเองและพัฒนาตนเองแล้วก็เป็นไปได้ยากที่เด็กและเยาวชนจะได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ จึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องประเมินตนเอง และดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบซึ่งจะต้องมีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่ การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เป็นการกำหนดกระบวนการปฏิบัติ ตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ให้บรรลุเป้าหมาย การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) เป็นการติดตาม การปฏิบัติว่าเป็นไปตามแบบหรือไม่ และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจคุณค่า โดยมีเป้าหมายและแผนการดำเนินงานที่ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาต้องร่วมกันคิด และร่วมกันทำ เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา อันจะนำไปสู่อนาคตที่ดีของประเทศไทยและประชาชนชาวไทยต่อไป (กระทรวงมหาดไทย, 2544) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ทุกโรงเรียนต้องมีการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบและ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ทันกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงไปเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู ให้ครูทุกคน สามารถพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนและตลอดจนแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

ประสาท อิศรปริดา (2546) สรุพบว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิต ที่มีผลไปสู่เป้าหมายที่ต้องการและหาสิ่งที่ต้องการมาตอบสนองหรือสรุปว่าความพึงพอใจต่อการ เรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และต้องดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

พรธณี ชูทัย เจนจิต (2550) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะ เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่มีสุข เมื่อได้รับการตอบสนองตาม ความต้องการของตนในสิ่งที่ขาดหายไป และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มี ผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมนั้น

ชวลิต ชูกำแพง (2551) สรุพบว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความสนใจ ซึ่งชอบและเต็มใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ และพึงพอใจจนเกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน

นิกร โพธิ์กฏ (2552) สรุพบว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบ ยินดี เต็มใจ เจตคติที่ดี หรือสภาพของอารมณ์ของบุคคลที่มีต่องานที่เขาปฏิบัติ ต่อสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจด้านต่าง ๆ ว่าพอใจ ต้องการหรือดีอย่างไรและผู้ปฏิบัติงานหรือบุคคลนั้น ๆ ได้รับการตอบสนองความต้องการ ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ

คมสัน อุทัยวัฒน์ (2554) สรุปว่า ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีความสุข ชอบ เต็มใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน และมีผลทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนของครูบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการ หรือเป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ประสาธ อิศรปริดา (2546) ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของมาสโลว์ (Maslow's The Human Needs Theory) ไว้ว่า ทุกคนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องการอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะความต้องการ 5 ระดับ ได้แก่

1. ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการ ขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการด้านอาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่าย ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายทุกด้าน ความต้องการความมั่นคงในการทำงาน ตลอดจนความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Need) เป็นความต้องการ ความรัก อยากให้เป็นที่รัก ยอมรับจากกลุ่ม ต้องการความรักและมีส่วนร่วมในกลุ่ม ให้กลุ่มยอมรับตน เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ

5. ความต้องการจะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เช่น ความต้องการอยากเป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงาน ความต้องการอยากเด่นอยากดังในทางหนึ่ง

จากแนวความคิดของมาสโลว์ (Maslow) แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถบรรลุ ความต้องการในระดับการรู้จักตนเองได้ ทำให้มนุษย์มีความต้องการในระดับสูงมากขึ้น เพราะความต้องการในระดับสูงเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม และทำการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อหวังผลในส่วนหนึ่งที่เกิดการเปลี่ยนความคิดอย่างกว้างขวาง เกิดการร่วมมือกันนำไปสู่การปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการสนองความต้องการต่าง ๆ ของมนุษย์นั่นเอง เมื่อมนุษย์ทุกคนมีความต้องการ และความต้องการนั้นได้รับการบริการหรือตอบสนองแล้ว ย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจ

Herzberg (1959) ได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ซึ่งกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งของงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนผลตอบแทนหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดกับตัวผู้เรียน เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้น เมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้ เช่น การได้รับคำชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าพอใจ จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้อบรมผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรม จนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้น เมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

3. การวัดความพึงพอใจ

ชวลิต ชูกำแหง (2551) ได้อธิบายวิธีวัดและประเมินจิตพิสัยว่า สามารถทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่นิยมมีดังนี้

1. การสังเกต (Observation) โดยสังเกตการพูด การกระทำ ของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการพูดคุยกับนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ เป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง

3. การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) รูปแบบการวัดที่นิยมใช้คือ มาตราส่วนประมาณค่าแบบของลิเคอร์ต (Likert)

บุญชม ศรีสะอาด (2545) กล่าวถึงแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ว่าเป็นมาตราการวัดชนิดหนึ่งที่ใช้สร้างเครื่องมือประเภทแบบสอบถามด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ฯลฯ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. มีระดับความเข้มข้นให้ผู้เลือกตอบตามความคิดเห็น

2. ระดับที่ให้เลือกอาจเป็นชนิดที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกัน หรือเฉพาะด้านบวกหรือมีเฉพาะด้านลบ โดยที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับน้อยมาก

3. บางข้อจะมีลักษณะเชิงนิมาน บางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ

4. สามารถแปลงผลการตอบเป็นคะแนนได้ เช่น ถ้าคำตอบเป็นลักษณะความคิดเห็นจะแปลงเป็นคะแนนดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่งได้ 5 คะแนน เห็นด้วยได้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจได้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยได้ 2 คะแนน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งได้ 1 คะแนน

บุญชม ศรีสะอาด (2545) กล่าวถึงแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่มีคำตอบในลักษณะ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จะตรวจให้คะแนนโดยใช้ระบบเดียวกัน (5 คะแนน 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน 1 คะแนน) ในการใช้แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า นั้น ต้องรายงานผลการตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบในแต่ละข้อหรือแต่ละด้าน กรณีเช่นนี้จะต้องหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มในแต่ละข้อ หรือแต่ละด้านแล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ยอีกที ในกรณีคำตอบในลักษณะความคิดเห็น จะใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	แปลความหมายว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	แปลความหมายว่า	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	แปลความหมายว่า	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	แปลความหมายว่า	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	แปลความหมายว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมักจะมี 5 ระดับ กล่าวคือ สำหรับข้อความในเชิงบวก เป็นดังนี้

มากที่สุด	แปลงเป็น	5	คะแนน
มาก	แปลงเป็น	4	คะแนน
ปานกลาง	แปลงเป็น	3	คะแนน
น้อย	แปลงเป็น	2	คะแนน
น้อยที่สุด	แปลงเป็น	1	คะแนน

หากเป็นข้อความในเชิงลบก็จะแปลงคะแนนตรงกันข้ามกับเชิงบวก ดังนี้

มากที่สุด	แปลงเป็น	1	คะแนน
มาก	แปลงเป็น	2	คะแนน
ปานกลาง	แปลงเป็น	3	คะแนน
น้อย	แปลงเป็น	4	คะแนน
น้อยที่สุด	แปลงเป็น	5	คะแนน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการตรวจสอบความรู้สึก ความชอบหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่มีทั้งทางบวกและทางลบ โดยใช้เครื่องมือได้หลายแบบ เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการสังเกต

บริบทโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนสุนทรวัฒนาตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2450 โดยพระครูจรรยา นิโรธกิจ (จุม คำภีระ) ซึ่งเป็นเจ้าคณะจังหวัดชัยภูมิและเจ้าอาวาสวัดทรงศิลา โดยใช้สถานที่วัดทรงศิลาร่วมกับโรงเรียนประจำจังหวัดชัยภูมิ ต่อมาปี พุทธศักราช 2453 โรงเรียนประจำจังหวัดชัยภูมิได้ย้ายไปใช้สถานที่อื่น อาคารเรียนเดิมที่อยู่วัดทรงศิลาจึงได้ใช้เป็นที่เรียนโดยจัดตั้งเป็นโรงเรียนและรับนักเรียนเพิ่มให้นามว่า “โรงเรียนประชาบาลวัดทรงศิลา” มีพระภิกษุพรหมเป็นครูใหญ่ มีพระภิกษุสงฆ์เป็นครูผู้สอน ต่อมาทางราชการได้จัดการเรียไรเงินจากข้าราชการจากพ่อค้าประชาชนมาใช้จ่ายเป็นเงินเดือนครู หลักสูตรการสอนและระเบียบของโรงเรียนได้ใช้ตามระเบียบของกระทรวงธรรมการ เปิดสอนตั้งแต่นั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ต่อมาปีพุทธศักราช 2466 ทางราชการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาในท้องที่ ตำบลในเมือง โรงเรียนประชาบาลวัดทรงศิลาจึงเปิดรับนักเรียนเพิ่มขึ้นและใช้สถานที่แห่งใหม่ แล้วตั้งชื่อว่า “โรงเรียนประชาบาล ตำบลในเมือง 1 (สุนทรวัฒนา)” และได้ทำการสอนในสถานที่ตั้งตรงนี้จนถึงปัจจุบัน สถานที่ตั้ง เลขที่ 35 ถนนหลุ่ย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

เมื่อปีพุทธศักราช 2523 ได้โอนจากกองประถมศึกษา กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ มาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) กระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อปีพุทธศักราช 2529 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิซึ่งได้อาศัยที่ดินของโรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นที่ตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 โดยใช้ที่ดินด้านทิศตะวันออกประมาณ 6 ไร่ ต่อมาทางราชการมีมติให้ ย้ายออกไปสร้างโรงเรียนใหม่ในที่ดินของทางราชการบริเวณสนามบินเก่า ดังนั้นอาคารประกอบของโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิจึงมอบโอนให้เป็นอาคารสถานที่ของโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ปีพุทธศักราช 2546 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ปัจจุบันโรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1

ปีพุทธศักราช 2563 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 1,402 คน มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมจำนวน 117 คน แยกเป็นสายงานการบริหาร จำนวน 4 คน ข้าราชการครู 69 คน ครูอัตราจ้าง 5 คน ครูชาวต่างชาติ 5 คน นักการภารโรง 5 คน ลูกจ้างชั่วคราว 29 คน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 2 คน โรงเรียนสุนทรวัฒนาได้รับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ คือ เขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ และ ตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ (โรงเรียนสุนทรวัฒนา, 2563)

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ระดับปฐมวัยปีที่ 2-3

- 1) การจัดการเรียนการสอนแบบทั่วไป ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2560
- 2) การจัดการเรียนการสอนแบบมอนเตสซอริ (Montessori)

ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6

- 1) การจัดการเรียนการสอนแบบทั่วไป ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ฉบับปรับปรุง 2560

2) การจัดการเรียนการสอนแบบมอนเตสซอริ (Montessori)

3) การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนพิเศษภาษาต่างประเทศ (ห้องเรียน World Class)

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

โรงเรียนสุนทรวัฒนาจัดการศึกษาได้มาตรฐานการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ (Quality System Management) จัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล (World - Class Standard) โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาให้ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen)

พันธกิจ

1. บริหารจัดการด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบคุณภาพ (Quality System Management)

2. จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เทียบเคียงมาตรฐานสากลเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ สมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและมาตรฐานสากล

3. ส่งเสริม/พัฒนาพัฒนาครูเป็นครูมืออาชีพและมีวิทยฐานะสูงขึ้น

4. ส่งเสริม/พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการบริหารโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5. ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

เป้าประสงค์

1. ด้านผู้เรียน

1.1 มีความรู้และสมรรถนะตามหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษาโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร

1.3 มีผลการทดสอบระดับชาติเพิ่มขึ้น

1.4 ได้รับรางวัลจากการแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติอย่างมีพัฒนาการ

1.5 ผู้เรียนมีความรู้และมีพื้นฐานการสื่อสารด้านภาษาตามศักยภาพ

1.6 ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2. ด้านครูและบุคลากร

2.1 มีความรู้ คุณธรรมน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน/การทำงานและความเชี่ยวชาญตามมาตรฐานวิชาชีพ

2.2 มีวิทยฐานะสูงขึ้น

2.3 เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนครูและลูกศิษย์

2.4 ได้รับรางวัลการแข่งขันทางวิชาการระดับชาติ

2.5 ครูสอนตรงตามวิชาเอกและตามวิทยฐานะ

3. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

3.1 มีคุณธรรม และวิสัยทัศน์ และเป็นผู้นำทางวิชาการ

3.2 พัฒนาระบบการบริหารให้ครอบคลุมภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.3 ใช้หลักธรรมาภิบาลและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาระบบบริหาร

4. ด้านโรงเรียน

4.1 เป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลพระราชทาน

4.2 ได้รับรางวัลระดับชาติในการปฏิบัติงานและการแข่งขันอย่างน้อย 3 รายการ

4.3 เป็นสถานศึกษาต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง/โรงเรียนสุจริต/การจัดการเรียนการสอนแบบมอนเตสซอร์รี่/โรงเรียนสีเขียว/โรงเรียนสีขาว/โรงเรียนคุณธรรม น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง/โรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนการสอนแบบมาตรฐานสากล/โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพระดับทอง/โรงเรียนคุณภาพประจำตำบล

5. ด้านชุมชนและท้องถิ่น

5.1 โรงเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นตามศักยภาพ

5.2 ชุมชนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาการศึกษา

5.3 ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

กลยุทธ์ของสถานศึกษา

1. คุณภาพของผู้เรียน

2. กระบวนการบริหารและการจัดการ

3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จุดเน้น

1. นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น มีทักษะการคิดพื้นฐาน ทักษะชีวิต ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 อ่านคล่อง เขียนคล่อง คิดเลขคล่องและมีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน ทักษะชีวิต ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

4. นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีเหตุผลเชิงตรรกะ เข้าใจภาษาดิจิทัล (Coding) สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เป็นนวัตกรรมผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม

5. นักเรียนเขียนเรื่องตามจินตนาการ ตามระดับความสามารถในระดับชั้นนั้นๆ จากการค้นคว้าได้อย่างดีและเป็นระบบ

6. นักเรียนทุกคนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ตามความสามารถ ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

7. นักเรียนสามารถปฏิบัติงานกลุ่มร่วมกันโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และมีผลงานเชิงประจักษ์ มีคุณภาพ

8. นักเรียนเป็นคนดีศรีสุนทร
9. โรงเรียนส่งเสริมการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
10. นักเรียนครูผู้บริหาร ได้รับการพัฒนาให้เป็นประชากรของประชาคมอาเซียน มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและสังคมพหุวัฒนธรรม
11. โรงเรียนมีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็งและได้รับการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอก ตลอดจนการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล
12. โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนากิจการศึกษายุคเดียวกับมาตรฐานสากล
13. โรงเรียนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

1. งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศ

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอน ครุวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการวิจัยพัฒนาร่วมกับแนวคิดการออกแบบการสอนเชิงระบบ ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) ศึกษาวิเคราะห์สภาพและประเมินความต้องการจำเป็นของการนิเทศการสอน 2) สังเคราะห์รูปแบบการนิเทศการสอน 3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศการสอนและ 4) ประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศการสอน ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการนิเทศการสอนครุวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ เรียกว่า APFIE Model ประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็น (Assessing Needs: A) ขั้นตอนที่ 2 จัดการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Providing Information : P) ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Formation Plan : F) และขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการนิเทศ (Implementation : I) ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการนิเทศ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมการก่อนการสอนและการนิเทศ 2) ขั้นสังเกตการสอนในชั้นเรียน 3) ขั้นประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับหลังสังเกตการสอน 4) ประเมินผลการนิเทศ ติดตามดูแล และขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการนิเทศตลอดภาคเรียน (Evaluating : E) ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการนิเทศการสอนครุวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ พบว่า รูปแบบการนิเทศการสอนมีประสิทธิภาพ ครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่นิเทศ มีสมรรถภาพในการนิเทศการจัดการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการนิเทศการสอนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศการสอนครุวิทยาศาสตร์ ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้มีสมรรถภาพในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนหลังการใช้รูปแบบ การนิเทศการสอนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน นักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ มีความรู้และทักษะทางสังคมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่นิเทศ และครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์เห็นด้วยกับการ

จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแนวความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด

วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้กระบวนการสร้างและพัฒนารูปแบบที่ประกอบด้วย 4 ระยะ คือ 1) ศึกษาสภาพและข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนารูปแบบการนิเทศ 3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ และ 4) ประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา มีชื่อว่า รูปแบบการนิเทศดับเบิลพีไออี (PPIE) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความรู้/เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ (Preparing : P) 2) ขั้นเตรียมวางแผนการนิเทศ (Planning : P) 3) ขั้นดำเนินการนิเทศการสอน (Implementing : I) และ 4) ขั้นประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพโดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และการตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ผลการตรวจสอบพบว่า อาจารย์ที่เลี้ยงมีสมรรถภาพการนิเทศการสอนที่ส่งเสริมการคิดหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูมีสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิด หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ และนักเรียนมีความสามารถในการคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศในระดับมากที่สุด นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับเห็นด้วยมาก ผู้เกี่ยวข้องเสนอแนะว่า ควรนำรูปแบบการนิเทศ ไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนาครู

ยุพิน ยืนยง (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูเขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ และ 2) ประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนมีชื่อว่า ซีไอพีอี (CIPE Model) ประกอบด้วย หลักการ มุ่งเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบสัมพันธ์กัน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการนิเทศและการทำวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการนิเทศ 4 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 Classifying : C การคัดกรองระดับความรู้ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อจัดกลุ่มครูและเลือกวิธีการนิเทศที่เหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่มขั้นตอนที่ 2 Informing : I การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ขั้นตอนที่ 3 Proceeding : P การดำเนินงาน ได้แก่ 3.1) การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre Conference) 3.2) การสังเกตการสอน (Observation) 3.3) การประชุมหลังการสังเกตการสอน (Post Conference) และขั้นตอนที่ 4 Evaluating : E การประเมินผลการนิเทศ โดยมีการกำกับ ติดตาม (Monitoring) อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอน และ 2) ผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้นิเทศมีสมรรถภาพใน

การนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ อยู่ในระดับสูงมาก และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ มีสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูงมาก และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ อยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการของครูผู้รับการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ นักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ

ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาล ที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาล ที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข และ 2) ตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการโค้ชที่พัฒนาขึ้น ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) และการวิจัยแบบผสม (Mixed method) ดำเนินการทดลองโดยประยุกต์การวิจัยแบบคุณภาพเวลา ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนารูปแบบการโค้ช ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์สภาพและประเมินความต้องการจำเป็น การออกแบบและพัฒนารูปแบบการโค้ช การทดลองใช้รูปแบบ และการประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการโค้ช ได้รูปแบบการโค้ชพีพีซีอี (PPCE Coaching Model) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ และองค์ประกอบเชิงเงื่อนไข การนำรูปแบบไปใช้ มีกระบวนการดำเนินการ 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ระยะการเตรียมการ (Preparing Phase : P) ระยะที่ 2 ระยะวางแผนการโค้ช (planning Phase : P) ระยะที่ 3 ระยะการปฏิบัติการโค้ช (Coaching Phase: C) และระยะที่ 4 ระยะการประเมินผลการโค้ช (Evaluating Phase : E) และ 2) ผลการทดลอง พบว่า รูปแบบการโค้ชพีพีซีอีมีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ก่อนและหลังการทดลอง อาจารย์พยาบาลมีสมรรถนะการโค้ชแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาพยาบาลมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจารย์พยาบาลและผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการโค้ชพีพีซีอีในระดับมากที่สุด รวมทั้งนักศึกษาพยาบาลมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความเหมาะสมในระดับมาก

พันธุ์ระวี เนื่องโพธิ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูในโรงเรียนบ้านค้อ ด้วยกระบวนการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูในโรงเรียนบ้านค้อ อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 3 ด้วยกระบวนการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม พบว่า กระบวนการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมในวงจรที่ 1 สามารถพัฒนาผู้ร่วมวิจัยทั้ง 6 คน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สามารถวิเคราะห์ศักยภาพของนักเรียนและเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะ สามารถเขียนแผนการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ดี ระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจาก ครูผู้ร่วมวิจัยจำนวน 2 คน ยังมีความรู้ความเข้าใจ และ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ผู้วิจัยและครูผู้ร่วมวิจัยได้ประชุม ปรึกษาหารือ และมีมติให้ดำเนินการพัฒนา ผู้ร่วมวิจัย ด้วยกิจกรรมการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมอีกต่อไปในวงจรที่ 2 โดยได้นำข้อเสนอแนะในวงจรที่ 1 มาปรับปรุงพัฒนา โดยร่วมกันประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อเพิ่มเติมความรู้ และ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนแผนการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ผู้ร่วมวิจัยแต่ละคนเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าผู้ร่วมวิจัยทั้ง 6 คน สามารถวิเคราะห์ศักยภาพของนักเรียนและเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะ สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกคน

เกษม เป้าศรีวงษ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูวิจัยปฏิบัติในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศมี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การอบรม (training) การโค้ช (Coaching) และการสะท้อน (Reflection) การศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศ พบว่า 1) พลังงานทำงานภายในตนเองของครูหลังจากใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความรู้ความเข้าใจการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลจากการวิจัยปฏิบัติในชั้นเรียนของครูมีคุณภาพตั้งแต่ระดับดีถึงดีมาก จำนวน 41 เรื่อง จาก ทั้งหมด 50 เรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 82.00 4) รูปแบบการนิเทศ มีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้และความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

ชัยวัฒน์ พันธโคตร (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ การรายงานครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ 2) เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ด้วยวิธีการ 2.1) ประเมินสมรรถภาพในการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ของครูผู้นิเทศ 2.2) ประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ 2.3) ประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการของครูผู้รับการนิเทศ 2.4) ประเมินสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ 2.5) ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ พบว่า การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลาย วิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี ปรากฏผลการวิจัยสรุปได้

ดังนั้น รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนครูโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี มีองค์ประกอบได้แก่ หลักการ คือ การนิเทศการสอนเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบ สัมพันธ์กันโดยคำนึงถึงความแตกต่างของครูด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สำคัญที่ต้องการพัฒนา โดยใช้วิธีการนิเทศที่หลากหลาย เหมาะสมกับครูแต่ละคนเพื่อให้การนิเทศเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และกระบวนการนิเทศ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 Classifying : C การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อจัดกลุ่มครูและเลือกวิธีการนิเทศที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อจัดกลุ่มครูและเลือกวิธีการนิเทศที่เหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่ม ขั้นตอนที่ 2 Informing : I การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ขั้นตอนที่ 3 Proceeding : P การดำเนินงาน ได้แก่ 3.1) การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre conference) 3.2) การสังเกตการสอน (Observation) 3.3) การประชุมหลังการสังเกตการสอน (Post Conference) ขั้นตอนที่ 4 Evaluating : E การประเมินผลการนิเทศ โดยมีการกำกับ ติดตาม (Monitoring) อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอนเพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพและองค์ประกอบด้านเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ซีไอพีอี (CIPE Model) โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ เท่ากับ 1.00 ความเป็นไปได้ของรูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ ระหว่าง 0.80-1.00 และความสอดคล้องของรูปแบบมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ ระหว่าง 0.80-1.00 ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นตอนการพัฒนากระบวนการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการมีกระบวนการที่เป็นระบบ มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันทุกองค์ประกอบ ซึ่งก็คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่คาดหวัง ผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พบว่า ครูผู้นิเทศมีสมรรถภาพในการนิเทศ อยู่ในระดับสูงมาก ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ครูผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศวิธีการของครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงมากและมีความพึงพอใจของต่อรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการของครูผู้รับการนิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด

รัชนิกร วงศ์สะอาด (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วม และแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า 1) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการวางแผนการนิเทศภายในสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการเผยแพร่และขยายผล การนิเทศภายในสถานศึกษา 2) แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25 มีดังนี้ 1) ด้านการจัดทำข้อมูลและสารสนเทศของสถานศึกษา ควรมีการดำเนินงานดังนี้ ควรพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการพัฒนาการเรียน

การสอนและการบริหารจัดการ พร้อมทั้งมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศของการนิเทศภายในสถานศึกษา 2) ด้านการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการนิเทศภายในสถานศึกษา ควรมีการดำเนินงาน ดังนี้ ควรสร้างความตระหนักให้กับครู และควรส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นทีมและกลุ่มงาน 3) ด้านการวางแผนการนิเทศภายในสถานศึกษา ควรมีการดำเนินงานดังนี้ ควรมีการสร้างเครือข่ายพัฒนางาน และควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน 4) ด้านการปฏิบัติการนิเทศภายในสถานศึกษา ควรมีการดำเนินงานดังนี้ ควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนการสอน การกำหนดปฏิทินการนิเทศภายในการสร้างชุมชนทางวิชาการ การจัดระดมทรัพยากรทางการศึกษา ร่วมกับชุมชนและจัดสรรงบประมาณอย่างโปร่งใส และการพัฒนาระบบประเมินครู 5) ด้านการติดตามและประเมินผลการนิเทศภายในสถานศึกษา ควรมีการดำเนินงานดังนี้ ควรมีการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ การสร้างเครื่องมือในการนิเทศ การส่งเสริมให้สถานศึกษานำผลการนิเทศมา ใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน และสถานศึกษา เพื่อร่วมติดตามและประเมินผลโครงการ และ 6) ด้านการเผยแพร่และขยายผลการนิเทศ ควรมีการดำเนินงานดังนี้ ควรประชาสัมพันธ์โครงการและนวัตกรรมที่เกิดจากการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย ได้แก่ การประชุมทางวิชาการ การจัดนิทรรศการ แสดงผลงาน เป็นต้น และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขยายผลการ ดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา

ระย้า คงขาว (2557) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ สำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักการนิเทศการศึกษาต้องใช้ความเป็นประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วม มีการติดตามอย่างต่อเนื่อง และสร้างขวัญกำลังใจอย่างหลากหลายและเหมาะสมโดยใช้ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ด้านทรัพยากร และด้านการบริหาร ที่ดีและมีประสิทธิภาพ 2) รูปแบบการนิเทศมีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ร่วมสร้างความตระหนัก ขั้นที่ 2 ร่วมรวมพลังค้นหา ขั้นที่ 3 ร่วมทำร่วมพัฒนา ขั้นที่ 4 ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การพัฒนา ขั้นที่ 5 ร่วมเผยแพร่สู่มวลชน 3) ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศและคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองรายการ 4) ผลการใช้รูปแบบการนิเทศ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ครูมีความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 5) ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชญากาญจน์ ศรีเนตร (2558) ได้ศึกษาเรื่อง เรื่อง รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสำรวจความต้องการและความจำเป็น ด้านการวางแผนการนิเทศ ด้านการดำเนินการนิเทศ ด้านการประเมินและรายงานผลการนิเทศ และด้านการขยายผล ยกย่อง และเชิดชูเกียรติ และค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการ

นิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 เท่ากับ 1.00 สามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ 3) ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้

นพพรพรรณ ญาณโกมุท (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศภายในที่พัฒนาขึ้น มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการนิเทศภายใน และการประเมินผลรูปแบบ ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ารูปแบบการนิเทศภายในมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจริง ผลการใช้รูปแบบ พบว่า หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะในการนิเทศภายในสูงขึ้น โดยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายในหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายในหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เดช สาระจันทร์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนารูปแบบการนิเทศโดยใช้การเสริมพลังเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน พบว่า 1) รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้น มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการแนวคิด วัตถุประสงค์เงื่อนไขความสำเร็จ กระบวนการ และประสิทธิผลของรูปแบบ 2) ผลการประเมินคุณภาพ รูปแบบที่สร้างขึ้น พบว่า ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความมีประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้น พบว่า หลังการนิเทศด้วยรูปแบบการนิเทศโดยใช้การเสริมพลังเป็นฐานครูคณิตศาสตร์มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

บุญสุ่ม อินกองงาม (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในด้านการวิจัยการเรียนการสอนของครูผู้สอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเครือข่ายการนิเทศกลุ่มจังหวัด เครือข่ายที่ 15 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการนิเทศภายในด้านการวิจัยการเรียนการสอนของครูผู้สอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเครือข่ายการนิเทศกลุ่มจังหวัด เครือข่ายที่ 15 (2) สร้างรูปแบบการนิเทศภายใน และ (3) ประเมินความเป็นไปได้ในการปฏิบัติและความมีประโยชน์ของรูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการในการนิเทศภายในและการวิจัยการเรียนการสอนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเครือข่ายการนิเทศกลุ่มจังหวัด เครือข่ายที่ 15 พบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการนิเทศภายในด้านการวิจัยด้านการวิจัยการเรียนการสอนของครูผู้สอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม มีปัญหาในการดำเนินการและมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการสร้างรูปแบบการนิเทศภายในด้านการวิจัยการเรียนการสอนของครูผู้สอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเครือข่ายการนิเทศกลุ่มจังหวัดเครือข่ายที่ 15 มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิด

2) วัตถุประสงค์ 3) สำคัญของรูปแบบ 4) การนำรูปแบบการนิเทศภายในด้านการวิจัยการเรียนการสอนสู่การปฏิบัติ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์รูปแบบการนิเทศภายในด้านการวิจัยการเรียนการสอนของครูผู้สอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเครือข่ายการนิเทศกลุ่มจังหวัด เครือข่ายที่ 15 โดยภาพรวมมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

ชาคริยา ชายเกลี้ยง (2562) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการวิจัยของครูระดับมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการนิเทศเพื่อส่งเสริมการวิจัยของครูระดับมัธยมศึกษา 2) พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการวิจัยของครูระดับมัธยมศึกษา และ 3) ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการวิจัยของครูระดับมัธยมศึกษา เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันครูมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และมีความต้องการนิเทศเพื่อส่งเสริมการวิจัยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$)

2. รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการวิจัยของครูระดับมัธยมศึกษา มี 6 องค์ประกอบคือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการนิเทศ 5) การวัดผลและการประเมินผล และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ โดยมีกระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน คือการค้นหาความต้องการ 2) การวางแผนการนิเทศ 3) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 4) การดำเนินการนิเทศ โดยใช้วิธีการนิเทศแบบผสมผสาน คือ ใช้วิธีการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพและการพัฒนาจิตในองค์กร การชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง การใช้การวิจัยเป็นฐาน และการนิเทศออนไลน์ 5) การประเมินผลการนิเทศ และ 6) การสะท้อนผล มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.95 ผลการทดลองใช้พบว่าผู้เข้าร่วมอบรมมีความรู้พื้นฐานการวิจัยโดยมีคะแนนก่อนอบรม เฉลี่ย 17.71 คะแนน และหลังอบรมมีคะแนนเฉลี่ย 19.71 คะแนน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ครูมีทักษะการวิจัยเฉลี่ยร้อยละ 78.37 และผลงานวิจัยของครูมีคุณภาพระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

3. ผลการประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการวิจัยของครูระดับมัธยมศึกษา พบว่า ครูผู้เข้าร่วมอบรม มีคะแนนก่อนอบรม เฉลี่ย 17.60 คะแนน และหลังอบรม เฉลี่ย 19.80 คะแนน โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 มีทักษะการวิจัยเฉลี่ยร้อยละ 82.00 ผลงานวิจัยมีคุณภาพระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) และมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)

นัยนา ฉายวงศ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียน ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้น วิธีดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนารูปแบบการนิเทศ 3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศไปใช้ และ 4) การประเมินผลรูปแบบการนิเทศ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้น มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการนิเทศ และ 5) การวัดผลประเมินผลกระบวนการนิเทศ มี 4 ชั้น คือ 1) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 2) การวางแผนการนิเทศ 3) การปฏิบัติการนิเทศ และ 4) การประเมินและรายงานผลการนิเทศ

2. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศ มีดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หลังนิเทศสูงกว่าก่อนนิเทศและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ความสามารถด้านการจัดทำเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ความสามารถด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ความสามารถด้านการจัดทำรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวทางการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$)

กนกอร ทองศรี (2560) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาครูผู้สอน เรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการศึกษาพบว่า 1) ความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนรายเรื่องในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด 3) ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากการทดสอบ ก่อนและหลังการนิเทศ พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พัชรินทร์ ชัยจันทร์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการการนิเทศโดยการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนเทศบาลยุวบูรณ์บำรุง 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง 3) เพื่อทดลองการใช้รูปแบบการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง และ 4) เพื่อประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง โดยการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศ

ภายในโรงเรียน ควรมีแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันและมีการศึกษาอย่างแท้จริงเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ และการศึกษาความต้องการของครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการนิเทศภายใน เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่นำไปสู่การกำหนดทางเลือกในการปฏิบัติ ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของคณะครูเพื่อให้เกิดการพัฒนางานนิเทศภายใน นอกจากนี้การนำข้อมูลจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ มาใช้วางแผนการนิเทศภายใน เป็นสิ่งที่โรงเรียนควรปฏิบัติเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการนิเทศภายใน โดยให้คณะครูได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ในส่วนของการสรุปผลการวางแผนและการกำหนดทางเลือกในการนิเทศภายใน ควรมีการสรุปผลทุกครั้งที่มีการวางแผนและมีการจัดบันทึกไว้เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวางแผนครั้งต่อไป อีกทั้งครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือการนิเทศภายใน เพื่อให้การปฏิบัติงานนิเทศภายในเป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ คณะครูสามารถทำได้หลากหลายวิธี ที่จะทำให้คณะครูเกิดการเรียนรู้และเกิดความเข้าใจมากขึ้น สำหรับการปฏิบัติงานนิเทศภายในควรปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อให้เป็นไปตามระบบและกระบวนการนิเทศภายใน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สำหรับการปฏิบัติงานนิเทศภายในโดยมีบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตย จะทำให้คณะครูมีความสุขในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้นและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเต็มความสามารถ และทำให้การปฏิบัติงานยังคงเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ด้วย ในส่วนการประเมินผลการนิเทศภายในโดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นเป็นการปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่มีความถูกต้อง เพราะข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือในการประเมินผล เป็นข้อมูลที่มาจากความเป็นจริง สามารถนำผลที่ได้จากการประเมินมาแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาการปฏิบัติงานนิเทศภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของครูเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ควรรับฟังความต้องการของครูมากขึ้น ควรนำข้อมูลที่ได้อาจจากการวิเคราะห์มาเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนและให้คณะครูได้มีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อให้เกิดความชัดเจนและครอบคลุมในการปฏิบัติงาน ควรมีการสรุปผลและจัดบันทึกทุกครั้ง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนครั้งต่อไป ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือการนิเทศภายใน ให้แก่คณะครูด้วยวิธีการที่หลากหลาย ควรมีการสร้างความรู้ความตระหนักในการปฏิบัติตามขั้นตอน ควรเน้นการสร้างบรรยากาศให้มีความยุติธรรม ควรนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นมาใช้ในการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานนิเทศภายในให้ดีขึ้นกว่าเดิม และควรมีการรายงานผลการประเมินตามสภาพที่เป็นจริง

2. ผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง รูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) ตามแนวคิดของ ดร. สงัด อุทรานันท์ เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง มีองค์ประกอบได้แก่หลักการ คือ การนิเทศการสอนเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบสัมพันธ์กัน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของครูด้านความรู้ความสามารถ และทักษะที่สำคัญที่ต้องการพัฒนา โดยใช้วิธีการนิเทศเหมาะสมกับครูแต่ละคน เพื่อให้การนิเทศเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการนิเทศของผู้นิเทศและส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง และกระบวนการในการนิเทศ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 วางแผนการนิเทศ (Planning-P) ขั้นตอนที่ 2

ให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Informing-I) ขั้นตอนที่ 3 ลงมือปฏิบัติงาน (Doing -D) ได้แก่ 3.1 การปฏิบัติงานของผู้รับนิเทศเป็นขั้นที่ผู้รับการนิเทศลงมือปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถที่ได้รับมาจากดำเนินการในขั้นที่ 2 3.2 การปฏิบัติงานของผู้ให้การนิเทศ ขั้นนี้ผู้ทำการนิเทศและควบคุมคุณภาพให้งานสำเร็จออกมาทันตามกำหนดเวลาและมีคุณภาพสูง 3.3 การปฏิบัติงานของผู้สนับสนุนการนิเทศ ผู้บริหารก็จะให้บริการสนับสนุนในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องมือใช้ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างได้ผลขั้นตอนที่ 4 สร้างเสริมกำลังใจ (Reinforcing-R) ขั้นตอนที่ 5 ประเมินการนิเทศ (Evaluating -E) โดยมีการกำกับ ติดตาม (Monitoring) อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพ และองค์ประกอบด้านเงื่อนไขในการนำรูปแบบไปใช้ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 ความเป็นไปได้ของรูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อระหว่าง 0.80 - 1.00 และความสอดคล้องของรูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อระหว่าง 0.80 - 1.00 ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) มีกระบวนการที่เป็นระบบ มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับทุกองค์ประกอบ ซึ่งก็คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่คาดหวัง

3. ผลการทดลองการใช้รูปแบบการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง รูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง สรุปได้ดังนี้

3.1 สมรรถภาพในการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) ของครูผู้นิเทศ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) พบว่า ครูผู้นิเทศมีสมรรถภาพในการนิเทศอยู่ในระดับสูงมาก

3.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) ครูผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ มีคะแนนเฉลี่ย สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ

3.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) ของครูผู้รับการนิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ

3.4 สมรรถภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูรับการนิเทศ พบว่า ครูผู้รับการนิเทศมีสมรรถภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูงมาก

4. ประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง พบว่า ครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ลำดับที่ 1 ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ ลำดับที่ 2 ด้านผลของการใช้รูปแบบ และลำดับที่ 3 ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ ทั้งนี้จากการสนทนากลุ่มพบว่าองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม และสอดคล้องซึ่งกันและกัน กระบวนการนิเทศมีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันในแต่ละขั้นตอน ถือเป็นกระบวนการที่มีประโยชน์มากในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาส่วนเงื่อนไขในการนำรูปแบบไปใช้นั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำรูปแบบการนิเทศไปปฏิบัติจริง โดยเฉพาะเงื่อนไขของครูที่มีความมุ่งมั่น จริงใจในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ด้วยความเต็มใจร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงานและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก รวมทั้งผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่อ อุปกรณ์ ซึ่งอำนวยความสะดวกและสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครู เป็นการส่งเสริมให้ครูเกิดการพัฒนาทั้งด้านการนิเทศและการทำวิจัยในชั้นเรียน และ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบพีไอดีเออี (PIDRE Model) นักเรียนมีผลการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศนักเรียนทุกระดับชั้น ทุกห้อง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ

ธนัญญา วุฒิวิชัย (2562) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการนิเทศที่มีประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาด อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติ ด้านระบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ด้านการดำเนินการนิเทศและ ด้านการประเมินผลการการนิเทศ อยู่ในระดับมาก ในส่วนของปัญหาทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ความต้องการด้านกระบวนการนิเทศ และด้านการนิเทศรูปแบบ “SPIDER Model” อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรูปแบบการนิเทศที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 6 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) องค์ประกอบ และกระบวนการ SPIDER Model 4) วิธีดำเนินการ 5) ผลลัพธ์ 6) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ และคู่มือการใช้ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้คู่มือ ตอนที่ 1 บทนำ ตอนที่ 2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ตอนที่ 3 รูปแบบการนิเทศที่มีประสิทธิผล ตอนที่ 4 กระบวนการใช้ตอนที่ 5 การประเมินผล และภาคผนวก ส่วนผลการตรวจสอบรูปแบบ และคู่มือการใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่มีประสิทธิผล พบว่าผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด การสะท้อนผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า มีส่วนช่วยให้ครูผู้สอนมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาให้นักเรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 องค์ประกอบเชิงหลักการ และวัตถุประสงค์มีความเหมาะสม การติดตาม ดูแล ให้คำแนะนำของครูนิเทศมีประสิทธิภาพ คู่มือการใช้รูปแบบเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินงาน รวมถึงกระบวนการ SPIDER Model ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของรูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

สุรัชดา ภูรับพา (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านพุทธรักษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเทศแบบบูรณาการ

เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของครูโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก เกิดจากการบูรณาการการนิเทศแบบคลินิก การนิเทศแบบชี้แนะทางปัญญา และการนิเทศแบบพี่เลี้ยง โดยผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมปรึกษาหารือ วางแผนวิเคราะห์ สังเกตการสอน ลงมือปฏิบัติ และใช้ข้อมูลย้อนกลับจนประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย 2) ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการใช้รูปแบบ ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลังการส่งเสริมสูงกว่าการส่งเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจในระดับมาก

อนงค์นาถ เคนโพธิ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา แบ่งได้ 4 องค์ประกอบหลัก 12 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ด้านการสร้างปฏิสัมพันธ์มี 3 ตัวชี้วัด 2) ด้านวัฒนธรรมองค์กร มี 3 ตัวชี้วัด 3) ด้านการปฏิบัติ มี 3 ตัวชี้วัด และ 4) การประเมินสู่การพัฒนา มี 3 ตัวชี้วัด ได้เป็นรูปแบบการนิเทศแบบ ROAD

2. รูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นแบบ ROAD มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นแบบ ROAD ดังนี้

3.1 ผลการเรียนรู้โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ พบว่า ผู้ร่วมพัฒนามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน ซึ่งมีคะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา

3.2 การสังเกตชั้นเรียน ที่ส่งผลต่อความสามารถของผู้สอน ภาพรวมอยู่ในระดับปรับปรุง และส่งผลถึงความสามารถของผู้นิเทศ ภาพรวมอยู่ในระดับดี

3.3 ผลของการใช้รูปแบบการนิเทศแบบ ROAD ภาพรวมอยู่ในระดับมาก รูปแบบการนิเทศแบบ ROAD ตั้งอยู่บนหลักการ กระบวนการนิเทศอย่างเป็นระบบภายใต้วัฒนธรรมองค์กรแห่งความช่วยเหลือ เกื้อกูลและศรัทธาซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้านภาษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่นิเทศหลังใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการนิเทศ มีความสามารถตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากขึ้นไป

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน

พริ้งพรรณ คงสถิตย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 เพื่อ

1) ศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน 2) ศึกษาความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน

ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการวางแผนไม่สมบูรณ์ชัดเจนการมีส่วนร่วมน้อย ปฏิทินการปฏิบัติงานไม่ชัดเจนคุณครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเพียงเล็กน้อย ไม่ต่อเนื่อง ผลการเรียนรู้ไม่เป็นที่น่าพอใจ การนิเทศกำกับ ติดตามไม่ต่อเนื่อง แหล่งเรียนรู้/ข้อมูลไม่เพียงพอ ส่งผลให้เกิดการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการปรับปรุงผู้บริหารพยายามสร้างความตระหนัก จูงใจ และส่งครูเข้ารับการพัฒนาเรื่องการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนหลายครั้ง 2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้โรงเรียนมีการวางแผนพัฒนาโดยเน้นการมีส่วนร่วม และต้องการให้ครูทำงานทุ่มเท ความรู้ ความสามารถเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเต็มที่ โดยให้ฝ่ายบริหารสนับสนุน กำกับการทำงานของคุณครู ให้มีประสิทธิภาพ 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ทุกกลุ่มมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินงาน สร้างความตระหนักแก่ครูพัฒนาครู ให้มีความรู้ความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้สนับสนุนงบประมาณและสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นต่อครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง กำกับ ติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง มีปฏิทินการดำเนินการ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นำปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน

ชิราวุธ โถชาติ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านคำลอดพื้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนครเขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาความต้องการพัฒนาครู ในการทำวิจัยในชั้นเรียน กำหนดแนวทางการพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเพื่อติดตามและประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัย พบว่า

1) สภาพปัญหา และความต้องการพัฒนาครู ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านคำลอดพื้น พบว่า ครูมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย โดยเฉพาะทำการวิจัยในชั้นเรียนแบบเป็นทางการ 5 บท ซึ่งครูให้ความสนใจอยากจะทำ แต่ครูไม่เคยได้รับการอบรมพัฒนามาก่อน ทำให้ขาดความมั่นใจ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และครูที่เคยได้รับการอบรมมาก่อนจะมีจำนวนน้อย ส่งผลให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัย ในชั้นเรียนน้อย ความต้องการในการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูมีความเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยครูต้องการให้มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการทำวิจัยในชั้นเรียน (5 บท) โดยมีวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยมาอบรมให้ความรู้ และต้องการให้มีการนิเทศ ติดตาม แนะนำ ช่วยเหลือครูอย่างสม่ำเสมอ

2) แนวทางการพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า แนวทางการพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ (1) ให้ครูซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีวิทยากรที่มีความรู้เป็นผู้อบรมให้ (2) ให้ครูซึ่งเป็นผู้ร่วมการวิจัยได้ลงมือปฏิบัติจริง ในแต่ละขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการอบรมสิ้นสุดลง โดยมีผู้เชี่ยวชาญ ให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบผลงานอย่างสม่ำเสมอ (3) ให้มีการนิเทศภายในโดยกลุ่มผู้นิเทศเพื่อเป็นการนิเทศติดตาม แนะนำ ช่วยเหลือครูอย่างต่อเนื่อง

3) ผลการติดตามและประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านคำลอดพื้น พบว่าเมื่อการดำเนินการพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมสิ้นสุดวงรอบ ครูซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย จำนวน 10 คน

มีความรู้ความเข้าใจ และมีความตระหนักในการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งสามารถ ทำการวิจัยในชั้นเรียนแบบเป็นทางการได้ โดยครูมีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนคนละ 1 เรื่อง รวมจำนวน 10 เรื่อง ซึ่งผลการวิเคราะห์คุณภาพโดยรวมของงานวิจัยมีคุณภาพระดับมาก

นิตยา พรหมสิงห์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านเหล่าหมากบัวเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุจธานี เขต 2 เพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนตามแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) การอบรมเชิงปฏิบัติการ 2) การนิเทศภายใน 3) การแลกเปลี่ยนความรู้โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการผลการวิจัยพบว่า 1) การอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครู ในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน และแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนวัตกรรมความคิด เทคนิคที่ใช้ในการอบรม ได้แก่ การระดมกลุ่มย่อย 2) การนิเทศภายในเป็นกระบวนการช่วยเหลือและพัฒนาครูให้เกิดความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน กิจกรรมที่จัดได้แก่ การเยี่ยมชั้นเรียน และการสะท้อนผลการสอนตามแผนการเรียนรู้ในวงจร PAOR การนำเสนอผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ พบว่าครูเกิดความมั่นใจ ในการทำงานมากขึ้น 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อกระตุ้นครูให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

พีชนี กุลทานันท์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูแบบผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา และนำรูปแบบการประเมินตามแบบชิปมาประยุกต์ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1) การประเมินบริบท พบว่าครูยังมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งในด้านความรู้ และด้านทักษะและมีความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมที่สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของครู รูปแบบการฝึกอบรมครูในการวิจัยในชั้นเรียนควรเป็นรูปแบบการฝึกอบรมที่เน้นผู้เข้ารับการอบรมเป็นสำคัญ จุดประสงค์ควรเน้นทักษะการปฏิบัติงานวิจัย มีกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา ผสมผสานวิธีการฝึกอบรมกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมได้รับการฝึกอบรมได้รับความรู้ทักษะ และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และสามารถพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน

2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่ารูปแบบการฝึกอบรมครู แบบผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟาย รูปแบบการฝึกอบรมเป็นการผสมผสานใน 2 ลักษณะ ประกอบด้วย (1) การผสมผสานวิธีการฝึกอบรม ระหว่างวิธีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและการเรียนรู้ระหว่างการทำงาน (2) การผสมผสานกิจกรรมการฝึกอบรมโดยจัดกิจกรรมการฝึกอบรมใน 8 ลักษณะ ทุกรายการมีความสอดคล้องกันสูง รูปแบบการฝึกอบรมและหลักสูตรการฝึกอบรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แบบทดสอบและแบบสอบถามมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ผลการนิเทศการสอนทฤษฎีและปฏิบัติของวิทยากรการฝึกอบรมโดยรวมทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติอยู่ในระดับดี

3) การประเมินด้านกระบวนการ ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม ชั้นเก็บรวบรวมข้อมูล เท่ากับ 88.16/83.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการฝึกอบรมมีค่า 0.6235 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.35 ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการนิเทศการสอนทฤษฎีและปฏิบัติของวิทยากรการฝึกอบรม โดยรวมทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ อยู่ในระดับดี

4) การประเมินผลผลิต ผู้เข้าร่วมรับการฝึกอบรมทุกคน ทำรายงานการวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพ อยู่ในระดับดี และมีความพึงพอใจรูปแบบการฝึกอบรมในระดับมาก

สุจิตรา ตันโพธิ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาครูในโรงเรียนพิบูลมังสาหาร ให้มีความรู้ความเข้าใจด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอนของกรมวิชาการ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนพิบูลมังสาหาร โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา ได้แก่ การศึกษาเอกสารด้วยตนเอง การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และการนิเทศภายใน ซึ่งได้ดำเนินการพัฒนา 2 วงรอบผลการพัฒนาในรอบที่ 1 ได้ใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 3 กลยุทธ์ ได้แก่ การศึกษาเอกสารด้วยตนเอง การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และการนิเทศภายใน ทำให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน ได้ระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับ ปานกลางแต่ยังมีบุคลากรบางส่วนไม่สามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ จึงได้ดำเนินการพัฒนาในรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาปรับปรุงงานวิจัยในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพ พบว่า กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ครบทุกกระบวนการ ตามรอบการวิจัย ในการวิจัย 5 ขั้นตอน

สุภาวดี ไชยศรีหา (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 เพื่อพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาครูในด้านกรวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม ในรูปแบบเชิงปฏิบัติการ กลยุทธ์ในการพัฒนา คือ 1) การศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียน 2) การประชุมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน 3) การนิเทศ ติดตาม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน ขั้นตอนการสังเกต ขั้นตอนการสะท้อนผล มีขอบเขตด้านเนื้อหา การดำเนินการปรากฏผลดังนี้ 1) ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 2) ครูสามารถเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนได้ 3) ครูนำการวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติจริงได้

อุไรวรรณ หลินศรี (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับครูศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสกลนคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการวิจัยในชั้นเรียน 2) สร้างหลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับครูศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสกลนคร โดยผู้วิจัยได้แบ่งช่วงเวลากการพัฒนาหลักสูตรออกเป็น 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมและศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้าง

หลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ระยะที่ 2 สร้างหลักสูตรการฝึกอบรม และระยะที่ 3 นำหลักสูตรไปใช้โดยแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ ฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ฝึกปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน และประเมินผลงานการวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยโดยสรุปดังนี้ คือ 1) สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการวิจัยในชั้นเรียน พบว่ากลุ่มเป้าหมาย จำนวน 16 คน มีปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนทุกรายการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนที่พบมากที่สุด ได้แก่ การสร้างเครื่องมือในการวิจัย รองลงมาคือ การกำหนดวิธีแก้ปัญหาหรือวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของปัญหา การกำหนดตัวแปรและสมมติฐาน แหล่งวิชาการเพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และการเขียนรายงานการวิจัยสำหรับความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสกลนครมีความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนทุกรายการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.22 ด้วยความต้องการมากที่สุด ได้แก่ การกำหนดวิธีแก้ปัญหาหรือการวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ การวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของปัญหา การสร้างเครื่องมือในการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย 2) หลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยได้นำประเด็นจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น มาพิจารณา กำหนดโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร แนวทางการใช้หลักสูตร และการประเมินผลตามหลักสูตร 3) ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสกลนคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของหลักสูตร โดยมีคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 2 เรื่อง อยู่ในระดับดี จำนวน 6 เรื่อง และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 เรื่อง และมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเอกสารและระยะเวลาในการอบรม

ปัทมา ยาประดิษฐ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมพบว่ามีความต้องการในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียน 2) ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความต้องการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันในทุกด้านและหากพิจารณาจำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูที่ได้รับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความต้องการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่เคยได้รับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้าน

การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ และด้านเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการกำกับติดตามการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องไม่แตกต่างกัน

เวียงเพชร เจริญชัยเปรมปรีดิ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบุญญาที่ตพลประสิทธิ์ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของครูโรงเรียนบุญญาที่ตพลประสิทธิ์ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนบุญญาที่ตพลประสิทธิ์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยดำเนินการเป็น 2 ระยะ แบ่งเป็น 2 วงรอบ ผลการวิจัย พบว่า

1. จากการใช้แบบสอบถามถึงสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบุญญาที่ตพลประสิทธิ์ก่อนดำเนินการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูขาดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้

2. เมื่อใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา ได้แก่ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศภายใน การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งได้ดำเนินการ 2 วงรอบ การดำเนินการในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์ การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนตามกรอบการวิจัย 5 ขั้นตอน ได้จำนวน 12 คน แต่ยังมีครูอีก 5 คน ยังมีปัญหาในการสรุปผลการวิจัยและเขียนรายงานผลการวิจัยจึงต้องมีการพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์ การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ปรับปรุงแก้ไขเพื่อการสรุปผลการวิจัยและเขียนรายงานผลการวิจัย ได้ถูกต้องสมบูรณ์ โดยสรุป การพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบุญญาที่ตพลประสิทธิ์ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ดำเนินการตามกระบวนการวิจัย 5 ขั้นตอน โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา คือ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศภายใน การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งสามารถพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หลังได้รับการพัฒนาสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนา สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป มีความสามารถตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยอยู่ในระดับมากขึ้นไป และมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาอยู่ในระดับมากขึ้นไป

งานวิจัยในต่างประเทศ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศ

Zwart and others (2008) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนรู้ของครูที่เกิดจากการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การวิเคราะห์ผลจากกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการจัด การเรียนรู้ จำนวน 8 คน จับคู่ซึ่งกันและกัน จำนวน 4 คู่ เรียนรู้การจัดการเรียนการสอนด้วยการให้การโค้ชซึ่งกันและกันเป็นระยะเวลา 1 ปี เก็บรวบรวมข้อมูล กระบวนการเรียนรู้ด้วยการบันทึกแบบพรรณนาความเกี่ยวกับ กิจกรรมการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้และสัมพันธภาพระหว่างโค้ชแต่ละคู่ ผลการศึกษา พบว่าการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ได้แก่ มีการเกิดความคิด มโนทัศน์ และความเชื่อใหม่ มีความคิดและตั้งใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ เกิดการยืนยัน

ความคิด มโนทัศน์และความเชื่อเดิม ปรับเปลี่ยนความคิดที่มีต่อตนเอง รวมทั้งการเพิ่มความตระหนักในการจัดการเรียนรู้

Pajak (1990) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านความรู้ เจตคติและทักษะเกี่ยวกับการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการสังเคราะห์พบว่าสมรรถภาพที่มีความจำเป็นสำหรับผู้นิเทศการศึกษาประกอบด้วย 11 ด้าน คือ 1) การสื่อสาร 2) การพัฒนาบุคลากร 3) โครงการสอน 4) การวางแผนและการเปลี่ยนแปลง 5) การจูงใจและการจัดบุคลากร 6) การสังเกตการสอนและ การประชุมนิเทศ 7) การพัฒนาหลักสูตร 8) การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ 9) การให้บริการแก่ครู 10) ความสัมพันธ์ของชุมชน และ 11) การวิจัยและประเมินผลโครงการ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

Brown (2002) ได้ศึกษาความเข้าใจ การรับรู้ของครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสอน และผลกระทบของแนวคิดในแนวการปฏิบัติการสอนโดยมีการกำหนดขอบข่ายของการสังเกตไว้ 4 อย่าง คือ 1) บทบาทของครูทั้งหมด 2) ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสอน 3) การปฏิบัติการสอน 4) ผลสะท้อน โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการสัมภาษณ์ครูผู้ทำการวิจัย การสังเกตการสอนในห้องเรียนแบบไม่เป็นทางการ และการรวบรวม ผลงานของครูและนักเรียน รวมทั้งผลผลิตต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะแสดงให้เห็นว่า ครูเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงทั้ง 4 ด้าน ในขั้นตอนของการวิจัย ปฏิบัติการที่มีโครงสร้างทางระเบียบ วิธีการสำหรับการนำไปใช้ และการวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน ซึ่งโครงสร้างที่ชัดเจนจะเป็นตัวชี้แนะครูได้ตระหนักถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ การวิเคราะห์ข้อมูล และการสะท้อนกลับ

Lee (2002) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่ออำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนแปลงและมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครู วิธีการศึกษาใช้การประชุม การศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ ผลการศึกษา พบว่า กระบวนการนี้ถูกมองว่าเป็นการข่มขู่และการครอบงำ ได้สร้างความแตกแยกระหว่างผู้วิจัยในที่ประชุมของนักเรียนในโรงเรียน และความเป็นไปได้ของการศึกษาที่ไม่มีความเหมาะสมในระหว่างกระบวนการนี้ ผู้ปกครองเห็นว่าเป็นแบบแผนของสังคมเป็นผลกระทบทางจิตวิทยาต่อครอบครัว ดังนั้น การพัฒนาแผนการศึกษารายบุคคลจึงปรากฏว่า เป็นหน้าที่ทางการบริหารของครูการศึกษาพิเศษ ครูการศึกษาพิเศษได้พัฒนาการนำแผนการศึกษาพิเศษรายบุคคลไปใช้ในการช่วยหรือนำเข้าจากผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ผู้มีส่วนได้เสียเสนอแนะแผนการปฏิบัติให้มีการริเริ่มการฝึกอบรมครู ระบบการศึกษาปกติและระบบการศึกษาพิเศษ การพัฒนากลุ่มสนับสนุนผู้ปกครอง

Husby (2003) ได้ศึกษามุมมองครูที่มีส่วนร่วมในโปรแกรมการพัฒนาบุคลากรแบบนำตนเองที่อาศัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การแหล่งข้อมูลจากผลงานทางวิชาการของครู การสัมภาษณ์ครูผู้ร่วมวิจัย แผนการสอนของครู การสังเกตผลการศึกษา พบว่า ครูมีความต้องการมองตัวเองในทางบวกและต้องการให้คนอื่นมองตนเองในทางบวกเช่นกัน ครูมีความรู้การทำวิจัยมากขึ้น ครูมีความต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนและเพื่อน การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ครูทำวิจัยชั้นเรียนที่ตนสอน และผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ปรึกษา ติดตามการปฏิบัติการวิจัยของครู ทั้งครูและผู้ปรึกษาได้เรียนรู้ผลจากการปฏิบัติของการวิจัยในชั้นเรียนและปฏิบัติงานด้วย

ความสมัครใจ ที่ปรึกษาเข้าใจงานภาคปฏิบัติมากขึ้นและพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพด้วยปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

McCoy (2003; อ้างถึงใน เพ็ญพิไลลักษณ์ มณีภาค, 2550) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนปรับปรุงท้องถิ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการจำนวน 2 โรงเรียน เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยนำครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน มารวมกัน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดประสิทธิภาพของแผนการในการระบุความต้องการทางวิชาการทั้งโรงเรียน และกำหนดว่าจะปรับปรุงอย่างไร ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียนประชุมกันในกลุ่มงานและกลุ่มย่อย เพื่อทบทวนแผนปรับปรุงท้องถิ่นปัจจุบัน ตรวจสอบข้อมูลทางวิชาการของนักเรียน เพื่อเป็นการสนับสนุนโปรแกรมใหม่ และโปรแกรมเก่าที่มีอยู่ รวมทั้งการเข้ามามีส่วนร่วมและเพื่อพัฒนาการปฏิบัติการนำไปใช้และประเมินแผนดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดร่วมเกิดขึ้นโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 2 โรงเรียนที่ทำการวางแผนการปรับปรุงท้องถิ่นไปใช้ จะต้องกล่าวเน้นไว้ก่อนสร้างกระบวนการซึ่งเป็นพื้นฐานของการปฏิรูปโรงเรียน ได้แก่ วัฒนธรรมการทำงานของโรงเรียน เวลาซึ่งเป็นอุปสรรคการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง การใช้ข้อมูลทางวิชาการของนักเรียนอย่างเหมาะสมและการนำแผนไปใช้

จากการการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของนักการศึกษา ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า มีหลักการ แนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่จะทำให้การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนาให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วยหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา R & D (Research and Development) การออกแบบระบบการเรียนการสอน การนิเทศการสอน และการวิจัยในชั้นเรียน จากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการวิจัยการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพ การจัดการเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพนักเรียน และเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู การวิจัยรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน และการศึกษาความต้องการการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน การพัฒนารูปแบบการนิเทศจะส่งผลให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่นิเทศ หลังใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการนิเทศ มีความสามารถตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้น การพัฒนาสมรรถนะครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของการหลักสูตร ผู้วิจัยมีหน้าที่รับผิดชอบพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้สร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยประยุกต์ใช้ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Kruse (2007) ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยดำเนินการในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ร่วมกับการประยุกต์ใช้กระบวนการออกแบบการนิเทศภายใน ตามแนวคิดของ Kruse (2007) ADDIE Model โดยมีครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ตลอดปีการศึกษา 2563 เป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ซึ่งเก็บข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

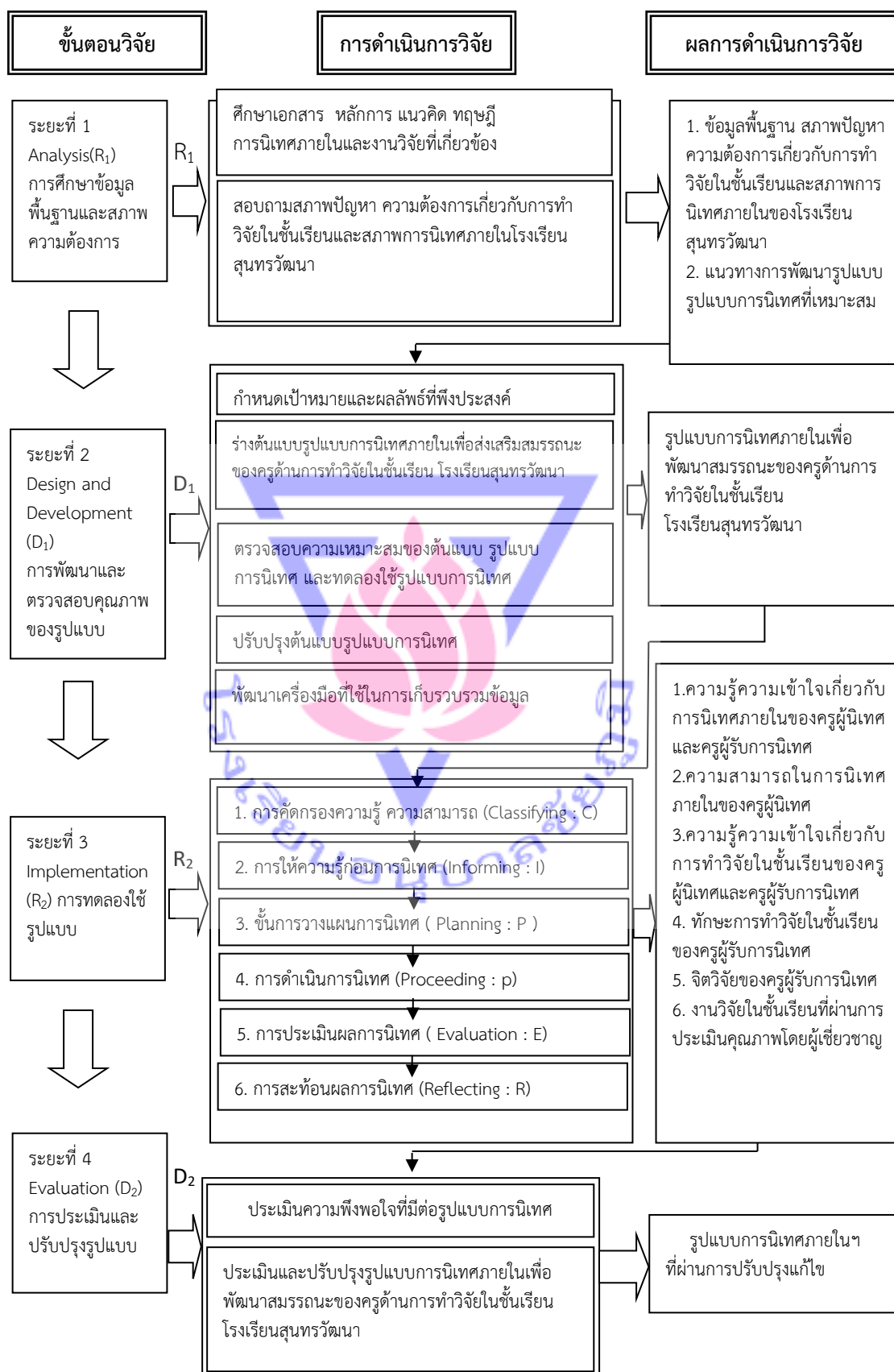
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) = การวิจัย Research (R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ระยะที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development) = การพัฒนา Development (D₁) : การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ระยะที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = การวิจัย Research (R₂) : การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ระยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development (D₂) : การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ซึ่งขั้นตอนการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 7 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ฯ

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) = การวิจัย Research (R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ด้วยการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย (1) ผลการประกันคุณภาพภายนอกของโรงเรียนสุนทรวัฒนา (2) สภาพปัญหา และความต้องการของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนและการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน (3) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการนิเทศภายใน (4) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน (5) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ (6) ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ผลการรายงานประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในและการวิจัยในชั้นเรียน และเพื่อระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ (1) รายงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา (2) ครูที่ใช้ในการสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา (3) เอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในและการทำวิจัยในชั้นเรียน

วิธีดำเนินการ

1. วิเคราะห์การรายงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา
2. วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา
3. วิเคราะห์ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน
4. วิเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
5. วิเคราะห์หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบการนิเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีดังนี้

1. แบบวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 1 ฉบับ

2. แบบสอบถามสภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน
จำนวน 1 ฉบับ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร

แบบวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ
การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร
2. สร้างแบบวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการสร้างและพัฒนา
รูปแบบการนิเทศภายใน

3. นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนี
ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าเป็นไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

4. นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ปรับปรุง แก้ไข และหาค่าดัชนี
ความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ Rovineli and Hambluton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

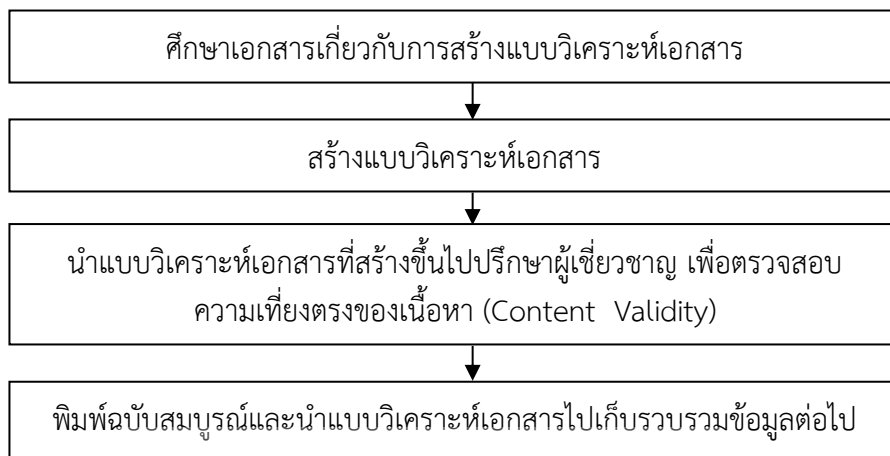
เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข)

5. พิมพ์แบบวิเคราะห์เอกสารฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป จากขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสารสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบวิเคราะห์รายงานการประกันคุณภาพภายใน เอกสาร หนังสือ ตำรา รายงาน บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบพรรณนาความ

2. แบบสอบถามสภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน

แบบสอบถามสภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2546) จำนวน 14 ข้อ โดยถือเกณฑ์ระดับคุณภาพ ดังนี้

ระดับ 5 มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด/มีความต้องการมากที่สุด
ระดับ 4 มาก	หมายถึง	มีปัญหามาก/มีความต้องการมาก
ระดับ 3 ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหাপานกลาง/มีความต้องการปานกลาง
ระดับ 2 น้อย	หมายถึง	มีปัญหาน้อย/มีความต้องการน้อย
ระดับ 1 น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด/มีความต้องการน้อยที่สุด

การแปลความหมายแบบสอบถามสภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

4.51–5.00	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด/มีความต้องการมากที่สุด
3.51–4.50	หมายถึง	มีปัญหามาก/มีความต้องการมาก
2.51–3.50	หมายถึง	มีปัญหাপานกลาง/มีความต้องการปานกลาง
1.51–2.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อย/มีความต้องการน้อย
1.00–1.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด/มีความต้องการน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามสภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อกำหนดประเด็นในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้มากำหนดเป็นโครงสร้างของแบบสอบถาม สภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. สร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหาที่กำหนดไว้

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

5. นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ปรับปรุง แก้ไข และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ Rovineli and Hambluton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยใช้สูตร

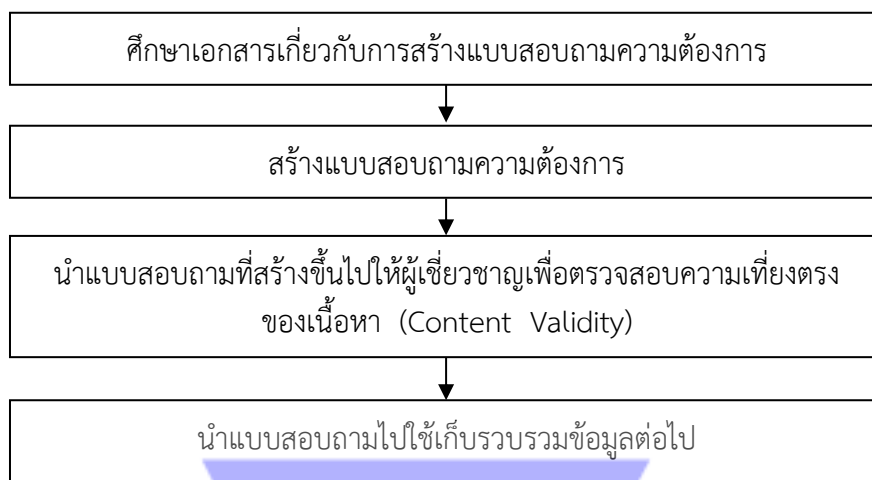
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข)

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้ชัดเจน เข้าใจง่าย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปสอบถามไปและเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามสภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนและการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 9 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาวิเคราะห์ โดยตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์โดยใช้ความถี่ และร้อยละ ตอนที่ 2 สภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์โดยใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum(X - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum(X - \mu)$ แทน ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย
 N แทน จำนวนผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สรุปขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
1. เพื่อวิเคราะห์ผลการรายงานประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ศึกษา เอกสาร	เอกสารรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนสุนทรวัฒนา	แบบวิเคราะห์ เอกสาร/การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	ข้อมูลสภาพการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนสุนทรวัฒนา
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน	สอบถาม สภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 69 คน	แบบสอบถาม ความต้องการ/ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ความถี่ และร้อยละ	ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ /การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
3. เพื่อวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน และการวิจัยในชั้นเรียน	ศึกษา เอกสาร	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน และการวิจัยในชั้นเรียน	แบบวิเคราะห์ เอกสาร/ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	ข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน และการวิจัยในชั้นเรียน
4. เพื่อระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์	สังเคราะห์	เอกสาร	แบบวิเคราะห์/ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	1. สมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้ทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศ 2. สมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับ

ระยะที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development) = การพัฒนา Development (D₁) : การสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

เป็นขั้นที่ดำเนินร่วมกันทั้งการออกแบบและพัฒนา (Design and Development) กับ การศึกษาวิจัยด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานมาสังเคราะห์ร่างต้นแบบรูปแบบการนิเทศและนำต้นแบบรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนาโดยผู้เชี่ยวชาญ นำผลที่ได้จากการตรวจสอบไปแก้ไขปรับปรุงต้นแบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบและกระบวนการของรูปแบบ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในและเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการ

นิเทศภายในและเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ เอกสาร ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และครูที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

วิธีดำเนินการ

การดำเนินการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีรายละเอียดดังนี้

1. ร่างต้นแบบรูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ ได้แก่

- 1) การคัดกรองความรู้ ความสามารถ (Classifying : C)
- 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I)
- 3) การวางแผนการนิเทศ (Planning : P)
- 4) การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P)
- 5) การประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E)
- 6) การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R)

และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

2. ตรวจสอบร่างต้นแบบรูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. ปรับปรุง แก้ไข ต้นแบบรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

4. พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน 2) แบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ 3) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 4) แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ 5) แบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ 6) แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน และเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบประเมินและแบบทดสอบ ดังนี้

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การสร้างและพัฒนาแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทบทวนข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์จากระยะที่ 1 ได้แก่ รายงานการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนสุนทรวัฒนา สภาพการนิเทศภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สภาพปัญหา และความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการนิเทศภายใน องค์ประกอบและรายละเอียดด้านต่าง ๆ ของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

2. ระบุรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

3. สังเคราะห์และร่างรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานที่ได้วิเคราะห์ไว้ กำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดของรูปแบบให้ครอบคลุมสัมพันธ์กันมีความชัดเจนเข้าใจง่าย

4. นำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

4.51 – 5.00 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ปรากฏว่า รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม เท่ากับ 4.97 โดยมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ข) และปรับปรุงแก้ไขรายละเอียด ดังนี้ 1) การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะสำคัญด้านการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน (Classifying : C) 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) 3) การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) 4) การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) 5) การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) และ 6) การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R)

5. ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เพื่อปรับปรุงแก้ไขกับครูที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- 1) ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ เพื่อขออนุญาตทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายใน
- 2) ผู้วิจัยได้ประสานงานกับฝ่ายวิชาการ เพื่อประชุมคัดเลือกครูในการเป็นกลุ่มทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซึ่งได้จำนวน 30 คน ตามต้องการ
- 3) ผู้วิจัยได้ดำเนินการประชุมครูกลุ่มทดลอง เพื่อแจ้งหลักการ วัตถุประสงค์ และเงื่อนไข รายละเอียดต่าง ๆ ของรูปแบบการนิเทศภายใน
- 4) ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการนิเทศภายในขั้นตอน 6 ขั้นตอน ดังนี้
 - 4.1) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูกลุ่มทดลองแล้วทำการวิเคราะห์คัดกรองระดับความรู้ ความสามารถทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูกลุ่มทดลอง

ผลจากการวิเคราะห์คัดกรองครูกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่าครูมีทักษะและความรู้ความสามารถในการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด หลังจากนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกครูผู้นิเทศ จำนวน 6 คน โดยพิจารณาจากการเป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูกลุ่มทดลองที่เหลือ จำนวน 24 คน เป็นครูผู้รับการนิเทศ โดยให้ครูผู้นิเทศ 1 คน ทำการนิเทศครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 4 คน

4.2) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูกลุ่มทดลองทั้งหมด โดยใช้เวลาในการอบรม 2 วัน โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ 1) ทักษะการนิเทศภายใน และ 2) ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ โดยคณะวิทยากรที่มีความรู้และความชำนาญในด้านการนิเทศการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการให้ความรู้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ด้านทักษะการนิเทศการสอน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน การใช้เครื่องมือสังเกตการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียน

4.3) ผู้วิจัยดำเนินการจัดประชุมร่วมกับครูกลุ่มทดลองเพื่อร่วมวางแผนการนิเทศระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

ผลจากการประชุมผู้วิจัยได้ให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เปิดใจยอมรับซึ่งกันและกัน และเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน ซึ่งครูกลุ่มทดลองก็สามารถยอมรับซึ่งกันและกันได้ดี มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หยอกล้อกันทำให้เกิดบรรยากาศที่ไม่ตึงเครียด และให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศในแต่ละกลุ่มเลือกรูปแบบการนิเทศ ซึ่งมี 3 วิธี ได้แก่ 1) การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 2) การนิเทศแบบให้คำปรึกษา 3) การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง หลังจากนั้นผู้วิจัยและครูกลุ่มทดลองได้ร่วมกันวางแผนกำหนดปฏิทินในการนิเทศ ได้ผลดังนี้ ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 6 - 7 มิถุนายน 2563 เป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ครั้งที่ 2 วันที่ 12 มิถุนายน 2563 ประชุมกำหนดปฏิทิน

การเข้านิเทศการสอน ครั้งที่ 3 วันที่ 3 กรกฎาคม 2563 ประชุมเพื่อทบทวนแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 6 กรกฎาคม 2563 – 21 สิงหาคม 2563 ปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน/สรุปผล/สะท้อนผลการสังเกต ครั้งที่ 5 วันที่ 31 สิงหาคม 2563 ประชุมร่วมกันอภิปรายหลังจบการสังเกตในชั้นเรียน/การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ/สะท้อนผลการสังเกต และการสนทนากลุ่ม (Focus group) ที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน

4.4) ดำเนินการนิเทศ โดยผู้วิจัย ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ได้ประชุมก่อนการนิเทศในวันที่ 3 กรกฎาคม 2563 เพื่อประชุมทบทวนแผนการนิเทศ แผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ ระหว่างวันที่ 6 กรกฎาคม 2563 – 21 สิงหาคม 2563 ปฏิบัติการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน/สรุปผล/สะท้อนผลการสังเกต สังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน โดยครูผู้นิเทศ สังเกตการจัดการเรียนรู้ตามประเด็นของการพัฒนาและเครื่องมือการสังเกตที่ได้กำหนดไว้ของครูผู้รับการนิเทศ

ผลจากประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้รับการนิเทศบางคนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างไม่เสร็จสมบูรณ์ สื่อการสอนยังไม่เรียบร้อย ผู้วิจัยและครูผู้นิเทศจึงได้ช่วยกันให้คำแนะนำ ทำให้ครูผู้รับการนิเทศได้ปรับแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ และสื่อการสอนจนครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ได้

ผลจากการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้การยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปแบบธรรมชาติ เสมือนว่าครูผู้นิเทศเป็นผู้เรียนคนหนึ่งในชั้นเรียน แต่มีผู้รับการนิเทศบางคนที่ยังไม่คุ้นชินกับการนิเทศก็ทำให้รู้สึกเคอะเขิน บรรยากาศในชั้นเรียนจึงตึงเครียดไปบ้าง

ผลหลังจากสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิเคราะห์ร่วมกันระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยผู้วิจัยเข้าไปร่วมสังเกตการด้วย สรุปได้ว่าสิ่งสำคัญคือการใช้สื่อการสอน และการควบคุมเวลาในแต่ละชั่วโมงให้เกิดความพอดี การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศมีส่วนในการนำสื่อไปใช้

4.5) ประเมินผลการนิเทศภายใน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.5.1) ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลก่อนเริ่มต้นกระบวนการนิเทศภายใน เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในและประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

ผลจากการประเมินผลก่อนการนิเทศ ทำให้ทราบว่า ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ มีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ไม่ทราบขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านมามีการดำเนินการแก้ปัญหาแบบง่าย ๆ ไม่เป็นระบบที่ชัดเจน ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิเทศของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศนั้น ที่ผ่านมามีการนิเทศแบบไม่เป็นขั้นเป็นตอน ไม่เป็นระบบตามแบบแผน และผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญกับการนิเทศชั้นเรียนเท่าที่ควร

4.5.2) ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผล เพื่อประเมินความสามารถในการนิเทศของครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ

ผลการประเมินระหว่างการนิเทศ ครูผู้รับการนิเทศเริ่มมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น ครูผู้นิเทศคอยให้กำลังใจเอาใจใส่และให้คำแนะนำที่ดีตลอดการนิเทศจนเสร็จสิ้น

4.5.3) ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลเมื่อกระบวนการนิเทศเสร็จสิ้นแล้ว

ผลการประเมินหลังการนิเทศ ครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีทักษะในการเขียนรายงานการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอนและถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย สามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่สูงขึ้น ส่วนครูผู้นิเทศมีทักษะในการนิเทศ การให้คำแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตร ทำให้ทั้งครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจและมีความสุข

4.6) การสะท้อนผลการนิเทศ ได้ดำเนินการในวันที่ 31 สิงหาคม 2563 เป็นการประชุมร่วมกันอภิปรายหลังจบการสังเกตในชั้นเรียน/การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ/สะท้อนผลการสังเกต และการสนทนากลุ่ม (Focus group) ที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ผลจากการสะท้อนผลการนิเทศ หลังจบการสังเกตการในชั้นเรียน ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ว่าจากการได้ปฏิบัติการนิเทศทำให้ครูผู้นิเทศได้รับความรู้ ความเข้าใจในการนิเทศ พบข้อจำกัดบางอย่างระหว่างการนิเทศ เช่น ยึดติดกฎเกณฑ์มากเกินไปทำให้ครูผู้รับการนิเทศเกิดความเครียดในระหว่างการรับการนิเทศ ครูผู้นิเทศจึงได้ปรับเปลี่ยนการนิเทศที่เหมาะสมให้เข้ากับบริบททำให้เกิดบรรยากาศที่เป็นมิตรมากยิ่งขึ้น ส่วนครูผู้รับการนิเทศได้รับความรู้ ความเข้าใจเทคนิคกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และการนำสื่อการสอนไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

จากการสนทนากลุ่มร่วมกันโดยผู้วิจัย ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 10 คน หลังจากเสร็จสิ้นการนำรูปแบบการนิเทศไปใช้ ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ พบว่า ผู้ร่วมกลุ่มให้ความคิดเห็นว่าองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน กระบวนการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นกระบวนการที่เป็นประโยชน์และเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันของแต่ละขั้นตอนทำให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านการพัฒนางานและองค์ความรู้ ส่วนองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำไปใช้เป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการนำรูปแบบไปปฏิบัติจริง โดยเฉพาะเงื่อนไขของครูที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจและทุ่มเทในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจและร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน ทั้งนี้ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูทุกคนและเข้าใจถึงบทบาทของตนเอง

เป็นการเปิดโอกาสให้ครูทุกคนได้ปฏิบัติร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการเสริมสร้างให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังข้อมูลจากการสนทนากลุ่มต่อไปนี้

“เป็นรูปแบบการนิเทศที่เป็นประโยชน์มากกับครูตามบริบทของโรงเรียน มีกระบวนการที่สัมพันธ์กันเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่อง ช่วยให้ครูได้รับการพัฒนา และนำไปแก้ปัญหา นักเรียนได้อย่างแท้จริง”

(สนทนากลุ่มครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 31 สิงหาคม 2563)

“ความสำคัญของการนิเทศภายใน คือ ครูที่ร่วมโครงการจะต้องมีความเต็มใจ ตั้งใจมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการสอนจริง ๆ จึงจะทำลายความรู้สึกรู้สึกว่าการพัฒนานักเรียนเป็นเรื่องที่ยาก และนอกจากนี้ความเป็นมิตรไมตรีระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศก็มีส่วนสำคัญมาก ๆ หากครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศไม่เปิดใจซึ่งกันและกัน การนิเทศก็จะไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้”

(สนทนากลุ่มครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 31 สิงหาคม 2563)

“ชั่วโมงแรกของการทดลองสอน การใช้เครื่องมือต่าง ๆ ยังไม่คล่อง มีการจดบันทึกไม่ทัน ยังไม่ชำนาญในการบันทึก หลังจากสังเกตการสอนเสร็จ ก็ได้ปรับแก้ไขแบบบันทึก การจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมมากขึ้น หลังจากมีการปรับปรุงแก้ไข พอเอาไปใช้ครั้งต่อไปเริ่มชำนาญสามารถจดบันทึกประเด็นสำคัญเพิ่มเติมได้ทัน”

(สนทนากลุ่มครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 31 สิงหาคม 2563)

“มีความเข้าใจในบทบาทของครูผู้นิเทศมากขึ้น ว่าการเป็นครูผู้นิเทศจะต้องคอยสังเกตและจดบันทึกโดยใช้เครื่องมือที่สอดคล้องกับวิธีสอน แล้วให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ครูผู้รับการนิเทศ และนอกจากนี้เราต้องช่วยเหลือ คิดหาวิธีการ แนวทางมาแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงวิธีการสอนครั้งต่อไป ที่ผ่านมามีความคิดว่าการมานิเทศเป็นเพียงการมานั่งดู แล้วประเมิน ประชุมสรุปเท่านั้น การนิเทศภายในตามรูปแบบนี้ชอบมากทำให้เกิดกระบวนการที่ครบถ้วนและนำไปพัฒนานักเรียนได้จริง ๆ ”

(สนทนากลุ่มครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 31 สิงหาคม 2563)

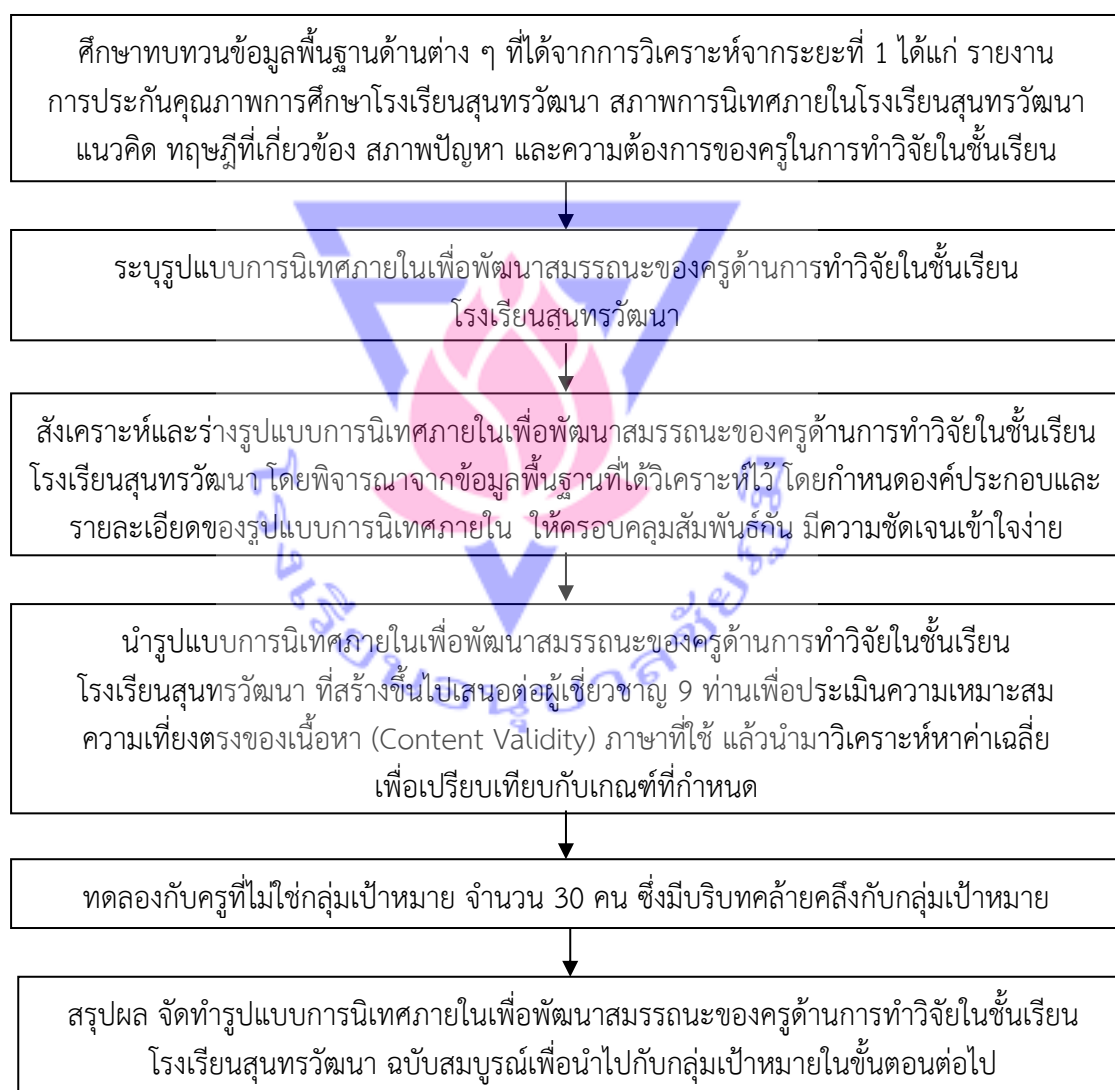
“เราได้รับความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาเราก็ทำแบบสะเปะสะปะ ทำเพื่อส่งผู้บริหาร แต่การเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ทำให้ ได้ประสบการณ์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการคุมชั้นเรียน การถ่ายทอดความรู้ที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจได้เร็ว แรก ๆ เราก็รู้สึกกลัวและเกร็งเพราะไม่มีประสบการณ์ในการถูกนิเทศในชั้นเรียน แต่พี่ครูผู้นิเทศก็ให้กำลังใจ มีความเป็นกันเอง และแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตร ทำให้กล้าสนทนาแลกเปลี่ยนมากขึ้น”

(สนทนากลุ่มครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 31 สิงหาคม 2563)

6. จัดทำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ฉบับสมบูรณ์และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

7. หลังจากนำรูปแบบนิเทศภายในไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่มีบริบทคล้ายคลึงกันกับกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะในส่วนเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้มาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากขั้นตอนการพัฒนาในรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 10 ขั้นตอนสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้ามีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าข้อนั้นมีความเหมาะสม ถ้าข้อใดต่ำกว่า 0.50 จะพิจารณาเหตุผลและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเป็นรายชื่อเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบรูปแบบการนิเทศ

การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างต้นแบบรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความเหมาะสม จากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน

2. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อสอบถามด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ด้านความเป็นไปได้ ด้านความสำคัญของรูปแบบการจัดกิจกรรม ด้านแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และด้านรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา กำหนดเกณฑ์ดังนี้

5 หมายถึง	เหมาะสม	มากที่สุด
4 หมายถึง	เหมาะสม	มาก
3 หมายถึง	เหมาะสม	ปานกลาง
2 หมายถึง	เหมาะสม	น้อย
1 หมายถึง	เหมาะสม	น้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้แปลความหมายโดยได้จากแนวคิดของ Best (1986) โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายชื่อ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสม	มากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสม	มาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสม	ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสม	น้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสม	น้อยที่สุด

3. นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน ชูเพิ่มเติม ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	- 1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบประเมินความเหมาะสม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

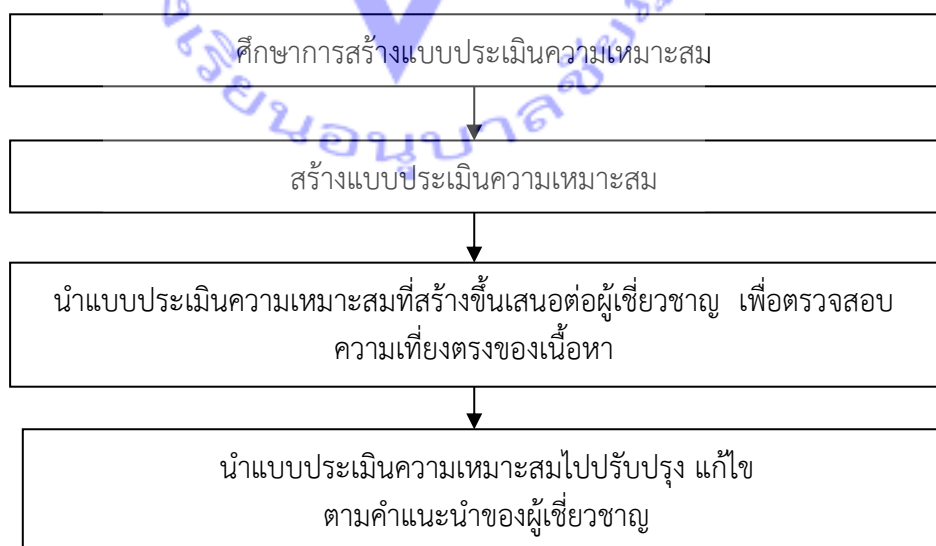
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง 0.80 - 1.00

4. นำแบบประเมินความเหมาะสมไปปรับปรุง แก้ไข เกี่ยวกับข้อคำถามให้มีความชัดเจน สามารถสื่อความได้ง่ายตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน พัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพิจารณาความเหมาะสม ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้ามีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าข้อนั้นมีความเหมาะสม ถ้าข้อใดต่ำกว่า 0.50 จะพิจารณาเหตุผลและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3. เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลภายหลังที่ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเสร็จสิ้นแล้ว ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวทางและประเด็นในการสร้างแบบสัมภาษณ์

1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุม ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ตามขอบข่ายที่กำหนดไว้

1.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน +1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

1.4 นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ปรับปรุง แก้ไข และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ Rovineli and Hambluton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยใช้สูตร

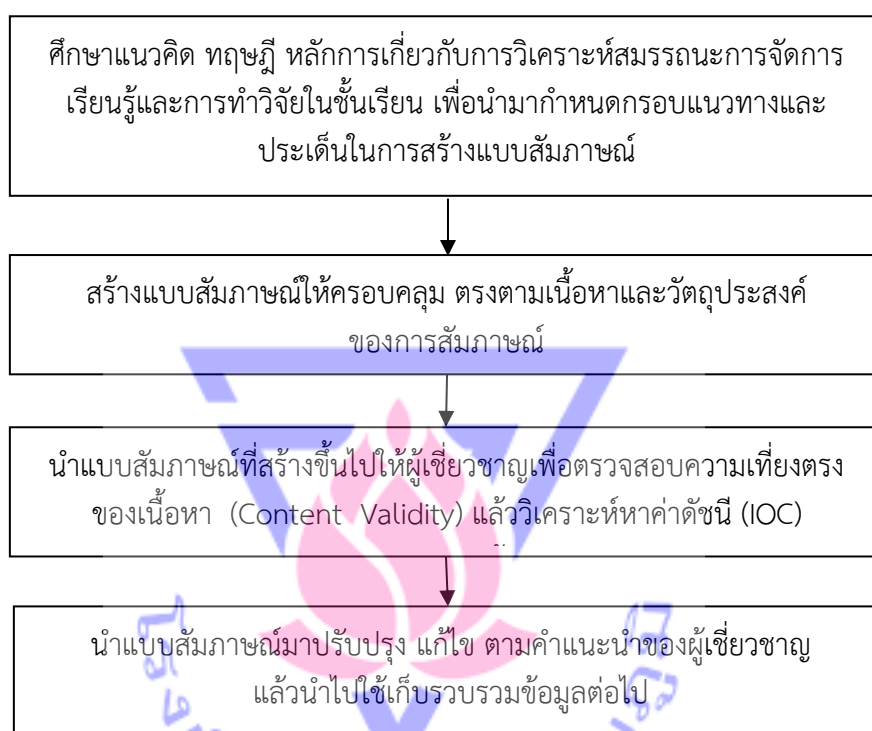
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข)

1.5. นำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้ชัดเจน สามารถสื่อความได้ง่าย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ สามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการ

2. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ก่อนและหลังจากได้รับการนิเทศภายใน จะทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบกาถูกผิด จำนวน 20 ข้อ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความหมาย รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ ขั้นตอนการนิเทศ ประโยชน์ของการนิเทศ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ถ้าตอบถูกให้ ข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบให้ข้อละ 0 คะแนน ผู้วิจัยได้ร่วมกับครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยการให้คำร้อยละเฉลี่ยเป็นรายข้อ ดังนี้

ตั้งแต่ 85.00 ขึ้นไป	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ อยู่ในระดับสูงมาก
75.00 – 84.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ อยู่ในระดับสูง
65.00 – 74.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ อยู่ในระดับปานกลาง
55.00 – 64.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ อยู่ในระดับต่ำ
ต่ำกว่า 55.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ อยู่ในระดับต่ำมาก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ การเขียนข้อทดสอบ การหาค่าจำแนกค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรง และการวัดผลการศึกษาจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น และหนังสือการวัดผลการศึกษาของ บุญชม ศรีสะอาด (2546) และสมนึก ภัททิยธนี (2549) เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา แบบทดสอบปรนัยแบบกาถูกผิด จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	- 1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

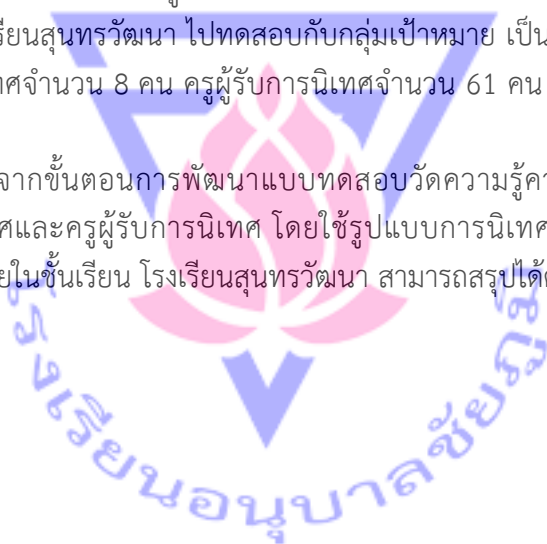
เมื่อ $\frac{\sum R}{N}$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข)

2.4 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจนสามารถสื่อความได้ง่าย แล้วพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์

2.5 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นครูโรงเรียนสุนทร จำนวน 69 คน แยกเป็นครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศจำนวน 61 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

จากขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

3. แบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

แบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศเป็นการประเมินตนเองในการนิเทศภายใน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 13 ข้อ ซึ่งเป็นการประเมินพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งมีเกณฑ์ระดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 มากที่สุด	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอหรือทุกครั้ง
ระดับ 4 มาก	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่
ระดับ 3 ปานกลาง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง
ระดับ 2 น้อย	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย
ระดับ 1 น้อยที่สุด	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นน้อยมาก

โดยมีการแปลความหมายการประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังนี้

4.51–5.00	หมายถึง	มีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับสูงมาก
3.51–4.50	หมายถึง	มีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับสูง
2.51–3.50	หมายถึง	มีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	หมายถึง	มีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับต่ำ
1.00–1.50	หมายถึง	มีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับต่ำมาก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แล้วนำข้อมูลมาพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจริง เพื่อจัดทำเครื่องมือประเมินความสามารถ

3.2 สร้างแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในตามขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนด

3.3 นำแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนี

ความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	- 1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

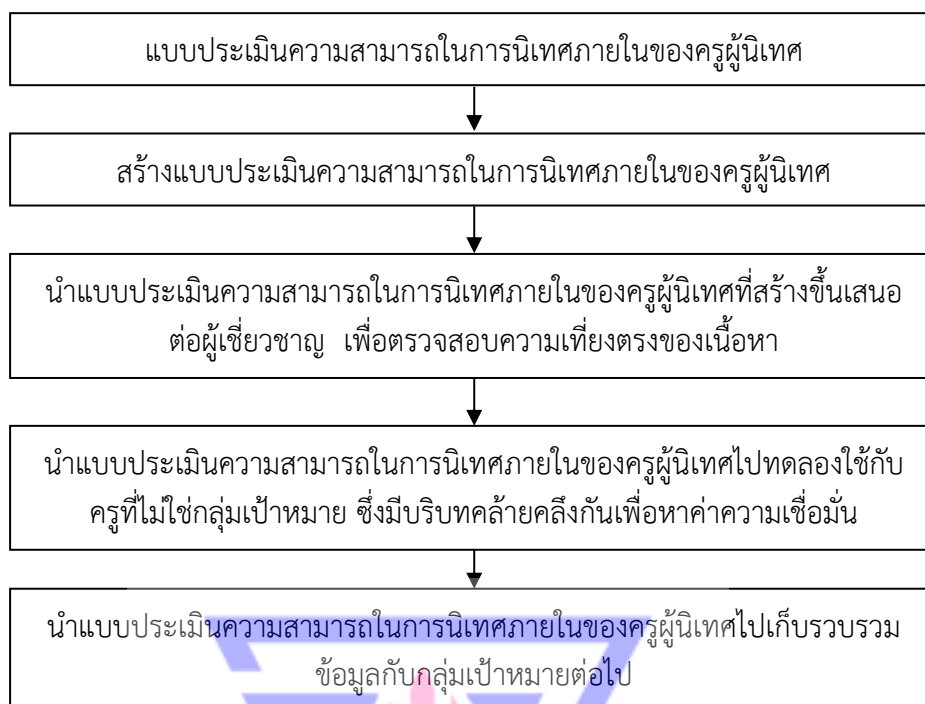
เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข) และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจนสามารถสื่อความได้ง่าย และควรใช้ภาษาไทยเขียน

3.4 นำแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ไปทดลองประเมินกับครูโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 8 คน ซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกันและมีการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.865 (ภาคผนวก ข)

3.5 นำแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา สามารถสรุปขั้นตอนการสร้างได้ ดังนี้

ภาพที่ 14 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายใน

4. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีจำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตัวเลือก ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศจะต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ ถ้าตอบถูกต้องข้อละ 1 คะแนน และถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบให้ข้อละ 0 คะแนน ผู้วิจัยได้ร่วมกับครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยการให้ค่าร้อยละเฉลี่ยเป็นรายข้อ ดังนี้

ตั้งแต่ 85.00 ขึ้นไป	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับสูงมาก
75.00 – 84.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับสูง
65.00 – 74.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง
55.00 – 64.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับต่ำ
ต่ำกว่า 55.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับต่ำมาก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ การเขียนข้อทดสอบ การหาค่าจำแนกค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรง และการวัดผลการศึกษาจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น และหนังสือการวัดผลการศึกษา บุญชม ศรีสะอาด (2546) และสมนึก ภัททิยธนี (2549) เพื่อจะนำมาใช้เป็นแนวในการสร้างแบบทดสอบ

4.2 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ

4.3 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ชุดเดิม ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	- 1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข) และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจนสามารถสื่อความได้ง่าย และควรใช้ภาษาเขียน

4.4 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลองกับครูที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นครูโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกันและมีการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา

4.5 วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยหาค่าความยาก (P) ใช้เกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 หาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยวิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2546) ใช้เกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 คัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ ไว้จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าความยากตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.77 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.92 (ภาคผนวก ข)

4.6 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ทั้งฉบับ โดยใช้สูตร Lovett ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 (ภาคผนวก ข)

4.7 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยเป็นครูผู้นิเทศ จำนวน 8 คน และครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 61 คน รวมทั้งหมด 69 คน จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สามารถสรุปขั้นตอนการสร้างได้ดังนี้

ภาพที่ 15 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

5. แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามพฤติกรรมกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 10 ข้อ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่

- 5 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายได้จากแนวคิดของ Best (1986) โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีขั้นตอนดังนี้

5.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินจากหนังสือ ตำรา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษา และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเพื่อเป็นแนวทาง กรอบในการสร้างแบบประเมิน

5.2 สร้างแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศตามข้อบ่งชี้เนื้อหาที่กำหนด

5.3 นำแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	- 1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบประเมิน โดยใช้ดัชนี
ความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้
ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนี
ความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข) และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียด
ของคำถามให้มีความชัดเจนสามารถสื่อความได้ง่าย และควรใช้ภาษาเขียน

5.4 นำแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศไป
ทดลองประเมินกับครูโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ซึ่งมี
บริบทคล้ายคลึงกันและมีการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น
ของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88
(ภาคผนวก ข)

5.5 นำแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศไปเก็บ
รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัย
ในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา สามารถสรุปขั้นตอนการสร้างได้ดังนี้

ภาพที่ 16 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ

6. แบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามพฤติกรรมกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 12 ข้อ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่

5	หมายถึง	มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายได้จากแนวคิดของ Best (1986) โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินจิตวิจักษณ์ของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีขั้นตอนดังนี้

6.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินจากหนังสือ ตำรา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการกำหนดกรอบในการสร้างแบบประเมิน

6.2 สร้างแบบประเมินจิตวิจักษณ์ของครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ตามขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนด

6.3 นำแบบประเมินจิตวิจักษณ์ของครูผู้รับการนิเทศที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน + 1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน - 1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข) และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจนสามารถสื่อความได้ง่าย และควรใช้ภาษาเขียน

6.4 นำแบบประเมินจิตวิจักษณ์ของครูผู้รับการนิเทศ ไปทดลองประเมินกับครูโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกัน

และมีการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 (ภาคผนวก ข)

6.5 นำแบบประเมินจิตวิจยของครูผู้รับการนิเทศไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินจิตวิจยของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สามารถสรุปขั้นตอนการสร้างได้ดังนี้

ภาพที่ 17 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินจิตวิจยของครูผู้รับการนิเทศ

7. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่

5 หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
4 หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
3 หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายได้จากแนวคิดของ Best (1986) โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา มีขั้นตอน ดังนี้

7.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินจากหนังสือ ตำรา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการกำหนดกรอบในการสร้างแบบประเมิน

7.2 สร้างแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ตามขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนด

7.3 นำแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบประเมิน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

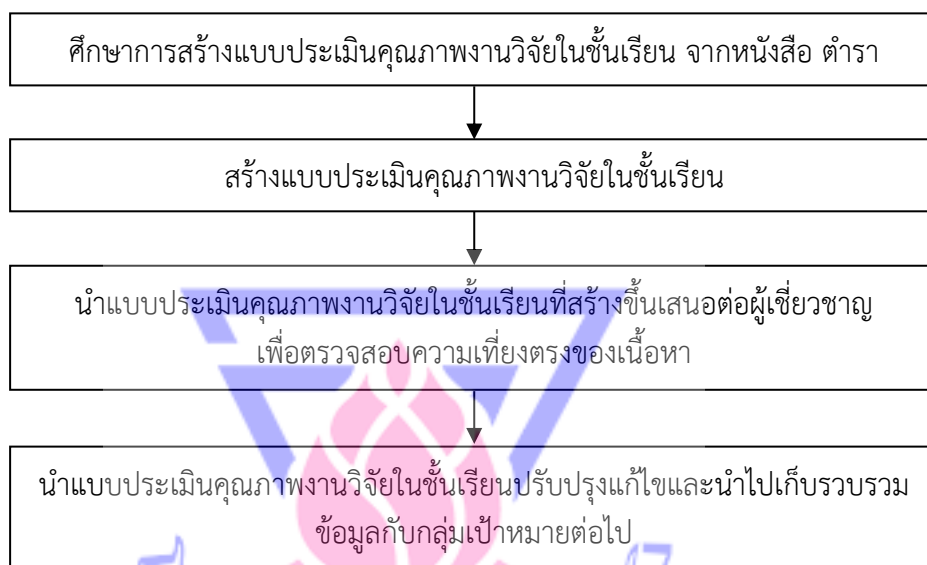
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\frac{\sum R}{N}$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข) และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจน

7.4 นำแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนปรับปรุงแก้ไขและนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สามารถสรุปขั้นตอนการสร้างได้ดังนี้

ภาพที่ 18 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน

8. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามความพึงพอใจ จำนวน 14 ข้อ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่

5 หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายได้จากแนวคิดของ Best (1986) โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีขั้นตอน ดังนี้

8.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินจากหนังสือ ตำรา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการกำหนดกรอบในการสร้างแบบประเมิน

8.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ตามขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนด

8.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	- 1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข) และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจนสามารถสื่อความได้ง่าย และควรใช้ภาษาเขียน

8.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ไปทดลองประเมินกับครูโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกันและมีการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 (ภาคผนวก ข)

8.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สามารถสรุปขั้นตอนการสร้างได้ดังนี้

ภาพที่ 19 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555 : 260)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (X - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ	σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum (X - \mu)$	แทน	ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

5. ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อ
 S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

6. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการของ โลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ
 X_i แทน คะแนนของแต่ละข้อ
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

ตารางที่ 9 สรุประยะที่ 2 การสร้างและพัฒนา (Development : D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D) การสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ /การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
1. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในและคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	ศึกษา สังเคราะห์ เอกสาร ตำราและ สร้างตาม แนวทางที่ กำหนด	เอกสาร	การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis)	รูปแบบการนิเทศ ภายใน (ต้นแบบ) และคู่มือ ประกอบการใช้ รูปแบบการนิเทศ ภายใน
2. เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ศึกษา เอกสาร ตำราและ สร้างตาม แนวทาง ที่กำหนด	ครูที่ไม่ใช่ กลุ่มเป้าหมาย โรงเรียนอนุบาล ชัยภูมิ ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2563 และ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน	แบบทดสอบ แบบประเมิน ทักษะ/ ค่าดัชนีความ สอดคล้อง และ การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Validity) ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น	สมรรถนะของครู ด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียน
3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศภายในและเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน	แบบ ประเมิน แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน	แบบประเมิน ความเหมาะสม แบบทดสอบ/ ค่าดัชนีความ สอดคล้อง และ การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Validity) ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น	รูปแบบการนิเทศ และเครื่องมือ ประกอบการใช้ รูปแบบเพื่อใช้ใน การเก็บรวบรวม ข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ และ แบบประเมินต่าง ๆ ผ่านการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา

ระยะที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = การวิจัย Research (R₂) : การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

เป็นขั้นตอนการนำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูจำนวน 69 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 61 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้เป็นกลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้ใช้ครูทั้งหมดในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ ครูจำนวน 69 คน แยกเป็นครูผู้นิเทศ จำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 61 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย
 - 2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
 - 2.2 ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ
 - 2.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
 - 2.4 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
 - 2.5 จิตวิจัยของครูผู้รับการนิเทศ
 - 2.6 คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มี 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย ได้แก่

รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

2. เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 2.1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
- 2.2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
- 2.3 แบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ
- 2.4 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
- 2.5 แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
- 2.6 แบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ
- 2.7 แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน
- 2.8 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน

วิธีดำเนินการ

ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยดำเนินการตามขั้นตอนการนิเทศ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียน (Classifying : C) ประกอบด้วยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศและครูผู้นิเทศ โดยครู จำนวน 69 คน เพื่อจัดกลุ่มครู และเลือกวิธีการนิเทศที่ต้องการ และเหมาะสมกับครูแต่ละกลุ่ม ร่วมกันวางแผนและดำเนินการโดยมีการชี้แจงให้ครูเข้าใจและยอมรับวิธีการนิเทศแต่ละวิธี

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) ประกอบด้วย

1. การให้ความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการนิเทศภายใน เทคนิคการจัดการเรียนรู้ และการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยเนื้อหาของการประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้มาจากการศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ครูผู้สอนมีความจำเป็นอยู่ 3 ประเด็นหลัก คือ (1) ต้องการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะการนิเทศภายใน และ(2) ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน และ (3) เพิ่มพูนความรู้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นครูทุกคนที่เข้าร่วมโครงการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ครั้งนี้ จะได้รับความรู้และฝึกทักษะจากวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญ โดยมีข้อขยายเนื้อหาสาระของการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศภายในและการทำวิจัยในชั้นเรียน มีกำหนดการของการประชุมเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

กำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู
ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

วันที่ 1 ตุลาคม 2563

เวลา	07.30 – 08.00 น.	ลงทะเบียนรับเอกสาร
	08.00 – 08.30 น.	พิธีเปิดประชุม
	08.30 – 08.50 น.	ทดสอบก่อนประชุมเชิงปฏิบัติการ
	08.50 – 10.00 น.	บรรยายเทคนิคการจัดการเรียนรู้ วิทยากร ดร.บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
	10.00 – 10.20 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
	10.20 – 12.00 น.	การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และนำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้
	12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
	13.00 – 14.30 น.	บรรยายความรู้และเทคนิคการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน วิทยากร ผศ.ดร.สุนันท์ สีพาย ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
	14.30 – 14.40 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
	14.40 – 15.40 น.	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน
	15.40 – 16.30 น.	ฝึกปฏิบัติการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน
	16.30 – 16.50 น.	ทดสอบหลังประชุมเชิงปฏิบัติการ
	16.50 – 17.00 น.	สรุป อภิปรายผล

วันที่ 2 ตุลาคม 2563

เวลา	08.30 – 08.50 น.	ทดสอบก่อนประชุมเชิงปฏิบัติการ
	08.50 – 10.30 น.	บรรยายเรื่อง แนวคิด หลักการ การนิเทศการสอน วิทยากร ดร.บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
	10.30 – 10.40 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
	10.40 – 12.00 น.	เทคนิคการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน วิทยากร ดร.บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

- 12.00 – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
 13.00 – 14.30 น. แบ่งกลุ่มปฏิบัติการการนิเทศภายในโรงเรียน
 วิทยาการ ดร.บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี
 ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
 14.30 – 14.40 น. พักรับประทานอาหารว่าง
 14.40 – 15.00 น. ทดสอบหลังประชุมเชิงปฏิบัติการ
 15.00 – 16.30 น. สรุปลงอภิปรายผล พิธีปิด

2. การสร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ ความร่วมมือ และความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้) โดยครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศตกลงและสร้างความเข้าใจร่วมกันในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเข้าร่วมกระบวนการในการสร้างความร่วมมือและความไว้วางใจกัน ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ (1) การเยี่ยมชมเพื่อน (Peer Watching) เป็นการเยี่ยมชมการจัดการเรียนรู้ของเพื่อนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยไม่มีการให้ข้อคิดเห็นใด ๆ เพื่อสร้างความรู้สึกละลายและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และ (2) การทบทวนย้อนคิด (Peer Reflection) เป็นการเยี่ยมชมการจัดการเรียนรู้ของเพื่อนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับการทบทวนย้อนคิดหลังการเยี่ยมชม

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ประกอบด้วย

1. ร่วมกันวางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันตัดสินใจเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ รวมทั้งร่วมกันกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ร่วมกันวางแผนการนิเทศภายใน/ปฏิทินการอบรมเชิงปฏิบัติการ/ปฏิทินการนิเทศภายใน เป็นการร่วมกันกำหนดช่วงวันและเวลาของการนิเทศแต่ละขั้นตอน ให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพบริบท

ตารางที่ 10 ปฏิทินการนิเทศภายในโรงเรียน

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	ผู้ปฏิบัติ
1 – 2 ตุลาคม 2563	ประชุมเชิงปฏิบัติการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ
30 ตุลาคม 2563	ประชุมกำหนดปฏิทินการเข้านิเทศการสอน	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ
6 พฤศจิกายน 2563	การประชุมเพื่อทบทวนแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้ของครู	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	ผู้ปฏิบัติ
9 พฤศจิกายน – 29 ธันวาคม 2563	ปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน/สรุปผล/ สะท้อนผลการสังเกต	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ
11 มกราคม 2564	ประชุมร่วมกันอภิปรายหลังจบการสังเกต ในชั้นเรียน/การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ผู้รับการนิเทศ/สะท้อนผลการสังเกต	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) ประกอบด้วย

1. ประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการที่ครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. สังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน โดยหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังเกตการจัดการเรียนรู้ของครูในกลุ่มสาระตามประเด็นของการพัฒนา และเครื่องมือการสังเกตที่ได้กำหนดไว้ในชั้นในการวางแผน

3. ประชุมหลังสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างครู ผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) หลังการสังเกตในชั้นเรียน โดยครูผู้นิเทศมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการให้ข้อมูลย้อนกลับ และใช้ทักษะการนิเทศในการช่วยเหลือครูผู้รับการนิเทศ ในการแนะนำเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating: E) ประกอบด้วย

1. ประเมินผลก่อนการนิเทศภายในเป็นการประเมินผลก่อนเริ่มต้นกระบวนการนิเทศภายใน เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนการนิเทศ และการเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายในเป็นการประเมินผล เพื่อประเมินความสามารถในการนิเทศของครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ ที่เป็นการประเมินของครูผู้นิเทศ ครูผู้รับการนิเทศ และผู้วิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์สำหรับการติดตามพัฒนาการ และปรับปรุงแก้ไข

3. ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลเมื่อกระบวนการนิเทศเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ ประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู รวมทั้งประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) ประกอบด้วย

1. ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการวิจัยทำในชั้นเรียนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ จิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย และ ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) มีสูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (X - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ	σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum (X - \mu)$	แทน	ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 11 สรุประยะที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = การวิจัย Research (R₂) :
 การทดลองใช้ รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัย
 ในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ /การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
เพื่อทดลองใช้ รูปแบบการ นิเทศภายใน เพื่อส่งเสริม สมรรถนะของ ครูด้านการทำ วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน สุนทรวัฒนา	ทดลองใช้รูปแบบการ นิเทศภายในตาม ขั้นตอนการนิเทศ 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การคัดกรอง ความรู้ความสามารถ และทักษะในการวิจัย ในชั้นเรียน (Classifying: C) 2. การให้ความรู้ก่อน การนิเทศ (Informing: I) 3. การวางแผนการ นิเทศ (Planning : P) 4. การดำเนินการ นิเทศ (Proceeding : P) 5. การประเมินผล การนิเทศ (Evauation : E) 6. การสะท้อนผล การนิเทศ (Reflecting : R)	ครูโรงเรียน สุนทรวัฒนา จำนวน 69 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศ จำนวน 8 คน ครูผู้รับ การนิเทศ จำนวน 61 คน ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563	1. รูปแบบการ นิเทศภายใน 2. แบบทดสอบ วัดความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศภายใน 3. แบบประเมิน ความสามารถใน การนิเทศภายใน ของครูผู้นิเทศ 4. แบบทดสอบ วัดความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การทำวิจัยใน ชั้นเรียน 5. แบบประเมิน ทักษะการทำวิจัย ในชั้นเรียน 6. แบบประเมิน จิตวิจัย 7. แบบประเมิน คุณภาพงานวิจัย 8. แบบประเมิน ความพึงพอใจที่มี ต่อรูปแบบการ นิเทศภายใน /ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ได้รูปแบบการ นิเทศภายในเพื่อ ส่งเสริม สมรรถนะของ ครูด้านการทำ วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน สุนทรวัฒนา และเครื่องมือ เก็บรวบรวม ข้อมูลที่ผ่าน การ นำไปใช้จริง ได้รูปแบบการ นิเทศภายในเพื่อ ส่งเสริม สมรรถนะของ ครูด้านการทำ วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน สุนทรวัฒนา

ระยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development(D₂) : การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

เป็นขั้นของการพัฒนา ประกอบด้วย การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา รวมทั้งการนำข้อเสนอแนะ และข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

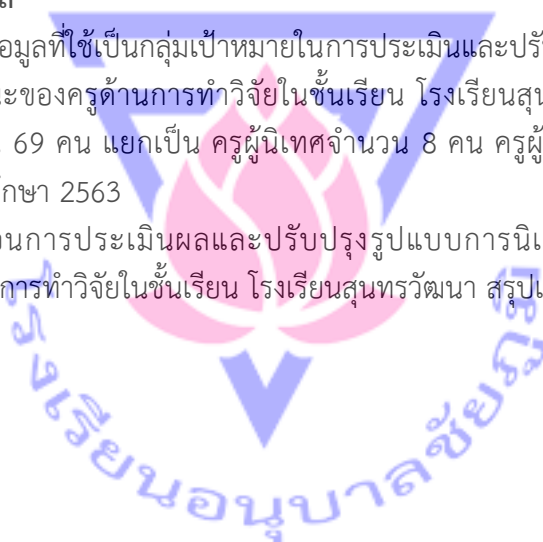
วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้เป็นกลุ่มเป้าหมายในการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้แก่ ครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 69 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 61 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

จากขั้นตอนการประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สรุปเป็นลำดับขั้นตอน ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 สรุประยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development (D₂) :
 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู
 ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ /การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายใน	ครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 69 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศจำนวน 61 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 และรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ประมวลข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงรายละเอียดของรูปแบบการเรียนรู้อ/การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา 2) สร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา 3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา 4) ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยดำเนินการวิจัยตามแนวคิดการพัฒนารูปแบบ ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบกระบวนการนิเทศการสอนที่มีการดำเนินงานสัมพันธ์กันเพื่อให้การนิเทศบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการกับขั้นตอนการออกแบบรูปแบบการนิเทศการสอนดังนี้ ประยุกต์ใช้กระบวนการออกแบบการเรียนการสอน ADDIE Model ตามแนวคิดของ Kruse (2007) ร่วมกับกรอบกิจกรรมการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กำหนดขั้นตอนการวิจัยและการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในดังนี้ ระยะเวลาที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) = การวิจัย Research1 (R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างรูปแบบการนิเทศภายใน ระยะเวลาที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development) = การพัฒนา Development1 (D₁) : การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ระยะเวลาที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = การวิจัย Research2 (R₂) : การนำรูปแบบไปใช้ ระยะเวลาที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development2 (D₂) : การประเมินและปรับปรุงรูปแบบ ผู้วิจัยขอเสนอผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การศึกษาทบทวนหลักการ แนวคิด และทฤษฎี ข้อมูลและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน และได้แนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ในการศึกษาข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วย 1) ผลการประเมินประกันคุณภาพภายนอกของโรงเรียนสุนทรวัฒนา 2) สภาพปัญหาและความต้องการของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการการนิเทศภายใน 4) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 5) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ 6) ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบาย เป้าหมาย เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และการนิเทศภายในสถานศึกษา ด้วยวิธีการศึกษาเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องร่วมกับการสัมภาษณ์ครูผู้สอน

ผลการศึกษาวិเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้าง และพัฒนารูปแบบ โดยการศึกษาทบทวนจากเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการเก็บข้อมูลจากตอบแบบสอบถามของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาวิเคราะห์ทบทวนจากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รอบสอง และรอบสาม พบว่า

1.1 สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาสถานศึกษา โดยเฉพาะกลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มศักยภาพกระบวนการจัดการเรียนการสอน ประเด็นกลยุทธ์ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีสอนที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับผู้เรียน และจิตวิทยาการเรียนรู้ 3) สร้าง/ใช้นวัตกรรมและใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 4) ช่อมและเสริมนักเรียนตามศักยภาพ 5) วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ และ 6) ใช้ ICT ในการจัดการเรียนรู้ ผลจากการดำเนินงานสืบเนื่องจากการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสอง คณะกรรมการได้มีข้อเสนอแนะคือ ครูควรได้รับการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดให้มีการบูรณาการสาระการเรียนรู้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้มีทักษะในการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ๆ การวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย และนำผลการพัฒนามาปรับปรุงคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งทางโรงเรียนได้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักเรียน กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการ กิจกรรมการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน นอกจากนี้การรายงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ยังพบว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้น ครั้งหนึ่งเป็นการแก้ปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคล/กลุ่มย่อย ตามตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์ที่ผู้เรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ ส่วนอีก ครั้งหนึ่งเป็นการพัฒนารูปแบบและสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมของผู้เรียนเป็นรายห้อง/ระดับชั้น ดังนั้นครูควรพัฒนาความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีกิจกรรมการเรียนโดยเน้นโครงการและการวิจัยในชั้นเรียนให้มากขึ้น นำเสนอเอกสารการวิจัยเมื่อสิ้นปีการศึกษา

1.2 ผลการนิเทศภายในสถานศึกษา จากการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสอง พบว่า ผู้บริหารควรจัดระบบการนิเทศ กำกับติดตามงานตามโครงการ/กิจกรรมให้ต่อเนื่องและชัดเจน และผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ตัวบ่งชี้ที่ 6 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ และตัวบ่งชี้ที่ 7 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษา อยู่ในระดับคุณภาพ ดี จากการรวบรวมข้อมูล พบว่า ครูทุกคนได้รับการอบรมสัมมนา และร่วมทำหลักสูตรกลุ่มสาระตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากล ครูทุกคนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อฝ่ายวิชาการและผู้บริหาร มีการจัดการเรียนการสอนแบ่งตามสายชั้น มีการนิเทศภายในสายชั้น โดยผู้ที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ในการพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปัจจัยสนับสนุน คือ โรงเรียนมีครูครบทุกกลุ่มสาระ มีการบริหารงานแบบสายชั้น ครูแต่ละสายชั้นได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องการจัดการจัดกิจกรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และร่วมแก้ปัญหาผู้เรียนกลุ่มเดียวกัน โรงเรียนสนับสนุนให้ครูอบรมความรู้อยู่เสมอและโรงเรียนจัดอบรมความรู้ให้ครูทุกปีการศึกษา ใน

ขณะเดียวกันข้อจำกัดในการดำเนินงาน คือ โรงเรียนยังไม่มีวิธีการนิเทศและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ประเมินแบบทดสอบ และการพัฒนาครูยังไม่เป็นระบบ เนื่องจากไม่มีข้อมูลประสิทธิภาพการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูเป็นรายบุคคลเพื่อนำไปพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม จึงให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา คือ โรงเรียนควรกำหนดแนวทางการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้เป็นรูปธรรม มีการนิเทศติดตามทั้งระบบ ตั้งแต่การนิเทศการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการนิเทศติดตามการประเมินพัฒนาการและแก้ปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2. สภาพปัญหา และความต้องการของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนสรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ด้านข้อมูลทั่วไปเป็นดังนี้

ตารางที่ 13 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

				N = 69
สถานะ/ข้อมูล	รายการ	ความถี่	ร้อยละ	
1. เพศ	ชาย	25	36.23	
	หญิง	44	63.77	
2. ประสบการณ์ในการสอน	ต่ำกว่า 5 ปี	20	28.98	
	5-10 ปี	31	44.93	
	11 ปี ขึ้นไป	18	26.09	
3. วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	46	66.67	
	ปริญญาโท	23	33.33	
	ปริญญาเอก	0	0.00	
4. ประสบการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน	เคยแบบเป็นทางการ	25	36.23	
	เคยแบบกึ่งทางการหรือแบบไม่เป็นทางการ	41	59.42	
	ไม่เคย	3	4.35	

จากตารางที่ 13 พบว่า ครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 63.77 มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 5 -10 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 44.93 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเคยทำวิจัยในชั้นเรียนแบบกึ่งทางการหรือแบบไม่เป็นทางการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 59.42 ตามลำดับ

2.2 สภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามครูโรงเรียนสุนทรวัฒนาด้านปัญหาและ
 ความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับ
 การวิจัยในชั้นเรียน

N = 69

รายการ	ระดับปัญหา			ระดับความต้องการ		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัย ในชั้นเรียน	4.40	0.57	มาก	4.25	0.65	มาก
2. การกำหนดหัวข้อหรือปัญหาใน การทำวิจัยในชั้นเรียน	4.19	0.81	มาก	4.13	0.68	มาก
3. การวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุ ของปัญหา	4.13	0.76	มาก	4.51	0.64	มากที่สุด
4. การกำหนดตัวแปรและ สมมติฐาน	4.25	0.78	มาก	4.11	0.75	มาก
5. การกำหนดวิธีแก้ปัญหาหรือ วางแผนการวิจัยในชั้นเรียน	4.32	0.64	มาก	4.23	0.67	มาก
6. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	4.42	0.57	มาก	4.42	0.63	มาก
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล	4.25	0.62	มาก	4.28	0.66	มาก
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	4.15	0.63	มาก	4.08	0.73	มาก
9. การอภิปรายผลการวิจัย	4.06	0.72	มาก	4.21	0.66	มาก
10. การบริหารเวลาในการวิจัย	4.25	0.65	มาก	4.09	0.74	มาก
11. แหล่งวิชาการเพื่อศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัย ในชั้นเรียน	4.21	0.74	มาก	4.26	0.76	มาก
12. บุคคลให้คำปรึกษา	4.28	0.72	มาก	4.17	0.70	มาก
13. การนิเทศ ติดตามผลจาก ผู้เกี่ยวข้อง	4.17	0.70	มาก	4.15	0.72	มาก
14. การเขียนรายงานการวิจัย	4.26	0.62	มาก	4.23	0.75	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.24	0.39	มาก	4.22	0.36	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.24$, $\sigma = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับปัญหาที่มากที่สุด คือ การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.57$) รองลงมาคือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.57$) และการกำหนดวิธีแก้ปัญหาหรือวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน ($\mu = 4.32$, $\sigma = 0.64$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความต้องการที่จะพัฒนามากที่สุด คือ การวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของปัญหา ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.64$) รองลงมาคือ การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.63$) และการเก็บรวบรวมข้อมูล ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.66$) ตามลำดับ

จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยการประเมิน พบว่า ครูมีปัญหาในการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยเป็นอยู่ในระดับมากซึ่ง อาจจะเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 10 ปี ทำให้ขาดประสบการณ์ในการสร้างเครื่องมือ นอกจากนี้ยังขาดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และการกำหนดวิธีแก้ปัญหาหรือวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน จากการสัมภาษณ์ครูใหม่ ยังพบว่า ครูยังขาดเทคนิค การเรียนรู้ และยังไม่เข้าใจการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่วนครูที่มีประสบการณ์การสอนสูงกว่า 10 ปี มีการทำวิจัยแต่ที่ดำเนินการวิจัยส่วนใหญ่ทำเพื่อให้มีผลงานส่งตามนโยบายและเงื่อนไขทางวิชาชีพไม่ได้ทำเพื่อการพัฒนาอย่างแท้จริง และครูยังไม่สามารถทำวิจัยที่ถูกต้องด้วยตนเองอย่างมั่นใจ รายงานการวิจัยยังขาดคุณภาพ ต้องมีการปรับปรุงและแก้ไขอยู่เสมอ นอกจากนี้ครูได้รับการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนแต่ไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ใช้วิธีการอบรม โดยการเข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานอื่น ๆ และอีกสาเหตุมาจากนโยบายของสถานศึกษากับการปฏิบัติจริง กล่าวคือ สถานศึกษามีนโยบายให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ผู้บริหารสถานศึกษายังขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่ครู ส่งผลให้ครูขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ดังนั้น ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูจึงไม่ได้เป็นผลงานที่เกิดขึ้นจริง เพียงแต่ทำเพื่อให้มีผลงานตามนโยบายเท่านั้น ไม่ได้ทำเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

3. ผลการศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการการนิเทศภายใน

จากการทบทวนเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การนิเทศเป็นกระบวนการหนึ่ง que พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อนักเรียน และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา แต่จากการรายงานผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) พบว่า นับตั้งแต่ที่มีการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาปัญหาที่ต้องเร่งพัฒนาปรับปรุง และต่อยอดในด้านคุณภาพของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาอีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553 ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากปัญหาด้านการนิเทศ ผู้บริหารไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ไม่มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ นอกจากนั้นสภาพ

การนิเทศในปัจจุบัน พบว่า มีปัญหาด้านบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านการนิเทศของผู้บริหาร ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่อการนิเทศ ครูไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และมีทัศนคติในทางลบต่อการนิเทศ และปัญหาด้านการนิเทศ ขาดการประเมินผล และนำผลการนิเทศไปใช้ประโยชน์ (เก็จกนก เอื้อวงศ์, 2555) จากสภาพปัญหาดังกล่าว วิชา เล่าเรียนดี (2552) ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศภายในได้สรุปรวบรวมข้อจำกัดของการนิเทศไว้ ดังนี้ 1) ครูที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสังเกตการสอน การวิเคราะห์การสอน และการให้ข้อมูลย้อนกลับอาจจะช่วยเพื่อนไม่ได้ 2) การสังเกตการสอนและการประชุมปรึกษาหารือ และอภิปรายต้องใช้เวลาอาจต้องหาครูคนอื่นสอนแทน 3) การสังเกตการสอนอาจทำได้ไม่ต่อเนื่อง จากปัญหาด้านเวลาไม่ตรงกัน 4) โครงสร้างของโรงเรียนแต่ละแห่ง ถ้ามีการแยกกันทำงานระหว่างครูมีการแข่งขันกันทำงานมากกว่าที่จะร่วมงานกัน การนิเทศอาจทำได้ยาก 5) สภาพทั่วไปในโรงเรียนที่ต่างคนต่างฝ่ายต่างปฏิบัติงานของตนเองอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการประสานงาน และการดำเนินการนิเทศ แต่อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาควรให้มีการประชุมอบรมเรื่อง การนิเทศภายในเพื่อหารูปแบบการนิเทศ ระบบกลุ่มครูแกนนำช่วยในการนิเทศภายใน

4. ผลการศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

จากการทบทวนเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้จัดทำเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพครูอีกด้วย และจากการศึกษาสภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย พบว่า ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และทักษะการวิจัยอยู่ในระดับน้อย (วีรพล ฉลาดแย้ม, 2544) ครูต้องการมีความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน (ดารณี อาจปรุ, 2543) และจากการสังเกต ติดตาม ความเคลื่อนไหวในการทำวิจัยของครูในปัจจุบัน ทั้งการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนโดยทั่วไปและพัฒนาเป็นผลงานทางวิชาการที่จำเป็นต้องใช้กระบวนการวิจัย พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่สามารถดำเนินการวิจัยและเขียนรายงานการวิจัยอย่างถูกต้องและตรงกับสภาพปัจจุบันปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ด้วยตนเอง ยังต้องการครูพี่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาที่ต้องคอยดูแลให้คำแนะนำใกล้ชิดอย่างต่อเนื่อง ปราบกฏการณ์สภาพปัญหาดังกล่าว สุวิมล ว่องวานิช (2548) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและพัฒนาครู ได้สรุปรวบรวมสาเหตุที่ทำให้การวิจัยของครูไม่ก้าวหน้าไว้ 6 ประการ โดยสรุปได้ คือ 1) ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้โดยลำพังส่งผลให้ครูทำวิจัยไม่สำเร็จ 2) ข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากงานประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ ครูจึงไม่ค้นคว้าเองแต่ให้ผู้อื่นทำแทน ส่งผลให้ครูไม่เกิดการเรียนรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) สืบเนื่องมาจากความยากลำบากของกระบวนการวิจัย ครูจึงไม่เต็มใจทำวิจัย ไม่ได้วิจัยเพราะเห็นว่าวิจัยมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ที่จะได้รับ ไม่เกิดแรงจูงใจที่จะทำแบบต่อเนื่องทำให้ไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในสภาพจริง 4) ปัญหาวิจัยที่ครูกำหนดขึ้นมิใช่ปัญหาในห้องเรียนของตนเอง งานวิจัยของครูจึงไม่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของครูผู้นั้นได้ 5) งานวิจัยของครูมักใช้เวลาในการดำเนินการนาน สิ่งที่ครูค้นพบจึงไม่ทันสมัยไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันเหตุการณ์ และ 6) การทำวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญแต่หลักสูตรการฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นแบบเร่งรัด ในหลักสูตรเกี่ยวข้องกับหลักการของการทำวิจัย

การเรียนรู้ศัพท์เทคนิค และกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัย ซึ่งเป็นเรื่องที่ครูไม่คุ้นเคย เป็นเรื่องยากและต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติภายใต้พี่เลี้ยงที่เข้าใจในวิธีการวิจัยอย่างสม่ำเสมอ แต่ในสภาพจริงหลังการฝึกอบรมครูไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงได้ด้วยตนเอง ครูที่ทำวิจัยไม่ได้มีพี่เลี้ยงช่วยในการทำวิจัย ไม่มีประสบการณ์และความชำนาญในการทำวิจัยอย่างแท้จริง ทำให้รายงานการวิจัยของครูมีข้อบกพร่องมากในเกือบทุกตอนของการทำวิจัย

5. การศึกษาทบทวนหลักการ แนวคิด และทฤษฎี ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ในการศึกษามีรายละเอียดสรุปผลดังนี้

หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับการวิจัย และพัฒนา R & D (Research and Development) เป็นการพัฒนาแบบหนึ่งที่ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือหรือเป็นยุทธวิธีในการดำเนินงาน ขั้นตอนหลักในการดำเนินงานมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 R₁ : เพื่อแสวงหาความรู้และแนวทางการพัฒนา ขั้นตอนที่ 2 D₁ : พัฒนาและตรวจสอบนวัตกรรมตามแนวทาง ขั้นตอนที่ 3 R₂ : การทดลองใช้รูปแบบ และขั้นตอนที่ 4 D₂ : ประเมินและปรับปรุงรูปแบบให้เป็นนวัตกรรมที่ดีขึ้น การดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวอาจต้องทำซ้ำ ๆ ในบางขั้นตอน หรือทุกขั้นตอน จนกว่าจะได้นวัตกรรมที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

สำหรับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยและพัฒนา มีนักวิชาการทางการศึกษาได้นำเสนอรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา มาศึกษาวิจัย เพื่อให้ได้นวัตกรรมใหม่ ๆ โดยกำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่มีขั้นตอนสำคัญคล้ายคลึงกันดังที่ วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2545) อารีรักษ์ มีแจ้ง (2547) วิทยา อารีราษฎร์ (2549) คือ 1) การวิเคราะห์ เป็นการศึกษาสภาพปัญหาของการวิจัย ศึกษาเอกสารรายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา แล้วรวบรวมสรุปผล และเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) การสร้างรูปแบบเป็นการนำกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์มากำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ของรูปแบบและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ 3) การทดลองใช้รูปแบบเป็นการนำรูปแบบที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ 4) การประเมินผลเพื่อแก้ไข ปรับปรุงรูปแบบ นอกจากนี้มีงานวิจัยที่ดำเนินการศึกษาในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา R & D (Research and Development) อื่น ๆ อีกหลายท่าน ได้แก่ เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552) วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ยุพิน ยืนยง (2553) ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553) พบว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกัน นั่นคือ เป็นการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน หลักสูตร และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนา แม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในช่วงของเวลาที่ศึกษาวิจัยและรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

จากการศึกษา หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา R & D (Research and Development) ดังกล่าว เพื่อให้ได้รูปแบบการนิเทศการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษารายละเอียดของระบบการสอนของนักวิชาการต่าง ๆ หลักการ แนวคิดในการออกแบบหรือพัฒนารูปแบบ สังเคราะห์ร่วมกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี องค์ประกอบ กระบวนการนิเทศการสอนที่มีการดำเนินงานสัมพันธ์กันเพื่อให้การนิเทศบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการกับขั้นตอนการออกแบบรูปแบบการสอน โดยการประยุกต์ใช้หลักการ แนวคิด และกระบวนการออกแบบการเรียนการสอน ADDIE Model ตามแนวคิดของ Kruse (2007) ร่วมกับกรอบกิจกรรมการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กำหนดขั้นตอนการวิจัยและการพัฒนารูปแบบ

การนิเทศภายใน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) = การวิจัย Research₁ (R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างรูปแบบการนิเทศภายใน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development) = การพัฒนา Development₁ (D₁) : การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = การวิจัย Research₂ (R₂) : การนำรูปแบบไปใช้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development₂ (D₂) : การประเมินและปรับปรุงรูปแบบ

6. การระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ จากการศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ศึกษาสภาพการนิเทศภายใน รูปแบบหรือกระบวนการนิเทศที่ใช้ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น การวิเคราะห์นโยบาย เป้าหมายการจัดการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน วิเคราะห์ทฤษฎี หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งหลักการแนวคิด เกี่ยวกับการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. พัฒนาสมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้ทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศ
2. พัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับการนิเทศ

2. สร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

2.1 ผลการสร้างรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น โดยการศึกษาทบทวนจากเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการเก็บข้อมูลจากการทำแบบสอบถามของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา เพื่อนำไปสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังนี้

1. องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศการสอนภายใน

องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศการสอนภายใน ตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะเชิงปฏิบัติการ (Operational Model) ชื่อว่า ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยมีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศการสอน และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ดังนี้

หลักการ คือ การนิเทศภายในเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบสัมพันธ์กันโดยเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความรู้ ความสามารถ การปฏิบัติงาน รวมทั้งทักษะที่สำคัญที่ต้องการพัฒนา โดย

ใช้การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำปรึกษา และการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง เพื่อให้การนิเทศภายในเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

กระบวนการนิเทศการสอน รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) ที่พัฒนาขึ้น คือ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีกระบวนการในการนิเทศ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน (Classifying : C) คือ การจัดกลุ่มครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และเลือกวิธีการนิเทศที่ต้องการและเหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่ม โดยการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายใน และการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) คือ การวางแผนร่วมกันระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศเพื่อเลือกเทคนิควิธีการนิเทศภายใน ได้แก่

3.1 วางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

3.2 กำหนดช่วงเวลาของการนิเทศ

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) คือ การปฏิบัติการนิเทศ ได้แก่

4.1 ประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน

4.2 สังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน

4.3 ประชุมหลังสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E) ได้แก่

5.1 ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน

5.2 ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน

5.3 ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) คือ ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่

6.1 ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

6.2 นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการทำวิจัยในชั้นเรียน

ต่อไป

เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ในการนำรูปแบบซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ 2 ประการ

คือ 1) ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และสร้างขวัญ กำลังใจให้กับครู 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจและทุ่มเทในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจและร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน

2.2 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

1. การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี และความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ของรูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ก่อนนำไปใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน และตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ก่อนนำไปใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นคนละชุดกับการตรวจสอบรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence = IOC) ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ สรุปได้ดังนี้

1.1 ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ผลการตรวจสอบ พบว่า ดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 โดยข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 ได้แก่ ข้อ 1.3 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบมีความต่อเนื่อง ทำให้เห็นภาพรวม และจุดเน้นของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ข้อ 2.1 ความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครู และข้อ 2.3 การใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ

ส่วนความเหมาะสมของรูปแบบ ผลการตรวจสอบ พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.97 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.44 – 5.00 โดยข้อที่มีความเหมาะสมเท่ากับ 4.44 คือ ข้อ 1.3 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบมีความต่อเนื่อง ทำให้เห็นภาพรวมและจุดเน้นของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และข้อที่มีความเหมาะสมเท่ากับ 4.60 คือ ข้อ 2.3 การใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและ
ความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

N = 9

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง		
	ความ สมเหตุสมผล เชิงทฤษฎี	ความ เหมาะสม	แปลผล
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของ ครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน			
1.1 ความชัดเจนในการอธิบายความเป็นมาของ การพัฒนาการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริม สมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
1.2 ความเหมาะสมของความจำเป็นและเหตุผล ในการพัฒนาการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริม ครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมา และความสำคัญของรูปแบบมีความต่อเนื่อง ทำให้ เห็นภาพรวมและจุดเน้นของรูปแบบการนิเทศ ภายในเพื่อส่งเสริมครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	0.80	4.44	มาก
2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้าน การทำวิจัยในชั้นเรียน			
2.1 ความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาการนิเทศภายใน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยใน ชั้นเรียน	0.80	5.00	มากที่สุด
2.2 ความเหมาะสมในการนำแนวคิดมาใช้ในการ พัฒนาการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริม สมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
2.3 การใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิด ต่าง ๆ	0.80	4.60	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

N = 9

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง		
	ความสมเหตุสมผล เชิงทฤษฎี	ความ เหมาะสม	แปลผล
3. องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน			
3.1 การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสมบูรณ์ครอบคลุมความต้องการจำเป็น	1.00	5.00	มากที่สุด
3.2 แต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์สอดคล้องและส่งเสริมกันและกัน	1.00	5.00	มากที่สุด
3.3 การเรียงลำดับองค์ประกอบในรูปแบบมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย	1.00	5.00	มากที่สุด
3.4 องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์			
3.4.1 หลักการ			
1) ความชัดเจนของหลักการของรูปแบบ	1.00	5.00	มากที่สุด
2) ความสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานที่นำมาพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
3) ความสามารถที่จะนำมาใช้ประกอบการในการกำหนดรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
4) แสดงให้เห็นถึงจุดเน้นในกระบวนการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
5) การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	1.00	5.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมหลักการ	1.00	5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

N = 9

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง		
	ความสมเหตุสมผล เชิงทฤษฎี	ความ เหมาะสม	แปลผล
3.4.2 วัตถุประสงค์			
1) ความสอดคล้องระหว่าง วัตถุประสงค์กับหลักการของรูปแบบการนิเทศ ภายในเพื่อส่งเสริมครูด้านการทำวิจัยใน ชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
2) วัตถุประสงค์มีความสำคัญและ จำเป็นต่อการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้น เรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
3) การใช้ภาษาและการเขียนเรียง ถ้อยคำมีความเข้าใจง่าย	1.00	5.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมวัตถุประสงค์	1.00	5.00	มากที่สุด
3.5 องค์ประกอบเชิงกระบวนการนิเทศภายใน			
ขั้นตอนที่ 1 Classifying : C คัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยการสัมภาษณ์ เพื่อจัดกลุ่มครูและเลือกวิธีการนิเทศที่ต้องการ และเหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่ม	1.00	5.00	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 2 Informing : I			
1. การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	1.00	5.00	มากที่สุด
2. การสร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ	1.00	5.00	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 3 Planning : P			
1. วางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศ ระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ	1.00	5.00	มากที่สุด
2. กำหนดช่วงเวลาของการนิเทศ	1.00	5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

N = 9

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง		
	ความสมเหตุสมผล เชิงทฤษฎี	ความ เหมาะสม	แปลผล
ขั้นตอนที่ 4 Proceeding : P			
1. ประชุมก่อนการสังเกตการณ์ทำวิจัย ในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
2. สังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
3. ประชุมหลังสังเกตการณ์การทำวิจัย ในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 5 Evaluating : E			
1. ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน	1.00	5.00	มากที่สุด
2. ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน	1.00	5.00	มากที่สุด
3. ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน	1.00	5.00	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 6 Reflecting : R			
1. ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	5.00	มากที่สุด
2. นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการ วางแผน/ปรับปรุงการวิจัยทำในชั้นเรียนต่อไป	1.00	5.00	มากที่สุด
4. เจาะใจความสำคัญในการนำรูปแบบการนิเทศ ภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำ วิจัยในชั้นเรียน ฯ ไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ มี ความสอดคล้องกับหลักการ วัตถุประสงค์ และ กระบวนการนิเทศการสอนของรูปแบบ	1.00	5.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.97	มากที่สุด

1.2 ความสอดคล้องของรูปแบบ ผลการตรวจสอบ พบว่า ดัชนีความสอดคล้อง รายข้อมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 โดยข้อที่มีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 คือ ข้อ 6 วิธีการวัดและ ประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมายของการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีความสอดคล้องกัน รายละเอียดแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศภายใน
ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

N = 9

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
1. รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีความสอดคล้องกับสภาพและครอบคลุมความต้องการจำเป็น	1.00
2. แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีความสัมพันธ์ สอดคล้องและส่งเสริมกันและกัน	1.00
3. การดำเนินการตามกระบวนการรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” แต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องกัน	1.00
4. การดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของรูปแบบ	1.00
5. เครื่องมือที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีความสอดคล้องกับความต้องการจำเป็น	1.00
6. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมายของการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีความสอดคล้องกัน	0.80

การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” พบว่า ไม่มีข้อใดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 0.50 และผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมาพิจารณา เพื่อให้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดในส่วนของความเป็นมาและความสำคัญของการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ข้อ 1.3 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบมีความต่อเนื่อง ทำให้เห็นภาพรวมและจุดเน้นของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้มีความชัดเจนในการใช้ภาษายิ่งขึ้น

2. ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดในส่วนแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ข้อ 2.1 ความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และข้อ 2.3 การใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนในการใช้ภาษายิ่งขึ้น

3. ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดในส่วนองค์ประกอบเชิงกระบวนการนิเทศภายในขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding) การดำเนินการนิเทศมี 3 วิธี คือ 1) วิธีการนิเทศ

แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) 2) วิธีการนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) และ 3) วิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development) ให้ชัดเจนสอดคล้องกับกระบวนการในแต่ละชั้น

4. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากการนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ที่มีบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ว่า ด้านองค์ประกอบ ครูผู้ร่วมกลุ่มการทดลองได้ให้ความคิดเห็นว่าร่องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน กระบวนการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นกระบวนการที่เป็นประโยชน์และเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันของแต่ละชั้นตอนทำให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านการพัฒนางานและองค์ความรู้ ส่วนองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำไปใช้เป็นร่องค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการนำรูปแบบไปปฏิบัติจริง โดยเฉพาะเงื่อนไขของครูที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจและทุ่มเทในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจและร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน ทั้งนี้ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูทุกคนและเข้าใจถึงบทบาทของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ครูทุกคนได้ปฏิบัติร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการเสริมสร้างให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นร่องค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำไปใช้ ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความชัดเจนสมบูรณ์ขึ้น

5. จัดทำคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นก่อนที่จะนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้จะต้องทราบข้อปฏิบัติและแนวทางในการดำเนินการก่อนการใช้รูปแบบดังนี้

5.1 ศึกษาการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา มีการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาคำชี้แจงเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ไปใช้เพื่อให้เข้าใจและปฏิบัติได้ไปในทิศทางเดียวกัน

2) ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา แนวคิดพื้นฐานในการสร้างและพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศภายใน และเงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้ ซึ่งจะทำให้เห็นภาพความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งเข้าใจคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในรูปบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

3) ศึกษากระบวนการนิเทศภายใน โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เรียกว่า “CIPPER” ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คัดกรองความรู้ ความสามารถและทักษะในการจัดทำวิจัย
 ในชั้นเรียน (Classifying : C) ประกอบด้วย ครูจำนวน 69 คน ร่วมกันวางแผนและดำเนินการสำรวจ
 สภาพปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ
 วิเคราะห์หลักการ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และระบุเป้าหมาย และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) ประกอบด้วย

1. ให้ความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการนิเทศภายใน และการทำ
 วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยเนื้อหาของการประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้มาจากการศึกษา
 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้พบว่า
 ครูผู้สอนมีความจำเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ (1) ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการนิเทศภายใน
 และ (2) ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นครูทุกคนที่เข้าร่วมโครงการ
 ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน
 สุนทรวัฒนาครั้งนี้จะได้รับความรู้และฝึกทักษะจากวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญ โดยมีข้อบ่งชี้เนื้อหา
 สาระของการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศภายในและการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. การสร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ ความร่วมมือ และความ
 ไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูใน
 แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้) โดยครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศตกลงและสร้างความเข้าใจร่วมกันใน
 การทำวิจัยในชั้นเรียนและเข้าร่วมกระบวนการในการสร้างความร่วมมือและความไว้วางใจกัน ซึ่ง
 ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ (1) การเยี่ยมชมเพื่อน (Peer Watching) เป็นการเยี่ยมชมการจัดการ
 เรียนรู้ของเพื่อนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยไม่มีการให้ข้อคิดเห็นใด ๆ เพื่อสร้างความรู้สึกละ
 และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และ (2) การทบทวนย้อนคิด (Peer Reflection) เป็นการเยี่ยมชม
 การจัดการเรียนรู้ของเพื่อนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกันทบทวนย้อนคิดหลังการเยี่ยมชม

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ประกอบด้วย

1. ร่วมกันวางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศภายในเพื่อพัฒนา
 สมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูนิเทศและครูผู้
 รับการนิเทศร่วมกันตัดสินใจเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ รวมทั้งร่วมกันกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล
 การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ร่วมกันวางแผนการนิเทศภายใน/ปฏิทินการอบรมเชิง
 ปฏิบัติการ/ปฏิทินการนิเทศภายใน เป็นการร่วมกันกำหนดช่วงวันและเวลาของการนิเทศแต่ละ
 ขั้นตอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพบริบทของโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) ประกอบด้วย

1. ประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการที่
 ครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) ประชุม
 ปรึกษาร่วมกันก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. สังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปฏิบัติการสังเกต

ในชั้นเรียน โดยครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) สังเกตการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) ตามประเด็นของการพัฒนาและเครื่องมือการสังเกตที่ได้กำหนดไว้ในชั้นในการวางแผน

3. ประชุมหลังสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการ

ปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) หลังการสังเกตในชั้นเรียน โดยครูผู้นิเทศมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการให้ข้อมูลย้อนกลับและใช้ทักษะการนิเทศในการช่วยเหลือครูผู้รับการนิเทศ ในการแนะนำเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating: E)

ประกอบด้วย

1. ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลก่อนเริ่มต้นกระบวนการนิเทศภายใน เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนการนิเทศ และการเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลเพื่อประเมินความสามารถในการนิเทศของครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศที่เป็นการประเมินของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์สำหรับการติดตามพัฒนาการ และปรับปรุงแก้ไข

3. ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลเมื่อกระบวนการนิเทศเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนและประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) ประกอบด้วย

1. ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการทำวิจัย

ในชั้นเรียนต่อไป

5.2 จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังนี้

- 1) ศึกษาตัวอย่างแผนการนิเทศ โรงเรียนสุนทรวัฒนา
- 2) จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอกับการนิเทศ
- 3) ศึกษาและจัดเตรียมเรื่องวัดและประเมินผลที่ใช้ระหว่างและหลัง

การนิเทศภายใน

5.3 แนวทางในการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

บทบาทครูผู้นิเทศ

ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่เป็น
ครูผู้นิเทศ และผ่านการอบรมการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยมีทำหน้าที่
ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริม เพื่อให้ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำการ
วิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

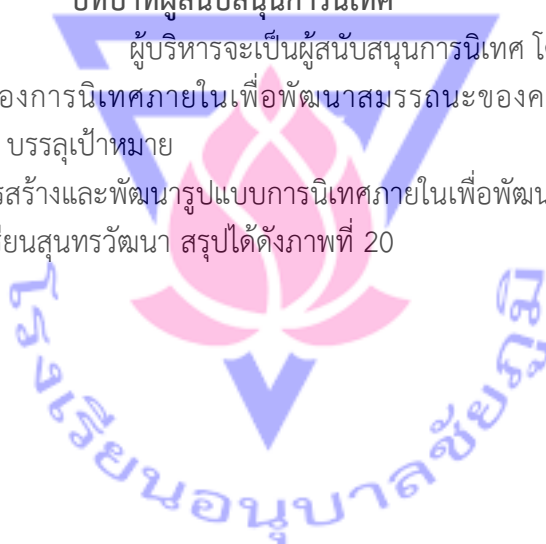
บทบาทครูผู้รับการนิเทศ

ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ และผ่าน
การนิเทศภายในเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมจากครู
ผู้นิเทศให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

บทบาทผู้สนับสนุนการนิเทศ

ผู้บริหารจะเป็นผู้สนับสนุนการนิเทศ โดยมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ
ในการดำเนินงานของการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา บรรลุเป้าหมาย

ผลจากการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำ
วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สรุปได้ดังภาพที่ 20

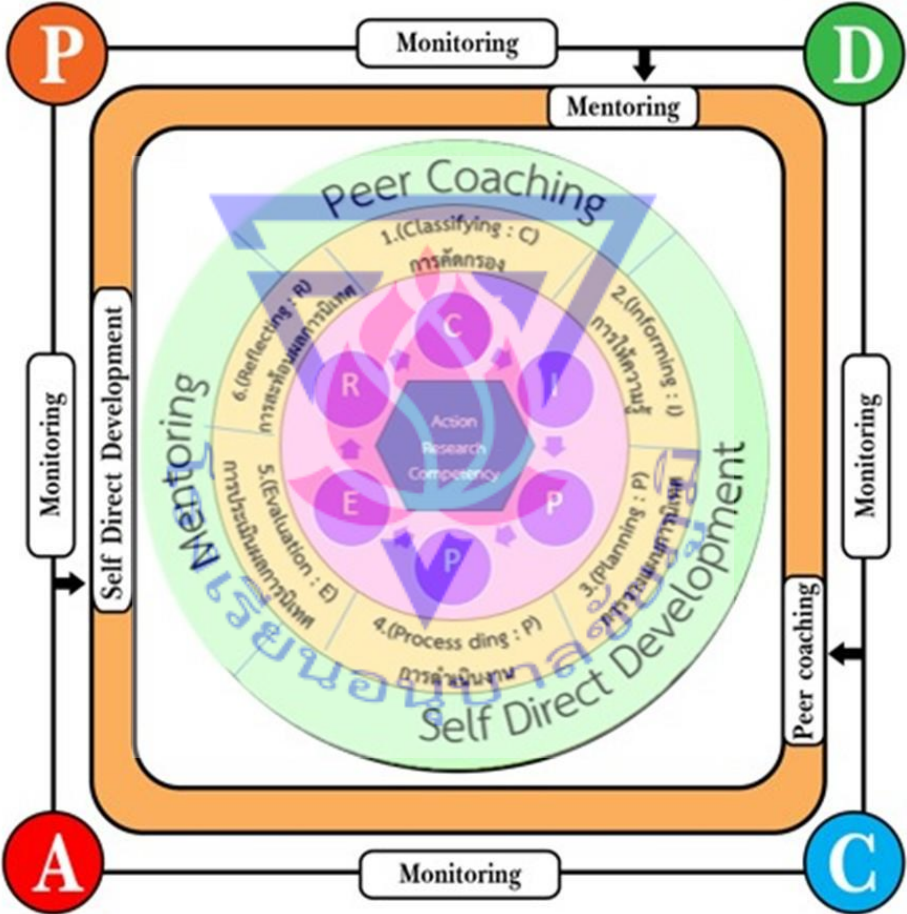
รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

หลักการ

การนิเทศภายในเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบสัมพันธ์กันโดยเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความรู้ความสามารถ การปฏิบัติงานรวมทั้งทักษะที่สำคัญที่ต้องการพัฒนา โดยใช้การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำปรึกษา และการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง เพื่อให้การนิเทศภายในเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

- ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครู
- ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจและทุ่มเทในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจและร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงาน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือเอื้ออาทรต่อกัน

ภาพที่ 20 รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

3. ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายสำหรับรูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) นำไปใช้กับครูผู้สอนในโรงเรียนสุนทรวัฒนา ซึ่งทำหน้าที่เป็นครูผู้นิเทศ จำนวน 8 คน และครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 61 คน ซึ่งวิเคราะห์สมรรถนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การวิจัยในชั้นเรียนและการปฏิบัติงานของครูผู้รับการนิเทศจำแนกตามกลุ่มผู้รับการนิเทศได้ 3 กลุ่ม คือ 1) การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) จำนวน 22 คน เป็นครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 12 คน ครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ จำนวน 6 คน และครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จำนวน 4 คน 2) การนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) จำนวน 14 คน เป็นครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 10 คน และครูสอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 4 คน 3) การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development) จำนวน 25 คน เป็นครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวน 9 คน ครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 8 คน ครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำนวน 8 คน โดยผู้วิจัยกำกับ ติดตาม ดูแล (Monitoring) ทุกวิธีในการนิเทศทุกขั้นตอน

2. แผนการวิจัยในการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) คือ แบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” (One – Group Pretest – Posttest Design) เก็บข้อมูลในเรื่องต่อไปนี้ 1) ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ 2) ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้รับการนิเทศ และ 4) ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โดยผู้วิจัยเป็นผู้กำกับ ติดตาม ให้คำปรึกษา และสนับสนุนให้การดำเนินงาน ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 6 โดยกำหนดให้มีการกำกับติดตาม สนับสนุน เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้และนำผลที่ได้มาร่วมกันไตร่ตรอง สะท้อนความคิด เพื่อแก้ไข ปรับปรุง พัฒนา เพื่อการประยุกต์ใช้รูปแบบการนิเทศให้ถูกต้องและเหมาะสมในทุก ๆ ขั้นตอนของการนิเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญนำความคิดเห็นมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือกับจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนด มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนที่พัฒนาขึ้น มีรายละเอียดของกระบวนการปฏิบัติในการนิเทศ 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน (Classifying : C)

ผลการจากการสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศและครูผู้นิเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การทำวิจัยในชั้นเรียน และการปฏิบัติงานของครูผู้รับการนิเทศ สามารถจำแนกครูออกเป็น 3 กลุ่ม ตาม

ความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ครูที่มีทักษะและความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ กลุ่มที่ 2 ครูที่มีทักษะและความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มที่ 3 ครูที่มีทักษะและความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง โดยผู้วิจัย ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ ได้ร่วมกันตัดสินใจเลือกวิธีการนิเทศที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของครูที่แตกต่างกัน สรุปได้ 3 วิธี คือ 1) วิธีการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) 2) วิธีการนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) และ 3) วิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development)

เนื่องจากการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนได้รับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน มาจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตามแนวคิดของ Gattorn (1984) สรุปได้ว่า ครูมีความแตกต่างกันทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการเรียนรู้ การรับรู้ข้อมูลประกอบการสอน ความสามารถในการคิดและการปฏิบัติงาน จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการนิเทศที่เหมาะสมกับครูแต่ละคน และการนิเทศภายในโรงเรียน ที่สามารถนำไปใช้ดำเนินการภายในโรงเรียนได้ทุกแห่งอย่างเหมาะสมขึ้นอยู่กับความพร้อมความต้องการ ความสนใจและศักยภาพของครู องค์ประกอบการนิเทศภายใน ในขั้นตอนที่ 1 ได้มาจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) ตามแนวคิดของ Marczely, (2001) สรุปได้ว่า เป็นลักษณะการนิเทศที่เปิดโอกาสให้ครูได้เห็นการปฏิบัติงานของกันและกัน มีการตัดสินใจภายใต้ข้อมูล มีการวิพากษ์การปฏิบัติงานของกันและกัน ด้วยวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อครูต้องได้รับการตรวจสอบโดยเพื่อนครู ก็จะพยายามยกระดับการปฏิบัติงานของตนเองให้ดีขึ้น

2. การนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) ตามแนวคิดของ วัชรวิภา เถาเรียนดี (2553) สรุปได้ว่า เป็นกระบวนการหรือรูปแบบการเพิ่มพูนสมรรถนะการสอนสำหรับครูใหม่ (Mentoring Model) ที่ยังขาดประสบการณ์ หรือมีประสบการณ์น้อย โดยมีการเตรียมความพร้อมด้านความรู้ เทคนิคและทักษะด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ให้กับครูผู้รับการนิเทศ มีการประชุมวางแผนการนิเทศ เพื่อสรุปประเด็นปัญหา แล้วจัดทำแผนการนิเทศ ดำเนินการประชุมก่อนการสังเกตการสอนเพื่อทบทวนแผนการจัดการรู้ และเลือกเครื่องมือสังเกตการณ์สอน เข้าสังเกตการสอนบันทึกพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน หลังจากนั้นประชุมร่วมกันเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน ผู้นิเทศให้ข้อเสนอแนะ และทบทวนแผนการปฏิบัติครั้งต่อไป ดังนั้นการจะเลือกใช้วิธีการนิเทศแบบให้คำปรึกษาต้องคำนึงถึงความพร้อม ความเหมาะสมหลายด้าน ทั้งด้านตัวครูผู้นิเทศ ครูผู้รับการนิเทศ และเรื่องที่จะปรับปรุงและพัฒนา

3. การนิเทศแบบพัฒนาดตนเอง (Self-directed Development) ตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) สรุปได้ว่า ครูเป็นผู้ดำเนินการ กำหนด เป้าหมาย วิธีการพัฒนา และดำเนินการด้วยตนเอง ภายใต้การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมของผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบโครงการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) เป็นการให้ความรู้ที่สำคัญและจำเป็นแก่ครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ การดำเนินการดังนี้

1. การให้ความรู้เบื้องต้นก่อนการนิเทศ ให้กับครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยผู้วิจัยได้จัดทำโครงการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เพื่อเตรียมความรู้และทักษะที่สำคัญและจำเป็นให้แก่ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ระหว่างวันที่ 1 – 2 ตุลาคม 2563 เรื่อง การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยเนื้อหาการอบรมได้จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 2 เรื่อง คือ 1) ทักษะการนิเทศภายใน และ 2) ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้

ผลการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ทำให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ มีความรู้ ทักษะด้านการนิเทศการสอน ด้านการทำวิจัยและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ การใช้เครื่องมือสังเกต การสอนและการวิจัยในชั้นเรียน โดยให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ร่วมกันเสนอปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา แนวทางการพัฒนาความรู้ของนักเรียนและหัวข้อการวิจัย

2. การสร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ ความร่วมมือ และความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้) โดยครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศตกลงและสร้างความเข้าใจร่วมกันในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการสร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ ทำให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศได้ ร่วมกันเสนอปัญหา หาแนวทางแก้ปัญหาและเกิดความไว้วางใจกันในการเข้ารับการนิเทศเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานและคุณภาพของผู้เรียน

เนื่องจากการนิเทศการสอนทุกวิธีการ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานและพัฒนาคูณภาพการเรียนการสอนและคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ การให้ความรู้ที่สำคัญสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการอย่างถูกวิธีและการร่วมกันวางแผนในเรื่องที่เป็นปัญหาหรือต้องปรับปรุง มีความจำเป็นอย่างยิ่ง องค์ประกอบการดำเนินการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ในขั้นตอนที่ 2 ได้มาจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศ หรือกระบวนการนิเทศมีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญการนิเทศทั้งในประเทศและต่างประเทศ อาทิ Goldhamme and Gogan (1973; อ้างถึงใน Glickman and others, 1995) วัชรา เล่าเรียนดี (2553) ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ (2550) วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ยุพิน ยืนยง (2553) Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) Mosher and Purpel (1972; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Cogan (1973; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Bellon and Huffman (1976; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Boyan and Copeland (1978; อ้างถึงใน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Goldhammer (1980; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Harris (1985, อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีติลล, 2532) Acheson and Gall (2003) สัจด์ อุทรานันท์ (2530) ธีฎพร ชื่นกลิ่น (2553) มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า ในการนิเทศการสอนนั้นมีความจำเป็นต้องให้ความรู้ที่สำคัญเพื่อเป็นหลักฐานในการพัฒนา เช่น เทคนิค ทักษะในการนิเทศการสอนด้วยการประชุม

สัมมนาเชิงปฏิบัติการต่าง ๆ การสื่อสาร สื่อความหมายทั้งการพูดและการเขียน รวมทั้งการแสวงหาความรู้จากเอกสาร ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะต้องดำเนินการก่อนที่จะเริ่มการนิเทศทุกครั้ง

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) เป็นการวางแผนการนิเทศระหว่างครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ เพื่อเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ กำหนดช่วงเวลาของการนิเทศ การดำเนินการดังนี้

1. การวางแผนการนิเทศ ดำเนินการเพื่อให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศได้สร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ ความร่วมมือ และความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้) ในแต่ละกลุ่มตามวิธีการนิเทศทั้ง 3 วิธี ร่วมกันวางแผนการนิเทศ ได้แก่ 1) การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) 2) การนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) และ 3) การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development) เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการนิเทศ แผนการนิเทศการสนทนากระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการวิจัยในชั้นเรียน สื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ และวิธีการสังเกตการสอนให้ข้อมูลย้อนกลับในการนิเทศการสอน โดยระบุขั้นตอนของการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นให้ชัดเจนว่าจะทำอะไร และอย่างไร กำหนดเครื่องมือสังเกตการสอนและกำหนดปฏิทินการนิเทศ

ผลการวางแผนการนิเทศ ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศได้ร่วมวางแผนการนิเทศ 3 แผน คือ 1) การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) 2) การนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) และ 3) การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development)

2. กำหนดช่วงเวลาของการนิเทศ ดำเนินการเพื่อให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันกำหนดช่วงวันและเวลาของการนิเทศแต่ละขั้นตอน ให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพบริบท

ผลการกำหนดปฏิทินการนิเทศ ระหว่างครูนิเทศและครูผู้รับการนิเทศได้ปฏิทินการนิเทศ คือ ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 1 – 2 ตุลาคม 2563 เป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการการนิเทศภายในครูดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนในการให้ความรู้ ครั้งที่ 2 วันที่ 30 ตุลาคม 2563 เป็นการประชุมกำหนดปฏิทินการเข้านิเทศการสอน ครั้งที่ 3 วันที่ 6 พฤศจิกายน 2563 เป็นการประชุมเพื่อทบทวนแผนการนิเทศและ แผนการจัดการเรียนรู้ของครู ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 9 พฤศจิกายน – 29 ธันวาคม 2563 เป็นการปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน/สรุปผล/สะท้อนผลการสังเกต ครั้งที่ 5 วันที่ 11 มกราคม 2564 เป็นการประชุมร่วมกันอภิปรายหลังจบการสังเกตในชั้นเรียน/การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ/สะท้อนผลการสังเกต ที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน และได้กำหนดเครื่องมือการสังเกตการสอน แบบสังเกตพฤติกรรมและบันทึกตามตัวบ่งชี้ โดยผู้วิจัยทำหน้าที่ประสานงาน ติดตาม ดูแล ให้คำแนะนำและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้การดำเนินการนิเทศบรรลุวัตถุประสงค์

เนื่องจากการสังเกตการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญของการนิเทศการสอน ผลจากการสังเกตการสอนช่วยในการวิเคราะห์การสอนของครู ดังนั้นการสังเกตการสอนจะต้องสังเกตและบันทึกให้ข้อมูลตรงตามความจริงและให้ตรงตามจุดมุ่งหมายมากที่สุด ดังที่ Acheson and Gall (1997; อ้างถึงใน วิชา เล่าเรียนดี, 2544) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการนิเทศการสอน ซึ่ง

ประกอบด้วย เทคนิควิธีการ การกำหนดวัตถุประสงค์และการวางแผนการสังเกตการสอนเทคนิควิธีการสังเกตการสอนในชั้นเรียน เทคนิคการบันทึกการสังเกตการสอนโดยใช้เครื่องมือแบบต่าง ๆ เทคนิคการประชุม เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ ดังนั้นครูผู้นิเทศต้องมีความรู้มีความเข้าใจพอสมควรเกี่ยวกับวิธีการสังเกตการสอน เทคนิควิธีการสังเกตการสอน และการบันทึกเครื่องมือสังเกตการสอนการสร้างและการประยุกต์ใช้เครื่องมือสังเกตการสอนจึงจะช่วยให้การนิเทศการสอนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย องค์กรประกอบการดำเนินการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ในขั้นตอนที่ 3 ได้มาจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิด ทฤษฎี มีความจำเป็นต่อการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอน รวมถึงแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ซึ่งมีนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ Stephen Brookfield (2004; อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่มีหลักการดำเนินการ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็นไปด้วยความสมัครใจ การบังคับควบคุม ไม่สามารถจูงใจให้ผู้ใหญ่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานได้ 2) การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของผู้ใหญ่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการยอมรับนับถือให้คุณค่าแก่กันและกันภายในกลุ่ม 3) การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือ การเข้าไปร่วมมือกันและสนับสนุนต้องร่วมกันรับผิดชอบในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ 4) การได้ปฏิบัติและแสดงความคิดเห็นเป็นหัวใจของการสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 5) การสนับสนุนการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเคยชินกับการตอบสนองด้วยความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้น จึงควรกระตุ้นให้มีการถามคำถามหลายด้าน 6) เป้าหมายของการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือ การรักษาไว้ซึ่งความสามารถในการชี้แนะ หรือนำตนเอง การให้อำนาจแก่ผู้ใหญ่เพื่อให้ปฏิบัติงานเชิงรุก Knowles (1990 ; อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2550) เสนอข้อสรุปเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ สรุปได้ว่า 1) ผู้ใหญ่มีความต้องการทางด้านจิตใจที่จะนำตนเอง 2) ผู้ใหญ่สามารถที่จะนำประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาใช้ในสภาพการณ์เรียนรู้ใหม่ ๆ ได้และสามารถนำกระบวนการเหล่านั้นมาใช้ได้ 3) ความพร้อมที่จะเรียนรู้ของผู้ใหญ่มีอิทธิพลจากความต้องการที่จะแก้ปัญหาในชีวิตจริง ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ต้องพัฒนาตนเองด้วย 4) ผู้ใหญ่ใช้วิธีการปฏิบัติจริงในการเรียนรู้และขณะเดียวกันต้องการใช้ความรู้ในทันที 5) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่เกิดจากแรงจูงใจภายใน วัชรรา เล่าเรียนดี (2550) ซึ่งเป็นนักศึกษาด้านการนิเทศได้ให้แนวคิดในการพัฒนาความคิดรวบยอดของผู้ใหญ่ สรุปได้ว่า 1) ความคิดรวบยอดระดับต่ำ เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการคิดที่เป็นรูปธรรม เช่น สามารถประเมินสิ่งต่าง ๆ ด้วยเกณฑ์ธรรมดาง่าย ๆ ไม่สามารถนิยามปัญหาได้ จำเป็นต้องแสดงวิธีทำให้ดูหรือแสดงวิธีแก้ปัญหาให้ดูเป็นตัวอย่าง 2) ความคิดรวบยอดระดับปานกลางเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมได้มากขึ้น ได้แก่ อธิบายหรือนิยามปัญหาได้ และคิดวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสมได้ในจำนวนที่จำกัด แต่ยังไม่มีการวางแผนแก้ปัญหาที่ชัดเจน 3) ความคิดรวบยอดระดับสูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะเป็นนักคิดที่ละเอียดลออ สามารถคิดเชิงนามธรรมระดับสูง เป็นตัวของตัวเอง เชื่อมั่นในตัวเอง มีความรู้ มีความยืดหยุ่น และมีความสามารถในการบูรณาการเรื่องต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญในกระบวนการนิเทศการสอนต้องมีขั้นตอนการวางแผนการนิเทศเป็นแนวทางที่ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P)

การดำเนินงานเพื่อให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศในแต่ละวิธีทั้ง 3 วิธีได้ปฏิบัติการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้รับการนิเทศในสภาพจริง โดยดำเนินการดังนี้

1. การประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการที่ครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อทบทวนแผนการนิเทศ แผนการจัดการเรียนรู้ของครูอีกครั้ง เพื่อให้การสังเกตการจัดการจัดการเรียนรู้ดำเนินการไปตามแผนที่กำหนดไว้

ผลการประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ ทักษะด้านเทคนิคการจัดการเรียนรู้ การนิเทศการสอน การใช้เครื่องมือสังเกตการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน โดยให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ร่วมกันวางแผนเสนอปัญหาแนวทางการแก้ปัญหา แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและหัวข้อการทำวิจัย

2. การสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน โดยหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังเกตการจัดการเรียนรู้ของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามประเด็นของการพัฒนา และเครื่องมือการสังเกตที่ได้กำหนดไว้ขึ้นในการวางแผน ตามวิธีการนิเทศ 3 วิธีตามประเด็นที่กำหนดไว้และจัดบันทึกพฤติกรรมด้วยเครื่องมือสังเกตการณ์สอนที่ได้กำหนดไว้

ผลการปฏิบัติการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูผู้นิเทศได้พัฒนาความรู้ และทักษะการนิเทศและการใช้เครื่องมือการนิเทศเมื่อสังเกตการสอน ครูผู้รับการนิเทศได้รับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอนของตนเองและพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยผู้วิจัยทำหน้าที่ประสานงาน ติดตาม ดูแล แนะนำ ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศเพื่อให้การดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์

3. การประชุมหลังสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) หลังการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน และประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของตนเองเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่กันที่นำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งบันทึกข้อดี ข้อบกพร่อง และข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

ผลการประชุมหลังการสังเกตการสอน ระหว่างครูหัวหน้ากลุ่มสาระและครูในกลุ่มสาระ เป็นการร่วมกัน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้หลังจากการสังเกตการสอน และประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของตนเองเป็นการใช้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันที่นำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งบันทึกข้อดี ข้อบกพร่อง และข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

การดำเนินการนิเทศภายในเป็นการร่วมมือกันพัฒนาที่มีลักษณะพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง สู่ระดับการมีความสามารถสูงขึ้น องค์ประกอบดำเนินการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในในขั้นตอนที่ 4 ได้มาจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. การนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเป็นการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนที่สามารถนำไปใช้ดำเนินการได้ทุกวิธีภายในโรงเรียนแต่ละแห่ง ความเหมาะสมของการใช้วิธีการ

นิเทศแต่ละแบบขึ้นอยู่กับความพร้อม ความต้องการ ความสนใจ แรงจูงใจของครู และศักยภาพของครู ส่วนที่ดีของการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ก็คือ ครูมีโอกาสเลือกรับวิธีการนิเทศที่ตนเองชอบและสนใจ แต่ถ้าหากการเลือกแบบของการนิเทศของครูแต่ละคนไม่เหมาะสมกับตัวครู ผู้บริหารสามารถแนะนำ จูงใจ ให้เลือกวิธีที่เหมาะสมที่สุดได้ Glatthorn (1984) ได้เสนอระบบการนิเทศไว้ 4 วิธี ได้แก่ 1) การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision) โดย ผู้ทำหน้าที่นิเทศจะต้องเป็นผู้มีความรู้เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ด้านการสอนและผ่านการอบรมทางด้านเทคนิควิธีการนิเทศโดยตรง สามารถให้คำแนะนำที่เหมาะสมแก่ครูได้ 2) การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development) เป็นกระบวนการนิเทศที่ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของตนเอง โดยมีกระบวนการการทำงานร่วมกันรวมทั้งมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน 3) การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development) เป็นการนิเทศที่เหมาะสมกับครูที่มีความรู้ความสามารถและต้องการพัฒนางานในอาชีพของตนเอง โดยมีผู้สนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้การพัฒนางานนั้นประสบความสำเร็จ และ 4) การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) เป็นการนิเทศโดยผู้บริหารโรงเรียน โดยตรงที่มุ่งช่วยเหลือ แนะนำครู เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยตรง การนิเทศวิธีนี้ผู้บริหารสังเกตการสอนเป็นบางครั้งตามข้อตกลง และครูมีศักยภาพและมีประสบการณ์ในการสอน

2. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) ของ Marczely (2001) กล่าวว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นลักษณะการนิเทศที่เปิดโอกาสให้ครูได้เห็นการปฏิบัติงานของกันและกัน มีการตัดสินใจภายใต้ข้อมูล มีการวิพากษ์การปฏิบัติงานของกันและกัน ด้วยวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อครูต้องได้รับการตรวจสอบโดยเพื่อนครู ก็จะพยายามยกระดับการปฏิบัติงานของตนเองให้ดีขึ้น การประเมินโดยเพื่อนช่วยเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการปฏิบัติงานและทัศนคติของครู เนื่องจากไม่มีใครอยากเป็นจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งครูผู้นิเทศจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้ 1) ทักษะการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ 2) ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง 3) ทักษะการสื่อสารที่สร้างความไว้วางใจ 4) ความสามารถในการทำงานกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ

3. การนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) ของวีชรา เล่าเรียนดี (2553) กล่าวว่าเป็นการนิเทศเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะการสอนของครูใหม่ หรือครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อย ผู้นิเทศจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญสูง เงื่อนไขการนิเทศแบบ Mentoring คือ 1) ผู้ทำหน้าที่ Mentor คือ ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญสูงกว่าผู้รับการพัฒนา (Mentee) Mentoring จึงเหมาะสมสำหรับครูใหม่และมีประสบการณ์การสอนน้อย 2) ผู้ทำหน้าที่ Mentor ยอมรับและเต็มใจที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว และมีความสามารถที่จะช่วยให้ผู้รับการพัฒนาสามารถพัฒนาตนเองจนเชี่ยวชาญได้ 3) ผู้ทำหน้าที่ Mentor มีบทบาทหน้าที่หรือแตกต่างจากศึกษานิเทศก์หรือผู้นิเทศโดยทั่วไป โดยเป็นสื่อกลาง (Mediator) มากกว่าเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ 4) ผู้ทำหน้าที่ Mentor ได้รับการพัฒนามุ่งเน้นการพัฒนาในวิชาชีพพร้อมทั้ง 2 ฝ่าย

4. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development) การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง หรืออาจเรียกว่า การนิเทศตนเอง (Self Supervision) เป็นอีกวิธีหนึ่งของระบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

เหมาะกับครูที่มีความรู้ความสามารถและต้องการพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองด้วยตนเอง สารสำคัญของการปฏิบัติโดยทั่วไปคือ ครูจะปฏิบัติงานที่ตนเองต้องการพัฒนา โดยการนำตนเองให้พัฒนาและเจริญก้าวหน้าด้วยตนเองในที่สุด ถึงแม้ว่าวิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเองจะมีการนำไปใช้ในโรงเรียนน้อยที่สุด แต่ควรให้การส่งเสริมพร้อม ๆ กับการนิเทศภายในโรงเรียนโดยใช้รูปแบบวิธีการนิเทศแบบอื่น ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการนิเทศ และหลักการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และขณะเดียวกันการนิเทศภายในโรงเรียนและการนิเทศการสอน ควรเน้นที่ผู้รับการนิเทศหรือครูเป็นสำคัญด้วย โดยยึดหลักความแตกต่างกันของมนุษย์เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

5. หลักการและเทคนิควิธีการนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ โดยเชื่อว่าการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) หรือการนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) หรือการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development) เป็นวิธีการนิเทศที่เหมาะสมกับครูในโรงเรียนเดียวกันที่จะร่วมกันพัฒนาในวิชาชีพเป็นการร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีการร่วมกันคิด ร่วมกันปฏิบัติของครูหรือเพื่อนครู เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยปฏิบัติตามขั้นตอนกระบวนการนิเทศการสอนของ Mosher and Purpel (1972; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ดังนี้ ขั้นที่ 1 วางแผนการสังเกตการสอน ขั้นที่ 2 สังเกตการสอน และขั้นที่ 3 ประเมินผลหรือวิเคราะห์สังเกตการสอน

6. รูปแบบและกระบวนการนิเทศจากแนวคิดของ Mosher and Purpel (1972; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Cogan (1973; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Bellon and Huffman (1976; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Boyan and Copeland (1978 อ้างถึงใน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Goldhammer (1980 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Harris (1985; อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีติติก, 2532) Acheson and Gall (2003) Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) วชิรา เล่าเรียนดี (2552) วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ยุพิน ยืนยง (2553) ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553) ซึ่งนักการศึกษาทุกคนให้ความสำคัญกับการปฏิบัติการณ์นิเทศการสอนที่เป็นระบบ

7. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอน โดยศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์สัมพันธ์ของ Elton Mayo (1932; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Maslow (1943; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ทฤษฎีภาวะผู้นำของ Mc.Gregor (1966; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; วชิรา เล่าเรียนดี, 2550); Mouton and Blake (1964; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) ; Hersey and Blanchard (1982; อ้างถึงใน วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) ให้มีความสำคัญกับการมีมนุษย์สัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเป็นกัลยาณมิตร

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E)

การดำเนินการประเมินผลการนิเทศของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศในแต่ละวิธีทั้ง 3 วิธี ได้ปฏิบัติการณ์นิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้รับการนิเทศในสภาพจริง โดยดำเนินการดังนี้

1. ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลก่อนเริ่มต้นกระบวนการนิเทศภายใน เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับ

การนิเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนการนิเทศ และการเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน ทำให้ทราบว่าครูผู้รับการนิเทศยังไม่มี ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ทราบขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน มีแต่ การแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแบบง่าย ๆ ยังไม่มีระบบที่ชัดเจนเป็นแบบแผน

2. ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผล เพื่อประเมิน ความสามารถในการนิเทศของครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ ที่เป็นการประเมินของครูผู้นิเทศ ครูผู้รับการนิเทศ และผู้วิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ สำหรับการติดตามพัฒนาการ และปรับปรุงแก้ไข

ผลการประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน ครูผู้รับการนิเทศเริ่มมีความรู้ความ เข้าใจในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน มีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น มีขวัญกำลังใจในการที่ จะเรียนรู้ เพราะได้รับการเอาใจใส่ให้คำแนะนำจากครูผู้นิเทศเป็นอย่างดี

3. ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลเมื่อกระบวนการนิเทศเสร็จ ลิ้นแล้ว เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ ประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนและประเมินความพึงพอใจ ที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน สุนทรวัฒนา

ผลการประเมินการนิเทศครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการทำวิจัย ในชั้นเรียน มีทักษะ มีความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอนและถูกต้อง ตามระเบียบวิธีวิจัย สามารถนำไปพัฒนาในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพทางการเรียนรู้ ที่สูงขึ้น และมีความพึงพอใจในการได้รับการดูแลให้คำแนะนำ เอาใจใส่ กำกับ ติดตามจากครูผู้นิเทศ เป็นอย่างมากและมีความสุขในการได้รับการนิเทศในรูปแบบ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

การดำเนินการนิเทศภายในเป็นการช่วยเหลือแนะนำร่วมปฏิบัติการของครู ผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศและผู้เชี่ยวชาญ ที่คำนึงถึงความสามารถในการพัฒนาของแต่ละบุคคลและ ระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของครูผู้รับการนิเทศ โดยเน้นผู้รับการนิเทศเป็นสำคัญ องค์ประกอบการดำเนินการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ในขั้นตอนที่ 5 ได้มาจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของ Bennis and Chin (1969) ; วัชรา เล่าเรียนดี (2550) ; Ornstein and Hunkins (2004) Kowsalski and Reitzug (2003; อ้างถึงใน Ornstein and Hunkins, 2004) ซึ่งนักการศึกษาทุกคนมีความเชื่อว่า มนุษย์มีแรงจูงใจที่แตกต่างกันยึดความ เป็นเหตุผล และความฉลาดของมนุษย์ โดยที่แบบแผนการปฏิบัติใด ๆ จะได้รับการสนับสนุน หรือเป็น ผลจากบรรทัดฐานของสังคมที่บุคคลนั้นยอมรับและยึดเป็นแนวปฏิบัติ

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow (1970; อ้างถึงในวัชรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Herzberg (1988; อ้างถึงในวัชรา เครือคำอ้าย, 2552) กล่าวถึงแรงจูงใจของบุคคลที่มีความ ต้องการได้รับการยอมรับในสังคม โดยปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

3. ทฤษฎีการสื่อสารของ Aristotelian (1960; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ; Wilber Schramm and Osgood (1954; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Lasswell (1953; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ให้ความสำคัญกับการสื่อสารในชั้นการปฏิบัติการนิเทศการสอนระหว่างครูผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยการฟังอย่างตั้งใจ พุดจาสื่อความหมายที่ชัดเจนใส่ใจต่อความรู้สึกถึงอารมณ์ของผู้ฟัง ไม่ชี้หน้า สร้างความรู้สึกที่ดีต่ออีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในการนิเทศ

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R)

การดำเนินงานเพื่อให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศในแต่ละวิธีทั้ง 3 วิธี ได้สะท้อนผลการปฏิบัติการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้รับการนิเทศในสภาพจริง โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการได้ปฏิบัติการนิเทศทำให้ผู้นิเทศได้รับความรู้ ความเข้าใจในการนิเทศมากยิ่งขึ้น พบข้อจำกัดในการนิเทศบางอย่าง แต่ก็ได้ปรับเปลี่ยนการนิเทศให้เหมาะสมกับบริบทเพื่อให้เกิดบรรยากาศในการนิเทศที่เป็นมิตรมากยิ่งขึ้น ส่วนครูผู้รับการนิเทศได้รับความรู้ ความเข้าใจเทคนิคกระบวนการในการจัดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2. ครูผู้รับการนิเทศได้นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

ผลการปฏิบัติการสะท้อนการนิเทศทำให้ครูผู้รับการนิเทศ ได้นำเทคนิคกระบวนการนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความราบรื่น เกิดบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ครูและนักเรียนมีความสุขในการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

การดำเนินการประเมินผลการนิเทศ เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ หลักการ แนวคิด การประเมินผลต้องประเมินหลายชั้นจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลายกลุ่ม ซึ่งได้จากการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ครูที่ได้รับการนิเทศ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้จากการประเมินหลายวิธีทั้งระหว่างการปฏิบัติและภายหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติ รวมทั้งการประเมินสมรรถนะของครูผู้นิเทศ องค์ประกอบดำเนินการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ในขั้นตอนที่ 6 ได้มาจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบและกระบวนการนิเทศจากแนวคิดของ Mosher and Purpel (1972; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Cogan (1973; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Bellon and Huffman (1976; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Boyan and Copeland (1978; อ้างถึงใน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Goldhammer (1980; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Harris (1985, อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีติติก, 2532) Acheson and Gall (2003) Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) สัจด์ อุทรานันท์ (2530) วชิรา เล่าเรียนดี (2552) วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ยุพิน ยืนยง (2553) ธัญพร

ชั้นกลืน (2553) ซึ่งนักการศึกษาทุกคนให้ความสำคัญกับการปฏิบัติการนิเทศการสอน เนื่องจากขั้นตอนการสอนทุกแบบ ประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผนการสังเกตการสอน ขั้นสังเกตการณ์สอน ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับจากผลของการวิเคราะห์ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาและขั้นประเมินผล

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow (1970; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Herzberg (1988; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) กล่าวถึงแรงจูงใจของบุคคลที่มีความต้องการได้รับการยอมรับในสังคม ความภาคภูมิใจในผลงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนั้นเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีในการนิเทศ ผู้ปฏิบัติควรมีวินัยในการบริหารตนเอง

3. ทฤษฎีการสื่อสารของ Aristotelian (1960; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ; Wilber Schramm and Osgood (1954; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Lasswell (1953; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ให้ความสำคัญกับการสื่อสารในขั้นการปฏิบัติการนิเทศการสอนระหว่างครูผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้รับการนิเทศ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

สำหรับการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนการใช้รูปแบบการนิเทศ เป็นการนิเทศที่เป็นระบบและใหม่สำหรับผู้เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเป็นผู้กำกับ ติดตาม ให้คำปรึกษา และสนับสนุนให้การดำเนินงาน ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 6 โดยกำหนดให้มีการกำกับติดตาม สนับสนุน เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้และนำผลที่ได้มาร่วมกันไตร่ตรอง สะท้อนความคิด เพื่อแก้ไข ปรับปรุงพัฒนา เพื่อการประยุกต์ใช้รูปแบบการนิเทศให้ถูกต้องและเหมาะสมในทุก ๆ ขั้นตอนของการนิเทศ อันส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยทุกขั้นตอนของการวิจัยมีเครื่องมือสำหรับดำเนินการ ผู้ใช้เครื่องมือ คือ ผู้วิจัย ครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ ประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 8 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ

ฉบับที่ 3 แบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

ฉบับที่ 5 แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ

ฉบับที่ 6 แบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ

ฉบับที่ 7 แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน

ฉบับที่ 8 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยนั้นมีการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ โดยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

ซึ่งพบว่าเครื่องมือทุกชุดมีความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

4. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ และสังเคราะห์เป็นข้อมูลสารสนเทศ สำหรับประเมินผลรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ร่วมกับการตรวจสอบรับรองประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ

4. ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ผลการประเมินผลรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) พบว่าการใช้รูปแบบการนิเทศ ส่งผลให้ครูผู้นิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการนิเทศ โดยมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการนิเทศการสอน การใช้เครื่องมือสังเกตการสอนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ และส่งผลให้ครูผู้รับการนิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายใน

จากการกระบวนการพัฒนารูปแบบการนิเทศดังกล่าว ทำให้ได้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ตามแนวคิดของ แกลททอร์น (Glathorn, 1984) เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ประเมินสมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ
2. ประเมินสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
3. ประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยผู้เชี่ยวชาญ

1. ประเมินสมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ

การประเมินสมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ซึ่งวิเคราะห์จากคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศของครูผู้นิเทศ ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ และคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ มีรายละเอียดดังนี้

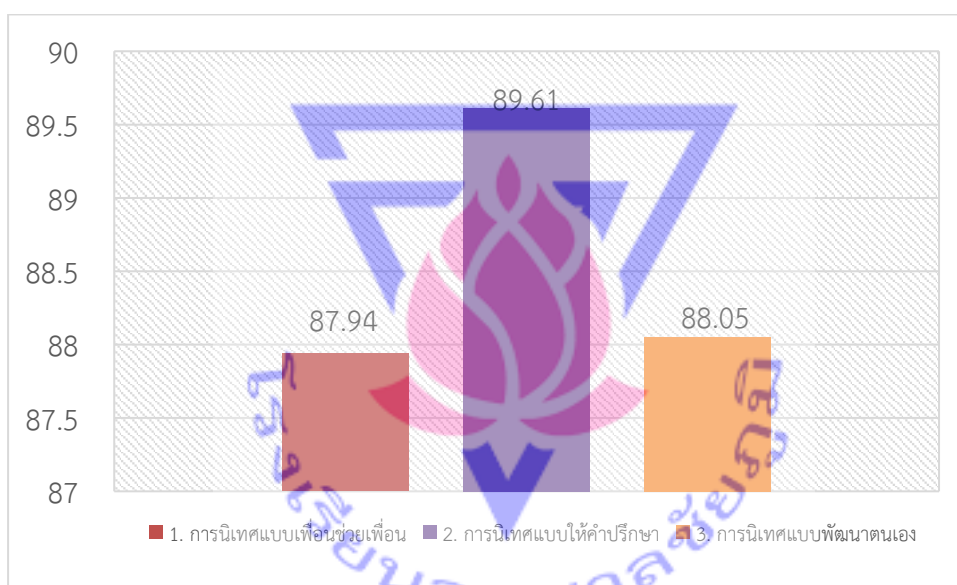
ตารางที่ 17 การประเมินสมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

N = 77

รูปแบบการนิเทศ	ความรู้ความเข้าใจการนิเทศ			ความสามารถในการนิเทศ			ความรู้ความเข้าใจการวิจัย			รวม	
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ระดับ	μ	ร้อยละ	ระดับ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ระดับ	ร้อยละ	ระดับ
1. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	18.00	90.00	สูงมาก	4.47	89.40	สูงมาก	25.33	84.43	สูง	87.94	สูงมาก
2. การนิเทศแบบให้คำปรึกษา	17.50	87.50	สูงมาก	4.65	93.00	สูงมาก	26.50	88.33	สูงมาก	89.61	สูงมาก
3. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง	17.67	88.33	สูงมาก	4.57	91.40	สูงมาก	25.33	84.43	สูง	88.05	สูงมาก
เฉลี่ยรวม	17.75	88.75	สูงมาก	4.55	91.00	สูงมาก	25.63	85.43	สูงมาก	88.53	สูงมาก

จากตารางที่ 17 พบว่า สมรรถนะการนิเทศของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับ สูงมาก เฉลี่ยร้อยละ 88.53 และเมื่อพิจารณาสมรรถนะในการนิเทศตามวิธีการนิเทศ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ครูผู้นิเทศแบบให้คำปรึกษา คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ร้อยละ 89.61 รองลงมาคือ ครูผู้นิเทศแบบพัฒนาตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88.05 และครูผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ร้อยละ 87.94 ตามลำดับ

จากร้อยละเฉลี่ยของสมรรถนะในการนิเทศของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” สามารถนำเสนอเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 ร้อยละเฉลี่ยสมรรถนะในการนิเทศของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

ตารางที่ 18 การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ

N = 8

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	μ	σ
ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ	8	20	11.25	1.04
หลังการใช้รูปแบบการนิเทศ	8	20	17.75	0.71

จากตารางที่ 18 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ครูผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิเทศภายใน แตกต่างกัน โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในมีคะแนนเฉลี่ย ($\mu = 17.75$, $\sigma = 0.71$) สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ($\mu = 11.25$, $\sigma = 1.04$)

ตารางที่ 19 การประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ

N = 77

ความสามารถในการ นิเทศ ของครูผู้นิเทศ	ประเมินโดยผู้วิจัย			ประเมินตนเอง โดยครูผู้นิเทศ			ประเมินโดยครูผู้รับการนิเทศ			รวม		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1. การนิเทศแบบเพื่อน ช่วยเพื่อน	4.49	0.31	สูง	4.54	0.28	สูงมาก	4.46	0.29	สูง	4.47	0.28	สูง
2. การนิเทศแบบให้ คำปรึกษา	4.58	0.16	สูงมาก	4.50	0.38	สูง	4.61	0.18	สูงมาก	4.65	0.20	สูงมาก
3. การนิเทศแบบพัฒนา ตนเอง	4.59	0.04	สูงมาก	4.36	0.35	สูง	4.69	0.23	สูงมาก	4.57	0.24	สูงมาก
เฉลี่ยรวม	4.55	0.19	สูงมาก	4.46	0.29	สูง	4.57	0.26	สูงมาก	4.55	0.25	สูงมาก

จากตารางที่ 19 ความสามารถในการนิเทศของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) พบว่า ครูมีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับสูงมาก ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.25$) และเมื่อพิจารณาตามความสามารถในการนิเทศตามวิธีการนิเทศ พบว่า ครูผู้นิเทศแบบให้คำปรึกษามีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับสูงมาก ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.20$) รองลงมาคือ ครูผู้นิเทศแบบพัฒนาตนเอง มีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับสูงมาก ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.24$) และครูผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.28$)

ตารางที่ 20 การประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

N = 77

ข้อ	รายการประเมินความสามารถในการนิเทศ	ความสามารถในการนิเทศ			
		μ	σ	ระดับ	อันดับที่
1	ขั้นที่ 1 ประชุมก่อนการสังเกตการจัดการเรียนรู้ ครูผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศประชุมปรึกษาหารือเพื่อกำหนดประเด็นการนิเทศ ก่อนการสังเกตการจัดการเรียนรู้	4.64	0.48	สูงมาก	1
2	สามารถจัดเตรียมเครื่องมือการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เลือกไว้	4.51	0.74	สูงมาก	5
3	สามารถใช้คำถามเพื่อให้ได้คำตอบ และความคิดเห็นที่ชัดเจนในขณะที่ประชุมปรึกษาหารือ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครู	4.62	0.58	สูงมาก	3
4	ใช้เวลาแก่ผู้รับการนิเทศในการคิด หลังจากถามคำถามในขณะที่มีการประชุมปรึกษาหารือได้อย่างเหมาะสม	4.56	0.56	สูงมาก	4
5	สามารถจูงใจ และทำให้ครูยอมรับว่าการนิเทศการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.49	0.60	สูง	6
6	มีความตั้งใจ และฟังด้วยท่าทีที่สนใจจริง ในขณะที่มีการประชุมปรึกษาหารือ	4.62	0.49	สูงมาก	2
	รวมค่าเฉลี่ยขั้นที่ 1	4.57	0.37	สูงมาก	1

ตารางที่ 20 (ต่อ)

N = 77

ข้อ	รายการประเมินความสามารถในการนิเทศ	ความสามารถในการนิเทศ			
		μ	σ	ระดับ	อันดับที่
1	ขั้นที่ 2 สังเกตการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการนิเทศการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับ แผนการนิเทศที่เตรียมไว้	4.46	0.56	สูง	4
2	สามารถสังเกตและบันทึกการจัดการเรียนรู้ที่ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการในการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้	4.57	0.56	สูงมาก	3
3	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัด การเรียนรู้	4.59	0.62	สูงมาก	2
4	มีความรู้ความเข้าใจและมีความชำนาญในการสังเกต และบันทึกการจัดการเรียนรู้	4.59	0.53	สูงมาก	1
	รวมค่าเฉลี่ยขั้นที่ 2	4.55	0.36	สูงมาก	2
1	ขั้นที่ 3 ประชุมหลังสังเกตการจัดการเรียนรู้ การช่วยเหลือแนะนำครูได้ตรงตามความต้องการของ ครู	4.54	0.56	สูงมาก	1
2	สามารถช่วยเหลือแนะนำครูให้สามารถปรับปรุงและ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล	4.44	0.56	สูง	3
3	สามารถเป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพให้กับครูได้เป็น อย่างดี	4.54	0.62	สูงมาก	2
	รวมค่าเฉลี่ยขั้นที่ 3	4.51	0.37	สูงมาก	3
	รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด	4.55	0.25	สูงมาก	

จากตารางที่ 20 ความสามารถในการนิเทศของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ
ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” โดยภาพรวมพบว่า ความสามารถในการนิเทศอยู่ในระดับ
สูงมาก ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.25$) เมื่อพิจารณาขั้นตอนการนิเทศ พบว่า ครูผู้นิเทศมีความสามารถ
ในการนิเทศอยู่ในระดับสูงมากทุกขั้นตอน โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ขั้นที่ 1
ประชุม ก่อนการสังเกตการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.37$) รองลงมาคือ ขั้นที่ 2 สังเกตการจาด
การจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.36$) และขั้นที่ 3 ประชุมหลังสังเกตการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.51$,
 $\sigma = 0.37$) ตามลำดับ

ตารางที่ 21 การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ

N = 8

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	μ	σ
ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ	8	30	13.89	1.13
หลังการใช้รูปแบบการนิเทศ	8	30	25.63	1.51

จากตารางที่ 21 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ครูผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในมีคะแนนเฉลี่ย ($\mu = 25.63$, $\sigma = 1.51$) สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ($\mu = 13.89$, $\sigma = 1.13$) (ภาคผนวก ค)

จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรรมการนิเทศของครูผู้นิเทศโดยผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยสังเกตตามประเด็นการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน คือ 1) ขั้นสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) ขั้นกำหนดทางเลือกและวิธีการแก้ปัญหา 3) ขั้นพัฒนาสื่อ เครื่องมือและนวัตกรรมที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ขั้นปฏิบัติตามแผนการวิจัยในชั้นเรียน 5) ขั้นสรุปและเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน ปรากฏดังนี้

ขั้นสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา จากการสังเกตสรุปได้ว่า ครูผู้นิเทศสามารถให้คำแนะนำแก่ครูผู้รับการนิเทศบางรายที่ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่ตรงกับสภาพที่เกิดขึ้นได้ หรือวิเคราะห์สภาพปัญหาไม่ชัดเจนได้ดี โดยครูผู้นิเทศได้ให้คำแนะนำ ซึ่งแนะนำจนครูผู้รับการนิเทศสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้

ขั้นกำหนดทางเลือกและวิธีการแก้ปัญหา จากการสังเกตสรุปได้ว่า ครูผู้นิเทศได้ให้คำแนะนำกับครูผู้รับการนิเทศบางรายที่ยังไม่สามารถเลือกวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องที่ทำการวิจัยและระดับชั้นของนักเรียน ครูผู้นิเทศจึงให้คำแนะนำ โดยการอธิบายให้ครูผู้รับการนิเทศเข้าใจและนำเสนอชื่อเรื่องในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้สามารถนำไปปฏิบัติและพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้จริง จนทำให้ครูผู้รับการนิเทศสามารถดำเนินการเขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้ครูผู้นิเทศยังได้ให้คำแนะนำวิธีการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ ส่วนของการใช้สื่อนั้น มีครูผู้รับการนิเทศบางรายไม่มั่นใจเพราะคิดว่าเป็นเรื่องยาก ครูผู้นิเทศก็ได้ให้คำแนะนำในการเลือกใช้สื่อนั้นที่ง่าย ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ถ้าครูผู้รับการนิเทศท่านใดมีความชำนาญในการทำวิจัยในชั้นเรียนบ้างแล้วก็ได้แนะนำให้ใช้สื่อนั้นที่สูงเพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และครูผู้นิเทศยังได้ช่วยเหลือในด้านข้อความ การสื่อความหมาย ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ก่อนที่จะมีการประเมินการวิจัยในชั้นเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญต่อไป

ขั้นพัฒนาสื่อ เครื่องมือและนวัตกรรมที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากการสังเกตพบว่า ครูผู้นิเทศได้ให้คำแนะนำกับครูผู้รับการนิเทศบางรายในเรื่องการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงแบบทดสอบด้วย โดยครูผู้รับการนิเทศบางรายเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ชัดเจน ครูผู้นิเทศก็ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมให้ใส่รายละเอียดในการปฏิบัติการจัดการ

เรียนรู้ เช่น การนำเข้าสู่บทเรียนให้เพิ่มว่าทำอะไร ส่วนแบบทดสอบผู้นิเทศได้ให้คำแนะนำในส่วน การแก้ไขสำนวนภาษาให้ถูกต้อง และปรับข้อความในแบบทดสอบให้ชัดเจน รวมทั้งตรวจสอบเฉลย คำตอบของแบบทดสอบให้ถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้จริง นอกจากนี้ครูผู้นิเทศได้ให้ข้อมูลย้อนกลับและ วิเคราะห์การสอนจากการจัดบันทึกให้กับครูผู้รับการนิเทศด้วย ซึ่งพบว่าครูผู้รับการนิเทศบางรายใช้ สร้างสื่อและนวัตกรรมการสอนยังไม่เหมาะสม แบบฝึกหัดจำนวนมากเกินไป กิจกรรมกลุ่มของ นักเรียนมากเกินไป ซึ่งครูผู้นิเทศได้ให้คำแนะนำว่า ควรปรับสื่อการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลง เพื่อความ เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรม และได้ปรับเครื่องมือสังเกตการสอนให้สอดคล้องกับขั้นตอน การจัดการเรียนรู้

ขั้นปฏิบัติตามแผนการวิจัยในชั้นเรียน จากการสังเกตพบว่า ครูผู้นิเทศและครูผู้รับ การนิเทศมีการประชุมก่อนการสังเกตการสอนในชั้นเรียน เพื่อทบทวนแผนการนิเทศตามวิธีการที่ได้ เลือกไว้ ทบทวนเครื่องมือสังเกตและแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศอีกครั้ง เพื่อให้ การสังเกตการจัดการเรียนรู้ดำเนินการไปตามแผนที่กำหนดไว้ ส่วนการสังเกตการสอนในชั้นเรียนครู ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศแต่ละกลุ่มวิธีการนิเทศ ดำเนินการตามแผนการนิเทศ ได้แก่

กลุ่มที่ 1 การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศได้ จัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน แล้วดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ได้ร่วมกันทำ โดยผลัดกันสังเกตการสอนในชั้นเรียน จากการสังเกตพฤติกรรมในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองคน มีการนำเข้าสู่บทเรียนที่แตกต่างกันแต่ละคนมีรายละเอียด นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ทำให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามเวลา ที่กำหนด และครูเกิดความประหม่า กังวล ข้ามขั้นตอน หลังจากการดำเนินการสอนเสร็จสิ้น ครูผู้ นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์การสอนทันที ผู้วิจัยมีส่วน ร่วมในการอธิบาย แนะนำ เพื่อให้ทุกคนเปิดใจยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง ทำให้เกิดความเข้าใจ ตรงกันและแบ่งปันประสบการณ์ต่าง ๆ โดยเรียนรู้ในการที่จะนำส่วนดีของแต่ละคนมาปรับใช้กับ ตนเอง เช่น การนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การควบคุมชั้นเรียน หลังจาก การสังเกตทุกครั้ง ได้ร่วมกันปรับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทั้งสองฝ่ายมีความเข้าใจและร่วมมือกันเป็น อย่างดี

กลุ่มที่ 2 การนิเทศแบบให้คำปรึกษา ครูผู้รับการนิเทศได้เตรียมอุปกรณ์ประเภท ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แล้วดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ ครูผู้นิเทศสังเกตการณ์การจัดการเรียนรู้อุปกรณ์ในชั้นเรียน คอยจดบันทึกการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมการสอนของครูผู้รับการนิเทศและนักเรียนตลอดระยะเวลาของการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้รับการนิเทศมีความตื่นตัว ประหม่า พุดผัดพุดถูก หลังจากการดำเนินการ สอนเสร็จสิ้น พบว่า ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือโดยทันทีและร่วมกัน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์การสอน โดยครูผู้นิเทศได้พูดให้กำลังใจ และให้คำแนะนำใน การปรับกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในครั้งต่อไป

กลุ่มที่ 3 การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง ครูผู้รับการนิเทศดำเนินการสอนตาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ โดยครั้งแรกได้ขอให้ผู้เชี่ยวชาญเข้าไปร่วมสังเกตการณ์การสอน หลัง เสร็จสิ้นการสอนแล้วได้ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในส่วนที่ยังขาดหายไป และหลังจากนั้น

ครูผู้นิเทศดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ โดยทุกครั้งที่เสร็จสิ้นการสอนจะมีการจดบันทึกการสอนของตนเอง และของนักเรียนเพื่อปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

ขั้นสรุปและเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน ในขั้นนี้เป็นขั้นสรุปผลและเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน สรุปได้ว่าผู้รับการนิเทศส่วนใหญ่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลได้ รวมทั้งสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้ แต่มีครูผู้รับการนิเทศบางรายไม่มั่นใจเพราะคิดว่าต้องเขียนรายละเอียดมาก มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้สถิติขั้นสูง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การสรุปไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ครูผู้นิเทศได้อธิบายวิธีการเขียนให้ฟังอย่างชัดเจน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยและครูผู้นิเทศได้ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูลและอธิบายวิธีการแปลผล นอกจากนี้ครูผู้รับการนิเทศยังมีปัญหาเรื่องการอภิปรายผล การเขียนยังเรียบเรียงไม่เป็นลำดับขั้นตอน ผู้นิเทศได้ให้คำปรึกษา แนะนำ รวมทั้งแก้ไขตรวจสอบการใช้สำนวนภาษา ทำให้ครูผู้รับการนิเทศมีความเข้าใจและมั่นใจมากยิ่งขึ้นสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จเป็นเล่มสมบูรณ์

จากข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ครูผู้นิเทศสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปพัฒนาครูผู้รับการนิเทศตามบทบาทของตนเองได้เป็นอย่างดี โดยการให้คำปรึกษา แนะนำ คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดเวลา อธิบาย ชี้แจงและร่วมด้วยช่วยกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ครูผู้รับการนิเทศ ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีบางเรื่องที่ผู้วิจัยเข้าไปช่วยเหลือ แนะนำร่วมกับครูผู้นิเทศ จากข้อมูลดังกล่าวเป็นที่น่าพอใจและครูผู้นิเทศมีความสามารถในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศรวมทั้งพัฒนาวิชาชีพของตนเองอีกด้วย

2. ประเมินสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ

การประเมินสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ซึ่งวิเคราะห์จากคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ คะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน การนิเทศ จิตวิจัยของครูผู้รับการนิเทศ และคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ มีรายละเอียดดังนี้

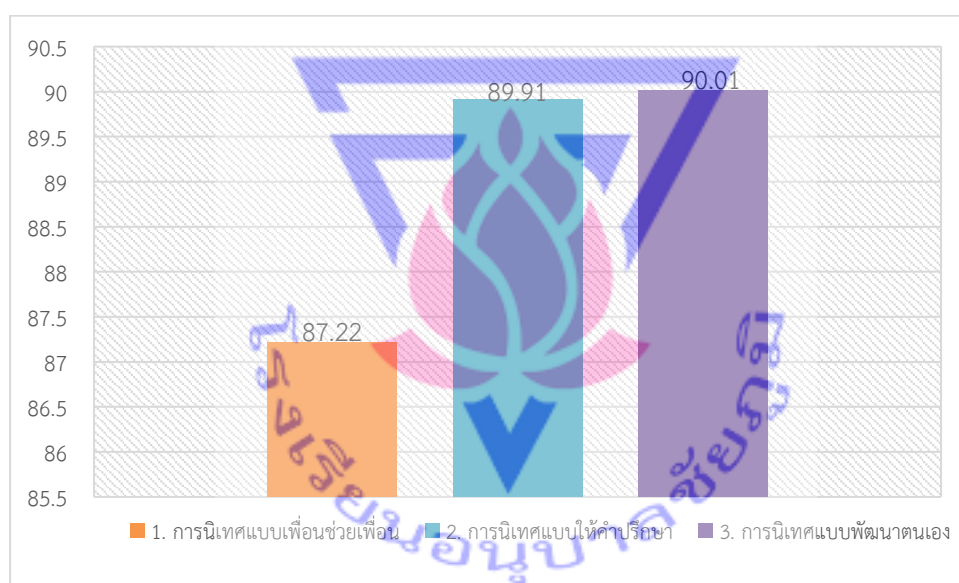
ตารางที่ 22 การประเมินสมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้รับการนิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model”

N = 61

รูปแบบการนิเทศ	ความรู้ความเข้าใจการนิเทศ			ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน			ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน			จิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ			คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน			รวม	
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ระดับ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ระดับ	μ	ร้อยละ	ระดับ	μ	ร้อยละ	ระดับ	μ	ร้อยละ	ระดับ	ร้อยละ	ระดับ
1. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	16.73	83.64	สูง	26.55	88.48	สูงมาก	4.37	87.40	มาก	4.32	86.40	มาก	4.51	90.20	ดีมาก	87.22	สูง
2. การนิเทศแบบให้คำปรึกษา	16.71	83.57	สูง	26.57	88.57	สูงมาก	4.60	92.00	มากที่สุด	4.65	93.00	มากที่สุด	4.62	92.40	ดีมาก	89.91	สูง
3. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง	16.68	83.40	สูง	26.48	88.27	สูงมาก	4.66	93.20	มากที่สุด	4.61	92.20	มากที่สุด	4.65	93.00	ดีมาก	90.01	สูงมาก
เฉลี่ยรวม	16.70	83.52	สูง	26.52	88.42	สูงมาก	4.52	90.40	มากที่สุด	4.50	90.00	มากที่สุด	4.58	91.6	ดีมาก	89.05	สูง

จากตารางที่ 22 พบว่า สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เฉลี่ยร้อยละ 89.05 และเมื่อพิจารณาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนตามวิธีการนิเทศ เรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง คะแนนเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ ร้อยละ 90.01 รองลงมาคือ การนิเทศแบบให้คำปรึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.91 และครูผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ร้อยละ 87.22 ตามลำดับ

จากร้อยละเฉลี่ยของสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) สามารถนำเสนอเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 ร้อยละเฉลี่ยสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

ตารางที่ 23 การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศของครูผู้รับนิเทศ

N = 61

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	μ	σ
ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ	61	20	10.39	1.65
หลังการใช้รูปแบบการนิเทศ	61	20	16.70	1.01

จากตารางที่ 23 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศของครูผู้รับการนิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแตกต่างกัน โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในมีคะแนนเฉลี่ย ($\mu = 16.70$, $\sigma = 1.01$) สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ($\mu = 10.39$, $\sigma = 1.65$) (ภาคผนวก ค)

ตารางที่ 24 การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับนิเทศ

N = 61

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	μ	σ
ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ	61	30	16.30	1.46
หลังการใช้รูปแบบการนิเทศ	61	30	26.52	1.09

จากตารางที่ 24 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ พบว่า ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในมีคะแนนเฉลี่ย ($\mu = 26.52$, $\sigma = 1.09$) สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ($\mu = 16.30$, $\sigma = 1.46$) (ภาคผนวก ค)

ตารางที่ 25 การประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับนิเทศ

N = 61

ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ	ประเมินโดยผู้วิจัย			ประเมิน โดยครูผู้นิเทศ			ประเมินตนเองโดยครูผู้รับการนิเทศ			รวม		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.34	0.29	มาก	4.39	0.28	มาก	4.38	0.29	มาก	4.37	0.28	มาก
2. การนิเทศแบบให้คำปรึกษา	4.58	0.25	มากที่สุด	4.59	0.19	มากที่สุด	4.62	0.22	มากที่สุด	4.60	0.21	มากที่สุด
3. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง	4.59	0.17	มากที่สุด	4.64	0.09	มากที่สุด	4.74	0.16	มากที่สุด	4.66	0.11	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.48	0.27	มาก	4.52	0.24	มากที่สุด	4.55	0.28	มากที่สุด	4.52	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 25 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับนิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) พบว่า ครูมีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52, \sigma = 0.26$) และเมื่อพิจารณาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนตามวิธีการนิเทศ พบว่า ครูผู้รับนิเทศแบบพัฒนาตนเองมีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66, \sigma = 0.11$) รองลงมาคือ ครูผู้รับการนิเทศแบบให้คำปรึกษามีทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.21$) และครูผู้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.37, \sigma = 0.28$)

ตารางที่ 26 การประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศโรงเรียนสุนทรวัฒนา
โดยรวม

N = 183

ที่	รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม			อันดับที่
		μ	σ	แปลผล	
1	สามารถกำหนดปัญหาการวิจัยแล้วตั้งเป็นชื่อเรื่อง การวิจัยได้	4.53	0.63	มากที่สุด	5
2	สามารถกำหนดตัวแปรต้น ตัวแปรตามจากเรื่องวิจัยที่สนใจได้	4.50	0.63	มาก	6
3	สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้	4.54	0.53	มากที่สุด	4
4	สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้	4.43	0.73	มาก	10
5	สามารถสืบค้นข้อมูล สารสนเทศในการทำวิจัยได้	4.48	0.73	มาก	7
6	สามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างเป็นระบบ	4.60	0.65	มากที่สุด	2
7	สามารถวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิจัยได้	4.57	0.66	มากที่สุด	3
8	สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้	4.62	0.61	มากที่สุด	1
9	สามารถใช้กระบวนการวิจัยแสวงหาคำตอบเมื่อพบปัญหาในการจัดการเรียนรู้	4.45	0.69	มาก	9
10	สามารถสอดแทรกกระบวนการวิจัยในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การทำโครงการ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นต้น	4.47	0.63	มาก	8
เฉลี่ยรวม		4.52	0.26	มากที่สุด	

จากตารางที่ 26 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับนิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) พบว่า ครูมีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52, \sigma = 0.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับสูงมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือสามารถนำผลการวิจัยมาใช้

ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.61$) รองลงมาคือ สามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างเป็นระบบ ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.65$) และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิจัยได้ ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.66$) และอยู่ในระดับมากจำนวน 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คือ สามารถกำหนดตัวแปรต้น ตัวแปรตามจากเรื่องวิจัยที่สนใจได้ ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.63$) รองลงมาคือสามารถสืบค้นข้อมูลสารสนเทศในการทำวิจัยได้ ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.73$) และสามารถสอดแทรกกระบวนการวิจัยในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การทำโครงการ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นต้น ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.63$) ตามลำดับ

ตารางที่ 27 การประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ

N = 61

ที่	รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม			อันดับที่
		μ	σ	แปลผล	
1	การวิจัยมีความสำคัญต่อวิชาชีพครู	4.56	0.62	มากที่สุด	4
2	การวิจัยสามารถนำมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้	4.62	0.58	มากที่สุด	1
3	การวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้	4.51	0.55	มากที่สุด	6
4	การทำงานวิจัยทำให้ท่านมีความรู้เพิ่มขึ้นและมีความคิดกว้างไกล	4.58	0.69	มากที่สุด	3
5	การวิจัยเป็นสิ่งที่ทำลายความสามารถ	4.60	0.65	มากที่สุด	2
6	การวิจัยทำให้ท่านคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล	4.53	0.66	มากที่สุด	5
7	การวิจัยทำให้ท่านกระตือรือร้นในการเฝ้าหาความรู้	4.49	0.66	มาก	1
8	การวิจัยช่วยให้สามารถรวบรวมข้อมูลได้กว้างขวางมากขึ้น	4.47	0.73	มาก	2
9	การวิจัยเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรทำควบคู่กับการปฏิบัติงาน	4.44	0.72	มาก	3
10	การนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู	4.42	0.58	มาก	4
11	การติดตามผลงานวิจัยในชั้นเรียนจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครู	4.40	0.69	มาก	5
12	การทำงานวิจัยหรือมีส่วนร่วมในการทำวิจัยทำให้ท่านมีความภูมิใจในตนเอง	4.38	0.65	มาก	6
เฉลี่ยรวม		4.50	0.25	มาก	

จากตารางที่ 27 จิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) พบว่า ครูมีจิตวิสัยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.25$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับดังนี้ คือ การวิจัยสามารถนำมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.58$) รองลงมาคือ การวิจัยเป็นสิ่งที่ทำลายความสามารถ ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.65$) และการทำงานวิจัยทำให้ท่านมีความรู้เพิ่มขึ้นและมีความคิดกว้างไกล ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.69$) และอยู่ในระดับมากจำนวน 6 ข้อ โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คือ การวิจัยทำให้ท่านกระตือรือร้นในการเฝ้าหาความรู้ ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.66$) รองลงมาคือ การวิจัยช่วยให้สามารถรวบรวมข้อมูลได้กว้างขวางมากขึ้น ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.73$) และการวิจัยเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรทำควบคู่กับการปฏิบัติงาน ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.72$) ตามลำดับ

3. ประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู

ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยผู้เชี่ยวชาญหลังใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 28 ข้อมูลพื้นฐานของรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา

N = 69

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/เป้าหมาย	ผลการวิจัย
1	การสร้างแบบฝึกการอ่าน จับใจความเพื่อพัฒนาทักษะ การอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา (ภาษาไทย)	- การอ่านจับใจความของ นักเรียน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านจับ ใจความที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพ 81.50/85.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการอ่าน จับใจความ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการ อ่านจับใจความ สูงกว่าก่อน เรียน และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 คิดเป็นคะแนน เฉลี่ยร้อยละ 82.25

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
2	การพัฒนาแบบฝึกการอ่าน คำที่มีตัวการ์ตูน ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา (ภาษาไทย)	- การอ่านคำที่มีตัวการ์ตูน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3/6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านคำ ที่มีตัวการ์ตูน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.46/87.96 2) หลังจากใช้แบบฝึกการ อ่านคำที่มีตัวการ์ตูนแล้ว นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3/6 มีผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านคำที่มีตัวการ์ตูน สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก และ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 87.20
3	การพัฒนาการอ่านไม่ออกเขียน ไม่ได้ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ YouTube เป็นสื่อการสอน (ภาษาไทย)	- การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และการเขียนสะกดคำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ YouTube เป็นสื่อ การสอน หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็น ต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านเขียนสะกดคำ โดยใช้ YouTube เป็นสื่อ การสอน อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
4	ผลการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนคำ โดยใช้แบบฝึก ทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 (ภาษาไทย)	- การอ่านการเขียนคำ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านการ เขียนคำของนักเรียนก่อน และหลังการใช้แบบฝึก ทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ อ่านการเขียนคำ โดยใช้ แบบฝึกทักษะเรื่องมาตรา ตัวสะกด หลังเรียนสูงขึ้นมี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.28 และประสิทธิภาพของแบบ ฝึกเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70
5	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง คำและชนิดของคำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ การสอนโดยการเรียนแบบ ร่วมมือเทคนิค TAI (ภาษาไทย)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง คำ และชนิดของคำ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง คำและ ชนิดของคำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการ เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI มีค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 28.54 และนักเรียน กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบ ปกติ มีค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 20.78 โดยกลุ่ม ที่ได้รับการสอนโดยการ เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำและชนิดของคำ สูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบ ปกติ

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			<p>2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำและ ชนิดของคำ ที่ได้รับการสอน โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TAI หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนและมี ความก้าวหน้าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 13 คะแนน</p> <p>3) ความพึงพอใจต่อการ สอนโดยการเรียนแบบ ร่วมมือเทคนิค TAI มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.65</p>
6	<p>การแก้ไขปัญหานักเรียนอ่าน ไม่ออก เขียนไม่ได้ โดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ภาษาไทย)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา 	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <p>1) คำพื้นฐานภาษาไทย ที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออก เขียนได้ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 มาก ที่สุด มีจำนวน 100 คำ</p> <p>2) แบบฝึกเสริมทักษะการ อ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหการอ่านไม่ ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.52/80.20</p> <p>3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีปัญหาอ่าน ไม่ออกเขียนไม่ได้ ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการ อ่านและการเขียนภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ</p>

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			77.65 ค่าก้าวหน้าเท่ากับ ร้อยละ 55.89
7	การพัฒนาความสามารถในการ เรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษาของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ภาษาไทย)	- การเขียนสะกดคำ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกด คำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการ เรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกด คำ โดยใช้เกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01
8	การพัฒนาความสามารถในการ วิเคราะห์คำนามในประโยค ภาษาไทย โดยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD ชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย (ภาษาไทย)	- การวิเคราะห์คำนามใน ประโยคภาษาไทย - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการ เรียนการสอนแบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD เรื่อง การวิเคราะห์ คำนามในประโยคภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็น คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.70 2) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนแบบร่วมมือ Jigsaw II และ STAD อยู่ในระดับมากที่สุด
9	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่องการเขียน สะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
	ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริม ทักษะและเกม (ภาษาไทย)		ปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึก เสริมทักษะและเกม หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ ของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่สอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และเกมสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการ เรียนรู้ตามปกติ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
10	การพัฒนาทักษะการอ่านจับ ใจความ ตามแนว PISA สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา (ภาษาไทย)	- ทักษะการอ่านจับใจความ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ ตามแนว PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 80.50/84.76 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความ ตาม แนว PISA ของนักเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิด เป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.26
11	การพัฒนาความสามารถในการ อ่านจับใจความของนักเรียน	- ความสามารถในการอ่าน จับใจความ	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านจับ ใจความ ชั้นประถมศึกษา

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วย แบบฝึกการอ่านจับใจความ (ภาษาไทย)	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 82.58/85.57 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการอ่าน จับใจความ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลัง เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่าน จับใจความ สูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 คิดเป็นคะแนน เฉลี่ยร้อยละ 86.67
12	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์เรื่อง การบวก การลบ ทศนิยม สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ (คณิตศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกทักษะ เรื่อง การบวก การลบทศนิยม ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.78/82.75 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์หลังเรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะ เรื่อง การบวก การลบ ทศนิยม สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
13	การพัฒนาความสามารถ ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ประกอบภาพวาดการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1/3	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1/3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกความสามารถ ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ประกอบภาพวาดการ์ตูน ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 75.31/72.73 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
	(คณิตศาสตร์)		2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ มีค่าเท่ากับ 0.61 3) ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย แบบฝึกความสามารถ ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ประกอบภาพวาดการ์ตูน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
14	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องการคูณโดยใช้แบบฝึก ทักษะสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คณิตศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคูณ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณมีประสิทธิภาพ 82.28/85.22 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน จากการทดสอบหลังเรียน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่า ร้อยละ 60 ซึ่งผ่านเกณฑ์ การประเมินการวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่โรงเรียนกำหนดไว้
15	ผลการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง เวลา โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คณิตศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเวลา - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึก ทักษะ เรื่อง เวลา โดยใช้ วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 78.35/78.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			<p>2) ดัชนีประสิทธิผลจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง เวลา โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6984 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.84</p> <p>3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง เวลา โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก</p>
16	การใช้เทคนิคเวทคณิต เพื่อพัฒนาทักษะการคูณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คณิตศาสตร์)	<ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิดคำนวณ เรื่อง การคูณ - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา 	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <p>1) เทคนิคการสอนคิดคำนวณตามแนวเวทคณิต ส่งต่อความสามารถในการคิดคำนวณ เรื่อง การคูณ ด้านความถูกต้องแม่นยำ และด้านความเร็ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าวิธีปกติ</p> <p>2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการสอนคิดคำนวณตามแนวเวทคณิต มีความก้าวหน้าของความสามารถในการคิดคำนวณ คิดเป็น 65.78</p>

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
17	การพัฒนาแบบฝึกเรื่องการบวก การลบเลขทศนิยม ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (คณิตศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการ บวกการลบเลขทศนิยม - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก การลบเลข ทศนิยม สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 78.18/76.59 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก การลบเลข ทศนิยม หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01
18	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 เรื่อง เศษส่วน โดยใช้คลิป การสอนออนไลน์ในช่วง สถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อ ไวรัสโควิด-19 (คณิตศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5/2 โรงเรียนสุนทร วัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน หลังการเรียน โดยใช้คลิปการสอนออนไลน์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.02 2) ระดับความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5/2 มีต่อการเรียน โดยใช้คลิปการสอนออนไลน์ เรื่องเศษส่วน โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด
19	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
	โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD (คณิตศาสตร์)	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	บทประยุกต์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หลังเรียนสูง กว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 (\bar{X} =19.50 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน) 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อ การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับพึงพอใจ มากที่สุด
20	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ คณิตคิดเร็ว ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 (คณิตศาสตร์)	- ทักษะคณิตคิดเร็ว - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกทักษะคิดเลขเร็ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.06/86.14 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะคิดเลขเร็ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ หลังเรียน เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.45
21	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่องการบวกและการลบ เลขทศนิยม โดยใช้กระบวนการ การกลุ่ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (คณิตศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบวกและการลบ เลขทศนิยม - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบวกและการลบ เลขทศนิยม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดย ใช้กระบวนการกลุ่มหลัง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียน เรื่องการบวก และการลบเลขทศนิยม โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.28 แสดงว่ามีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก
22	ผลการใช้สื่อประกอบการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องความ ต้องการของพืช ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยาศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความต้องการของพืช - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่องความต้องการ ของพืช หลังการเรียนโดย ใช้สื่อประกอบการเรียน เท่ากับร้อยละ 77.08 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 75
23	ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรม วิทยาศาสตร์ เรื่องแสงและ สมบัติของแสง สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยาศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องแสงและสมบัติของแสง - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ค่าประสิทธิภาพของชุด กิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง แสงและสมบัติของแสง มีค่าเท่ากับ 85.00/82.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เรื่องแสงและ สมบัติของแสง หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการใช้ชุดกิจกรรม

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			วิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีเฉลี่ยเท่ากับ 4.05
24	รายงานผลการใช้กระบวนการ เรียนรู้ แบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาผลเรียนรู้ เรื่อง สัตว์เลี้ยงน่ารัก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยาศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสัตว์เลี้ยงน่ารัก - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการ วิชา วิทยาศาสตร์ เรื่อง สัตว์เลี้ยง น่ารัก มีประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 80.90/81.47 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เรื่องสัตว์ เลี้ยงน่ารัก คิดเป็นคะแนน เฉลี่ยร้อยละ 75.20 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด ไว้ที่ร้อยละ 70 3) นักเรียนมีเจตคติต่อการ จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ในเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 89
25	การพัฒนาการเรียนรู้วิชา วิทยาศาสตร์ เรื่อง การจัด จำแนกความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งมีชีวิต กับสิ่งมีชีวิต สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้บัตรภาพ (วิทยาศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดจำแนก ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิต - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	การศึกษาพบว่า การออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้บัตรภาพ เรื่อง การจัดจำแนก ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งมีชีวิตกับ สิ่งมีชีวิต สามารถพัฒนาการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้จริง ดังจะเห็นจาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80
26	การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เรื่อง หินและการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยาศาสตร์)	- ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง หินและการเปลี่ยนแปลงของโลก - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง หินและการเปลี่ยนแปลงของโลก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.61/85.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนามีผลการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง หินและการเปลี่ยนแปลงของโลก หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา และมีค่าร้อยละความก้าวหน้าร้อยละ 45.00
27	การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องสารและสมบัติของสาร โดยจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบ 7E ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา (วิทยาศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสารและสมบัติของสาร - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องสารและสมบัติของสาร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			2) เจตคติต่อการเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องสารและสมบัติของสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ ตามรูปแบบ 7E หลังเรียนอยู่ในระดับดี
28	การพัฒนาแบบฝึกทักษะ วิทยาศาสตร์เรื่องพืชและสัตว์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยาศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพืชและสัตว์ - นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกทักษะ วิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชและ สัตว์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.60/85.14 ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน 6.29 คิดเป็นร้อยละ 31.43 คะแนนเฉลี่ยหลัง เรียน 17.24 คิดเป็นร้อยละ 86.19 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อ แบบฝึกทักษะวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชและสัตว์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 0.51
29	การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้กลุ่มสาระการ เรียนรู้วิทยาศาสตร์	ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบ โครงงาน มีความรู้ทาง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
	ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ระหว่างการสอนแบบ โครงการและการสอนปกติ (วิทยาศาสตร์)	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	วิทยาศาสตร์ ทักษะ กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อ วิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
30	การเปรียบเทียบการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ปัญหาเป็น ฐาน และการสืบเสาะ ที่ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ทักษะการแก้ปัญหา วิชาคอมพิวเตอร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยาศาสตร์)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการแก้ปัญหา - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการเรียน อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ปัญหา เป็นฐาน และการสืบเสาะ วิชาคอมพิวเตอร์ ไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลการเปรียบเทียบ ทักษะการแก้ปัญหของ นักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการเรียน อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ปัญหา เป็นฐาน และการสืบเสาะ วิชาคอมพิวเตอร์ ไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีทักษะการ แก้ปัญหาอยู่ในระดับดี 3) ผลของความพึงพอใจของ นักเรียนระดับ

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียน อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ปัญหา เป็นฐาน และการสืบเสาะ ไม่แตกต่างกัน โดยที่ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ ในระดับ มาก เช่นกัน
31	การสร้างและพัฒนา Website ห้องเรียน Online รายวิชาวิทยาการคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยาศาสตร์)	-การพัฒนา Website ห้องเรียน Online - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ทุกคนสามารถสร้าง Website ห้องเรียน ออนไลน์ของตนเองได้ คิดเป็นร้อยละ 100 2) นักเรียนมีความพอใจต่อ ผลงานของตนเองอยู่ใน ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 88.37
32	การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา อย่างเป็นขั้นตอน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ สื่อ Unplugged Coding เกม แก้ปัญหา (วิทยาศาสตร์)	- ทักษะการแก้ปัญหา โดยใช้สื่อ Unplugged Coding เกม - นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) สื่อ Unplugged Coding เพื่อส่งเสริมทักษะการ แก้ปัญหาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 92.00/91.80 2) นักเรียนมีทักษะการ แก้ปัญหาก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยชุดเกม Unplugged Coding มี คะแนนทดสอบหลังเรียนสูง กว่าการทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			ระดับ.05 และพบว่าคะแนน สอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าเกณฑ์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05
33	การส่งเสริมจริยธรรมในการใช้ เครือข่าย SOCIAL NETWORK ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยาศาสตร์)	- จริยธรรมในการใช้ เครือข่าย SOCIAL NETWORK - นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) คะแนนทดสอบหลังเรียน ด้านจริยธรรมในการใช้ เครือข่าย SOCIAL NETWORK ผ่าน แอปพลิเคชันส่งเสริม จริยธรรม สูงกว่าคะแนน ทดสอบก่อนเรียน 2) ระดับความพึงพอใจของ ครูและนักเรียนมีต่อ แอปพลิเคชันส่งเสริม จริยธรรมในการใช้เครือข่าย SOCIAL NETWORK อยู่ในระดับมากที่สุด
34	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานะ โดยใช้กิจกรรมโครงงาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยาศาสตร์)	- พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่องการเปลี่ยนแปลง สถานะ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเปลี่ยนแปลง สถานะ โดยใช้กิจกรรม โครงงาน หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 92.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
35	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ STAD (สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ STAD หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 82.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70
36	การศึกษาผลการสอนแบบ อริยสัจสี่ โดยใช้เทคนิคคู่คิด คู่สร้าง ในวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบ อริยสัจสี่ โดยใช้เทคนิคคู่คิด คู่สร้างในวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบ อริยสัจสี่ โดยใช้เทคนิคคู่คิด คู่สร้าง ในวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่า

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05
37	การสร้างชุดกิจกรรมแบบศูนย์ การเรียนรู้ วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง สิ่งเสพติด สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง สิ่งเสพติด - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการพัฒนาและหา ประสิทธิภาพของชุด กิจกรรมแบบศูนย์การเรียนรู้ วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง สิ่งเสพ ติด มีประสิทธิภาพของชุด กิจกรรม เท่ากับ 86.78/ 87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 85/85 2) คุณภาพของชุดกิจกรรม การเรียนรู้ อยู่ในเกณฑ์ดี มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม เรื่องสิ่งเสพติด โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบศูนย์ การเรียนรู้ หลังเรียน มี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 7 และมีจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ย ร้อยละ 85.85 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
38	ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการ กลุ่มสาระสังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 83.39/83.89 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของ การเรียนรู้โดยใช้แผนการ จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่า เท่ากับ 0.7551หรือคิดเป็น ร้อยละ 75.51 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนด้วยแผนการ จัดการเรียนรู้แบบ บูรณา การสูงกว่าก่อนเรียน 4) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการ จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
39	ผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ แบบกลุ่มร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาและ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาและ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบกลุ่มร่วมมือ มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบกลุ่มร่วมมือ มี

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			ความสามารถในการคิด วิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่ ได้รับการสอนตามปกติ 3) ความพึงพอใจต่อการ สอนโดยใช้การเรียนแบบ ร่วมมือแบบกลุ่ม ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60
40	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม และความคิด สร้างสรรค์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.95/86.87 ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ ร้อยละ 80 3) ความพึงพอใจของ นักเรียนหลังการเรียนอยู่ใน ระดับมากที่สุด
41	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและความสามารถในการ คิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการ เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิด วิเคราะห์ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 82.93

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			2) นักเรียนมีความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน ตามปกติ
42	การพัฒนาทักษะทางสังคมและ การคิดอย่างมีวิจารณญาณของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม แบบ โครงการ (สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม)	- ทักษะทางสังคมและการ คิดอย่างมีวิจารณญาณ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า ทักษะ ทางสังคมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้กลุ่มสาระสังคม ศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม แบบโครงการ สูงขึ้น และมีระดับการคิด อย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น เช่นกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ย หลังการเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมี ความคิดเห็นต่อการจัดการ เรียนการสอนแบบโครงการ อยู่ในระดับมาก โดยมี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81
43	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง 12 ปีนักซ์ตร โดยใช้แบบฝึกสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม)	- ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน เรื่อง 12 ปี นักซ์ตร - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกเรื่อง 12 ปีนักซ์ตร สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 77.76/78.35 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			2) นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึก เรื่อง 12 ปีนักชัตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
44	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วาดภาพระบายสีโดยใช้บทเรียนสื่อประสม รายวิชา ทศนศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ศิลปะ)	- การพัฒนาการวาดภาพระบายสี - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) บทเรียนสื่อประสม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.86/88.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสื่อประสม มีคะแนนทักษะการวาดภาพระบายสีเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 92.30 และมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยสื่อประสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.12
45	การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง สีไม่น่ารู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ศิลปะ)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สีไม่น่ารู้ - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง สีไม่น่ารู้ มีประสิทธิภาพของกระบวนการ เท่ากับร้อยละ 83.33 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 84.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือร้อยละ 80/80

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			<p>2) ผลการเปรียบเทียบ ความรู้ ความเข้าใจโดยใช้ แบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่อง สีไม่น่ารู้ ของนักเรียน พบว่า คะแนน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ระดับ .05</p> <p>3) ผลการประเมินแบบฝึก ทักษะสำหรับผู้มี ประสบการณ์ผลสรุปอยู่ใน ระดับมาก และความพึง พอใจของนักเรียน ที่มีต่อ การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ผลสรุปอยู่ในระดับพึงพอใจ มาก</p>
46	<p>การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เรื่อง ทศนธาตุ โดยการใช้ชุด กิจกรรมการเรียนรู้ทศนธาตุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 (ศิลปะ)</p>	<p>- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทศนธาตุ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา</p>	<p>ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุด กิจกรรมการเรียนรู้ทศนธาตุ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน มี ความก้าวหน้าเฉลี่ย 17.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54.44 แสดงว่า ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ทศนธาตุ ทำให้ นักเรียนมีพัฒนาการด้าน ความรู้ ความเข้าใจ จนเกิด ทักษะ ซึ่งเป็นผล ทำให้มี ทักษะในการปฏิบัติที่ดีขึ้น</p>

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
47	การแก้ปัญหาทักษะการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม โดยใช้แบบฝึก หญิงไทยใจงาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ศิลปะ)	- ทักษะการร้องเพลง - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษา พบว่า 1) แบบฝึกการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม สำหรับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม มีประสิทธิภาพ 82.00/85.24 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ผลการประเมินทักษะการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม พบว่านักเรียนมีทักษะการร้องเพลงหญิงไทยใจงามอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก 4) ผลการศึกษาคความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม เพื่อพัฒนาทักษะการร้องเพลงอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.61
48	การพัฒนาทักษะการวาดภาพระบายสีน้ำ โดยใช้สื่อออนไลน์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ศิลปะ)	-ทักษะการวาดภาพระบายสีน้ำ - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษา 1) สื่อออนไลน์ เรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่นำมาใช้ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.86/88.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของสื่อออนไลน์ เรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			<p>ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6796 แสดงว่าผู้เรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 67.96</p> <p>3) หลังการเรียนโดยใช้สื่อออนไลน์ นักเรียนมีทักษะการวาดภาพระบายสีน้ำ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 อยู่ในระดับดีมาก</p> <p>4) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีต่อการเรียนรู้การวาดภาพ ระบายสีน้ำ โดยใช้สื่อออนไลน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ</p>
49	<p>รายงานผลการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การงานอาชีพ เรื่อง อาชีพในชุมชน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (การงานอาชีพ)</p>	<p>- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องอาชีพในชุมชน</p> <p>- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา</p>	<p>ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เรื่องอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2</p> <p>จากการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ หลังเรียน มีผลการเรียนรู้ก้าวหน้าทุกคน โดยมีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณภาพชิ้นงาน และด้านทักษะการนำเสนอ หลังเรียนสูงกว่า</p>

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			ก่อนเรียน โดยทั้ง 2 ด้าน หลังการเรียนรู้บูรณาการสูง กว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
50	การเปรียบเทียบการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ปัญหาเป็น ฐานและการสืบเสาะที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ทักษะการแก้ปัญหา วิชาการ งานอาชีพและเทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (การงานอาชีพ)	- พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน และทักษะการ แก้ปัญหา - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างที่เรียนด้วยการเรียน อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ปัญหา เป็นฐานและการสืบเสาะ วิชาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์) ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการเรียน อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ปัญหา เป็นฐานและการสืบเสาะ วิชาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์) ก่อนเรียนกับหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
51	การพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง การเลี้ยงสัตว์ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (การงานอาชีพ)	- การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน เรื่องการเลี้ยงสัตว์ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอน เรื่องการเลี้ยงสัตว์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 81.38/85.75 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนของนักเรียนทุกคน เรื่องการเลี้ยงสัตว์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เรื่องการเลี้ยง สัตว์โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}=4.80$)
52	การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ กลุ่ม สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เรื่อง การเลี้ยง ไก่ไข่ ของนักเรียนชั้นประถม ปีที่ 5 (การงานอาชีพ)	- การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน เรื่องการเลี้ยงไก่ไข่ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า สื่อวีดิทัศน์ กลุ่มสาระการ เรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี เรื่องการเลี้ยงไก่ ไข่ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพของด้าน เนื้อหาและด้านสื่อวีดิทัศน์ อยู่ในระดับดีมาก มีค่า $\bar{X}=4.68$ และ $\bar{X} = 4.75$ ตามลำดับ และผลการ วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลัง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			เรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อ วีดิทัศน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.51)
53	การพัฒนาทักษะการทำงาน ตามแบบฝึกการประดิษฐ์ดอก ตะขบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (การงานอาชีพ)	- ทักษะการทำงาน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การประดิษฐ์ดอกตะขบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.38/82.74 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 2) ดัชนีประสิทธิผลของการ ใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 0.3543 ซึ่งมีความหมายว่า นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 35.43 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยของ แบบทดสอบหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน และสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้
54	การพัฒนาทักษะการทำงาน ตามแบบฝึกการประดิษฐ์ สิ่งของจากเศษวัสดุ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (การงานอาชีพ)	- ทักษะการทำงาน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการประดิษฐ์สิ่งของ จากเศษวัสดุ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			เรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.35 2) ความพึงพอใจของ นักเรียนต่อการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นทักษะ กระบวนการ เรื่องการ ประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือ ใช้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก
55	การทดลองปลูกต้นอ่อน ทานตะวัน โดยใช้กิจกรรม โครงงาน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (การงานอาชีพ)	-การลงมือปฏิบัติจริง และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การทดลองปลูกต้นอ่อน ทานตะวัน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการทดลองปลูกต้น อ่อนทานตะวัน โดยใช้ กิจกรรมโครงงาน หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อน เรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 58.93 และหลังเรียนมี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.56 2) ครูและนักเรียนพึงพอใจ ต่อการทดลองปลูกต้นอ่อน ทานตะวัน โดยใช้กิจกรรม โครงงานระดับมากที่สุด
56	การพัฒนาทักษะการอ่านออก เสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึก ทักษะ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ภาษาต่างประเทศ)	- พัฒนาทักษะการอ่านออก เสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการอ่านออกเสียงสะกด คำภาษาอังกฤษ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ทักษะการอ่านออกเสียง สะกดคำภาษาอังกฤษหลัง เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงสะกดคำ ภาษาอังกฤษ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			<p>โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ</p> <p>8.1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81 ของคะแนนเต็ม</p> <p>2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36</p>
57	<p>การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จัดการเรียนรู้ตามเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง LET's Read (ภาษาต่างประเทศ)</p>	<p>- พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ</p> <p>- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา</p>	<p>ผลการศึกษาพบว่า ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จัดการเรียนรู้ตามเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง LET's Read ผลการประเมิน ความเหมาะสมของแผน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.60 ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.55/77.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน</p>

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผลการประเมิน ความพึงพอใจของนักเรียนที่ มีต่อจัดการเรียนรู้ตาม เทคนิค CIRCอยู่ในระดับ มาก
58	การพัฒนาทักษะการอ่านเขียน A-Z โดยใช้แบบฝึก สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ภาษาต่างประเทศ)	- พัฒนาทักษะการอ่านเขียน A-Z - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน เขียน A-Z ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 80.58./83.53 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) ผลที่เกิดกับนักเรียนหลัง การพัฒนาทักษะการอ่าน เขียน A-Z โดยใช้แบบฝึก ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการ อ่านเขียน A-Z ดีขึ้น ส่งผล ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านทักษะการ อ่านเขียน A-Z สูงขึ้น มี ค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.35 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อย ละ 70
59	การแก้ปัญหาการออกเสียง S,H ไม่ชัดเจน โดยใช้แบบฝึก	- การออกเสียง S,H ไม่ ชัดเจน/ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การออกเสียง S,H โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
	ทักษะการออกเสียง S,H สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา (ภาษาต่างประเทศ)	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	การออกเสียง S,H สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น คือมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70
60	การพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ (ภาษาต่างประเทศ)	- ทักษะการอ่าน การเขียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5	ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึก ทักษะการอ่านการเขียน ภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 82.21/81.00 ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ทักษะการอ่านการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการ อ่านการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษโดย รวมอยู่ในระดับดีมาก
61	การแก้ไขปัญหา นักเรียนอ่าน ไม่ออก เขียนไม่ได้ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้นิตานภาษาอังกฤษ (ภาษาต่างประเทศ)	- ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) นิตานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 8.60/86.83 2) นักเรียนที่ใช้นิตาน ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			ทางการเรียนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติทางสถิติ ที่ระดับ .01
62	การพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ภาษาต่างประเทศ)	- การอ่านออก เขียนได้และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้การอ่านออก เขียนได้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลง หลังเรียนสูงขึ้น กว่าก่อนเรียนคิดเป็น คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.38 2) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้การอ่านออก เขียนได้ โดยใช้เพลง สูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 60 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.22 และมีความพึงพอใจ ระดับดีเยี่ยม
63	การพัฒนาทักษะการอ่านออก เสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึก ทักษะ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ภาษาต่างประเทศ)	- ทักษะการอ่านออกเสียง สะกดคำภาษาอังกฤษ - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ทักษะการอ่านออกเสียง สะกดคำภาษาอังกฤษหลัง เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน โดยผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 7.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ของ คะแนนเต็ม 2) ความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการ อ่านออกเสียงโฟนิกส์

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			(Phonics) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39
64	การพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ (ภาษาต่างประเทศ)	- ทักษะการอ่านการเขียน - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2	ผลการศึกษา พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึก ทักษะทักษะการอ่านการ เขียนภาษาอังกฤษมีค่า เท่ากับ 82.54/84.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านการ เขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษโดย รวมอยู่ในระดับมาก
65	การใช้ชุดการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพล ศึกษาเรื่องสุขภาพและความ ปลอดภัยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สุขศึกษาและพลศึกษา)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสุขภาพและความ ปลอดภัย - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดการสอน กลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา เรื่องสุขภาพและ ความปลอดภัย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีความเหมาะสมใน ระดับมาก และมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 78.18/79.76

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง สุขภาพและความปลอดภัย สูงกว่าก่อนการใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
66	การพัฒนาแบบฝึก เรื่อง สุขภาพปากและฟัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (สุขศึกษาและพลศึกษา)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสุขภาพปากและฟัน - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาแบบฝึกเรื่อง สุขภาพปากและฟัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.38/82.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.25 ความพึงพอใจระดับดีมาก
67	การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องกีฬาเบ็ดเตล็ดและการละเล่นพื้นบ้าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สุขศึกษาและพลศึกษา)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกีฬาเบ็ดเตล็ดและการละเล่นพื้นบ้าน - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องกีฬาเบ็ดเตล็ดและการละเล่นพื้นบ้าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.19/85.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			<p>2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องกีฬาเบ็ดเตล็ดและการละเล่นพื้นบ้าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.795 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 79.50</p> <p>3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องกีฬาเบ็ดเตล็ดและการละเล่นพื้นบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด</p>
68	<p>ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษา หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องครอบครัวและตัวเรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) (สุขศึกษาและพลศึกษา)</p>	<p>- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องครอบครัวและตัวเรา</p> <p>- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3</p>	<p>ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษา หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องครอบครัวและตัวเราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.39 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และระดับความพึงพอใจในภาพรวมของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้อาชีพศึกษาและพล</p>

ตารางที่ 28 (ต่อ)

N = 69

ลำดับ ที่	ชื่องานวิจัย/ กลุ่มสาระการเรียนรู้	สิ่งที่ต้องการแก้ไข/ เป้าหมาย	ผลการวิจัย
			ศึกษา เรื่องครอบครัวและ ตัวเรา ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนการ ใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่า คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.59
69	การพัฒนาแผนการจัดการ เรียนรู้ เรื่องการรักษาสุขภาพ และการป้องกันโรค สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สุขศึกษาและพลศึกษา)	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการรักษาสุขภาพและ การป้องกันโรค - นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรวัฒนา	ผลการศึกษาพบว่า 1. ประสิทธิภาพของ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการรักษาสุขภาพและ การป้องกันโรค สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 84.08/85.36 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยแผนการ จัดการเรียนรู้เรื่องการรักษา สุขภาพและการป้องกันโรค ที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน 3. ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.92, S.D. = 0.10)

จากตารางที่ 28 ข้อมูลพื้นฐานของรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน
สุนทรวัฒนา พบว่า ส่วนใหญ่ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทำ
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด

ตารางที่ 29 การประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสุนทรวัฒนา

N = 69

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
		μ	σ	แปลผล
1	ส่วนหน้า	4.64	0.48	ดีมาก
2	ชื่อเรื่อง	4.72	0.50	ดีมาก
3	ปัญหาการวิจัย	4.57	0.54	ดีมาก
4	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4.47	0.67	ดี
5	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.42	0.66	ดี
6	สมมติฐานของการวิจัย	4.79	0.41	ดีมาก
7	ขอบเขตของการวิจัย	4.81	0.40	ดีมาก
8	นิยามศัพท์เฉพาะ	4.58	0.50	ดีมาก
9	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4.49	0.50	ดี
10	เอกสารที่เกี่ยวข้อง/วรรณกรรม	4.28	0.57	ดี
11	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4.49	0.50	ดี
12	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย	4.77	0.42	ดีมาก
13	เครื่องมือการวิจัย/การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	4.38	0.49	ดี
14	การเก็บรวบรวมข้อมูล/รูปแบบ/การออกแบบการวิจัย	4.34	0.52	ดี
15	การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย	4.85	0.36	ดีมาก
16	ผลการวิจัย	4.79	0.41	ดีมาก
17	สรุปผล	4.66	0.48	ดีมาก
18	อภิปรายผล	4.30	0.46	ดี
19	ข้อเสนอแนะ	4.60	0.49	ดีมาก
20	ส่วนอ้างอิงและส่วนเพิ่มเติม	5.00	0.00	ดีมาก
	เฉลี่ยรวม	4.60	0.13	ดีมาก

จากตารางที่ 29 คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.13$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับสูงดีมาก 12 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือส่วนอ้างอิงและส่วนเพิ่มเติม ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมาคือการวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) และขอบเขตของการวิจัย ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.40$) และอยู่ในระดับดีจำนวน 8 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คือ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.50$) รองลงมาคือ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.67$) และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.66$) ตามลำดับ

4. ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

พิจารณาผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) หลังใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพและผลสำเร็จเชิงประจักษ์ ดังนี้

ตารางที่ 30 การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์
“CIPPER Model”

N = 69

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			อันดับ ที่
		μ	σ	แปลผล	
1	ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ของการนิเทศ ภายในมีความเหมาะสม	4.64	0.48	มากที่สุด	1
2	องค์ประกอบเชิงกระบวนการ แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การคัดกรอง ความรู้ ความสามารถ 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) การวางแผน 4) การดำเนินงาน 5) การประเมินผลการนิเทศ 6) การสะท้อนผล มีความเหมาะสม สัมพันธ์กัน	4.40	0.60	มาก	4
3	องค์ประกอบเชิงเงื่อนไขการนำไปใช้ และการกำกับ ติดตามดูแล มีความเหมาะสม	4.51	0.50	มากที่สุด	3
4	องค์ประกอบเชิงกระบวนการองค์ประกอบเชิงเงื่อนไข และการนำรูปแบบไปใช้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	4.38	0.60	มาก	5
5	องค์ประกอบของรูปแบบมีความชัดเจน และเป็นระบบ	4.57	0.50	มากที่สุด	2
	เฉลี่ยรวมด้านองค์ประกอบของรูปแบบ	4.51	0.25	มากที่สุด	3
6	ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ การวางแผนการนิเทศครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และวิธีการนิเทศภายในที่ต้องการของครู เป็นขั้นตอนที่ สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.75	0.43	มากที่สุด	2

ตารางที่ 30 (ต่อ)

N = 69

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			อันดับ ที่
		μ	σ	แปลผล	
7	การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ช่วยทำให้ ครุมีความพร้อมในการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมด้านการ ทำวิจัยในชั้นเรียน	4.81	0.40	มากที่สุด	1
8	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้ กระบวนการนิเทศภายในมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.58	0.50	มากที่สุด	4
9	การกำกับติดตามดูแลและแนะนำของครูผู้นิเทศ ผู้วิจัย ส่งเสริมให้กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนมี ประสิทธิภาพมากขึ้น	4.64	0.48	มากที่สุด	3
	เฉลี่ยรวมด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้	4.70	0.25	มากที่สุด	1
10	ด้านผลของการนำรูปแบบไปใช้ ช่วยให้ทุกฝ่ายเข้าใจการนิเทศภายในที่ถูกต้อง และตรงกัน	4.47	0.50	มาก	5
11	ช่วยให้ครุมีความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.53	0.50	มากที่สุด	4
12	ช่วยให้ครุมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ ภายใน	4.85	0.36	มากที่สุด	1
13	ช่วยให้ครุได้พัฒนาศักยภาพในวิชาชีพของตนเอง	4.74	0.45	มากที่สุด	3
14	ช่วยแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพผลการเรียนรู้ ของนักเรียน	4.75	0.43	มากที่สุด	2
	เฉลี่ยรวมด้านผลของการนำรูปแบบไปใช้	4.67	0.21	มากที่สุด	2
	เฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.62	0.16	มากที่สุด	

จากตารางที่ 30 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครุมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.25$) รองลงมาคือ ด้านผลของการนำรูปแบบไปใช้ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.21$) และ ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 11 ข้อ โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากข้อมากไปหาข้อน้อย 3 อันดับดังนี้ คือ ข้อที่ 12 ช่วยให้ครุมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) รองลงมาคือ ข้อที่ 7 การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ช่วยทำให้ครุมีความพร้อมในการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.40$) และ อันดับ 3 คือ ข้อ 6 การวางแผนการนิเทศครู

ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และวิธีการนิเทศภายในที่ต้องการของครูเป็นขั้นตอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง และข้อที่ 14 ช่วยแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพผลการเรียนรู้ของนักเรียน ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.43$) และส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ข้อ 4 องค์ประกอบเชิงกระบวนการองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำรูปแบบไปใช้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.60$) อยู่ในระดับมาก

ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายใน สรุปได้ว่า การใช้รูปแบบการนิเทศ ส่งผลให้ครูผู้นิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการนิเทศ โดยมีความรู้ทักษะเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ใช้เครื่องมือสังเกตการสอนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ และส่งผลให้ครูผู้รับการนิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ นอกจากนี้ทุกคนเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน หลังจบการสังเกตการสอนในชั้นเรียน แล้วร่วมกันอภิปราย สรุป สะท้อนผลการนิเทศภายใน พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศการสอนมีความสัมพันธ์กันดีมาก การปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศทั้ง 6 ขั้นตอน บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ช่วยให้ครูได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้ตามลำดับ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ความรู้และฝึกทักษะเกี่ยวกับการนิเทศการสอน การใช้เครื่องมือการสังเกต การจัดการเรียนรู้และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การวางแผน การนิเทศการสอน เมื่อนำมารวมกันผลสำเร็จที่เกิดขึ้นกับครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศจากการใช้รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา ทำให้สามารถยืนยันได้ว่ารูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” ตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) สามารถส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนให้สูงขึ้นและส่งผลไปถึงนักเรียนได้รับการพัฒนาตนเองตามศักยภาพ จากการศึกษาความพึงพอใจของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีการดำเนินการนำรูปแบบการนิเทศภายในมาใช้ทุกระดับชั้น ทุกปีการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะจากการนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ที่มีบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ว่า เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ได้ปรับปรุงให้มีความชัดเจนสมบูรณ์ ทั้งในส่วนของผู้บริหารต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการนิเทศให้ การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านสื่ออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูทุกคนและเข้าใจถึงบทบาทของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ครูทุกคนได้ปฏิบัติร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการเสริมสร้างให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และครูต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจและทุ่มเทในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจและร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน

จากการนำรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ไปทดลองใช้ที่โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ในด้านองค์ประกอบ สรุปได้ว่า ครูผู้ร่วมกลุ่มการทดลองได้ให้ความคิดเห็นว่าองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ทุกองค์ประกอบ

มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน กระบวนการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นกระบวนการที่เป็นประโยชน์และเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันของแต่ละขั้นตอน ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านการพัฒนางานและองค์ความรู้ ส่วนองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำไปใช้เป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการนำรูปแบบไปปฏิบัติจริง โดยเฉพาะเงื่อนไขของครูที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจและทุ่มเทในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจและร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน ทั้งนี้ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูทุกคนและเข้าใจถึงบทบาทของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ครูทุกคนได้ปฏิบัติร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการเสริมสร้างให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา 2) สร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา 3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา 4) ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยดำเนินการวิจัยตามแนวคิดการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบกระบวนการนิเทศการสอนที่มีการดำเนินงานสัมพันธ์กันเพื่อให้การนิเทศบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการกับขั้นตอนการออกแบบรูปแบบการนิเทศการสอนประยุกต์ใช้กระบวนการออกแบบการเรียนรู้ การสอน ADDIE Model ตามแนวคิดของ Kruse (2007) ร่วมกับกรอบกิจกรรมการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กำหนดขั้นตอนการวิจัยและการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างรูปแบบการนิเทศภายใน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา : การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ : การนำรูปแบบไปใช้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล : การประเมินและปรับปรุงรูปแบบ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ ครูควรได้รับการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดให้มีการบูรณาการสาระการเรียนรู้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้มีทักษะในการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ ๆ การวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย และนำผลการพัฒนา มาปรับปรุงคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งทางโรงเรียนได้ดำเนินการพัฒนาศักยภาพนักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการ กิจกรรมการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน แต่จากการรายงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ยังพบว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้น ครั้งหนึ่งเป็นการแก้ปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคล/กลุ่มย่อย ตามตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์ที่ผู้เรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งเป็นการพัฒนารูปแบบและสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวมของผู้เรียนเป็นรายห้อง/ระดับชั้นเท่านั้น และจากการสอบถามสภาพปัญหาและความ

ต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า ครูมีปัญหาในการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยเป็นอยู่ในระดับมากซึ่ง อาจจะเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 10 ปี ทำให้ขาดประสบการณ์ในการสร้างเครื่องมือ นอกจากนี้ยังขาดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และการกำหนดวิธีแก้ปัญหาหรือวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน จากการสัมภาษณ์ครูใหม่ยังพบว่า ครูยังขาดเทคนิคการเรียนรู้ และยังไม่เข้าใจการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่วนครูที่มีประสบการณ์การสอนสูงกว่า 10 ปี มีการทำวิจัยแต่ที่ดำเนินการวิจัยส่วนใหญ่ทำเพื่อให้มีผลงานส่งตามนโยบายและเงื่อนไขทางวิชาชีพไม่ได้ทำเพื่อการพัฒนาอย่างแท้จริง และครูยังไม่สามารถทำวิจัยที่ถูกต้องด้วยตนเองอย่างมั่นใจ รายงานการวิจัยยังขาดคุณภาพ ต้องมีการปรับปรุงและแก้ไขอยู่เสมอ นอกจากนี้ครูได้รับการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนแต่ไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ใช้วิธีการอบรม โดยการเข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานอื่น ๆ และอีกสาเหตุมาจากนโยบายของสถานศึกษากับการปฏิบัติจริง กล่าวคือ สถานศึกษามีนโยบายให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ผู้บริหารสถานศึกษายังขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่ครู ส่งผลให้ครูขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ดังนั้น ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูจึงไม่ได้เป็นผลงานที่เกิดขึ้นจริง เพียงแต่ทำเพื่อให้มีผลงานตามนโยบายเท่านั้นไม่ได้ทำเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษา อยู่ในระดับคุณภาพ ต่ำ ผู้บริหารควรจัดระบบการนิเทศ กำกับติดตามงานตามโครงการ/กิจกรรมให้ต่อเนื่องและชัดเจน เนื่องจากโรงเรียนยังไม่มีวิธีการนิเทศและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ประเมินแบบทดสอบ และการพัฒนาครูยังไม่เป็นระบบ ดังนั้น โรงเรียนควรกำหนดแนวทางการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้เป็นรูปธรรม ตั้งแต่การนิเทศการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการนิเทศติดตามการประเมินพัฒนาการและแก้ปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการสร้างและพัฒนา รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้าน การทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ชื่อว่า ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ คือ การนิเทศภายในเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบสัมพันธ์กันโดยเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความรู้ ความสามารถ การปฏิบัติงาน รวมทั้งทักษะที่สำคัญที่ต้องการพัฒนา โดยใช้การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำปรึกษา และการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง เพื่อให้การนิเทศภายในเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา และกระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองความรู้ ความสามารถ (Classifying : C) ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ได้แก่ 3.1 วางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 3.2 กำหนดช่วงเวลาของการนิเทศ ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : D) ได้แก่ 4.1 ประชุมก่อนการสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 4.2 สังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 4.3 ประชุมหลังสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E) ได้แก่ 5.1 ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน 5.2 ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน 5.3 ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน

และขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) ได้แก่ 6.1 ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 6.2 นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการวิจัยทำในชั้นเรียนต่อไป สำหรับการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนของการใช้รูปแบบการนิเทศ ผู้วิจัยเป็นผู้กำกับ ติดตาม ให้คำปรึกษา และให้การสนับสนุน เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ อันส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 ความเหมาะสมของรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.97 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.44 – 5.00 ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นตอนการพัฒนาการนิเทศภายในมีกระบวนการที่เป็นระบบ มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันทุกองค์ประกอบ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

3.1 สมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวม พบว่า สูงมาก และเมื่อพิจารณาสมรรถนะในการนิเทศตามวิธีการนิเทศ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ครูผู้นิเทศแบบให้คำปรึกษา มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ครูผู้นิเทศแบบพัฒนาตนเอง และครูผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตามลำดับ

3.2 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้รับการนิเทศ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนตามวิธีการนิเทศ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยที่สูงที่สุด รองลงมาคือ การนิเทศแบบให้คำปรึกษา และครูผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตามลำดับ

3.3 ประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยผู้เชี่ยวชาญ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับสูงดีมาก 12 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือ ส่วนอ้างอิงและส่วนเพิ่มเติม รองลงมาคือ การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย และขอบเขตของการวิจัย และอยู่ในระดับดีจำนวน 8 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คือ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รองลงมาคือ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตามลำดับ

3.4 ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน หลังใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับ มากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ รองลงมาคือ ด้านผลของการนำรูปแบบไปใช้ และด้านองค์ประกอบของรูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 11 ข้อ โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับดังนี้ คือ ข้อที่ 12 ช่วยให้ครูมีความรู้

และความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน รองลงมาคือ ข้อที่ 7 การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ช่วยทำให้ครูมีความพร้อมในการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และอันดับ 3 คือ ข้อ 6 การวางแผนการนิเทศครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และวิธีการนิเทศภายในที่ต้องการของครูเป็นขั้นตอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง และข้อที่ 14 ช่วยแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพผลการเรียนรู้ของนักเรียน และส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ข้อ 4 องค์ประกอบเชิงกระบวนการองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำรูปแบบไปใช้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอยู่ในระดับ มาก

4. ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) พบว่าการใช้รูปแบบการนิเทศ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ส่งผลให้ครูผู้นิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการนิเทศ โดยมีความรู้ทักษะเกี่ยวกับการนิเทศการสอน การใช้เครื่องมือสังเกตการสอนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ และส่งผลให้ครูผู้รับการนิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ นอกจากนี้ทุกคนเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน หลังจบการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน แล้วร่วมกันอภิปราย สรุป สะท้อนผลการนิเทศภายใน พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศการสอนมีความสัมพันธ์กันดีมาก การปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศทั้ง 6 ขั้นตอน บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ช่วยให้ครูได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้ตามลำดับ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ความรู้และฝึกทักษะเกี่ยวกับการนิเทศการสอน การใช้เครื่องมือการสังเกต การจัดการเรียนรู้และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การวางแผนการนิเทศการสอน เมื่อนำมารวมกันผลสำเร็จที่เกิดขึ้นกับครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ จากการใช้รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา ทำให้สามารถยืนยันได้ว่ารูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) สามารถส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนให้สูงขึ้นและส่งผลไปถึงนักเรียนได้รับการพัฒนาตนเองตามศักยภาพ จากการศึกษาความพึงพอใจของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีการดำเนินการนำรูปแบบการนิเทศภายในมาใช้ทุกระดับชั้น ทุกปีการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างแท้จริง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ผู้วิจัยอภิปรายผล จากข้อค้นพบตามลำดับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนา รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและตามต้องการในการสร้าง และพัฒนา โดยการศึกษาทบทวนจากเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการเก็บข้อมูลจากการตอบ แบบสอบถามครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีน้อย จึงทำให้ ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ โรงเรียน ยังไม่มีวิธีการนิเทศและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ประเมินแบบทดสอบ และการพัฒนาครู ยังไม่เป็นระบบ เนื่องจากไม่มีข้อมูลประสิทธิภาพการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูเป็น รายบุคคลเพื่อนำไปพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนไม่ได้กำหนดแนวทางการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เพียงแต่การนิเทศเป็นการ แจ้งนโยบายแก่คณะครู และเข้าสังเกตการสอนในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกตเป็นแบบจัดอันดับ คุณภาพ (Rating Scale) ซึ่งใช้กับครูทุกคนในโรงเรียนสุนทรวัฒนา ประเด็นในการสังเกต ได้แก่ การนำเข้าสู่ สู่บทเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล จากนั้นประเมินผลการนิเทศด้าน พฤติกรรมการสอนของครูและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้รับการนิเทศ โดยการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อนำไปแก้ไข ปรับปรุงครั้งต่อไป ซึ่งไม่ชัดเจนพอที่ผู้รับการนิเทศจะนำไปปฏิบัติได้ เนื่องจากเป็น การประเมินผลเพียงครั้งเดียวและเครื่องมือที่ใช้เป็นการประเมิน ซึ่งไม่ตรงประเด็นปัญหาหรือประเด็น ที่ต้องการปรับปรุงและพัฒนา ทั้งนี้การนิเทศเป็นกระบวนการหนึ่งที่พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ของครูให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อนักเรียน และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่ง สอดคล้องกับ วัชรรา เลาเรียนดี (2552) ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศภายในได้สรุปรวบรวมข้อจำกัดของ การนิเทศไว้ ดังนี้ 1) ครูที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสังเกตการสอน การวิเคราะห์การสอน และ การให้ข้อมูลย้อนกลับอาจจะช่วยเพื่อนไม่ได้ 2) การสังเกตการสอนและการประชุมปรึกษาหารือ และ อภิปรายต้องใช้เวลาอาจต้องหาคูคนอื่นสอนแทน 3) การสังเกตการสอนอาจทำได้ไม่ต่อเนื่อง จาก ปัญหาด้านเวลาไม่ตรงกัน 4) โครงสร้างของโรงเรียนแต่ละแห่ง ถ้ามีการแยกกันทำงานระหว่างครูมี การแข่งขันกันทำงานมากกว่าที่จะร่วมงานกัน การนิเทศอาจทำได้ยาก 5) สภาพทั่วไปในโรงเรียนที่ ต่างคนต่างฝ่ายต่างปฏิบัติงานของตนเองอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการประสานงาน และการดำเนินการ นิเทศ แต่อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาควรให้มีการประชุมอบรมเรื่องการนิเทศภายในเพื่อหารูปแบบ การนิเทศ ระบบกลุ่มครูแกนนำช่วยในการนิเทศภายใน และสอดคล้องกับการรายงานผลการวิจัยของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) พบว่า นับตั้งแต่ที่มีการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาปัญหาที่ ต้องเร่งพัฒนาปรับปรุง และต่อยอดในด้านคุณภาพของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาอีกทั้ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และปรับปรุง พ.ศ. 2553 นอกจากนี้สอดคล้องกับเก็จกนก เอื้อวงศ์ (2555) พบว่า สภาพการ นิเทศในปัจจุบันมีปัญหาด้านบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านการนิเทศของผู้บริหาร ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่อการนิเทศ ครูไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และมีทัศนคติในทางลบต่อการ นิเทศ และปัญญาด้านการนิเทศ ขาดการประเมินผล และนำผลการนิเทศไปใช้ประโยชน์

2. การสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้าน การทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ชื่อว่า ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยมี

องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ คือ การนิเทศภายในเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบสัมพันธ์กันโดยเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความรู้ ความสามารถ การปฏิบัติงาน รวมทั้งทักษะที่สำคัญที่ต้องการพัฒนา โดยใช้การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำปรึกษา และการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง เพื่อให้การนิเทศภายในเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา และกระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองความรู้ ความสามารถ (Classifying : C) ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ได้แก่ 3.1 วางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 3.2 กำหนดช่วงเวลาของการนิเทศ ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : D) ได้แก่ 4.1 ประชุมก่อนการสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 4.2 สังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 4.3 ประชุมหลังสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E) ได้แก่ 5.1 ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน 5.2 ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน 5.3 ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน และขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) ได้แก่ 6.1 ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 6.2 นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการวิจัยทำในชั้นเรียนต่อไป สำหรับการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนของการใช้รูปแบบการนิเทศ ผู้วิจัยเป็นผู้กำกับ ติดตาม ให้คำปรึกษา และให้การสนับสนุน เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ อันส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ คือ 1) ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆและสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครู 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจและทุ่มเทในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจและร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงาน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เอื้ออาทรต่อกัน ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 ความเหมาะสมของรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.97 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.44 – 5.00 ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในมีกระบวนการที่เป็นระบบ มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันทุกองค์ประกอบ และผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนของนักวิชาการ รวมทั้งนำหลักการ แนวคิดในการออกแบบหรือพัฒนารูปแบบมาสังเคราะห์ร่วมกับหลักการ แนวคิดทฤษฎีการนิเทศและกระบวนการนิเทศการสอนที่มีการดำเนินงานสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบเพื่อให้การนิเทศการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการออกแบบเรียนการสอน ADDIE Model ตามแนวคิดของ Kruse (2007) ร่วมกับกรอบกิจกรรมการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ส่งผลให้รูปแบบมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกันมีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีสูง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเนื่องจากการนำวิธีการเชิงระบบ (System approach) มาช่วยให้การดำเนินการต่าง ๆ เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย (ทิศนา แคมมณี, 2550) ระบบเป็นกลุ่มองค์ประกอบที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน มุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน ดังนั้น การนำวิธีการเชิงระบบไปใช้กับการออกแบบจะยิ่งช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการนำไปสู่จุดหมายทางการศึกษา

ได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การตรวจสอบข้อมูลที่ป้อนกลับสู่ระบบเป็นการควบคุมการทำงานของระบบ ทำให้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างคล่องตัวและราบรื่น (Kruse, 2007) ซึ่งในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้นภายใต้หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่สนับสนุนอย่างชัดเจนในทุกองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศ เช่น องค์ประกอบเชิงกระบวนการ ในขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองความรู้ ความสามารถ (Classifying : C) ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัย ในชั้นเรียน เพื่อจัดกลุ่มครูและเลือกวิธีการนิเทศที่เหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่ม สังเคราะห์ขึ้นภายใต้แนวคิดของ Gatthorn (1984) ยูพิน ยืนยง (2553) ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing : I) เป็นการให้ความรู้ที่สำคัญและจำเป็นแก่ครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ สังเคราะห์ขึ้นภายใต้แนวคิดของ Mosher and Purpel (1972 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Cogan (1973 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Bellon and Huffman (1976 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Boyan and Copeland (1978 อ้างถึงใน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Goldhammer (1980 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Harris (1985, อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีติลล, 2532) Acheson and Gall (2003) Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) สัจด์ อุทรานันท์ (2530) วชิรา เล่าเรียนดี (2552) วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ยูพิน ยืนยง (2553) ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553) ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ระหว่างครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ เพื่อเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล การนิเทศระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ กำหนดช่วงเวลาของการนิเทศ สังเคราะห์ขึ้นภายใต้แนวคิดของ Stephen Brookfield (2004; อ้างถึงใน วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) Knowles (1990; อ้างถึงใน วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) วชิรา เล่าเรียนดี (2550) ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) ได้แก่ 4.1 ประชุมก่อนการสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 4.2 สังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 4.3 ประชุมหลังสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน สังเคราะห์ขึ้นภายใต้แนวคิดของ Glatthorn (1984), Marczely (2001), วชิรา เล่าเรียนดี (2553), Mosher and Purpel (1972; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552), Cogan (1973; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535), Bellon and Huffman (1976; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535), Boyan and Copeland (1978; อ้างถึงใน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535), Goldhammer (1980; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535), Harris (1985; อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีติลล, 2532), Acheson and Gall (2003) Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) สัจด์ อุทรานันท์ (2530) วชิรา เล่าเรียนดี (2552) วชิรา เครือคำอ้าย (2552), ยูพิน ยืนยง (2553), ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553), ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating : E) ได้แก่ 5.1 ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน 5.2 ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน 5.3 ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน สังเคราะห์ขึ้นภายใต้แนวคิด ทฤษฎีของ ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของ Bennis and Chin (1969); วชิรา เล่าเรียนดี (2550); Ornstein and Hunkins (2004) Kowsalski and Reitzug (2003; อ้างถึงใน Ornstein and Hunkins, 2004) ทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow (1970 อ้างถึงในวชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Herzberg (1988 อ้างถึงในวชิรา เครือคำอ้าย, 2552) ทฤษฎีการสื่อสารของ Aristotelian (1960; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552); Wilber Schramm

and Osgood (1954, อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และ Lasswell (1953 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) และขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) ได้แก่ 6.1 ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 6.2 นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการวิจัยทำในชั้นเรียนต่อไป สังเคราะห์ขึ้นภายใต้แนวคิดของ Mosher and Purpel (1972 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) Cogan (1973 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Bellon and Huffman (1976 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Boyan and Copeland (1978 อ้างถึงใน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Goldhammer (1980 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 ; นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) Harris (1985, อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีติลล, 2532) Acheson and Gall (2003) Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) สัจด์ อุทรานันท์ (2530) วชิรา เล่าเรียนดี (2552) วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ยุพิน ยืนยง (2553) ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553) ซึ่งนักวิชาการมีแนวคิดสรุปได้ว่า การนิเทศจำเป็นต้องใช้การสื่อสาร ซึ่งการสื่อสารมีความสำคัญมากในขั้นตอนของการประเมินผลการนิเทศการสอนระหว่างครูผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

3. การใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ผู้วิจัยอภิปรายผลดังนี้

3.1 สมรรถนะการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวม พบว่า สูงมาก และเมื่อพิจารณาสมรรถนะในการนิเทศตามวิธีการนิเทศ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ครูผู้นิเทศแบบให้คำปรึกษา มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ครูผู้นิเทศแบบพัฒนาตนเอง และครูผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการนิเทศมีการจัดกลุ่มตามสมรรถนะความรู้ความสามารถของครูผู้รับการนิเทศทำให้ครูผู้นิเทศทำงานได้สอดคล้องกับความสามารถของครูผู้รับการนิเทศ นอกจากนี้ระหว่างดำเนินการนิเทศได้เปิดโอกาสให้ครูดำเนินการพัฒนาตนเองตามกระบวนการของรูปแบบการนิเทศ มีการกำกับติดตาม ดูแลให้ความช่วยเหลือโดยผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญเป็นระยะตามโอกาส ส่งผลให้ครูผู้นิเทศมีสมรรถนะในการนิเทศภายในหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) สูงขึ้น ซึ่ง Stephen Brookfield (2004; อ้างถึงใน วชิรา เล่าเรียนดี, 2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่มีหลักการดำเนินการ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็นไปด้วยความสมัครใจ การบังคับควบคุม ไม่สามารถจูงใจให้ผู้ใหญ่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานได้ 2) การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของผู้ใหญ่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการยอมรับนับถือให้คุณค่าแก่กันและกันภายในกลุ่ม 3) การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือ การเข้าไปร่วมมือกันและสนับสนุนต้องร่วมกันรับผิดชอบในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ 4) การได้ปฏิบัติและแสดงความคิดเห็นเป็นหัวใจของการสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 5) การสนับสนุนการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเคยชินกับการตอบสนองด้วยความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้น จึงควรกระตุ้นให้มีการถามคำถามหลายด้าน 6) เป้าหมายของการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือ การรักษาไว้ซึ่งความสามารถในการชี้แนะ หรือนำตนเอง การให้อำนาจแก่ผู้ใหญ่เพื่อให้ปฏิบัติงานเชิงรุก สอดคล้องกับ Knowles (1990; อ้างถึงใน

วัชรา เล่าเรียนดี, 2550) เสนอข้อสรุปเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ สรุปได้ว่า 1) ผู้ใหญ่มีความต้องการทางด้านจิตใจที่จะนำตนเอง 2) ผู้ใหญ่สามารถที่จะนำประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาใช้ในสภาพการณ์เรียนรู้ใหม่ ๆ ได้และสามารถนำกระบวนการเหล่านั้นมาใช้ได้ 3) ความพร้อมที่จะเรียนรู้ของผู้ใหญ่มีอิทธิพลจากความต้องการที่จะแก้ปัญหาในชีวิตจริง ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ต้องพัฒนาตนเองด้วย 4) ผู้ใหญ่ใช้วิธีการปฏิบัติจริงในการเรียนรู้และขณะเดียวกันต้องการใช้ความรู้ในทันที 5) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่เกิดจากแรงจูงใจภายในและสอดคล้องกับวัชรา เล่าเรียนดี (2550) สรุปได้ว่า 1) ความคิดรวบยอดระดับต่ำ เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการคิดที่เป็นรูปธรรม เช่น สามารถประเมินสิ่งต่าง ๆ ด้วยเกณฑ์ธรรมดาง่าย ๆ ไม่สามารถนิยามปัญหาได้ จำเป็นต้องแสดงวิธีทำให้ดูหรือแสดงวิธีแก้ปัญหาให้ดูเป็นตัวอย่าง 2) ความคิดรวบยอดระดับปานกลางเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมได้มากขึ้น ได้แก่ อธิบายหรือนิยามปัญหาได้ และคิดวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสมได้ในจำนวนที่จำกัด แต่ยังไม่มีการวางแผนแก้ปัญหาที่ชัดเจน 3) ความคิดรวบยอดระดับสูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะเป็นนักคิดที่ละเอียดลออ สามารถคิดเชิงนามธรรมระดับสูง เป็นตัวของตัวเอง เชื่อมมั่นในตัวเอง มีความรู้ มีความยืดหยุ่น และมีความสามารถในการบูรณาการเรื่องต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญในกระบวนการนิเทศการสอนต้องมีขั้นตอนการวางแผนการนิเทศเป็นแนวทางที่ชัดเจน

3.2 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนตามวิธีการนิเทศ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยที่สูงสุด รองลงมาคือ การนิเทศแบบให้คำปรึกษา และนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนการให้ความรู้ก่อนการนิเทศเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม หลากหลายวิธีการสำหรับนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นระบบมีผลการวิจัยสนับสนุน ซึ่งเมื่อครูทราบขั้นตอนและนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียน จึงทำให้ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป็นการใช้แนวคิดเชิงระบบไปสู่กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนแล้วนั้น ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้งานวิจัยในชั้นเรียนเกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ครูผู้สอนต้องมีความรู้พื้นฐานเป็นอย่างดีเกี่ยวกับนวัตกรรมเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ ๆ เมื่อพิจารณาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า ครูมีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ รองลงมาคือ สามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างเป็นระบบ และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิจัยได้ อาจเนื่องมาจากครูผู้รับการนิเทศได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนโดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ มีการฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนของการวิจัย และมีการดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิดให้แก่ครูผู้รับการนิเทศ ซึ่ง Husby (2003) ได้ศึกษามุมมองครูที่มีส่วนร่วมในโปรแกรมการพัฒนาบุคลากรแบบนำตนเองที่อาศัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ พบว่า การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ครูทำวิจัยชั้นเรียนที่ตนเองสอนและผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ปรึกษา ติดตามการปฏิบัติการวิจัยของครู ทั้งครูและผู้ปรึกษาได้เรียนรู้ผลจากการปฏิบัติของการวิจัยในชั้นเรียนและปฏิบัติงานด้วยความสมัครใจ ที่ปรึกษาเข้าใจงานภาคปฏิบัติ

มากขึ้นและพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพด้วยปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุไรวรรณ หลินศรี (2556), ชีราวุธ โภชาลี (2553), นิตยา พรหมสิงห์ (2553), พริ้งพรรณ คงสถิตย์ (2552), พัทธนี กุลทานันท์ (2553), พิสิษฐ์ พัฒศรี (2551), สุจิตรา ต้นโพธิ์ (2553), สุภาวดี ไชยศรีหา (2553) สรุปได้ว่า หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของหลักสูตร โดยมีคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก สามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ครบทุกกระบวนการตามกรอบการวิจัยรวมทั้งสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนแบบเป็นทางการได้ และมีความพึงพอใจรูปแบบการฝึกอบรมในระดับมาก

3.3 คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับสูงดีมาก 12 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือ ส่วนอ้างอิงและส่วนเพิ่มเติม รองลงมาคือการใช้เครื่องมือ/สถิติที่ใช้ในการวิจัย และขอบเขตของการวิจัย และอยู่ในระดับดีจำนวน 8 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คือ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รองลงมาคือความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศแบบภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน กระบวนการนิเทศแบบภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) กระบวนการที่เป็นประโยชน์และเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันของแต่ละขั้นตอนทำให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านการพัฒนางานและองค์ความรู้ ส่วนองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำไปใช้เป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการนำรูปแบบไปปฏิบัติจริง โดยเฉพาะเงื่อนไขของครูที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจจริงที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยความเต็มใจ มีความรับผิดชอบในงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทั้งนี้ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญความเป็นอยู่อย่างยั่งยืนในการนิเทศให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูทุกคนและเข้าใจถึงบทบาทของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ครูทุกคนได้ปฏิบัติร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการเสริมสร้างให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านสมรรถนะการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเพลินพิศ ธรรมรัตน์ (2550) กล่าวว่า การวิจัยที่สมบูรณ์ เป็นการวิจัยที่อยู่ในระดับมาตรฐานสากล ดำเนินการตามกระบวนการที่ครบถ้วน เขียนรายงานการวิจัยอย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับการศึกษาของ อุไรวรรณ หลินศรี (2556), ชีราวุธ โภชาลี (2553), พัทธนี กุลทานันท์ (2553), สุจิตรา ต้นโพธิ์ (2553), สุภาวดี ไชยศรีหา (2553) สรุปได้ว่า หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูมีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของหลักสูตร โดยมีคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ครบทุกกระบวนการตามกรอบการวิจัย และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนแบบเป็นทางการได้อยู่ในระดับดีมาก และครูนำการวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติจริงได้

3.4 ความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) พบว่า ครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ รองลงมาคือ ด้านผลของการนำรูปแบบไปใช้ และด้านองค์ประกอบของรูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 11 ข้อ โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากข้อมากไปหาข้อน้อย 3 อันดับดังนี้ คือ ข้อที่ 12 ช่วยให้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน รองลงมาคือ ข้อที่ 7 การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ช่วยทำให้ครูมีความพร้อมในการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และ อันดับ 3 คือ ข้อ 6 การวางแผนการนิเทศครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และวิธีการนิเทศภายในที่ต้องการของครูเป็นขั้นตอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง และข้อที่ 14 ช่วยแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพผลการเรียนรู้ของนักเรียน และส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ข้อ 4 องค์ประกอบเชิงกระบวนการองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำรูปแบบไปใช้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้รับการนิเทศมีความเต็มใจที่จะเข้ารับการนิเทศซึ่งหากบุคคลใดมีความเต็มใจในการเข้าร่วมกระบวนการแล้วจะเกิดความพึงพอใจที่จะปฏิบัติตาม ซึ่งถนอมทรัพย์ มะลิซ้อน (2540) กล่าวว่า เป็นความรู้สึกรู้สึกคิด หรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนที่มีต่องาน และปัจจัย หรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น ๆ จนสามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานทั้งด้านร่างกายและจิตใจได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552), วชิรา เครือคำอ้าย (2552), ยุพิน ยืนยง (2553), ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553), ชัยวัฒน์ พันธโคตร (2557), ชาคริยา ชายเกลี้ยง (2562), นัยนา ฉายวงศ์ (2560) และพัชรินทร์ ชัยจันทร์ (2561) สรุปได้ว่า หลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการของครูผู้รับการนิเทศ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศในระดับมากที่สุด ผู้เกี่ยวข้องเสนอแนะว่า ควรนำรูปแบบการนิเทศไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนาครู

4. การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) พบว่า การใช้รูปแบบการนิเทศ ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ส่งผลให้ครูผู้นิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการนิเทศ โดยมีความรู้ทักษะเกี่ยวกับการนิเทศการสอน การใช้เครื่องมือสังเกตการสอนสูงขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลให้ครูผู้รับการนิเทศได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มากที่สุด เนื่องจากสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ คือ 1) ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครู 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจและทุ่มเทในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจและร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบในการทำงาน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เอื้ออาทรช่วยเหลือกัน โดยครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศเต็มใจมีส่วนร่วมในการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นและมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง เช่น เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการนิเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศ การจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้เวลาในการอบรม 1- 2 วัน จากนั้นครูได้

ดำเนินการพัฒนาตนเองทั้งด้านการนิเทศและการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง จากการฝึกปฏิบัติ ภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัยทำให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทราบถึงหลักการและแนวความคิดรวบยอด อีกทั้งเกิดความเข้าใจตรงกันและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนสอดคล้องกับแนวคิดการนิเทศของ Acheson and Gall, (1997; อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2544) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการนิเทศการสอน ซึ่งประกอบด้วย เทคนิควิธีการ การกำหนด วัตถุประสงค์และการวางแผนการสอน เทคนิควิธีการสังเกตการสอนในชั้นเรียน เทคนิคการ บันทึกการสังเกตการสอนโดยใช้เครื่องมือแบบต่าง ๆ เทคนิคการประชุม เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ และ เทคนิคการนิเทศชี้แนะ แนะนำเพื่อช่วยเหลือครูให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ฯลฯ เทคนิคการ สังเกตการสอนนั้นประกอบด้วยวิธีการสังเกต และการบันทึกโดยเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม (ผู้สังเกต และครูร่วมกันเลือก) เพราะก่อนการสังเกตการสอนทุกครั้งจะต้องมีการตกลงร่วมกันระหว่างครูกับ ผู้นิเทศหรือผู้สังเกต และหลังจากการสังเกตการสอนอาจจะร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต การสอนก่อนที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูเพื่อร่วมกันพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงหรือพัฒนา การเรียนการสอนต่อไป ดังนั้น ผู้นิเทศ ผู้ทำหน้าที่นิเทศ หรือผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการสอนจะต้องมีความรู้ มีความเข้าใจพอสมควรเกี่ยวกับวิธีการสังเกตการสอน เทคนิควิธีการสังเกตการสอน และการบันทึก เครื่องมือสังเกตการสอนการสร้าง และการประยุกต์ใช้เครื่องมือสังเกตการสอนจึงจะช่วยให้การนิเทศ การสอนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาภาญจ์ ศรีเนตร (2558), เดช สาระจันทร์ (2559), บุญสุ่ม อินกองงาม (2559), พัทธินทร์ ชัยจันทร์ (2561) และสุรัชดา ภูริบพา (2562) ที่พบว่า ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา โดย ภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับ มากที่สุด ผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้น พบว่า หลังการนิเทศครูมีความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการนิเทศ ครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ อยู่ใน ระดับมากที่สุดทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นรูปแบบที่มี ประสิทธิภาพเชิงประจักษ์สามารถส่งเสริมสมรรถนะการนิเทศและการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งส่งผลถึง นักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมากและส่งเสริม ให้มีการนำรูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มาใช้อย่างต่อเนื่องทุกปี การศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. การนำรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ไปใช้ การกำกับติดตามดูแลเพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพนั้น มีความสำคัญและจำเป็นอย่าง ยิ่งต่อการใช้รูปแบบ ดังนั้นผู้ทำหน้าที่นิเทศต้องติดตามดูแลครูผู้รับการนิเทศอย่างใกล้ชิดเพื่อนำข้อมูล ต่าง ๆ มาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ซึ่งในขั้นตอนการให้ความรู้ก่อนการนิเทศควรเป็นการอบรม

เชิงปฏิบัติการให้ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีความรู้และทักษะที่จำเป็นภายใต้การดูแลช่วยเหลือ
โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนา
สมรรถนะการนิเทศของครูผู้นิเทศและพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
และพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังนั้นควรมีการวิจัยและพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของครู
เพิ่มเติม เช่น ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการผลิตสื่อการสอน เป็นต้น

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนา
รูปแบบการนิเทศแบบอื่น ๆ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกอร ทองศรี. (2560). การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาครูผู้สอน เรื่อง การพัฒนา
นวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ในการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัย
ระดับชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2560 กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขา
ศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาบริหารธุรกิจและ
การจัดการ. วันที่ 30 เมษายน 2560. ณ อาคารหอประชุม มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
ปทุมธานี : เทคโนโลยีปทุมธานี (พี-เทค).
- กนิษฐา เขาวัดนกุล. (2553). การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริม
สมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขา
การสอนคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.
กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรองทอง จิรเดชากุล. (2550). คู่มือการนิเทศภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545.
กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- _____. (2548). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2552). ทศวรรษที่สองของการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย.
- กอบกุล จงกลณี. (2545). แนวทางการพัฒนาการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- กาญจนา คอนทรัพย์. (2555). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริม
สมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลพระพุทธรบาท.
สระบุรี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลพระพุทธรบาท.
- กาญจนา วัฒยา. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. นครปฐม : สถาบัน
พัฒนาผู้บริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

- กิติมา ปรีดีติลก. (2532). **กระบวนการบริหารและนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2555). **การนิเทศในสถานศึกษา**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2552). **การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนของครุวิทยาสาสตร์ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแนวความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกษม เป้าศรีวงษ์. (2557). **การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- คมสัน อุทัยวัฒน์. (2554). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ เรื่อง ไฟฟ้าสถิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ชั้น**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2544). **เรียนและฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). ชลบุรี : งามช่าง.
- จรรยาพร ลำไย. (2547). **การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนและการนิเทศโดยผู้บริหาร เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จันทร์พิมพ์ วงศ์ประชารัตน์. (2556). **รูปแบบการนิเทศการศึกษาโดยกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เป็นบุคคลภายนอก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิระประภา อัครบวร. (2549). **สร้างคนสร้างผลงาน**. กรุงเทพฯ : กพลพิมพ์.
- ฉันทนา จันทร์บรรจง. (2554). **การนิเทศการศึกษาแนวใหม่โดยกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ. ในเอกสารการประชุมทางวิชาการพัฒนาศึกษานิเทศก์แนวใหม่ เล่ม 2. วันที่ 1-2 พฤษภาคม 2554. ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมเมืองทองธานี นนทบุรี. นนทบุรี : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.**
- ชญาภาญจ์ ศรีเนตร. (2558). **รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 25**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวลิต ชุกาแพง. (2551). **การพัฒนาหลักสูตร**. มหาสารคาม : ทีคิวพี จำกัด.
- ชัยวัฒน์ พันธโคตร. (2557). **การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ**. ศรีสะเกษ : โรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี.

- ชาคริยา ชายเกลี้ยง. (2562). รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการวิจัยของครู
คณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการนวัตกรรมการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2545). เทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียน. ปทุมธานี : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
พิทยาลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ชารี มณีศรี. (2548). การนิเทศการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ศิลป์บรรณาการ.
- ชिरารุช โถชาลี. (2553). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาครูในการทำวิจัย
ในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านคำลอดพื้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร
เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- โชคชัย สุขสนิท. (2548). สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูผู้สอน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). มา รู้จัก COMPETENCY กันเถอะ. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
_____. (2556). กล้าเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- เดช สาระจันท์. (2559). รูปแบบการนิเทศโดยใช้การเสริมพลังเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการจัดการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 35(6), 87-99.
- ถนอมทรัพย์ มะลิซ้อน. (2540). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวิล ธาราโรจน์. (2536). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
พิทยาลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ทิพย์วรรณ เตมียกุล. (2552). รูปแบบการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดพรหมสาคร. สิงห์บุรี : โรงเรียนวัดพรหมสาคร.
- ทิตนา แหมมณี. (2546). แก้วก้าวสู่ความสำเร็จในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและสังเคราะห์
งานวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
_____. (2550). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
_____. (2551). ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. (2557). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทิตนา แหมมณี และ นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). แก้วก้าวในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
และการสังเคราะห์งานวิจัย. กรุงเทพฯ : นิชชินแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.

- เทียน ทองแก้ว. (2550). สมรรถนะ (Competency) : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ธนัญญา วุฒินิษฐ์. (2562). รูปแบบการนิเทศที่มีประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาด อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : โรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาด.
- ธัญพร ชื่นกลิ่น. (2553). การพัฒนารูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาลที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). การบรรยายรายวิชาสัมมนาการบริหารการศึกษา รูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง. (2545). วิจัยชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : เฟื่องฟ้าปับริ้นเตอร์.
- นพพรพรรณ ญาณโกมุท. (2558). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study). วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นัตยา พรหมสิงห์. (2553). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านเหล่าหมากบัว เชียงสม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 2. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นัยนา ฉายวงศ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิกร โพธิ์กัญ (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD วิชาฟิสิกส์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิติธาร ชูทรัพย์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์ สารสนเทศขั้นพื้นฐาน โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิพนธ์ ไทยพานิช. (2535). เทคนิคการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิพนธ์ บรรพสาร. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผสมผสานกลวิธีอภิปัญญา สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **หลักการวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2546). **การวิจัยสำหรับครู**. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2546). **การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร**. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2559). **การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ**. สืบค้นจาก
https://www.kroobannok.com/news_file/p61238851032.pdf.
- บุญล้วน ผลประสาท. (2543). **ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูมัธยม
 สังกัดกรมสามัญ จังหวัดกาฬสินธุ์**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา
 มหาคณิศ สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). **ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ ฯ : เอสพรีนติ้ง
 ไทยแพคคอรี่.
- บุญสุ่ม อินกองงาม. (2560). **การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในด้านการวิจัยการเรียนการสอน
 ของครูผู้สอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเครือข่าย
 การนิเทศกลุ่มจังหวัด เครือข่ายที่ 15**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ
 บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ประกอบ เนื่อนสกุล. (2551). **สภาพและปัญหาการนิเทศภายในของโรงเรียนขยายโอกาส
 ทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 บุรีรัมย์.
- ประภาพรรณ เส็งวงศ์. (2550). **การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้โดยด้วยวิธีการวิจัยในชั้นเรียน**.
 กรุงเทพฯ : อี.เค.บุ๊คส์.
- ประภารัตน์ มีเหลือ. (2540). **การศึกษาสมรรถภาพครูนักวิจัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
 มหาคณิศ สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูร บุญใช้. (2544). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดประสบการณ์การเรียนรู้
 ผ่านสื่อกลางเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 รายวิชาของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประวีต เอราวรณณ์ (2546). **การวิจัยปฏิบัติการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.
- ประสาท อิศรปรีดา. (2546). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา**. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). **การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ ฯ : เท็กซ์ แอนด์
 เจอร์นัล พัลลิเกชัน.
- _____. (2548). **การนิเทศการสอน**. กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปัทมา ยาประดิษฐ์. (2562). **การศึกษาความต้องการการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
 ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ
 เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษาและผู้นำ
 ทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

- เผชญู กิจระการ. (2554). **การวิจัยและทฤษฎีเทคโนโลยีการศึกษา**. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรณิ ชูทัย เจนจิต. (2550). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. นนทบุรี: เกรทเอ็ดดูเคชั่น.
- พริ้งพรรณ คงสถิตย์. (2552). **แนวทางการพัฒนาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พชนี กุลทานันท์. (2553). **การพัฒนาแบบการฝึกอบรมครูแบบผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พัชรินทร์ ชัยจันทร์. (2561). **การพัฒนาแบบการนิเทศโดยการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุง**. หนองคาย : โรงเรียนเทศบาล 2 ยุวบูรณ์บำรุง.
- พันธุ์ระวี เนื่องโพธิ์. (2553). **การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูในโรงเรียนบ้านคือ ด้วยกระบวนการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม**. รายงานการศึกษานิเทศศาสตร์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิทยา เข้มขันเขตวิทย์. (2550). **การวิเคราะห์การปฏิบัติงานการศึกษาของศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์และพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทยา แสงสว่าง. (2546). **ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนตามทัศนะของข้าราชการครูต้นสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2554). **สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสนุ ฟองศรี. (2550). **วิจัยชั้นเรียน: หลักการและเทคนิคปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์.
- พิสิฎฐ์ พัฒศรี. (2551). **กระบวนการพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนโพนแพง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เพ็ญพิไลลักษณ์ มณีภาค. (2550). **การพัฒนาแบบแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนหนองพอกวิทยา อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด**. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เพ็ญวิภา พรหมสุวรรณ. (2558). อนาคตของการนิเทศการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2556-2565). วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9(3), 91-100.
- เพลินพิศ ธรรมรัตน์. (2550). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. สกลนคร : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2550). การจัดและการบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มนสิข สิทธิสมบูรณ์. (2548). ชุดฝึกปฏิบัติการเหนือตำราการทำวิจัยในชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มนูญ อรุณไพโรจน์. (2536). ความหมายของการนิเทศการศึกษาประมวลสาระชุดวิชาการนิเทศ การสอนในระดับประถมศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2546). ประมวลสาระชุดวิชา : การนิเทศภายในสถานศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เมธี ปิลาธนนานนท์. (2552). ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : วาย.เค.เอส กราฟิคแอนด์ เพรส.
- ยุพิน ยืนยง. (2553). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพ การวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โยธิน ศันสนยุท. (2530). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระย้า คงขาว. (2557). การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ สำหรับครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัชนิกร วงศ์สะอาด. (2557). การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครสวรรค์ : ริมปิงการพิมพ์.
- รัตนภรณ์ วามะสุรีย์. (2550). การศึกษาการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน เครือข่ายการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2552). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- โรงเรียนสุนทรวัฒนา. (2563). แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2563. ชัยภูมิ : โรงเรียนสุนทรวัฒนา.

- _____. (2563). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563. ชัยภูมิ : โรงเรียนสุนทรวัฒนา.
- วชิรา เครือคำอ้าย. (2552). การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรารณ ตระกูลสถิตย์. (2545). จิตวิทยาการปรับตัว. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วชิรา เล่าเรียนดี. (2544). การนิเทศการสอน สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2550). การนิเทศการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2550). ผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษา. เอกสารประกอบการบรรยายให้แก่ศึกษานิเทศก์ทั่วประเทศ. 29 มิถุนายน 2550. มพท. (อัสสำเนา).
- _____. (2552). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2553). การนิเทศการสอน สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจิตรา ปัญญาชัย. (2543). การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์พยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยา อารีราษฎร์. (2549). การพัฒนารูปแบบการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแบบอัจฉริยะ และมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วิหาญ พละพร. (2558). การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัด และประเมินการคิด สำหรับครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- วีรพล พิลาจันท์. (2547). การพัฒนาบุคคลเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านวังกุ้ง กิ่งอำเภอซับใหญ่ จังหวัดชัยภูมิ. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีรสิทธิ์ กิติพิเชษฐ์สรรค์. (2547). การนิเทศภายในโรงเรียนเชิงปฏิบัติการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). อุบลราชธานี : รุ่งเรืองศิลป์การพิมพ์.
- วีระพล ฉลาดแย้ม. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- เวียงเพชร เจริญชัยเปรมปรีดิ์ และคณะ. (2562). การพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
โรงเรียนบุญญาที่ตผลประสิทธิ์ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย.
- ศักดิ์ไทย สุทธิกิจวร. (2557). สมรรถนะสำคัญของผู้บริหารมืออาชีพ. วารสารมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร, 6(12), 165-184.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สังัด อุทรานันท์. (2530). การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- _____. (2530). การนิเทศการศึกษา หลักการและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2548). การนิเทศการศึกษา : หลักการ ทฤษฎีและการปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ : มิตรสยามการพิมพ์.
- สมเดช สีแสง. (2551). คู่มือบริหารโรงเรียน. นครสวรรค์ : ริมปีงการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2541). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2549). การวัดผลการศึกษา. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- _____. (2555). การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมพงษ์ สิงหะพล. (2543). รูปแบบการสอน. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
นครราชสีมา.
- _____. (2555). การวัดผลการศึกษา. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ เจียมทะวงษ์. (2530). การเรียนรู้และการสื่อความหมาย. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- สมหมาย เปี้ยถนอม. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2550). การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม. กรุงเทพฯ :
วิทย์พัฒน.
- สัมมนา ธนธัญ. (2556). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- สาวิตรี เถาว์โท. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้
แบบผสมผสานรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษา
ปริญญาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
วิจัยหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). เอกสารการนิเทศการศึกษา.
กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- _____. (2543). การนิเทศเพื่อส่งเสริมระบบบริการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ :
การศาสนา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้. (2553). แนวทางการ
ออกแบบการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรประเทศไทย จำกัด.

_____. (2553ก). การนิเทศแนวใหม่ไกลไกลปฏิรูป การศึกษา. ในเอกสารประกอบการประชุมทาง
วิชาการนำเสนอผลงานการนิเทศสู่การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง สมองจุดเน้น
การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน วันที่ 21-22 ธันวาคม 2553 ณ เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี.

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

_____. (2555). รายงานการศึกษาสภาพการนิเทศ ปัญหา ความต้องการ และรูปแบบการนิเทศ
ที่เอื้อต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรุงเทพฯ : เจ.เอ็น.ที.

_____. (2559). คู่มือการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ :
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน

: คู่มือสมรรถนะหลัก. นนทบุรี : บริษัทประชุมช่าง จำกัด.

สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. (2537). คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมสตรี.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2558). คู่มือ
การประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายใน
ของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

_____. (2559). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.2548-2558). กรุงเทพฯ :
ม.ป.พ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง
(พ.ศ. 2552-2561). ในเอกสารประกอบการประชุมสภาพการศึกษา ครั้งที่ 2/2552
วันพฤหัสบดีที่ 4 มิถุนายน 2552 ณ ห้องประชุมกำแหง พลางกูร สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษา.

_____. (2556ก). กรอบและทิศทางการวิจัยทางการศึกษาของประเทศ(พ.ศ.2555-2558)
เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล. กรุงเทพฯ :
พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2556ข). บทวิเคราะห์สถานการณ์พัฒนาครูทั้งระบบและข้อเสนอแนะทาง
การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วย Competency.

กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนา อินเตอร์พรินทร์.

สุจิตรา ตันโพธิ์. (2553). การพัฒนาบุคคลด้านการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนพิบูลมังสาหาร
อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสารคาม.

สุทธนู ศรีไสย์. (2555). หลักการนิเทศการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุพรรณณี สิ้นโพธิ์. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์. (2551). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาวดี ไชยศรีหา. (2553). การพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรัชดา ภูรับพา. (2562). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านพุทธรักษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. สกลนคร : โรงเรียนบ้านพุทธรักษา.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2544). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน : Classroom Action Research. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2548). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2555). วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- อดุลย์ วงศ์ก้อม. (2552). รูปแบบการนิเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งไธสง. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนงค์นาถ เคนโพธิ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อภิรักษ์ วรรณสาธพ. (2545). คน : Competency ความท้าทายขององค์กรยุคใหม่. Productivity World, 7(41), 17-27.
- อรณรินทร์ สุนทรสถิตย์. (2542). การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสุธีธร จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล. (2556). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัญชลี ธรรมะวิจิตรกุล. (2552). กระบวนการนิเทศภายใน. กรุงเทพฯ : อักษรบริการ.
- อานนท์ ศักดิ์วีระชัย. (2547). แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency: เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง. *Chulalongkorn Review*, 16(3), 57-72.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. (2547). *Competency Dictionary*. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน. กรุงเทพฯ : ฟีนี.
- _____. (2554). โมเดลคืออะไร. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อุไรวรรณ หลินศรี. (2556). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับครูศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เอนกกุล กรี่แสง. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิษณุเศ.
- Acheson and Gall. (1997). *Techniques in the clinical supervision of teachers: Preservice and inservice applications*. (4th ed.). White Plains, New York : Longman Publishers.
- _____. (2003). *Clinical Supervision and Teacher Development Preservice And Inservice Applications*. U.S.A. : John Wiley & Sons, Inc.
- Acheson, Keith A, and Meredith D. Gall. (2003). *Development Preservice And Inservice Applications*. U.S.A. : John Wiley & Sons, Inc.
- Adams and Dickey. (1953). *Basic principle of supervision*. Ran Nager, New Delhi : Eurosia Publishing House.
- Bellon and Bellon. (1982). *Clinical Supervision*. Boston : Houghton Mifflin.
- Bellon, M. and O. Huffman. (1976). *Method of Clinical Supervision*. New York : McGraw-Hill.
- Bennis, Warren G. & Chin (1969). *Organization Development : Its Nature, Origins and Prospects*. Massachusetts : Addison-Wesley.
- Berlo, D. K. (1960). *The Process of Communication*. New York : Holt, Rinehart and Winton.

- Best , J W., and James V. K. (1986). **Research in Education**. (5th ed.). New Jersey : Prentice Hall Inc.
- Boyan, N.J., & Copeland, W.D. (1978). **Instructional supervision training program** Columbus, OH : Charles E. Merrill.
- Briggs,T. H. & Justman, J. (1952). **Improving instruction thorough supervision**. New York : Meamillan.
- Brown, Stephen I. (2002). **Humanistic mathematics : Personal Evolution and Excavations**. New York : Jewish Theological Seminary of America press.
- Burton, W.H. and Bruckner L.J. (1955). **Supervision : A Social Process**. (3rd ed.). New York : Appleton.
- Cogan, M. L. (1973). **Clinical supervision**. Boston, MA : Houghton-Mifflin.
- Dick, Walter, Lou Carey, and James O. Carey. (2005). **The systematic design of instruction**. (6th ed.). Boston : Pearson.
- Eisner, E. (1976). Education connoisseurship and criticism : Their form and function in education evaluation. **Journal of Aesthetic Education**, 10(3), 135-150.
- Glatthorn, A. A. (1984). **Differentiated Supervision**. Washington D.C. : Association for Supervision and Curriculum Development.
- Glickman, Carl. D, Stephen P. Gordon and Jovita M. Ross-Gordon. (1995). **Supervision and Instructional Leadership : A Developmental Approach**. (3th ed.). Boston, MA : Allyn and Bacon.
- _____. (2004). **Supervision and Instructional Leadership : A Developmental Approach**. (8nd ed.). The United States of America : Pearson Education, Inc.
- Goldhammer. (1969). **Clinical supervision: Special Methods for the Supervision of Teachers**. New York : Holt, Reinhart and Winston
- Goldhammer Andeson and Krajewski. (1980). **Clinical supervision: Special methods for the supervision of teachers**. (2nd ed.). New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Harris, B.M. (1985). **Supervisory Behavior in Education**. (2nd ed.). Englewood Cliff, New Jersy : Prentice-Hall, Inc.
- Herzberg, F. (1959). **Federick ; Mausner, Bernard ; and Synderman, Block the Motivation to Work**. New York : John Willey.
- Husby GK., Haugen RS., Moen MH. (2003). Diagnostic delay in women with pain and endometriosis. **Acta Obstet Gynecol Scand**, 82, 649-653.
- Joyce, B. and Showers, B. (1992). The Coaching of Teaching. **Education leadership**, 40(1), 17-20.

- Keeves P.J. (1998). **Educational research, Methodology and measurement: An international handbook**. Oxford : Pergamon Press.
- Kemmis, S., & McTaggart, R. (1988). **The Action Research Planner**. (3rd ed.). Geelong, Australia : Deakin University Press.
- Krajewski, R.J., Martins, J.S. and Walden, J.C. (1983). **The Elementary School Principalship for the 1980**. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Kruse, Kevin. (2007). **Instruction to Instructional Design and The ADDIE Model**. Retrieved from http://www.e-learningguru.com/articles/art1_1.htm.
- Lee, T. S. (2002). **Increasing Stakeholders' Participation in the Individual Education Plan (IEP) Development Process Through Action Research**. Ph.D. Dissertation, Department of Computer Science : University of Carnegie Mellon.
- Marczely, Bernadette. (2001). **Supervision in Education**. Gaithersburg : Aspen Publishers.
- Marks and Stoops, E., et al. (1985). **Handbook for Educational, Supervision, a Guide for Practitioner**. (2 nd ed.). Newton, MA : Allyn and Bacon.
- Maskey, Cynthia L. (2009). Cognitive Coaching Has An Exciting Place in Nursing Education. **Teaching and Learning in Nursing**. (2009) : 63-65.
- McClelland, D.C. (1973). Testing for Competency than for Intelligene. **American Psychologist**, 28, 1-14.
- Mosher and Purpel. (1972). **Techniques in The Clinical Supervision**. (4 th ed.). New York : Longman.
- Nitin Vazirani. (2010). Review paper competencies and competency model-abrief overview of its development and application. **SIES Journal of Management**, 7(1), 121-131.
- Oliva,Peer F. and Pawlas, George E. (2001). **Supervision for today's Schools**. (6 th ed.). New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Ornstein, Allan C., Hunkins and Francis P. (2004). **Curriculum: Foundations, Principles, and Issues**. Boston : Allyn and Bacon.
- Pajak, Phillip E. (1990). **Identification of Supervisory Proficiency Project**. Althea, Georgia : Department of Curriculum and Supervision, University of Georgia, abstract.
- Sergiovanni, T and Starate. (1983). Leadership and Excellence in Schooling. **Educational Leadership**, 41, 5-18.
- Stoner, A.F. and Wankel, C. (1996). **Management** (3rd ed.). New Delhi : Prentice – Hill.
- Willer, R.H. (1996). **Leader and leadership process**. Boston : Irwin/McGraw-Hill.

Zwart, R.C. et al. (2008). Teacher learning through reciprocal peer coaching :
An analysis of activity sequences. **Teaching and Teacher Education**,
no. 24 (2008), 981-1002.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้วิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.เทิดศักดิ์ สุพันธ์ ตำแหน่ง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
2. ผศ.ดร.สุนันท์ สีพาย ตำแหน่ง อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
3. ผศ.ดร.ยงยุทธ ยะบุญจง ตำแหน่ง อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา
4. ดร.สมพร หวานเสร็จ ตำแหน่ง อาจารย์และที่ปรึกษาฝ่ายการศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา
5. ดร.บุญฤทธิ ปิยะศรี ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

1. ดร.สุพรรณณี สมานญาติ ตำแหน่ง อาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้เชี่ยวชาญด้าน
การบริหารการศึกษา
2. ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์ ตำแหน่ง อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
3. ผศ.ดร.ชวนพิศ รักษาพวก ตำแหน่ง อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏชัยภูมิ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
4. ดร.สุรินทร์ ภูสิงห์ ตำแหน่ง อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา
5. ดร.ศิริศักดิ์ อัจฉริยะ ตำแหน่ง อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ชัยภูมิ ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา
6. ดร.ระย้า คงขาว ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา
7. ดร.วิจิทย์ ประสานศักดิ์ทวี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการ
จังหวัดชัยภูมิ ผู้เชี่ยวชาญการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
8. ดร.อภิชาติ พรหมฝาย ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา
9. นายสุราษฎร์ กุลแดง ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รอง
ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนเนินสง่าวิทยา ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)
- ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)
- ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบสภาพปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
- คะแนนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายใน
- ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายชื่อของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
- ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
- ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ
- ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน
- ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน

ตารางที่ 31 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ									รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9			
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน												
1.1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
1.2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
1.3	1	1	0	0	1	1	1	1	1	7	0.80	สอดคล้อง
2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน												
2.1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	7	0.80	สอดคล้อง
2.2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
2.3	1	1	1	0	1	0	1	1	1	7	0.80	สอดคล้อง
3. องค์ประกอบของรูปแบบการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน												
3.1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
3.2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
3.3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
3.4												
3.4.1												
1)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
2)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
3)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
4)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
5)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ									รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9			
3.4.2												
1)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
2)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
3)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
3.4.3												
1)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
2)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
3)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
4)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
5)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
6)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
7)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
8)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
9)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
10)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
11)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
12)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
4.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีของรูปแบบการนิเทศภายใน
ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

ตารางที่ 32 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน
ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ									รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9			
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน												
1.1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
1.2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
1.3	5	5	3	5	2	5	5	5	5	40	4.44	มาก
2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน												
2.1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
2.2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
2.3	5	5	3	5	3	5	5	5	5	41	4.60	มากที่สุด
3. องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน												
3.1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
3.2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
3.3	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
3.4												
3.4.1												
1)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
2)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
3)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
4)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
5)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ									รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9			
3.4.2												
1)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
2)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
3)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
3.4.3												
1)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
2)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
3)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
4)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
5)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
6)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
7)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
8)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
9)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
10)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
11)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
12)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
4.	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม											4.97	มากที่สุด

ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายใน
ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีค่าเฉลี่ยรวม 4.97 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 33 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศภายใน
ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ									รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9			
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	0	1	0	1	1	1	7	0.80	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศภายใน
ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ตารางที่ 34 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบสภาพปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัย
ในชั้นเรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 35 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัย
ในชั้นเรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 36 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะ
การจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านการจัดการเรียนรู้								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	0.80	สอดคล้อง
ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 37 คะแนนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ
นิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อ 1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 7	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 13	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 14	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อ 17	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 18	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 19	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อ 20	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้

ค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ตารางที่ 38 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายใน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ขั้นที่ 1 ประชุมก่อนการสังเกตการจัดการเรียนรู้							
ข้อ 1	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 4	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ขั้นที่ 2 สังเกตการจัดการเรียนรู้							
ข้อ 1	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 4	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ขั้นที่ 3 สังเกตการจัดการเรียนรู้							
ข้อ 1	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้

ค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.865

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของแบบทดสอบ
วัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
ข้อ 1	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้	0.57	0.61
ข้อ 2	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้	0.53	0.84
ข้อ 3	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้	0.63	0.43
ข้อ 4	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้	0.53	0.84
ข้อ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.50	0.50
ข้อ 6	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้	0.50	0.79
ข้อ 7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.60	0.57
ข้อ 8	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้	0.47	0.53
ข้อ 9	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.33	0.63
ข้อ 10	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้	0.53	0.69
ข้อ 11	1	1	0	1	0	0.60	ใช้ได้	0.43	0.59
ข้อ 12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.73	0.47
ข้อ 13	0	1	0	1	1	0.60	ใช้ได้	0.47	0.53
ข้อ 14	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.26	0.87
ข้อ 15	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.43	0.45
ข้อ 16	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.73	0.88
ข้อ 17	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.28	0.83
ข้อ 18	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.53	0.64
ข้อ 19	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.36	0.90
ข้อ 20	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.77	0.92

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล	ค่าความ ยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (B)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
ข้อ 21	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.52	0.83
ข้อ 22	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้	0.50	0.60
ข้อ 23	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้	0.67	0.56
ข้อ 24	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.43	0.52
ข้อ 25	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.63	0.78
ข้อ 26	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.57	0.81
ข้อ 27	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้	0.33	0.56
ข้อ 28	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.77	0.58
ข้อ 29	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้	0.40	0.67
ข้อ 30	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้	0.53	0.47

ค่าความยากตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.77

ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.92

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

ตารางที่ 40 ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูผู้รับการนิเทศ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 1	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้

ค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

ตารางที่ 41 ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 1	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 12	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้

ค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

ตารางที่ 42 ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน
ของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 1	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 7	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 13	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 14	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 15	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 16	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 17	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 18	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 19	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 20	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้

ค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ตารางที่ 43 ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ
การนิเทศภายใน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ							
ข้อ 1	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้							
ข้อ 1	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านผลการนำรูปแบบไปใช้							
ข้อ 1	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้

ค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ
- การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ
- การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้รับการนิเทศ
- การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 44 การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ

แบบการ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง		
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล
การนิเทศ แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน	1	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	2	11	55.00	ต่ำ	19	95.00	สูงมาก
	3	12	60.00	ปานกลาง	18	90.00	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	11	55.00	ต่ำ	18.00	90.00	สูงมาก
การนิเทศ แบบให้ คำปรึกษา	4	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	5	11	55.00	ต่ำ	18	90.00	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	10.50	52.50	ต่ำมาก	17.50	87.50	สูงมาก
การนิเทศ แบบ พัฒนา ตนเอง	6	13	65.00	ปานกลาง	17	85.00	สูงมาก
	7	11	55.00	ต่ำ	18	90.00	สูงมาก
	8	12	60.00	ต่ำ	18	90.00	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	12	60.00	ต่ำ	17.67	88.33	สูงมาก
รวมทั้งหมด		90	450.00	-	142	710.00	-
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		11.25	56.25	ต่ำ	17.75	88.75	สูงมาก
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		1.04	-	-	0.71	3.54	-

ตารางที่ 45 การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ

แบบการ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง		
		คะแนน (30 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (30 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล
การนิเทศ แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน	1	14	46.67	ต่ำมาก	24	80.00	สูง
	2	13	43.33	ต่ำมาก	25	83.33	สูง
	3	13	43.33	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	13.33	44.43	ต่ำมาก	25.33	84.43	สูง
การนิเทศ แบบให้ คำปรึกษา	4	14	46.67	ต่ำมาก	25	83.33	สูง
	5	15	50.00	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	14.50	48.33	ต่ำมาก	26.50	88.33	สูงมาก
การนิเทศ แบบ พัฒนา ตนเอง	6	16	53.33	ต่ำมาก	24	80.00	สูง
	7	13	43.33	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	8	13	43.33	ต่ำมาก	25	83.33	สูง
	เฉลี่ยรวม	14.00	46.67	ต่ำมาก	25.33	84.33	สูง
รวมทั้งหมด		111	139.43		205	-	
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		13.89	46.30	ต่ำมาก	25.63	85.43	สูงมาก
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		1.13	-		1.51	-	

ตารางที่ 46 การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้รับการนิเทศ

แบบการ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง		
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล
การ นิเทศ แบบ เพื่อน ช่วย เพื่อน	1	8	40.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	2	9	45.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูง
	3	10	50.00	ต่ำมาก	15	75.00	สูง
	4	11	55.00	ต่ำ	16	80.00	สูง
	5	12	60.00	ต่ำ	18	90.00	สูงมาก
	6	13	65.00	ปานกลาง	17	85.00	สูงมาก
	7	14	70.00	ปานกลาง	17	85.00	สูงมาก
	8	11	55.00	ต่ำ	16	80.00	สูง
	9	11	55.00	ต่ำ	19	95.00	สูงมาก
	10	12	60.00	ต่ำ	17	85.00	สูงมาก
	11	11	55.00	ต่ำ	15	75.00	สูง
	12	10	50.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	13	9	45.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	14	9	45.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก
	15	9	45.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	16	8	40.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก
	17	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	18	10	50.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	19	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	20	8	40.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	21	9	45.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	22	14	70.00	ปานกลาง	17	85.00	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	10.36	51.82	ต่ำมาก	16.73	83.64	สูง

ตารางที่ 46 (ต่อ)

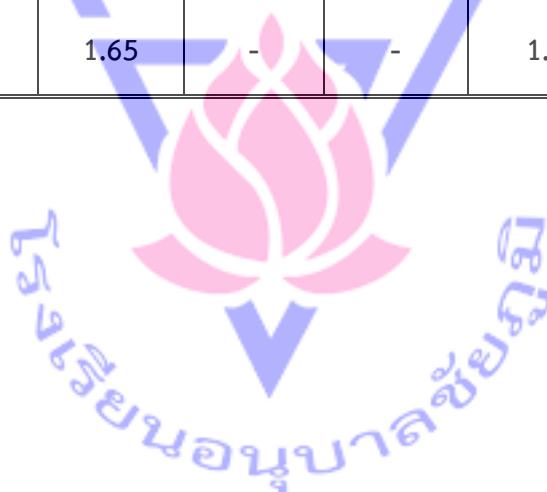
แบบการ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง			
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	
การนิเทศ แบบให้ คำปรึกษา	23	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก	
	24	10	50.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก	
	25	11	55.00	ต่ำ	16	80.00	สูง	
	26	9	45.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก	
	27	9	45.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก	
	28	8	40.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก	
	29	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก	
	30	12	60.00	ต่ำ	16	80.00	สูง	
	31	13	65.00	ปานกลาง	15	75.00	สูง	
	32	14	70.00	ปานกลาง	16	80.00	สูง	
	33	11	55.00	ต่ำ	16	80.00	สูง	
	34	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก	
	35	10	50.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก	
	36	11	55.00	ต่ำ	16	80.00	สูง	
		เฉลี่ยรวม	10.57	52.86	ต่ำมาก	16.71	83.57	สูง

ตารางที่ 46 (ต่อ)

แบบ การ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง		
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล
การ นิเทศ แบบ พัฒนา ตนเอง	37	8	40.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก
	38	7	35.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	39	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	40	14	70.00	ปานกลาง	16	80.00	สูง
	41	12	60.00	ต่ำ	15	75.00	สูง
	42	11	55.00	ต่ำ	16	80.00	สูง
	43	10	50.00	ต่ำมาก	17	85.00	สูงมาก
	44	10	50.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	45	9	45.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก
	46	9	45.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก
	47	13	65.00	ปานกลาง	16	80.00	สูง
	48	11	55.00	ต่ำ	17	85.00	สูงมาก
	49	10	50.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	50	11	55.00	ต่ำ	16	80.00	สูง
	51	10	50.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	52	9	45.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก
	53	8	40.00	ต่ำมาก	14	70.00	ปานกลาง
	54	10	50.00	ต่ำมาก	18	90.00	สูงมาก
	55	9	45.00	ต่ำมาก	15	75.00	สูง
	56	11	55.00	ต่ำ	17	85.00	สูงมาก
57	11	55.00	ต่ำ	17	85.00	สูงมาก	
58	12	60.00	ต่ำ	18	90.00	สูงมาก	

ตารางที่ 46 (ต่อ)

แบบ การ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง		
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล
	59	10	50.00	ต่ำมาก	16	80.00	สูง
	60	11	55.00	ต่ำ	18	90.00	สูงมาก
	61	12	60.00	ต่ำ	17	85.00	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	10.32	51.60	ต่ำมาก	16.68	83.40	สูง
	รวมทั้งหมด	634	3,170.00	-	1,019	5,095.00	-
	เฉลี่ยรวมทั้งหมด	10.39	51.97	ต่ำมาก	16.70	83.52	สูง
	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	1.65	-	-	1.01	-	-

ตารางที่ 47 การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ

แบบการ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง		
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล
การ นิเทศ แบบ เพื่อน ช่วย เพื่อน	1	15	50.00	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	2	14	46.67	ต่ำมาก	25	83.33	สูง
	3	15	50.00	ต่ำมาก	26	86.67	สูงมาก
	4	14	46.67	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก
	5	13	43.33	ต่ำมาก	24	80.00	สูง
	6	15	50.00	ต่ำมาก	25	83.33	สูง
	7	16	53.33	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก
	8	17	56.67	ต่ำ	27	90.00	สูงมาก
	9	14	46.67	ต่ำมาก	26	86.67	สูงมาก
	10	15	50.00	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	11	16	53.33	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	12	15	50.00	ต่ำมาก	26	86.67	สูงมาก
	13	13	43.33	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก
	14	18	60.00	ต่ำ	27	90.00	สูงมาก
	15	19	63.33	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	16	15	50.00	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	17	16	53.33	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก
	18	16	53.33	ต่ำมาก	26	86.67	สูงมาก
	19	17	56.67	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	20	15	50.00	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	21	14	46.67	ต่ำมาก	25	83.33	สูง
	22	17	56.67	ต่ำ	28	93.33	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	15.41	51.36	ต่ำมาก	26.55	88.48	สูงมาก

ตารางที่ 47 (ต่อ)

แบบการ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง			
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	
การนิเทศ แบบให้ คำปรึกษา	23	15	50.00	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก	
	24	16	53.33	ต่ำมาก	24	80.00	สูง	
	25	17	56.67	ต่ำ	25	83.33	สูง	
	26	18	60.00	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก	
	27	16	53.33	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก	
	28	18	60.00	ต่ำ	25	83.33	สูง	
	29	19	63.33	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก	
	30	16	53.33	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก	
	31	15	50.00	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก	
	32	17	56.67	ต่ำ	28	93.33	สูงมาก	
	33	18	60.00	ต่ำ	27	90.00	สูงมาก	
	34	19	63.33	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก	
	35	15	50.00	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก	
	36	17	56.67	ต่ำ	27	90.00	สูงมาก	
		เฉลี่ยรวม	16.86	56.19	ต่ำ	26.57	88.57	สูงมาก

ตารางที่ 47 (ต่อ)

แบบ การ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง		
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล
การ นิเทศ	37	17	56.67	ต่ำ	28	93.33	สูงมาก
	38	17	56.67	ต่ำ	28	93.33	สูงมาก
แบบ พัฒนา ตนเอง	39	15	50.00	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	40	16	53.33	ต่ำมาก	25	83.33	สูง
	41	18	60.00	ต่ำ	27	90.00	สูงมาก
	42	16	53.33	ต่ำมาก	26	86.67	สูงมาก
	43	17	56.67	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	44	17	56.67	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	45	18	60.00	ต่ำ	27	90.00	สูงมาก
	46	19	63.33	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	47	15	50.00	ต่ำมาก	25	83.33	สูง
	48	16	53.33	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	49	17	56.67	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	50	17	56.67	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	51	15	50.00	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	52	16	53.33	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก
	53	17	56.67	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	54	18	60.00	ต่ำ	25	83.33	สูง
55	16	53.33	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก	
56	18	60.00	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก	
57	16	53.33	ต่ำมาก	27	90.00	สูงมาก	
58	17	56.67	ต่ำ	25	83.33	สูง	

ตารางที่ 47 (ต่อ)

แบบ การ นิเทศ	คนที่	ก่อน			หลัง		
		คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน (20 คะแนน)	ร้อยละ	แปลผล
	59	17	56.67	ต่ำ	26	86.67	สูงมาก
	60	18	60.00	ต่ำ	27	90.00	สูงมาก
	61	16	53.33	ต่ำมาก	28	93.33	สูงมาก
	เฉลี่ยรวม	16.76	55.87	ต่ำ	26.48	88.27	สูงมาก
	รวมทั้งหมด	994	3,313.33	-	1,618	5,393.33	-
	เฉลี่ยรวมทั้งหมด	16.30	54.32	ต่ำมาก	26.52	88.42	สูงมาก
	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	1.46	-	-	1.09	-	-

ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
a1	69	4.3962	.56635
a2	69	4.1887	.80995
a3	69	4.1321	.76051
a4	69	4.2453	.78215
a5	69	4.3208	.64371
a6	69	4.4151	.56955
a7	69	4.2453	.61724
a8	69	4.1509	.63234
a9	69	4.0566	.71831
a10	69	4.2453	.64765
a11	69	4.2075	.74314
a12	69	4.2830	.71730
a13	69	4.1698	.69989
a14	69	4.2642	.62484
TotelA	69	4.2372	.39318
Valid N (listwise)	69		

ผลการวิเคราะห์ความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
b1	69	4.2453	.64765
b2	69	4.1321	.68043
b3	69	4.5094	.63919
b4	69	4.1132	.75091
b5	69	4.2264	.66914
b6	69	4.4151	.63349
b7	69	4.2830	.66151
b8	69	4.0755	.72983
b9	69	4.2075	.66096
b10	69	4.0943	.74069
b11	69	4.2642	.76337
b12	69	4.1698	.69989
b13	69	4.1509	.71780
b14	69	4.2264	.75042
TotelB	69	4.2224	.35732
Valid N (listwise)	69		

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการนิเทศของครูผู้นิเทศ โดยรวม
(ประเมินโดย ผู้วิจัย ครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ)

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Total * Group	77	100.0%	0	.0%	77	100.0%

Report

Total

Group	Mean	N	Std. Deviation
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.4738	28	.28148
แบบให้คำปรึกษา	4.6516	18	.19634
แบบพัฒนาตนเอง	4.5668	31	.23669
Total	4.5523	77	.25338

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการนิเทศของครูผู้นิเทศ โดยผู้วิจัย

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
total * Group	8	100.0%	0	.0%	8	100.0%

Report

total

Group	Mean	N	Std. Deviation
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.4872	3	.31088
แบบให้คำปรึกษา	4.5769	2	.16318
แบบพัฒนาตนเอง	4.5897	3	.04441
Total	4.5481	8	.18588

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการนิเทศของครูผู้นิเทศ โดยครูผู้นิเทศ

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Total * Group	8	100.0%	0	.0%	8	100.0%

Report

Total

Group	Mean	N	Std. Deviation
เพื่อนช่วยเพื่อน	4.5385	3	.27735
ให้คำปรึกษา	4.5000	2	.38075
พัฒนาตนเอง	4.3590	3	.34687
Total	4.4615	8	.29074

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการนิเทศของครูผู้นิเทศ โดยครูผู้รับการนิเทศ

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Total * group	61	100.0%	0	.0%	61	100.0%

Report

Total

group	Mean	N	Std. Deviation
เพื่อนช่วยเพื่อน	4.4615	22	.29235
ให้คำปรึกษา	4.6095	14	.22528
พัฒนาตนเอง	4.6864	25	.17615
Total	4.5692	61	.25848

ผลการวิเคราะห์การนิเทศรายข้อของครูผู้นิเทศหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ

ขั้นที่ 1 ประชุมก่อนการสังเกตการจัดการเรียนรู้

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
a1	77	4.6393	.48418
a2	77	4.5082	.74438
a3	77	4.6230	.58206
a4	77	4.5574	.56346
a5	77	4.4918	.59506
a6	77	4.6230	.48867
TolA	77	4.5738	.36708
Valid N (listwise)	77		

ขั้นที่ 2 สังเกตการจัดการเรียนรู้

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
b1	77	4.4590	.56491
b2	77	4.5738	.56152
b3	77	4.5902	.61582
b4	77	4.5902	.52843
TolB	77	4.5533	.35682
Valid N (listwise)	77		

ขั้นที่ 3 ประชุมหลังสังเกตการจัดการเรียนรู้

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
c1	77	4.5410	.56491
c2	77	4.4426	.56346
c3	77	4.5410	.62112
TolC	77	4.5082	.37321
Valid N (listwise)	77		

เฉลี่ยรวมทั้ง 3 ชั้น

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
TolA	77	4.5738	.36708
TolB	77	4.5533	.35682
TolC	77	4.5082	.37321
Toltal	77	4.5523	.25338
Valid N (listwise)	77		

ผลการวิเคราะห์ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ โดยภาพรวม

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Toltd * Group	61	100.0%	0	.0%	61	100.0%
Toltd * a1	61	100.0%	0	.0%	61	100.0%

Toltd * Group

Toltd

Group	Mean	N	Std. Deviation
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.3719	22	.28290
แบบให้คำปรึกษา	4.5974	14	.21493
แบบพัฒนาตนเอง	4.6564	25	.11253
Total	4.5193	61	.25599

ผลการวิเคราะห์จิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ โดยภาพรวม

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Total * group	61	100.0%	0	.0%	61	100.0%

Report

Total

group	Mean	N	Std. Deviation
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.3246	22	.24516
แบบให้คำปรึกษา	4.6474	14	.17063
แบบพัฒนาตนเอง	4.6090	25	.19657
Total	4.5000	61	.25746

ผลการวิเคราะห์คุณภาพงานวิจัยผู้รับการนิเทศ โดยภาพรวม

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Total * group	61	100.0%	0	.0%	61	100.0%

Report

Total

group	Mean	N	Std. Deviation
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.5053	22	.10124
แบบให้คำปรึกษา	4.6192	14	.13623
แบบพัฒนาตนเอง	4.6538	25	.09674
Total	4.5811	61	.12760

ผลการวิเคราะห์ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ ประเมินโดยผู้วิจัย

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Total * Group	61	100.0%	0	.0%	61	100.0%

Report

Total

Group	Mean	N	Std. Deviation
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.3421	22	.29310
แบบให้คำปรึกษา	4.5769	14	.25217
แบบพัฒนาตนเอง	4.5923	25	.17059
Total	4.4822	61	.27410

ผลการวิเคราะห์ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ ประเมินโดยครูผู้นิเทศ

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Total * Group	61	100.0%	0	.0%	61	100.0%

Report

Total

Group	Mean	N	Std. Deviation
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.3947	22	.27983
แบบให้คำปรึกษา	4.5923	14	.19348
แบบพัฒนาตนเอง	4.6385	25	.08697
Total	4.5222	61	.23826

ผลการวิเคราะห์ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ ประเมินโดยครูผู้รับการนิเทศ

Means

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
ToltalC * Group	61	100.0%	0	.0%	61	100.0%

Report

ToltalC

Group	Mean	N	Std. Deviation
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.3789	22	.29360
แบบให้คำปรึกษา	4.6231	14	.21662
แบบพัฒนาตนเอง	4.7385	25	.16093
Total	4.5533	61	.28252

ผลการวิเคราะห์ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศรายข้อ โดยภาพรวม
(ประเมินโดย ผู้วิจัย ครูผู้นิเทศ ครูผู้รับการนิเทศ)

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
a1	183	4.5259	.63281
a2	183	4.4963	.63333
a3	183	4.5407	.52919
a4	183	4.4296	.72833
a5	183	4.4815	.73151
a6	183	4.6000	.64876
a7	183	4.5704	.66401
a8	183	4.6222	.60922
a9	183	4.4519	.68805
a10	183	4.4741	.63281
Total	183	4.5193	.26528
Valid N (listwise)	183		

ผลการวิเคราะห์จิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ รายข้อ

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
a1	61	4.5556	.62361
a2	61	4.6222	.57560
a3	61	4.5111	.54864
a4	61	4.5778	.69048
a5	61	4.6000	.65366
a6	61	4.5333	.66058
a7	61	4.4889	.66134
a8	61	4.4667	.72614
a9	61	4.4444	.72474
a10	61	4.4222	.58344
a11	61	4.4000	.68755
a12	61	4.3778	.64979
Toltal	61	4.5000	.25746
Valid N (listwise)	61		

การวิเคราะห์คุณภาพงานวิจัยของครูโรงเรียนสุนทรวัฒน์นารายชื่อ โดยภาพรวม

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a1	69	4.00	5.00	4.6415	.48415
a2	69	3.00	5.00	4.7170	.49526
a3	69	3.00	5.00	4.5660	.53742
a4	69	3.00	5.00	4.4717	.66806
a5	69	3.00	5.00	4.4151	.66315
a6	69	4.00	5.00	4.7925	.40943
a7	69	4.00	5.00	4.8113	.39500
a8	69	4.00	5.00	4.5849	.49745
a9	69	4.00	5.00	4.4906	.50469
a10	69	3.00	5.00	4.2830	.56763
a11	69	4.00	5.00	4.4906	.50469
a12	69	4.00	5.00	4.7736	.42252
a13	69	4.00	5.00	4.3774	.48936
a14	69	3.00	5.00	4.3396	.51677
a15	69	4.00	5.00	4.8491	.36142
a16	69	4.00	5.00	4.7925	.40943
a17	69	4.00	5.00	4.6604	.47811
a18	69	4.00	5.00	4.3019	.46347
a19	69	4.00	5.00	4.6038	.49379
a20	69	5.00	5.00	5.0000	.00000
Tolal2	69	4.30	4.80	4.5981	.12746
Valid N (listwise)	69				

การวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการประเมินการนิเทศภายใน แยกเป็นด้าน

ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
a1	69	4.6415	.48415
a2	69	4.3962	.59935
a3	69	4.5094	.50469
a4	69	4.3774	.59570
a5	69	4.5660	.50036
TolalA	69	4.4981	.25305
Valid N (listwise)	69		

ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
b1	69	4.7547	.43437
b2	69	4.8113	.39500
b3	69	4.5849	.49745
b4	69	4.6415	.48415
TolalB	69	4.6981	.25172
Valid N (listwise)	69		

ด้านผลการนำรูปแบบไปใช้

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
c1	69	4.4717	.50398
c2	69	4.5283	.50398
c3	69	4.8491	.36142
c4	69	4.7358	.44510
c5	69	4.7547	.43437
ToltalC	69	4.6679	.21102
Valid N (listwise)	69		

การวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการประเมินการนิเทศภายใน โดยภาพรวม

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ToltalA	69	4.4981	.25305
ToltalB	69	4.6981	.25172
ToltalC	69	4.6679	.21102
Toltal	69	4.6159	.15613
Valid N (listwise)	69		

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ เขต 1 เป็นเครื่องมือที่วิจัยพัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับการดำเนินการวิจัย เพื่อใช้ในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งเก็บข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) = การวิจัย Research (R_1) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการ

ระยะที่ 2 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development) = การพัฒนา Development (D_1) : การสร้างและพัฒนารูปแบบ

ระยะที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) = การวิจัย Research (R_2) : การทดลองใช้รูปแบบ

ระยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) = การพัฒนา Development (D_2) : การประเมินและปรับปรุงรูปแบบ

ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอโดยแบ่งออกตามขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดดังตารางที่ 48

ตารางที่ 48 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งตามขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย	วัตถุประสงค์	เครื่องมือ
1. Analysis (R ₁) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสภาพความต้องการ	<p>1. เพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนา รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนา สมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้น เรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา</p> <p>2. เพื่อนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มากำหนด เป้าหมาย จุดประสงค์ของรูปแบบการ นิเทศภายในให้ตรงกับสภาพที่ต้องการ</p> <p>3. เพื่อให้ทราบสภาพปัญหาและความ ต้องการเกี่ยวกับสมรรถนะของครูด้านการ ทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการนิเทศการ สอนภายในโรงเรียน</p> <p>4. เพื่อนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มากำหนด กรอบเนื้อหาของรูปแบบการนิเทศ</p>	<p>- แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง</p> <p>- แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาและความต้องการใน การทำวิจัยในชั้นเรียน</p>
2. Design and Development (D ₁) การออกแบบและ การพัฒนา	<p>1. เพื่อระบุผลลัพธ์ของรูปแบบการนิเทศ ภายใน</p> <p>2. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในและ เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศ ภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้าน การทำวิจัยในชั้นเรียน</p> <p>3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการ นิเทศภายในและเครื่องมือประกอบการใช้ รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนา สมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้น เรียน</p> <p>4. เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการ ทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา</p>	<p>- แบบประเมินความ เหมาะสมของรูปแบบการ นิเทศภายในเพื่อพัฒนา สมรรถนะของครูด้าน การทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน สุนทรวัฒนา</p>

ตารางที่ 48 (ต่อ)

ขั้นตอนการวิจัย	วัตถุประสงค์	เครื่องมือ
3. Research (R ₂) การนำไปใช้	<p>ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 2. ประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ 3. ประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 4. ประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ 5. ประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ 6. ประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน 7. ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบสัมภาษณ์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน 2. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 3. แบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ 4. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 5. แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ 6. แบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ 7. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน 8. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน
4. Evaluation (D ₂) การประเมินผล	<p>เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1</p>	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน (Research (R₁))

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

รายการ		คะแนน									
		ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.	การเก็บรวบรวมข้อมูล										
8.	การวิเคราะห์ข้อมูล										
9.	การอภิปรายผลการวิจัย										
10.	การบริหารเวลาในการวิจัย										
11.	แหล่งวิชาการเพื่อศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน										
12.	บุคคลให้คำปรึกษา										
13.	การนิเทศ ติดตามผลจาก ผู้เกี่ยวข้อง										
14.	การเขียนรายงานการวิจัย										

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 2 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศภายใน (Development (D₁))

- แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

**แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู
ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบ)**

คำชี้แจง

1. เครื่องมือฉบับนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

2. รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) หมายถึง โครงสร้างทางความคิดที่แสดงองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการนิเทศภายใน ที่เป็นกระบวนการ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ **ขั้นตอนที่ 1 Classifying : C** คัดกรองระดับความรู้ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อจัดกลุ่มครูและเลือกวิธีการนิเทศที่ต้องการและเหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่ม **ขั้นตอนที่ 2 Informing : I** 2.1 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 2.2 การสร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ **ขั้นตอนที่ 3 Planning : P** 3.1 วางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศระหว่างครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ 3.2 กำหนดช่วงเวลาของการนิเทศ **ขั้นตอนที่ 4 Proceeding : P** 4.1 ประชุมก่อนการสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 4.2 สังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน 4.3 ประชุมหลังสังเกตการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน **ขั้นตอนที่ 5 Evaluating : E** 5.1. ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน 5.2 ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน 5.3 ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน **และขั้นตอนที่ 6 Reflecting : R** 6.1 ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 6.2 นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการวิจัยทำในชั้นเรียนต่อไป เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1

3. ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือฉบับนี้ จะนำไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model) ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน

4. ข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นของท่านจะมีประโยชน์อย่างยิ่ง จึงขอความกรุณาแสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็นให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

5. เครื่องมือฉบับนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี และความเหมาะสม

ตอนที่ 3 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ - สกุลอายุ.....ปี
2. ตำแหน่ง
3. สถานที่ทำงาน
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก
5. สาขา
6. ประสบการณ์การทำงาน () ต่ำกว่า 15 ปี () 16 – 20 ปี
() 21 – 25 ปี () 26 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี และความเหมาะสม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย แสดงระดับคะแนนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

1) ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี โดย

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าประเด็นที่เสนอมีความสมเหตุสมผลกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าประเด็นที่เสนอมีความสมเหตุสมผลกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าประเด็นที่เสนอไม่มีความสมเหตุสมผลกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง

2) ความเหมาะสมของรูปแบบ โดย

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับคะแนน								ข้อเสนอแนะ
	ความสมเหตุสมผล เชิงทฤษฎี			ความเหมาะสม					
	+1	0	-1	5	4	3	2	1	
ขั้นตอนที่ 5 Evaluating : E 1. ประเมินผลก่อนการนิเทศ ภายใน									
	2. ประเมินผลระหว่างการนิเทศ ภายใน								
	3. ประเมินผลหลังการนิเทศ ภายใน								
ขั้นตอนที่ 6 Reflecting : R 1. ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการ นิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน									
	2. นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการ วางแผน/ปรับปรุงการวิจัย ทำในชั้นเรียนต่อไป								
4. เจื่อนไขในการนำรูปแบบไปใช้ มีความสอดคล้องกับหลักการ วัตถุประสงค์ และกระบวนการ นิเทศการสอนของรูปแบบ									

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย แสดงระดับคะแนนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ (CIPPER Model)

- +1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกันของประเด็นที่เสนอกับรูปแบบการนิเทศภายใน
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกันของประเด็นที่เสนอกับรูปแบบการนิเทศภายใน
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกันของประเด็นที่เสนอกับรูปแบบการนิเทศภายใน

ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. รูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” มีความสอดคล้องกับสภาพและครอบคลุมความต้องการจำเป็น				
2. แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” มีความสัมพันธ์ สอดคล้องและส่งเสริมกันและกัน				
3. การดำเนินการตามกระบวนการรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” แต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องกัน				
4. การดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของรูปแบบ				
5. เครื่องมือที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศภายใน ซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” มีความสอดคล้องกับความต้องการจำเป็น				

ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
6. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมายของการใช้รูปแบบการนิเทศภายในซีไอดับเบิลพีอีอาร์ “CIPPER Model” มีความสอดคล้องกัน				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครู ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน Research (R₂) :

1. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
2. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
3. แบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศ
4. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
5. แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ
6. แบบประเมินจิตวิจัยของครูผู้รับการนิเทศ
7. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายใน
8. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายใน

**แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูผู้รับการนิเทศ**

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ประสบการณ์ในการสอน () ต่ำกว่า 5 ปี () 5 – 10 ปี () 11 ปีขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก
4. สอนวิชา.....

ตอนที่ 2 แนวทางการสัมภาษณ์

ขั้นนำ ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สัมภาษณ์ โดยเริ่มด้วยการอธิบายความเป็นมาของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้

ขั้นการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ตามประเด็นดังนี้

ด้านการจัดการเรียนรู้

- 1) ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้
- 2) ความมุ่งมั่นในการพัฒนาวิชาชีพ (ด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้, ด้านการอบรม

สัมมนา ด้านการศึกษาต่อ ฯลฯ)

ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

- 1) การได้รับการพัฒนาเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน
- 2) ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน (จำนวนเรื่องต่อปี)
- 3) ความสามารถของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 4) ความมุ่งมั่น ตั้งใจ ในการพัฒนานักเรียนด้วยวิธีการวิจัย

ขั้นสรุป ผู้วิจัยสรุปและทบทวนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แต่ละประเด็น ให้ผู้รับการสัมภาษณ์ตรวจสอบ และเปิดโอกาสให้ผู้รับการสัมภาษณ์ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม กล่าวอำลาและขอบคุณ ที่ให้ความร่วมมือ

แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ
โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา
(สำหรับผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ)

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ × หน้าข้อความที่ ไม่ถูกต้อง
 ตรงตามหลักการและวิธีดำเนินการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน

-1. การนิเทศภายในเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอน ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีมาตรฐาน และทันกับยุคสมัย
-2. วัตถุประสงค์ของการนิเทศภายใน คือ การปรับปรุง ส่งเสริมครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
-3. ผู้นิเทศควรเลือกใช้กิจกรรมการนิเทศที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน
-4. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ ได้แก่ ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศ และผู้สนับสนุนการนิเทศ
-5. การนิเทศภายในโรงเรียนจำเป็นต้องมีการวางแผนและมีเป้าหมายเดียวกัน โดยคำนึงถึงปัญหา ความต้องการและความพร้อมของบุคลากรในโรงเรียน
-6. การนิเทศภายในเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานและเป็นการส่งเสริมขวัญกำลังใจอีกทางหนึ่งด้วย
-7. การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้โรงเรียนต้องดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน
-8. การนิเทศที่มุ่งพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบใดก็ตาม ต้องเริ่มด้วยการสร้างความเข้าใจและความรู้สึกที่ดีต่อกันและกันก่อนเสมอ
-9. การจับคู่กันเพื่อสลับกันนิเทศโดยมีหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมนิเทศ เรียกการนิเทศแบบนี้ว่า “การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน”
-10. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะต้องมาจากความต้องการ และความสมัครใจระหว่างเพื่อนครูด้วยกัน เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของตนเองและของเพื่อนครูเป็นสำคัญ
-11. บุคลากรที่ทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนต้องเป็นเพื่อนครูที่สอนในรายวิชาเดียวกัน ด้วยวิธีเดียวกันเท่านั้น
-12. การนิเทศโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการ (Mentoring Approach) เป็นการนิเทศที่เหมาะสมสำหรับครูบรรจุใหม่หรือครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย
-13. การใช้วิธีการนิเทศแบบเดียวกันใช้กับครูทุกคน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ย่อมจะได้ผลดีเป็นมาตรฐานเดียวกันเสมอ
-14. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ดำเนินการโดยผู้บริหาร ผู้นิเทศที่มีความรู้และประสบการณ์หรือการสอนหรือผู้ที่อบรมการนิเทศมาโดยตรง

-15. การที่บุคลากรในโรงเรียน 2 คน ปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของตนสังเกตการสอน แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นกัน เรียกว่า การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ
-16. การนิเทศโดยผู้บริหารต้องสังเกตการจัดการเรียนรู้ของครูบ่อย ๆ เพราะต้องดูว่าครูกำลังทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อะไร และสอนมีคุณภาพเพียงใด
-17. การนิเทศแบบพัฒนาตนเองมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูที่มีความพร้อมทางสติปัญญา และความสามารถได้พัฒนาความรู้และทักษะจากการเรียนรู้ของตนเองสู่ผู้อื่นอย่างอิสระ
-18. ผู้บริหารสามารถแนะนำ จูงใจให้ครูแต่ละคนเลือกวิธีการนิเทศที่เหมาะสมที่สุดกับตัวครูได้
-19. การสร้างและเลือกใช้เครื่องมือสังเกตการจัดการเรียนรู้จะต้องมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน และเทคนิควิธีสอน
-20. การนิเทศทุกรูปแบบสามารถนำมาปรับใช้ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แบบประเมินความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อ
พัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
(สำหรับครูผู้นิเทศประเมินตนเองและครูผู้รับนิเทศ ผู้วิจัยประเมินครูผู้นิเทศ)

ชื่อ - สกุลผู้ถูกประเมิน

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น/ระดับการปฏิบัติตาม
ซึ่งมีเกณฑ์ระดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 มากที่สุด หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอ
ระดับ 4 มาก หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่
ระดับ 3 ปานกลาง หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง
ระดับ 2 น้อย หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย
ระดับ 1 น้อยที่สุด หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นน้อยมาก

พฤติกรรมการนิเทศ/การปฏิบัติ	ระดับความเห็น/ ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
ขั้นที่ 1 ประชุมก่อนการสังเกตการจัดการเรียนรู้					
1. ครูผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศประชุมปรึกษาหารือเพื่อกำหนด ประเด็นการนิเทศ ก่อนการสังเกตการจัดการเรียนรู้					
2. สามารถจัดเตรียมเครื่องมือการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เลือกไว้					
3. สามารถใช้คำถามเพื่อให้ได้คำตอบ และความคิดเห็นที่ชัดเจนใน ขณะที่ประชุมปรึกษาหารือ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครู					
4. ใช้เวลาแก่ผู้รับการนิเทศในการคิด หลังจากถามคำถามในขณะที่ มีการประชุมปรึกษาหารือได้อย่างเหมาะสม					
5. สามารถจูงใจ และทำให้ครูยอมรับว่าการนิเทศการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
6. มีความตั้งใจ และฟังด้วยท่าทีที่สนใจจริง ในขณะที่มีการประชุม ปรึกษาหารือ					

พฤติกรรมกรณีเทศ/การปฏิบัติ	ระดับความเห็น/ ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
ขั้นที่ 2 สังเกตการจัดการเรียนรู้					
1. ดำเนินกรณีเทศการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนกรณีเทศที่เตรียมไว้					
2. สามารถสังเกตและบันทึกการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้					
3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้					
4. มีความรู้ความเข้าใจและมีความชำนาญในการสังเกตและบันทึกการจัดการเรียนรู้					
ขั้นที่ 3 ประชุมหลังสังเกตการจัดการเรียนรู้					
1. การช่วยเหลือแนะนำครูได้ตรงตามความต้องการของครู					
2. สามารถช่วยเหลือแนะนำครูให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					
3. สามารถเป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพให้กับครูได้เป็นอย่างดี					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา
(สำหรับครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ทับตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที

1. ข้อใดกล่าวถึงลักษณะการวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้อง
 - ก. เป็นผลงานของครูผู้สอน
 - ข. เป็นการแก้ปัญหาการเรียนการสอน
 - ค. เป็นงานสนองตามนโยบายการศึกษา
 - ง. เป็นการพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐาน
2. การคาดคะเนคำตอบของการวิจัยอย่างมีเหตุผลตรงกับข้อใด
 - ก. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย
 - ข. การอภิปรายผลการวิจัย
 - ค. ความมุ่งหมายการวิจัย
 - ง. สมมุติฐานการวิจัย
3. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน
 - ก. หาสาเหตุของพฤติกรรม
 - ข. ประเมินทัศนคติผู้เรียน
 - ค. แก้ปัญหาผู้เรียน
 - ง. พัฒนาผู้เรียน
4. การวิจัยในชั้นเรียนต้องดำเนินการตามขั้นตอนใดเป็นอันดับแรก
 - ก. ออกแบบการวิจัย
 - ข. เก็บรวบรวมข้อมูล
 - ค. การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย
 - ง. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
5. คำจำกัดความหรือนิยามศัพท์เฉพาะในรายงานการวิจัยควรมีลักษณะเช่นไร
 - ก. มีความหมายกว้าง
 - ข. เขียนใช้เฉพาะงานวิจัยเรื่องนั้น ๆ
 - ค. เขียนให้สอดคล้องกับคำในพจนานุกรม
 - ง. เขียนคำจำกัดความเฉพาะคำทางทฤษฎีเท่านั้น

6. การตั้งชื่อเรื่องการวิจัยมีหลายองค์ประกอบยกเว้นข้อใด
- ตัวแปรในการวิจัย
 - สมมุติฐานการวิจัย
 - นวัตกรรมในการวิจัย
 - จุดมุ่งหมายของการวิจัย
7. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ต่ำสุด ถ้าต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยอย่างไร
- เพื่อสำรวจปัญหาในชั้นเรียน
 - เพื่อทดลองนวัตกรรมในชั้นเรียน
 - เพื่อแก้ไขหรือพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน
 - เพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้
8. ข้อใดไม่ใช่ความมุ่งหมายในการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
- ควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน
 - ใช้อ้างอิงกับกลุ่มประชากร
 - ช่วยกำหนดการสร้างเครื่องมือ
 - ตอบปัญหาของการวิจัยได้อย่างถูกต้อง
9. ข้อใดไม่ใช่วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง
- ใช้การคาดคะเน
 - ใช้สูตรคำนวณ
 - ใช้ตารางสำเร็จรูป
 - ใช้เกณฑ์ร้อยละ
10. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีจำนวน 13 คน หากต้องการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาด้านคิดคำนวณ ควรเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีใด
- สุ่มแบบแบ่งชั้น
 - สุ่มแบบอย่างง่าย
 - เลือกแบบเจาะจง
 - สุ่มแบบหลายขั้นตอน
11. ตัวแปรอิสระของการวิจัยในชั้นเรียนได้แก่ข้อใด
- บรรยากาศในโรงเรียน
 - นวัตกรรมที่นำมาทดลอง
 - กิจกรรมการเรียนการสอน
 - การพัฒนาการเรียนการสอน

12. การพัฒนาการพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ข้อใดคือตัวแปรตาม
- ก. เพศ
 - ข. ระดับ
 - ค. วิธีการพัฒนา
 - ง. พฤติกรรมการอ่าน
13. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและการสอนปกติ” จากชื่อเรื่องการวิจัยที่กำหนดให้ ข้อใดเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา
- ก. วิธีการสอนโดยใช้เกม
 - ข. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำภาษาอังกฤษ
 - ค. วิธีการสอนแบบปกติ
 - ง. วิธีการสอนโดยใช้เกมและวิธีการสอนแบบปกติ
14. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจำเป็นอย่างไรสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน
- ก. กำหนดปัญหาวิจัย
 - ข. กำหนดวิธีการในการทำวิจัย
 - ค. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย
 - ง. กำหนดแนวทางการสร้างนวัตกรรม
15. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องควรทำเมื่อใด
- ก. ก่อนที่จะได้ปัญหาการวิจัย
 - ข. ก่อนที่จะตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย
 - ค. หลังจากมีปัญหาวิจัยแล้ว
 - ง. หลังจากกำหนดสมมติฐานการวิจัยแล้ว
16. การเลือกนวัตกรรมมาใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนข้อใดสำคัญที่สุด
- ก. สะดวกทำได้ง่ายในท้องถิ่น
 - ข. มีประสิทธิภาพตรงกับปัญหา
 - ค. ประหยัดสามารถจัดทำเองได้
 - ง. หาซื้อได้ง่ายและเป็นที่ยอมรับ

17. ความพึงพอใจของครูต่อการจัดเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญโรงเรียนสุนทรวัฒนา หัวข้อวิจัยนี้ควรใช้เครื่องมือชนิดใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- แบบสัมภาษณ์
 - แบบสังเกตพฤติกรรม
 - แบบทดสอบอิงเกณฑ์
 - แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า
18. การหาคุณภาพของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลข้อใดสำคัญที่สุด
- ความเชื่อมั่น
 - ความยากง่าย
 - ความเที่ยงตรง
 - อำนาจการจำแนก
19. ผลการวิเคราะห์ชุดการสอนเรื่องแรงและการเคลื่อนที่มีค่า E1/E2 เท่ากับ 82.16/83.19 ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับ E1
- เป็นผลการสอบรวม
 - เป็นคะแนนระหว่างเรียน
 - เป็นผลการทดสอบก่อนเรียน
 - เป็นผลการทดสอบหลังเรียน
20. จากข้อ 18 การแปลผลที่ถูกต้องคือข้อใด
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
 - นวัตกรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
 - จากการสอนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
 - จากการสอนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับ 0.5
21. เหตุใดจึงต้องหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมทางการศึกษาก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย
- เพื่อให้สามารถระบุเกณฑ์มาตรฐานของนวัตกรรมนั้นได้
 - เพื่อยืนยันความถูกต้องของขั้นตอนการสร้างว่าเป็นไปตามลำดับ
 - เพื่อความน่าเชื่อถือของนวัตกรรมนั้นเมื่อนำไปเผยแพร่หรือจำหน่าย
 - เพื่อยืนยันความมั่นใจว่านวัตกรรมนั้นมีคุณภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริง

22. ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน จำนวน 45 คน พบว่า มีนักเรียน 2 คนที่อ่านไม่ได้ ครูควรดำเนินการออกแบบการวิจัยแก้ปัญหาอย่างไร
- พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้
 - ศึกษารายกรณีเพื่อแก้ปัญหา
 - วิจัยเชิงทดลองพัฒนานวัตกรรม
 - วิจัยเชิงประเมินเพื่อแก้ปัญหา
23. ข้อใดกล่าว**ไม่ถูกต้อง**เกี่ยวกับขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research)
- สำรวจและวิเคราะห์ปัญหา
 - กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา
 - พัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม
 - ปรับปรุงกระบวนการ
24. รจนายากทราบว่าการวิจัยเรื่องหนึ่งที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติใดในการวิเคราะห์ข้อมูลจนควรศึกษารายงานวิจัยส่วนใด
- บทนำ
 - วิธีดำเนินการวิจัย
 - ผลของการวิจัย
 - สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
25. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้ t-test Dependence Samples การวิจัยออกแบบการทดลองแบบใด
- ทดลองกลุ่มเดียว สอบครั้งเดียว
 - ทดลองกลุ่มเดียว สอบสองครั้ง
 - ทดลองสองกลุ่ม สอบครั้งเดียว
 - ทดลองสองกลุ่ม สอบสองครั้ง
26. การเลือกใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต้องพิจารณาจากสิ่งใด
- ลักษณะของข้อมูลที่รวบรวมได้
 - ข้อตกลงเบื้องต้นของสถิตินั้น ๆ
 - วัตถุประสงค์ของการวิจัย
 - ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

27. การวิเคราะห์ข้อมูลความสอดคล้องกับข้อใดมากที่สุด
- ก. เครื่องมือในการวิจัย
 - ข. วัตถุประสงค์การวิจัย
 - ค. ประโยชน์ของการวิจัย
 - ง. ลักษณะของประชากร
28. รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนสอดคล้องกับสิ่งใด
- ก. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
 - ข. ความต้องการของโรงเรียน
 - ค. ผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย
 - ง. งบประมาณสนับสนุนการวิจัย
29. ในการอ่านรายงานการวิจัยอย่างคร่าว ๆ ควรอ่านส่วนใดของรายงาน
- ก. บทคัดย่อ บทนำ บทสรุป
 - ข. บทนำ บทสรุป ภาคผนวก
 - ค. บทคัดย่อ บทสรุป ภาคผนวก
 - ง. บทนำ วิธีดำเนินการวิจัย บทสรุป
30. วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานการวิจัยในชั้นเรียนข้อใดสำคัญที่สุด
- ก. เพื่อให้เป็นหลักฐานในการทำวิจัย
 - ข. เพื่อให้ครบกระบวนการในการวิจัย
 - ค. เพื่อเป็นผลงานและเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ
 - ง. เพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนที่ค้นพบให้ผู้อื่นทราบ

แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายใน
เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
(สำหรับครูผู้รับการนิเทศประเมินตนเอง และครูผู้นิเทศ ผู้วิจัยประเมินครูผู้รับการนิเทศ)

ชื่อ - สกุล.....ผู้ถูกประเมิน

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น/ระดับการปฏิบัติตาม
พฤติกรรมในการปฏิบัติการนิเทศ ซึ่งมีเกณฑ์ระดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้
ระดับ 5 มากที่สุด หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอ
ระดับ 4 มาก หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่
ระดับ 3 ปานกลาง หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง
ระดับ 2 น้อย หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย
ระดับ 1 น้อยที่สุด หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นน้อยมาก

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
1. สามารถกำหนดปัญหาการวิจัยแล้วตั้งเป็นชื่อเรื่องการวิจัยได้					
2. สามารถกำหนดตัวแปรต้น ตัวแปรตามจากเรื่องวิจัยที่สนใจได้					
3. สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้					
4. สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้					
5. สามารถสืบค้นข้อมูล สารสนเทศในการทำวิจัยได้					
6. สามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างเป็นระบบ					
7. สามารถวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิจัยได้					
8. สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้					
9. สามารถใช้กระบวนการวิจัยแสวงหาคำตอบเมื่อพบปัญหาในการจัดการเรียนรู้					
10. สามารถสอดแทรกกระบวนการวิจัยในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การทำโครงการ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นต้น					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

**แบบประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
(สำหรับครูผู้รับการนิเทศ)**

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น/ระดับการปฏิบัติตาม
พฤติกรรมในการปฏิบัติการณ์เทศ ซึ่งมีเกณฑ์ระดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้
ระดับ 5 มากที่สุด หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอ
ระดับ 4 มาก หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่
ระดับ 3 ปานกลาง หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง
ระดับ 2 น้อย หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย
ระดับ 1 น้อยที่สุด หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นน้อยมาก

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
1. การวิจัยมีความสำคัญต่อวิชาชีพครู					
2. การวิจัยสามารถนำมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้					
3. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้					
4. การทำงานวิจัยทำให้ท่านมีความรู้เพิ่มขึ้นและมีความคิดกว้างไกล					
5. การวิจัยเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ					
6. การวิจัยทำให้ท่านคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล					
7. การวิจัยทำให้ท่านกระตือรือร้นในการเฝ้าหาความรู้					
8. การวิจัยช่วยให้สามารถรวบรวมข้อมูลได้กว้างขวางมากขึ้น					
9. การวิจัยเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรทำควบคู่กับการปฏิบัติงาน					
10. การนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู					
11. การติดตามผลงานวิจัยในชั้นเรียนจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครู					
12. การทำงานวิจัยหรือมีส่วนร่วมในการทำวิจัยทำให้ท่านมีความภูมิใจในตนเอง					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ.....

**แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนา
สมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

ชื่องานวิจัย.....

.....

ผู้วิจัย.....

ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับผลการพิจารณาของท่านมากที่สุดและขอความ
กรุณาท่านแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้

- 5 หมายถึง คุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
4 หมายถึง คุณภาพอยู่ในระดับดี
3 หมายถึง คุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง คุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับพอใช้
1 หมายถึง คุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับปรับปรุง

ชื่องานวิจัย.....

ผู้วิจัย.....

ปีการศึกษา.....

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	ส่วนหน้า					
2	ชื่อเรื่อง					
3	ปัญหาการวิจัย					
4	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา					
5	วัตถุประสงค์ของการวิจัย					
6	สมมติฐานของการวิจัย					
7	ขอบเขตของการวิจัย					
8	นิยามศัพท์เฉพาะ					
9	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย					
10	เอกสารที่เกี่ยวข้อง/วรรณกรรม					

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
11	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง					
12	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย					
13	เครื่องมือการวิจัย/การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ					
14	การเก็บรวบรวมข้อมูล/รูปแบบ/การออกแบบการวิจัย					
15	การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย					
16	ผลการวิจัย					
17	สรุปผล					
18	อภิปรายผล					
19	ข้อเสนอแนะ					
20	ส่วนอ้างอิงและส่วนเพิ่มเติม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

**แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู
ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา**

- คำชี้แจง** ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์ระดับความพึงพอใจ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้
- 5 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ					
1. องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ของการนิเทศภายในมีความเหมาะสม					
2. องค์ประกอบเชิงกระบวนการ แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การคัดกรองความรู้ฯ (2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (3) การวางแผนการนิเทศ (4) การดำเนินการนิเทศ (5) การประเมินผลการนิเทศ (6) การสะท้อนผลการนิเทศ มีความเหมาะสม สัมพันธ์กัน					
3. องค์ประกอบเชิงเงื่อนไขการนำไปใช้ และการกำกับติดตามดูแล มีความเหมาะสม					
4. องค์ประกอบเชิงกระบวนการองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขและการนำรูปแบบไปใช้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน					
5. องค์ประกอบของรูปแบบมีความชัดเจน และเป็นระบบ					
ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้					
6. การวางแผนการนิเทศครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และวิธีการนิเทศภายในที่ตรงความต้องการของครู เป็นขั้นตอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง					
7. การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูมีความพร้อมในการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน					

รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้					
8. การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้กระบวนการนิเทศภายในมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น					
9. การกำกับติดตามดูแลและแนะนำของครูผู้นิเทศ ผู้วิจัย ส่งเสริมให้กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
ด้านผลของการนำรูปแบบไปใช้					
10. ช่วยให้ทุกฝ่ายเข้าใจการนิเทศภายในที่ถูกต้องและตรงกัน					
11. ช่วยให้ครูมีความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน					
12. ช่วยให้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน					
13. ช่วยให้ครูได้พัฒนาศักยภาพในวิชาชีพของตนเอง					
14. ช่วยแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพผลการเรียนรู้ของนักเรียน					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

หนังสือราชการ

- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือเชิญวิทยากร
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
- หนังสือตอบรับการเผยแพร่
- คำสั่งโรงเรียนสุนทรวัฒนา
- การเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์

โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัย
เรียน ผศ.ดร.เทิดศักดิ์ สุพันธ์

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการ
ในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.สุนันท์ สีพาย

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการ
ในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ยงยุทธ ยะบุญธง

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.สมพร ทวานเสรีจ

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.บุญยฤทธิ ปิยะศรี

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการ
ในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ
เรียน ดร.สุพรรณิ สมานญาติ

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการ
วิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ
เรียน ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการ
วิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ

เรียน ผศ.ดร.ชานพิศ รักษาพวก

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา และการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ
เรียน ดร.สุรินทร์ ภูสิงห์

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการ
วิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ
เรียน ดร.สิริศักดิ์ อางวิชัย

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการ
วิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ

เรียน ดร.ระย้า คงขาว

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ
เรียน ดร.วิธวิทย์ ประสานศักดิ์พิวี

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการ
วิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ

เรียน ดร.อภิชาติ พรหมผาย

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๑๙๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศ
เรียน นายสรารุฒิ กุลแดง

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ
ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในการ
วิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๒๐๗

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากร

เรียน ดร.บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินโครงการพัฒนาครู เรื่อง การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา การจัดการจัดการเรียนรู้และเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดทั้งยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียนพิจารณา แล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมตามสิ่งที่ส่งมาด้วย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๒๐๗

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากร

เรียน ผศ.ดร.สุนันท์ สีพาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน ๑ ชุด

ด้วย โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ จะดำเนินโครงการพัฒนาครู เรื่อง การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา การจัดการจัดการเรียนรู้และเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดทั้งยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมตามสิ่งที่ส่งมาด้วย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสะพาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแสนสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนามน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโนนหัวน้ำไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านเหลื่อม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านหนองบัวระเหว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาศัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวังก้านเหลืองตรุณกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ๒ (เมืองเก่าวิทยา)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านค่ายหมื่นแผ้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเมื่อน้อยราษฎร์สงเคราะห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขี้เหล็กใหญ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยตะแคง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน จำนวน ๑ ชุด
๒. บทความการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

๒. การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

บัดนี้การดำเนินงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการดังกล่าวในโรงเรียนของท่าน และขอความกรุณาต่อรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร เहरา)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๐๙

โทรสาร ๐-๔๔๘๑-๓๒๘๔

ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๒๖/๕๑๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่...๒๕๕๕/๒๕๖๑๙
วันที่...๒๒/๑๐./๖๕

โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สพป.ชัย.๑
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๓/๖๔๔๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่
ผลงานทางวิชาการของ นางอรุณญา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว
นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์
ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

โทร. ๐-๔๔๘๑-๑๘๘๗

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย...โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ
ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ตามรายชื่อรายชื่อที่แนบมา

- เพื่อโปรดทราบ
 เพื่อโปรดพิจารณา
 เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

จ.ช.น
๒๒ ธ.๑.๖๕

- เพื่อโปรดทราบ
 เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
 ตรวจพิจารณา
ทำเป็นทราบ

๒๒ ธ.๑.๖๕

๒๒ ธ.๑.๖๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่...๑๙๕๕/๒๕๖๕
วันที่ ๒๙/๑๑/๖๕

ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๐๖/๔๘

โรงเรียนเมืองน้อยราษฎร์สงเคราะห์
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๒๕๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๓/ว๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนเมืองน้อยราษฎร์สงเคราะห์ ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร ประไพวัชรพันธ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองน้อยราษฎร์สงเคราะห์

โรงเรียนเมืองน้อยราษฎร์สงเคราะห์

โทร ๐๘๙-๘๔๗๕๘๐๗

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย...
ไว้ ๓๐๐ กับ ๒๕๖๕ คือ...
การศึกษาศาสตร์ สาขาวิชา...
๒๓ ธ.ค. ๖๕

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณา
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

วิชา
๒๓ ธ.ค. ๖๕

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
- ...
ดำเนินการ

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่ ๑๔๕๘/๒.๕๖๕
วันที่ ๒๗/๑๑/๖๔

ที่ ขย.๕๒๐๐๖.๒/๒๐

โรงเรียนเทศบาล ๒ (เมืองเก่าวิทยา)
ถนนเมืองเก่า ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๓/ว๔๔๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนเทศบาล ๒ (เมืองเก่าวิทยา) ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาภรณ์ โคบำรุง)
ผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนเทศบาล ๒ (เมืองเก่าวิทยา)

โรงเรียนเทศบาล ๒ (เมืองเก่าวิทยา)

โทร. ๐-๔๔๘๓-๑๕๘๖

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย...ส.รัตนกมล ๒ (เมืองเก่าวิทยา)
นางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ

เพื่อโปรดทราบ
 เพื่อโปรดพิจารณา
 เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

สุภา
๒๓.๑๒.๖๔

เพื่อโปรดทราบ
 เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
 ขอรทงเป็นบรืทรวานนทกล
ดำเนินทง

๒๗.๑๑.๖๔

๒๗.๑๑.๖๔

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่ ๑๔๐๓๘/๒๕๖๔
วันที่ ๒๓/๑๑/๖๔

ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๑๙๔/๔๘

โรงเรียนบ้านห้วยตะแคง หมู่ที่ ๔
ตำบลโคกสูง อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๓๗/๖๔๕๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรธธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนบ้านห้วยตะแคง ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประวิทย์ ดีสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยตะแคง

โรงเรียนบ้านห้วยตะแคง

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ด้วย ธี.วิ. นามาง วชิระณเดโช

ได้ส่งเอกสารข้อสอบฉบับพิเศษ

ส่งจากทางโรงเรียน อายละเอียดยังคุณ

เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณา

เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

จรก

๒๓ ธ.ค. ๖๔

เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

การจัดส่งใบรับทราบแบบ
กำกับกร

๒๓ ธ.ค. ๖๔

จรก

๒๓ ธ.ค. ๖๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๑๓๑/๑๘

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่ ๑๙๗๕/๒๕๖๔
วันที่ ๒๕/๑๑/๖๔

โรงเรียนโนนหวานไพล
ตำบลชิลอง อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรุณยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนโนนหวานไพล ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมาน สุขจำนงค์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนโนนหวานไพล

โรงเรียนโนนหวานไพล

โทร. ๐๘๑-๕๔๗๓๔๓๗

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ด้วย...สอ.โรงเรียนโนนหวานไพล

๒.ติดต่อวงเล็บรายชื่อเผยแพร่แล้ว

ยศวาน ทวีวัฒนพงษ์

 เพื่อโปรดทราบ เพื่อโปรดพิจารณา เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

วิมล

๒๕ ธ.ค. ๖๔

 เพื่อโปรดทราบ เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ (ตรวจข้อ ผิดข้อ ให้ยกย่องให้ทราบ) ๒๕ ธ.ค. ๖๔

๒๕ ธ.ค. ๖๔

วิมล

๒๕ ธ.ค. ๖๔

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่ ๑๔๗๖/๒๕๖๔
วันที่ ๒๕/๓.๑./๖๔

ที่ ศธ.๐๔๐๔๐.๑๘๘/๖๑

โรงเรียนชุมชนบ้านหนองบัวระเหว
เลขที่ ๕๗๔ หมู่ ๘ ตำบลหนองบัวระเหว
อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๒๕๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๕๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่
ผลงานทางวิชาการของ นางอรุณญา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนชุมชนบ้านหนองบัวระเหว ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว
นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์
ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายหาญ ดิเรกศิลป์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านหนองบัวระเหว

โรงเรียนชุมชนบ้านหนองบัวระเหว

โทร. ๐๘๑-๒๖๕๕๓๐๑

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย...อ.วิ. ศึกษาร.บ้านหนองบัวระเหว
ได้ขอรับแจ้งเรื่อง ๒๕๖๔ ลงวันที่
๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔
เรียนมาเพื่อโปรดทราบ

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณา
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

วิมล
๒๕ ส.๑. ๖๔

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
- ศึกษาร.บ้านหนองบัวระเหว
ทั้งนี้เรียนมา

๒๕ ส.๑. ๖๔
วิมล
๒๕ ส.๑. ๖๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๒๐๙/๓๖

โรงเรียนสุนทรวิวัฒนา
รับที่ ๑๙๒๒/๒๕๖๔
วันที่ ๒๕/๑๑/๖๔

โรงเรียนวังก้านเหลืองตรนกิจ
ตำบลบ้านค่าย อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๒๔๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๕๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนวังก้านเหลืองตรนกิจ ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิกร อริพงษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวังก้านเหลืองตรนกิจ

โรงเรียนวังก้านเหลืองตรนกิจ

โทร ๐๖๓๘๑๐๐๓๖

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา

ด้วย...ฉ.ฉ. วังก้านเหลืองตรนกิจ

ได้ติดต่อขอรับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

จากโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

 เพื่อโปรดทราบ เพื่อโปรดพิจารณา เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

จ.จ.

๒๕ ธ-๑๒ ๖๔

 เพื่อโปรดทราบ เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน

ดำรงตำแหน่ง

นาง

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่ ๑๙๓๐/๒๕๖๔
วันที่ ๑๐/๑๑/๖๔

ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๑๙๓/๒๑๗

โรงเรียนอนุบาลบ้านค่ายหมื่นแผ้ว
ตำบลบ้านค่าย อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๒๔๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรุณรยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนอนุบาลบ้านค่ายหมื่นแผ้ว ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชัย ประทุมไทย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านค่ายหมื่นแผ้ว

โรงเรียนอนุบาลบ้านค่ายหมื่นแผ้ว

โทร. ๐๘๕-๕๙๙๔๗๕๓

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย สิบเอ็ดวันก่อนถึงกำหนดยื่นใบ
ใบคำขอรับ การขอยื่นหนังสือ สืบสวน
ทางวิชาการ ออกลูกเพื่อสืบสวน

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณา
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

รวม

๑๐ ธ.ค ๖๔

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
- คืนกลับหน่วยงานต้นสังกัด
กำกับงาน

๑๐ ธ.ค. ๖๔
รวม

๑๐ ธ.ค. ๖๔

ที่ ศธ.๐๔๐๓๘.๐๑๔/๔๖

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่...๑๙๘๒/๖๔
วันที่...๑๐/๑๑/๖๔

โรงเรียนบ้านนามน (สพป.ขย.๑)
ตำบลศรีสำราญ อำเภอคอนสวรรค์
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๑๔๐

๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๓/ว๔๔๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนบ้านนามน ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางนพพันธ์ บุญแก้ว)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนามน

โรงเรียนบ้านนามน

โทร. ๐๙๕-๓๖๐๖๙๘๔

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย อ.อ.บ้านนามนได้ส่งหนังสือ ๐๑๐๓๖๖๙๘๕
ผลการทางวิชาการ (แล้วเสร็จ) เพื่อโปรดทราบ เพื่อโปรดพิจารณา เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

๑๐ ธ.ค. ๖๔

- เพื่อโปรดทราบ
 เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
 ส่งมอบให้บรรณารักษ์ดูแล
ดำเนินการ

๑๐ ธ.ค. ๖๔

๑๐ ธ.ค. ๖๔

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่... ๓ / ๒๕๖๕
วันที่... ๕ / ๓๑ / ๖๕

ที่ ศธ.๐๔๐๖๒.๑๔๐.๑๕/๔๓

โรงเรียนบ้านสะพาน
ตำบลลำคอง อำเภอนนสูง
จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๑๖๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๓/ว๔๔๕ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนบ้านสะพาน ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนวีร์ พิมพ์พา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสะพาน

โรงเรียนบ้านสะพาน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ด้วย... ส.ส. ๑ โคน ส.ส. ๑ โคน

ได้... ส.ส. ๑ โคน ส.ส. ๑ โคน

ขอ... ส.ส. ๑ โคน ส.ส. ๑ โคน

เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณา

เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

รวม

๕ ๓.๑ ๖๕

เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

ตามคำสั่งของผู้อำนวยการโรงเรียน

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่...
วันที่.../.../...

ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๑๓๘/๒๖

โรงเรียนบ้านชีเหล็กใหญ่
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๒๔๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๗/ว๔๔๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนบ้านชีเหล็กใหญ่ ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างอึ้ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(Signature)

(นายประยงค์ยุทธ คุ่มไพร)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านชีเหล็กใหญ่

โรงเรียนบ้านชีเหล็กใหญ่

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย...
ไต่สวน...
...

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณา
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

(Signature)
๕๑-๑ ๖๕๖

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
- ...

(Signature)
๕๑-๑ ๖๕๖

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่...๑๑ / ๒๕๖๕
วันที่ ๕ / ๑๑ / ๖๕

ที่ ศธ.๐๔๐๒๐.๐๓๓๑/๑๔๘

โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย
อำเภอเมืองกาฬสินธุ์
จังหวัดกาฬสินธุ์ ๕๖๐๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๓๓/ว๔๕๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ แวงโสธรม์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย

โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย

โทร ๐-๔๓๘๑-๑๕๖๗

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย อธิการโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย
ได้ส่งแบบขอรับเอกสารและขอขอยกคุณ
คุณและแผนจัดผลงานทางวิชาการ ฯลฯ

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณา
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

วิมล
๕ ธ.ค. ๖๕

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
- ดังที่แจ้งผ่าน ข้าราชการบุคคลดำเนินการ

๕ ธ.ค. ๖๕
ทงกบ

๕ ธ.ค. ๖๕

โรงเรียนสุนทรวัฒนา
รับที่ ๑๕ / ๒๕๖๕
วันที่ ๖ / ๑๑ / ๖๕

ที่ ศธ.๐๔๐๕๔.๐๒๖/๕๕

โรงเรียนบ้านแสนสุข
ตำบลคลองน้ำใส อำเภอรัญประเทศ
จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๒๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ ศธ ๐๔๐๓๘.๒๑๓/ว๔๔๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนบ้านแสนสุข ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว นับเป็นประโยชน์ต่อครูสอน โรงเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาอย่างยิ่ง และจะนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบรรจงศักดิ์ วรเศรษฐสุศิริ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแสนสุข

โรงเรียนบ้านแสนสุข
โทร. ๐๘๑-๔๐๓๘๘๕๘

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ด้วย...
ได้ส่งมอบสื่อแบบต่อฉบับและของคุณ
ทรงเดช ๒๕๖๕ ๑๖๒๑๖๖ วิชา การ รายละเอียดฉบับ

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณา
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

วิชา
๖ ๑๑ ๖๕

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
- ส่งไปยังหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสั่งโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ที่ ๑๘๓/๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา

ด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสุนทรวัฒนา มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และครู มีการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดในหลักสูตร จึงดำเนินการจัดนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ดังนี้

๑. นางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวปิยนันท์ หาญสมิคร	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	กรรมการ
๓. นางทิพวัลย์ มีทอง	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	กรรมการ
๔. นางสาวอัญชลี จำปีกลาง	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	กรรมการ
๕. นางสุชาดา อันสันเทียะ	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ฯ	กรรมการ
๖. นายวัฒนชัย ถ่อนสันเทียะ	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาฯ	กรรมการ
๗. นางชุตติมา จินสมบัติ	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กอท.	กรรมการ
๘. นายวิชา นิลวัฒน์	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	กรรมการ
๙. นางสาวอุมาภรณ์ คำจันทน์	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	กรรมการ
๑๐. นายอภิชัย ปลายชัยภูมิ	หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	กรรมการ
๑๑. นางอรทัย แก้วหย่อง	หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. ประชุมกำหนดนโยบายการนิเทศการเรียนการสอน
๒. ปฏิบัติและดำเนินงานตามนโยบายที่กำหนด
๓. ชี้แจงทำความเข้าใจและให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน
๔. จัดทำเอกสารการนิเทศติดตาม
๕. ดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษาด้านการเรียนการสอน
๖. ติดตามผลการดำเนินงาน สรุปผลและรายงานผู้บริหารทราบ

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

คำสั่งโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ที่ ๕๔/๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครู ด้านกระบวนการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ด้วยโรงเรียนสุนทรวัฒนา จะดำเนินการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านกระบวนการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ให้กับคณะครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมปฐมรวมใจ โรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการ ประกอบด้วย

๑.๑ นายบุญเถา บุราณ	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๑.๒ นายวิเชียร เहरา	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	รองประธานกรรมการ
๑.๓ นางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	รองประธานกรรมการ
๑.๓ นายชาญ บุญทัน	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	รองประธานกรรมการ
๑.๔ นางอรทัย แก้วหย่อง	หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	กรรมการ
๑.๕ นางวันเพ็ญ เหล่าฤทธิ์	หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป	กรรมการ
๑.๖ นางสาวมัลลิกา วิเชียรดี	หัวหน้ากลุ่มบริหารงบประมาณ	กรรมการ
๑.๗ นางพรทิพย์ ภัทรภักดิ์	หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ สนับสนุนงบประมาณจัดอบรม กำกับติดตามการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมาย

๒. คณะที่มงานวิทยากรพี่เลี้ยง ประกอบด้วย

๒.๑ นายบุญเถา บุราณ	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒.๒ นางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	รองประธานกรรมการ
๒.๓ นางอรทัย แก้วหย่อง	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ	กรรมการ
๒.๔ นางรัชนิวรรณ ม่วงนิกร	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ดำเนินการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านกระบวนการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ให้กับคณะครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ในวันที่ ๒๙ -๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ตั้งแต่วันที่ ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมปฐมรวมใจ โรงเรียนสุนทรวัฒนา และกำกับ นิเทศติดตาม
ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

๓. คณะกรรมการฝ่ายทะเบียนและประเมินผลการอบรม ประกอบด้วย

๓.๑	นางสาวยุพวรรณ คิณฑลาด	ครูชำนาญการพิเศษ	ประธานกรรมการ
๓.๒	นางสาวอุทุมพร เงินจัตรัส	ครูชำนาญการพิเศษ	รองประธานกรรมการ
๓.๓	นางมัณญา อากกล้า	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๓.๔	นางสาวนิรบล มีนาเสียว	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๓.๕	นางทิพวัลย์ มีทอง	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๓.๖	นายธีระ แมนสถิต	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๓.๗	นางสาวรจนา จุลบุตร	เจ้าหน้าที่สำนักงาน	กรรมการ
๓.๘	นายอิทธิพร เผ่าทรัพย์	เจ้าหน้าที่สำนักงาน	กรรมการ
๓.๙	นางรัชนิวรรณ ม่วงนิกร	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำเอกสารอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครู ด้านกระบวนการจัดทำวิจัย
ในชั้นเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จัดทำบัญชีลงทะเบียนและรับลงทะเบียน ต้อนรับประธานเปิดงาน,วิทยากรและ
ผู้เข้ารับการอบรม ,จัดทำเกียรติบัตร, ประเมินผลการอบรม และจัดทำเอกสารรูปเล่มรายงาน

๔. คณะกรรมการฝ่ายสถานที่ ประกอบด้วย

๔.๑	นายวิเชียร เहरา	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๔.๒	นางวันเพ็ญ เหล่าฤทธิ์	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป	รองประธานกรรมการ
๔.๓	นายภฤตวิฑูฒิ พิลาดอร์	เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์	กรรมการ
๔.๔	นางสาวนุชญา วงศ์เจริญ	เจ้าหน้าที่สำนักงาน	กรรมการ
๔.๕	นางสาวรจนา จุลบุตร	เจ้าหน้าที่สำนักงาน	กรรมการ
๔.๖	นายอิทธิพร เผ่าทรัพย์	เจ้าหน้าที่สำนักงาน	กรรมการ
๔.๗	นางสาวสุพัตรา สังข์ดนตรี	เจ้าหน้าที่สำนักงาน	กรรมการ
๔.๘	นางสาววิภาดา ศิริรักษ์	พี่เลี้ยงเด็กพิการ	กรรมการ
๔.๙	นักการภารโรง	ลูกจ้าง	กรรมการ
๔.๑๐	แม่บ้าน	ลูกจ้าง	กรรมการ
๔.๑๑	นายวัฒนชัย ถ่อนสันเทียะ	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำป้ายอบรมติดในสถานที่อบรม เตรียมสถานที่สำหรับพิธีการเปิดอบรม และอื่นๆ
ตามความเหมาะสม

๕. คณะกรรมการฝ่ายพิธีการ ประกอบด้วย

๕.๑	นางจันทร์เกษม ต่อศรี	ครูชำนาญการพิเศษ	ประธานกรรมการ
๕.๒	นางศิริพร กาแก้ว	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๕.๓	นางสาวปิยนันท์ หาญสมัคร์	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำคำกล่าวรายงานและคำกล่าวเปิดการอบรม พร้อมทั้งเป็นพิธีกรการอบรม

๖. คณะกรรมการบันทึกภาพ ประกอบด้วย

๖.๑ นายธีระ แมนสถิตย์	ครูชำนาญการพิเศษ	ประธานกรรมการ
๖.๒ นายพิพัฒน์ ตะภา	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๖.๓ นางสาวอัญชลี จำปีกลาง	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ บันทึกภาพและจัดเก็บข้อมูลตลอดการอบรม

๗. คณะกรรมการฝ่ายปฐมภูมิ (อาหารและเครื่องดื่ม) ประกอบด้วย

๗.๑ นางวันเพ็ญ เหล่าฤทธิ์	ครูชำนาญการพิเศษ	ประธานกรรมการ
๗.๒ นายก่อเกียรติ ฐานวิเศษ	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๗.๓ แม่ครัว	ลูกจ้าง	กรรมการ
๗.๔ เจ้าหน้าที่สำนักงาน	ลูกจ้าง	กรรมการ
๗.๕ นางอรทัย แก้วหย่อง	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดเตรียมอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับการอบรม

ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ให้เต็มความสามารถบังเกิดผลดีแก่ทางราชการ หากมีปัญหาในการดำเนินงาน ให้แจ้งผู้บริหารทันที

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

หน้าหลัก | แนะนำเขตพื้นที่ | การบริการงาน | การบริหารเงินงบประมาณ | การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล | เพิ่มเต็ม

ข่าวจัดซื้อ - จัดจ้าง

Chalyaphum Primary Education Service Area Office 1

- ประกาศโรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรีขอเสนอเพื่อคัดเลือกไปยังผู้อำนวยการส่วนงานระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี
- ประกาศโรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรีขอเสนอเพื่อคัดเลือกไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี
- ประกาศโรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรีขอเสนอเพื่อคัดเลือกไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี
- โรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรีขอเสนอเพื่อคัดเลือกไปยังผู้อำนวยการส่วนงานระดับมัธยมศึกษา

เผยแพร่ผลงานวิชาการ

Chalyaphum Primary Education Service Area Office 1

ชื่อ นางอรธก ทวีวัฒนพงษ์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี

ชื่อ นางอรธก ทวีวัฒนพงษ์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี
เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1

เผยแพร่ผลงานวิชาการ

ชื่อ นางอรธก ทวีวัฒนพงษ์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี

ชื่อ นางอรธก ทวีวัฒนพงษ์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี
เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลเมืองจันทบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1
ต.สนามบิน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.จันทบุรี 36000
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 044-811652

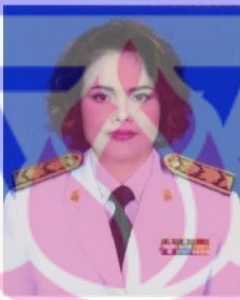
เปิดใช้งาน Windows
ไม่มี การตั้งค่า เพื่อเปิดใช้งาน Windows

Sunthornwattana School HOME MY SCHOOL ITA ONLINE DOWNLOAD งานประกันคุณภาพ เว็บไซต์ เพิ่มเติม

เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

Sunthornwattana School HOME MY SCHOOL ITA ONLINE DOWNLOAD งานประกันคุณภาพ เพิ่มเติม

นางอรรญา ทวีวัฒนพงษ์

Sunthornwattana School HOME MY SCHOOL ITA ONLINE DOWNLOAD งานประกันคุณภาพ เพิ่มเติม

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ผู้วิจัย	นางอรรญา ทวีวัฒนพงษ์
สถานศึกษา	โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ปีที่พิมพ์	2563
ชื่อเรื่อง	การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา
ผู้วิจัย	นางอรรญา ทวีวัฒนพงษ์
โรงเรียน	โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ปีที่พิมพ์	2564

ครุพันธุ์ใหม่ดอกคอม
www.krupunmai.com

เว็บไซต์เผยแพร่ผลงานวิชาการสำหรับครู อาจารย์

ข่าวนี้นี้ - ประเมินวิทยฐานะครู วิทยะแทนผลงานวิชาการ - วัตถุประสงค์ในไฟล์ - สถานการณ์วิจัย - นำข่าวครุพันธุ์ใหม่ตีพิมพ์

การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ผู้วิจัย นางอรธธยา ทวีวัฒน์พงษ์
สถานศึกษา โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ปีที่พิมพ์ 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา (2) สร้างและพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา (3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา (4) ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้ใช้ครูทั้งหมดในการทดลองใช้รูปแบบฯ ได้แก่ ครู จำนวน 73 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศจำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกตและประเด็นสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

- ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ผ่านมากพบปัญหาคล้ายคลึงกับที่ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและนำปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนมาแก้ไขได้อย่างเป็นระบบ และไม่สามารถนำสิ่งที่ปฏิบัติอยู่มาเขียนเป็นรายงานการวิจัยได้ และสอบถามระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และระดับความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก
- รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้น ชื่อว่า "CIPPER Model" โดยมีองค์ประกอบที่ประกอบด้วย หลักการวัดคุณภาพนิเทศ กระบวนการนิเทศภายใน และเงื่อนไขการนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้ โดยมีกระบวนการในการนิเทศ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นการคัดกรองระดับความรู้และทักษะความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ขั้นการวางแผนการนิเทศ ขั้นการดำเนินงาน ขั้นการประเมินผลการนิเทศ และขั้นการสะท้อนผลการนิเทศ ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการนิเทศภายในโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ (2) ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอยู่ในระดับมาก (3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ (4) ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (5) จิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และ (7) ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
- ผลการประเมินการพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนาตามความคิดเห็นของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และจากการสนทนากลุ่มร่วมกันของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองใช้รูปแบบผู้ร่วมสนทนากลุ่มให้ความคิดเห็นว่าจะองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม และสอดคล้องซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการที่มีประโยชน์มาก เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันของแต่ละขั้นตอน ทำให้เกิดการพัฒนาด้านการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้รับการนิเทศ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งครูจะต้องทำด้วยความเต็มใจ เต็มกำลังเต็มความสามารถ ร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นสิ่งที่สำคัญมาก นอกจากนี้ผู้บริหารต้องตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ ให้ การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และการสร้างขวัญกำลังใจให้กับครู

ติดตามเราที่นี่

ข่าวการศึกษา ครุพันธุ์ใหม่
1,934 จำนวนการคลิกใจ
เมื่อ 10 มิถุนายน 2563

แนวการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยมและเศษส่วนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น ➡ แชร์

ข่าวการศึกษา ครุพันธุ์ใหม่ ดอกคอม
ประมาณ 1 ปีที่แล้ว
ประมาณ 1 ปีที่แล้ว

Haval H6 PHEV 2023 ใหม่ เปิดตัวให้คนไทย ยลโฉม กับยอดจองสุดปัง
มาแล้ว Toyota Fortuner Leader รุ่น ปรับปรุงโฉม MY 2022
QRA Good Cat ปรับราคาในประเทศไทย
New Civic e:HEV ยนต์กรรม สปอร์ต ไฮบริด นิสสัน อริยะ รถไฟฟ้า 100%

อัพเดทวันนี้

ครุพันธุ์ใหม่
www.krupunmai.com
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

การพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

🕒 1 วัน ago

ขงพมพณ
www.krupunmai.com
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

การบริหารจัดการศึกษาต่อ

🕒 4 วัน ago

ครุพันธุ์ใหม่
www.krupunmai.com
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

การประเมินโครงการ

🕒 4 วัน ago

ครุพันธุ์ใหม่
www.krupunmai.com
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส

🕒 6 วัน ago

ครุพันธุ์ใหม่
www.krupunmai.com
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

การประเมินโครงการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูภาษาไทย ในกลุ่มโรงเรียนเมืองใต้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1

🕒 6 วัน ago

สถิติการเยี่ยมชม

Hitrat.com
Vis. today 42
Visits 403 681
Page today 55

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ผู้วิจัย นางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์ สถานศึกษา โรงเรียนสุนทรวัฒนา ปีที่พิมพ์ 2563

ดาวน์โหลดแบบตอบรับ การเผยแพร่ผลงาน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา (2) สร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา (3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา (4) ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ได้ใช้ครูทั้งหมดในการทดลองใช้รูปแบบฯ ได้แก่ ครู จำนวน 73 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศจำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดระงับเอกสาร แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกตและประเมินสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ผ่านมามีปัญหาคล้ายคลึงกับที่ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและนำปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนมาแก้ไขได้อย่างเป็นระบบ และไม่สามารถนำสิ่งที่ปฏิบัติอยู่มาเขียนเป็นรายงาน การวิจัยได้ และสอบถามระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ และระดับความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ
2. รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่สร้างขึ้น ชื่อว่า "CIPPER Model" โดยมีองค์ประกอบที่ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศภายใน และเงื่อนไขการนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้ โดยมีกระบวนการในการนิเทศ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการคัดกรองระดับความรู้และทักษะความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ขั้นการวางแผน การนิเทศ ขั้นการดำเนินงาน ขั้นการประเมินผลการนิเทศ และขั้นการสะท้อนผลการนิเทศ ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการนิเทศภายในโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ (2) ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ (4) ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (5) จิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และ (7) ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
4. ผลการประเมินการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนาตามความคิดเห็นของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และจากการสนทนากลุ่มร่วมกันของครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในให้ความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม และสอดคล้องซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการที่มีประโยชน์มาก เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันของแต่ละขั้นตอน ทำให้เกิดการพัฒนาด้านการพัฒนาผลงาน และองค์ความรู้ส่วนองค์ประกอบเชิงเงื่อนไข การนำไปใช้ เป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งครูจะต้องทำด้วยความเต็มใจ เต็มกำลังเต็มความสามารถ ร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นสิ่งที่สำคัญมาก นอกจากนี้ผู้บริหารต้องตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและการสร้างขวัญกำลังใจให้กับครู

Next-Gen Ranger Sport

จอบ้ายๆ ที่ www.ford.co.th

รายการหลัก

- ▶ หน้าแรก
- ▶ ข่าว/บทความ
- ▶ สมุดเยี่ยม
- ▶ กระดานสนทนา
- ▶ เว็บบอร์ด
- ▶ ผู้จัดทำเว็บครูบ้านนอกใช้งาน Windows
- ▶ ข้อมูลบุคคล
- ▶ ภาพกิจกรรม
- ▶ ผู้สนับสนุน

สมาชิก

- เข้าสู่ระบบ
- คุณครูต้องรู้ไว้
- รวมแบบฟอร์มต่างๆ

เว็บนำอ่าน

- เว็บไซต์ สพฐ.
- กระทรวงศึกษาธิการ
- เครื่องมือวิทยาศาสตร์
- Koi360
- ตัวสอบ GED
- ตัวสอบ SAT
- จัดระเบียบบนรินทร์
- ดูหนังใหม่
- BestKru
- เกมส์
- แหล่งรวมเกมส์
- แหล่งรวมเกมส์
- สพป.มุกดาหาร

รวมข้อมูล
หลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
 หลักสูตรปี 2551
 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ

Dek-D > rss+ข่าวเด่น > สื่อใน รร.

การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวิวัฒนา

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวิวัฒนา

ผู้วิจัย นางอรุณธาทวีพัฒน์พงษ์
สถานศึกษา โรงเรียนสุนทรวิวัฒนา
ปีที่พิมพ์ 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนาแบบ
แบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา (2) สร้างและพัฒนาแบบ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา (2) สร้างและพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา (3) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา (4) ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา ได้ใช้ครูทั้งหมดในการทดลองใช้รูปแบบฯ ได้แก่ ครู จำนวน 69 คน แยกเป็น ครูผู้นิเทศจำนวน 8 คน ครูผู้รับการนิเทศจำนวน 61 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกตและประเด็นสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

- ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา ที่ผ่านมามีปัญหาคล้ายคลึงกับที่ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและนำปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนมาแก้ไขได้อย่างเป็นระบบ และไม่สามารถนำสิ่งที่ปฏิบัติอยู่มาเขียนเป็นรายงาน การวิจัยได้ และสอบถามระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และระดับความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
- รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา ที่สร้างขึ้น ชื่อว่า “CIPPER Model” โดยมีองค์ประกอบที่ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศภายใน และเงื่อนไขการนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้ โดยมีกระบวนการในการนิเทศ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการคัดกรองระดับความรู้และทักษะความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้อะไรและการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ขั้นตอนการวางแผนการนิเทศ ขั้นตอนการดำเนินงาน ขั้นตอนประเมินผลการนิเทศ และขั้นตอนสะท้อนผลการนิเทศผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการนิเทศภายในโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา พบว่า (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ (2) ความสามารถในการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ (4) ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (5) จิตวิจัยของครูผู้รับการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และ (7) ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
- ผลการประเมินการพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวิวัฒนาตามความคิดเห็นของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และจากการสนทนากลุ่มร่วมกันของครูผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองใช้รูปแบบผู้ร่วมสนทนากลุ่มให้ความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม และสอดคล้องซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการที่มีประโยชน์มาก เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันของแต่ละขั้นตอน ทำให้เกิดการพัฒนาด้านการพัฒนาครู และองค์ความรู้ส่วนองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขการนำไปใช้ เป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งครูจะต้องทำด้วยความเต็มใจ เต็มกำลังเต็มความสามารถ ร่วมมือกัน มีความรับผิดชอบ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นสิ่งที่สำคัญมาก นอกจากนี้ผู้บริหารต้องตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและการสร้างขวัญกำลังใจให้กับครู

+ ศึกษาศาสตร์

เงินรางวัลที่มีไม่จำกัดและ
รางวัลพิเศษสำหรับพันธมิตร

มาเป็นพันธมิตรกับ XM ได้แล้ววันนี้

ลงทะเบียนเพื่อตอนนี้

บริการแนะนำตัวแบบเต็มรูปแบบสามารถดาวน์โหลดได้ทันที
กรุณาตรวจสอบกับเราทาง XM 24 ชั่วโมง

A. Taveewattanapong หน้าแรก ผลงาน 🔍

การพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ผู้วิจัย	นางอรอรญา ทวีวัฒนพงษ์
สถานศึกษา	โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ปีที่พิมพ์	2563

A. Taveewattanapong หน้าแรก ผลงาน 🔍

การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ชื่อเรื่อง	การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ผู้วิจัย	นางอรอรญา ทวีวัฒนพงษ์
โรงเรียน	โรงเรียนสุนทรวัฒนา
ปีที่พิมพ์	2564

- ภาคผนวก ฉ
- คู่มือการนิเทศ
- ตัวอย่างแผนการนิเทศ

คู่มือ

ประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน
เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

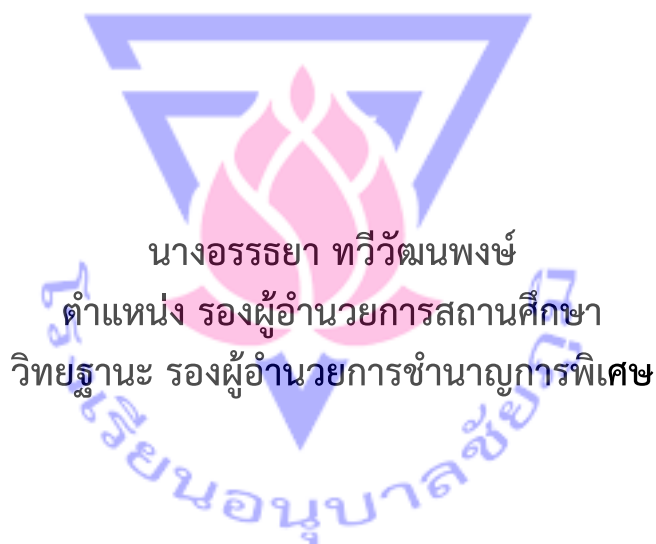
นางอรรธยา ทวีวัฒนพงษ์
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน
เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ฉบับนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการนิเทศการศึกษา ซึ่งได้อธิบายรายละเอียดของรูปแบบของการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เพื่อให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนได้เข้าใจองค์ประกอบ ตลอดจนทราบสิ่งที่ควรศึกษาและจัดเตรียม เพื่อให้การใช้รูปแบบการนิเทศภายในที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบไปใช้ควรศึกษารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนาให้เข้าใจชัดเจนก่อน

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเพื่อให้คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนาเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป

อรรธยา ทวีวัฒนพงษ์

คำนิยม

รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เป็นรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่มุ่งหวังให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ด้วยตนเอง ตลอดจนมีจิตวิสัยที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ข้าพเจ้านายบุญเถา บุราณ ได้กำกับดูแลการปฏิบัติงานฝ่ายบริหารงานวิชาของผู้วิจัยขอชื่นชมในแนวความคิดและเชื่อว่ารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการนิเทศภายในของโรงเรียนสุนทรวัฒนาและโรงเรียนที่สนใจจะนำรูปแบบการนิเทศนี้ไปใช้

ขอให้กำลังใจสำหรับความตั้งใจปฏิบัติงานของนางอรรชยา ทวีวัฒนพงษ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทย์ฐานะ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา ในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพื่อส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาต่อไป

(นายบุญเถา บุราณ)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา
วิทย์ฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุนทรวัฒนา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	487
คำนิยม	488
สารบัญ	489
คำชี้แจงเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำ วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	492
ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการนิเทศ.....	496
แนวคิดพื้นฐานในการสร้างและพัฒนา รูปแบบการนิเทศ.....	500
องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศ	547
บรรณานุกรม.....	553

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การสังเคราะห์กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียน.....	516
2	ลักษณะสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	532
3	ข้อเปรียบเทียบระหว่างการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการวิจัยตามรูปแบบ.....	535
4	ปฏิทินการนิเทศภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	552

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ข้อควรปฏิบัติก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	492
2	กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	517
3	ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของสมรรถนะ.....	520
4	แบบจำลอง The ADDIE Model.....	544
5	รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา.....	551

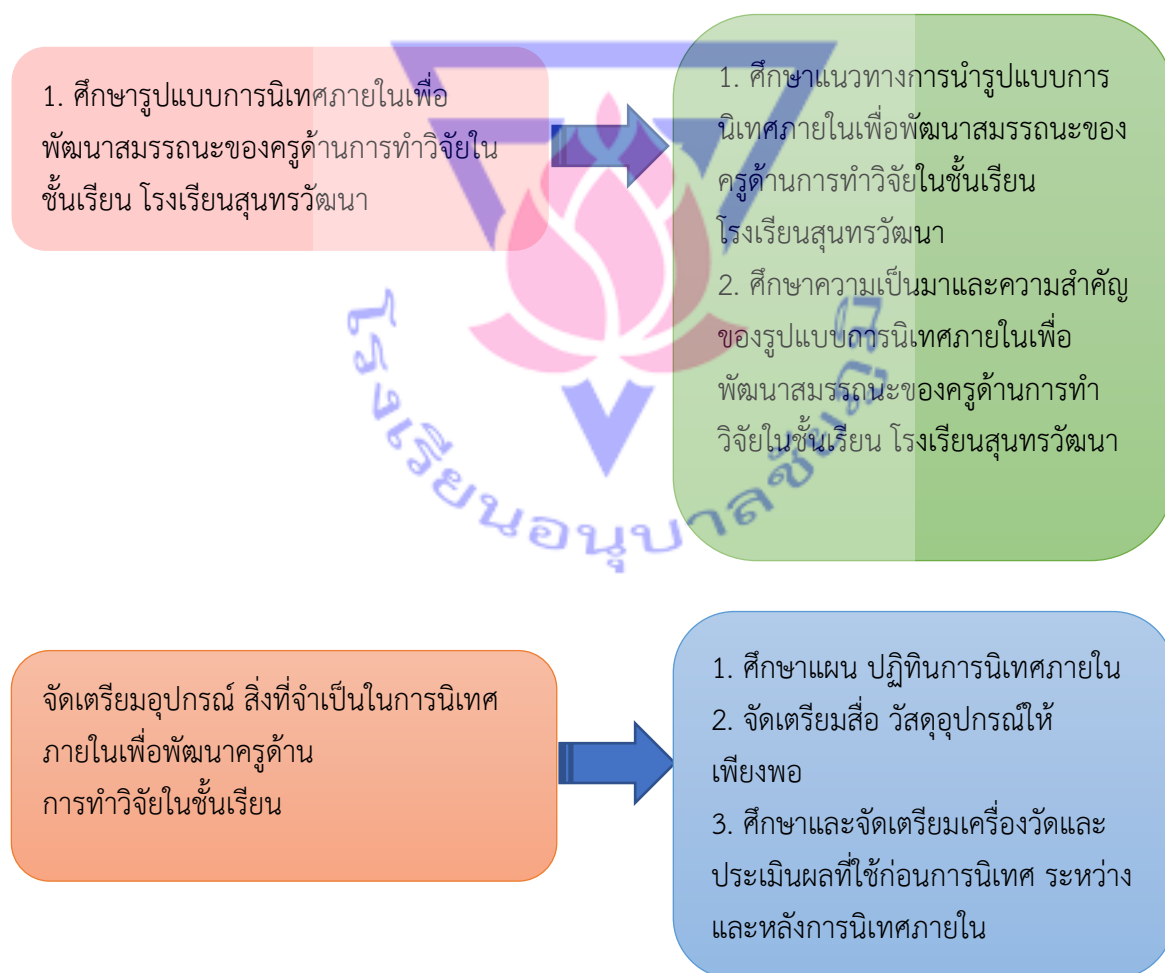

คำชี้แจงเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การนำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนสุนทรวัฒนา ไปใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นก่อนที่จะนำรูปแบบการนิเทศ
ภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ จึงต้องทราบข้อควรปฏิบัติและ
แนวทางในการดำเนินการก่อนการใช้รูปแบบดังต่อไปนี้

1. ข้อควรปฏิบัติก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำ วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ข้อควรปฏิบัติก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยใน
ชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา สรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 1 ข้อควรปฏิบัติก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัย
ในชั้นเรียน โรงเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

1.1 ศึกษาการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีการดำเนินการศึกษาดังนี้

1) ศึกษาคำชี้แจงเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ไปใช้เพื่อให้เข้าใจและปฏิบัติได้ไปในทิศทางเดียวกัน

2) ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา แนวคิดพื้นฐานในการสร้างและพัฒนารูปแบบองค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศภายใน และ เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้ ซึ่งจะทำให้เห็นภาพความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งเข้าใจคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

3) ศึกษากระบวนการนิเทศภายใน โดยใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เรียกว่า "CIPPER" ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองความรู้ ความสามารถและทักษะในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน (Classifying : C) ประกอบด้วย ครูจำนวน 69 คน ร่วมกันวางแผนและดำเนินการสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการวิเคราะห์หลักการ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และระบุเป้าหมาย และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing: I) ประกอบด้วย

1. ให้ความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการนิเทศภายใน และการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยเนื้อหาของการประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้มาจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยซึ่งในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ครูผู้สอนมีความจำเป็นอยู่ 2 ประเด็นหลัก คือ (1) ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการนิเทศภายใน และ (2) ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนั้นครูทุกคนที่เข้าร่วมโครงการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนาครั้งนี้จะได้รับความรู้และฝึกทักษะจากวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญ โดยมีขอบข่ายเนื้อหาสาระของการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศภายในและการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. การสร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ ความร่วมมือ และความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศตกลงและสร้างความเข้าใจร่วมกันในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเข้าร่วมกระบวนการในการสร้างความร่วมมือและความไว้วางใจกัน ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ (1) การเยี่ยมชมเพื่อน (Peer Watching) เป็นการเยี่ยมชมการจัดการเรียนรู้ของเพื่อนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยไม่มีการให้ข้อคิดเห็นใด ๆ เพื่อสร้างความรู้สึกละอายและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และ (2) การทบทวนย้อนคิด (Peer Reflection) เป็นการเยี่ยมชมการจัดการเรียนรู้ของเพื่อนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับการทบทวนย้อนคิดหลังการเยี่ยมชม

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการนิเทศ (Planning: P) ประกอบด้วย

1. ร่วมกันวางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำ

วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูนิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันตัดสินใจเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ รวมทั้งร่วมกันกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ร่วมกันวางแผนการนิเทศภายใน/ปฏิทินการอบรมเชิงปฏิบัติการ/ปฏิทินการนิเทศภายใน เป็นการร่วมกันกำหนดช่วงวันและเวลาของการนิเทศแต่ละขั้นตอน ให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพบริบทของโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) ประกอบด้วย

1. ประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการที่ครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. สังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน โดยหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สังเกตการจัดการเรียนรู้ของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามประเด็นของการพัฒนาและเครื่องมือการสังเกตที่ได้กำหนดไว้ในขั้นในการวางแผน

3. ประชุมหลังสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) หลังการสังเกตในชั้นเรียน โดยครูผู้นิเทศมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการให้ข้อมูลย้อนกลับและใช้ทักษะการนิเทศในการช่วยเหลือครูผู้รับการนิเทศ ในการแนะนำเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating: E) ประกอบด้วย

1. ประเมินผลก่อนการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลก่อนเริ่มต้นกระบวนการนิเทศภายใน เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนการนิเทศ และการเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลเพื่อประเมินความสามารถในการนิเทศของครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ ที่เป็นการประเมินของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์สำหรับการติดตามพัฒนาการ และปรับปรุงแก้ไข

3. ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลเมื่อกระบวนการนิเทศเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนและประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) ประกอบด้วย

1. ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการวิจัยทำในชั้นเรียน

ต่อไป

2. จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา ดังนี้

- 2.1 ศึกษาตัวอย่างแผนการนิเทศ โรงเรียนสุนทรวัฒนา
- 2.2 จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอกับการนิเทศ
- 2.3 ศึกษาและจัดเตรียมเครื่องวัดและประเมินผลที่ใช้ระหว่างและหลังการนิเทศ

ภายใน

3. แนวทางในการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา
บทบาทครูผู้นิเทศ

ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่เป็นครูผู้นิเทศ และผ่านการอบรมการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยมีทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม เพื่อให้ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

บทบาทครูผู้รับการนิเทศ

ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ และผ่านการนิเทศภายในเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมจากครูผู้นิเทศให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

บทบาทผู้สนับสนุนการนิเทศ

ผู้บริหารจะเป็นผู้สนับสนุนการนิเทศ โดยมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในการดำเนินงานของการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา บรรลุเป้าหมาย

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะ ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศเพราะการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ขึ้นอยู่กับคุณภาพของคนในประเทศ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูผู้สอน การพัฒนาประสิทธิภาพของครูนำมาสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นของผู้เรียน (Maskey,2009) ครูจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน วิชาชีพครูจึงเป็นวิชาชีพชั้นสูง เพราะหน้าที่ของครูมีความสำคัญและยิ่งใหญ่ในการสร้างคนให้มีคุณภาพอันจะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ที่ต้องพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ให้เป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า และสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพมาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 7 ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครูโดยมาตรา 52 กำหนดให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ปัจจุบันงานเร่งด่วนสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการปฏิรูปการศึกษา คือการปฏิรูปครูยุคใหม่ให้มีการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งการพัฒนาครูจำเป็นต้องพิจารณามาตรฐานวิชาชีพครูซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนา โดยพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546 มาตรา 49 กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูไว้ 3 ด้าน คือ (1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ (2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ (3) มาตรฐานการปฏิบัติตน ซึ่งในมาตรฐานความรู้นั้นได้กำหนดสาระความรู้และสมรรถนะในเรื่องต่าง 19 เรื่อง เช่น ภาษาและและเทคโนโลยีสำหรับครูการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู การบริหารจัดการในห้องเรียน และสาระความรู้ที่ 7 คือ การวิจัยทางการศึกษา ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทั้งตัวครูและผู้เรียนในยุคปัจจุบันซึ่งต้องใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน โดยครูจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการวิจัย รูปแบบและการออกแบบการวิจัย กระบวนการและสถิติเพื่อการวิจัย รู้จักทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันจะแก้ปัญหาโดยจะต้องมีสมรรถนะที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะครูดีในประเทศไทยด้านความรู้ของครูที่ต้องมีความรู้ด้านการวิจัย วิทยาการคอมพิวเตอร์และภาษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ (เมธี ปิลาธนา นนท์, 2552) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 24 ที่กำหนดให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการต่าง ๆ สอดคล้องกับ

มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา นอกจากนี้ข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เน้นถึงความสำคัญในการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัยแล้วยังมีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึง ความจำเป็นที่ครูจะต้องทำการวิจัย หรือใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน เช่น ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544) กล่าวโดยสรุปได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพการวิจัยจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีเหตุผลสร้างสรรค์ เป็นระบบและผลจากการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นก็คือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรต้องการและเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมทั้งตัวครูและผู้เรียน ส่วนกระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัย โดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียนไว้ สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของผู้เรียนนอกจากนั้น กาญจนา วัฒนา (2544) ได้กล่าวถึงคุณค่าและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนทำให้นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถหรือพื้นฐานแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ เนื่องจากมีการวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับนักเรียน และช่วยให้การสอนของครูมีคุณภาพ มีการทำงานอย่างเป็นระบบมีเป้าหมายชัดเจน เกิดแนวคิดในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และผลการวิจัยนั้นสามารถแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของครู

แม้ว่าการวิจัยโดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียนจะมีความสำคัญจำเป็นต่อการพัฒนาวิชาชีพครูและการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และครูได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวิจัยโดยมีเป้าหมายให้ครูสามารถทำวิจัยได้เป็นระยะเวลายาวนานแล้วก็ตาม แต่จากการศึกษาสภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย พบว่าครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและทักษะการวิจัยอยู่ในระดับน้อย ครูต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน (วีระพล ฉลาดแย้ม, 2544) นอกจากนี้จากการสังเกตติดตาม ความเคลื่อนไหวของการทำวิจัยของครูในปัจจุบันทั้งเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนโดยทั่วไปและพัฒนาเป็นผลงานทางวิชาการที่จำเป็นต้องใช้กระบวนการวิจัย พบว่าส่วนใหญ่ครูยังไม่สามารถดำเนินการวิจัยและเขียนรายงานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง ตรงกับสภาพปัจจุบัน และตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ด้วยตนเอง โดยมีครูส่วนน้อยที่สามารถทำวิจัยได้อย่างมีคุณภาพซึ่งมีที่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาที่ต้องคอยดูแลให้คำแนะนำใกล้ชิดอย่างต่อเนื่อง ปราบฏการณ์ของสภาพปัญหาดังกล่าวนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2548) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการพัฒนาครู ได้สรุปรวบรวมสาเหตุที่ทำให้การวิจัยของครูไม่ก้าวหน้าไว้ 6 ประการ โดยสรุปคือ (1) ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้โดยลำพังส่งผลให้ครูทำวิจัยไม่เสร็จและเกิดความท้อถอยในการทำวิจัย และท้ายที่สุดก็เกิดทัศนคติทางลบต่อการทำวิจัย (2) การทำวิจัยแบบเป็นทางการจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการปริทัศน์เอกสารหรือการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง (review of literature) อย่างมาก เพื่อให้กรอบความคิดของการวิจัยมีความหนักแน่น และออกแบบการวิจัยสมเหตุสมผล แต่ด้วยข้อจำกัดด้านเวลา อันเนื่องมาจากงานประจำ วันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ ครูจึงไม่ค้นคว้าเอง แต่ให้ผู้อื่นทำแทนส่งผลให้ครูไม่เกิดการเรียนรู้ ครูไม่ได้นำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติจริง แต่เป็นการทำ

เพื่อให้ครบถ้วนตามรูปแบบของการวิจัยแบบเป็นทางการที่ต้องมี (3) สืบเนื่องมาจากความยากลำบากของกระบวนการวิจัย ครูจึงไม่เต็มใจทำวิจัย ไม่ได้ทำวิจัยเพราะเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับไม่ได้เกิดแรงจูงใจที่จะทำวิจัยแบบต่อเนื่อง แต่มักทำเพื่อหวังสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่ง งานวิจัยของครูจึงมักไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในสภาพจริง (4) ปัญหาวิจัยที่ครูกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเป็นปัญหาที่ครูพยายามเลียนแบบการวิจัยของวิชาการ มิใช่ปัญหาในห้องเรียนของตนเอง งานวิจัยของครูจึงไม่สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของครูผู้นั้น (5) งานวิจัยของครูมักใช้เวลาในการดำเนินการนานสิ่งที่ครูกันพบจึงไม่ทันสมัย ไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันเหตุการณ์ เนื่องจากการเรียนการสอนที่เกิดปัญหาได้ลุล่วงผ่านมาแล้วหรือนักเรียนที่มีปัญหาต้องการการแก้ไข ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนั้นแล้ว และ (6) การทำวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ แต่หลักสูตรการฝึกอบรมด้านการวิจัยส่วนใหญ่ เป็นหลักสูตรแบบเร่งรัดในหลักสูตรเกี่ยวข้องกับหลักการของการทำวิจัย การเรียนรู้ศัพท์เทคนิค และกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัย ซึ่งเป็นเรื่องที่ครูไม่คุ้นเคย เป็นเรื่องที่เข้าใจยากและต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติภายใต้พี่เลี้ยงที่เข้าใจในวิธีการวิจัยอย่างสม่ำเสมอแต่ในสภาพจริงหลังการฝึกอบรม ครูที่ทำวิจัยไม่ได้มีพี่เลี้ยงช่วยในการทำวิจัย ไม่มีประสบการณ์และความชำนาญในการทำวิจัยอย่างแท้จริง ทำให้รายงานการวิจัยของครูมีข้อบกพร่องมากในเกือบทุกขั้นตอนของการทำวิจัยด้วยเหตุนี้จึงต้องเร่งรัดพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการวิจัยและสามารถทำวิจัยได้อย่างถูกต้อง มั่นใจ เกิดผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครูได้อย่างแท้จริง

จากรายงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา ประจำปีการศึกษา 2562 ที่ผ่านมาพบว่าสภาพการดำเนินงานของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนาที่ผ่านมามีปัญหาคล้ายคลึงกับที่ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและนำปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนมาแก้ไขได้อย่างเป็นระบบ และไม่สามารถนำสิ่งที่ปฏิบัติอยู่มาเขียนเป็นรายงานการวิจัยได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาเหตุเนื่องมาจากครูไม่ได้รับการพัฒนาในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเท่าที่ควร ครูที่ได้รับการพัฒนาฝึกอบรมเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อยและไม่ได้นำผลจากการฝึกอบรมมาใช้นอกจากนี้สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุนทรวัฒนาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร คือ ขาดการนิเทศ ติดตามที่ต่อเนื่อง ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำปรึกษาในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นจากหลักการแนวคิด เป้าหมายที่แท้จริงของการนิเทศที่มุ่งการช่วยเหลือแนะนำครูให้มีการพัฒนาในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนที่เหมาะสมกับครูและศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงน่าจะแก้ปัญหานี้ได้ โดยผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายใน พบว่า การนิเทศการศึกษาและการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นความร่วมมือของบุคลากรภายในโรงเรียนที่ช่วยเหลือ สนับสนุนกันในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอน อันจะส่งผลให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีคุณภาพสูงขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะช่วยเหลือครูให้สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนพัฒนาคน การพัฒนางาน การประสานสัมพันธ์ และการสร้างขวัญกำลังใจ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานที่มีคุณภาพสูงสุด การนิเทศการศึกษา เป็นกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ที่สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนักเรียน โดยเน้นความเป็นประชาธิปไตยความร่วมมือ การสร้างขวัญกำลังใจ และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีร่วมกัน (วัชรรา เล่าเรียนดี,

2552 อ่างถึงใน ฉัญพร ซีนกลีน, 2553) เป็นการให้ความช่วยเหลือครูในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามภารกิจหลัก ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการสร้างเสริมพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ (กรรทอง จิระเดชากุล, 2550) นอกจากนี้จากการประชุมหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในประเด็นสภาพปัญหาและความต้องการการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า (1) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการนิเทศภายใน (2) ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งเป็นผู้รับการนิเทศมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะรองผู้อำนวยการสถานศึกษา มีความสนใจในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ให้มีความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

แนวคิดพื้นฐานในการสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนา สมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การนิเทศภายในโรงเรียน

การนิเทศการศึกษาเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอน ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีมาตรฐาน และทันกับความก้าวหน้าของการศึกษาและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายใน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ความหมายของการนิเทศการศึกษาและการนิเทศภายในโรงเรียน

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ได้ให้ความหมายว่าการนิเทศการสอน เป็นคำประสมระหว่างการนิเทศและการสอนโดยมุ่งพัฒนาการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างครูและผู้นิเทศ รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพื่อที่จะช่วยเหลือครูในการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ให้สูงขึ้น

กรองทอง จิระเดชากุล (2550) ได้ให้ความหมายว่า การนิเทศ เป็นการช่วยเหลือครูในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการสร้างเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทุกด้านทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ

วัชรภา เล่าเรียนดี (2550) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันด้วยการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมระหว่าง ผู้ให้การนิเทศหรือผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนของครูต้องอาศัย ความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อเป้าหมายเดียวกัน คือ คุณภาพการศึกษาและคุณภาพผู้เรียน

สมเดช สีแสง (2551) ได้ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา คือ กระบวนการให้คำแนะนำและการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและผู้เรียน เพื่อการปรับปรุง การเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์

ฉันทนา จันทร์บรรจง (2554) ให้ความหมายว่า การนิเทศ เป็นกระบวนการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ

Carl D. Glickman (1985; อ้างถึงใน สุทธนุ ศรีไสย์, 2555) ได้ให้ความหมายการนิเทศการศึกษา หมายถึง หน้าที่ของทางโรงเรียนที่จะต้องปรับปรุง การสอนรวมทั้งการให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับครู การพัฒนาหลักสูตร การให้บริการ เสริมวิชาการ การพัฒนากลุ่มและการ สนับสนุนให้ครูทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อนำข้อมูล มาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผู้นิเทศ จะต้องเป็นบุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบงานการนิเทศซึ่งเป็นงานหลักของตน

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการการช่วยเหลือครูให้ประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมการสอน และการพัฒนาทักษะวิชาชีพให้สูงขึ้น โดยมีเป้าหมายปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

สำหรับการนิเทศภายในโรงเรียน มีผู้กล่าวถึงการนิเทศภายในโรงเรียนว่าเป็นความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ดังนี้

สัจด์ อุทรานันท์ (2530) ได้กล่าวถึง การนิเทศภายในโรงเรียน หมายถึง กระบวนการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในการพัฒนาคนของครูและบุคลากรภายในโรงเรียน

วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2536) กล่าวว่ากรณีศึกษาศึกษาภายในโรงเรียน หมายถึง การทำงานของผู้บริหารโรงเรียนที่ทำงานร่วมกับครูในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้

ชาลี มณีศรี (2548) กล่าวว่ากรณีศึกษาภายในโรงเรียนเป็นความร่วมมือกันของบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงแก้ปัญหา พัฒนาครู ให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิผล

วัชรา เล่าเรียนดี (2553) ได้กล่าวไว้ว่ากรณีศึกษาภายในโรงเรียนเป็นกระบวนการบริหารจัดการที่จัดดำเนินการในโรงเรียนโดยบุคลากรในโรงเรียนเป็นหลักซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู-อาจารย์ และบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนโดยตรง

สรุปได้ว่า กรณีศึกษาภายในโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่บุคลากรภายในโรงเรียนร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงานของครู บุคลากรในโรงเรียนให้มีคุณภาพ และพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ โดยมีผู้บริหารโรงเรียน เป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน

จุดหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน

กรณีศึกษาภายในโรงเรียนมุ่งส่งเสริมให้ครูได้เกิดการพัฒนาดน และปรับปรุงการสอนให้มีคุณภาพ จึงมีผู้ให้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ ดังนี้

สงัด อุทรานันท์ (2530) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ 4 ประการคือ

1. เพื่อพัฒนาคน
2. เพื่อพัฒนางาน
3. เพื่อสร้างการประสานสัมพันธ์
4. เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงตนเอง
2. เพื่อพัฒนาพฤติกรรม บุคลิกภาพการสอนของครูให้ดีขึ้น
3. เพื่อสนับสนุนความรู้ ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. เพื่อกำกับ ควบคุม ติดตามผลการปฏิบัติงานของครูอย่างต่อเนื่อง
5. เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการทำงานร่วมกันเป็นคณะ

มนูญ อรุณไพโรจน์ (2536) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนมีดังนี้

1. ช่วยครูในเรื่องการติดตามวิทยาการใหม่ ๆ เนื่องด้วยหน้าที่ของผู้สอนเปลี่ยนไปจากเดิมครูสมัยก่อนมีหน้าที่ไม่มากนักเพราะผู้ปกครองช่วยเหลือ ในปัจจุบันผู้ปกครองยกภาระให้แก่ครูทั้งหมด ครูจึงเป็นผู้แนะนำ และทำหน้าที่หลายอย่าง

2. ช่วยให้ครูเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวัตถุประสงค์ทางการศึกษา และวัตถุประสงค์ของการสอน

3. ช่วยสร้างให้ครูมีลักษณะแห่งความเป็นผู้นำ

4. ช่วยให้ครุมีความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ ๆ เสมอ เพื่อเป็นความภาคภูมิใจของครุอันจะส่งผลถึงการเรียนการสอน
5. ช่วยให้ครุมีหลักการและมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น เนื่องจากครุบางคนไม่ถนัดสอนเป็นบางรายวิชา
6. เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน
7. ช่วยลดภาระผู้สอนทำให้มีเวลาในการค้นคว้าทดลองวิจัยหาวิธีการเรียนการสอนใหม่ๆ
8. ช่วยเสริมขวัญของครุให้อยู่ในสภาพที่ดี และเข้มแข็งและรวมหมู่คณะให้เป็นทีม
9. ช่วยพิจารณาความเหมาะสมของงานให้ถูกต้องกับความสามารถของครุแต่ละคนและมอบหมายงานนั้นให้ครุแต่ละคนใช้ความสามารถของตนปฏิบัติงานนั้นให้ก้าวหน้า
10. เพื่อช่วยให้ครุค้นหาจุดลำบากในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน และช่วยครุวางแผนการสอนให้เหมาะสมและแก้ไข
11. ช่วยประเมินผลงานการสอนของครุ โดยอาศัยความเจริญงอกงามของนักเรียนเป็นไปตามแนวทางที่ตกลงกันไว้

อำภา บุญช่วย (2537) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน คือ

1. เพื่อช่วยให้ทราบถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนางานบริหารและวิชาการ เช่น การกำหนดทางเลือก การสร้างสื่อและเครื่องมือการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับสภาพของทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น
2. เพื่อให้ครุที่สอนได้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้
3. เพื่อให้ครุที่สอนได้ตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ ทั้งให้สามารถแก้ปัญหาได้
4. เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจแก่ครุที่สอน
5. เพื่อมุ่งให้เกิดความร่วมมือ และประสานงานกันเป็นอย่างดีภายในระบบงาน
6. เพื่อควบคุมมาตรฐาน และพัฒนางานในด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนก็คือ เพื่อที่จะช่วยเหลือครุให้สามารถแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน การพัฒนาคน การพัฒนางาน การประสานสัมพันธ์ และการสร้างขวัญกำลังใจ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานที่ดีมีคุณภาพสูงสุดซึ่งก็คือผู้เรียนนั่นเอง

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียน

การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น บุคลากรดังกล่าวสามารถแบ่งได้ 3 ฝ่าย คือ (สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม, หน่วยศึกษานิเทศก์, 2537)

1. ผู้นิเทศ หมายถึง บุคลากรภายในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครูหัวหน้าสายชั้น ครูหัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ ครูวิชาการโรงเรียน ตลอดจนถึงครุผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือครุในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

2. ผู้รับการนิเทศหมายถึงครูภายในโรงเรียนที่ได้รับประโยชน์จากการนิเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทำให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

3. ผู้สนับสนุนการนิเทศ หมายถึง ผู้ที่จะช่วยให้การดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารในระดับที่สูงขึ้นไปจากโรงเรียน ศิษยานิเทศก์ และอาจารย์ไปถึงบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียน ได้แก่ ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศ และผู้สนับสนุนการนิเทศ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นผู้นิเทศและครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นผู้รับการนิเทศ ซึ่งผู้บริหารจะเป็นผู้สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในการดำเนินงานนิเทศให้บรรลุเป้าหมาย

ขอบข่ายของการนิเทศภายในโรงเรียน

การนิเทศภายในโรงเรียน อรรถรินทร์ สุนทรสถิตย์ (2542) ได้สรุปขอบข่ายงานนิเทศภายในโรงเรียนดังนี้

1. งานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และผลที่ได้ คือตัวนักเรียนที่มีคุณภาพได้มาตรฐานมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. งานกิจการนักเรียนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับวัยนักเรียนที่เข้าเรียนการส่งเสริมให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ตามข้อกำหนดของหลักสูตรและวิธีการจัดการศึกษา

3. งานบุคลากร เป็นการจัดดำเนินการเพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนได้รู้และเข้าใจหน้าที่และความรับผิดชอบของตน การติดตามดูแลช่วยเหลือให้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างบรรยากาศในการทำงานให้ผู้ร่วมงานทุกคนเกิดความสำนึกในหน้าที่ที่รับผิดชอบ สร้างความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนได้พัฒนาการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานสูงขึ้น

4. งานอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการทางการศึกษา เป็นงานที่เสริมสร้างบรรยากาศและสิ่งที่ดีในโรงเรียน ก่อให้เกิดการสร้างบุคลิกภาพและนิสัยที่ดีให้กับนักเรียน

5. งานบริหารทั่วไป ธุรการ การเงินและการพัสดุ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับระบบสำนักงาน โตตอบหนังสือ จัดทำ จัดซื้อจัดจ้าง ประชาสัมพันธ์ งบประมาณและการประสานงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน โดยมีกฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่ค่อนข้างแน่นอน

6. งานความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างโรงเรียนชุมชนหรือหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันในการจัดการศึกษา สำหรับประชากรวัยเรียนของชุมชน การให้บริการการศึกษาแก่ชุมชนหรือการพัฒนาชุมชน

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของงานนิเทศภายในโรงเรียนเป็นงานนิเทศเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลถึงคุณภาพของงานและประสิทธิผลของผู้เรียน

กิจกรรมการนิเทศ

กิจกรรมการนิเทศเป็นวิธีการนิเทศที่ผู้นิเทศจะต้องพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือสภาพและปัญหาของสถานศึกษาและให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกใช้กิจกรรมแต่ละชนิดอย่างเหมาะสม โดยให้พิจารณาถึงจุดประสงค์ของการนิเทศ ขนาดกลุ่มของผู้รับการนิเทศและประสบการณ์หรือประโยชน์ที่ผู้รับการนิเทศได้รับเป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้เสนอกิจกรรมการนิเทศไว้สอดคล้องกันสรุปได้ดังนี้

1. การบรรยาย (Lecturing) เป็นกิจกรรมที่เน้นการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจของผู้นิเทศไปสู่ผู้รับการนิเทศ ใช้เพียงการพูดและการฟังเท่านั้น
2. การบรรยายโดยใช้สื่อประกอบ (Visualized Lecturing) เป็นการบรรยายที่ใช้สื่อเข้ามาช่วย เช่น สไลด์ แผนภูมิ แผนภาพ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังมีความสนใจมากยิ่งขึ้น
3. การบรรยายเป็นกลุ่ม (Panel Presenting) เป็นกิจกรรมการให้ข้อมูลเป็นกลุ่มที่มีจุดเน้นที่การให้ข้อมูลตามแนวความคิดหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. การให้ดูภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ (Viewing Film or Television) เป็นการใช้เครื่องมือที่เป็นสื่อทางสายตา ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ เพื่อทำให้ผู้รับการนิเทศได้รับความรู้และเกิดความสนใจมากขึ้น
5. การฟังคำบรรยายจากเทปวิทยุและเครื่องบันทึกเสียง (Listening to Tape, Adiorecordings) เป็นการใช้เครื่องบันทึกเพื่อนำเสนอแนวความคิดของบุคคลหนึ่งไปสู่ผู้ฟัง คนอื่น
6. การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวัสดุและเครื่องมือต่าง ๆ (Exhibiting Trials and equipments) เป็นกิจกรรมที่ช่วยในการฝึกอบรมหรือเป็นกิจกรรมสำหรับงานพัฒนาสื่อต่าง ๆ
7. การสังเกตในชั้นเรียน (Observing in Classroom) เป็นกิจกรรมที่ทำให้ การสังเกตการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงของบุคลากร เพื่อวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งจะช่วยให้ทราบจุดดีหรือจุดบกพร่องของบุคลากร เพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานและใช้ในการพัฒนาบุคลากร
8. การสาธิต (Demonstrating) เป็นกิจกรรมการให้ความรู้ที่มุ่งให้ผู้อื่นเห็นกระบวนการและวิธีการดำเนินการ
9. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviewing) เป็นกิจกรรมสัมภาษณ์ที่กำหนดจุดประสงค์ชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ ตามต้องการ
10. การสัมภาษณ์เฉพาะเรื่อง (Focused Interview) เป็นกิจกรรมการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยจะทำการสัมภาษณ์เฉพาะโรงเรียนที่ผู้ตอบมีความสามารถจะตอบได้เท่านั้น
11. การสัมภาษณ์แบบไม่ชี้นำ (Non-directive Interview) เป็นการพูดคุยและอภิปรายหรือการแสดงความคิดเห็นของบุคคลที่สนทนาด้วย ลักษณะของการสัมภาษณ์จะสนใจกับปัญหาและความสนใจของผู้รับการสัมภาษณ์

12. การอภิปราย (Discussing) เป็นกิจกรรมที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศปฏิบัติร่วมกันซึ่งเหมาะสมกับกลุ่มขนาดเล็ก มักใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่น ๆ

13. การอ่าน (Reading) เป็นกิจกรรมที่ใช้มากกิจกรรมหนึ่ง สามารถใช้ได้กับคนจำนวนมาก เช่น การอ่านข้อความจากวารสาร มักใช้ผสมกับกิจกรรมอื่น

14. การวิเคราะห์ข้อมูลและการคิดคำนวณ (Analyzing and Calculating) เป็นกิจกรรมที่ใช้ในการติดตามประเมินผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการและการควบคุมประสิทธิภาพการสอน

15. การระดมสมอง (Brainstorming) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสนอแนวความคิดวิธีการแก้ปัญหาหรือใช้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความคิดโดยเสรี ไม่มีการวิเคราะห์หรือวิพากษ์วิจารณ์แต่อย่างใด

16. การบันทึกวีดิทัศน์และการถ่ายภาพ (Videotaping and Photographing) วีดิทัศน์เป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นรายละเอียดทั้งภาพและเสียง ส่วนการถ่ายภาพมีประโยชน์มากในการจัดนิทรรศการ กิจกรรมนี้มีประโยชน์ในการประเมินผลงานและการประชาสัมพันธ์

17. การจัดทำเครื่องมือและข้อทดสอบ (Instrumenting and Testing) เป็นการใช้อย่างทดสอบและแบบประเมินต่าง ๆ

18. การประชุมกลุ่มย่อย (Buzz Session) เป็นกิจกรรมการประชุมกลุ่ม เพื่ออภิปรายให้หัวข้อเรื่องที่เฉพาะเจาะจง มุ่งเน้นการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมากที่สุด

19. การจัดทำทัศนศึกษา (Field Trip) เป็นกิจกรรมการเดินทางไปสถานที่แห่งอื่น เพื่อศึกษาและดูงานที่สัมพันธ์กับงานที่ตนปฏิบัติ

20. การเยี่ยมเยือน (Intervisiting) เป็นกิจกรรมที่บุคคลหนึ่งไปเยี่ยมและสังเกตการทำงานของอีกบุคคลหนึ่ง

สรุปได้ว่า กิจกรรมการนิเทศมีหลากหลาย ในการนิเทศแต่ละครั้งควรเลือกใช้กิจกรรมการนิเทศให้เหมาะสมกับสภาพและปัญหาของสถานศึกษา และให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกใช้กิจกรรมแต่ละชนิดอย่างเหมาะสม โดยให้พิจารณาถึงจุดประสงค์ของการนิเทศขนาดกลุ่มของผู้รับการนิเทศ และประสบการณ์หรือประโยชน์ที่ผู้รับการนิเทศได้รับเป็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกิจกรรมการนิเทศการสอน โดยการสังเกตในชั้นเรียน

รูปแบบการนิเทศ

1. การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching)

การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นลักษณะการนิเทศที่เปิดโอกาสให้ครูได้เห็นการปฏิบัติงานของกันและกัน มีการตัดสินใจภายใต้ข้อมูล มีการวิพากษ์การปฏิบัติงานของกันและกันด้วยวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Marczely, 2001) เมื่อครูต้องได้รับการตรวจสอบโดยเพื่อนครู ก็จะพยายามยกระดับการปฏิบัติงานของตนเองให้ดีขึ้น การประเมินโดยเพื่อนช่วยเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการปฏิบัติงานและทัศนคติของครู เนื่องจากไม่มีใครอยากเป็นจุดอ่อนขององค์กร

วิธีการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

Marczely (2001) ได้กล่าวถึงวิธีการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีดังนี้

1. เน้นการสังเกตซึ่งกันและกันแบบเป็นกลุ่ม

2. สังเกต เก็บข้อมูล และให้ข้อคิดเห็นต่อการสอนในชั้นเรียน

3. ประกอบด้วยผู้ร่วมงานอย่างน้อย 5 คน

4. แต่ละกลุ่มมีความเท่าเทียมกันในการตัดสินใจวางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน

5. ครูแต่ละคนถูกสังเกตจากเพื่อนครู 4 คน

6. เมื่อผู้สังเกตการณ์สอน 2-3 คน มีข้อคิดเห็นที่ตรงกัน (บวก-ลบ) ทำให้ยากที่ครูจะละเลยและมีผลต่อการสอน

7. ในขณะเดียวกัน ผู้สังเกตการสอนก็จะนำสิ่งที่พบเห็นนั้นไปปรับปรุงการสอนของตนเอง

8. ช่วยให้ครูได้เรียนรู้จากเพื่อน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีการพัฒนาในการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. การกำหนดผู้นำ
2. ระเบียบวิธีการนิเทศอย่างชัดเจน
3. ฝึกอบรมครู
4. สม่ครใจ
5. ผู้บริหารสนับสนุน

ครูที่จะเป็นผู้นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่ประสบความสำเร็จ ต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. ทักษะการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ
2. ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง
3. ทักษะการสื่อสารที่สร้างความไว้วางใจ
4. ความสามารถในการทำงานกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ

ข้อดีและข้อเสียของการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อดีคือการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นอย่างเปิดเผยและสนับสนุนโดยข้อมูลที่เป็นจริงมีความสำคัญต่อการพัฒนาทางการศึกษา การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะส่งเสริมให้ครูพยายามศึกษาเพื่อนร่วมงานและสร้างความสัมพันธ์เชิงวิชาชีพ

ข้อเสียคือการนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง และขาดการส่งเสริมสนับสนุนจากครูและผู้บริหาร ส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่ซื่อสัตย์ ในการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ครูกรอกแบบฟอร์มที่ไม่ตรงตามความเป็นจริง ผู้บริหารไม่เชื่อถือผลการนิเทศ

แนวทางการดำเนินการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching)

โดยที่ครูและเพื่อนครูที่สอนในกลุ่มสาระเดียวกันจับคู่ ร่วมมือกันปรับปรุงและพัฒนาแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ที่ส่งผลถึงพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา กำหนดเรื่อง หรือประเด็นที่จะพัฒนาร่วมกัน
2. ครูและเพื่อนครูร่วมกันพิจารณาเลือกวิธีการแก้ปัญหา หรือวิธีการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน
3. ครูและเพื่อนครูร่วมปรึกษาวางแผนการจัดการเรียนการสอนของตัวเอง โดยใช้วิธีการที่ได้เลือกแล้ว

4. ครูและเพื่อนครูวางแผนการสังเกตการสอนกันและกัน สร้างหรือเลือกเครื่องมือสังเกตการสอน และกำหนดวัน เวลาที่จะสังเกตการสอน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
5. ผลัดกันสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน
6. ร่วมกันวิเคราะห์ผลการสังเกต บันทึกพัฒนาการของตนเองและของนักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับกันและกันเป็นระยะตามปฏิทินที่กำหนดไว้
7. ประเมินผลความสำเร็จของการนิเทศและการจัดการเรียนการสอนด้วยการประเมินการสอนของตนเอง ประเมินผลการเรียนของนักเรียนและสอบถามความคิดเห็น
8. รายงานผลสำเร็จ (Report of Success)

2. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development)

การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง หรืออาจเรียกว่า การนิเทศตนเองเป็นอีกวิธีหนึ่งของระบบการนิเทศ ตามแนวคิดของ Glatthorn (1984) การนิเทศแบบพัฒนาตนเองเหมาะกับครูที่มีความรู้ความสามารถและต้องการพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองด้วยตนเอง ไม่ต้องการการนิเทศแบบคลินิกหรือการนิเทศการสอนแบบอื่นๆ สาธิตสำคัญของการปฏิบัติโดยทั่วไปคือ ครูจะปฏิบัติงานที่ตนเองต้องการพัฒนา โดยการนำตนเองให้พัฒนาและเจริญก้าวหน้าด้วยตนเองในที่สุด ถึงแม้ว่าวิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเองจะมีการนำไปใช้ในโรงเรียนน้อยที่สุด แต่ควรให้การส่งเสริมพร้อมๆ กับการนิเทศภายในโรงเรียน โดยใช้รูปแบบวิธีการนิเทศแบบอื่น ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการนิเทศ และหลักการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และขณะเดียวกันการนิเทศภายในโรงเรียนและการนิเทศการสอน ควรเน้นที่ผู้รับการนิเทศหรือครูเป็นสำคัญด้วย โดยยึดหลักความแตกต่างกันของมนุษย์เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

การพัฒนาตนเองหรือการนิเทศแบบนำตนเอง (Self-Directed Professional) เป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาในวิชาชีพครู ที่ครูเป็นผู้ดำเนินการ กำหนด เป้าหมาย วิธีการพัฒนา และดำเนินการด้วยตนเอง ภายใต้การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมของผู้บริหารของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบโครงการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน

ความมุ่งหมายการนิเทศแบบพัฒนาตนเองมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ครูที่มีความพร้อมทั้งทางสติปัญญา ความสามารถ และแรงจูงใจได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะจากการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยมีโอกาสเลือกวิธีที่จะพัฒนาตนเองและวิชาชีพทางการสอนซึ่งช่วยให้เข้าใจตนเองและปฏิบัติงานของตนเองและสามารถนำตนเองให้พัฒนาได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

ลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

1. ครูแต่ละคนที่สนใจวิธีการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง ทำงานอย่างเป็นอิสระตามโครงสร้างและแผนพัฒนางานในวิชาชีพตนเองได้ โดยนำเสนอต่อผู้บังคับบัญชาทราบถึงเป้าหมาย
2. เป้าหมายของโครงการและเป้าหมายในการพัฒนา ควรมาจากความต้องการและความสนใจของครู ซึ่งควรพิจารณาจากผลการประเมินการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนและสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาในด้านคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของครู โดยไม่จำเป็นที่จะต้องให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และเป้าหมายของโรงเรียนทุกประการ
3. ครูสามารถเลือกใช้วิธีการและสื่อหลายประเภท เพื่อการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยสามารถเลือกแหล่งทรัพยากร เลือกวิธีการพัฒนาประสบการณ์ที่เหมาะสมรวมทั้งสามารถเลือกใช้สื่อ

เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาตนเองโดยได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียนผู้บริหาร และผู้นิเทศจากภายนอก

4. ผลที่ได้จากการประเมินผลความสำเร็จของโครงการ ผู้บริหารจะไม่นำข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความดีความชอบของครู แต่ครูจะถูกประเมินจากสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในการดำเนินโครงการที่นิเทศ เพื่อเป็นการประเมินผลการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

5. การนิเทศแบบพัฒนาตนเองจะต้องประกอบด้วยเรื่องที่สำคัญที่ผู้เลือกจะดำเนินการนิเทศแบบพัฒนาตนเองจะต้องมีความตระหนัก เข้าใจวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน เช่นการประเมินผลตนเองอย่างเป็นระบบ (Self Appraisal Systems) วิธีการประเมินตนเอง ประเมินผลผู้เรียน และการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของตนเอง โดยใช้เทคโนโลยี เช่น ใช้การถ่ายวิดีโอทัศน์ ซึ่งถือว่ามี ความสำคัญสำหรับการนิเทศตนเอง

กระบวนการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

1. ครูนำเสนอโครงการเพื่อพัฒนาตนเอง ที่ประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้
 - 1.1 เป้าหมายในการพัฒนาในวิชาชีพของตนเอง และที่ส่งผลถึงพัฒนาการของผลการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย ไม่ควรกำหนดเป้าหมายหลายข้อเกินไป
 - 1.2 วิธีดำเนินการพัฒนาทรัพยากร และสื่อที่ใช้เพื่อให้แผนปฏิบัติการบรรลุเป้าหมาย อาจจะเลือกวิธีการ อภิปราย ประชุม และสังเกตการณ์ แหล่งทรัพยากรที่ต้องใช้ เช่น ผู้เชี่ยวชาญ งบประมาณ เวลา เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ และวัสดุใช้สอยต่าง ๆ
 - 1.3. แนวทางและวิธีการประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง และผลความก้าวหน้าของนักเรียน
 - 1.4 วิธีการช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้บริหาร
 2. นำเสนอโครงการให้ผู้บริหารได้รับรู้และอนุญาต และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับเป้าหมาย วิธีปฏิบัติ อาจจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตัดสินใจร่วมกันเกี่ยวกับทรัพยากรที่ใช้ ที่สำคัญผู้บริหารไม่ควรเปรียบเทียบเป้าหมายการพัฒนาตามที่เองต้องการ ควรจะยึดหลักที่ว่า การพัฒนาตนเองต้องมาจากความต้องการและความเป็นเลิศบุคคลนั้นไม่ใช่มาจากโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน
 3. ครูปฏิบัติงานตามโครงการและแผนการปฏิบัติงาน ซึ่งระหว่างดำเนินการอาจจะปรึกษาผลการดำเนินงานและรายงานความเจริญก้าวหน้าเป็นระยะถึงแม้ว่าการปฏิบัติงานส่วนใหญ่จะเป็นของครู แต่ผู้บริหารจะเป็นผู้นิเทศและอยู่ในฐานะเป็นทรัพยากรบุคคลของครูด้วย จึงสามารถที่จะแนะนำแหล่งความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งและกัน ให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นพร้อมกับการสนับสนุนตลอดโครงการ
 4. เมื่อสิ้นสุดโครงการ ครูผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารจะร่วมกันปรึกษาหารือกันสรุปผลสำเร็จที่เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยจะสะท้อนให้เห็นว่า ครูได้อะไรจากการปฏิบัติงานในด้านนี้โดยที่ครูไม่ต้องกังวลใจกับสิ่งที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว ซึ่งอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย
- ผู้บริหารควรให้ความสนใจ ให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยการให้ข้อเสนอแนะจากที่ครูรายงานและให้ครูมองเห็นประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการพัฒนาวิชาชีพของตัวครูเอง

แนวทางการดำเนินการพัฒนาตนเอง (Self-directed Professional)

1. ครูเลือกปัญหา ประเด็นหรือเรื่องที่น่าสนใจที่จะปรับปรุงและพัฒนา (กลุ่มสาระที่ตนเอง
2. เลือกวิธีการ เทคนิคที่เหมาะสม และสนใจจะนำมาใช้
3. เขียนแผนการสอน แผนการนิเทศตนเอง และแผนปฏิบัติในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง สร้างหรือเลือกเครื่องมือหรือวิธีสังเกต และบันทึกการสอนของตนเอง กำหนดวันและเวลารายงานผลการพัฒนาตนเองกับเพื่อน หรือผู้รับผิดชอบโครงการ
4. วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูลจากการบันทึกการเรียนรู้นักเรียน ผลการทดสอบการเรียนรู้นักเรียน แบบบันทึกผลการจัดการเรียนการสอนของตนเองและจากแบบประเมินผลการสอนของตนเอง

3. การนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring)

วัชรา เล่าเรียนดี (2553) ได้นำเสนอแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้กระบวนการหรือรูปแบบการเพิ่มพูนสมรรถนะการสอนสำหรับครูใหม่ (Mentoring Model)

1. เตรียมความพร้อม (Preparation) ได้แก่ ด้านความรู้ เทคนิคและทักษะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
2. ประชุมวางแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้ (Planning) ได้แก่ กำหนดปัญหาและประเด็นในการปรับปรุงและพัฒนา และจัดทำแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้
3. ประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre-Observation Conference) ได้แก่ ทบทวนแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดประเด็นการสังเกตและบันทึก และเลือกเครื่องมือสังเกตการสอน
4. สังเกตการสอนในชั้นเรียน (Observation) ได้แก่ สังเกตบันทึกพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้และสังเกตบันทึกพฤติกรรมนักเรียน
5. ประชุมเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ (Post-Observation Conference) ได้แก่ ทบทวนข้อมูลสังเกตการสอน อภิปราย วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน ผู้นิเทศให้ข้อเสนอแนะ และทบทวนแผนการปฏิบัติครั้งต่อไป

เงื่อนไขสำหรับการนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring)

1. ผู้ทำหน้าที่ Mentor มีความรู้ความเชี่ยวชาญสูงกว่าผู้รับการพัฒนา (Mentee) Mentoring จึงเหมาะสมสำหรับครูใหม่และมีประสบการณ์การสอนน้อย
2. ผู้ทำหน้าที่ Mentor ยอมรับ เต็มใจที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว และมีความสามารถที่จะช่วยให้ผู้รับการพัฒนาศึกษาสามารถพัฒนาตนเองจนเชี่ยวชาญได้
3. ผู้ทำหน้าที่ Mentor มีบทบาทหน้าที่หรือแตกต่างจากศึกษานิเทศก์หรือผู้นิเทศโดยทั่วไป โดยเป็นสื่อกลาง (Mediator) มากกว่าเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ
4. ผู้ทำหน้าที่ Mentor ได้รับการพัฒนามุ่งเน้นการพัฒนาในวิชาชีพพร้อมทั้ง 2 ฝ่าย

กระบวนการนิเทศ

กระบวนการนิเทศมีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญการนิเทศทั้งในและต่างประเทศต่างมีแนวคิดในการพัฒนารูปแบบและกระบวนการนิเทศการสอนที่แตกต่างกันตามสภาพบริบทของการศึกษา ทำให้มีขั้นตอนของรูปแบบและกระบวนการสอนที่แตกต่างกันตามฐานคิดของปรัชญาจุดมุ่งหมายและที่มาของสภาพบริบทดังกล่าวซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและนำเสนอขั้นตอนของนักคิดและนักการศึกษาได้ดังนี้

Mosher and Purpel (1972 อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552) เสนอกระบวนการ
นิเทศไว้ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- ขั้นที่ 1 วางแผนการสังเกตการสอน
- ขั้นที่ 2 สังเกตการสอน
- ขั้นที่ 3 ประเมินผลหรือวิเคราะห์สังเกตการสอน

Cogan (1973; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 และ นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) ได้เสนอ
รูปแบบ (Model) ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้นิเทศ (Establishing the Teacher Supervision Relationship)
- ขั้นที่ 2 การวางแผนร่วมกันกับครู (Planning with The Teacher)
- ขั้นที่ 3 การวางแผนยุทธวิธีในการสังเกตการสอน (Planning The Strategy of Observation Instruction)
- ขั้นที่ 4 การสังเกตการณ์สอน (Observation Instruction)
- ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน (Analyzing the Teaching-Learning Process)
- ขั้นที่ 6 วางแผนยุทธวิธีในการประชุมนิเทศ (Planning the Strategy of the Conference)
- ขั้นที่ 7 การประชุมนิเทศ (The Conference)
- ขั้นที่ 8 การวางแผนการสอนต่อเนื่อง (Renewed Planning)

Bellon and Huffman (1976; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 และ นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) ได้เสนอรูปแบบ (Model) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

- ขั้นที่ 1 การประชุมปรึกษาก่อนการสังเกตการสอน (Pre-Observation Conference)
- ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอน (Classroom Observation)
- ขั้นที่ 3 การประชุมปรึกษาหลังการสังเกตการสอน (Post-Observation Conference)
- ขั้นที่ 4 การวัดผลและประเมินผลพฤติกรรมการสอน (Evaluation Performance)

Boyan and Copeland (1978; อ้างถึงใน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) ได้เสนอรูปแบบ (Model) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้น และ 8 ขั้นตอน มีลักษณะดังนี้

- ขั้นที่ 1 การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre-Observation Conference)
 - 1.1 พฤติกรรมการสอนที่เป็นปัญหา
 - 1.2 เลือกแนวทาง วิธีการปรับปรุง/พัฒนาพฤติกรรมการสอน
 - 1.3 เลือกเครื่องมือหรือสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการสังเกตการณ์สอน
- ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอน (Observation)

พฤติกรรมที่ระบุในขั้นที่ 1
- ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์การสอน (Analysis)
 - 3.1 การวิเคราะห์ผลที่ได้จากการสังเกตการสอน
 - 3.2 ระบุพฤติกรรมการสอนที่ต้องการคงเอาไว้ หรือพฤติกรรมการสอนที่ควรมี
- ขั้นที่ 4 การประชุมหลังการสังเกตการสอน (Post-Observation Conference)
 - 4.1 ให้ข้อมูลย้อนกลับจากผลของการวิเคราะห์
 - 4.2 พิจารณาเลือกยุทธวิธีปรับปรุงและพัฒนาครั้งต่อไป

Goldhammer (1980; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2552 และนิพนธ์ ไทยพานิช, 2535) ได้เสนอรูปแบบ (Model) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 การประชุมปรึกษาก่อนการสังเกตการสอน (Pre-Observation Conference)
- ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอน (Observation)
- ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดวิธีการประชุมนิเทศ (Analysis and Strategy)
- ขั้นที่ 4 การประชุมนิเทศ (Supervision Conference)
- ขั้นที่ 5 การประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์นิเทศ (Post-Conference Analysis)

Harris (1985; อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีดิลก, 2532) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นวางแผน (Planning) ได้แก่ การคิด การตั้งวัตถุประสงค์ การคาดการณ์ล่วงหน้า การกำหนดตารางงานการค้นคว้าวิธีปฏิบัติงานและการวางแผนงาน
2. ขั้นการจัดโครงการ (Organizing) ได้แก่ การตั้งเกณฑ์มาตรฐาน การรวบรวมทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งคนและวัสดุอุปกรณ์ ความสัมพันธ์แต่ละชั้น การมอบหมายงาน การประสานงาน การกระจายอำนาจตามหน้าที่ โครงสร้างขององค์กร และการพัฒนานโยบาย
3. ขั้นการนำเข้าสู่การปฏิบัติ (Leading) ได้แก่ การตัดสินใจการเลือกสรรบุคคลการเร้าใจให้มีความตั้งใจคิดริเริ่มอะไรใหม่ ๆ การสาธิต การจูงใจ และให้คำแนะนำ การสื่อสาร การกระตุ้นส่งเสริมกำลังใจ การแนะนำนวัตกรรมใหม่ ๆ และให้ความสะดวกในการทำงาน
4. ขั้นการควบคุม (Controlling) ได้แก่ การสั่งการ การให้รางวัล การลงโทษ การให้โอกาส การตำหนิ การไล่ออก และการบังคับให้กระทำตาม
5. ขั้นประเมินผล (Appraising) ได้แก่ การตัดสินใจการปฏิบัติงาน การวิจัย และการวัดผล การปฏิบัติงาน ซึ่งแตกต่างจาก

Acheson and Gall (2003) ได้กล่าวถึงกระบวนการที่สำคัญ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- ขั้นที่ 1 การประชุมร่วมกับคณะครูและวางแผนร่วมกันในการสังเกตการสอน
- ขั้นที่ 2 การสังเกตการสอน และบันทึกข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางแผนร่วมกันในการ
- ขั้นที่ 3 ประชุมครูเพื่อวิเคราะห์ ตีความหมายข้อมูลจากการสังเกตร่วมกันแปลความหมายข้อมูลจากมุมมองของครูและร่วมกันอภิปรายการดำเนินการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นขั้นของการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการพัฒนาในครั้งต่อไป

Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004) ได้นำเสนอกระบวนการนิเทศการสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. การประชุมร่วมกับครูก่อนสังเกตการสอน (Pre-Conference with Teacher) ผู้นิเทศร่วมประชุมกับครูเพื่อพิจารณารายละเอียดก่อนสังเกตการณ์สอนของครูเกี่ยวกับเหตุผลและจุดมุ่งหมายของการสังเกต ต้องการให้เน้นการสังเกตในประเด็นใดเป็นพิเศษ วิธีการและรูปแบบการสังเกตที่จะนำไปใช้ เวลาที่ใช้ในการสังเกต และกำหนดเวลาที่ใช้ในการประชุมหลังจากสังเกต
2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน (Observation of Classroom) เป็นการติดตามพฤติกรรมการณ์การสอนของครูในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจสอดคล้องกับหลักการและรายละเอียดต่าง ๆ ที่กำหนด ผู้สังเกตอาจใช้วิธีการสังเกตเพียงวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีก็ได้

3. การวิเคราะห์และติดตามผลการสังเกตการสอน และพิจารณาวางแผนการประชุมร่วมกับครู (Analyzing and Interpreting Observation and Determining Conference Approach) ผู้นิเทศหลังจากได้สังเกตการสอนและได้รับข้อมูลของครูมาแล้วให้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การนับความถี่ตัวแปรบางตัวที่ได้กำหนดไว้ จำแนกตัวแปรหลักที่เกิดขึ้น รวมทั้งค้นหาตัวแปรบางตัวที่เกิดขึ้นใหม่จากการปฏิบัติหรือบางตัวที่ไม่เกิดขึ้น ในการวิเคราะห์ข้อมูลให้ผู้นิเทศวางตัวเป็นกลางและให้ดำเนินการแปลความหมายของข้อมูล

4. ประชุมร่วมกับครูภายหลังการสังเกตการสอน (Post-conference with Teacher) ผู้นิเทศจัดประชุมครูเพื่อเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับและร่วมกันอภิปรายซึ่งผลที่ได้รับจากการอภิปรายร่วมกัน ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงการสอนได้

5. การวิพากษ์วิจารณ์ผลที่ได้รับจากขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอน (Critique of Previous Four Steps)

วิชรา เล่าเรียนดี (2552) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ

1. วางแผนร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ (ครูและคณะครู)
2. เลือกประเด็นหรือเรื่องที่น่าสนใจจะปรับปรุงและพัฒนา
3. นำเสนอโครงการพัฒนาและขั้นตอนการปฏิบัติให้ผู้บริหารโรงเรียนได้รับทราบเพื่ออนุมัติการดำเนินการ
4. ให้ความรู้หรือแสวงหาความรู้จากเอกสารต่าง ๆ และจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคการสังเกตการสอนในชั้นเรียน และความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สนใจ
5. จัดทำแผนการนิเทศ กำหนดวัน เวลา ที่จะสังเกตการสอนประชุมปรึกษาหารือเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์
6. ดำเนินการตามแผนโดยครูและผู้นิเทศ (แผนการจัดการเรียนรู้และแผนการนิเทศ)
7. สรุปและประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนารายงานผลสำเร็จ

วิชรา เครือคำอ้าย (2552) ได้เสนอรูปแบบการนิเทศการสอนออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขึ้นเตรียมความรู้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ (Preparing = P)

ขั้นตอนที่ 2 ขึ้นเตรียมการวางแผนการนิเทศ (Planning = P)

ขั้นตอนที่ 3 ขึ้นดำเนินการนิเทศการสอน (Implementing = I)

ขั้นตอนที่ 4 ขึ้นประเมินผล (Evaluating = E)

ยุพิน ยืนยง (2553) ได้เสนอรูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งเรียกว่า CIPE ดังนี้

Phase 1 Classifying : C เป็นการคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อจัดกลุ่มครู และเลือกวิธีการนิเทศที่ต้องการและเหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่ม

Phase 2 Informing : I เป็นการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ เรื่องการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ การวิจัยในชั้นเรียน และเทคนิควิธีสอนที่สอดคล้องกับความต้องการและปัญหาให้แก่ครูและผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศ

Phase 3 Proceeding : P การดำเนินงาน

3.1 การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre-conference)

3.2 การสังเกตการสอน (Observation)

3.3 การประชุมหลังการสังเกตการสอน (Post-conference)

Phase 4 Evaluating : E การประเมินผลการนิเทศ โดยมีการกำกับติดตาม (Monitoring) เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพ

ชัยพร ชื่นกลิ่น (2553) ได้เสนอรูปแบบ PCE Coaching Model ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะการเตรียมการ (Preparing Phase)

ระยะที่ 2 ระยะการวางแผน (Planning Phase)

ระยะที่ 3 ระยะการปฏิบัติการโค้ช (Coaching Phase)

ระยะที่ 4 ระยะการประเมินผลการโค้ช (Evaluating Phase)

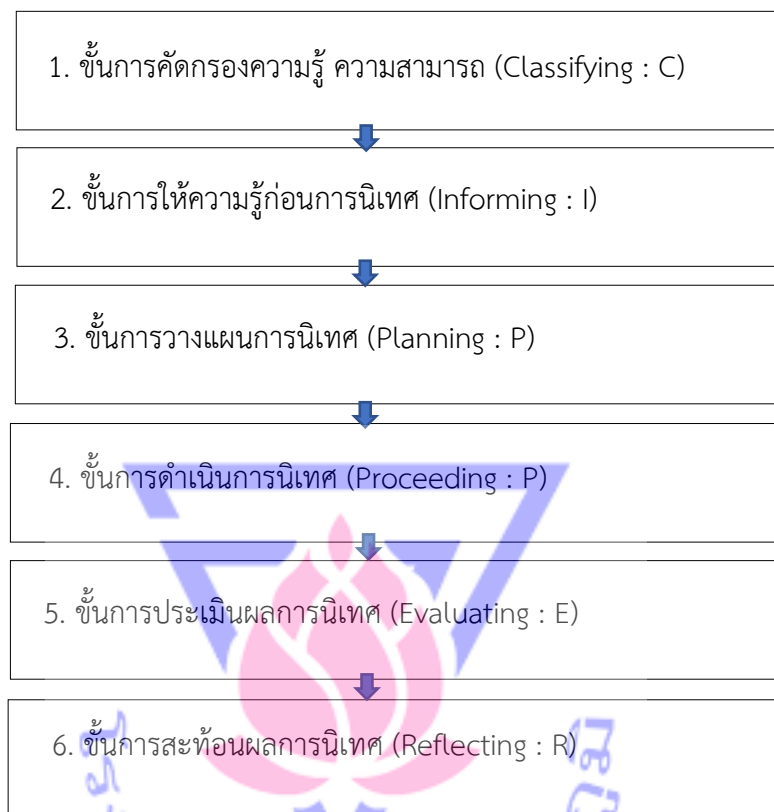

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียน

รูปแบบ/กระบวนการ	ขั้นที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้นิเทศ	ขั้นที่ 2 การวางแผนร่วมกันกับครู	ขั้นที่ 3 การวางแผนยุทธวิธีในการสังเกต	ขั้นที่ 4 การสังเกตการสอน	ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์กระบวนการเรียน	ขั้นที่ 6 วางยุทธวิธีในการประชุม	ขั้นที่ 7 การประชุมนิเทศ	ขั้นที่ 8 การวางแผนการสอนต่อเนื่อง/การประเมินผลการนิเทศ/การให้ข้อเสนอแนะ
Mosher and Purpet (1972)			✓	✓				✓
Cogan (1973)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Bellon and Huffman (1976)			✓	✓			✓	✓
Boyan and Copeland (1978)			✓	✓	✓			✓
Goldhammer (1980)			✓	✓	✓		✓	✓
Harris (1985)		✓	✓	✓			✓	✓
Acheson and Gall (2003)			✓	✓				✓
Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2004)			✓	✓			✓	✓
วัชราน เล่าเรียนดี (2552)		✓	✓	✓				✓
วชิรา เครือคำอ้าย (2552)		✓	✓	✓				✓
ยุพิน ยืนยง (2553)			✓	✓				✓
ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553)		✓	✓	✓				✓
รวม	1	5	12	12	3	1	5	12

เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณารูปแบบ/กระบวนการของการนิเทศภายในโรงเรียนของนักคิด นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศดังกล่าวพบว่า ได้ระบุถึงกระบวนการดำเนินการนิเทศการสอนแตกต่างกันเป็น 3 ขั้นตอน 4 ขั้นตอน 5 ขั้นตอน 6 ขั้นตอน และ 8 ขั้นตอน ขึ้นอยู่กับปรัชญาของการนิเทศ จุดมุ่งหมายของการนิเทศและสภาพบริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกและตัดสินใจนำขั้นตอนดังกล่าวมาพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนบนฐาน

ของการวิเคราะห์สภาพความต้องการจำเป็นและบริบทของโรงเรียนสุนทรวัฒนา ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา

สมรรถนะครู

ความหมายของสมรรถนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของสมรรถนะจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของสมรรถนะที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

อภีรักษ์ วรรณสารพ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะความรู้ไปจนถึงบทบาทในสังคมบุคลิกภาพและส่วนที่ลึกลงไปจนยากที่จะวัดได้เช่นเจตคติค่านิยมอุปนิสัยและแรงบันดาลใจ

อานนท์ ศักดิ์วีระวิญญ์ (2547) ได้สรุปค่านิยมของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะคือ คุณลักษณะของบุคคล ซึ่งได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณสมบัติต่าง ๆ อันได้แก่ ค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ คุณลักษณะทางกายภาพ และอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นและสอดคล้องกับความเหมาะสมกับองค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องสามารถจำแนกได้ว่าผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานได้ต้องมีคุณลักษณะเด่น ๆ อะไร หรือลักษณะสำคัญ ๆ อะไรบ้าง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ สาเหตุที่ทำงานแล้วไม่ประสบความสำเร็จ เพราะขาดคุณลักษณะบางประการคืออะไร เป็นต้น

สุภัทญา รัศมีธรรมโชติ (2548) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic or Attributes) ที่ทำให้บุคคลผู้นั้นทำงานในความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าผู้อื่น

ณรงควิทย์ แสนทอง (2556) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ ลักษณะทักษะเด่นของ กลุ่มงานที่ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันระหว่างตำแหน่งงานหลักกับการปฏิบัติงานโดยตรง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) ให้ความหมายของคำว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะและ คุณลักษณะ อื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสร้างผลงานได้โดดเด่นในองค์กรคู่มือฉบับนี้เป็นการอธิบาย รายละเอียดในการพิจารณา สมรรถนะแต่ละรายการตามคำจำกัดความที่กำหนดขึ้น

Nitin Vazirani (2010) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง สถานะหรือคุณภาพของ ความสามารถ ที่เหมาะสมกับงานหนึ่ง ๆ

Boyatzis (n.d. อ้างถึงใน ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2557) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) ทักษะ (Skill) จินตภาพส่วนตน (Self-Image) บทบาททางสังคม (Social Role) องค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลงานสูงกว่า หรือเหนือกว่าเกณฑ์ เป้าหมายที่กำหนดไว้

McClelland (1973) กล่าวว่า สมรรถนะคือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตน รับผิดชอบ

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) ที่ทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดใน งานที่ตนรับผิดชอบ

องค์ประกอบของสมรรถนะ

องค์ประกอบของสมรรถนะตามหลักแนวคิดของ McClelland (1973) มีองค์ประกอบ5 ส่วนคือ

1. ความรู้ (knowledge) คือ ความรู้เฉพาะด้านของแต่ละบุคคล เช่น ความรู้ด้าน เครื่องยนต์ ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านการบริหารจัดการต้นทุน เป็นต้น

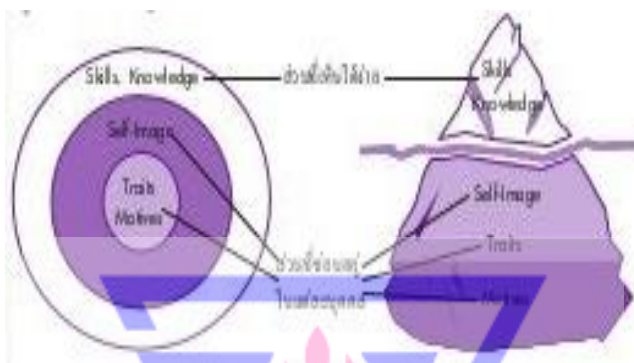
2. ทักษะ (skill) คือ สิ่งที่บุคคลกระทำได้ดี ปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ เช่น ทักษะการ สื่อสาร ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะเกิดได้มาจากพื้นฐานทาง ความรู้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างแคล่วคล่องว่องไว

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self - concept) คือ ทศนคติ ค่านิยม และความคิดเห็น เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น

4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่ น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น

5. แรงจูงใจ / เจตคติ (motives / attitude) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

โดยความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของสมรรถนะนั้นนิยมอธิบายด้วยโมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model) ดังนี้

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของสมรรถนะ

ที่มา : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา สพฐ. ปรับปรุงจาก สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2547

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของสมรรถนะประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลักๆ ได้แก่ (1) Hard skills ประกอบด้วยความรู้ (knowledge) และ ทักษะ (Skills) ซึ่งสามารถพัฒนาขึ้นได้โดยวิธีการศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ตรงและมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ และ (2) Soft Skills ประกอบด้วยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self - concept) บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (traits) และแรงจูงใจ / เจตคติ (motives / attitude) ซึ่งเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ยากเพราะเป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ในตัวบุคคล

ประเภทของสมรรถนะ

David C. McClelland ได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น 2 กลุ่มคือ (อ้างถึงในสุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2547)

1. สมรรถนะขั้นพื้นฐาน (Threshold Competencies) หมายถึง ความรู้ หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน เช่น ความสามารถในการอ่าน หรือความรู้ในสินค้าที่ตนขายอยู่เป็นประจำซึ่งสมรรถนะพื้นฐานเหล่านี้ไม่ทำให้บุคคลมีผลงานที่แตกต่างจากผู้อื่น หรือ ไม่สามารถทำให้บุคคลมีผลงานที่ดีกว่าผู้อื่นได้ ดังนั้นสมรรถนะในกลุ่มนี้จึงไม่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการมากนัก จนถึงขั้นมีกลุ่มนักวิชาการ บางส่วนลงความเห็นว่าความรู้และทักษะพื้นฐานเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็น "สมรรถนะ"

2. สมรรถนะที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากผู้อื่น (Differentiating Competencies) หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีผลการทำงานสูงกว่า มาตรฐาน หรือดีกว่าบุคคลทั่วไป ซึ่งสมรรถนะ ในกลุ่มนี้จะมุ่งเน้นที่การใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่นๆ (รวมถึง ค่านิยม และทัศนคติ/แรง จูงใจ) เพื่อช่วยให้เกิดผลสำเร็จที่โดดเด่นในงาน อีกทั้งยังเป็นสมรรถนะ ที่นักวิชาการจำนวนมากให้ความสำคัญในการพัฒนาให้มีขึ้นในบุคคล มากกว่าสมรรถนะขั้นพื้นฐาน

ณรงควิทย์ แสนทอง (2547) ได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะ ของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัย ของคนในองค์การโดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์การบรรลุเป้าหมายตาม วิสัยทัศน์ได้

2. สมรรถนะตามสายงาน (Job competency หมายถึง บุคลิก ลักษณะของคน ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทศนคติ ความเชื่อ และ อุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้นๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งนั้นๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

3. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competency) หมายถึง บุคลิก ลักษณะของคน ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทศนคติ ความเชื่อและ อุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ได้โดดเด่น กว่าคนทั่วไป เช่น สามารถอาศัยอยู่กับแมงป่องหรืออสรพิษได้ เป็นต้น ซึ่ง เรามักจะเรียกสมรรถนะส่วนบุคคลว่าความสามารถพิเศษส่วนบุคคล

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2547) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ขีดความสามารถหลัก (Core Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะหรือการ แสดงออกของพฤติกรรมของพนักงานทุกคนในองค์การ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทศนคติความเชื่อ และอุปนิสัยของบุคคลในองค์การโดยรวม ถ้าพนักงานทุกคนในองค์การมีขีดความสามารถประเภทนี้ ก็จะมีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์การบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้ ขีดความสามารถประเภทนี้จะถูก กำหนดจากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายหลัก หรือกลยุทธ์ขององค์การ

2. ขีดความสามารถด้านการบริหาร (Managerial Competency) คือ ความสามารถ ด้านการบริหารจัดการ เป็นขีดความสามารถที่มีได้ทั้งในระดับผู้บริหาร และระดับพนักงานโดยจะแตกต่างกันตามบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ (Role- Based) แตกต่างตามตำแหน่งทางการบริหารงานที่ รับผิดชอบ ซึ่งบุคคลในองค์การจำเป็นต้องมีในการทำงานเพื่อให้งานสำเร็จ และต้องสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ขององค์การ

3. ขีดความสามารถตามตำแหน่งงาน (Functional Competency) คือ ความรู้ ความสามารถในงานซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะ ของงานต่างๆ (Job - Based) เช่น ตำแหน่งวิศวกรไฟฟ้า ควรต้องมีความรู้ทางวิศวกรรม นักบัญชี ควรต้องมีความรู้ทางด้าน บัญชี เป็นต้น หน้าที่งานที่ต่างกัน ความสามารถในงานย่อมจะแตกต่างกันตามอาชีพซึ่งอาจเรียก ขีดความสามารถชนิดนี้ที่เรียกว่า Functional Competency หรือ Job Competency เป็น Technical Competency ก็ได้

จิรประภา อัครบวร (2549) กล่าวว่า สมรรถนะในตำแหน่งหนึ่งๆ จะประกอบไปด้วย 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) คือ พฤติกรรมที่ดี ที่ ทุกคนในองค์การต้องมี เพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมและหลักนิยมขององค์การ

2. สมรรถนะบริหาร (Professional competency) คือ คุณสมบัติ ความสามารถด้านการบริหารที่บุคลากรในองค์การทุกคนจำเป็นต้องมี ในการทำงาน เพื่อให้งานสำเร็จและสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ของ องค์การ

3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical competency) คือ ทักษะด้านวิชาชีพที่จำเป็นในการนำไปปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งจะแตกต่างกันตามลักษณะงาน โดยสามารถจำแนกได้ 2 ช้อย่อย ได้แก่ สมรรถนะเชิงเทคนิคหลัก (Core technical competency) และสมรรถนะเทคนิคเฉพาะ (Specific technical competency)

เท็อน ทองแก้ว (2550) ได้จำแนกสมรรถนะออกเป็น 5 ประเภทคือ

1. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competencies) หมายถึง สมรรถนะที่แต่ละคนมีความสามารถเฉพาะตัว คนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ เช่น การต่อสู้ป้องกันตัวของจา พนม นักแสดงชื่อดังในหนังเรื่อง "ต้มยำกุ้ง" ความสามารถของนักดนตรี นักกายกรรม และนักกีฬา เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ยากที่จะเลียนแบบ หรือต้องมีความพยายามสูงมาก

2. สมรรถนะเฉพาะงาน (Job Competencies) หมายถึง สมรรถนะของบุคคลกับการทำงานในตำแหน่ง หรือบทบาทเฉพาะตัว เช่น อาชีพนักสำรวจ ก็ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข การคิดคำนวณ ความสามารถในการทำบัญชี เป็นต้น

3. สมรรถนะองค์การ (Organization Competencies) หมายถึง ความสามารถพิเศษเฉพาะองค์การนั้นเท่านั้น เช่น บริษัท เนชั่นเนล (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทที่มีความสามารถในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือบริษัทฟอร์ด (มอเตอร์) จำกัด มีความสามารถในการผลิตรถยนต์ เป็นต้น หรือบริษัท ที โอ เอ (ประเทศไทย) จำกัด มีความสามารถในการผลิตสี เป็นต้น

4. สมรรถนะหลัก (Core Competencies) หมายถึง ความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมี หรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น พนักงานเลขานุการสำนักงาน ต้องมีสมรรถนะหลัก คือ การใช้คอมพิวเตอร์ได้ ติดต่oprะสานงานได้ดี เป็นต้น หรือ ผู้จัดการบริษัทต้องมีสมรรถนะหลัก คือ การสื่อสาร การวางแผน และการบริหารจัดการ และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

5. สมรรถนะในงาน (Functional Competencies) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือน แต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน เช่น ข้าราชการตำรวจเหมือนกัน แต่มีความสามารถต่างกัน บางคนมีสมรรถนะทางการสืบสวนสอบสวน บางคนมีสมรรถนะทางปราบปราม เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) กำหนดสมรรถนะของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาดังนี้ (1) สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีมและจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (2) สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำครูและการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่าสมรรถนะสามารถจำแนกได้ 2 ประเภทหลักๆ ได้แก่ สมรรถนะหลัก (Core Competencies) หมายถึง ความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมี หรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และ สมรรถนะตามหน้าที่งาน (Functional Competencies) หมายถึงความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือน แต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน

การวัดสมรรถนะ

เทื่อน ทองแก้ว (2550) กล่าวถึงการวัดสมรรถนะทำได้ค่อนข้างลำบาก จึงอาศัยวิธีการหรือใช้เครื่องมือบางชนิดเพื่อวัดสมรรถนะของบุคคล ดังนี้

1. ประวัติการทำงานของบุคคล ว่าทำอะไรบ้างมีความรู้ ทักษะ หรือความสามารถอะไร เคยมีประสบการณ์อะไรมาบ้าง จากประวัติการทำงานทำให้ได้ข้อมูลส่วนบุคคล

2. ผลประเมินการปฏิบัติงาน (performance appraisal) ซึ่งจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานใน 2 ลักษณะ คือ

2.1 ผลการปฏิบัติที่เป็นเนื้องาน (task performance) เป็นการทำงานที่ได้เนื้องานแท้ ๆ

2.2 ผลงานการปฏิบัติที่ไม่ใช่เนื้องาน แต่เป็นบริบทของเนื้องาน (contextual performance) ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรมของคนปฏิบัติงาน เช่น การมีน้ำใจเสียสละช่วยเหลือคนอื่น เป็นต้น

2.3 ผลการสัมภาษณ์ (interview) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจจะเป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง คือ กำหนดคำถามไว้แล้ว สัมภาษณ์ตามที่กำหนดกับการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง คือ สอบถามตามสถานการณ์ คล้ายกับเป็นการพูดคุยกันธรรมดา ๆ แต่ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมคำถามไว้ใจ โดยใช้กระบวนการสนทนาให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สบายใจ ให้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุด

2.4 ศูนย์ประเมิน (assessment center) จะเป็นศูนย์รวมเทคนิคการวัดทางจิตวิทยาหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน รวมทั้งการสนทนากลุ่มแบบไม่มีหัวหน้ากลุ่มรวมอยู่ในศูนย์นี้

2.5 360 degree feedback หมายถึง การประเมินรอบด้าน ได้แก่ การประเมินจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และลูกค้า เพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ

การตรวจสอบสมรรถนะ

เทื่อน ทองแก้ว (2550) กล่าวถึงการตรวจสอบสมรรถนะว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสมรรถนะที่ต้องการหรือไม่ มีข้อสังเกตดังนี้

1. เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ อธิบายได้
2. สามารถลอกเลียนแบบได้
3. มีผลกระทบต่อความก้าวหน้าขององค์กร
4. เป็นพฤติกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้หลายสถานการณ์
5. เป็นพฤติกรรมที่ต้องเกิดขึ้นบ่อย ๆ

ระดับของสมรรถนะ

อารณ ภูวิทย์พันธุ์ (2547) กล่าวว่าระดับความสามารถ (Proficiency Level) เป็นการบ่งบอกถึงพฤติกรรมที่คาดหวังหรือต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งจะแยกตามระดับที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้การเขียนรายละเอียดของพฤติกรรมจะกำหนดแยกตามบทบาทของแต่ละตำแหน่ง โดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

1. Basic Level ชั้นเรียนรู้: การเริ่มต้นฝึกหัดซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้กรอบหรือแนวทางที่กำหนดขึ้นหรือเป็นสถานการณ์ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนได้

2. Doing Level **ขั้นปฏิบัติ:** การแสดงพฤติกรรมที่กำหนดขึ้นได้ด้วยตนเองหรือช่วยเหลือสมาชิกในทีมให้สามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
3. Developing Level **ขั้นพัฒนา:** ความสามารถในการนำสมาชิกในทีม รวมถึงการออกแบบและคิดริเริ่มสิ่งใหม่ๆเพื่อประโยชน์และเป้าหมายของทีมงาน
4. Advanced Level **ขั้นก้าวหน้า:** การคิดวิเคราะห์และนำสิ่งใหม่ๆมาใช้เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงานและความสามารถในการสอนผู้อื่นให้สามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆได้ตามที่กำหนด
5. Expert Level **ขั้นผู้เชี่ยวชาญ :** การมุ่งเน้นกลยุทธ์และแผนงานในระดับองค์การ รวมถึงความสามารถ ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงแนวทางหรือขั้นตอนการทำงานและมีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

การวิจัยในชั้นเรียน

ความหมายในการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการค้นหาความรู้และแนวทางปฏิบัติการศึกษาที่เชื่อถือได้อย่างเป็นระบบ สามารถนำผลการค้นพบมาแก้ไขการเรียนรู้อหรือพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ใช้การศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์โดยการเริ่มต้น จากชั้น การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา จนถึงขั้นการสรุปและรายงานผลมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2544) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหานักเรียนบางคนบางเรื่องเพื่อพัฒนาปรับปรุงนักเรียนอ่อน เสริมนักเรียนเก่ง รายบุคคล เป็นกลุ่มเพื่อให้ได้รับการพัฒนาเพิ่มศักยภาพ

โชคชัย สุขสนิท (2548) สรุปความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า คือการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้อทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว

ทศนา แคมมณี และ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2546) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนต้องเป็นการวิจัยในชั้นเรียนต้องเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งการวิจัยการปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้ประกอบอาชีพดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานของตนเอง เพื่อพัฒนาผลการปฏิบัติงานของตนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น ลักษณะปัญหาวิจัยสำหรับการวิจัยปฏิบัติการต้องเกี่ยวข้องกับงานที่นักวิจัยกำลังทำอยู่ และมีจุดประสงค์หลักเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพมีประสิทธิภาพดีมากขึ้นกว่าเดิม

ประภาพรณ เส็งวงศ์ (2550) ให้ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนว่า เป็นการดำเนินการการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือการคิดค้นนวัตกรรมจัดการเรียนรู้อให้แก่ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

เพลินพิศ ธรรมรัตน์ (2550) ได้ให้ความหมายของของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึงการวิจัยที่ทำในบริบทของชั้นเรียนและมักนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเป็นการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครู ให้นำไปสู่ความเป็นเลิศและมีอิสระทางวิชาการ

มนสิข สิริสมบุญ (2548) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึงการดำเนินงานของครูอย่างเป็นระบบในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการสะท้อนผลและหาวิธีการแก้ปัญหาตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน ด้วยกระบวนการวิจัยที่เชื่อถือได้ เพื่อการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนา และเพิ่มพูนความรู้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ทั้งในด้านที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการบริหารจัดการเรียนการสอน

พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2554) ให้ความหมาย การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยประเภทปฏิบัติการ (Action research) คือ การวิจัย มีเป้าหมายเพื่อนำผลไปปฏิบัติงานจริงด้วย เพราะเป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้ทำวิจัย

สุวิมล ว่องวานิช (2555) ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้อันผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนอย่างมีระบบเป็นกระบวนการ การศึกษา การแก้ปัญหาคัดจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน เพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนกับนักเรียน และพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง

ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ประการหนึ่งว่า ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อันผู้เรียนให้ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้สอนจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้อันผู้เรียน โดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนไปพร้อมกัน จากแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ต่างๆทั้งในโรงเรียนและชุมชนซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2546) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้จัดทำ เพื่อแก้ปัญหาคัดจัดการเรียนรู้อันผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพครูอีกด้วย

พิทยา แสงสว่าง (2546) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับครูผู้ทำวิจัยที่จะพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยในการแก้ปัญหาคัดจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษาต่อไป

มนสิข สิริสมบุญ (2548) กล่าวสรุปถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นการแก้ปัญหาคัดจัดการเรียนการสอนหรือเป็นการวิจัยประกอบแผนการจัดการเรียนรู้อันผู้เรียน หากพบว่าเรื่องใดมีปัญหา ควรต้องทำการแก้ปัญหาคัดจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปด้วย เพื่อการแก้ปัญหาคัดจัดการเรียนการสอนได้ทันที่และให้ถือว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งที่ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามปกติ

ดั่งนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2555) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยในชั้นเรียนไว้

1. ให้ออกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้ การตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการปฏิบัติและการแก้ปัญหา
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการทำวิจัยทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการสร้างความรู้เพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือพัฒนาการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่กระทำควบคู่กับกรเรียนการสอนหรือบูรณาการไปกับการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่มีประโยชน์กับทุกๆฝ่ายที่เกี่ยวข้องดังนี้ (เพลินพิศ ธรรมรัตน์, 2550)

1. ประโยชน์กับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน หากครูใช้รูปแบบการสอนเพียงแบบเดียวกับผู้เรียนทุกคนอาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น เช่น จากปัญหาพฤติกรรมเรียนส่งผลกระทบไปถึงปัญหาความประพฤติ ส่งผลกระทบต่อครูวิชาอื่น ครูที่รับช่วงในชั้นต่อไปโรงเรียนและสังคมโดยรวม จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ใฝ่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจและไม่มีปัญหาการเรียน ซึ่งส่งผลไปถึงการขจัดปัญหาและผลกระทบอื่นๆ ด้วย
2. ประโยชน์ต่อครู ครูมีการวางแผนการทำงานในหน้าที่ของครูอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนประเมินผลการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะทำอะไร เพียงใด ช่วยให้ครูเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ได้นวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงจนเป็นที่ยอมรับและเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและแต่ละคนอย่างไร
3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งภายในหมวดวิชาและระหว่างหมวดวิชา มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหา ตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุจนถึงการเขียนรายงานการได้

ระดมสรรพกำลังจากความถนัดของแต่ละบุคคลจะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น การศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ครูรับผิดชอบอยู่ จะช่วยให้การบริการงานวิชาการในโรงเรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถวิเคราะห์สาเหตุและชี้ประเด็นปัญหาได้ชัดเจน แก้ปัญหาได้ตรงจุด เป็นการสร้างเครือข่ายกันทางวิชาการในโรงเรียน และยกระดับมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนให้สูงขึ้น

4. ประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ผลงานวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่ครูแต่ละคนดำเนินการว่ามีความ เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไรเป็นการ สร้างสังคมทางการศึกษาและกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์อันมี คุณค่าของครู

วีรพล พิลาจันท์ (2547) ได้สรุปประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์โดยตรงต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในการสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น นักเรียนเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้จากครูมาเป็นผู้ร่วมค้นหา ความรู้ ครูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรสอน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักมาเป็นนักวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและผลจากการวิจัยในชั้นเรียน จะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อนักเรียน ครู โรงเรียนและการพัฒนาทางวิชาการ

สุวิมล ว่องวานิช (2544) ได้สรุปประโยชน์ของการวิจัยไว้ดังนี้ การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้จากกระบวนการ สืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้อันเกิดจากการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในการ ค้นพบร่วมกัน

กล่าวโดยสรุปการวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียน ครูผู้สอนและโรงเรียน กล่าวคือ ใช้ ผลการค้นพบเป็นแนวทางนำไปจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย อีกทั้งเป็นการพัฒนาครูผู้วิจัยทำให้สร้างองค์ความรู้เป็นหรือทำให้ครูเป็นนักวิจัยและพัฒนา ส่งผลให้เป็นผู้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

กระบวนการและขั้นตอนในการวิจัยในชั้นเรียน

กระบวนการวิจัยและขั้นตอนในการวิจัยในชั้นเรียนมีนักการศึกษาเสนอไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้นำเสนอกระบวนการวิจัยไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ทำได้หลายลักษณะนำไปสู่ปัญหาของการวิจัยแหล่งข้อมูล
2. กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา ทำให้เห็นแนวทางแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ตัวแปรที่จะศึกษา และวิธีการที่จะพัฒนาหรือแก้ปัญหา
3. พัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดวิธีการ หรือสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา เป็นขั้นตอนนำไปสู่ตัวแปรที่จะศึกษาและวิธีการที่จะพัฒนา

4. นำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นตอนนี้ครูต้องระบุว่า จะปฏิบัติกับใครเมื่อไร อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล ต้องมีเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. สรุปผล เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยเลือกสถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการก็จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่แล้วพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมตลอดจนนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ได้อีก

ทศนา แคมมณี และ นางลักษณ วิรัชชัย (2546) ได้สรุป กระบวนการขั้นตอนการทำวิจัยไว้ว่า เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน 9 ขั้นตอน เรียกว่า แก้วก้าวสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติการในชั้นเรียน

ก้าวที่ 1 การเลือกปัญหาวิจัย ที่มาของปัญหาวิจัย (ปัญหาจากตัวผู้เรียน ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดจากความต้องการของครู) เลือกปัญหาที่สำคัญเลือกปัญหาที่ไม่สามารถใช้วิธีการเดิมแก้ปัญหาได้ เลือกปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง และยังไม่สามารถแก้ไขได้เลือกปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง

ก้าวที่ 2 การวิเคราะห์สภาพปัญหา สืบหาสาเหตุ หรือลักษณะของปัญหาเก็บข้อมูลพื้นฐาน (หากทำได้)

ก้าวที่ 3 การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา หาสาเหตุที่หลากหลาย หาสาเหตุที่สำคัญ

ก้าวที่ 4 การหาแนวทางแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนรู้ สังเกต วิเคราะห์ เชื่อมโยง หาวิธีที่แตกต่างไปจากเดิม ศึกษาหาความรู้ (อ่าน ฟัง พูดคุย)

ก้าวที่ 5 การระบุปัญหาวิจัย คำถามวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ระบุให้ชัดเจนเขียนให้ถูกต้อง

ก้าวที่ 6 การวางแผนการดำเนินการแก้ปัญหา การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ศึกษาทำความเข้าใจในวิธีการ นวัตกรรมที่นำมาใช้ ระบุวิธีการ ขั้นตอนที่จะใช้ในการดำเนินการให้ละเอียด เก็บข้อมูลพื้นฐาน (หากไม่ได้ทำในขั้นตอนที่ 2)

ก้าวที่ 7 การลงมือปฏิบัติ เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการแต่ละขั้นตอน และสิ่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีการ แก้ไข แนวปฏิบัติ

ก้าวที่ 8 การสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย แสดงความคิดเห็นว่า การวิจัยได้ผลดี ไม่ดี เพราะอะไร ให้ข้อมูลว่า ผู้วิจัยได้เรียนรู้หรือได้บทเรียนอะไรบ้าง ตามวัตถุประสงค์การวิจัย (สิ่งที่ค้นพบช่วยให้เกิดความเข้าใจ ความกระจ่าง และการขยายความรู้ ความคิดอย่างไร)

ก้าวที่ 9 การสะท้อนความคิด แสดงความคิดเห็น การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ครั้งนี้ครูได้พัฒนาทักษะการวิจัย และความเป็นครูมืออาชีพในด้านใด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเผยแพร่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้รายผล และความคิดเห็น ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง หรือผลการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางานของครู

พิสนุ พองศรี (2550) เสนอขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. การสำรวจและกำหนดปัญหาเพื่อเตรียมเรื่องวิจัย

2. การค้นคว้าและทบทวนเอกสาร
3. การสร้างและพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ
4. การกำหนดตัวแปรและสมมติฐาน
5. การเลือกแบบวิจัยและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (ถ้ามี)
6. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. การเขียนเค้าโครงและรายงานการวิจัย

สุวิมล ว่องวาณิช (2555) นำเสนอกระบวนการทำวิจัย ในชั้นเรียน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนการวิจัย เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน 2) การตั้งคำถามวิจัย 3) การกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา 4) การกำหนดรูปแบบการวิจัย 5) การออกแบบการวิจัย 6) การเตรียมแผนสู่การปฏิบัติ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของ การเก็บข้อมูล 2) แหล่งข้อมูล 3) เทคนิคที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 4) ขั้นตอนของการเก็บ รวบรวมข้อมูล 5) การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) ลักษณะของข้อมูล 2) แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล 3) การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ ข้อมูล 4) การสะท้อนผลกลับ

4. การนำเสนอรายงานผลการวิจัย มีดังนี้ 1) รูปแบบการรายงาน ผลการวิจัยแบบไม่เป็นการ 2) รูปแบบการรายงานผลการวิจัยแบบเป็นทางการ ประกอบด้วย หัวข้อวิจัย ความเป็นมาของปัญหาวิจัย คำถามวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ตัวแปรในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย 3) ข้อบกพร่อง ที่พบบ่อยในงานวิจัยของครู ได้แก่ ข้อผิดพลาดในการระบุตัวแปรในการวิจัย ข้อผิดพลาด ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยและข้อผิดพลาดในการกำหนดประโยชน์ ของการวิจัย

สรุปได้ว่า กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการสร้างความรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้มนุษย์ทุกคนได้เรียนรู้ในการแก้ปัญหา สร้างสิ่งใหม่ ๆ จึงจะทำให้มีชีวิตอยู่รอดปลอดภัยได้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำกระบวนการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิต โดยยึดหลักการวิจัยที่มีคุณภาพมีขั้นตอนกระบวนการที่น่าเชื่อถือได้ การวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผนการวิจัย ในชั้นเรียน 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล 3) การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูล และ 4) การนำเสนอรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน มีลักษณะที่สำคัญหลายประการ ซึ่งได้ศึกษาลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนจากนักการศึกษาหลายท่าน ดังนี้

ประวิต เอราวรรณ์ (2546) ได้นิยามว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะดังนี้ คือ

1. ปัญหาการวิจัยเกิดขึ้นกับการทำงานในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. ผลการวิจัยเพื่อนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนไปวิจัยไปแล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

เพลินพิศ ธรรมรัตน์ (2550) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้น เป็นวิจัยแบบหนึ่งของการวิจัยทางการศึกษา โดยเป็นลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน (Action Research) นิยมเรียกว่า การวิจัยชั้นเรียน (Classroom Research) หรือ การวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน (Classroom Action Research : CAR) การวิจัยที่มุ่งที่ห้องเรียนโดยที่ครูมีบทบาทเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีหัวใจสำคัญมุ่งจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยอาศัยการปฏิบัติ (Action) ดังนั้น ครูจึงไม่ใช่ นักวิจัยโดยตรง แต่เป็นนักทำหรือนักปฏิบัติมากกว่า โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยหรือที่เรียกว่าการวิจัย เข้ามาใช้เป็นกระบวนการหรือวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ตนเองรับผิดชอบอยู่

สุวิมล ว่องวาณิช (2550) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในห้องเรียน โดยมีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม และเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่สามารถปฏิบัติได้จริง ดังนั้น การนำแนวทางการวิจัยปฏิบัติในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน จึงควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ลักษณะสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือการวิจัยที่มีลักษณะดังนี้	
ใคร	ครูผู้สอนในห้องเรียน
ทำอะไร	ทำการแสวงหาวิธีแก้ไขปัญหา
ที่ไหน	ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
เมื่อไร	ในขณะที่การเรียนการสอนกำลังเกิดขึ้น
อย่างไร	ด้วยวิธีการวิจัยที่มีวงจรการทำงานต่อเนื่องและสะท้อนกับการทำงานของตนเอง (Self-Reflection) โดยขั้นตอนหลักคือการทำงานตามวงจร PAOR (Plan, Act, Observe, Reflect & Revise)
เพื่อจุดมุ่งหมายใด	มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน
ลักษณะเด่นของการวิจัย	เป็นกระบวนการวิจัยที่ทำอย่างรวดเร็ว โดยครูผู้สอนนำวิธีการแก้ปัญหาที่วิจัย ตนกิดขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนทันทีและสังเกตผลการแก้ปัญหานั้นมีการสะท้อนผลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูในโรงเรียนเป็นการวิจัยแบบร่วมมือ (Collaborative Research)

ที่มา: สุวิมล ว่องวาณิช (2550)

ประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีหลายประเภท ขึ้นกับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ซึ่งอาจยึดเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกเช่นเดียวกับการวิจัยทั่วไปก็ได้ อย่างไรก็ตามการวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะเฉพาะอาจจำแนกตามเกณฑ์เฉพาะเพิ่มขึ้นได้ ดังนี้ (เพลินพิศ ธรรมรัตน์, 2550)

1. จำแนกตามลักษณะความเข้มของกระบวนการวิจัย จำแนกได้ 3 ประเภท คือ

1.1 การวิจัยหน้าเดียว ซึ่งเป็นการวิจัยที่สามารถเขียนรายงานเพียงหน้าเดียว หรือหลายหน้าแต่ไม่มากนัก และการเขียนจะเขียนเพียงบอกปัญหาและวิธีแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาอย่างย่อพอเข้าใจ คล้ายกับบทคัดย่อของการวิจัยอื่น

1.2 การวิจัยอย่างง่าย เป็นการวิจัยที่ค่อนข้างมีกระบวนการที่ครบถ้วน แต่การเขียนรายงานการวิจัยใช้บางหัวข้ออาจขาดความสมบูรณ์บ้าง เช่น เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 การวิจัยที่สมบูรณ์ เป็นการวิจัยที่อยู่ในระดับมาตรฐานสากล ดำเนินการตามกระบวนการที่ครบถ้วน เขียนรายงานการวิจัยอย่างสมบูรณ์

2. จำแนกตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ เพื่อการวิเคราะห์ผู้เรียน หรือวินิจฉัยผู้เรียน การวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษา การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนรู้ เป็นต้น

2.1 การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา เช่น การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ผู้เรียน หรือวินิจฉัยผู้เรียน การวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษา การวิจัยเพื่อการศึกษาสภาพ และปัญหาการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2 การวิจัยเพื่อประยุกต์ทฤษฎีในการแก้ปัญหาและพัฒนา เช่น วิจัยเพื่อสร้างสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อสร้างเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศ เป็นต้น

3. จำแนกตามรูปแบบหรือแนวทางในการศึกษา จำแนกได้ 6 ประเภท คือ

3.1 รูปแบบหรือวิธีการเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน เช่น ปรับเปลี่ยนและพัฒนาวิธีการสอน ทดลองสอนด้วยเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียน การสร้างแบบฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน เทคนิควิธีการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ เป็นต้น

3.2 การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนการสอน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน การวิเคราะห์หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ ประสิทธิภาพประสิทธิผลของการวัดประเมินผล บรรยากาศในห้องเรียนผลการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นต้น

3.3 การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบของหลักสูตร เช่น การประเมินหลักสูตร การติดตามการใช้หลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาเทคนิคการวัดและประเมินผล วิเคราะห์ความเหมาะสมของรายวิชาต่างๆ เป็นต้น

3.4 การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เช่น การประเมิน ติดตามการใช้แผนการสอน ทดลองใช้วิธีการสอนหรือชุดการสอน การสร้างสื่อ แบบฝึก ชุดฝึกชุดการสอน หนังสือ นวัตกรรม เจตคติของครู อาจารย์ นักเรียน ที่มีต่อรายวิชาต่างๆ บรรยากาศในห้องเรียนและโรงเรียน เป็นต้น

3.5 การศึกษาเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ และรูปแบบของการวัดและประเมินผล เช่น การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบแบบต่าง ๆ การวิเคราะห์หาคุนภาพแบบทดสอบ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การหาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การหาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

3.6 การศึกษาเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ เช่น การพัฒนาสื่อการสอน การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบต่าง ๆ การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อการสอน ศึกษาผลการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นต้น

จากประเภทการวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า รูปแบบวิธีการวิจัยในชั้นเรียนสามารถจำแนกได้อย่างหลากหลายโดยใช้เกณฑ์การจำแนกที่แตกต่างกัน การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริบทของห้องเรียน ทำให้ครูเข้าใจปัญหาได้อย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่การคิดค้นหรือสรรหาเทคนิควิธีการ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนหรือหลักการ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มาวิจัยทดลองเพื่อใช้แก้ปัญหานั้นกับกลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นระบบจนกว่าจะบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่เกิดจากการศึกษาโดยครู ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ของห้องเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง แล้วทำให้การเขียนรายงานผลการศึกษาออกมาในรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีลักษณะดังนี้ (เพลินพิศ ธรรมรัตน์, 2550)

1. เป็นงานวิจัยที่มุ่งค้นหารูปแบบ วิธีการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. เป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของตัวผู้เรียนและประสิทธิภาพของครูผู้สอน
3. เป็นงานวิจัยที่มุ่งการศึกษา สืบสวนสภาพที่ปรากฏตามความต้องการความคิดเห็นและความสนใจของบุคคลในห้องเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นครั้งๆไป หรือเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผลการวิจัยที่ค้นพบนี้ไม่สามารถนำไปอ้างอิงกลุ่มอื่นๆได้ เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวงจำกัด หรือเป็นปัญหาเฉพาะที่ เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนบางอย่างที่ครูต้องการคำตอบ มาอธิบายเฉพาะที่เกิดขึ้น ในรับผิดชอบอยู่เท่านั้น ไม่เกี่ยวกับปัญหาในห้องเรียนอื่นๆ การศึกษาปัญหาในลักษณะนี้เรียกว่า การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนใช้การวิจัยเชิงบรรยายและวิจัยเชิงทดลอง ดังนี้

1. การวิจัยเชิงบรรยาย

1.1 ลักษณะการศึกษาค้นคว้าเป็นการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันค้นหาข้อมูลเท็จจริงต่างๆ ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่มีการสร้างสถานการณ์ใดๆ ไม่มีการกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามลักษณะของปัญหาหรือเรื่องที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยเชิงบรรยาย คือลักษณะเป็นความสัมพันธ์ในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ความเชื่อ แนวคิด หรือทัศนคติเป็นกระบวนการที่กำลังดำเนินอยู่เป็นการทำนายลักษณะของผลที่จะเกิดขึ้น แนวโน้มหรือความเปลี่ยนแปลงที่กำลังพัฒนาอยู่

1.2 การวิจัยในชั้นเรียนแบบการสำรวจเป็นแบบที่ควรใช้อย่างมากก่อนที่จะทำการวิจัยแบบทดลอง เพราะการวิจัยเชิงสำรวจทำให้ผู้วิจัยได้รู้จักเด็ก รู้จักนักเรียนอย่างแท้จริงรู้ปัญหาของการ

เรียนการสอนรู้สาเหตุของปัญหา ทำให้รู้ว่ามีนักเรียนจำนวนเท่าใดที่เป็นปัญหา มีปัญหาเรื่องใดเพื่อครูสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด และแก้ปัญหาในกลุ่มนักเรียนที่เป็นปัญหาจริงๆ เมื่อครูวิจัยในชั้นเรียนรู้จักเด็กอย่างดีแล้ว ครูจึงต้องคิดต่อว่าจะแก้ไขอย่างไร แล้วจึงลงมือแก้ไข ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเชิงทดลอง

2. การวิจัยเชิงทดลอง

เป็นการศึกษาโดยตั้งใจเปลี่ยนแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของสถานการณ์ที่ทำอยู่สร้างสถานการณ์ขึ้นเองเพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลง การวิจัยในชั้นเรียนก็คือทดลองใช้นวัตกรรมการศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเนื่องจากการวิจัยในรูปแบบ (Formal Research) มีรายละเอียดและรูปแบบที่ต้องยึดถืออยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดข้อยุ่งยากและข้อจำกัดในการทำวิจัยอย่างมาก โดยเฉพาะกับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานหรือความรู้ทางด้านระเบียบวิธีวิจัยที่ดีพอ วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จึงถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ไขข้อยุ่งยากที่เกิดจากการวิจัยในชั้นเรียน มีการลดขั้นตอน และข้อจำกัดที่เป็นการศึกษาวิจัยตามรูปแบบลงไป ทำให้ง่ายที่จะทำความเข้าใจและนำไปใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษาวิจัยรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการจึงขอเสนอข้อเปรียบเทียบระหว่างการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการวิจัยตามรูปแบบซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อเปรียบเทียบระหว่างการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการวิจัยเชิงรูปแบบ

หัวข้อ	การวิจัยเชิงรูปแบบ (Formal Research)	การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)
1. จุดมุ่งหมายของงานวิจัย	มุ่งศึกษาค้นหาความรู้เพื่อนำไปใช้กับบุคคลหรือสถานการณ์ทั่วไปไม่เจาะจง	มุ่งศึกษาค้นหาความรู้เพื่อนำไปใช้กับบุคคลหรือสถานการณ์เฉพาะที่ใดที่หนึ่ง
2. วิธีการกำหนดปัญหาที่นำมาศึกษา	ศึกษาจากปัญหาวิจัยที่ทำมาก่อนหรือปัญหาที่มองมุมกว้าง	ได้จากปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าหรือจากเป้าหมายในขณะนั้น
3. ผลการวิจัย	มีความกว้างขวางและครอบคลุมอ้างอิงไปในกลุ่มอื่นได้	เฉพาะที่ เฉพาะเรื่อง ไม่สามารถอ้างอิงไปกลุ่มอื่นได้
4. กระบวนการที่ใช้ในการค้นคว้า เอกสารและงานวิจัย	ทำอย่างกว้างขวาง ชัดเจน และเป็นแหล่งปฐมภูมิ	ค้นคว้าอย่างง่าย ๆ และเป็นแหล่งทุติยภูมิ
5. วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง	ใช้วิธีการสุ่มเลือกโดยใช้วิธีการทางสถิติและความน่าจะเป็น	เป็นนักเรียนในห้องเรียนหรือผู้ทำงานร่วมกัน
6. แบบแผนการวิจัย	มีการควบคุมตัวแปรอย่างเข้มงวดและใช้ระยะเวลายาวนาน	ตัดขั้นตอนไม่จำเป็นบางอย่างออกไป ใช้ระยะเวลาสั้นไม่เข้มงวดในการควบคุมตัวแปร

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	การวิจัยเชิงรูปแบบ (Formal Research)	การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)
7. กระบวนการวัดผล	ประเมินผลและการวัดผลและการวัดผลก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง	วัดตามแบบปกติหรือใช้แบบทดสอบมาตรฐาน
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	ใช้วิธีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติหรือวิธีการเชิงคุณภาพ	ขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกระทำเสนอเป็นข้อมูลดิบและไม่เน้นการทำสอบนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจะมีหรือไม่ก็มีก็ได้
9. การประยุกต์ใช้ผลการวิจัย	ยึดความสอดคล้องตามทฤษฎี	ยึดความสอดคล้องในการปฏิบัติ
10. ระยะเวลาในการศึกษา	ใช้ระยะเวลานานเป็นภาคเรียนหรือปีการศึกษาหรือมากกว่านั้น	ใช้ระยะเวลาสั้นๆ ตามหัวข้อหรือประเด็นที่ศึกษา

ชาตรี เกิดธรรม (2545) ได้อธิบายเป้าหมายสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนาการเรียนของผู้เรียนไม่ได้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่แต่อย่างใด ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่จำเป็นต้องยึดรูปแบบที่เคร่งครัด เหมือนกับการวิจัยเชิงวิชาการโดยทั่วไปแล้วการวิจัยในชั้นเรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการวิจัยปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน
3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนพร้อมกับทำการวิจัยไปด้วย แล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2545) ได้อธิบายถึงรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนของครูสามารถทำได้ 4 รูปแบบ คือ

1. วิจัยสำรวจปัญหา เป็นการวิจัยเพื่อสำรวจศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนโดยสังเกตและเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบทั้งระหว่างทำการสอนและหลังจากตัดสินผลการเรียนโดยกำหนดประเด็นในการสำรวจศึกษาปัญหาที่ชัดเจน
2. วิจัยทดลองสื่ออุปกรณ์ เป็นการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่ออุปกรณ์โดยผู้สอนได้ทำการวิเคราะห์ ปัญหาจากการสำรวจวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาและพิจารณาถึงแนวทางแก้ปัญหาเหมาะสมแล้วพบว่าควรแก้ปัญหโดยการจัดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนดำเนินการจัดทำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนแล้วนำมาทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
3. วิจัยทดลองเทคนิควิธีการ เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการต่างๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนได้วิเคราะห์ถึงประเด็นปัญหาและพิจารณาให้

เห็นว่าสาเหตุที่สำคัญของปัญหาเกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียนยังไม่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงจำเป็นต้องคิดค้น สรรหาเทคนิควิธีการในการจัดกิจกรรมมาทดลองใช้ในการแก้ไขปัญหา

4. วิจัยทดลองหลักการแนวคิดและทฤษฎี เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหการจัดการเรียนการสอนโดยนำเอาหลักการแนวคิดและทฤษฎีที่ได้คิดค้นหรือสรรหามากำหนดเป็นขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นกลุ่มเป้าหมาย การวิจัยแบบนี้จะนิยมเอาปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในภาครวมมาพัฒนา เช่น การแก้ปัญหานักเรียนได้ผลรวมการเรียนรู้ "ร" โดยใช้หลักการประเมินแบบมีส่วนร่วม เป็นต้น

รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นสรุปได้ว่ามีความสอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนการสอน และเหมาะสำหรับครูที่มีความรู้ในระเบียบวิธีวิจัยเนื่องจากได้ลดเกณฑ์บางอย่างของการวิจัยรูปแบบออกไป ทำให้ครูสามารถนำวิธีการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตก็ได้

เนื้อหาของการวิจัยในชั้นเรียน

เนื้อหาของการวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แบ่งเนื้อหาออกเป็น 8 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) ความหมายและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน 2) ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน และ 3) กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการพัฒนาประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน และ 2) การวิเคราะห์และกำหนดวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

หน่วยที่ 3 นวัตกรรมการศึกษา ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) ความหมาย และประเภทของนวัตกรรม 2) กระบวนการพัฒนานวัตกรรม 3) การตรวจสอบเพื่อปรับปรุงคุณภาพของนวัตกรรม และ 4) การออกแบบทดลองใช้นวัตกรรม

หน่วยที่ 4 ตัวแปรและสมมติฐานการวิจัย ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) ตัวแปรในการวิจัย และ 2) สมมติฐานการวิจัย

หน่วยที่ 5 เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะของเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ และการหาคุณภาพของเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้

หน่วยที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับระดับของข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หน่วยที่ 7 การจัดทำเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยเนื้อหาการจัดทำเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีรายละเอียดที่สำคัญคือ 1) ชื่อเรื่อง 2) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 3) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 4) สมมติฐานการวิจัย 5) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 6) ขอบเขตการวิจัย 7) แนวคิดหลักการ/ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา/พัฒนา 8) วิธีดำเนินการวิจัย และ 9) ปฏิทินการวิจัย

หน่วยที่ 8 การจัดทำรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยการจัดทำรายงานการวิจัยแบบไม่เป็นทางการและการจัดทำรายงานการแบบเป็นทางการ

การประเมินคุณภาพการวิจัยในชั้นเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2553) นำเสนอการประเมินผลงานวิจัยควรพิจารณาทั้ง 2 มิติ คือ ด้านคุณค่าและด้านคุณภาพ โดยด้านคุณค่า เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับประโยชน์หรือความสำคัญของงานวิจัยนั้น และด้านคุณภาพ เป็นการพิจารณาถึงความถูกต้อง เหมาะสมตามหลักการของการวิจัยที่ดี มีเกณฑ์พิจารณา หลายเกณฑ์ ได้แก่ 1) ชื่อเรื่องที่วิจัย 2) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 3) การกำหนดขอบเขตของปัญหาการวิจัย 4) นิยามศัพท์เฉพาะ 5) สมมติฐาน 6) ข้อตกลง เบื้องต้น 7) ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8) วิธีดำเนินการวิจัย 9) การวิเคราะห์ข้อมูล 10) ผลการวิจัย 11) การสรุปผลการวิจัย 12) การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และ 13) การอ้างอิง และได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับสมรรถนะ การทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยมาก

Kemmis (1988; อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2555) นำเสนอเกณฑ์การประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ระดับของการอธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ การวิจัยในชั้นเรียนกำหนด ปัญหาจากประสบการณ์และการปฏิบัติโดยครูผู้วิจัย ซึ่งเป็นอิสระจากทฤษฎีอื่นๆ ดังนั้น เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินคือ ข้อค้นพบที่เป็นจริง เป็นข้ออ้างที่มีความถูกต้อง สามารถ เข้าใจได้เป็นที่น่าเชื่อถือ เหมาะสม ตามบริบทของปัทสถาน

2. ระดับของการสร้างความกระจ่างในกลุ่มผู้ที่อยู่ในกระบวนการ สะท้อนผลการวิจัยในชั้นเรียนจะต้องมีขั้นตอนในการสะท้อนผลโดยการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และตรวจสอบข้อค้นพบกับเพื่อนร่วมงาน ในกระบวนการเหล่านี้ครูนักวิจัย และเพื่อนครูจะต้องมั่นใจว่าขอบเขตของการสื่อสาร การอภิปรายร่วมกันต้องเปิดใจกว้าง และอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจร่วมกัน เกณฑ์การประเมินในขั้นนี้ คือ ความเข้าใจ อย่างแท้จริง

3. ระดับของการจัดระบบปฏิบัติการ จะเกี่ยวข้องกับการเลือกคำถาม ที่ต้องการแก้ไขวิธีการแก้ปัญหา เกณฑ์การประเมินคือ การตัดสินใจที่สุ่มรอบคอบว่าจะเลือกวิธีการแก้ปัญหาแบบใด ทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นบุคคลที่ถูกวัดและประเมินผล ในห้องเรียน วัตถุประสงค์ของการวิจัยในชั้นเรียนคือการปฏิบัติที่มีรากมาจากการปฏิบัติจริง ซึ่งต้องสนองต่อความเป็นปัจจุบัน ทำอย่างทันทีและในบริบทที่มีปัญหาในการปฏิบัติ ครูนักวิจัยจึงต้องมีความรอบคอบในการปฏิบัติ

สรุปได้ว่า การประเมินการคุณภาพการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการตรวจสอบคุณภาพของงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในเรื่องความถูกต้อง ความเหมาะสม สิ่งที่ได้จากการประเมินจะทำให้ทราบจุดเด่น จุดด้อย ข้อจำกัดของการวิจัย ผลที่ได้จาก การประเมินจะช่วยให้ผู้วิจัยทราบขอบเขตและเงื่อนไขของการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ ของนักวิชาการ นักการศึกษาซึ่งได้กล่าวแตกต่างกันออกไปจึงเสนอโดยสรุปดังนี้

ความหมายของรูปแบบ

“รูปแบบ” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Model” ทั้งนี้ นักวิชาการได้นำมา แปล และ นำมาใช้แตกต่างกันอยู่หลายคำ เช่น แบบจำลอง ตัวแบบ หุ่นจำลอง รูปหุ่น แบบตุ๊กตาโมเดล เป็นต้น โดย นักการศึกษาได้ให้ความหมายของรูปแบบ ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบมีหลายๆ ลักษณะ ในการสร้าง หรือพัฒนารูปแบบ จึงขึ้นอยู่กับเกณฑ์การตัดสินความเหมาะสมของรูปแบบ หรือโมเดลที่จะเลือกใช้ซึ่งอาจ พิจารณาได้จาก การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างปรัชญา หรือแนวคิดในการประเมินกับประเด็น ปัญหาของสิ่งที่จะประเมิน

รัตนะ บัวสนธ์ (2552) กล่าวว่า รูปแบบ มีความหมายและสามารถจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้

1. ภาพร่างหรือแผนภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้จำลอง และยังไม่สมบูรณ์เหมือนจริงจึง อาจเรียกในความหมายที่ทับศัพท์ว่า "โมเดล"
2. เป็นแบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักในชื่อว่า "mathematical model"
3. การแสดงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แสดงในลักษณะแผนภาพ รูปแบบในลักษณะนี้บางทีเรียกว่า ภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการบริหาร รูปแบบการสอน รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

อุทุมพร จามรมาน (2554) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความ เกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผล ซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริง หรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

ทศนา แคมมณี (2557) ให้ความหมายว่า รูปแบบ (Model) เป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรมซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็น แผนผัง ไดอะแกรมหรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่น สามารถเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รูปแบบเป็น เครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบ หาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจใน ปรากฏการณ์ทั้งหลาย รูปแบบเช่นเดียวกับสมมติฐาน ที่บุคคลอาจสร้างขึ้นจากความคิด ประสบการณ์ การใช้อุปมาอุปไมย หรือ จากทฤษฎีและ หลักการต่างๆ ได้ แต่รูปแบบไม่ใช่ทฤษฎี

บุญชม ศรีสะอาด (2559) ให้ความหมายว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ผู้วิจัย สามารถใช้รูปแบบอธิบาย ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือในระบบ ต่างๆ อธิบาย ลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบ หรือกิจกรรมในระบบ

Stoner, & Wankel (1996) กล่าวว่า รูปแบบว่าเป็นการจำลองสถานการณ์เพื่อให้เข้าใจ ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของปรากฏการณ์นั้นๆ ได้ง่าย

Willer (1996) กล่าวว่า รูปแบบเป็นการสร้างความคิดรวบยอดของปรากฏการณ์ด้วยวิธีการของเหตุผลที่มีจุดหมายในการสร้างความกระจ่างชัดในนิยามที่แสดงถึงความสัมพันธ์และข้อเสนอของระบบรูปนัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง เครื่องมือทางความคิดที่ใช้หาคำตอบ การสร้างความคิด รวบยอดของความรู้ให้เป็นรูปธรรมที่อาจแสดงในรูปของแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือแผนภาพ หรืออาจเรียกว่า โมเดล ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองหรือผู้อื่นสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจเป็นวิธีการย่อส่วนทฤษฎีหรือแนวความคิดในเรื่องที่ต้องการนำเสนอให้ง่ายกับการเข้าใจ และมีวิธีการที่ไม่ซับซ้อน แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

ประเภทของรูปแบบ

Keeves (1988, อ้างถึงใน วิจิตรา ปัญญาชัย, 2543) จำแนกประเภทรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบเชิงเทียบเคียง (Analogue Model) เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียง ในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงรูปธรรมโดยใช้หลักการเทียบเคียงโครงสร้างของรูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะข้อหรือความรู้ที่มีอยู่ซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบต้องมีความชัดเจน สามารถนำไปทดสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์ แสดงความสัมพันธ์ของตัวประกอบหรือตัวแปร

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ร่วมกับหลักการสร้างรูปแบบเชิงข้อความ โดยอาศัยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว นำมาแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างตัวแปร ซึ่งสามารถทดสอบได้

องค์ประกอบของรูปแบบ

นักการศึกษาได้นำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้

ธีระ รุญเจริญ (2550) พบว่า รูปแบบมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ระบบและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ 5) แนวทางการประเมินผลรูปแบบ และ 6) เงื่อนไขของรูปแบบ

ยุพิน ยืนยง (2553) สรุปรูปแบบการนิเทศแบบ หลากหลายวิธีการ เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการนิเทศ 4) การประเมินผลการนิเทศ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

อรอุมา รุ่งเรืองวิชกุล (2556) สรุปรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู นักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ มี 8 องค์ประกอบ คือ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการ 3) สาระสำคัญ 4) วัตถุประสงค์ 5) โครงสร้างเนื้อหา 6) กระบวนการจัดกิจกรรม 7) สภาพบ่งชี้การบรรลุเป้าหมาย และ 8) การประเมินผล

ทศนา แคมมณี (2557) นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน จำเป็นต้องมียอดประกอบสำคัญ ๆ 1) มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อ ที่เป็นพื้นฐาน หรือเป็นหลักการของรูปแบบการสอนนั้นๆ 2) มีการบรรยายหรืออธิบาย สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ 3) มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและ ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำไปสู่เป้าหมายของระบบหรือ กระบวนการนั้นๆ 4) มีการอธิบายหรือ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอน นั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วิหาร พละพร (2558) สรุปลักษณะประกอบของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูมี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการ 5) การวัดและประเมินผล และ 6) แนวทาง/เงื่อนไข การนำรูปแบบไปใช้

สาวิตรี เถาว์โท (2558) สรุปรูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม มียอดประกอบ 5 ประการ คือ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผล

นิติธาร ชูทรัพย์ (2559) สรุปรูปแบบการเรียนการสอน รายวิชาคอมพิวเตอร์สารสนเทศขั้นพื้นฐานโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่า มี 8 องค์ประกอบ คือ 1) ชื่อรูปแบบ 2) ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ 3) แนวคิดและ ทฤษฎีพื้นฐาน 4) หลักการ 5) วัตถุประสงค์ 6) เนื้อหา 7) กระบวนการเรียนการสอน และ 8) การวัดและประเมินผล

Joyce and Showers (1992) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วยแนวคิด ปรัชญา หลักการ ทฤษฎี ความเชื่อ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนต่างๆ การวัดและประเมินผล เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งแผนแต่ละรูปแบบจะให้แนวทางว่าครูจะต้องเตรียมการสอนอย่างไร ดำเนินการและประเมินผลอย่างไรจึงจะช่วยให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า ในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบขึ้นอยู่กับการศึกษาความต้องการ และเป็นการทำนายปรากฏการณ์ใดๆ เรื่องอะไร แล้วจึงเลือกใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยเพียงใด จึงจะเหมาะสมและรูปแบบนั้นควรมียอดประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดที่แน่นอนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์นั้น ๆ

ลักษณะของรูปแบบที่ดี

- Keeves (1988, อ้างถึงใน วิจิตรา ปัญญาชัย, 2543) ได้สรุปลักษณะของรูปแบบที่ดี ดังนี้
1. ประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรแต่ละตัว
 2. นำไปสู่การทำนายผล ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์
 3. อธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้อย่างชัดเจน สามารถพยากรณ์และอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย
 4. นำไปสู่การสร้างแนวคิดใหม่ หรือความสัมพันธ์ใหม่ในเรื่องที่ศึกษา
 5. ลักษณะรูปแบบของเรื่องใด ๆ ควรขึ้นกับกรอบทฤษฎีของเรื่องนั้น ๆ

การออกแบบและพัฒนารูปแบบ

ในการออกแบบและพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในทางการศึกษา มีการนำวิธีการเชิงระบบ (system Approach) มาใช้ ทั้งนี้เนื่องจาก "ระบบ" ช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย (ทิศนา แคมมณี, 2550) ระบบเป็นกลุ่มองค์ประกอบที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน มุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน ดังนั้น การนำวิธีการเชิงระบบไปใช้กับการออกแบบจะยิ่งช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายทางการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การตรวจสอบข้อมูลที่ป้อนกลับสู่ระบบเป็นการควบคุมการทำงานของระบบ ทำให้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างคล่องตัวและราบรื่น (Kruse, 2007) แบบจำลองที่ใช้ในการออกแบบทางการศึกษามีอยู่มากมายในที่นี้ผู้วิจัยได้ทบทวนแบบจำลองเชิงระบบ 2 แบบ ดังนี้

1. แบบจำลองการออกแบบการสอน The ADDIE Model เป็นแบบจำลองที่ใช้วิธีการเชิงระบบ ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง 15 ขั้นตอน (Kruse, 2007) คือ

1.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และของเขตในการจัดการเรียนการสอน

1.2 ขั้นตอนการออกแบบ (Design) ระบุกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ การเลือกสื่อ และวิธีการจัดการเรียนการสอน

1.3 ขั้นตอนการพัฒนา (Development) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาเครื่องมือและประเมินผล

1.4 ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implementation) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้นวัตกรรม และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง

1.5 ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ทุกระดับสำหรับการนำไปใช้ในครั้งต่อไปดังนี้

ภาพที่ 4 แบบจำลอง The ADDIE Model

2. แบบจำลองการออกแบบระบบการสอน Dick, Carey and Carey (2005) ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น 10 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 กำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน (Identify Instructional Goals)

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนแรกของการออกแบบในแบบจำลองนี้ เป็นการกำหนดว่าต้องการให้ผู้เรียนสามารถทำอะไรได้บ้างเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว เป้าหมายการเรียนการสอนอาจได้มาจากบัญชีรายการเป้าหมาย ได้มาจากการวิเคราะห์การปฏิบัติงาน (Performance Analysis) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) จากประสบการณ์การปฏิบัติงานที่พบว่าเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียน หรือเป็นความต้องการในการเรียนรู้ในสิ่งใหม่

2.2 วิเคราะห์การเรียนการสอน (Analyze Instruction)

หลังจากการกำหนดเป้าหมายการเรียนการสอนแล้ว เป็นขั้นที่ต้องวิเคราะห์ว่า จะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไรหากกำหนดเป้าหมายไว้เช่นนั้น ด้วยการวิเคราะห์ไปที่ละลำดับขั้นตอน และในขั้นตอนสุดท้ายของการวิเคราะห์การเรียนการสอน เป็นการกำหนดว่า ทักษะ ความรู้และเจตคติ ที่

รู้จักกันในชื่อว่า พฤติกรรมนำเข้า (Entry Behavior) อะไรบ้างที่ผู้เรียนต้องสามารถทำได้ก่อนที่จะเริ่มการเรียนการสอนครั้งนี้

2.3 วิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท (Analyze Learners and Contexts)

นอกจากการวิเคราะห์เป้าหมายการเรียนการสอนแล้ว ยังมีการวิเคราะห์ที่ต้องดำเนินการไปแบบคู่ขนาน คือ การวิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะและบริบทต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ลักษณะต่าง ๆ เช่น ทักษะ ความชอบ เจตคติของผู้เรียนจะถูกกำหนดด้วยคุณลักษณะของสถาบัน และแหล่งฝึกทักษะ ข้อมูลที่สำคัญเหล่านี้จะมีผลต่อความสำเร็จในแต่ละขั้นตอนของแบบจำลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นการพัฒนากลยุทธ์การสอน

2.4 เขียนวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติ (Write Performance Objective)

ขั้นตอนนี้ขึ้นอยู่กับขั้นการวิเคราะห์การเรียนการสอน และพฤติกรรมนำเข้าที่ระบุไว้ เป็นการเขียนระบุให้ชัดเจนว่า ผู้เรียนจะสามารถทำอะไรได้บ้างในด้านความรู้และการปฏิบัติเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว ข้อความที่เขียนขึ้นนี้ได้มาจากทักษะที่ระบุไว้ในขั้นการวิเคราะห์การเรียนการสอน ขั้นตอนนี้จึงเป็นการระบุทักษะที่ต้องเรียนรู้ เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติในการพัฒนาทักษะ และเกณฑ์ที่บ่งชี้การบรรลุความสำเร็จ

2.5 พัฒนาเครื่องมือประเมินผล (Develop Assessment Instrument)

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือประเมินผลนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว คือ สามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการ จุดเน้นหลัก คือ ทักษะที่ระบุในวัตถุประสงค์ กับทักษะที่ต้องการประเมินมีความสอดคล้องกัน

2.6 พัฒนากลยุทธ์การสอน (Develop Instructional Strategy)

เป็นการกำหนดกลยุทธ์ที่ต้องใช้ในการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ กลยุทธ์จะเน้นองค์ประกอบของการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ 1) กิจกรรมก่อนเรียน 2) การนำเสนอเนื้อหา และ 3) การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และ 4) การประเมินผลและติดตามกิจกรรมการเรียนกลยุทธ์ควรอยู่ภายใต้ทฤษฎีการเรียนรู้ และผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความรู้ ลักษณะของสื่อ อุปกรณ์การเรียนที่ต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาที่จะสอน และลักษณะของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ใช้สำหรับการพัฒนา เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และแผนการสร้างปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยี เช่น เว็บไซต์ หรือหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ

2.7 พัฒนาและเลือกสื่อการเรียนการสอน (Develop and Select Instructional Materials)

เป็นขั้นตอนของการใช้กลยุทธ์การสอนในการกำหนดการจัดการเรียนการสอนอันประกอบด้วย คู่มือผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล (สื่อการเรียนการสอนรวมถึงสื่อทุกชนิด เช่น คู่มือครู หน่วยการเรียนรู้ เครื่องฉายข้ามศีรษะ วีดีโอเทป คอมพิวเตอร์ เว็บเพจสำหรับการเรียนทางไกล ฯลฯ) การตัดสินใจเลือกสื่อขึ้นอยู่กับชนิดของผลลัพธ์การเรียนรู้และการเข้าถึงสื่อเหล่านั้น

2.8 ออกแบบและประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน (Design and Conduct Formation Evaluation of Instruction)

หลังจากการออกแบบการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นขั้นของการประเมินผลโดย การรวบรวมข้อมูลที่ใช้เพื่อระบุวิธีการปรับปรุงการเรียนการสอน การประเมินผลระหว่าง การเรียน การสอนนี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ การประเมินผลรายบุคคล การประเมินกลุ่มย่อยและการ ประเมินผลการทดสอบภาคสนาม (Field-trial Evaluation) แต่ละประเภทของการประเมินผลทำให้ ผู้ออกแบบต้องเตรียมแบบประเมินที่แตกต่างกันออกไปสำหรับการใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้

2.9 ทบทวนการจัดการเรียนการสอน (Revise Instruction)

ขั้นตอนสุดท้ายของการออกแบบและกระบวนการพัฒนา (และเป็นขั้นแรกของการ เริ่มต้นใหม่ของกระบวนการ) คือ ขั้นการทบทวนการจัดการเรียนการสอน ขั้นข้อมูลจากการประเมิน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้ถูกสรุปและตีความเพื่อระบุประสบการณ์ที่แตกต่างกันของผู้เรียนในการบรรลุ วัตถุประสงค์ และบ่งบอกถึงปัจจัยที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเส้นที่ลากเชื่อมไปยัง ขั้นตอนที่ 1 ในภาพที่ 1 ชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลจากการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไม่ได้นำไปใช้ เพียงการปรับปรุงการสอนเท่านั้น แต่ใช้สำหรับการตรวจสอบเข้าถึงความเชื่อถือได้ของการวิเคราะห์ การเรียนการสอน และเป็นข้อมูลสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมนำเข้าและคุณลักษณะของผู้เรียน และอาจ จำเป็นต่อการตรวจสอบซ้ำเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและการจัดทำแบบทดสอบ

2.10 ออกแบบและประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน (Design and Conduct Summative Evaluation)

แม้ว่าการประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน เป็นการรวบรวมการประเมิน ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน แต่โดยทั่วไปไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการออกแบบขั้นตอนนี้ เป็นการประเมินค่า หรือคุณค่าของการเรียนการสอน และปรากฏเฉพาะหลังจากการสอนเสร็จสิ้นและได้ ประเมินเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนในระหว่างกระบวนการเรียนรู้แล้ว และเป็นการทบทวนการ บรรลุถึงมาตรฐานที่ผู้ออกแบบได้กำหนดไว้ด้วย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีรูปแบบการพัฒนา ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีการออกแบบ เรียนการสอน ADDIE Model ตามแนวคิดของ Kruse (2007) ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา มาพัฒนา รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่ดำเนินการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพมีชื่อเรียกว่า "CIPPER Model" ซึ่งได้พัฒนาตามหลักการและแนวคิด การออกแบบรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศภายใน การวิจัยในชั้นเรียน รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ โดยการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีการเชิงระบบ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการสร้างและพัฒนา รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D) การสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implement : I) การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D₂) เป็นการประเมินและปรับปรุง (Evaluation : E) การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ผลจากการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้มาซึ่งรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา เรียกว่า "CIPPER Model" ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศภายใน และเงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบการนิเทศภายในไปใช้ โดยมีรายละเอียดขององค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 หลักการ

การนิเทศภายในเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบสัมพันธ์กันโดยเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความรู้ ความสามารถ การปฏิบัติงาน รวมทั้งทักษะที่สำคัญที่ต้องการพัฒนา โดยใช้การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำปรึกษา และการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง เพื่อให้การนิเทศภายในเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา เรียกว่า "CIPPER Model" ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองความรู้ ความสามารถ (Classifying : C) ประกอบด้วย

สำรวจสภาพปัญหา และความต้องการของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูจำนวน 69 คน ร่วมกันวางแผนและดำเนินการสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน

เรียน โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการ วิเคราะห์หลักการ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และระบุเป้าหมาย และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing: I) ประกอบด้วย

1. การให้ความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการนิเทศภายใน และการทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา โดยเนื้อหาของการประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้มาจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัย ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าพบว่า ครูผู้สอนมีความจำเป็นอยู่ 2 ประเด็นหลัก คือ (1) ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการนิเทศภายใน และ (2) ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้น ครูทุกคนที่เข้าร่วมโครงการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ครั้งนี้จะได้รับความรู้และฝึกทักษะจากวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยมีขอบข่ายเนื้อหาสาระของการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศภายในและการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. การสร้างความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ ความร่วมมือ และความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้) โดยครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศตกลงและสร้างความเข้าใจร่วมกันในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเข้าร่วมกระบวนการในการสร้างความร่วมมือและความไว้วางใจกัน ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ (1) การเยี่ยมชมเพื่อน (Peer Watching) เป็นการเยี่ยมชมการจัดการเรียนรู้ของเพื่อนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยไม่มีการให้ข้อคิดเห็นใด ๆ เพื่อสร้างความรู้สึกผ่อนคลายและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และ (2) การทบทวนย้อนคิด (Peer Reflection) เป็นการเยี่ยมชมการจัดการเรียนรู้ของเพื่อนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับการทบทวนย้อนคิดหลังการเยี่ยมชม

ขั้นตอนที่ 3 สักรวางแผนการนิเทศ (Planning: P) ประกอบด้วย

1. ร่วมกันวางแผนเลือกเทคนิควิธีการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูนิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันตัดสินใจเลือกเทคนิควิธีการนิเทศ รวมทั้งร่วมกันกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ร่วมกันวางแผนการนิเทศภายใน/ปฏิทินการอบรมเชิงปฏิบัติการ/ปฏิทินการนิเทศภายใน เป็นการร่วมกันกำหนดช่วงวันและเวลาของการนิเทศแต่ละขั้นตอน ให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพบริบท

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการนิเทศ (Proceeding : P) ประกอบด้วย

1. ประชุมก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการที่ครูผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนการสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. สังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน โดยหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สังเกตการจัดการเรียนรู้ของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามประเด็นของการพัฒนาและเครื่องมือการสังเกตที่ได้กำหนดไว้ในขั้นในการวางแผน

3. ประชุมหลังสังเกตการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้นิเทศ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้) และครูผู้รับการนิเทศ (ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้) หลังการ

สังเกตในชั้นเรียน โดยครูผู้นิเทศมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการให้ข้อมูลย้อนกลับและใช้ทักษะการนิเทศในการช่วยเหลือครูผู้รับการนิเทศ ในการแนะนำเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการนิเทศภายใน (Evaluating: E) ประกอบด้วย

1. ประเมินผลก่อนการนิเทศ เป็นการประเมินผลก่อนเริ่มต้นกระบวนการนิเทศภายใน เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศและประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศเพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนการนิเทศ และการเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ประเมินผลระหว่างการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผล เพื่อประเมินความสามารถในการนิเทศของครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศที่เป็น การประเมินของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์สำหรับการติดตามพัฒนาการ และปรับปรุงแก้ไข

3. ประเมินผลหลังการนิเทศภายใน เป็นการประเมินผลเมื่อกระบวนการนิเทศเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ และประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ประเมินจิตวิสัยของครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนและประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflecting : R) ประกอบด้วย

1. ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

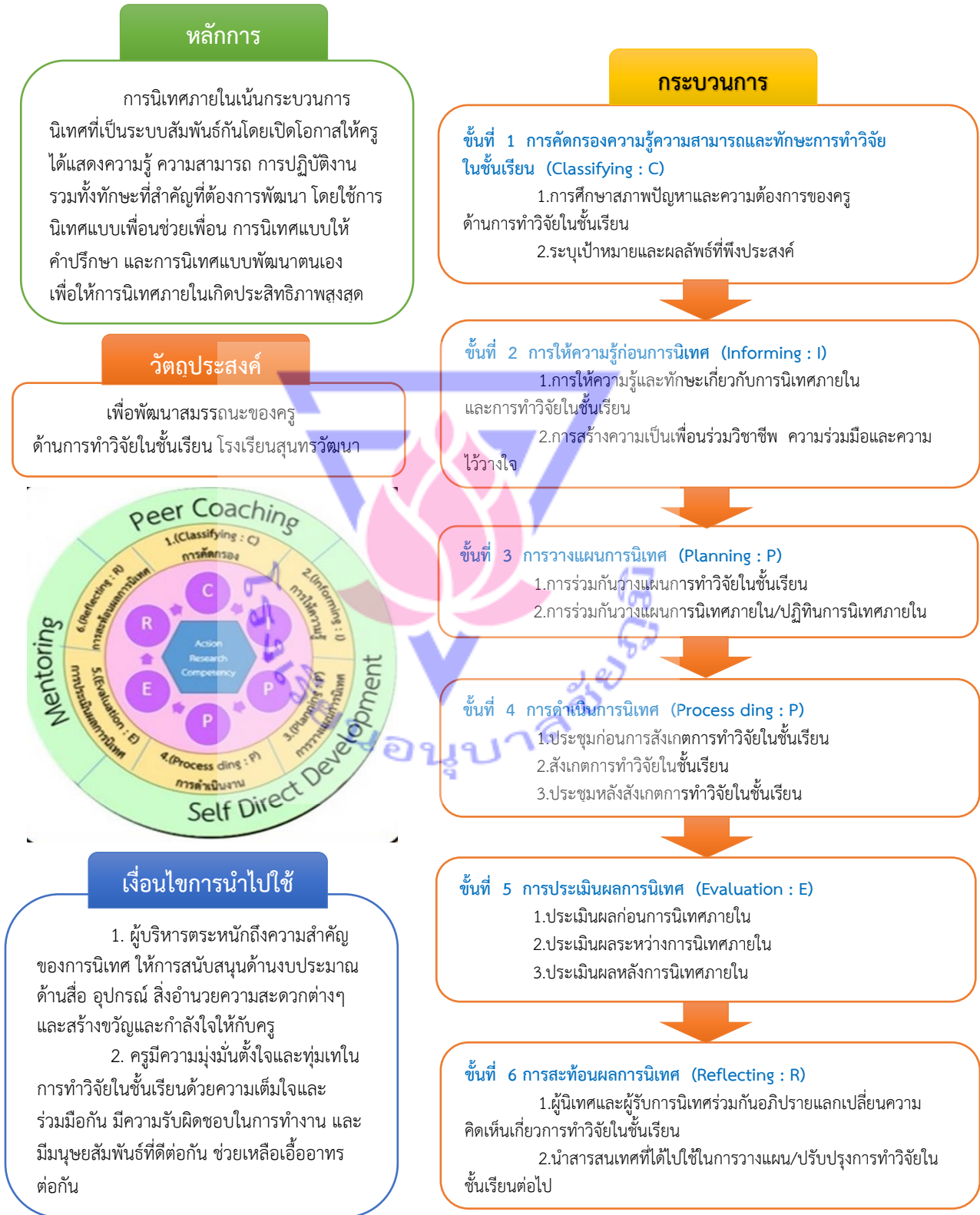
2. นำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผน/ปรับปรุงการวิจัยทำในชั้นเรียนต่อไป

องค์ประกอบที่ 4 เงื่อนไขการนำรูปแบบการนิเทศไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ

การนำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

โรงเรียนสุนทรวัฒนา ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องมีเงื่อนไข การนำรูปแบบไปใช้ 2 ประการ คือ (1) ผู้บริหาร ตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศภายในให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและสร้างขวัญกำลังใจให้กับครู และ (2) ครูมีความมุ่งมั่นจริงจังในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ ร่วมมือกันและมีความรับผิดชอบในการทำงานและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จากองค์ประกอบดังกล่าวแสดงดังนี้

รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน “CIPPER Model”

ภาพที่ 5 รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

การนิเทศภายในตามรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัย
 ในชั้นเรียนโรงเรียนสุนทรวัฒนา กำหนดปฏิทินดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปฏิทินการนิเทศภายในโรงเรียนสุนทรวัฒนา

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	ผู้ปฏิบัติ
1-2 ตุลาคม 2563	ประชุมเชิงปฏิบัติการการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ
30 ตุลาคม 2563	ประชุมกำหนดปฏิทินการเข้านิเทศการสอน	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ
6 พฤศจิกายน 2563	การประชุมเพื่อทบทวนแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้ของครู	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ
9 พฤศจิกายน – 29 ธันวาคม 2563	ปฏิบัติการสังเกตในชั้นเรียน/สรุปผล/สะท้อนผลการสังเกต	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ
11 มกราคม 2564	ประชุมร่วมกันอภิปรายหลังจบการสังเกตในชั้นเรียน/การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการนิเทศ/สะท้อนผลการสังเกต	ครูผู้รับการนิเทศ และครูผู้นิเทศ

บรรณานุกรม

- กรองทอง จิตรเดชากุล. (2550). **คู่มือการนิเทศภายในโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548) **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา วัฒนา. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**. นครปฐม : สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิติมา ปรีดีดีลก. (2532). **กระบวนการบริหารและนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2544). **เรียนและฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. ชลบุรี : โรงพิมพ์งามช่าง.
- จิรประภา อัครบวร. (2549). **สร้างคนสร้างผลงาน**. กรุงเทพฯ : กพลพิมพ์ (1996).
- ฉันทนา จันทร์บรรจง. (2554). **การนิเทศการศึกษาแนวใหม่โดยกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ**. ในเอกสารการประชุมทางวิชาการพัฒนาศึกษานิเทศก์แนวใหม่ เล่ม 2. วันที่ 1-2 พฤษภาคม 2554 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมเมืองทองธานี นนทบุรี. นนทบุรี : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2545). **เทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียน**. ปทุมธานี : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี วิทยาลัยการณเฑาะพระบรมราชูปถัมภ์.
- ชารี มณีศรี. (2548). **การนิเทศการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศิลป์บรรณาการ.
- โชคชัย สุขสนิท. (2548). **สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). **มาตรฐาน COMPETENCY กันเถอะ**. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- เทือน ทองแก้ว. (2550). **สมรรถนะ (Competency) : หลักการและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ทศนา แชมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- _____. (2557). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทศนา แชมมณี & นงลักษณ์วิรัชชัย. (2546). **เก้าก้าวในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและการสังเคราะห์งานวิจัย**. กรุงเทพฯ : นิชชินแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.

- ชัยพร ชื่นกลิ่น. (2553). การพัฒนารูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาลที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). การบรรยายรายวิชาสัมมนาการบริหารการศึกษา รูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ธีระพัฒน์ ฤทธิทอง. (2545). วิจัยชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เฟื่องฟ้าปับริ้นเตอร์.
- นิติธาร ชูทรัพย์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์ สารสนเทศขั้นพื้นฐาน โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิพนธ์ ไทยพานิช. (2535). เทคนิคการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2559). การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ. เข้าถึงได้จาก https://www.kroobannok.com/news_file/p61238851032.pdf.
- ประภาพรณ เล็งวง. (2550). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้โดยด้วยวิธีการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : อี.เค.บุ๊คส์.
- ประวิต เอราวัณ. (2546). การวิจัยปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์เจอร์นัล พัลลิเกชั่น.
- พิทยา แสงสว่าง. (2546). ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนตามทัศนะของข้าราชการครูต้นสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข. (2554). สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสนุ พองศรี. (2550). วิจัยชั้นเรียน: หลักการและเทคนิคปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์.
- เพลินพิศ ธรรมรัตน์. (2550). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. สกลนคร : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มนสิข สิริสมบุญ. (2548). ชุดฝึกปฏิบัติการเหนือตำราการทำวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มนูญ อรุณไพโรจน์. (2536). ความหมายของการนิเทศการศึกษาประมวลสาระชุดวิชาการนิเทศการสอนในระดับประถมศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เมธี ปลัณธนานนท์. (2552). ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : วาย.เค.เอช กราฟิคแอนด์ เพรส.

- ยุพิน ยืนยง. (2553). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริม สมรรถภาพ การวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ, วิทยานิพนธ์ ปริญญาคุชฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิรา เครือคำอ้าย. (2552). การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์. (2536). หลักการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : อาร์ทกราฟิค.
- วิจิตรา ปัญญาชัย. (2543). การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์พยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชราน เล่าเรียนดี. (2550). การนิเทศการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- _____. (2552). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2553). การนิเทศการสอน สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิหาร พลเพชร. (2558). การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัด และประเมิน การคิด สำหรับครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- วีระพล ฉลาดแย้ม. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วีระพล พิลาจันทร์. (2547). การพัฒนาบุคคลเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านวังกุ้ง กิ่งอำเภอซับใหญ่ จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2557). สมรรถนะสำคัญของผู้บริหารมืออาชีพ. วารสารมหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร, 6(12), 165-184.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงัด อุทรานันท์. (2530). การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- สมเดช สีแสง. (2551). คู่มือบริหารโรงเรียน. นครสวรรค์ : ริมปิงการพิมพ์.

- สาวิตรี เถาว์โท. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). การนิเทศเพื่อส่งเสริมระบบบริการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน : คู่มือสมรรถนะหลัก. นนทบุรี : บริษัทประชุมช่าง จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้. (2553). แนวทางการออกแบบการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. (2537). คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). เอกสารประกอบการประชุมสภาการศึกษา ครั้งที่ 2/2552 วันพฤหัสบดีที่ 4 มิถุนายน 2552 ณ ห้องประชุมกำแหง พลางกูร สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วย Competency. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนา อินเตอร์พริ้นท์.
- สุทธนู ศรีไสย์. (2555). หลักการนิเทศการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2544). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน : Classroom Action Research. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2548). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2555). วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- อรณรินทร์ สุนทรสถิตย์. (2542). การนิเทศการสอนแบบเพื่อนนิเทศเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสุธีธร จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2547). Competency Dictionary. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซนเตอร์.
- อานนท์ ศักดิ์วีระวิญญ์. (2547). “แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency: เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง,” Chulalongkon Review. 16 (ก.ค. – ก.ย.): 57–72.

- อภิรักษ์ วรรณสาธพ. (2545). **คน : Competency ความท้าทายขององค์กรยุคใหม่. Productivity World. 7(41), 17-27.**
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน.** กรุงเทพฯ: ฟันนี่.
- _____. (2554). **โมเดลคืออะไร.** กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล. (2556). **การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.**
- อำภา บุญช่วย. (2537). **การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Acheson and Gall. (1997). **Techniques in the clinical supervision of teachers: Preservice and inservice applications (4th ed).** White Plains, New York: Longman Publishers.
- _____. (2003). **Clinical Supervision and Teacher Development Preservice And Inservice Applications.** U.S.A. : John Wiley & Sons, Inc.
- Eisner, E. (1976). **Education connoisseurship and criticism: Their form and function in education evaluation.** Journal of Aesthetic Education.
- Glickman, Carl D. Stephen P. Gordon, and Ross-Gordon. (2004). **Supervision and Instructional Leadership A Developmental Approach.** 8nd The United States of America : Pearson Education, Inc.
- Joyce, B. and Showers, B. (1992). **The Coaching of Teaching.** Education leadership, 40(1), 17-20.
- Kruse, Kevin. (2007). **Instruction to Instructional Design and The ADDIE Model Online].** accessed 19 May 2015. available from http://www.e-learningguru.com/articles/art1_1.htm.
- Marczely, Bernadette. (2001). **Supervision in Education.** Gaithersburg : An Publication. **A Developmental Approach.** 6thed. Boston : Allyn and Bacon.
- Maskey, Cynthia L. (2009). **“Cognitive Coaching Has An Exciting Place in Nursing Education.” Teaching and Learning in Nursing.** no 4. (2009) : 63-65.
- Nitin Vazirani. (2010). **Review paper competencies and competency model-abrief overview of its development and application.** SIES Journal of Management, 7(1), 121-131.
- Stoner, A.F., & Wankel, C. (1996). **Management (3rd ed).** New Delhi: Prentice – Hill.
- Willer, R.H. (1996). **Leader and leadership process.** Boston: Irwin/McGraw-Hill.

แผนการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development) เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนของครู กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ที่พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ที่จัดการเรียนรู้ตามเทคนิค CIRC
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Let's Read

1. วัตถุประสงค์การนิเทศ

1. ส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศที่พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ที่จัดการเรียนรู้ตามเทคนิค CIRC
2. พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
3. พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จัดการเรียนรู้ตามเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

1. ครูผู้รับการนิเทศมีสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ครูผู้รับการนิเทศสามารถดำเนินการสอนด้วยเทคนิค CIRC ได้ครบตามขั้นตอน ถูกต้อง และมีประสิทธิผล
3. นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. ขอบเขตการดำเนินการนิเทศ

3.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

ครูผู้รับการนิเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 1 คน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 36 คน

3.2 สาระการนิเทศ ได้แก่

- การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนที่พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร

- หน่วยการเรียนรู้/สาระการเรียนรู้ที่นิเทศ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Let's Read สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- วิธีจัดการเรียนรู้ตามเทคนิค CIRC

3.3 วิธีการจัดการเรียนรู้/รูปแบบการนิเทศ แบบพัฒนาตนเอง (Self-directed Development)

3.4 ระยะเวลาในการนิเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างวันที่ 23 พฤศจิกายน 2563 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2563

3.5 สถานที่ โรงเรียนสุนทรวัฒนา

4. กิจกรรมการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ร่วมมือกันปฏิบัติงานตามโครงการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

1. ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันวิเคราะห์ เลือกวิธีการแก้ไขปัญหา จัดทำโครงการวิจัยในชั้นเรียน วางแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และวางแผนการนิเทศภายในระยะเวลา 4 เดือน โดยกำหนดเป็นปฏิทินสังเกตการปฏิบัติงาน/การสอนของครูผู้รับการนิเทศ
2. ครูผู้รับการนิเทศปฏิบัติการสอน โดยมีครูผู้นิเทศดำเนินการนิเทศตามแผนที่สอดคล้องกับโครงการวิจัยในชั้นเรียนที่กำหนดไว้
3. ในการสังเกตการสอน ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศจะตกลงร่วมกันในการบันทึกการสังเกตการปฏิบัติงาน/การสอน โดยมีความสอดคล้องกับโครงการวิจัยในชั้นเรียนที่กำหนดไว้
4. ขณะที่ครูผู้รับการนิเทศดำเนินการสอนแต่ละครั้ง ผู้นิเทศจะเข้าไปช่วยเหลือ แนะนำและสังเกตการสอนตามปฏิทินที่กำหนดร่วมกัน โดยใช้แบบสังเกตที่ร่วมกันเลือกใช้
5. ครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ ร่วมกันวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอน พิจารณาปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่ยังเป็นปัญหา
6. ครูผู้รับการนิเทศวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน
7. ครูผู้นิเทศและรายงานผลการนิเทศในภาพรวม นำเสนอหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

5. สื่อ/เครื่องมือการนิเทศ

1. แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยเทคนิค CIRC
2. ประเด็นการสะท้อนย้อนคิดในการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC
3. แบบทดสอบแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน
4. แบบทดสอบ/แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเทคนิค CIRC
5. แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง
6. แบบประเมินความสามารถในการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (แบบประเมินตนเอง)
7. แบบทดสอบผลการจัดการเรียนรู้และความสามารถผู้เรียนด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
8. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
9. แบบประเมินชิ้นงานของนักเรียน
10. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการวิธีการจัดการเรียนรู้ของครู
11. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง
12. แบบประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

6 การวัดและประเมินผล

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	วิธีการ	เครื่องมือ
1 ผู้เรียน 1.1 ผลการเรียนรู้และ ความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ	การทดสอบ การประเมินชิ้นงาน สังเกต	แบบทดสอบความรู้ และความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการ สื่อสาร
1.2 ความสนใจตั้งใจในการ เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรม	การสังเกต	แบบประเมินชิ้นงาน แบบประเมินการนำเสนอ ผลงาน
1.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้	การสอบถาม/การสัมภาษณ์	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์
2. ครูผู้นิเทศแบบพัฒนา ตนเอง 2.1 ความรู้และความสามารถ เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 2.2 ความรู้ และความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	การทดสอบ/การประเมิน ความสามารถ/การบันทึก การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้/การ สะท้อนย้อนคิด	แบบทดสอบ/ แบบประเมินตนเอง/ แบบประเมินความสามารถ แบบบันทึก/แบบประเมินตนเอง แบบประเมินชิ้นงาน (แบบ ประเมินรายงานการวิจัย/แบบ
2.3 ความคิดเห็นต่อการนิเทศ แบบพัฒนาตนเอง	การบันทึก/การสะท้อนย้อนคิด	ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้) ประเด็นการบันทึก/ประเด็นการ สะท้อนย้อนคิด
3. ผู้เกี่ยวข้อง (ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้) ความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศ แบบพัฒนาตนเอง	การสอบถาม/การสนทนากลุ่ม/ การสัมภาษณ์	แบบสอบถาม/ประเด็นการ สนทนากลุ่ม แบบสัมภาษณ์

ปฏิทินสังเกตการสอนของครู / ผู้รับการนิเทศ

งาน/โครงการ	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ	ครั้งที่	วัน เวลา	เรื่อง/ประเด็นที่สังเกต/ กิจกรรมการจัดการเรียน การสอน
การพัฒนา ความสามารถ ด้านการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้น ปีที่ 4/1 ที่ จัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค CIRC	ครูผู้รับการนิเทศ	ครูผู้นิเทศ	1	23 พฤศจิกายน 2563 09.00น. - 10.00 น.	การจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Let's Read ด้วย เทคนิค CIRC สาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ชั้นป.4/1
	ครูผู้รับการนิเทศ	ครูผู้นิเทศ	2	25 พฤศจิกายน 2563 09.00น. - 10.00 น.	การจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Let's Read ด้วย เทคนิค CIRC สาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ชั้นป.4/1
	ครูผู้รับการนิเทศ	ครูผู้นิเทศ	3	30 พฤศจิกายน 2563 09.00น. - 10.00 น.	การจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Let's Read ด้วย เทคนิค CIRC สาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ชั้นป.4/1

แผนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ เพื่อการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สารและสมบัติของสาร โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สารและสมบัติของสาร

1. วัตถุประสงค์การนิเทศ

1. ส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์
2. พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E ให้แก่ครูกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์
3. ส่งเสริมความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

1. ครูมีสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน
2. ครูสามารถดำเนินการสอนโดยโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E ได้ครบตามขั้นตอนและถูกต้อง และมีประสิทธิผล
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 มีความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหา เรื่อง สารและสมบัติของสาร

3. ขอบเขตการดำเนินการ

3.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูที่จัดการจัดการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 และ 5/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 75 คน

3.2 สาระการนิเทศ

- การดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหา
- หน่วยการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ที่นิเทศ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สารและสมบัติของสาร
- วิธีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E

3.3 วิธีการนิเทศ / รูปแบบการนิเทศ แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching)

3.4 ระยะเวลาในการนิเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างวันที่ 24 พฤศจิกายน 2563 ถึงวันที่ 15 ธันวาคม 2563

3.5 สถานที่ โรงเรียนสุนทรวัฒนา

4. กิจกรรมการนิเทศ

ครูผู้สอนอย่างน้อย 2 คน ร่วมมือกันปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งเสริม การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในการใช้วิธีการที่หลากหลายแก้ปัญหา เรื่อง สารและสมบัติของสาร ให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ โดยมีกิจกรรมการนิเทศดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผนการนิเทศการสอน โดยกลุ่มเพื่อนครูร่วมกันดำเนินการ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ปัญหา เลือกรูปวิธีการแก้ไข และจัดทำโครงการวิจัยในชั้นเรียน

1.2 ร่วมกันศึกษาหาความรู้เรื่องเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

7E วิธีนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) และเครื่องมือสังเกตการสอน

1.3 วางแผนการนิเทศ แผนการจัดการเรียนรู้ และสร้างเครื่องมือในการนิเทศ (สำหรับผู้นิเทศและครู)

ขั้นที่ 2 การประชุมก่อนการสังเกตการสอน

2.1 ร่วมกันทบทวนแผนการนิเทศ และแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 นัดวัน - เวลา ที่จะทำการสังเกตการสอน และการประชุมเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และการให้ข้อมูล

ย้อนกลับแก่กันและกัน

ขั้นที่ 3 การสังเกตการสอนในชั้นเรียน

สังเกตการสอนในชั้นเรียนตามวัน - เวลาที่กำหนดในตารางการนิเทศ (ปฏิทินการนิเทศการสอน) โดยขณะที่ครูดำเนินการสอนแต่ละครั้ง เพื่อนครูที่ทำหน้าที่ผู้นิเทศจะเข้าไปช่วยเหลือแนะนำ และสังเกตการสอน โดยใช้แบบสังเกตที่ร่วมกันเลือกใช้

ขั้นที่ 4 การประชุมหลังการสังเกตการสอน

ร่วมกันวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอน พิจารณาปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่ยังเป็นปัญหา

ขั้นที่ 5 การรายงานผลการวิจัย

เพื่อนครูทุกคน ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

5. สื่อ/เครื่องมือการนิเทศ

1. แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E แบบทดสอบ/แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. แบบทดสอบ/แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ของครูผู้รับการนิเทศ (แบบประเมินตนเอง และแบบประเมินโดยผู้นิเทศ)

3. ประเด็นการสนทนากลุ่ม/แบบสอบถาม ความคิดเห็นของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อวิธีการนิเทศ/ผลที่เกิดจากการนิเทศ

4. แบบประเมินความสามารถในการนิเทศของผู้นิเทศ (แบบประเมินตนเอง) และแบบประเมินโดยครูผู้รับการนิเทศ

5. แบบทดสอบผลการเรียนรู้ และความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

6. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน

7. แบบประเมินชิ้นงาน / ผลงาน ของนักเรียน (ถ้ามี)

8. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ

9. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการนิเทศการสอน

10. แบบประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

6. การวัดและประเมินผล

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	วิธีการ	เครื่องมือ
ผู้เรียน - ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	- การทดสอบ	- แบบทดสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหา - ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้	- การวัดและประเมินการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหา - การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนของครู	- แบบวัดและประเมินการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหา - แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนของครู
ครูผู้สอน 2.1 ความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 2.2 ความรู้ และความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E 2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศ	การทดสอบ/ การสอบถาม การประเมินความสามารถ/การสังเกต การสนทนากลุ่ม การสอบถาม	แบบทดสอบ/ แบบประเมินตนเอง /แบบสอบถาม/แบบประเมินความสามารถ(แบบสังเกต/ แบบประเมินตนเอง) แบบประเมินชิ้นงาน (แบบประเมินรายงานการวิจัย แบบประเมินประเด็นการสนทนากลุ่ม แบบสอบถาม
เพื่อนครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ - ความสามารถในการนิเทศของผู้นิเทศ (การพูดคุย ความหมาย การสังเกตการสอน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ) - ความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	- การประเมินความสามารถในการนิเทศ - การสัมภาษณ์	- แบบประเมินความสามารถในการนิเทศของตนเอง (แบบประเมินตนเอง และแบบประเมินโดยครู) - แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
ผู้เกี่ยวข้อง (ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่ม) - ความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศ	- การสอบถาม	- แบบสอบถาม

ปฏิทินสังเกตการสอนของครู / ผู้รับการนิเทศ

งาน / โครงการ	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ	ครั้งที่	วัน / เวลา	เรื่อง / ประเด็นที่สังเกต / กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน
การพัฒนาผล การเรียนรู้ เรื่อง สารและสมบัติ ของสาร โดย การจัดการ เรียนรู้ตาม รูปแบบ 7E ของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4	ครูผู้รับการ นิเทศ คนที่ 1	ครูผู้รับการ นิเทศ คนที่ 2	1	24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 10.00 น. - 11.00 น.	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ วิธีการจัดการเรียนรู้ตาม รูปแบบ 7E หน่วยการเรียนรู้ ที่ 4.1 สารและการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ป.4/1
	ครูผู้รับการ นิเทศ คนที่ 2	ครูผู้รับการ นิเทศ คนที่ 1	1	27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 10.00 น. - 11.00 น.	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ วิธีการจัดการเรียนรู้ตาม รูปแบบ 7E หน่วยการเรียนรู้ ที่ 4.1 สารและการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ป.4/2
	ครูผู้รับการ นิเทศ คนที่ 1	ครูผู้รับการ นิเทศ คนที่ 2	2	1 ธันวาคม พ.ศ. 2563 10.00 น. - 11.00 น.	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ วิธีการจัดการเรียนรู้ตาม รูปแบบ 7E หน่วยการเรียนรู้ ที่ 4.2 สารและการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ป.4/1

ปฏิทินสังเกตการสอนของครู / ผู้รับการนิเทศ

งาน / โครงการ	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ	ครั้งที่	วัน / เวลา	เรื่อง / ประเด็นที่สังเกต / กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน
การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E	ครูผู้รับการนิเทศ คนที่ 2	ครูผู้รับการนิเทศ คนที่ 1	2	4 ธันวาคม พ.ศ.2563 10.00 น. - 11.00 น.	การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.1 สารและการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ป.4/1
	ครูผู้รับการนิเทศ คนที่ 1	ครูผู้รับการนิเทศ คนที่ 2	3	8 ธันวาคม พ.ศ.2563 10.00 น. - 11.00 น.	การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.1 สารและการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ป.4/2
	ครูผู้รับการนิเทศ คนที่ 2	ครูผู้รับการนิเทศ คนที่ 1	3	15 ธันวาคม พ.ศ.2563 10.00 น. - 11.00 น.	การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 7E หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.2 สารและการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ป.4/1

แผนการนิเทศแบบให้คำปรึกษา (Mentoring) เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์คำนามในประโยค
ภาษาไทยโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านพัฒนาความคิด เรื่อง คำนาม

1. วัตถุประสงค์การนิเทศ

1. ส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ที่ส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์คำนามในประโยคภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD
2. พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD
3. ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในเรื่องการวิเคราะห์คำนามในประโยคภาษาไทย

2. ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

1. พัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน
2. พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD ได้ครบตามขั้นตอน ถูกต้อง และมีประสิทธิผล
3. นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการวิเคราะห์คำนามในประโยค

3. ขอบเขตการดำเนินการนิเทศ

- 3.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่
ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสุนทรวัฒนา จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 1 คน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 38 คน
- 3.2 สารการนิเทศ ได้แก่
 - การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนที่พัฒนาความสามารถของนักเรียนในการวิเคราะห์คำนามในประโยค
 - หน่วยการเรียนรู้/สารการเรียนรู้ที่นิเทศ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านพัฒนาความคิด หน่วยย่อยเรื่อง คำนาม สารการเรียนรู้ภาษาไทย
 - วิธีการจัดการเรียนรู้ เทคนิค Jigsaw II และ STAD
- 3.3 วิธีการนิเทศ / รูปแบบการนิเทศ แบบให้คำปรึกษา (Mentoring)
- 3.4 ระยะเวลาในการนิเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างวันที่ 23 พฤศจิกายน 2563 ถึง วันที่ 25 พฤศจิกายน 2563
- 3.5 สถานที่ โรงเรียนสุนทรวัฒนา จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1

4. กิจกรรมการนิเทศแบบให้คำปรึกษา

ครูผู้รับการนิเทศเป็นผู้ดำเนินการนิเทศแบบให้คำปรึกษาตามโครงการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหา เลือกวิธีการแก้ไขปัญหา จัดทำโครงการวิจัยในชั้นเรียน วางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในการวิเคราะห์คำถามในประโยคและวางแผนการนิเทศ ระยะเวลา 3 เดือน โดยกำหนดเป็นปฏิทินบันทึกการปฏิบัติงาน/การสอนของตนเอง
2. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD วิธีการนิเทศแบบให้คำปรึกษา และเครื่องมือการบันทึกและสะท้อนย้อนคิดการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ของตนเอง
3. ปฏิบัติการสอน โดยดำเนินการนิเทศแบบให้คำปรึกษาตามแผนที่สอดคล้องกับโครงการที่ได้เสนอไว้
4. บันทึกการจัดการเรียนรู้ของตนเอง (Journal Writing) และสะท้อนย้อนคิด (Reflect) การจัดการเรียนรู้ของตนเอง ประมวลผลข้อมูลจากการบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนผลการทดสอบการเรียนรู้ของนักเรียน โดยตอบประเด็นคำถามที่ต้องการพัฒนา และแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์คำถามในประโยค
5. วิเคราะห์ข้อมูลที่บันทึกไว้ และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่ยังเป็นปัญหา
6. สรุปรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน
7. สรุปและรายงานผลการนิเทศในภาพรวม นำเสนอหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5. สื่อ / เครื่องมือการนิเทศ

1. แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD
2. ประเด็นการสะท้อนย้อนคิดในการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD
3. แบบทดสอบแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. แบบทดสอบ/ แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค Jigsaw II และ STAD
5. แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง
6. แบบประเมินความสามารถในการนิเทศแบบให้คำปรึกษา (แบบประเมินตนเอง)
7. แบบทดสอบผลการเรียนรู้ และความสามารถของนักเรียน ในการวิเคราะห์คำถามในประโยค
8. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน
9. แบบประเมินชิ้นงาน ของนักเรียน
10. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ของครู
11. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการนิเทศแบบให้คำปรึกษา
12. แบบประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

6. การวัดและประเมินผล

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	วิธีการ	เครื่องมือ
<p>1. ผู้เรียน</p> <p>1.1 ผลการเรียนรู้และ ความสามารถ ในการวิเคราะห์คำนามใน ประโยค</p> <p>1.2 ความสนใจ ตั้งใจ ในการ เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>1.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัด การเรียนรู้</p> <p>2. ครูผู้นิเทศแบบให้คำปรึกษา</p> <p>2.1 ความรู้และความสามารถ เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน</p> <p>2.2 ความรู้ และความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Jigsaw II และSTAD</p> <p>2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศ การบันทึก/การสะท้อน</p> <p>3. ผู้เกี่ยวข้อง (ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้) ความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศแบบ ให้คำปรึกษา</p>	<p>การทดสอบ การประเมินชิ้นงาน สังเกต</p> <p>การสังเกต</p> <p>การทดสอบ/ การประเมิน ความสามารถ/การบันทึกการ ปฏิบัติการจัดการเรียนรู้/ การ สะท้อนย้อนคิด การบันทึก/การ สะท้อนย้อนคิด</p> <p>การสอบถาม / การสนทนากลุ่ม /การสัมภาษณ์</p>	<p>แบบทดสอบความรู้ และความสามารถในการ วิเคราะห์คำนาม ในประโยค แบบประเมินชิ้นงาน แบบประเมินการนำเสนอ ผลงาน/แบบสังเกต พฤติกรรมกรรมการเรียน แบบทดสอบ /แบบประเมินตนเอง /แบบ ประเมินความสามารถ(แบบ บันทึก /แบบประเมินตนเอง)แบบ ประเมินชิ้นงาน(แบบประเมิน รายงานการ วิจัย / แบบประเมินแผน การจัดการเรียนรู้) ประเด็นการบันทึก ประเด็นการสะท้อน ย้อนคิด</p> <p>แบบสอบถาม /ประเด็นการ สนทนากลุ่ม แบบสัมภาษณ์</p>

ปฏิทินสังเกตการจัดการเรียนรู้

งาน / โครงการ	วิธีการนิเทศ	ครั้งที่	วัน / เวลา	เรื่อง / ประเด็นที่สังเกต / กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
การส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์คำนามในประโยคภาษาไทย โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค Jigsaw II และ STAD	ครูผู้รับการนิเทศ ดำเนินการนิเทศตนเอง ตามแผนการนิเทศที่กำหนดไว้	1	23 พฤศจิกายน 2563 11.00 น. – 12.00 น.	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Jigsaw II สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ป.6/1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.1 เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำนาม
		2	24 พฤศจิกายน 2563 11.00 น. – 12.00 น.	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Jigsaw II สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ป.6/1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.2 เรื่อง การวิเคราะห์คำนามในประโยค
		3	25 พฤศจิกายน 2563 11.00 น. – 12.00 น.	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ป.6/1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.3 เรื่อง การเขียนคำนาม

โครงการวิจัยในชั้นเรียน

1. ชื่อโครงการวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียน มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สิ่งที่แสดงถึงความเจริญ ความมีอารยธรรมและความเป็นเอกลักษณ์ของชาติอย่างหนึ่ง คือ การมีภาษาเป็นของตนเอง ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญระหว่างคนในชาติมายาวนาน ภาษาไทยมิใช่มีบทบาทเพียงแค่การสื่อสารของคนเท่านั้น แต่เกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของบรรพบุรุษของเราที่ได้นำภาษาไทยมาถ่ายทอดในลักษณะของศิลปะ เช่น การถ่ายทอดในลักษณะของ ภาพยนตร์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถสร้างความจรรโลงใจให้กับคนไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบันได้ นับได้ว่าเป็นความสำคัญอย่างหนึ่งของภาษาไทยที่มีบทบาทต่อคนไทย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (อ้างถึงใน ชูสิทธิ์ ฤทธิเดช. 2547 : 1) ทรงมีพระราชดำรัสในที่ประชุมชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงความสำคัญของภาษาไทยตอนหนึ่งว่า “ภาษาไทยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่งคือ เป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดีนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเองซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่ค่อยแข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้”

กระแสพระราชดำรัสนี้ ย้ำให้เห็นว่าภาษาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นภาษาของชาติแสดงถึงวัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรือง เป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพชนได้สร้างสรรค์ไว้ ทำให้ประเทศไทยมีภาษาใช้ของตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยช่วยหล่อหลอมให้คนในชาติอยู่ร่วมกันเป็นปึกแผ่นมั่นคงตลอดมา ชาวไทยควรภูมิใจและช่วยกันธำรงรักษาภาษาไทยสืบต่อไปตลอดจนภาษาไทยเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมไทย ทั้งนี้เพราะเราต้องใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวัน และในหน้าที่การงานตลอดจนการศึกษาหาความรู้ ภาษาไทยจึงเปรียบเสมือนกุญแจ ไปสู่การเรียนรู้อื่น ๆ (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2541 : คำนำ) การเรียนการสอนภาษาไทยในสถานศึกษาต่าง ๆ จึงจำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจ สามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

แต่ในปัจจุบันนี้นักเรียน เยาวชน ใช้ภาษาไทยไม่ค่อยจะถูกต้องนัก ทั้งด้านการอ่าน การเขียน การพูด และวิธีการใช้คำมาประกอบเป็นประโยค ทำให้ผู้รับสาร ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิดพลาดย่อมจะส่งผลทำให้เกิดความเสียหายได้ ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2544 : 53)

“เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือ ให้ออกเสียงให้

ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยคนับเป็นปัญหาที่สำคัญ”

ภาษาไทยจึงเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟัง โดยเฉพาะการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน อ่านได้ และอ่านเป็น

จากข้อความที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจระเบียบหลักเกณฑ์ของภาษาหรือหลักภาษาไทยเป็นพื้นฐาน ดังนั้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไว้เป็นหนึ่งในห้าสาระ ได้แก่ สาระการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม โดยสาระหลักการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นสาระที่ 4 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ว่า “ศึกษารวมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลภาษาต่างประเทศในภาษาไทย” ซึ่งสอดคล้องกับที่ว่าหลักภาษาไทย คือระเบียบแบบแผนของภาษาไทยที่มีไว้เพื่อให้ผู้ใช้ยึดถือเป็นหลักร่วมกันในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง การมีหลักภาษาไทยเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง หากขาดหลักภาษาไทยก็เท่ากับขาด “บรรทัดฐาน” ของภาษา จะเป็นเหตุให้มีการใช้ภาษาอย่างบกพร่องผิดพลาดและไขว้เขว นานไปก็จะทำให้ภาษาเสื่อมสลายไปได้ (กำชัย ทองหล่อ, 2533 : 1)

จากการสำรวจข้อมูลโดยการสังเกตและสอบถามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนสุนทรวัฒนา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนหลักภาษาไทย เพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่เข้าใจยากและน่าเบื่อหน่ายบทเรียนไม่เร้าความสนใจ ขาดกิจกรรมและสื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนต้องการอ่าน ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านยากเกินไป ทำให้ไม่สนใจเรียนและเกิดผลเสียต่อการเรียน จึงเป็นเหตุให้การใช้ภาษาไทยของนักเรียนผิดพลาดและบกพร่องมากยิ่งขึ้น

ผู้รายงานได้ศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าการใช้แบบฝึกทักษะเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวได้ซึ่ง สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 2) กล่าวถึงการพัฒนาการเรียนการสอนว่าวิธีการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้นักเรียนมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียน ได้มีโอกาสฝึก ย้ำ ทวน อยู่บ่อย ๆ ด้วยการทำแบบฝึกทักษะเพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่ง ที่เป็นส่วนเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะเพิ่มขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้รายงานจึงได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะพัฒนาการอ่านการเขียนของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยในการอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนานวัตกรรมแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. สมมติฐานของการวิจัย

แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีประสิทธิผลสามารถพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนาได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

5. ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 29 คน โรงเรียนสุนทรวัฒนา

2. ในการรายงานครั้งนี้เป็นการรายงานใช้สื่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้รายงานได้จัดทำขึ้น

3. ขอบข่ายของเนื้อหาในแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย จำนวน 9 เล่ม

เล่มที่ 1	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ ก กา
เล่มที่ 2	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กง
เล่มที่ 3	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กน
เล่มที่ 4	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กม
เล่มที่ 5	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ เกย
เล่มที่ 6	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ เกอว
เล่มที่ 7	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กก
เล่มที่ 8	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กต
เล่มที่ 9	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กบ

4. ตัวแปรที่นำมาศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกดของผู้เรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่าน และการเขียน ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้รายงานได้จัดทำขึ้นจำนวน 9 เล่ม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการวัดความรู้ความเข้าใจ ในบทเรียนโดยเป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยใช้สื่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้รายงานได้จัดทำขึ้น

ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนให้กับผู้เรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ในการพัฒนานวัตกรรมแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้จัดทำได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

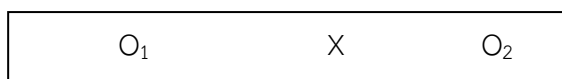
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสุนทรวิวัฒนา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3. การอ่านและการเขียน
4. ความรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกด
5. การสร้างแบบฝึกทักษะ
6. การเขียนสะกดคำ
7. หลักการทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ
8. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.5 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.6 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้
8. การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
9. การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

9. วิธีดำเนินงานวิจัย

9.1 แบบแผนการวิจัย

รูปแบบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามแบบแผนการทดลองชนิดกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest - Posttest Design) รูปแบบการศึกษาเขียนเป็นแผนภูมิ ดังนี้

เมื่อ O₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน
 X แทน การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 O₂ แทน การทดสอบหลังเรียนแบบแผนการทดลองชนิดกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design)

9.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

แบบฝึกเสริมทักษะและแบบฝึกหัดท้ายบท กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งเป็น 9 เล่ม แต่ละเล่มประกอบไปด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ 10 ชุด และแบบฝึกหัดท้ายบท เล่มละ 10 ข้อ

เล่มที่ 1	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ ก กา
เล่มที่ 2	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กง
เล่มที่ 3	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน
เล่มที่ 4	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กม
เล่มที่ 5	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ เกย
เล่มที่ 6	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ เกอว
เล่มที่ 7	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก
เล่มที่ 8	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กค
เล่มที่ 9	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กบ

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่าน การเขียน มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 แผน

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่าน การเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัย เลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ

9.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยที่สร้างขึ้นเสนอหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

10. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้รายงานได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

10.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกดจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

10.2 ชี้แจงเพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียน โดยผู้รายงานให้นักเรียนทุกคนได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกดด้วยตนเอง ซึ่งในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 นี้ นักเรียนในชั้นที่สอนสามารถทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด ได้ทุกคน

10.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น

10.4 เมื่อจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ครบ 18 แผน แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับที่ 2 มาทดสอบนักเรียนหลังเรียน (Posttest)

11. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

11.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยหาค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 และหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล ($E.I.$)

11.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

12. แผนการดำเนินการวิจัย

กิจกรรม	วันเดือนปี
1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย	กรกฎาคม พ.ศ.2563
2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้	กรกฎาคม พ.ศ.2563 – สิงหาคม พ.ศ.2563
3. นำเครื่องมือมาตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพ	สิงหาคม พ.ศ.2563
4. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำ	กันยายน พ.ศ.2563
5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปจัดกิจกรรมในห้องเรียน	กันยายน พ.ศ.2563
6. วิเคราะห์ข้อมูล	ตุลาคม พ.ศ.2563
7. เขียนรายงานการวิจัย	ตุลาคม พ.ศ.2563
8. นำเสนอรายงานการวิจัย	พฤศจิกายน พ.ศ.2563

ลงชื่อ

(นางสาวปิยนันท์ หาญสมศรี)

ผู้เสนอโครงการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายบุญเถา บุราณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวัฒนา

รายงานผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำ
โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สิ่งที่แสดงถึงความเจริญ ความมีอารยธรรมและความเป็นเอกลักษณ์ของชาติอย่างหนึ่ง คือ การมีภาษาเป็นของตนเอง ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญระหว่างคนในชาติมายาว นาน ภาษาไทยมิใช่มีบทบาทเพียงแค่การสื่อสารของคนเท่านั้น แต่เกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของบรรพบุรุษของเราที่ได้นำภาษาไทยมาถ่ายทอดในลักษณะของศิลปะ เช่น การถ่ายทอดในลักษณะของกาพย์กลอนต่างๆ ซึ่งสามารถสร้างความจรรโลงใจให้กับคนไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบันได้ นับได้ว่าเป็นความสำคัญอย่างหนึ่งของภาษาไทยที่มีบทบาทต่อคนไทย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (อ้างถึงใน ชุติพร ฤทธิเดช, 2547 : 1) ทรงมีพระราชดำรัสในที่ประชุมชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงความสำคัญของภาษาไทยตอนหนึ่งว่า

“ภาษาเป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี จึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเองซึ่งต้องหวงแหน หลายประเทศพยายามหาทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษามาแต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้”

กระแสพระราชดำรัสนี้ย้ำให้เห็นว่าภาษาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นภาษาของชาติ แสดงถึงวัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรืองเป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพชนได้สร้างสรรค์ไว้ ทำให้ประเทศไทยมีภาษาใช้เป็นของตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยช่วยหล่อหลอมให้คนในชาติอยู่ร่วมกันเป็นปึกแผ่นมั่นคงตลอดมา ชาวไทยควรภูมิใจและช่วยกันธำรงรักษาภาษาไทยสืบต่อไปตลอดจนภาษาไทยเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมไทย ทั้งนี้เพราะเราต้องใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและในหน้าที่การงาน ตลอดจนการศึกษาหาความรู้ ภาษาไทยจึงเปรียบเสมือนกุญแจไปสู่การเรียนรู้อื่นๆ (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2541 : คำนำ) การเรียนการสอนภาษาไทยในสถานศึกษาต่างๆ จึงจำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจสามารถนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้อง

แต่ในปัจจุบันนี้นักเรียนเยาวชนใช้ภาษาไทยไม่ค่อยจะถูกต่อนักทั้งด้านการอ่าน การเขียน การพูดและวิธีการใช้คำมาประกอบเป็นประโยค ทำให้ผู้รับสาร ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิดพลาดย่อมจะส่งผลทำให้เกิดความเสียหายได้ ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544 : 53)

“เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือ ให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยคนับเป็นปัญหาที่สำคัญ”

ภาษาไทยจึงเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟัง โดยเฉพาะการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้

จากข้อความที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการที่จะใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจระเบียบหลักเกณฑ์ของภาษาหรือหลักภาษาไทยเป็นพื้นฐาน ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทยไว้เป็นหนึ่ง ในห้า สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและ วรรณกรรม โดยสาระหลักการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นสาระที่ 4 ได้กำหนดมาตรฐาน การเรียนรู้ไว้ว่า “ศึกษารวมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆและอิทธิพลภาษาต่างประเทศในภาษาไทย” ซึ่งสอดคล้องกับที่ว่า หลักภาษาไทย คือ ระเบียบแบบแผนของภาษาไทยที่มีไว้เพื่อให้ผู้ใช้ยึดถือเป็นหลักร่วมกันในการใช้ ภาษาไทยให้ถูกต้อง การมีหลักภาษาไทยเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง หากขาดหลักภาษาไทยก็เท่ากับ ขาด “บรรทัดฐาน” ของภาษา จะเป็นเหตุให้มีการใช้ภาษาอย่างบกพร่องผิดพลาดและไขว้เขว นานไปก็จะทำให้ภาษาเสื่อมสลายไปได้ (กำชัย ทองหล่อ, 2533 : 1)

จากผลการประเมินการอ่านการเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ของ โรงเรียนสุนทรวัฒนา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่านักเรียนควรได้รับการพัฒนาทักษะ การอ่านการเขียนคำในภาษาไทยให้มากขึ้น เพื่อเป็นการฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไปในอนาคต แต่เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนหลัก ภาษาไทย เพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่เข้าใจยากและน่าเบื่อหน่าย บทเรียนไม่เร้าความสนใจ ขาด กิจกรรมและสื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนต้องการอ่าน ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เรื่องที่นำมาให้ นักเรียนอ่านยากเกินไป ทำให้ไม่สนใจเรียนและเกิดผลเสียต่อการเรียน จึงเป็นเหตุให้การใช้ ภาษาไทยของนักเรียนผิดพลาดและบกพร่องมากยิ่งขึ้น

ผู้รายงานได้ศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียน การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ซึ่ง สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 2) กล่าวถึงการพัฒนาการเรียนการสอนว่าวิธีการที่จะ พัฒนาการเรียนการสอนให้นักเรียนมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกย่ำ ทวนอยู่บ่อยๆ ด้วยการทำแบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็น ส่วนเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะเพิ่มขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้รายงานจึงได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการ สอนที่จะพัฒนาการอ่านการเขียนคำของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยในการอ่านและเขียนได้อย่าง ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้มี ประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนานวัตกรรมการ แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

ขอบเขตของการศึกษา

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 42 คน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1

2. ในการรายงานครั้งนี้ เป็นการรายงานผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ผู้รายงานได้จัดทำขึ้น

3. ขอบข่ายของเนื้อหาในแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ 9 เล่ม

เล่มที่ 1 เรื่อง มาตรา แม่ ก กา

เล่มที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กง

เล่มที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน

เล่มที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กม

เล่มที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกย

เล่มที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกอว

เล่มที่ 7 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก

เล่มที่ 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กด

เล่มที่ 9 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ

4. ตัวแปรที่นำมาศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

สมมติฐานของการศึกษา

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีประสิทธิผลสามารถพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนาได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด หมายถึง สื่อ สิ่งพิมพ์ เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่าน การเขียนคำในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ผู้รายงานได้จัดทำขึ้น จำนวน 9 เล่ม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการวัดความรู้ความเข้าใจ ในบทเรียน โดยเป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ผู้รายงานได้จัดทำขึ้น

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะเป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

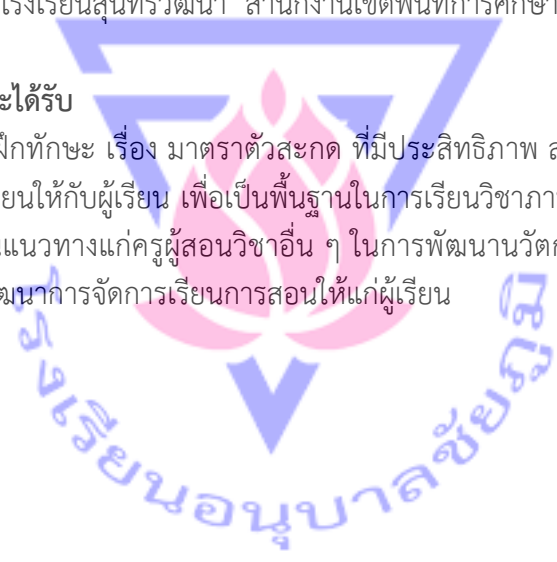
80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนให้กับผู้เรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ในการพัฒนานวัตกรรมแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการรายงานผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ผู้จัดทำได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ให้มีประสิทธิภาพต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสุนทรวัฒนา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. การอ่านและการเขียน
4. ความรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกด
5. การสร้างแบบฝึกทักษะ
6. การเขียนสะกดคำ
7. หลักการทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ
8. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.5 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 8.6 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้
9. การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตาม

2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสุนทรวัฒนา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรสถานศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้รายงานได้ศึกษาในส่วนของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่า สาระที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระ ที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งฝึกทักษะการอ่านการเขียนคำตามหลักภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด

3. การอ่านและการเขียน

ในการอ่านและการเขียน ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ที่จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตรา 22 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) โดยมีแนวทางในการพัฒนาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ดังนี้

3.1 การอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 1364) ได้ให้ความหมายของคำว่า อ่านไว้ดังนี้ อ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง

มยุรี ดงแสง (2558 : 19) กล่าวว่า การอ่านเป็นการออกเสียงที่สามารถรับฟัง และสามารถทำให้เข้าใจในการพูดระหว่าง 2 คน ซึ่งในรูปแบบกระบวนการทางสมอง เพื่อรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านและผู้อ่าน สามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

ตามความหมายของการอ่านพอสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองที่มนุษย์หรือผู้อ่านสามารถแปลงสัญลักษณ์ เช่น อักษร ภาพ กราฟ ออกมาเป็นถ้อยคำ เพื่อให้เข้าใจความหมาย เรื่องราวความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ในสิ่งที่ตนได้อ่าน แล้วสามารถทำให้อ่านเกิดวิจารณ์ญาณ สรุป ประเมิน ค่าของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

3.2 การเขียน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 203) ให้ความหมายว่า การเขียน หมายถึง ชีตให้เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลข ชีตให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาดตัวหนังสือ เมรี จ้าวทอง (2555 : 26) สรุปว่าการเขียน หมายถึง การสื่อสารโดยการเรียงอักษร สระ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด อารยธรรม อารมณ์ ประสบการณ์ เพื่อให้ผู้อื่น รู้ถึงความมุ่งหมายของผู้เขียนได้

ธนัช ภูมิรี (2555 : 16-17) การเขียน คือ การถ่ายทอด ความรู้สึก อารมณ์ ความคิด ความเข้าใจ ประสบการณ์ ที่แสดงออกมาเป็นตัวหนังสือ หรือเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ถูกต้องและสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ และการเขียนยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมจาก สมัยหนึ่งไปสู่สมัยหนึ่ง

ตามแนวคิดของผู้รู้เกี่ยวกับความหมายของการเขียนพอสรุปได้ว่า การเขียนหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้ และสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการบอกออกมา เป็นลายลักษณ์อักษรไปสู่ผู้อ่านโดยอาจจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือไม่ก็ตาม

4. ความรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกด

คำในภาษาไทยมีทั้งคำที่เป็นไทยแท้ มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และคำที่รับมาจากภาษาอื่น (กรมวิชาการ, 2546 : 157-160) อันได้แก่ ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาทางยุโรปตะวันตก จะมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะเช่นนี้นับว่าเป็นปัญหาอีกประการหนึ่งสำหรับผู้เรียนภาษาไทย นอกจากนี้คำไทยยังมีลักษณะที่เรียกว่า “คำพ้อง” คืออ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนไม่เหมือนกันและความหมายก็แตกต่างกัน เช่น คำว่า การ กาน กาล กาญจน์ ภาพ การณ์ เป็นต้น คำลักษณะเช่นนี้ หากผู้เขียนใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง จะทำให้สื่อความหมายผิดพลาดไม่ตรงตามความต้องการ

ตัวสะกดในภาษาไทย มีบทบาทสำคัญในการกำหนดเสียง และความหมายของคำให้แตกต่างกัน เช่น

สา+ง = สาง

สา+น = สาน

นอกจากนี้ตัวสะกดในมาตราเดียวกัน ออกเสียงสะกดเหมือนกัน แต่ก็จะมีความหมายแตกต่างกัน เช่น

การ (งาน) กาล (เวลา)

อาจหาญ สะอาด

การสอนเรื่องมาตราตัวสะกด ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนตระหนักถึงความจำเป็นในการเขียนและอ่านคำให้ตรงมาตราตัวสะกด เพื่อสื่อความหมายได้ถูกต้องตรงตามความหมาย

5. การสร้างแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะมากขึ้น ในการเรียนการสอนภาษาไทย ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วและชำนาญขึ้น สำหรับแบบฝึกนั้นมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 25) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกใช้เป็นตัวอย่างหรือคำสั่งที่ตั้ง เพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

ธนัช ภูมิรี (2555 : 35) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับให้ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ เป็นส่วนช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะความชำนาญมากขึ้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า แบบฝึกหัดหมายถึง สื่อการเรียนการสอนหรือสิ่งที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย กิจกรรมที่หลากหลายที่เร้าความสนใจของผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพิ่มขึ้น และเกิดการเรียนรู้ทักษะ เกิดความแม่นยำในเนื้อหา ด้วยการทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ หรือฝึกทักษะ เพิ่มเติมหลังจากเรียนเนื้อหาไปแล้ว

6. การเขียนสะกดคำ

ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้ การเขียนสะกดคำคือ วิธีเขียนคำเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่ถูกต้องตาม พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน 2525 เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงได้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วีระศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์ (2540 : 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำ คือ การเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้องตาม พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน 2525 และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากความหมายของการเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำโดยการเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เพื่อให้ได้คำที่ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน 2525 และสามารถนำคำเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

7. หลักการทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ สำหรับนำไปใช้กับนักเรียนนั้นต้องอาศัย หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และทฤษฎีนี้ถือว่าเป็นแนวความคิดพื้นฐานของการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ และความสามารถของนักเรียน คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ และสกินเนอร์ (Thronidike and Skinner's Learning Theories)

8. แผนการจัดการเรียนรู้

มยุรี ดงแสง (2558 : 63) สรุปไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอน อย่างเป็นระบบ และเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำ (2550 : 58) สรุปไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือการเตรียมการเรียน การสอน หรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดย มีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สรุป แผนการจัดการกาเรียนรู้ คือ แนวดำเนินการ เนื้อหาสาระ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการสอนและวิธีการวัดผลที่ผู้สอนเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างมีระบบ สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

9. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแนวความคิดที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาการเรียนรู้

ปัจจุบันบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องรู้วิธีการเรียนให้ประสบผลสำเร็จ รู้วิธีการแสวงหาความรู้ รู้วิธีการคิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร สามารถใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการอภิปราย การรายงาน การแสวงหาความรู้ สามารถจัดบันทึกความรู้จัดหมวดหมู่ความรู้แลเชื่อมโยงความรู้ใหม่และข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบ ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่วนตัวผู้สอนก็จะปรับบทบาทจากการให้ความรู้โดยการบอก การบรรยาย เป็นการวางแผนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ให้วิธีการเรียนรู้ให้หลักการของศาสตร์ที่จะสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติและสรุปความรู้ ประเมินตนเอง ปรับปรุงตนเองให้พัฒนาก้าวหน้า บทบาทของครูจะมีบทบาทวางตนให้ศิษย์ไว้วางใจ น่าเคารพ และผู้ทรงความรู้ เป็นที่ปรึกษาแก่ศิษย์ รับฟังความคิดของศิษย์ รับรู้ความรู้สึกของศิษย์ วางตนเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นตัวอย่างในการประพฤติปฏิบัติ โดยกรมวิชาการ (2546) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ว่าควรคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

1) การเรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นการจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่เป็นอิสระ แต่มีระเบียบวินัยในตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายหลายส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน อันเกิดจากผลสำเร็จ ในการเรียนรู้ของตน และผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ แนวทางในการจัดการเรียนการสอน คือ บทเรียนมีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน กิจกรรมเรียนรู้หลากหลาย ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถ และน่าสนใจ การประเมินผล มุ่งเน้นศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2) การเรียนรู้แบบองค์รวม เป็นการเรียนรู้จากการบูรณาการสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน สาระการเรียนรู้จะเรียนจากเรื่องใกล้ตัว ที่อยู่อาศัย ท้องถิ่น ของตน สังคม ประเทศชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องของสังคมโลก การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่เกิดขึ้นในสังคมโลก การเรียนรู้แบบองค์รวมเป็นการบูรณาการความรู้เข้าใจเรื่องที่เรียนได้ลึกซึ้งครอบคลุมปัญหา และมีความหมายต่อการนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการแก้ปัญหาของสังคม

3) การเรียนรู้จะต้องปรับปรุงวัฒนธรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) ของตนเอง มีอิสระในการเรียนรู้อย่างมีความรับผิดชอบสูง มีวินัยใจตนเอง หากการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนขาดระเบียบวินัย ขาดความเข้มแข็งด้านจริยธรรม ขาดความรับผิดชอบ ขาดความอดทน และความมุ่งมั่น ต่อความสำเร็จ และขาดวินัยในการปฏิบัติงาน การเรียนการสอนย่อมล้มเหลว ดังนั้นครูจำต้องปลูกฝัง และสร้างวินัยในตนเองควบคู่ไปกับวิธีการเรียนรู้

4) การเรียนรู้จากการคิดและการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้โดยการประมวลข้อมูล ความรู้จากประสบการณ์ต่างๆ มาวิเคราะห์ให้เป็นความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ เพื่อนำความรู้และวิธีการ ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสมสอดคล้องกัน ผู้เรียนจะแสวงหาข้อมูลจากการอ่าน การ สัมภาษณ์ การดูสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ การฟัง แล้วจัดบันทึกข้อมูลนำมาวิเคราะห์ คิดอย่างรอบคอบ และนำความรู้ไปปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากแหล่งเรียนรู้สื่อ เหตุการณ์และ สิ่งแวดล้อมรอบตัว นำมาสรุปสร้างความรู้ด้วยตัวเอง

5) การเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น เป็นการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้วยการ แลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ด้วยการนำข้อมูล มาศึกษาทำ ความเข้าใจร่วมกัน คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สังเคราะห์ ข้อมูลและประสบการณ์ สรุปเป็น ข้อความรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นการปลูกฝังคุณธรรมการ อยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันทำให้พัฒนา ทั้งทักษะทางสังคม และทักษะการทำงานที่ดี

6) การเรียนรู้โดยมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนและมีส่วนร่วมในผลงาน เป็นการให้ ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การจัดนิทรรศการ การ เขียนความรู้เป็นบทความ หรือจัดทำสมุดวิเคราะห์ความรู้ จัดทำแผนภูมิ การรายงานหน้าชั้น การจัด อภิปรายความรู้ การแสดงบทบาทสมมติ และการแสดงละคร ฯลฯ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ ทักษะ กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม มีความเป็นประชาธิปไตย รู้จักบทบาท หน้าที่แบ่งความรับผิดชอบ ปรีชาหาหรือ ติดตามผล ประเมินผลงาน และบูรณาการความรู้จากหลายวิชา

7) การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้สู่การการเรียนรู้และความถนัดในการ เรียนของตนเอง ผู้เรียนจะรู้กระบวนการเรียนรู้จากการที่ผู้สอนเปิดโอกาสและจัดสถานการณ์ให้ศึกษา หาความรู้เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ต่อไป

8) การเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ เป็นการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการ ปฏิบัติงาน ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะสังเคราะห์ ทักษะการจัดการ ทักษะการดำเนินชีวิต และ การมีมนุษยสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

10.1 งานวิจัยภายในประเทศ

จุไรรัตน์ จรรยา (2555 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 86.11/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ธนัช ภูมิ (2555 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.39/83.89 และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มยุรี ดงแสง (2558 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.70/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7292 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.92 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และมีระดับความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

สาวิตรี วรพิทย์เบญจา (2559 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 3 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.83/89.63 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 88.00

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกทักษะดังกล่าว สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนเกิดจากวิธีการสอนของครูและสื่อการสอน ซึ่งสื่อการสอนที่สำคัญ คือ แบบฝึกทักษะ ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และทำให้การสอนของครูประสบผลสำเร็จ

10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เฟย์ (Fay.2004 :1452) ได้ศึกษาเครื่องมือในการอ่านออกเขียนได้ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสะกดคำสำหรับเด็กๆ ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ขวบถึง 7 ขวบครึ่ง การอ่านออกเขียนได้ถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอน เพราะมันเป็นความจำเป็นต่อทักษะการอ่านและการเขียน จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์การอ่านออกเขียนได้ มีความสำคัญต่อความสามารถในการสะกดคำในนักเรียนระดับหนึ่ง ดังต่อไปนี้ 1) ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง 2) ความสามารถในการอ่าน 3) การตื่นตัวในการศึกษาเกี่ยวกับการจัดระบบในการพูด 4) ระดับการศึกษาของพ่อ - แม่ 5) สถานะทางสังคม 6) อายุ 7) ครู ห้องเรียนและการสอดแทรกการอ่านนักเรียนจำนวน 80 คน จากโรงเรียนในทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐโอไฮโอ เข้าร่วม การตรวจสอบในครั้งนี้ นักเรียนที่เข้าร่วมแต่ละคนจะได้รับการประเมินอย่างหลากหลาย ผลการตรวจสอบชี้ให้เห็นว่าระบบการอ่าน การสะกดคำ เสียงอักษรมีความสำคัญต่อความสามารถในการสะกดคำของเด็กอายุตั้งแต่ 6 ขวบถึง 7 ขวบครึ่ง

แอทคินสัน (Atkinson. 2001 : 496-A) ได้ศึกษาเพื่อตรวจสอบว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรช่วยให้แนวทางครูไปสู่การสอนการอ่านและการเขียนในชั้นเรียนประถมศึกษาตอนปลายและชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 อย่างไรบ้าง วิธีการศึกษาใช้การตรวจสอบย้อนหลังเกี่ยวกับประวัติการสอนการคิด และการสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของครูผู้สอนประจำการจำนวน 12 คน และครูใหญ่ในปีแรกอีก 1 คน รวมทั้งคำตอบปัจจุบันของครูเหล่านี้ที่ตอบสนองความต้องการเปลี่ยนแปลงในเวลา 2 ปี ของการเปลี่ยนแปลงการสอนศิลปะทางภาษาในจังหวัด แมนิโตบา ประเทศแคนาดา เป็นที่สนใจด้านการเคลื่อนไหวไปสู่การสอนภาษาโดยรวมในการอ่านจากปลายทศวรรษที่

1970 ถึงปลายทศวรรษที่ 1980 และด้านการเคลื่อนไหวไปสู่วิธีการเขียนแบบกระบวนการจากปลายทศวรรษที่ 1980 ถึงกลางทศวรรษที่ 1990 การสัมภาษณ์ครูได้บันทึกเสียงไว้แล้วถอดเทปคำสัมภาษณ์ และวิเคราะห์แนวความคิดต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะความรู้ของครูและการมีความรู้ อิทธิพลของการอ่านส่วนบุคคลและประสบการณ์ในการเขียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนของครู ทฤษฎีที่รองรับการรู้หนังสือ ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนการรู้หนังสือ และการทดสอบและการรับเอาความคิดเกี่ยวกับการสอนใหม่ๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้ผลสรุปดังนี้

- 1) ครูประเมินวิธีการปฏิบัติของตนสูงกว่าทฤษฎีที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติของตนในการสอนอ่านและการสอนเขียน
 - 2) ครูประเมินความรู้เชิงปฏิบัติของตนว่าพวกตนได้ประโยชน์จากประสบการณ์ในการสอนในชั้นเรียน
 - 3) ประสบการณ์ใหม่ ๆ อันกว้างขวางของครูเหล่านี้ในฐานะผู้อ่านและเขียนเป็นอิทธิพลที่สูงสุด ในการกล่อมเกลากการปฏิบัติการสอนของตนในการอ่านและการเขียน
 - 4) ความเชื่อของครูเกี่ยวกับการสอนอ่านและการเขียนเข้าสู่ความคิดปัจจุบันในด้านนี้ ครูรับเอาการปฏิบัติหลัก ๆ บางส่วนในการสอนภาษาโดยรวมและการสอนเขียนแบบกระบวนการ
 - 5) ครูไม่ได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงเมื่อเร็ว ๆ นี้ในทฤษฎีภาษาและการรู้หนังสือและไม่โยงความสัมพันธ์เข้ากับการสอนอ่าน และการสอนเขียนแต่ครูอธิบายการเปลี่ยนแปลงที่ครูนำไปใช้ในวิธีการสอน
 - 6) ครูทำการเปลี่ยนแปลงเฉพาะที่ซึ่งครูสามารถสืบสาววิธีการสอนใหม่ๆ ที่ปฏิบัติได้ ซึ่งครูคิดว่าน่าจะประสบความสำเร็จได้
 - 7) แหล่งที่มีของความคิดเพื่อที่เปลี่ยนแปลงที่ครูชอบมากกว่า คือ ประสบการณ์ของครูเอง และการสืบสาวที่ปฏิบัติได้บางอย่างในการร่วมมือกันปฏิบัติกับเพื่อนร่วมงานและนักเรียน
- จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย พบว่าแบบฝึก ที่สร้างตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เมื่อนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนพบว่า ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ ดังนั้นผู้รายงานจึงได้นำแนวทางการสร้างแบบฝึกดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

บทที่ 3 วิธีดำเนินการ

ในการรายงานผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน ผู้รายงานได้ดำเนินการตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา
6. รูปแบบของการศึกษา
7. วิธีดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 42 คน โดยแยกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ได้แก่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ปีการศึกษา 2563

1.1.1 กลุ่มทดลอง 1 : 1 จำนวน 3 คน โดยจับสลากนักเรียนกลุ่มเก่ง 1 คน กลุ่มปานกลาง 1 คน และกลุ่มอ่อน 1 คน

1.1.2 กลุ่มทดลองแบบ 1 : 10 (กลุ่มขนาดเล็ก) จำนวน 10 คน โดยการจับสลากนักเรียนกลุ่มเก่งจำนวน 3 คน กลุ่มปานกลางจำนวน 4 คน และกลุ่มอ่อนจำนวน 3 คน

1.1.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 เป็นนักเรียนจำนวน 15 คน เป็นกลุ่มทดลองภาคสนาม

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ในการสอนจริง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนคำของผู้เรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

3.1 แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด และแบบทดสอบหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ซึ่งมีเนื้อหา 9 เล่ม แต่ละเล่มประกอบไปด้วยแบบฝึกทักษะ 10 ชุด ชุดละ 10 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียน เล่มละ 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 120 คะแนน

- เล่มที่ 1 เรื่อง มาตรา แม่ ก กา
- เล่มที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กง
- เล่มที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน
- เล่มที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กม
- เล่มที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกย
- เล่มที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกอว
- เล่มที่ 7 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก
- เล่มที่ 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กด
- เล่มที่ 9 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 18 แผน

3.3 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด เป็นข้อสอบแบบปรนัย เลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ

4. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

4.1 การสร้างแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังเรียน มีขั้นตอนดังนี้

4.1.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสุนทรวัฒนา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้

4.1.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ในส่วนของ เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับ การอ่าน การเขียน และมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำมา กำหนดเป็นเนื้อหาและกิจกรรมการฝึกของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ผู้ศึกษาค้นคว้าได้แยก ออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และจัดทำแบบฝึกทักษะ จำนวน 9 ชุด ดังนี้

เล่มที่ 1 เรื่อง มาตราแม่ ก กา

เล่มที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กง

เล่มที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน

เล่มที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กม

เล่มที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ เกย

เล่มที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ เกอว

เล่มที่ 7 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก

เล่มที่ 8 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กค

เล่มที่ 9 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กบ

4.1.3 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อ พิจารณาความถูกต้องในด้านเนื้อหาวิชา รูปแบบ การใช้ภาษา ความเหมาะสมของตัวอักษร การจัด รูปเล่มโดยมีผู้เชี่ยวชาญ คือ

- 1) นางศิริพร กาแก้ว ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุนทรวัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ
เขต 1
วุฒิการศึกษา กศ.ม. ภาษาไทย
- 2) นางศิริภา พิมพ์เมืองเก่า ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุนทรวัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ
เขต 1
วุฒิการศึกษา ค.บ. ภาษาไทย
- 3) นางสาวเพ็ญศรี จิตรชัย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุนทรวัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ
เขต 1
วุฒิการศึกษา กศ.ม. การวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา
- 4) นางสาวยุพาวรรณ คิตฉลาด ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุนทรวัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ
เขต 1

5) ดร. จีรนนท์ ปุ้มพิมาย

วุฒิกการศึกษา กศ.ม. วัดผลการศึกษา
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ
เขต 1
วุฒิกการศึกษา ปร.ด.
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ ดังนี้

- ด้านลักษณะรูปเล่ม ปกให้มีภาพประกอบที่สื่อความหมายถึงสาระในเล่ม เพื่อความน่าสนใจ
- ด้านความถูกต้องของภาษา พิมพ์ตกหล่น พิมพ์ผิดคำ ได้แนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

4.1.4 จากนั้นผู้ศึกษาได้นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไปปรับปรุงแก้ไขตามที่ยุเชี่ยวชาญเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด ต่อไป

4.1.5 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่สร้างขึ้นและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1) ทดลองแบบ 1 : 1 โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 3 คน ปีการศึกษา 2563 โดยการสุ่มจับสลากเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ปานกลาง และผลการเรียนต่ำ ประเภทละ 1 คน โดยผู้รายงานได้ชี้แจงวิธีการเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดำเนินการทดลอง ใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด จนครบทุกขั้นตอน ขณะใช้แบบฝึกผู้รายงานได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วบันทึกข้อบกพร่อง จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 64.81 / 78.33 แสดงว่าแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ยังมีประสิทธิภาพไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ จากการทดลองพบว่า คำชี้แจง และส่วนที่ภาพประกอบไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน และนักเรียนอ่านข้อความที่อยู่ในแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด แล้วไม่เข้าใจความหมาย และอ่านไม่ออก ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำปัญหาดังกล่าวมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยการปรับด้านภาษาให้อ่านเข้าใจได้ง่าย ปรับลดข้อความให้สั้น กระชับและได้ใจความ

2) ทดลองแบบ 1 : 10 (แบบกลุ่มขนาดเล็ก) โดยทดลองใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 10 คน โดยการสุ่มจับสลากเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนดี จำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 4 คน และผลการเรียนต่ำจำนวน 3 คน และไม่ซ้ำกับนักเรียนกลุ่มที่ทดลอง 1 : 1 ผู้รายงานได้ชี้แจงวิธีการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ให้นักเรียนเข้าใจ จากนั้นดำเนินการทดลองใช้แบบฝึกจนครบขั้นตอน ขณะใช้แบบฝึกผู้รายงานได้สังเกต พฤติกรรมของนักเรียน บันทึกข้อบกพร่องเพื่อนำมาเป็น

ข้อมูลในการแก้ไข จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.05 / 83.17 แสดงว่า แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

3) ทดลองแบบภาคสนาม โดยทดลองใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียน 15 คน โดยดำเนินการทดลองจนครบตามขั้นตอน แล้ววิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 87.70/87.67 แสดงว่ามีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงสาระการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะ จนทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

4) นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ไปใช้สอนจริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คนต่อไป จากรายละเอียดการดำเนินงาน ผู้รายงานดำเนินการสร้างเป็นขั้นตอนตามกรอบดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 1 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 แผน โดยมีรายละเอียดของการดำเนินงานดังต่อไปนี้

4.2.1 ผู้รายงานได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสุนทรวัฒนา ปีการศึกษา 2563 ในส่วนของสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รวมทั้งการศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการเรียนรู้ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้

4.2.2 วิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อศึกษาความแตกต่างความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

4.2.3 ออกแบบการเรียนรู้โดยศึกษาจากหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสุนทรวัฒนา

4.2.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และได้ดำเนินการจัดแบ่งเนื้อหาเพื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 18 แผน ๆ ละ 1 ชั่วโมง ให้สอดคล้องกับเนื้อหาในแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 18 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	สาระการเรียนรู้	ชั่วโมง
1 – 2	มาตราแม่ ก กา	2
3 – 4	มาตราตัวสะกดแม่ กง	2
5 – 6	มาตราตัวสะกดแม่ กน	2
7 – 8	มาตราตัวสะกดแม่ กม	2
9 – 10	มาตราตัวสะกดแม่ เกย	2
11 – 12	มาตราตัวสะกดแม่ เกอว	2
13 – 14	มาตราตัวสะกดแม่ กก	2
15 – 16	มาตราตัวสะกดแม่ กด	2
17 - 18	มาตราตัวสะกดแม่ กบ	2

4.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (ตามข้อ 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้และพร้อมแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ

4.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้สอนจริงกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน

จากรายละเอียดการดำเนินงาน ผู้รายงานดำเนินการสร้างเป็นขั้นตอนตามกรอบดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังต่อไปนี้

4.3.1 การศึกษาหลักสูตรการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสุนทรวัฒนา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.3.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.3.3 สร้างตารางโครงสร้างของแบบทดสอบ

4.3.4 ดำเนินการเขียนแบบทดสอบให้สอดคล้องกับตารางโครงสร้างของแบบทดสอบโดยเขียนเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์ตลอดจนภาษาที่ใช้ นำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

บันทึกผลการตรวจพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วหาผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อ หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (*IOC*) ใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี, 2546 ค : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ *IOC* คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
(Index of Item-Objective Congruence)

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

จากนั้นดำเนินการคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*) อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 จำนวน 20 ข้อ จากจำนวนแบบทดสอบทั้งหมด 30 ข้อ

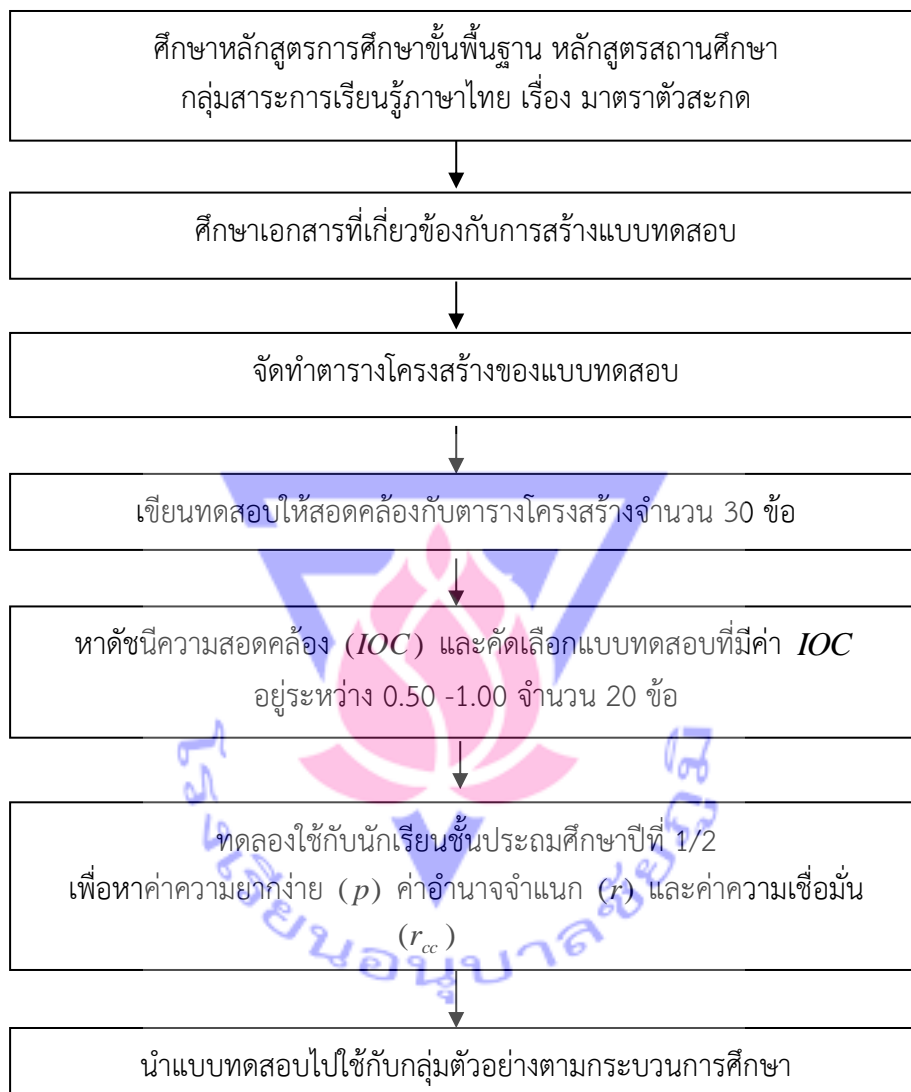
การประเมินดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*) ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประเมินเป็นรายบุคคลว่าแบบทดสอบแต่ละข้อ สามารถวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าแบบทดสอบวัดได้ตรงจุดประสงค์	ได้	1	คะแนน
ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตรงจุดประสงค์หรือไม่	ไม่ได้	0	คะแนน
ถ้าแบบทดสอบวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์	ได้	-1	คะแนน

4.3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 15 คน ในปีการศึกษา 2563 ซึ่งเรียนเรื่องนี้มาแล้ว โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากนั้นนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (*p*) และค่าอำนาจจำแนก (*r*) ซึ่งมีค่าความยากง่าย (*p*) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (*r*) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยวิธีของโวเลท (Volett) แล้วจัดทำแบบทดสอบเป็น 2 ฉบับ สำหรับทดสอบก่อนเรียนจำนวน 1 ฉบับ และทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ฉบับ

4.3.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงเพื่อใช้ทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ต่อไป

จากรายละเอียดการดำเนินงาน ผู้รายงานดำเนินการสร้างเป็นขั้นตอนตามกรอบดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้รายงานได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 18 แผน และแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 เล่ม ใช้เวลาเรียน 20 ชั่วโมง โดยกำหนดแบ่งการทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือออกเป็น 4 ช่วง ดังต่อไปนี้

5.1 การทดลองแบบ 1:1 ระหว่างวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2563

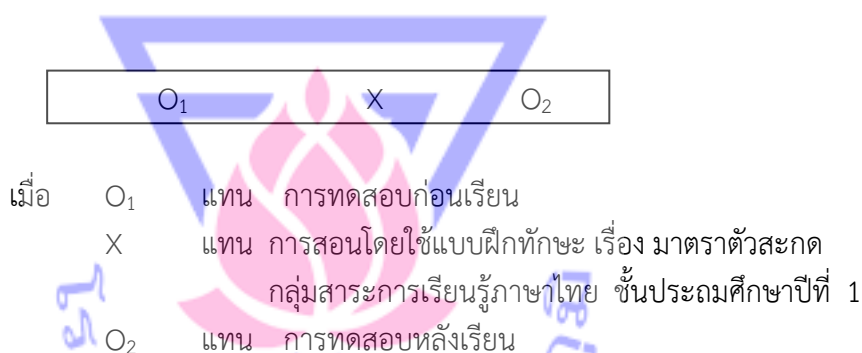
5.2 การทดลองแบบ 1 : 10 ระหว่างวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2563

5.3 การทดลองภาคสนาม ระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563

5.4 ดำเนินการสอนจริง ระหว่างวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ถึง วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2563

6. รูปแบบของการศึกษา

รูปแบบที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามแบบแผนการทดลองชนิดกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design) รูปแบบการศึกษาเขียนเป็นแผนภูมิ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 4 แบบแผนการทดลองชนิดกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design)

7. วิธีดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้รายงานได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

7.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

7.2 ชี้แจงเพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียน โดยผู้รายงานให้นักเรียนทุกคนได้ทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ด้วยตนเอง

7.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จนถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 18 ในช่วงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563 ถึง เดือน มกราคม พ.ศ. 2563 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ตามแผนที่วาง

ไว้จำนวน 18 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง พร้อมทั้งทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีก 2 ชั่วโมง ได้ทำการทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียนที่อยู่ในแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด หลังจากเรียนจบในแต่ละเล่มของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด มีรายละเอียดการดำเนินงานตามปฏิทินดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงปฏิทินการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการทดสอบระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ปีการศึกษา 2563

วัน /เดือน/ ปี	ชั่วโมงที่	แผนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดำเนินการ
9 ธันวาคม พ.ศ.2563	1	-	ทดสอบก่อนเรียน
11 ธันวาคม พ.ศ.2563	2	1	แบบฝึกทักษะที่ 1
14 ธันวาคม พ.ศ.2563	3	2	เรื่องมาตราแม่ ก กา
15 ธันวาคม พ.ศ.2563	4	3	แบบฝึกทักษะที่ 2
16 ธันวาคม พ.ศ.2563	5	4	เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กง
17 ธันวาคม พ.ศ.2563	6	5	แบบฝึกทักษะที่ 3
20 ธันวาคม พ.ศ.2563	7	6	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน
21 ธันวาคม พ.ศ.2563	8	7	แบบฝึกทักษะที่ 4
22 ธันวาคม พ.ศ.2563	9	8	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กม
23 ธันวาคม พ.ศ.2563	10	9	แบบฝึกทักษะที่ 5
24 ธันวาคม พ.ศ.2563	11	10	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ เกย
25 ธันวาคม พ.ศ.2563	12	11	แบบฝึกทักษะที่ 6
28 ธันวาคม พ.ศ.2563	13	12	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ เกอว
29 ธันวาคม พ.ศ.2563	14	13	แบบฝึกทักษะที่ 7
4 มกราคม พ.ศ.2564	15	14	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก
5 มกราคม พ.ศ.2564	16	15	แบบฝึกทักษะที่ 8
6 มกราคม พ.ศ.2564	17	16	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กต
7 มกราคม พ.ศ.2564	18	17	แบบฝึกทักษะที่ 9
8 มกราคม พ.ศ.2564	19	18	เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กบ
11 มกราคม พ.ศ.2564	20	-	ทดสอบหลังเรียน

7.4 เมื่อจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ครบ 18 แผน แล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับที่ 2 มาทดสอบนักเรียนหลังเรียน (Post-test)

8. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

8.1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 และหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล ($E.I.$)

8.1.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

8.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.2.1 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1) หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ใช้สูตร ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2526 : 129)

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A} \times 100}$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด และแบบทดสอบย่อย

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมด ที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด และแบบทดสอบย่อยของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ทุกเล่ม

A แทน คะแนนเต็มทั้งหมดของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด และแบบทดสอบย่อยทุกเล่ม

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{\frac{N}{B} \times 100}$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
เรื่อง มาตรการตัวสะกด

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
เรื่อง มาตรการตัวสะกด

B แทน คะแนนเต็มทั้งหมดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2) การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง
มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้ดัชนีประสิทธิผล
(*E.I.*) คำนวณตามวิธีการของกูดแมน เฟลทเชอร์ และชไนเดอร์ (Goodman, Fletcher and
Schneider) ในการหาประสิทธิผล (The Effectiveness Index) (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2545 : 84)

$$(E.I.) = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

3) หากคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ ดังนี้

(1) การหาความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนโดยใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี, 2544 : 213)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ระดับความยาก
	R	แทน	จำนวนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

(2) การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2544 : 200)

$$r = \frac{H - L}{N}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ความยากที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 0.20-0.80

(3) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับโดยใช้วิธีของโวลเลท (Volett) จากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	$\sum X_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนแต่ละคน
	$\sum X_i^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนนักเรียน

แต่ละคนยกกำลังสอง

	c	แทน	คะแนนเกณฑ์ผ่านหรือจุดตัดของแบบทดสอบ
--	-----	-----	-------------------------------------

8.2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่

1) ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ห้ายเรือคำ, 2546 : 105)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สูตรที่ใช้คือ (สมนึก ภัททิยธนี, 2544 : 239)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ($S.D.$) จากสูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2546 : 120)

$$S.D. = \frac{\sqrt{N\sum X^2 - (\sum X)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนของทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนน
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t -test (Dependent Sample) จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

โดยมี $df = n - 1$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนสอบหลังเรียน และคะแนนสอบก่อนเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนน หลังเรียนและก่อนเรียน
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนยกกำลังสอง

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการรายงานผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ผู้ศึกษาค้นคว้าขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบย่อย

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

D แทน ผลต่างระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบก่อนเรียน
 $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบก่อนเรียน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียน

$(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$S.D.$ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รายงานได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะปรากฏผลดังตารางที่ 3 - 6 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากการทดลองแบบ 1 : 1 จำนวน 3 คน

คนที่	คะแนนระหว่างเรียนจากการทำแบบฝึกแต่ละครั้ง (9 ครั้ง)									คะแนนรวม	คะแนนหลังเรียน
	คะแนนเต็มในแบบฝึกแต่ละเล่ม (เล่มที่)										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
	120	120	120	120	120	120	120	120	120	1080	20
1	78	82	67	72	74	62	75	64	65	639	14
2	93	86	74	69	72	85	83	74	86	722	17
3	84	79	83	91	78	86	85	78	75	739	16
รวม										2,100	47
เฉลี่ย (\bar{X})										700	15.67
ร้อยละ (E_1/E_2)										64.81	78.33
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										53.51	1.53

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนร้อยละระหว่างเรียนเท่ากับ 64.81 และคะแนนร้อยละหลังเรียนเท่ากับ 78.33 แสดงว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จากการนำไปทดลองใช้แบบ 1 : 1 เท่ากับ 64.81/78.33 ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1/2 จากการทดลอง
แบบ 1 : 10 จำนวน 10 คน

คนที่	คะแนนระหว่างเรียนจากการทำแบบฝึกแต่ละครั้ง (9 ครั้ง)									คะแนน รวม	คะแนน หลังเรียน	
	คะแนนเต็มในแบบฝึกแต่ละเล่ม (เล่มที่)											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9			
	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	1080	20
1	91	96	87	96	92	96	95	102	106	861	18	
2	89	96	85	102	94	96	92	85	84	823	17	
3	85	97	95	95	98	97	93	98	95	853	15	
4	98	106	98	92	97	93	92	85	84	845	17	
5	95	91	102	97	98	97	96	95	96	867	18	
6	95	98	97	99	93	94	98	94	85	853	16	
7	98	98	97	96	95	98	97	102	105	886	15	
8	96	92	96	98	97	104	98	97	103	881	17	
9	98	105	98	98	97	96	104	98	103	897	17	
10	95	95	102	98	96	95	98	103	97	879	16	
รวม										8,645	166	
เฉลี่ย (\bar{X})										864.50	16.63	
ร้อยละ (E_1/E_2)										80.05	83.17	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										22.08	1.02	

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนร้อยละระหว่างเรียนเท่ากับ 80.05 และคะแนนร้อยละหลังเรียน เท่ากับ 83.17 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 80.05/83.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จากการทดลอง
 ภาคสนาม จำนวน 15 คน

คนที่	คะแนนระหว่างเรียนจากการทำแบบฝึกแต่ละครั้ง (9 ครั้ง)									คะแนนรวม	คะแนนหลังเรียน	
	คะแนนเต็มในแบบฝึกแต่ละเล่ม (เล่มที่)											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9			
	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	1080	20
1	112	98	108	106	105	103	100	105	112	949	18	
2	110	105	110	97	110	106	105	106	112	961	17	
3	112	102	112	106	11	111	105	108	116	883	17	
4	106	104	105	103	101	109	106	106	110	950	18	
5	102	106	109	111	103	106	105	106	110	958	17	
6	104	108	102	103	105	111	105	116	112	966	18	
7	102	102	106	106	105	103	108	102	110	944	16	
8	104	105	106	110	110	101	105	103	102	946	18	
9	106	108	105	109	108	106	105	104	103	954	19	
10	107	106	103	106	110	109	108	105	104	958	16	
11	105	103	108	101	102	101	103	102	104	929	18	
12	102	108	110	107	105	106	108	110	105	961	18	
13	104	108	109	104	110	109	112	102	108	966	17	
14	102	103	106	109	104	106	103	108	104	945	18	
15	102	104	101	106	104	106	105	104	105	937	18	
รวม											14,207	263
เฉลี่ย (\bar{X})											947.13	17.53
ร้อยละ (E_1/E_2)											87.70	87.67
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)											20.62	0.84

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนเท่ากับร้อยละ 87.70 และคะแนนหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 87.67 แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 87.70/87.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จากการนำไปใช้ สอนจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน

คนที่	คะแนนระหว่างเรียนจากการทำแบบฝึกแต่ละครั้ง (9 ครั้ง)									คะแนน รวม	คะแนน หลัง เรียน
	คะแนนเต็มในแบบฝึกแต่ละเล่ม (เล่มที่)										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
	120	120	120	120	120	120	120	120	120	1080	20
1	104	112	103	105	103	111	110	103	110	961	18
2	101	79	102	104	101	105	96	98	100	886	16
3	104	101	112	102	113	110	105	107	105	959	19
4	105	102	115	110	113	108	107	115	108	983	19
5	104	114	115	106	112	105	111	112	110	989	17
6	102	100	110	106	110	105	106	106	102	947	16
7	102	87	105	108	103	100	96	102	97	900	16
8	107	106	111	114	111	107	108	116	108	988	19
9	115	117	116	115	117	112	115	116	117	1040	20
10	116	112	114	116	113	113	110	113	115	1022	20
11	112	101	113	115	109	111	108	109	109	987	19
12	110	116	110	112	110	110	116	109	114	1007	19
13	107	99	109	113	110	114	103	115	109	979	19
14	111	113	111	109	110	109	107	113	113	996	18
รวม										13644	255
เฉลี่ย (\bar{X})										974.57	18.21
ร้อยละ (E_1/E_2)										90.24	91.07
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										42.31	1.42

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนเท่ากับร้อยละ 90.24 และคะแนน หลังเรียนเท่ากับร้อยละ 91.07 แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 90.24 /91.07 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด นำเสนอตามตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

น.ร. คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลังสอง (D ²)
1	11	18	7	49
2	7	16	9	81
3	10	19	9	81
4	12	19	7	49
5	12	17	5	25
6	10	16	6	36
7	7	16	9	81
8	13	19	6	36
9	13	20	7	49
10	11	20	9	81
11	10	19	9	81
12	12	19	7	49
13	10	19	9	81
14	13	18	5	25
รวม	151	255	104	804
เฉลี่ย	10.79	18.21	7.43	

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนรวมก่อนเรียนเท่ากับ 151 คะแนนรวมหลังเรียน เท่ากับ 255 ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ($\sum D$) เท่ากับ 104 และคะแนนรวมของผลต่างยกกำลังสอง ($\sum D^2$) เท่ากับ 804

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้ค่าการทดสอบ t (t -test)

การทดสอบ	N	\bar{X}	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน	14	10.79	104	804	17.59**
หลังเรียน	14	18.21			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่า t คำนวณ เท่ากับ 17.59 ค่า t ตาราง เท่ากับ 2.9768 ซึ่งค่า t คำนวณ มีค่ามากกว่า t ตาราง แสดงว่า ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา หลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปผลการวิเคราะห์นำเสนอตามตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)		คะแนน	
	คะแนน	ร้อยละ	ร้อยละ 80 ขึ้นไป	ต่ำกว่า ร้อยละ 80
1	18	90.00	/	-
2	16	80.00	/	-
3	19	95.00	/	-
4	19	95.00	/	-
5	17	85.00	/	-
6	16	80.00	/	-
7	16	80.00	/	-
8	19	95.00	/	-
9	20	100.00	/	-
10	20	100.00	/	-
11	19	95.00	/	-
12	19	95.00	/	-
13	19	95.00	/	-
14	18	90.00	/	-
รวมเฉลี่ย	18.21	91.07	100.00 %	-

จากตารางที่ 9 พบว่า จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีจำนวน 14 คน จากนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 10 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา เพื่อหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบก่อนเรียน	คะแนนสอบหลังเรียน
1	11	18
2	7	16
3	10	19
4	12	19
5	12	17
6	10	16
7	7	16
8	13	19
9	13	20
10	11	20
11	10	19
12	12	19
13	10	19
14	13	18
รวม	151	255
ค่าเฉลี่ย	10.79	18.21

จากตารางที่ 10 นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 11 แสดงผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน
เพื่อใช้ในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	ผลรวมของ คะแนนทดสอบ	\bar{X}
การทดสอบก่อนเรียน	14	20	151	10.79
การทดสอบหลังเรียน	14	20	255	18.21

จากตารางที่ 11 นำมาแทนค่าตามสูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ดังนี้

$$\begin{aligned}
 (E.I.) &= \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}} \\
 &= \frac{255-151}{(14 \times 20) - 151} \\
 &= \frac{104}{129} \\
 &= 0.8062
 \end{aligned}$$

ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง
มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 มีค่าเท่ากับ 0.8062 แสดงว่า นักเรียนที่มีคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด เพิ่มขึ้นหรือมี
ความก้าวหน้าทางการเรียนดีขึ้นร้อยละ 80.62

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำ โดยใช้ แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผู้รายงานได้สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษา
2. สมมติฐานของการศึกษา
3. ขอบเขตของการศึกษา
4. วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการศึกษา
7. การอภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.1 เพื่อพัฒนานวัตกรรมการ แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

2. สมมติฐานของการศึกษา

- 2.1 แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีประสิทธิผลสามารถพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนาได้
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. ขอบเขตของการศึกษา

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 42 คน โดยแยกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
 - 3.1.1 กลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ได้แก่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ปีการศึกษา 2563

1) กลุ่มทดลอง 1 : 1 จำนวน 3 คน โดยจับสลากนักเรียนกลุ่มเก่ง 1 คน กลุ่มปานกลาง 1 คน และกลุ่มอ่อน 1 คน

2) กลุ่มทดลองแบบ 1 : 10 (กลุ่มขนาดเล็ก) จำนวน 10 คน โดยการจับสลากนักเรียนกลุ่มเก่งจำนวน 3 คน กลุ่มปานกลางจำนวน 4 คน และกลุ่มอ่อนจำนวน 3 คน

3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 เป็นนักเรียนจำนวน 15 คน เป็นกลุ่มทดลองภาคสนาม

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด ในการสอนจริงเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.2.1 ตัวตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำของผู้เรียน

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด

3.3 เนื้อหาในการศึกษา

3.3.1 ขอบข่ายของเนื้อหาในแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ซึ่งมีเนื้อหา 9 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 เรื่อง มาตรา แม่ ก กา

เล่มที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กง

เล่มที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน

เล่มที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กม

เล่มที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกย

เล่มที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกอว

เล่มที่ 7 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก

เล่มที่ 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กด

เล่มที่ 9 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ

3.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้รายงานได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 18 แผน และแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 เล่ม ใช้เวลาเรียน 20 ชั่วโมง โดยกำหนดแบ่งการทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือออกเป็น 4 ช่วง ดังต่อไปนี้

3.4.1 การทดลองแบบ 1 : 1 ระหว่างวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2563

3.4.2 การทดลองแบบ 1 : 10 ระหว่างวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2563

3.4.3 การทดลองภาคสนาม ระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ.2563 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2563

3.4.4 ดำเนินการสอนจริง ระหว่างวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ถึง วันที่ 11 มกราคม พ.ศ.2563

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชนิด คือ

3.5.1 แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด และแบบฝึกหัดท้ายบท กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ซึ่งมีเนื้อหา 9 เล่ม แต่ละเล่มประกอบไปด้วยแบบฝึกทักษะ 10 ชุด และแบบฝึกหัดท้ายบท เล่มละ 10 ข้อ

เล่มที่ 1 เรื่อง มาตรา แม่ ก กา

เล่มที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กง

เล่มที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน

เล่มที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กม

เล่มที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกย

เล่มที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกอว

เล่มที่ 7 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก

เล่มที่ 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กค

เล่มที่ 9 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ

3.5.2 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 18 แผน

3.5.3 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด เป็นข้อสอบแบบปรนัย เลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ

4. วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้รายงานได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา จำนวน 14 คน ระยะเวลาทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ.2563 ถึง 11 มกราคม พ.ศ.2563 ดังนี้

4.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 20 ข้อ

4.2 ชี้แจงเพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียน การทำแบบทดสอบของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด โดยผู้รายงาน ให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกดด้วยตนเอง และนักเรียนในชั้นที่สอนสามารถทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกดได้ทุกคน

4.3 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนตามแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกดในแต่ละเล่ม

4.4 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนท้ายเล่ม

4.5 เมื่อจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ครบ 18 แผน แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ฉบับที่ 2 จำนวน 20 ข้อ มาทดสอบนักเรียนหลังเรียน (Post-test)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด โดยหาค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2)

5.2 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด

5.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ค่า t ทดสอบ t (t-test)

6. สรุปผลการศึกษา

6.1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการนำไปทดลองหาประสิทธิภาพจำนวน 3 ครั้ง และนำไปใช้สอนจริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ครั้ง ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ดังนี้

6.1.1 ทดลอง แบบ 1 : 1 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 64.81 / 78.33

6.1.2 ทดลอง แบบ 1 : 10 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.05 / 83.17

6.1.3 ทดลองแบบภาคสนาม มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.70 / 87.67

6.1.4 นำไปใช้สอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.24 / 91.07

และค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8062 ซึ่งหมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด เพิ่มขึ้นหรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนดีขึ้น ร้อยละ 80.62 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด

6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาที่นำเสนอข้างต้นสามารถอภิปรายผล ดังนี้

7.1 ประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด มีประสิทธิภาพระหว่างกระบวนการกับผลลัพธ์ จากการทดลองใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด แบบ 1 : 1 แบบ 1 : 10 แบบภาคสนาม และนำไปใช้สอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 64.81/78.33 80.05 /83.17 87.70/87.67 90.24/91.07 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงขึ้นตามลำดับ และมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 และดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.8062 หมายถึงนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด เพิ่มขึ้นหรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนดีขึ้นร้อยละ 80.62 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

7.1.1 แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะ และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง โดยศึกษาจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และได้แนะนำผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจพิจารณาความถูกต้องในด้านเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมและมีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวัลลภ กันทรัพย์ (2537 : 12) ที่ได้เสนอแนะไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเขียนให้ครอบคลุมเนื้อหา มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมให้มากที่สุด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบหรือทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง เน้นทักษะกระบวนการ ส่วนการสร้างแบบฝึกทักษะได้พัฒนาตามการศึกษาหลักจิตวิทยาของธอร์นไคต์ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์ (2530 : 52-62) ที่สรุปไว้ว่าการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีจะต้องคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ ประการที่หนึ่ง กฎการฝึกหัด (Law of Exercise) การให้นักเรียนได้ฝึกทำบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ประการที่สอง คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Indivition Differential) แบบฝึกทักษะจะทำให้ครูผู้สอนทราบถึงความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน และทำให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้แตกต่างกัน โดยให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน ประการที่สาม คำนึงถึงกฎแห่งผล (Law of Effect) แบบฝึกทักษะจะทำให้นักเรียนสามารถรู้ผลการทำงานของตนเอง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ ประการที่สี่ คำนึงถึงแรงจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจที่ดีจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการทำแบบฝึกทักษะคือ เนื้อหาควรจะเริ่มจากง่ายไปหายาก ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าว การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้รายงานได้สร้างขึ้นจากการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมซึ่งได้แก่ การร้องเพลง การเล่นเกม มีสื่อ

การเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ผู้เรียนมีความสุขและสนุกกับการทำแบบฝึกทักษะ เพราะลักษณะของแบบฝึกทักษะมีรูปภาพที่สวยงาม เหมาะสมกับวัย และสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน มีคำสั่งที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาและจดจำได้ดียิ่งขึ้น

7.1.2 แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวงศ์เดือน มีทรัพย์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบทักษะสัมพันธ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ครึ่งหนึ่งยังจำได้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 87.09/85.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ โสภี วาปีกัง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 92.04/83.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อาทิตย์ มูรี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง วรรณยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 91.95/83.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

7.1.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.8062 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านการเขียนมาตรการตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นใหม่ โดยเสนอความรู้ในลักษณะของแบบฝึกทักษะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตนเองเรียนรู้จากเพื่อน และจากสื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นดังที่ มะลิ อางวิชัย (2540 : 17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี ช่วยลดภาระการสอนของครู ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ โสภี วาปีกัง (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 80.75 และสุขุมาลัย ฐานมั่น (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาวิชาวาภาษาไทย เรื่อง ไชยเชษฐ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 73

7.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่าผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดในข้อ 2.2 นั้น แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นเป็นแบบฝึกที่เหมาะสมในการนำมาใช้จัดการเรียนการสอนทั้งนี้เพราะแบบฝึกช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นช่วยเสริมทักษะให้คงทน ทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นและจุดบกพร่องของนักเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชยาภรณ์ พิณพาทย์ (2542

: 172) เตือนใจ คุณมาส (2542 : บทคัดย่อ) อมรรัตน์ พิศฐาน (2542 : 61) ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : 65) รัตน์สุดา จำปามูล (2543 : บทคัดย่อ) ที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยในการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 การสร้างแบบฝึกทักษะควรเริ่มจากประเด็นที่เป็นปัญหา และนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมาเป็นกรอบในการสร้างแบบฝึก

8.2 เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาในตอนใดหรือเกิดปัญหาในการทำกิจกรรมท้ายบทเรียน ครูควรให้คำแนะนำหรือแนะแนวทางหาคำตอบได้

8.3 ควรมีการสอนเสริม และช่วยเหลือนักเรียนที่ยังอ่านหนังสือไม่คล่อง

8.4 ควรมีการสร้างแบบฝึกในเนื้อหาหรือวิชาอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนประสบปัญหาการขาดเรียนของนักเรียน การเรียนซ่อมเสริม หรือเวลาเรียนไม่เพียงพอ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552
- กรมวิชาการ. **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.
- กำชัย ทองหล่อ. **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2533.
- จุไรรัตน์ จรรยา. **การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2555.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **วิทยกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2543**. (1 เมษายน 2543 - 31 มีนาคม 2544) กรุงเทพมหานคร สำนักงานสารนิเทศ, 2544.
- ชยาภรณ์ พิณพาทย์. **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพเพื่อสอบซ่อมเสริมเรื่อง คำสะกดการันต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ชุลีพร ฤทธิเดช. **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้และไม่ใช้แผนที่ความคิด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- เดือนใจ คุณมาส. **การพัฒนาหนังสือเรียนภาษาไทย เรื่อง ชีวิตพลายน้อยและแบบฝึกหัดทักษะการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ธนัช ภูมิรี. **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2555.
- ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า. **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- มยุรี ดงแสง. **การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2558.
- มะลิ อัจฉิชัย. **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.

- เมธี จ้าวทอง. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี, 2555.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2556.
- วงศ์เดือน มีทรัพย์. การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แบบทักษะสัมพันธ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ครึ่งหนึ่งยังจำได้. การศึกษาค้นคว้า
อิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- วัลลภ กันทรัพย์. “การประเมินแนวการสอนหรือแผนการสอน” วารสารวิจัยทางการศึกษา. 24(2)
: 10 ; เมษายน-มิถุนายน, 2537.
- วีรศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพิบูลย์รักษ์จังหวัด
มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- สาวิตรี วรพิทย์เบญจจา. การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลำปาง เขต 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. เชียงราย : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย, 2559.
- สุขุมาลัย ฐานมั่น. การพัฒนาแผนและแบบฝึกการสะกดคำยักวิชาภาษาไทย เรื่อง ไชยเชษฐ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. ศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2547.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรพรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- สุวิทย์ มูลคำ. กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์ พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : มปป., 2550.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การผลิตเอกสารประกอบการเรียนการสอน. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้
ด้านระเบียบกฎหมาย, 2544.
- โสภี วาปีกั. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- หอการค้าไทย, มหาวิทยาลัย. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2541.
- อมรรัตน์ พิศฐาน. การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำไม่ตรงมาตรา
ตัวสะกดแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- อาทิตย์ มูรี. การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง วรรณยุกต์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้แผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

- Atkinson, Laura Elizabeth. : “What I’m Doing is Really Working in the Language Art with the Kids” : Teacher Knowledge Teacher Change, and the Construction of Teaching Practice for Reading and Writing,” Dissertations Abstracts International. 62(62) : 496 ; August, 2001.
- Fay, Emily Erin. “Literacy Predictors of Spelling Abilities for Children 6 : 0 Through 7 : 5 Years,” Dissertation Abstracts International. 42 (5) : 1452 ; October, 2004.

ภาคผนวก ซ

- ภาพกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน
- ภาพการนิเทศภายใน

การอบรมเชิงปฏิบัติการ
การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

การอบรมเชิงปฏิบัติการ
การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

การอบรมเชิงปฏิบัติการ
การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

ภาพการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ภาพการประชุมครูผู้นิเทศ

ภาพการประชุมนิเทศภายในของกลุ่มสาระการเรียนรู้

ประวัติผู้ประเมิน

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางอรรรชยา ทวีวัฒนพงษ์
วัน เดือน ปี เกิด	25 ตุลาคม พ.ศ. 2513
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 23/1 หมู่ที่ 7 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2535 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกฟิสิกส์ จากสถาบันการศึกษาวิทยาลัยครูนครราชสีมา พ.ศ. 2550 ปริญญานิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) จากสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2554 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จากสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ประวัติการรับราชการ	29 มี.ย. 2535 อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนท่ามะปรางวิทยา จังหวัดสระบุรี 28 พ.ย. 2537 อาจารย์ 1 โรงเรียนกุดตุ้มวิทยา จังหวัดชัยภูมิ 1 ต.ค. 2540 อาจารย์ 1 โรงเรียนเมืองพญาแลวิทยา จังหวัดชัยภูมิ 22 เม.ย. 2554 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุนทรวัฒนา อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 10 มี.ย. 2565 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ